ஸ்ரீ:
பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த
திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்கியானங்களான
ஒன்பதினாயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி, ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படிகளைக் கொண்ட

பகவத் விஷயம்

ஐந்து, ஆறு பத்துக்கள்

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி பதிப்பு

அச்சுத்தாள் திருத்தினவர்கள்:
திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை, குன்றபாக்கம், நியாய வேதாந்த வித்வச்சிரோமணி
கிருஷ்ணமாசாரியர், திருப்பதி.
M. A. வேங்கடகிருஷ்ணன், திருவல்லிக்கேணி.

கிடைக்குமிடங்கள்:
தி. அ. அக்காரக்கனி அனந்தாழ்வான், காஞ்சிபுரம்-3.
M. A. வேங்கடகிருஷ்ணன், 20, தெற்குமாட வீதி, திருவல்லிக்கேணி.
V. N. தேவநாதன், 213, கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெரு, சென்னை-1.
திருவல்லிக்கேணி குரு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

ராக்ஷஸ ஹு ஐப்பசித் திருமூல வெளியீடு
1975

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி

ஐந்தாம் பத்து

முதல் திருவாய்மொழி—கையார் சக்கரம்: ப்ரவேசம்

நஞ்சீயர் அருளிச்செய்த ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம்

ஒ.—அஞ்சாம்பத்தில் முதல்திருவாய்மொழியில், இப்படி பரப்ரதிபாதநார்ஹமாம்படி எம்பெருமான் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்த உபகாரத்தை ஸ்மரித்து அதிலே ஈடுபட்டஆழ்வார், விபரீதங்களே அநுஷ்டித்து, பகவத்ப்ராப்த்யுபாயமாகச் சொல்லுகிற வழிகள் களுக்கண்டும் அறியாதே ''புருஷார்த்தங்கள் வேணும்'' என்னும் ப்ரதிபத்தியுமின்றிக்கே ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே அழுந்தா நின்றுவைத்து ஒடுகிற தசையை உணர்வதும் செய்யாதே அதுக்குமேலேவிஷயபரனுமாய் எம்பெருமான் பக்கல் இச்சையுமின்றிக்கே யிருந்துவைத்து; அவன்ஸந்நிதியிலே அஸத்யபாஷணம் மஹாபாதகஸமமாயிருக்க, ஸர்வஜ்ஞனானவனுக்குங்கூட 'இவன் நமக்குஸ்நேஹி' என்று கருதும்படி பெரும் பொய்களைச் சொல்லுவதும்செய்து, இப்படிகளாலே அத்யந்தம் உபேக்ஷயனாயிருந்துள்ள என்னை, இவையொன்றும் பாராதே, விநிசப்திதையான கேவலக்ருபையாலே, ''தான் ஸர்வசேஷி'' என்னுமிடத்தையும் ''தன்திருவடிகளில் அடிமையே பரமபுருஷார்த்தம்'' என்னுமிடத்தையும் அறிவித்து, அவ்வடிமையாலல்லது எனக்குச் செல்லாதபடி பண்ணி என்பக்கலிலே மிகவும் வ்யாமுக்தனாய் என்னோடேவந்து கலந்தருளினானென்று ப்ரீதராகிறார்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த இருபத்துநாலாயிரப்படி

இ.—அஞ்சாம்பத்தில், முதல்திருவாய்மொழியில், ஸம்ஸாரிகளிலே அந்யதமராயிருக்க, இவர்களையும் திருத்தும்படியாக ஸ்வவிஷயத்திலே ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்த உபகாரத்தை அநுஸந்தித்து அதிலே ஈடுபட்டு, ''இந்தநன்மை நமக்கு உண்டாகைக்கு ஹேதுவென்?'' என்று பார்த்தார்; தம்மைப் பார்த்தவிடத்து, விபரீதாசரணமேயாய், பகவத் ப்ராப்திக்கு உபாயமாகச் சொல்லுகிற வழிகள் களுக் கண்டும் அறியாதே அதுக்குமேலே அம்ருதமிருக்க நஞ்சைத் தின்பாரைப்போலே விஷயங்களிலே ப்ரவணனாய், இப்படியிருக்கிற தசையையும் உணரவறியாதே உபேக்ஷயனான என்னை இவையொன்றும் பாராதே தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே தன் சேஷித்வத்தையும் என் சேஷத்வத்தையும் அறிவித்துத் தன் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தாலல்லது செல்லாதபடிபண்ணி, இப்படி என் பக்கலிலே வ்யாமுக்தனாய் என்னோடேவந்து கலந்தருளினானென்று ப்ரீதராகிறார். ''மித்ரபாவேந'' என்கிற ச்லோகத்திலே எம்பார் ''ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஓர் அஜ்ஞாநமும் விஸ்ம்ருதியும் ஸர்வசக்திக்கு ஓரசக்தியு முண்டு'' என்று அருளிச் செய்வர். ஒருவன் தன்னையாச்ரயித்தால், முன்பு புத்திபூர்வம்பண்ணின குற்றத்தில் விஸ்ம்ருதி, ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ப்ராமாதிகமாக வருமவற்றில் அஜ்ஞாநம், இவனைவிடவேண்டுமளவில் அசக்தி, இப்படியிருக்கைக்கு அடி ஸ்வாபாவிகமான குடல்துடக்கு.

நம்பிள்ளை திருவாய்மலர்ந்தருளி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை பட்டோலை கொண்டருளின ஈடு முப்பத்தாறுயிரப்படி.

ஈடு.—*நண்ணாதார் முறுவலிப்பவிலே ஸம்ஸாரிகள் படுகிற க்லேசத்தை யநுஸந்தித்து, அதுக்குப் பரிஹாரமாக, "பகவத்பரத்வஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குவோம்" என்று பகவத்பரத்வத்தை உபதேசித்தார்—கீழ்: இரண்டுகிட்டம் தன்னிலே சேரக்கிடக்க அதிலேயொன்று பொன்னாயிருக்குமாபோலே அவர்களிலே ஒருவராயிருக்கிற தாம் அவர்களையும் திருத்தும்படி தமக்குப்பிறந்த நன்மைக்கு அடியென்? என்று பார்த்து, தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே செய்தானத்தனை யென்கிறார். "அநாதிகாலம்ஸம்ஸரித்து, புத்திபூர்வம் விரும்புவது சப்தாதி விஷயங்களையேயாய், தன்பக்கல் எனக்குள்ளது அஹ்ருதயமான உக்திமாத்ரமேயாயிருக்க, நான் புத்திபூர்வம் பண்ணிப் போந்த ப்ராதிகூல்யங்களை விஸ்மரித்து ஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு ப்ராமாதிகமாக வந்தவற்றில் அஜ்ஞனாய், என்னை இவ்வளவாக விஷயீகரித்தான்; பிறரையும் நான் திருத்தவல்லேனாம்படி பண்ணினான்" என்று தாம்பெற்ற பேற்றின் கனத்தைச் சொல்லி ஈடுபட்டு அநுபவிக்கிறார். பகவத்பரத்வ ஜ்ஞாநத்தைத் தம்நெஞ்சிலே படுத்தினபடியையும், அதுக்கு உறுப்பாயிருப்பதொரு நன்மை தமக்கின்றிக்கே யிருந்தபடியையும், அநாதிகாலம் தாம் விபரீதங்களையே அநுஷ்டித்துப் போந்தபடியையும், புருஷார்த்தோபாயமாகச் சொல்லுகிறவற்றில் தாம் ஒன்றும் கனாக்கண்டறியாதேயிருக்கிறபடியையும், (இழந்து நோவுபடா நிற்கச்செய்தே) "புருஷார்த்தம் வேணும்" என்னும் ப்ரபத்தியுமின்றிக்கே யிருந்தபடியையும் ஸம்ஸாரத்திலே தரைகாணவொண்ணாதபடி ஆழ்ந்து நோவுபடா நிற்கச்செய்தே "நோவுபடா நின்றோம்" என்று அறிவிக்கவும் மாட்டாதே உணர்த்தியற்றிருக்கிறபடியையும், அம்ருதமிருக்க விஷத்தை விரும்புவாரைப்போலே ஆராவமுதை விட்டு இன்னமுதெனத்தோன்றின சப்தாதி விஷயங்களை விரும்பிப்போந்தபடியையும், அதுக்குமேலே அவன்பக்கல் இச்சையின்றிக்கே யிருக்க அவனை யுகந்தார் சொல்லும் வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் போந்தபடிகளையும் அநுஸந்தித்து: இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் தண்ணியேனாயிருக்கிற என்னை, அவையொன்றும் பாராதே, "தான் ஸர்வசேஷி" என்னுமிடத்தையும் "தன் திருவடிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்" என்னுமிடத்தையும் என் நெஞ்சிலே படுத்தி என் பக்கலிலே வ்யாமுக்தனாய் என்னோடே வந்து கலந்தானென்று தாம்பெற்ற பேற்றைச்சொல்லி ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

கையார்சக்கரத்து என்கருமாணிக்கமேயென்றென்று*
பொய்யேகைம்மைசொல்லிப் புறமேபுறமேயாடி*
மெய்யேபெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்?*
ஐயோகண்ணபிரான் அறையோவினிப்போனலே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், நான் அத்யந்தம் அந்யபரனாயிருந்துவைத்தே தன் ஸௌந்தர்யாதிகளில் ஈடுபட்டார் சொல்லும்சொல்லைப் பொய்யேசொல்ல, பரமபக்தர்கள் பெறும்பேற்றை ஸ்வக்ருபையாலே அவன் எனக்குத் தந்தருளினானென்று ப்ரீதராகிறார். [கையாரென்று தொடங்கி] - நான் பாஹ்ய விஷயங்களிலே மிகவும் ப்ரவணனாய் அதுக்குமேலே கையிலே பூர்ணமான திருவாழியையும் வடிவழகையுங் காட்டி என்னை யகப்படுத்தினவனே என்று பலகாலும் பெரும்பொய்யைச்சொல்லி. [விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்] - உன்க்ருபை பெருகப்புக்கால் ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாது. [ஐயோ கண்ணபிரான் அறையோவினிப்போனலே] - எம்பெருமான் "எனக்கும் அரியது உண்டோ" என்று அருளிச்செய்ய, அநுக்ரஹசீலனாய் என்பொய்யிலே யகப்பட்ட நீ இனிவல்லையாகில் போய்க்காண் என்கிறார். ஐயோவென்றது - களிப்பாலே.

இ.—முதற்பாட்டில், என்பக்கலுள்ள அஹ்ருதயமான உக்தியை ஸஹ்ருதயமாகக் கொண்டு பரபக்தி யுக்தர் பெறும் பேற்றைத் தன் க்ருபையாலே எனக்குத் தந்தருளினன் என்கிறார். [கையார் சக்கரத்து] - வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும் கையிலே திருவாழியைப் பிடித்தால், வேறோராபரணம் வேண்டாதிருக்கை ''ஆபரணஸ்யாபரணம்''. [என்கருமாணிக்கமே] - நீலரத்நம் போலேயிருக்கிற வடிவை எனக்கு முற்றூட்டாகத் தந்தவனே! புறம்பு ஆத்மகுணத்திலும் போக வேண்டுவதில்லை ''பக்தாநாம்'' என்கிற பொதுவையும் அழித்தது. [என்று என்று] - மெய்யே நல்லராயிருப்பார் சொல்லும் வார்த்தை இது, இது அந்யபரரான நமக்குக் குற்றமாகக் கடவதிறே. ஒரு கால் சொல்லி அநுசயித்துவிட்டேனே? இதுதான் பொல்லாவார்த்தையோ, 'ஸ்மரந் மநுஷ்யஸ் ஸதம்'' என்றும் ''ஸ்ம்ருதோயச்சதி சோபநம்'' என்றும் சொல்லாநின்றதே என்ன, [பொய்யேகைம்மை சொன்னேன்] - கல்லவார்த்தையிறே நாமும் மெய்யாகப்பெற்றோமாகில் பொய்யென்றும், கைம்மையென்றும் - பர்யாயம்; இரட்டிப்பால் - மிகுதியாய், பெரும்பொய் என்கை. அதாகிறது - அகவாய் அறியாதாரைப் படைடுகை யன்றிக்கே, ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனானவனும் ''மெய்'' என்றிருக்கும்படி சொல்லுகை. அகவாயில் நினைவொழியச் சொல்லக்கூடாதென்றிருக்குமிறே அவன். [புறமே புறமேயாடி] - பொய்யும் மெய்யுமாய்த் தான் கலந்துசொன்னதோ? பாஹ்யவிஷயங்களிலே அவகாஹித்து வீப்ஸையாலே அவைதன்னிலும் ஒன்றிலே துவக்குண்டால், புறம்பு கால்வாங்கமாட்டாதிருக்கை. ஆடியென்று - அவற்றிலே நடையாடி யென்றுமாம். இதுதான்-ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்புள்ள காலத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறாராதல், இவ் விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த ப்ரேமம் ''பெறுகிறபேற்றுக்குப் போராது'' என்றிருக்கையாலே சொல்லுகிறாராதல். மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றபின்பு காலத்ரயவர்த்திகளும் கரதலாமலகவத் விசதமாயிறே யிருப்பது. பரமபக்திபர்யந்தமாக உண்டானாலும், பேற்றைப் பார்த்தால், ''முதலடி யிட்டதில்லை'' என்னும்படியாயிறே யிருப்பது. உம்முடையபடி இதுவாகில் பேறு இருந்தபடி யென்? என்ன-[மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்]-பேற்றில் ஒருபுரையில்லை; என்னால் வருமதிறே புரையுள்ளது; அவனால் வருமது புரையில்லையென்கை [பெற்றொழிந்தேன்] - பேற்றில் இனிச் செய்யலாவதில்லை. பேறு என்னளவன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளுக்கும் நிழலாம்படியாகப் பெற்றேன். [விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்] - விதியென்று பகவத்க்ருபை. கர்மபரதந்த்ரனுக்குக் கர்மம் அநுபவித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதவோபாதி, அவனுக்கும் க்ருபாபரதந்த்ரனாகையாலே க்ருபைபண்ணியல்லது நிற்கவொண்ணாமையாலே, விதி யென்கிறது. பகவத்க்ருபை கரைபுரளப் புக்கால் நிவாரகருண்டோ? காப்பதெது? என்னாதே காப்பாரா ரென்கிறது - பலபோக்தாவான இவனாலும், க்ருபாஜநகையான அவனாலும் ஒண்ணாதென்கை. ஸ்வதந்த்ரனான அவனாலும் ஒண்ணாது, ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் விஞ்சியிறே க்ருபை இருப்பது. இவனால் க்ருபையை விஞ்சக் குற்றஞ்செய்யவொண்ணாது. அவனால் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே குற்றங்கண்டு கைவிட வொண்ணாது. நிரங்குசமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுடைய நம்மால் தடுக்கத் தட்டென்? என்ன, [ஐயோ] - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நினைத்தோ? க்ருபையை விஞ்சிக் கால்வாங்கிக்காண், இனியென்கிறார். ''ஐயோ'' என்றது-ஹர்ஷத்தாலே. க்ருபையின்கீழ் குற்றங்காண ஜ்ஞாநமில்லை; விட சக்தியில்லை. [கண்ண பிரான்]-ஓரிடைச்சிகையிலே கட்டுண்டதசையில் அந்த பந்தத்தைத் தப்பவிரகறியாதே சக்தியுமின்றிக்கே யிருந்த நீயோ போகப்புகுகிறாய்! கண்ணபிரானென்று ஸம்புத்தி. இனிப்போனால் அறையோவறை. அநுக்ரஹசீலனான உனக்கு, ''மெய்'' என்று பேரிடலாவதொரு பொய் என்பக்கலிலே உண்டானபின்பு போகலாமோ? மித்ரபாவம்பெற்றால் ''நத்யஜேயம்'' என்னும் உனக்குப் போகலாமோ? ஸுக்ரீவ மஹா ராஜரைப்போலே அறைகூவுகிறார்.

ஈடு.—முதற்பாட்டு. என்பக்கலுள்ளது அஹ்ருதயமான உக்தியாயிருக்க, இத்தை ஸஹ்ருதயமாகக்கொண்டு விரும்பி, ''இனி இதுக்கு அவ்வருகில்லை'' என்னும்படியான பேற்றைப் பண்ணித்தந்தானென்கிறார்.

[கையார் சக்கரத்து] - வெறும் புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படியான கையிலே திருவாழியைத் தரித்தானாயிற்று. இதுதான் ஆபரணமுமாய் வினைத் தலையில் ஆயுதமுமாயிறே யிருப்பது, ஒருகைக்குப் படையா யிருக்குமிறே. ''கூராராழி வெண்சங்கேந்தி-வாராய்'' என்று அநுகூலர்க்கு ஆசைப்படுகைக்கு உடலாய், ப்ரதிபக்ஷத்தைத் துணிக்கைக்கும் உடலாயா யிற்று இருப்பது. [கையார் சக்கரத் தென்கருமாணிக்கமே] - அத்தென்பது - சாரியைச்சொல்,

இப்படி வருமிடமெங்கும் கண்டுகொள்வது. [என் கருமாணிக்கமே] - கையுந் திருவாழியு மான அழகை அநுஸந்தித்தால் அடைவே ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தை அநுஸந்திக்கவல்லரல்லரே, அநந்தரம் வடிவழகிலே கால் தாழ்ந்தார். பாடகடந்து அவ்வருகு போமவரல்லரே, ச்ரமஹர மாய் நீலரத்நம்போலே பெருவிலையனான வடிவழகை எனக்கு முற்றூட்டாக்கினவனே. [என்று என்று] - இத்தை ஒருகால் சொல்லித்தான் விட்டேனோ. பகவத் விஷயத்தி லுட்புக்க தெல்லாம் குற்றமாய்த் தோற்றுகிறதாயிற்று, "போராது" என்றிருக்கையாலே. இது பொல்லாதா யிருந்ததில்லையீ! என்ன - அறவிதே பாவபந்தத்தோடே சொன்னேனாகில்; [பொய்யே கைம்மை சொல்லி] - பொய்யென்றும் கைம்மையென்றும் இரண்டும் பர்யாயமான சொல். இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று - பிறரைப்பகட்டுகையன்றிக்கே ஸர்வஜ்ஞனும் 'இதுமெய்" என்று ப்ரமிக்கும்படி பெரும்பொய்யையன்றோ சொல்லிற்றென்கை. பொய்யும் மெய்யுமாகக் கலந்தத்தையேதான் சொல்லப்பெற்றதோ? [புறமே புறமேயாடி] - இப்போது, புறமென்கிறது - சப்தாதி விஷயங்களை. "பகவத் விஷயத்தில் அவகாஹித்தது போராது" என்று இத்தை "பொய்" என்று நிற்கச் செய்தேயும், சப்தாதிகள் புறம்பாய்த் தோற்றுகிற தாயிற்று இவர்க்கு; "பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்னுமவரிறே. ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமாபோலே யாயிற்று விஷயங்கள்தோறும் தனித் தனியே கால்தாழ்க்கபடி. இதுதான் எப்போதை நிலையைப்பற்றச் சொல்லுகிறு ரென்னில்:- காலத்ரயத்திலுமுள்ளதும் ஸமகாலத்திற்போலே தோற்றுகையாலே, பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறு ரென்னவுமாம். மயர்வறமதிநலம் பெற்ற பின்பும் தமக்கு விஷயாநுரூப மாகப் போராமையாலே சொல்லுகிறாராகவுமாம். 'இதுவாகி லும்முடையகில, பெறிருந்த படியென்' என்ன, [மெய்யே] - என்பக்கலுள்ளது பொய்யேயானாற்போலே, அவனடியாக வந்ததாகையாலே மெய்யேயாயிருக்குமிறே. பேற்றில் கண்ணழிவு சொல்லலாவதில்லை [பெற்றொழிந்தேன்] - பரமபதத்தேறப்போனாலும் இப்பேற்றை அசையிட்டிருக்குமத்தனை. இனி இதிற் காட்டில் ஏற்றம் செய்யலாவதில்லை. "ஹேதுவில்லை" என்று நின்றீர், பேறு கனத்திருந்தது; இதுக்கு அடியென் பின்னை? என்ன' - [விதிவாய்க்கின்று] - பகவத்க்ருபை கரைபுரளப் பெருகாநின்றால் நம்மாற் செய்யலாவதுண்டோ? விதியென்கிறது - பகவத் க்ருபையை. *கேசவன் தமர்க்கு இப்பாலெல்லாம் இவர் விதியென்கிறது - பகவத்க்ருபையை; அதுக்கடி - அவனால் தப்பவொண்ணாதபடியிருக்கையாலே. [வாய்க்கின்று] - பகவத்க்ருபை ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற கரை புரளப் பெருகிவந்து கிட்டாநின்றுள்ள விடத்தில். [காப்பாரார்] - இதுக்கு நிவாரகராவாருண்டோ? காப்பதேது? என்றதே, ஆரென்கிறது இரண்டு சேதநராலே காக்கப்போமோ? பரதந்த்ரனான இவனாலும் தகையவொண்ணாது. ஸ்வதந்த்ரனான அவனாலும் தகையவொண்ணாது; ப்பலபோக்தாவான இவனாலும் தகையவொண்ணாது; பலப்ர தாதாவான அவனாலும் தகையவொண்ணாது. [காப்பாரார்] - க்ருபாஜநகையான அவன் காக்க வோ? க்ருபா பரதந்த்ரனான நீ காக்கவோ? க்ருபாபாத்ரமான நான் காக்கவோ? *மித்ரபாவேந* என்கிற ச்லோகத்திலே, எம்பார், "ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஒரு அஜ்ஞாநமும் விஸ்ம்ருதியும், ஸர்வ சக்திக்கு ஒரு அசக்தியு முண்டு" என்று அருளிச்செய்வர். ஒருவன் தன்னையாச்ரயித்தால், முன்பு புத்திபூர்வம் பண்ணின குற்றத்திலே விஸ்ம்ருதிபண்ணி, ஜ்ஞாநப்பிறந்தால் ப்ராமாதிகமாய் வருமவற்றில் அஜ்ஞாநம், அவனைவிடவேண்டி வருமளவிலே அசக்தி; இப்படி இருக்கைக்கு அடி - ஸ்வாபாவிகமான குடல்துடக்கு. "ஆர்" என்பானென்? ஸ்வதந்த்ரனான என்றால் தகையத்தட்டென்? என்ன; [ஐயோ] - ஆமாகில் செய்துபார்த்துக்காணும். ஐயோ வென்கிறது - ஹர்ஷாதிசயத்தாலே சொல்லுகிற பாசுரம். [கண்ணபிரான்] - உபகாரசீலனான க்ருஷ்ணனே! ஒரு தாயுடைய மெய்க்குப் போகமாட்டாத நீயோ என்னுடைய பொய்க்குப் போகப் புகுகிறாய்? ஓரிடைச்சிகையிலே கட்டுண்ட தசையிலே அப்பந்தத்தைத் தப்ப விரகறியாதே சக்தியுமின்றிக்கே யிருந்த நீயோ போகப்புகுகிறாய்? (ஆர்ஜவமான கட்டவிழ்க்கமாட்டாதவன், க்ருத்ரிமமான பந்தத்தை அவிழ்க்க மாட்டான் என்றபடி.) [அறையோவினிப்போனாலே] - இனிப்போனாயாகில் அறைபோகறை. என்பக்கலிலே, "மெய்" என்று பேரிடலாவதொரு பொய்பெற்ற பின்பு போனாயாகில் அறையோவறை. பகவத்க்ருபையை அண்டைகொண்டு ஈச்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தை அறை கூவுகிறார். கண்ண

பிரானென்று ஸம்புத்தியாகவுமாம்; அன்றிக்கே, பரோக்ஷநிர்த்தேசமாய், கண்ணபிரானனவன் நிரப்போனுறுகில் அறையோவறை யென்னுதல்.

போனாய்மாமருதின் நடுவே என்பொல்லாமணியே*
தேனே இன்னமுதே என்றென்றேசிலகூத்துச்சொல்ல*
தானேலெம்பெருமான் அவனென்னுகியொழிந்தான்*
வானேமாநிலமே மற்றுமுற்றுமென்னுள்ளனவே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், தன்பக்கல் ஸ்நேஹஹீநனாயிருந்து வைத்து அஸ்த்தாநேபயசங்கிகள் சொல்லும்சொல்லை நான் சொல்ல, ஸர்வேச்வரனை தான் ஸவிபூதிகனாய்க்கொண்டு என்னுள்ளே புகுந்தருளினா னென்கிறார். [பொல்லாமணியே] - பிறர் கண்ணெச்சில் படாமைக்குச் சொல்லுகிறது. துளையாமணியென்றுமாம். கூத்து - பொய்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், அஸ்த்தாநேபயசங்கிகள் சொல்லும் வார்த்தையை நான் அஹ்ருதயமாகச்சொல்ல, ஸர்வஜ்ஞனை அவன் அத்தை மெய்யாகக்கொண்டு தன் விபூதியோடே நானிட்ட வழக்காரு னென்கிறார். [போனாய்] யமளார்ஜ்ஜுநங்கள்நடுவே போனபோது யசோதைப்பிராட்டி ப்ரேமத்தாலே சொன்னவார்த்தையை, ப்ரேமகந்தமின்றிக்கே யிருக்கிற நான் சொன்னேன். [போனாய்] - கை கழிந்தது, இனி ப்ரதிக்ரியையில்லை. ப்பலாநுபவமே யென்றிருக்கிறார். பூதகாலமாயிருக்க, இவர்க்கு வர்த்தமாந காலம்போலே இருக்கிறது; ஈச்வரன் கொடுத்த ஜ்ஞாநவைசத்யம் இவர்க்கு வயிறெரித்தலுக்கு உறுப்பாயிற்று. நலியவந்தவைதானே நலியப்பற்றாமை, தானே சென்று புக்கானென்கிறார். [மாமருது] - மஹாஸுரர்கள் வடிவுக்குந் தகுதியாக ஆவிர்ப்பவித்த மருதுகள். இவன் மௌக்த்யத்தை யறிந்து பணைத்தவை யென்றுமாம். அவ்வருகே சாய்ந்தவை, இப்பெரிய வடிவோடே உள்ளே சாய்ந்தனவாகில் என்னாகக்கடவ தென்கிறார். [நடுவே - போனாய்] - இருவரும் க்ருதஸங்கேதர்களாயிருக்க, ஒன்றிலே துணைகண்டு போனாப்போலேயாயிற்றுப் போயிற்று. புணர் மருதமிறே. மௌக்த்யத்தாலே ஓரருகு ஒதுங்க அறியானே. 'யமளார்ஜ்ஜுநயோர்மத்யே ஜகாம'' என்றுருஷி வயிறுபிடிக்கிறான்; இவர் ''மாமருதின் நடுவே - போனாய்'' என்கிறார். [என் பொல்லாமணியே] - ''தத: கடகடாசப்தஸமாகர்ணந தத்பர:-கமலேக்ஷண.''- இவற்றைத் தப்பிப்போய், முறிந்துவிழுகிற ஓசையைக்கேட்டு அபூர்வதர்சநத்தாலே சிவந்து மலர்ந்த கண்ணும் தானுமா யிருக்கிறபடி. ''புணர்மருதமிறநடந்தபொற்குன்றினை'' என்னக்கடவதிறே. ''அழகிது என்னில் - நாட்டில் அழகோபாதியாம்'' என்று, வ்யாவ்ருத்திதோற்ற- [பொல்லாமணியே] - என்னுதல்; பொல்லாவென்று - நாட்டார் கண்டு கண்ணெச்சிற்படாமைக்குக் கரிகிறுகிறரென்னுதல். ''கண்ணெச்சிற்கரிதாகச் சொல்லிபது'' என்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினான். துளையாமணி; அநுபயுக்தமாயிருக்கும் மணியென்றுமாம். பொல்லல் - துளைத்தல். இதுவும்-யசோதைப்பிராட்டி ஸங்கிஹிதையாய்நின்று சொன்ன வார்த்தை. [தேனே] - வந்து எடுத்துக்கொண்ட போதை ஸ்பர்சத்தாலும் முக்தஜல்பிதத்தாலும் கொண்டாடிச் சொன்ன வார்த்தை. [இன்னமுதே] - அப்போதை போக்யதையாலே சொன்ன வார்த்தை நிரதிசய போக்யமாய், போன உயிரை மீட்கவற்றாயிருக்கை. [என்றென்றே] - ஒருகால் சொல்லி அநுதபித்து மீண்டேனே. [கூத்து] - சிலருடைய செயலை வேறேசிலர் அநுகரிக்கை. ப்ரேமபரவசையானவள் சொல்லக் கேட்ட வார்த்தையை அஹ்ருதயமாக நான்சொல்ல. [தானேல் இத்யாதி] - தானாகில், இத்தலையிலுள்ளதெல்லாம் அறியவல்ல ஸாமர்த்த்யத்தை யுடையனாயிருக்க, அஹ்ருதயமான உக்தியையும் ஸம்பந்தத்தையுங் கொண்டு நானிட்ட வழக்கானான். என்னையுடையவன் நானிட்டவழக்கானான். உடையவன் தன்னுடைமையான எனக்கு உடைமையானான். அதரோத்தரமாயிற்று. அவன்விபூதி செய்ததென்? என்னில், [வானேயித்யாதி] - ''யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்'' என்கிறபடியே விபூதியும் நானிட்டவழக்காயிற்று. ஸவிபூதிகனாய்க்கொண்டு உள்ளே புகுந்தான். [வானே மாநிலமே], பஞ்சபூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். [மற்றும்] - அவற்றின் கார்யமான அண்டங்களும். [முற்றும்] - நித்யவிபூதியும். [என்னுள்ளனவே] - நித்யஸூரிகள்செல்லாமை பார்த்து அங்கேயிராதே, லீலாவிபூதி அழிந்தபடி பார்த்து இங்கேபுகுந்தான். உபயவிபூதியிலுமுள்ள நிர்வாஹம் என்பக்கலிலே இருந்து பண்ணுமத்தனையாய்விட்டது.

ஈடு.—இரண்டாம் பாட்டு. அஸ்த்தாரோபயசங்கிகள் சொல்லும் வார்த்தையை நான் அஹ்ருதயமாகச் சொல்ல, ஸர்வஜ்ஞனானவன் அத்தை மெய்யாகக்கொண்டு தன்விபூதியோடே கூட நானிட்ட வழக்காறு னென்கிறார்.

[போனாய் மாமருதின்நடுவே] - அப்போது கண்டுநின்ற யசோதைப் பிராட்டியானவள், யமளார்ஜுநங்களின் நடுவே அவன் போனபடியைக் கண்டு பாவபந்தம் தோற்றச் சொன்ன பாசுரத்தை அதில்லாத நான் சொன்னேன். 'பூத காலத்திலே' என்று தோற்றுகிறதில்லை யாயிற்று இவர்க்கு ஜ்ஞாநவைசத்யத்தாலே. ஸர்வேச்வரன் பண்ணிக்கொடுத்த ஜ்ஞாந வைசத்யம் வழிநெறிகைக்கு உடலாய் விட்டதித்தனை. [மாமருதின் நடுவே] - பெரிய வடிவுகளை யுடைய அஸுரர்களிறே அவையாய் நிற்கிறார்கள். இவனுடைய மௌக்த்யத்தை யறிந்து, பெருத்துத் தடித்து தர்சநீயமான வேஷத்தோடேயாயிற்று இருவரும் க்ருதஸங்கேதராய் ஒரு விவரமற நின்றபடி. ஓன்றிலே வெளிகண்டு போனாப்போலே யாயிற்றுப் போனபடி, *யமளார்ர்ஜுநயோர்மத்யே ஜகாம* என்ற ஆபத்தையாயிற்றுச் சொல்லுகிறது. [என்பொல்லா மணியே] - *தத: கடகடாசப்தஸமாகர்ணநதத்பர:.-ஜகாம கமலேக்ஷண:* என்கிறபடியே, இவற்றைத் தப்பிப்போய், முறிந்து விழுகிற ஓசை கேட்டு அபூர்வ தர்சநத்தாலே சிவந்து மலர்ந்த கண்ணும் தானுமா யிருக்கிறபடி. "புணர்மருதமிறநடந்த பொற்குன்றினை" என்னக்கடவதிறே. அழகிது என்னில் - நாட்டில் அழகோபாதியாமென்று, வ்யாவ்ருத்திதோற்ற - பொல்லா மணியே யென்கிறாராதல்; நாட்டார்கண்டு கண்ணெச்சில் படாமைக்குக் கரிபூசுகிறா ரென்னுதல். பொல்லல் - துளைத்தல். பொல்லாமணி - துளையாமணி; அநுபபுக்தமா யிருக்கும் மணி யென்றுமாம். இதுவும் யசோதைப்பிராட்டி ஸந்நிஹிதையாய்நின்று சொன்ன வார்த்தை. [தேனே] - வந்து எடுத்துக்கொண்டபோதை ஸ்பர்சத்தாலும் முக்தஜல் பத்தாலும் கொண்டாடிச் சொல்லுகிற வார்த்தை. [இன் அமுதே] - அப்போதையில் போக்யதையாலே சொன்ன வார்த்தை. நிரதிசய போக்யமாய், போன உயிரை மீட்கவற்றா யிருக்கை. "அமுதென்றும் தேனென்றும் ஆழியானென்றும்" என்று சொல்லுகிறபடியே நிரவதிக போக்யமாயிருக்கை- [என்றென்றே] - ஒருகால் சொல்லி "தப்பச்செய்தோம்" என்று மீளத்தான் பெற்றதோ. [சில கூத்துச்சொல்ல] - ஒருவன்நினைவையும் செயலையும் வேறொருவன் செய்யுமது - கூத்தாவது. பரிவுடைய யசோதைப்பிராட்டி இவற்றிலே ஈடுபட்டுச் சொல்லும் பாசுரத்தைக்கிடீர் அதில்லாத நான் சொல்லிற்று. [தானே லெம்பெரு மான்] - தானாகில், ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வநியந்தாவா யிருப்பானொருவன். அகவாயறியாதானொரு வனல்லன், அறிந்தால் உபேக்ஷிக்கமாட்டாதா னொருவனல்லன். [அவன்] - அப்படி ஸர்வ ஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியானவன். [என்னாகி யொழிந்தான்] - நானிட்ட வழக்கானான். என்னை யுடையவன் நானிட்ட வழக்கானான். உடையவன் தான் உடைமையானான், அதரோத்தர மாயிற்று. அவன்விபூதி செய்ததென்? என்னில்,—[*யஸ்யைதே தஸ்ய தத் தநம்* என்கிறபடியே விபூதியையும் நானிட்ட வழக்காக்கினான். ஸவிபூதிகனாய்க்கொண்டு என்னுள்ளே புகுந்தான். [வானே மாநிலமே] - பஞ்சபூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். [மற்றும்] தத்கார்யமான அண்டங் களும். [முற்றும்] - நித்யவிபூதியும், [என்னுள்ளனவே] உபயவிபூதி நிர்வாஹமும் என்பக்கலிலே யிருந்து பண்ணுமத்தனையாய்விட்டது. அன்றிக்கே, [வானே யித்யாதி] - உபயவிபூதி ஐச்வர்யமும் என்பக்கலிலேயாய் விட்டது என்றுமாம். விஷயப்ரவணனானவன், தானுகந்த விஷயமே எல்லா ஐச்வர்யமுமாக நினைத்திருக்குமாபோலே. "உன்னுகமுற்று மக்த்தடக்கி" என்கிறபடியே.

உள்ளனமற்றுளவாப் புறமேசிலமாயம்சொல்லி*
வள்ளல்மணிவண்ணனே என்றென்றேயுன்னையும்வஞ்சிக்கும்*
கள்ளமனம்தவிர்ந்தே உன்னைக்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன்*
வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாய் இனியுன்னைவிட்டென்கொள்வனே. (3)

ஒ.—மூன்றும்பாட்டில், ஹ்ருதயம் அந்யபரமாயிருக்க, வாங்மாத்ரத்தாலே உன்னைப்பெற்ற நான் உன்னையொழிய வேறொரு புருஷார்த்தத்தை ஆசைப்படே னென்கிறார். [உள்ளனவென்று தொடங்கி] - அந்த:கரணம் ப்ராக்ருதவிஷய ப்ரவணமாயிருக்கச்செய்தே "பரமோதாரனே, நிரதிசய போக்யமானவனே" என்றுப்போலே புறப்பூச்சாகச் சிலபொய்களைச் சொல்லி ஸர்வஜ்ஞனான உன்னையும் வஞ்சிக்கும்படியான கள்ளமனம் தவிர்ந்து உன்னைக்காணப்பெற்று க்ருதார்த்தனானேன். [வெள்ளத் தணைக்கிடந்தாய்] - என்பக்கலுண்டான வ்யாமோஹத்தாலே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு வந்து திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே!

இ.—மூன்றும்பாட்டில், "பொய்யேகைம்மைசொல்லி" என்றும், "சிலகூத்துச் சொல்ல" என்றும் சொன்ன வார்த்தையை விவரியாநின்றுகொண்டு இப்படி வாங்மாத்ரத்தாலே உன்னைப்பெற்ற நான் உன்னை யொழிய வேறொன்றை ஆசைப்படே னென்கிறார். [உள்ளன] - உள்ளுள்ளன. [மற்றுளவா] - வேறே சிலவுளவாக. அந்த:கரணம் ப்ராக்ருதவிஷய ப்ரவணமாயிருக்கை. [புறமேசிலமாயஞ்சொல்லி] - புறப் பூச்சாகச் சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லி. இத்தால் - "கூத்துச்சொல்ல" என்றத்தைச் சொல்லிற்று. கீழே, கூத்தென்கிறது - பிறருடைய வ்யாபாரத்தைத் தான் அநுகரிக்கும் அளவாயிற்று; இங்கு - "மநஸ்யந்யத் வசஸ்யந்யத்" என்கிறபடியே க்ருத்ரிமத்தைச் சொன்னே னென்கிறார். சொல்லுகிறவைதான் எவை? என்னில், [வள்ளலித்யாதி] - பரமோதாரனே! பெருவிலையனான நீலரத்நம்போலே ச்லாக்யமான வடிவை எனக்கு உபகரித்தவனே! [என்றென்றே] - அபுத்யா சொல்லாநிற்கச்செய்தே, "ஸஹ்ருதயமாகச் சொல்லுகிறார்" என்று தோற்றும்படியாகப் பலகாலும் சொல்லி [உன்னையும் வஞ்சிக்கும் கள்ளமனம்] - ஸர்வஜ்ஞனான நீயும் "மெய்" என்று ப்ரமிக்கும்படி பகட்டும் க்ருத்ரிமயுக்தமான மநஸ்ஸை. [தவிர்ந்தே] - அஹ்ருதயமாக இழிந்தாரையும் மேல் விழும்படி கொண்டு முழுகும் விஷயமிறே. [உன்னை] - மித்ரபாவ மடியாக "நத்யஜேயம்" என்னும் உன்னை. ப்ராப்தனும் நிரதிசய போக்யனுமான உன்னை. [கண்டுகொண்டு]- நிதியெடுத்தாப்போலே லபித்து; [உய்ந்தொழிந்தேன்] - "அஸந்நேவ" என்னும்படி யிருக்கிற நான் உஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றேன். [வெள்ளத்தணைக் கிடந்தாய்] - பரமபதத்தைவிட்டு, க்ஷீராப்தியிலே என்னுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக அவஸர ப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! [இனி] - ஸத்ருசமான பரமபதத்தைவிட்டு, விஸத்ருசமான ஸம்ஸாரத்திலே என்னுடைய ரக்ஷணத்திலே அவஸரப்ரதீக்ஷனான பின்பு. [உன்னைவிட்டு] - நான் விட்டவன்றும் என்னைவிட மாட்டாத உன்னையொழிய. [என்கொள்வனே] - பச்சைகொண்டு, ப்பலவேளையிலே நிஷ்ப்ரயோஜநமான விஷயங்களைப் பற்றவோ? ஆராதிக்குமிடத்தில் துராராதரைப் பற்றவோ?

ஈடு.—மூன்றும்பாட்டு. "பொய்யே கைம்மைசொல்லி" என்றும், "சிலகூத்துச் சொல்ல" என்றும் சொன்னவார்த்தையை விவரியாநின்றுகொண்டு இப்படி வாங்மாத்ரத்தாலே உன்னைப்பெற்ற நான் உன்னையொழிய வேறொன்றை ஆசைப்படே னென்கிறார்.

[உள்ளன] - ஹ்ருதயத்திலுள்ளன. [மற்றுளவா] - வேறேசில உளவாக. அந்த:கரணம் ப்ராக்ருதவிஷய ப்ரவணமாயிருக்க. [புறமேசிலமாயம் சொல்லி] - புறப்பூச்சாகச் சில பொய் களைச் சொல்லி. இத்தாலே "கூத்துச்சொல்ல" என்றவிடத்தைச் சொல்லிற்று. [வள்ளல் மணிவண்ணனே] - பரமோதாரனே! பெருவிலையனான ரத்நம்போலே ச்லாக்யமான வடிவை எனக்கு உபகரித்தவனே! [என்றென்றே] - அபுத்த்யா சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும் "ஸஹ்ருதய மாகச் சொல்லுகிறான்" என்று தோற்றும்படியாகப் பலகாலும் - சொல்லி. [உன்னையும் வஞ்சிக்கும் கள்ளமனம்] - உள்ளுவாருள்ளத்தெல்லாம் உடனிருந்து அறியும் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியான நீயும் "மெய்" என்று கருதும்படி உன்னையும் பகட்டும் க்ருத்ரிமயுக்தமான மநஸ்ஸை. [தவிர்ந்தே] - அஹ்ருதயமாக இழிந்தாரையும், மேல் விழும்படி கொண்டு முழுகும் விஷயமிறே. [உன்னை] - மித்ரபாவமேபடியாக *நத்யஜேயம்* என்னும் உன்னை. ப்ராப்தனுமாய் போக்யனுமான உன்னை [கண்டுகொண்டு] - "ஒருபடி காணவல்லோமே!" என்ற நான், நிதியெடுத்தாப் போலே லபித்து. [உய்ந்தொழிந்தேன்] - *அஸந்நேவ* என்னும்படி இருக்கிற நான் உஜ்ஜீவிக்கப்பெற்றேன். த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி யிறே. இனி, நீர் செய்யப்பார்த்தது எது? என்ன,—[வெள்ளத்தணைக்கி. .ந்தாய்] - பரமபதத்தை

விட்டு கூஷீராப்தியிலே இவ்வேலேயிலே, என்னுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க் கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! [இனி] - உனக்கு ஸத்ருசமான பரமபதத்தைவிட்டு, விஸத்ருசமான ஸம்ஸாரத்திலே என்னுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகக் கொண்டு கண்வளர்ந்தருளின பின்பு. [உன்னைவிட்டு] - நான்விட்ட அன்றும் என்னைவிடமாட்டாதே யிருக்கிற உன்னை யொழிய. [என்கொள்வனே] - பச்சை கொண்டு, ப்பல வேளையிலே விஷப்பலங்களாயிருக்கும் விஷயங்களைப் பற்றவோ; ஆராதிக்குமிடத்தில் துராராதராய், வருந்தி ஆராதித்தாலும் கொடைப் பதொன்றில்லாதவர்களைப் பற்றவோ?

என்கொள்வனுன்னைவிட்டென்னும் வாசகங்கள்சொல்லியும்*
வன்கள்வனேன்மனத்தைவலித்துக் கண்ணநீர்கரந்து*
நின்கண்நெருங்கவைத்தே எனதாவியைநீக்ககில்லேன்*
என்கண்மலினமறுத்து என்னைக்கூவியருளாய்கண்ணனே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், இதுக்கு முன்பெல்லாம் உன்பக்கல் இப்படி பொய்யனாயிற்றது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தாலே யானபின்பு, இந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப் போக்கியருளவேணுமென்கிறார். [என்கொள்வ னுன்னைவிட்டென்கிறபாட்டுக்கு] - பரமைகாந்திகளைப்போலே உன்னைத்தவிர மற்றொன்றும் கார்யமில்லையென்று சொல்லாநின்றுவைத்தும் பகவதீயமான ஆத்மாவை அபஹரித்தவன் கள்வனாகையாலே விஷயங்களினின்றும் மநஸ்ஸை நிவர்த்திப்பித்துஅத்தைப் பெருமையாலே ப்ரவ்ருத்தமான கண்ணநீரையும் மாற்றி மநஸ்ஸை உன்பக்கலிலேசெறியும்படி பண்ணி என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுக்கமாட்டுகிறிலேன். ஆனபின்பு என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நீயே போக்கி உன் திருவடிகளிலே என்னை அழைத்தருளாய் க்ருஷ்ணனே! அதவா, கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ச்லேஷம் ஜ்ஞாநாநுஸந்தாநமாத்ரமேயாய் பாஹ்யகரணயோக்யமன்றிக்கே ஒழிந்தவாறே, 'அதுக்கடி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்' என்று அநுஸந்தித்து, உன்னோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அறுக்கைக்கிடானஉபாயாநுஷ்டாநத்தைதம் பண்ண, உன்பக்கலுண்டான ப்ரேமாதிசயத்தாலே நான் க்ஷமனாகிறிலேன்; நீயே இத்தை அறுத்துத் தந்தருளவேணு மென்கிறார். [என்கொள்வனென்று தொடங்கி] - இதரவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்ந்து உன்னைக் கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி அபேக்ஷைவர்த்தியாநிற்கச்செய்தேயும், வன்கள்வனேன் - நினைத்தபடி கிடையாமையாலே மஹா பாபியேனென்கிறார். [மனத்தையென்று தொடங்கி] - உன் குணங்களை நினைக்கையாலே சிதிலமான கரணங்களை நிலைநிறுத்தி உன்னை ஆச்ரயித்து என் ஆத்மாவை ப்ரக்ருதியோடு பிரிக்கமாட்டுகிறிலேன்.

இ.—நாலாம்பாட்டில், "பொய்யே கைம்மைசொல்லி, "சிலகூத்துச்சொல்ல," "புறமே சிலமாயஞ் சொல்லி" என்று இவ்விஷயத்திலே பொய்சொல்லிப் போருகைக்கு நிபந்தநம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே யானபின்பு, இத்தைப்போக்கி உன்திருவடிகளிலே அழைத்துக்கொண்டருளவேணு மென்கிறார். [என் கொள்வன் இத்யாதி]-பரமைகாந்திகளைப்போலே, "உன்னைவிட்டு என்ன ப்ரயோஜநத்தைக்கொள்வன்?" என்றுசொல்லாநின்றுவைத்து. [வன்கள்வனேன்] - களவாவது-பரத்ரவ்யாபஹாரம். வலிய களவாவது - "சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்கிறபடியே, பகவச்சேஷமான ஆத்மவஸ்துவை அபஹரிக்கை. த்ரவ்யங்களில் தலையான வஸ்து ஆத்மவஸ்து, உடையவன் ஸர்வாதிகன். அகவாய் இப்படி யிருக்கையாலே, உக்திமாத்ரமான ஆநுகூல்யங் கொண்டு என் விரோதியைப் போக்க க்ஷமனல்லே னென்கிறார் மேல், [மனத்தைவலித்து]-விஷயங்களினின்றும் மநஸ்ஸை நிவர்த்திப்பித்து. நான் இந்த்ரிய ஜயம்பண்ண நினைக்கையாவது-அவை என்னை மேலிடுகை. "இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந:". [கண்ணநீர் கரந்து] - விஷயாநுபவத்தால் வந்த கண்ணநீரை மாற்றி. விஷயப்ராவண்யம் சாஸ்த்ரோபதேசத்தால் போமோ? உன் போக்யதையைக் காட்டினாலன்றோ அந்தக்கண்ணநீர் மாறுவது. [நின்கண் நெருங்கவைத்தே] - மநஸ்ஸை உன்பக்கலிலே செறியும்படிபண்ணி, இதுவும் என்னாற் செய்யலாவதொன்றன்று, உன்வடிவைக் காட்டி மநஸ்ஸைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேணும். பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான வடிவே வேண்டாவோ விஷயங்களில் துவக்கறுக்கைக்கும் உன்பக்கல் ப்ரவணமாக்குகைக்கும். [எனதாவியை நீக்ககில்லேன்] - என் சரீரத்தினின்றும் என் ஆத்மாவைப் பிரிக்க

மாட்டுகிறிலேன். ஆனபின்பு, நீயே செய்தருளவேணும். [என்கண் மலினமறுத்து] - மலினம்-மாலிந்யம். அதாவது - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம். என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நீயே போக்கி. [என்னைக் கூவியருளாய்] - அக்ஷமனான என்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும். [கண்ணனே] - தன்பக்கல் அசக்தியை அநுஸந்தித்து சோகித்தவனை, ''மாசுச:'' என்றிலையோ! அதவா, ''கண்டுகொண்டுய்ந் தொழிந்தேன்'' என்றவிடம் - ஜ்ஞாநாநுஸந்தாந மாத்ரமாய், பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அது கைவாராமையாலே ''இதுக்கடி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்'' என்று பார்த்து, இந்த விரோதியைப் போக்குகைக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ண உன்பக்கல் ப்ரேமாதிசயத்தாலே மாட்டுகிறிலேன்; நீயே இத்தை அறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்கிறார். [என்கொள்வன் இத்யாதி] - ஸ்வரூப ப்ராப்தனான உன்னையொழிய, அநர்த்தஹேதுவான விஷயங்களை விரும்புவேனோ என்று, ஸ்வரூபாநுரூபமான அபேக்ஷையைப்பண்ணி நிற்கச்செய்தேயும் [வன்கள்வனேன்] - அபேக்ஷித்தபோதே கிடையாமையாலே, மஹாபாபியேனென்கிறார். [மனத்தை இத்யாதி] - குணாநுஸந்தாநத்தாலே சிதிலமான மநஸ்ஸைத் திண்ணிதாகப்பண்ணி, இழவால் வந்த கண்ணநீரையும் மாற்றி, இப்படி நீயென்றால் உடைகுலைப்படாதபடி உன்பக்கலிலே நெருங்கும்படி சேர்த்து, ப்ராணயத்தஸ்த்திதியான என்னுடைய சரீரத்தினின்றும் என் ஆத்மாவைப் பிரிக்க க்ஷமனாகிறிலேன். போகவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யறுத்து, உன்திருவடிகளிலே அழைத் தருளவேணும். [கண்ணனே] - உன்னையொழியச் செல்லாதார்க்கு வந்து முகங்காட்டி அவர்கள் விரோதியைப் போக்குமவனல்லையோ? ''பரித்ராணாய ஸாதூநாம்''. அர்ஜுநரோடு பக்திபரவசரோடு வாசியில்லையிறே உபாயாந்தராநுஷ்டாநத்துக்கு அக்ஷமராகைக்கும், ஈச்வரனே கடவனாகைக்கும்.

ஈடு.—நாலாம் பாட்டு. ''பொய்யேகைம்மைசொல்லி, என்றும், 'சிலகூத்துச் சொல்ல, என்றும், 'உள்ளனமற்றுளவாப் புறமே சிலமாயஞ்சொல்லி' என்றும், பகவத்விஷயத்திலேயும் பொய் சொல்லிப்போந்தேனென்றார்; 'இப்படி பொய்யனாகைக்கு நிபந்தனமேது' என்று பார்த்தார்; ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கமாயிருந்தது; மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்,' கண்டுகொண்டுய்ந் தொழிந்தேன்; என்றவற்றை மறந்தார்; இந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தாலே இதரவிஷயங்களிலே ப்ரவணமான மநஸ்ஸை அவற்றில் நின்றும் மீட்டு உன் பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படிபண்ணி, தேஹாத்திற்காட்டில் ஆத்மாவைப் பிரிய அநுஸந்திக்கைக்கு க்ஷமனாகிறிலேன். நீயே என் விரோதியைப்போக்கி உன் திருவடிகளிலே அழைத்துக்கொண்டருளவேணுமென்கிறார்'' என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி.

அன்றிக்கே, ''கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன்'' என்றார்; அது ஜ்ஞாநாநுஸந்தாநமான காட்சியாயிருந்தது; காட்சிக்கு அநந்தரம் பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து கையை நீட்டினார், கைக்குள் அகப்படக்கண்டிலர், அத்தாலே தளர்ந்து; இதுக்கு அடி - தேஹஸம்பந்த மாயிருந்தது; இத்தைக்கழித்துக்கொள்ளுகைக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஸாதநாநுஷ்டாநக்ஷமனா கிறிலேன் பக்தி பாரவச்யத்தாலே; ஆனபின்பு நீயே என்விரோதியைப்போக்கி உன் திருவடி களிலே அழைத்துக் கொண்டருளவேணு மென்கிறார்'' என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. க்ரமத்திலேவரும் பக்தி தமக்கு உண்டாக நினைத்திராரிறே.

[என்கொள்வனுன்னை விட்டென்னும்] - பரமைகாந்திகளைப்போலே, உன்னையொழிய நான் எத்தைக்கொள்வன்? என்று இங்ஙனே வாயாலே சொல்லா நிற்கச்செய்தேயும், [வன்கள் வனேன்] - களவாவது-பரத்ரவ்யாபஹாரம். வலியகளவாவது *சோரேணாத்மாபஹாரிணா* என்கிற படியே, பகவதீயமான ஆத்மவஸ்துவையன்றோ ''நான், என்னது'' என்றிருந்தது. பிறகு களவு கண்டாரன வல்லவிறே ரத்நாபஹாரம் பண்ணினானவிலே தோஷம். த்ரவ்யங்களை உபாதாநம் பண்ணுமிடத்திலே ஆத்மவஸ்துவை ப்ரதானமாகச் சொன்னார்களிறே. த்ரவ்யம் விலக்ஷணமாவது, உடையவன் ஸர்வேச்வரனாவது, இவர்ச் சொல்ல வேண்டாவிறே. [மனத்தைவலித்து] இதரவிஷயங்களிலே ப்ரவணமான மநஸ்ஸை அவற்றினின்றும் மீட்டு. மனத்தை மீட்டென்னுதே, வலித்தென்கிறது—அவற்றிலே நெஞ்சுபட்ட உறுதியை நினைத்து. நான் இந்த்ரியஜயம்பண்ண நினைக்கையாவது - அவை என்னைமேலிடுகை. *இந்த்ரியாணி

ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந:* [கண்ணநீர்கரந்து] - அவற்றினுடைய அலாபத்தாலே பாய்கிற கண்ணநீரையும் மாற்றி. [நின்கண் நெருங்க வைத்தே] - அம்மநஸ்ஸை உன்பக்கலிலே கொண்டு போந்து கூட்டி நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்து. [எனதாவியை நீக்ககில்லேன்] - இத்தேஹத்திற்காட்டில் ஆத்மாவைப் பிரிய அநுஸந்திக்க க்ஷமனாகிறிலேன். [என்கண் மலினமறுத்து] - இதுக்கு அடி. என்னிடத்திலுண்டான மாலிந்யமிறே. மலினம் - மாலிந்யம். அதாவது - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம். மெய்யறுக்க் கெட்டேனென்கிறார். (மெய் - சரீரம்) அத்தையறுத்து உன் திருவடிகளிலே என்னை அழைத்துக் கொண்டருளவேணும். [கண்ணனே] - சோகநிவர்த்தகனன்றோ நீ. எனக்குச் செய்தருள வேண்டுவது - அறிய வடிவைக் காட்டி *மாசுச:* என்னுமத்தனையன்றோ. அவ்வடிவைக் கண்டால் "மற்றொன்றினைக்காணா" என்னும்படியாயிறேயிருப்பது.

அதவா, [என்கொள்வன் இத்யாதி] - ஸ்வரூபாநுரூபமான பாசுரத்தை வாயாலே சொல்லி நிற்கச்செய்தேயும். [வன்கள்வனேன்] - உத்தேச்யவஸ்துவைக் கடுக லபிக்கப்பெறாத இன்னாப்பாலே 'மஹாபாபீ' என்பாரைப்போலே சொல்லுகிறார். [மனத்தை வலித்து இத்யாதி]- பக்திபாரவச்யத்தாலே சிதிலமாகிறமநஸ்ஸைத் திண்ணிதாக்கி "தனகேழிலொண்கண்ணநீர் கொண்டான்" என்கிறகண்ணநீரையும் மாற்றி. [நின்கண் நெருங்கவைத்தே] - "காலாழும் நெஞ்சழியும்" என்கிறபடியே, உன்னைக்கிட்டினவாறே உடைகுலைப்படுகிற மநஸ்ஸை, தரித்து நின்று உன்னை அநுஸந்திக்கும்படிபண்ணி,இச்சரீரத்திலின்றும் ஆத்மாவைப்பிரிய அநுஸந்திக்க க்ஷமனாகிறிலேன். "இவன், தான் தன் விரோதியைப்போக்கி க்ரமத்திலே வந்துகிட்டுகிறான்" என்று ஆறியிராதே, நினைத்தகார்யம் தலைக்கட்டவல்ல நீயே என் விரோதியைப் போக்கி என்னை யழைத்துக்கொண்டருளவேணும். [கண்ணனே] - "பக்தி உபாயமன்று" என்று சோகித்தவனுக்கு நல்விரகு சொல்லிக்கொடுத்தவனன்றோ நீ.

கண்ணபிரானை விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதை*
நண்ணியும்நண்ணகில்லேன் நடுவேயோருடம்பிலிட்டு*
திண்ணமழுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால்*
புண்ணைமறையவரிந்து என்னைப்போரவைத்தாய்புறமே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், மலினமாவது ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மென்னுமிடத்தை ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்கிறார். [கண்ணபிரானையென்று தொடங்கி] - அயர்வறு மமரர்களுக்கு போக்யனாயிருந்து வைத்து க்ருஷ்ணனாய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி எனக்கு போக்யனான உன்னைப் பெற்றுவைத்தே பெறாதார்கணக்கானேன். [நடுவேயென்று தொடங்கி] - பெறாதொழிகிறது என்? என்னில், - திருவடிகளில் ஸம்பந்தத்தை உணர்ந்தார்க்கு ப்ரக்ருதியோடு இருக்கைக்கு ஹேதுவின்றியே இருக்கச் செய்தே ஒரு ஹேயமான சரீரத்திலே என்னை ப்ரவேசிப்பித்து அவித்யா கர்மாதிகளாலே த்ருடமாகக் கட்டி சரீரகததோஷம் தெரியாதபடியாகப்பண்ணி உன்னைக் காணவொண்ணாத நிலத்திலே என்னைப் போரவைத்தாய்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், கீழ் "மலினம்" என்றது - ப்ரக்ருதியை யென்று ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்து, அதிலேயிட்டு என்னை நோவுபட விட்டிருந்தா யென்கிறார். விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தை - கண்ணபிரானை - அமுதை நித்யஸூரிகளுக்குப் பரம போக்யமான உடம்பு படைத்தவனை, அவர்கள் நித்யாநுபவம் பண்ணாநிற்கச்செய்தே நித்யாபூர்வமான வடிவிறே. [கண்ணபிரானை] - அவ்வடிவை க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்து எனக்கு உபகரித்தவனை. [அமுதை] - போன உயிரை மீட்கவற்றாய் நிரதிசயபோக்யமான வடிவை என்னை அநுபவிப்பித்தான். [நண்ணியும் நண்ணகில்லேன்] - கிட்டியும் கிட்டாதார்கணக்கானேன். பேறுகச்சொல்லுகிறது - ஜ்ஞாநலாபத்தை; பெறுமையாகிறது - ஜ்ஞாநாநுகூலமான ப்ராப்தியில்லாமை. அதின்றிக்கேயொழிகிறது என்? என்னில்;—அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே நீ வைக்கையாலே யென்கிறார்;—[நடுவேயோருடம்பிலிட்டு] - சரீரஸம்பந்தம் அநாதி

யாயிருக்க, "நடுவே" என்பானென்? என்னில்:—இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியல்லாமையாலும், கர்மோபாதிகமாகையாலும், பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே விடக்காண்கையாலும். முத்துக்கு மாலிந்யம் அநாதியாயிருக்க, ஒருநாளிலே கடைந்து தெளியக்காண்கையாலே "ஸ்வரூபாதிரேகி" என்று தோற்றுமா போலே. பகவதர்ஹமான வஸ்துவுக்கு மாம்ஸாஸ்ருங்மயமான அசித்தோடு என்ன சேர்த்தியுண்டு. பெருமாளோடே அநுபவிக்கப்பாரித்த பிராட்டிமுன்பே ராவணன் தோற்றினாப்போலேயிருக்கிறதாயிற்று இவர்க்கு சரீரஸம்பந்தம். ஸம்ஸர்க்கமொழிய, ஆச்ரயத்தோடு ஒரு ஸம்பந்தமில்லையென்கை. [திண்ண மித்யாதி] - பலவாய்ச் செய்யப்பட்டு வலிதான பாபமாகிற பாசத்தாலே த்ருடமாக நெருங்கக்கட்டி. [புண்ணை மறையவரிந்து] - சரீரகததோஷம் தெரியாதபடிபண்ணி. அகவாயைப் பார்த்தால் காக்கை நோக்கும்படியாயிருக்க, தோலின் கைப்பாணிப்புறத்தால் வந்தவழுமட்சியைப் பார்த்து ஸ்ப்ருஹை பண்ணும்படியிறே பண்ணிவைத்தது. [என்னை] - ஸ்வரக்ஷணத்தில் அப்ராப்தனும் அசக்தனுமிருக்கிற என்னை. [புறமே - போரவைத்தாய்] - அநுபவத்திலே பாரித்திருக்கிற பிராட்டியை அசோகவனிகையிலே வைத்தாப்போலே, இவர்க்கு ஸம்ஸாரிகள்நடுவே யிருக்கிற இருப்பு. ஸ்வகர்மத்தால் வந்தத்தை அவன் குற்றமாக்குவானென்? என்னில்:—ப்ரஜை தானே கிணற்றிலே விழுந்தாலும், "மாதா நோக்கிற்றிலள்" என்னுமத்தைக்கொண்டு "அவள் தள்ளினாள்" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தோபாதி கர்மமும் அவனைக்குறித்து; "பொறுத்தோம்" என்னக் கழிகிறதிறே.

கூ.—அஞ்சாம்பாட்டு: நீர் "மலினம்" என்கிறது எத்தையென்ன, இன்னதென்கிறார்.

விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தை - கண்ணபிரானை - அமுதை. [விண்ணோர் கருமாணிக்கத்தை என்று தொடங்கி] *தத்விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்ததே* என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு அநுபாவ்யமான வடிவழகை எனக்கு உபகரிக்கைக்காக க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தவனை. [அமுதை] - இப்படி அவதரித்துத் தன்னுடைய போக்யதையையாயிற்று இவரை அநுபவிப்பித்தது. [நண்ணியும் இத்யாதி] - பெற்றுவைத்தே பெறுதார்கனக்கானேன். இவர் நண்ணினாராகச் சொல்லுகிறது - பிறந்த ஜ்ஞாநலாபத்தை; நண்ணப்பெறுததாகச் சொல்லுகிறது-சரீரஸம்பந்தத்தோடேயிருக்கிற இருப்பை. [நடுவேயோருடம்பில் இட்டு]-ஆத்மாவுக்கு அசித்ஸம்ஸர்க்கம் அநாதியாயிருக்கச்செய்தேயும், நடுவேயோருடம்பு என்கிறார் - அது ஔபாதிகமாய்த் தோற்றுகையாலே. சலதில் கிடந்த முத்துக்கும் பொன்னுக்கும் அழுக்கேறின நாள் அறிவாரில்லை. பின்பு கழியக் காண்கையாலே "இது வந்தேறி" என்று தோற்றுகின்றதிறே; அப்படியே பகவத் ஸமாச்ரயணத்தாலே கழியக்காண்கையாலே "இதுவந்தேறி" என்று தோற்றுமிறே. ராஜபுத்ரன் வழிபோகாயிற்கச்செய்தே வேடர்கையிலே அகப்பட்டு தன்னை வேடனாக ப்ரதிபத்திபண்ணுமாபோலே இருப்பதொன்றிறே, சேதநன் தேஹத்திலே அஹம்புத்திபண்ணி *தேவோஹம்* என்றிருக்கும் இருப்பு. [திண்ண மழுந்தக்கட்டி] - அவித்யாதிகளாலே த்ருடமாக நெருங்கக்கட்டி [பல செய்வினை இத்யாதி] - தான் பலவாய்ச் செய்யப்பட்டிருந்துள்ள வினையாகிற வலிய பாசங்களாலே த்ருடமாம்படி பந்தித்து. [புண்ணை மறையவரிந்து] - தோலைமேவிக் கைப்பாணியிட்டு மெழுக்கு வாசியிலே ப்ரமிக்கும்படி பண்ணின இத்தனையொழிய, அகவாய் புறவாயாயிற்றாகில் காக்கைநோக்கப் பணிபோருமத்தனையிறே. [என்னை] ஸ்வரக்ஷணத்திலே அசக்தனும் அப்ராப்தனுமாயிருக்கிற என்னை. [போரவைத்தாய்புறமே] - ஏகாந்த போகத்துக்காகப் போந்த பிராட்டி அசோகவனிகையிலே யிருந்தாப்போலே தோற்றுகின்றதாயிற்று, ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு தேஹத்திலேயிருக்கிற இருப்பு. [புறமே] - உன் குணங்கள் நடையாடாத ஸம்ஸாரத்திலே - வைத்தாய். போரவைத்தாய் என்று - அவன் செய்தானாகச் சொல்லுகிறாரிறே தம்முடைய ஸ்வரூபத்தோபாதி "கர்மமும் அவனைக் குறித்துப் பரதந்த்ரம்" என்றிருக்கும் பரம வைதிகராகையாலே,

புறமறக்கட்டிக்கொண்டு இருவல்வினையார்குமைக்கும்*
முறைமுறையாக்கைபுகலொழியக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன்*
நிறமுடைநால்தடந்தோள் செய்யவாய்செய்யதாமரைக்கண்*
அறமுயலாழியங்கைக் கருமேனியம்மான்தன்னையே. (6)

ஆ.—ஆறும்பாட்டில், இவர்க்கு ப்ரக்ருத்யநுஸந்தாநத்தாலே வந்த வ்யஸநம் விஸ்ம்ருதமாம்
படி எம்பெருமான் திருவழகைக்காட்டக்கண்டு ப்ரீதராகிறார். [புறமறவென்று தொடங்கி] - பந்தமறுத்து
விட வொண்ணாதபடி பந்தித்து புண்யபாப கர்மங்கள் நலிகைக்கிடாக பர்யாயேணவரும் சரீர
ப்ரவேசத்தை "தவிர்த்தது" என்று தோற்றும்படி. [அறமுயலாழி] - ஆச்ரிதபரித்ராணமாகிற பரம
தர்மத்திலே முயலாநின்றுள்ள திருவாழி.

இ.—ஆறும்பாட்டில், இவர்க்கு ப்ரக்ருத்யநுஸந்தாநத்தால் வந்த வ்யஸநம் விஸ்ம்ருதமாம்படி
அவன் வடிவழகைக்காட்டக் கண்டு ப்ரீதராகிறார், [புறமறக்கட்டிக்கொண்டு]-புச்சம் உள்ளே யகப்படும்
படி பந்தித்துக்கொண்டு. சிலரால் தலைகண்டவிழ்க்க வொண்ணாதிருக்கை. "மமமாயா துரத்யயா"
என்று கர்மாநுகுணமாக ஸர்வசக்தி பிணைத்த பிணையைச் சிலரால் அவிழ்க்கவொண்ணுமோ? [இரு வல்
வினையார்] - பெரிதாய் வலிதான கர்மங்கள். வினையாரென்கிறது - அவற்றாலே நெருக்குண்கிறபடியைக்
கண்டு சொல்லுகிறதாதல், அவைதான் பலவகையாகையாலே பஹுவசநமாதல். [குமைக்கும் முறை
முறையாக்கை புகலொழிய] - திறந்துகிடந்த வாசல்கள்தோறும் நுழையும் க்ஷுத்ர பதார்த்தம்போலே,
தேவாதி சரீரங்கள்தோறும் புக்கு அஹம்புத்திபண்ணி நோவுபடுகிறதிறே ஜ்ஞாநைகலக்ஷணமான
வஸ்து. புண்யம் தேவசரீரத்திலே புகவிட்டு நலியும், பாபம் திர்யக்ஸ்தாவரங்களிலே புகவிடும்; புண்ய
பாபங்களிரண்டும் மநுஷ்யசரீரத்திலே புகவிடும்; இப்படி அடைவடைவே அஸ்திரமான சரீரத்திலே
அஹம்புத்திபண்ணி நோவுபடுகிறது தவிர, "தவிர்ந்தது" என்று தோற்றும்படி. [கண்டுகொண்
டொழிந்தேன்]-உத்தேச்யனானவுன்னைக் கண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றேன். சரீரப்ரவேசம் தவிர்ந்தேன்.
அவனுடம்பைக் கண்டவாறே தம்முடம்பை மறக்கும்படியிறே அவ்வடிவில் வைலக்ஷண்ய மிருப்பது.
[நிறமுடையித்யாதி] - வைத்தகண்வாங்கவொண்ணாதபடி அழகிய நிறத்தையுடைத்தாய், ஸர்வபூஷண
பூஷார்ஹங்களாய், கல்பகதருபணைத்தாப்போலே நாலாய், "பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்த:" என்று ஸகல
லோகாபாச்ரயமான தோள். [செய்யவாய்] - "ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரம் பிப்ராணம் முகபங்கஜம்" என்று -
முகமாகிறது முறுவலெடுத்துவைக்கக் கொள்கலமாயிற்று. [செய்யவாய்] - தோளை அண்ட
கொண்டார்க்கு "அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாமி" என்னும் வாய். [செய்யதாமரைக்கண்] - "ராம: கமல
பத்ராக்ஷ:" என்கிறபடியே இதுக்கடியான ப்ராப்தியெல்லாந் தோற்றும்படி விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணும்
கண். [அறமுயலாழியங்கை] - "லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத:" என்கிறபடியே ரக்ஷகனான ஈச்வரனிலுங்காட்டில்
ஆச்ரிதரக்ஷண தர்மத்திலே உத்யுக்தமான திருவாழியைக் கையிலே யுடையவன். [கருமேனி]-அத்
திருவாழிக்குப் பரபாகமாய் ச்ரமஹரமான திருமேனியை யுடையவன். [அம்மான்தன்னையே] - அவை
யடங்க "என்னது" என்னலாம்படியான ப்ராப்தி இருக்கிறபடி. ஆக்கைபுகலொழிய - கருமேனியம்மான்
தன்னை - கண்டுகொண்டொழிந்தேன். "நீலதோயதமத்யஸ்தா" என்னும்படியிறே ஹ்ருதயத்திலே
யிருக்கிறபடி. முன்பு இவ்வுடம்பு அவனுடம்பை மறப்பித்தாப்போலே, இப்போது அவனுடம்பு இவ்வுடம்பை
மறப்பித்தது.

ஈடு—ஆறும்பாட்டு. "போரவைத்தாய்புறமே" என்று - இவர் நொந்தவாறே,
"இவருடைய இழவை மறப்பித்து உளராக்கி நடத்தவேணும்" என்று பார்த்துத் தன்
வடிவழகைக்காட்ட, அவ்வடிவழகைக் கண்டவாறே தம் உடம்பை மறந்து ப்ரீதராய், கண்டு
கொண்டேனென்கிறார். இவரை மெய்ம்மறக்கப் பண்ணிற்று அவன்வடிவு.

[புறமறக்கட்டிக்கொண்டு] - பிணைத்தவிடமறிந்து இவனால் அவிழ்த்துக் கொள்ள
வொண்ணாதபடியாக, புச்சந்தோற்றாதபடி உள்முடியாக முடிந்து. *மம மாயா துரத்யயா*
ஸர்வசக்தியான நான் பிணைத்தபிணை ஒருவரால் அவிழ்க்க ஒண்ணாது என்றானிறே. [இருவல்

வினையார் இத்யாதி] - இருவகைப்பட்ட மஹாபாபம் தகர்க்கும். (வினையார் என்கிறது - அவற்றால் நெருக்குண்கிறபடியைக் கண்டு சொல்லிற்றுதல்; அவைதாம் பலவகையாகையாலே பஹுவசநமாதல்.) [குமைக்கும் மூறைமுறையாக்கை] - புண்யத்துக்கென்று தேவசரீரத்தை **ப்ரவேசியா**, பாபத்துக்கென்று திர்யகாதிசரீரத்தை ப்ரவேசியா, உபயத்தாலுமென்று **மநுஷ்யசரீரத்தை** ப்ரவேசியாப் படும்பாட்டுக்கு ஒரு முடிவில்லையிறே. திறந்து கிடந்த **வாசல்தோறும்** நுழைந்து திரியும் பதார்த்தம்போலே, கர்மாநுகுணமாக தேவாதி சரீரங்கள் **தோறும்** ப்ரவேசித்துத் திரியும். [புகலொழிய] - புகுகை தவிர. ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமான **வஸ்துவிறே** உபசயாத்மகமாய் அஸ்திரமான சரீரத்திலே அகப்பட்டு நோவுபடுகிறது, அது **தவிர**. [கண்டு கொண்டொழிந்தேன்] - உத்தேச்யவஸ்துவைக் கண்டு அநுபவிக்கப் பெற்றேன். **சரீர** ப்ரவேசம் தவிர்ந்தேன். [நிறமுடை இத்யாதி] - *ஸர்வபூஷணபூஷணார்ஹா:* என்கிறபடியே ஆபரணத்துக்கு ஆபரணமாய், நாலாய் சுற்றுடைத்தான திருத்தோள்களை யுடையனும் ***ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரம் பிப்ராணம் முகபங்கஜம்*** என்கிறபடியே "முறுவலெடுத்த கலம்'' என்னும் **படி** திருமுகத்தைச் செவ்விபெறுத்தா நின்றுள்ள ஸ்மிதத்தையும், இறவு மறக்கும்படி **குளிரக்கடாக்ஷிக்கிற** திருக்கண்களையுமுடையனும்; தன்னிலும் **ஆச்ரிதரக்ஷணமாகிற** பரமதர்**மத்திலே** முயலாநின்றுள்ள திருவாழியையுடைய அழகிய திருக்கையையும், **அதுக்குத் தப்பிலும்** தப்பவொண்ணாத குளிர்ந்த வடிவழகையும். **"இதெல்லாம் எனக்கு"** என்று **அநுபவிக்கும்படியான** ப்ராப்தியையுமுடையவனை - **காணப்பெற்றேன்**. ***நிலதோயதமத்யஸ்தா*** என்கிறபடியே ஹ்ருதயத்திலே யிருக்கிறபடி. முன்பு இவ்வுடம்பு அவ்வுடம்பை மறப்பித்தாப்போலே, இப்போது அவ்வுடம்பு இவ்வுடம்பை மறப்பித்தது.

அம்மானாழிப்பிரான் அவனெவ்விடத்தான்யானார்*
எம்மாபாவியர்க்கும் விதிவாய்க்கின்றுவாய்க்கும்கண்டீர்*
கைம்மாதுன்பொழித்தாயென்று கைதலைபூசலிட்டே*
மெய்ம்மாலாயொழிந்தேன் எம்பிரானுமென்மேலானே. (7)

ஓ.—ஏழாம்பாட்டில், தாம்பெற்ற பேற்றாலே விஸ்மிதரான ஆழ்வார், எத்தனையேனும் **பாபிகளுக்கும்** எம்பெருமான்க்ருபை யுண்டாகக் கிடையாததில்லை யென்கிறார். [அம்மானென்று **தொடங்கி**] - திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையனான ஸர்வேச்வரன் எத்தனையேனுமள**வுடையார்க்கும்** சென்று கிட்டவொண்ணாத விலக்ஷணன்; நான் அநிக்ஷ்ட்ரன். [கைம்மாவென்று **தொடங்கி**] - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆர்த்தியை நீக்கினாப்போலே என்துக்கத்தைப் போக்கவேணு**மென்று** தலையிலே கையைவைத்து அஹ்ருதயமாகக் கூப்பிட்டே அக்ருத்ரிம பக்தியுக்தனானேன்; **என்னை** இப்படியாக்கின அவன்தானும் என்னையல்லது அறியானானான். **ஆனபின்பு** எத்தனையேனும் **பாபிகள்மேலும்** எம்பெருமானுடைய க்ருபை பெருகப்புக்கால் தடையின்றிக்கே பெருகுங்கிடீகோள்.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், அவன் க்ருபையாலே தாம்பெற்ற பேற்றைக்கண்டு விஸ்மிதரானவர், **எத்தனையேனும்** அயோக்யர்க்கும் க்ருபையுண்டாக இழக்கவேண்டாகிடீரென்கிறார், [அம்மானாழிப்பிரான்]- **கையும்** திருவாழியுமான சேர்த்தியை நித்யஸூரிகளை யநுபவிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிற ஸர்வேச்வரன். [**அவனெவ்விடத்தான்**]-அவனெவ்வளவினுள்ளான்; நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகளுக்கும் **பரிச்சேதிக்க** வொண்ணாதபடி அவ்வருகானவன். [யானார்] - நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் இவ்வருகானவன், **உபயவிபூதியும்** இருவர்க்கும் நடுவே. நீர் கண்டபடி என்? என்னில்,—[எம்மா இத்யாதி]-எல்லா **வகையாலும்** மஹாபாபத்தைப் பண்ணினவர்கள்பக்கலிலும் பகவத்க்ருபை பெருகப்புக்கால் தகையின்றிக்**கே** பெருகுங்கிடீகோள். பகவத்க்ருபை ஏறிப் பாயப்புக்கால் "கரையிலே நின்றோம்'' என்னத் தப்ப **விரகில்லை**. [கைம்மா இத்யாதி] - "ஜந்மமும் வ்ருத்தமும் ஜ்ஞாநமுமின்றிக்கே பூர்வஜந்மவாஸனையேயான **ஆனையினுடைய** து:க்கத்தைப்போக்குகைக்கு அரைகுலைய தலைகுலைய மடுவின்கரையிலே வந்து **தோன்றினாப்போலே**, என் து:க்கத்தைப் போக்கவேணும்'' என்று கையைத் தலையிலேவைத்து அஹ்ருதய

மாகக் கூப்பிட்டே அக்ருத்ரிம பக்தியுக்தனானேன். கைதலை பூசல் - தலையிலே வைத்தகை மாறாதென்றுமாம். ஆனைக்கு உதவினதும் தங்களுக்கு உதவிற்றாக உபகார ஸ்ம்ருதியாலே அஞ்ஜலி பண்ணிச் சொல்லுமத்தை அஹ்ருதயமாகச் சொல்லியே, அந்தப்பொய்ம்மால் போய் மெய்ம்மாலாய் நின்றேன். அவன் செய்ததென்? என்னில், [எம்பிரானுமென்மேலானே] - நான் மெய்சொன்ன அன்றோடு பொய் சொன்ன அன்றோடு வாசியற எனக்கு உபகாரகனாய்ப் போந்தவன், என்னை இப்படியாக்கின தானும் தன் பேறாக மேல்விழுந்தான். க்ருஷியும் தன்னதேயாய்விட்டது. மெய்ம்மாலாயொழிந்தேன் - எம்மாபாவியர்க்கும் விதிவாய்க்கின்று வாய்க்குங்கண்டீர்.

௭.—ஏழாம்பாட்டு. அவன்க்ருபையாலே தாம்பெற்ற பேற்றைக்கண்டு விஸ்மிதராய் பகவத்க்ருபை நடையாடாநிற்க, சிலர்க்கு "நான் அயோக்யன்" என்று இழக்க வேண்டாவிடிகோளென்கிறார்.

[அம்மான்] - ஸர்வேச்வரன். [ஆழிப்பிரான்] - கையும் திருவாழியுமான அழகை நித்யஸூரிகளுக்குக் காட்சி கொடுத்துக் கொண்டிருக்குமவன். [அவனெவ்விடத்தான்] - அவனெவ்வளவிலுள்ளார் பரிமாறுமவன். [யானார்] - நித்ய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் இவ்வருகாயிருந்தேன் நான். பிள்ளையமுதனார், "அம்மானாழிப்பிரான்" என்று மேலேகாட்டி, "யானார்" என்று குறையச்சொல்லிக் காட்டுவர். [எம்மாபாவியர்க்கும் இத்யாதி] - எல்லா வழியாலும் மஹாபாபத்தைப் பண்ணினவர்கள் பக்கலிலும் பகவத் க்ருபை பெருகப்புக்கால் தடையில்லை கிடிகோள். பகவத்க்ருபை பெருகப்புக்கால் "கரையிலேநின்றோம்" என்னுந் தப்பவிரகில்லை. நீர் இட்டினபடியென்? என்னில், - [கைம்மா இத்யாதி] - ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களொன்றுமின்றிக்கேயிருக்கிற ஆனையானது பூர்வஜந்மவாஸனையாலே, முட் பாய்ந்தவாறே "அம்மே" என்பாரைப்போலே, நோவுபட்டவாறே திருவடிகளை ஸ்மரிக்க, ஸர்வாதிகனான தன் மேன்மை பாராதே மடுவின் கரையிலே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து ரக்ஷித்த நீர்மையை அநுஸந்தித்து, "இதொரு உபகாரமிருக்கும்படியே!" என்று அந்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலே ஸ்நேஹிகள் சொல்லும் பாசுரத்தை பாவபந்தமில்லாத நான் சொன்னேன். [கைதலைபூசலிட்டே] - தலையிலே கையை வைத்து, வாயாலே கூப்பிட்டென்னுதல்; மாறாதே அஞ்சலி பண்ணி என்னுதல். தலையிலே வைத்த கை மாறாதேயென்றுமாம். ஆனைக்கு உதவினது தங்களுக்கு உதவிற்றென்றிருக்கும் பரஸம்ருத்த்யேகப்ரயோஜநர், அந்த உபகாரத்துக்குத் தோற்று உபகாரஸ்ம்ருதியாலே அஞ்ஜலிபண்ணிச் சொல்லும் பாசுரத்தை, அஹ்ருதயமாகச் சொல்லி அது நெஞ்சிலே ஊற்றிருந்து பொய்ம்மால் போய் மெய்ம்மாலாய் விழுந்தது; அவன் உம்மளவில் செய்ததென்? என்ன, — [எம்பிரானும் என்மேலானே] - (நான் மெய்சொன்னவன்றோடு பொய்சொன்னவன்றோடு வாசியற) என்றுமொக்க மெய்ம்மாலாய்ப் போருமவன் விடுமோ? எனக்கு உபகாரகனானவனும், கவியர் சோறுகண்டாப்போலே என்பக்கலிலே வந்து மேல் விழுந்தான். இது இருந்தபடியால் - [எம்மாபாவியர்க்கும் விதிவாய்க்கின்று வாய்க்குங்கண்டீர்] - எவ்வளவு மஹாபாபத்தைப் பண்ணினார்க்கும், பகவத் க்ருபை பெருகாநின்றுள்ள விடத்தில் தப்பவிரகில்லை கிடீர். பூசலிடுகை — ப்ரஸித்தமாகக் கூப்பிடுகைக்கும், ஒன்றோடொன்று ஸம்பந்திக்கிறதுக்கும் பேர்.

மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்மேவித்தொழும்*
மாலார்வந்தினநாள் அடியேன்மனத்தேமன்னினார்*
சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும்*
மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரேயினியாவாரே. (8)

௮.—எட்டாம்பாட்டில், தனக்கு விலக்ஷணபோக்தாக்களுண்டாயிருக்கச் செய்தே, என்னுள்ளே இப்போது புகுந்தான், எனக்கினி ஸர்வவிதபோகமும் எம்பெருமானே யென்கிறார். [மேலாத்தேவரென்று தொடங்கி] அயர்வறும் அமரர்களும் பூமியிலே வைஷ்ணவர்களும் அநந்ய ப்ரயோஜநராய்த்

தொழும்படியான பெருமையையுடையவர் இப்போது என்னையல்ல தறியாதே, என்மநஸ்ஸிலேவந்து செறிந்தார். [சேலேயென்று தொடங்கி] இனி போக்யைகளான ஸ்திரீகளும் அதுக்குறுப் பான அபரிமிதஸம்பத்தும் குணவான்களான புத்ராதிகளும் பரிவுடைய தாயும் தந்தையும் மற்று மெல்லாமாவார் அவரே.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், உபயவிபூதி யுக்தனானவன் விபூதியைவிட்டு என்னுள்ளே ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்ட்டையாய் நின்றான். நானும் என் விபூதியெல்லாம் அவனேயாகப் பற்றினேனென்கிறார் [மேலாம் இத்யாதி]-நித்யஸூரிகளும் பூமியிலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஒரு நீராகச்சேர்ந்து அடிமைசெய்யும் ஸர்வாதிகனானவன் வந்து. காட்டில் திர்யக்குக்களோடு இளையபெருமாளோடு வாசியற அடிமை கொண்டாப்போலே, விலக்கடியுண்டான ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிறவர்களோடு நிலவரான நித்யஸூரி களோடு வாசியற அடிமைகொள்ளும் ஏற்றத்தை யுடையவனென்கை. [இனநாள்] - இப்போது. பூர்வ க்ஷணத்தில் அறியாதேயிருக்க, இங்ஙனே ப்பவித்துக்கொடு நிற்கக்கண்டேன். [அடியேன்மனத்தே மன்னினார்]-ஸம்பந்தமடியாக மநஸ்ஸிலே செறிந்தார். இனி நீர் செய்யப்பார்த்த தென்? என்ன,-[சேலேய் கண்ணியரும்] - போக்யைகளான ஸ்த்ரீகளும் அதுக்குறுப்பான நிரவதிகஸம்பத்தும், குணவான்களான புத்ரர்களும், பரிவுடைய தாயும் தந்தையும் ஆவாரவரே. க்லேசகரமான அவ்வோபந்துக்களாலே க்லேசப் படவேண்டா ''மாதா பிதா ப்ராதா'', ''அஹம்தாவத்''.

௬டு.—எட்டாம்பாட்டு. உபயவிபூதிநாதனானவன் என்பக்கலிலே மேல்விழுந்து என்னை விடாதே ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தான்; நானும் இனி நித்யஸூரிகளைப் போலே நித்யஸம் ஸாரத்தைவிட்டு, அவனையே எல்லாவுறவு முறையுமாகப் பற்றப் பார்த்தேனென்கிறார்.

[மேவாத்தேவர்களும்] - நித்யஸூரிகளும். [நிலத்தேவரும்] - பூஸுரரான ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களும். [மேவித்தொழும்மாலார்] - இளையபெருமாளும், இடக்கை வலக்கையறியாத குரங்குகளும் ஒக்க அடிமைசெய்தாப்போலே, இரண்டுவிபூதியிலுள்ளாரும் ஒரு மிடறாகச் சேர்ந்து அடிமை செய்யும் ஸர்வாதிகனானவன். [வந்து] - தானிருந்தவிடத்தே நான் செல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க, நானிருந்தவிடத்திலே தானே வந்து. [இனநாள்] - இப்போது. பூர்வ க்ஷணத்தில் அறியாதிருக்க, இங்ஙனே விடிந்துகொண்டு நிற்கக் கண்டேன். இப்படி வருகைக்கு அடியென்? என்னில் - [அடியேன்] - விடவொண்ணாத ப்ராப்தியை யிட்டு வந்தான். வந்து செய்ததென்? என்னில், - [மனத்தே மன்னினார்] - 'மனத்துள்ளான் மாகடல்நீருள்ளான் மலராள் தனத்துள்ளான்'' என்கிறபடியே - பரமயோகிகள் நெஞ்சிலும் திருப்பாற்கடலிலும் பெரியபிராட்டியார்திருமுலைத்தடத்திலு மிருக்கக்கடவ அவன், நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்த என்னெஞ்சிலே ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்ட்டையாயிருந்தான். இனி நீர் செய்யப்பார்த்த தென்? என்ன, —இனி எனக்கு ஒரு செயலுண்டோ? இவனையொழிய வென்கிறார். [சேலேய் இத்யாதி] - தங்கள் நோக்காலே துவக்கவல்ல ஸ்த்ரீகளும், நிரவதிக ஸம்பத்தும், குணாதிகரான புத்ரர் களும், தந்தாமையறிய மாட்டாவிடிலும் ப்ரஜையை நோக்கும் மாதாபிதாக்களுமெல்லாம் இனி அவரே எனக்காகப் பற்றப் பார்த்தே னென்கிறார். [அவரேயினியாவாரே] - க்லேசகரமான அவ்வோ ஸம்பந்தங்களாலே க்லேசப்படவேண்டா. *மாதா பிதா* *அஹம்தாவத்*.

ஆவாரார்துணையென்று அலைநீர்க்கடலுளழுந்தும்
நாவாய்போல்*பிறவிக்கடலுள் நின்றுநான்துளங்க*
தேவார்கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம்சங்கினொடும்*
ஆவாவென்றருள்செய்து அடியேனொடுமானானே (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஸம்ஸாரத்தில் நான் பட்டக்லேசமெல்லாம் நீக்கும்படி தன்னுடைய நிரவதிக க்ருபையாலே அப்ராக்ருதமான வடிவோடேவந்து என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்தா னென்கிறார். [ஆவாராரென்று தொடங்கி]-க்ஷுபிதமான கடலின் நடுவே அழுந்துகிற நாவாய் போலே ஸம்ஸார

ஸமுத்ரத்தின் நடுவே அகப்பட்டு நின்று ரக்ஷகராவார் ஆரென்று நான் நடுங்க. [தேவாரென்று தொடங்கி] - அறவிலக்ஷணமான ஒப்பனேபோடும் திவ்யாயுதங்களோடும் கூடவந்து தன்னுடைய நிரவதிகக்ருபையை என்பக்கலிலே பண்ணி என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்தான்.

இ.—ஒன்பதாம் பாட்டில், நான் ஸம்ஸாரத்தில் பட்ட க்லேசமெல்லாந்தீரும்படி தன் க்ருபையாலே அப்ராக்ருதமான வடிவோடேவந்து கலந்தானென்கிறார். [ஆவாரார் துணையென்று] - இத்தசையில் நமக்குத் துணையாவாராரென்று. [அலைநீர் இத்யாதி]-க்ஷுபிதமான கடலுக்குள்ளே யழுந்துகிற நாவாய் போலே ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே நின்று நான்துளங்க. நாவாயென்று - அதில் நிற்கிறவர்களைச் சொல்லுகிறது; மஞ்சா:க்ரோசந்தி இதிவத். கேவலம் நாவாயைச் சொன்னபோது, கரையிலே நின்றார், "இதுக்குத்துணையாவாரார்!" என்கிறார்களாகக்கடவது. அப்போது-தனக்கு ஓடுகிற தசையை புணர மாட்டாதவளவைச் சொல்லுகிறது. நாவாய் "ஆவாரார் துணை" என்கையாவது - "வ்ருஷ்டிப்ரதீக்ஷா: சால்ய:" என்றாப்போலே யாகக்கடவது; நடுங்குகையாவது - அசைந்துவருகை. இந்நடுக்கத்தில் அவன் செய்ததென்? என்ன — [தேவாரித்யாதி] - அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்த்தானத்தோடும், அவ்வடிவுக்குச் சேர்ந்த திவ்யாயுதங்களோடும். "ஆழ்வார்களைச் சேர்த்துக்கொண்டாப்போலே என்னையும் சேர்த்துக் கொண்டான்" என்று ஆளவந்தார்நிர்வாஹம். எம்பெருமானார் "கூராராழிவெண்சங்கேந்தி - வாராய் என்று இவர் உகந்தபடியே வந்தான்" என்றருளிச்செய்வர். அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்த்தாநமேயாகிலும் பூவேளைக்காரரைப்போலே ஆழ்வார்களையொழியக் காணமாட்டார். [ஆவாவென்றருள் செய்து] - ஐயோ! ஐயோ! என்று தன்னுடைய நிரவதிக க்ருபையைப் பண்ணி. கேசவன்தமர் தொடங்கி, க்ருபையை - விதிசப்தத்தாலே சொல்லிப் போந்தவர், இப்பாட்டிலே "அருள்" என்று வெளியிடுகிறார். [அடியேனொடுமானனே] - ஸ்வரூபாநுரூபமாக சேஷியாய்வந்து கலந்தான்.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. பலசொல்லியென்? நான் ஸம்ஸாரத்தில் பட்ட க்லேச மெல்லாந் தீரும்படி தன் க்ருபையாலே அப்ராக்ருதமான வடிவோடேவந்து கலந்தா னென்கிறார்.

[ஆவாரார் துணையென்று] - துணையாவா ராரென்று. [அலைநீரித்யாதி] - க்ஷுபிதமான கடலுக்குள்ளே அழுந்துகிற நாவாய்போலே, ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே நின்று நான் நடுங்க. நாவாய்போல் என்கிறவிடத்தில் - நாவாய்மாத்ரத்தை நினைத்தபோது, ஆவாரார் துணையென்ற விடம் - கரையில்நின்றார்வார்த்தை யாகக் கடவது. அதுக்குக்கருத்து - நோவுபடாநிற்க உணர்த்தியற்றிருந்தபடி. அன்றிக்கே, *மஞ்சா : க்ரோசந்தி* போலே தத்ரஸ்தரான புருஷர் களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். நடுங்குகையாவது - அசைந்துவருகை. இந்நடுக்கத்தில் அவன் செய்ததென்? என்னில்—[தேவாரித்யாதி] - (தேவு அழகு; திவ்யமாய், அப்ராக்ருதமென்றபடி. அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்த்தாநத்தோடும், அவ்வடிவுக்குச்சேர்ந்த திவ்யாயுதங்களோடுங்கூட வந்து, ஐயோஐயோ என்று என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி, என்னோடேவந்து கலந்தான். ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி — (திருச்சக்கரம் சங்கினொடும் - அடியேனொடுமானன் என்று) கையில் ஆழ்வார்களோடு பொருந்தினாப்போலே என்னோடேவந்து கலந்தானென்கிறார்" என்று. அத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இங்ஙனேயாக வடுக்கும் - 'கூராராழிவெண்சங்கேந்தி - வாராய்" என்றாயிற்று இவர் ஆசைப் பட்டிருப்பது, ஆசைப்பட்டபடியே திவ்யாயுதங்களோடேவந்து கலந்தா னென்கிறார்" என்று அருளிச்செய்தருளும்படி. இவர் தாம் பூவேளைக்காரரைப்போலே, இவை காணாத போது கைமேலே முடிவாரொருவரிறே. [அருள்செய்து அடியேனொடுமானனே] - *கேசவன்தமர்தொடங்கி, லோபத்தாலே, க்ருபையை - விதிசப்தத்தாலே சொல்லிப்போந்தவர், இப்பாட்டிலே "அருள்"என்று வெளியிடுகிறார். [அடியேனொடுமானன்] - ஸ்வரூபாநுரூபமாக சேஷியாயே வந்துகலந்தான்.

ஆனாளுடையானென்று அஃதேகொண்டுகந்துவந்து*
தானேயின்னருள்செய்து என்னைமுற்றவும்தானானான்*
மீனாயாமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க்குறளாய்*
கானாரேனமுமாய்க் கற்கியாமின்னங்கார்வண்ணனே. (10)

ஆ.—பத்தாம்பாட்டில், எம்பெருமான் என்பக்கல்பண்ணின மஹோபகாரத்தை நான் சிறிது அநுஸந்திக்க, இந்த க்ருதஜ்ஞதையே பற்றாசாக வந்து என்னோடே நிரவதிக ஸம்ச்லேஷத்தைப் பண்ணியருளினான் என்கிறார். [தானே இன்னருள் என்று தொடங்கி] - நான் அபேக்ஷியாதிருக்கத் தன்பேறாகக் கொண்டு என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்து எனக்கு எல்லா போக்யமுமானான். என்னை முற்றவும்தானானான் என்கிறது - என்னை உள்ளோடு புறம்போடு ஒழியாமே வ்யாபித்தான் என்றுமாம். [மீனாய் என்று மேலுக்கு] - என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக மத்ஸ்யகூர்மாதி அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணிப் பின்னையும் என்பக்கலுள்ள அபிநிவேசாதிசயத்தாலே கற்கியாகக்கடவ பரமோதாரன்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், அவன் தன் க்ருபையாலே சப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்துத் தன் பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பித்த மஹோபகாரத்தை அநுஸந்தித்த க்ருதஜ்ஞதையே பற்றாசாக வந்து என்னோடே நிரவதிக ஸம்ச்லேஷத்தைப் பண்ணினான் என்கிறார். [ஆனாளுடையான்] - என்னை அடிமை கொள்வானானான், என்கிற இந்த உக்தியையே குவாலாகக் கொண்டு. இப்படி சொல்லுகைக்குத் தான்பண்ணின க்ருஷியை மறந்தான். என்னுடைய உக்திமாத்ரத்தையே குவாலாக நினைத்தான் ப்பலம் புஜிக்கிற நானன்றிக்கே, உகப்பும் தன்னதேயாயிற்று. [வந்து] - தான் இருந்தவிடத்தே நான் செல்லுகையன்றிக்கே, நான் இருந்தவிடத்தே தான் வந்து. அர்த்தியாதிருக்கத் தானே தன்பேறாக க்ருபைபண்ணி, [என்னை முற்றவும்தானானான்] - உள்ளோடு புறம்போடு வாசியறக்கலந்தான் என்னுதல், "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்" என்கிறபடியே ஸர்வவித பந்துவுமானா னென்னுதல். [மீனாய்] - ஜ்ஞாநப்ரதாநார்த்தமாக ஜலசரஸஜாதீயனானான். [ஆமையுமாய்] - தாரணார்த்தமாகக் கூர்மரூபியானான். [நரசிங்கமுமாய்] - சடக்கென விரோதியைப் போக்குகைக்கு இரண்டு வடிவைச் சேர்த்துக்கொண்டு வந்து பிறந்தான். [குறளாய்] - கொடுத்து வளர்ந்தகையைக்கொண்டு அர்த்தியானான். [கானாரேனமுமாய்] - ஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றும் எடுக்கைக்கு வராஹரூபத்தைக் கொண்டான். [கானாரேனம்] - மநுஷ்யர் நடையாடாத காட்டிலே மிகவும் வர்த்திக்கும் வராஹம். என் கார்யம் சமைந்தபின்பும், 'ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால்வாங்குந்தனையும் இவர்க்கு என் வருகிறதோ' என்று கொண்டகுதை மீண்டிலன். மேல்வரும் விரோதத்தைப் போக்குகைக்கு இன்னமும் கற்கியாக இருந்தான். நான் தன்னைத் தப்புகைக்காகப் பிறந்தவளவும் போரும் அவன் ரக்ஷிக்கைக்காகப் பிறந்தபிறவி. நான் கர்மத்தாலே பிறந்தவையடங்க அநுக்ரஹத்தாலே பிறந்தான். [கார்வண்ணனே] - வர்ஷுக வலாஹகம்போலே இருக்கிறவித்தனை, வர்ஷித்தானாயிருக்கிறிலன்.

ஈடு.—*பத்தாம்பாட்டு. அவன் தன் க்ருபையாலே சப்தாதிவிஷயப்ராவண்யத்தை மறுத்துத் தன்பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பித்த மஹோபகாரத்தை அநுஸந்தித்த க்ருதஜ்ஞதையே பற்றாசாக வந்து, என்னோடே நிரவதிகஸம்ச்லேஷத்தைப் பண்ணினானென்கிறார்.*

[ஆனாளுடையான்] - என்னை அடிமைகொள்வானானானென்று, அறியாதே இங்ஙனே ஒருவார்த்தை சொன்னேன்; இந்த உக்திமாத்ரத்தையே கொண்டு. இப்படி சொல்லுகைக்குத் தான் பண்ணின க்ருஷியையடைய மறந்தான், இந்த உக்தியையே குவாலாக நினைத்தான். [உகந்து] - ப்பலபோக்தாவான நானன்றிக்கே, உகப்பும் தன்னதேயாயிற்று. [வந்து] - அதுவும் மாறுபாடுருவிற்று. [தானே இன்னருள்செய்து] நான் அர்த்தியாதிருக்கத் தானே தன்பேறாக க்ருபையைப் பண்ணி. [என்னைமுற்றவும்தானானான்] - உள்ளோடு புறம்போடு வாசியறக் கலந்தானென்னுதல், எனக்கு ஸர்வவிதபோக்யமுமானானென்னுதல். ஆகமுற்று மகத் தடக்கினான். [மீனாயித்யாதி]-ஸர்வஸஜாதீயனானான் ஜ்ஞாநப்ரதாநார்த்தமாக ஜலசரஸஜாதீ

யனுனன், தாரனுர்த்தமாகக் கூர்மருபியானுன். சடக்கென விரோதியைப்போக்குகைக்காக இரண்டுவடிவைச் சேர்த்துக்கொண்டு வந்து பிறந்தான், கொடுத்து வளர்ந்த கையைக் கொண்டு அர்த்தியானுன், ஸம்ஸாரார்ணவத்தில்நின்றும் என்னை யெடுக்கைக்கு வராஹ ரூபத்தைக் கொண்டான். [காருரேனம்] - காட்டங்கக்கோலஞ்செய்தான். *சோபயந் தண்ட காரண்யம்* என்கிறபடியே - காட்டுக்கு மயிர்கழுத்துச் சாயலக்கும்படியான வடிவையுடைய வனென்னுதல், மநுஷ்யஸஞ்சாரமில்லாத காட்டிலே வர்த்திக்குமென்னுதல். [கற்கியா மின்னம்] - என் காரியம் சமைந்த பின்பும்; "ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும் கால் வாங்குந் தனையும் இவர்க்கு என்வருகிறதோ" என்று கொண்ட குறை மாறுகிறிலன். மேல்வரும் விரோதத்தைப் போக்குகைக்கும் இன்னம் கற்கியாகவிருந்தான். நான் தப்புகைக்கு பிறந்தபிறவிகளோபாதிபோரும் அவன் என்னை ரக்ஷிக்கைக்காகப் பிறந்த பிறவி. நான் கர்மத்தாலே பிறந்த பிறவியடையத் தானும் அநுக்ரஹத்தாலே பிறந்தான். [கார்வண்ணனே] - வர்ஷாகவலாஹகம்போலே யிருக்கிறுனத்தனை. வர்ஷித்தானுயிருக்கிறிலன். வண்ணம் - ஸ்வபாவம். மீனுயென்று தொடங்கி என்னை முற்றவும் தானுனனென்று அன்வயம்.

கார்வண்ணன்கண்ணபிரான் கமலத்தடங்கண்ணன் தன்னை*
ஏர்வளவொண்கழனிக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன*
சீர்வண்ணவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துளிப்பத்தும்*
ஆர்வண்ணத்தாலுரைப்பார் அடிக்கீழ்புகுவார்பொலிந்தே. (11)

ஒ. - நிகமத்தில், இப்பத்தும் வல்லார் நிரவதிக வைஷ்ணவஸ்ரீயை யுடையராய்க்கொண்டு எம்பெருமான்திருவடிக்கீழே புகுவரென்கிறுர். [கார்வண்ணனென்று தொடங்கி] - காளமேகம் போலே ச்யாமளமான திருநிறத்தையுடையனுய் உத்புல்லபுண்டரீக தடாகம்போலே யிருக்கிற திருக் கண்களையுடையனுகையாலே ச்லாக்யனுன க்ருஷ்ணனை. ஏர்களின் ஸம்ருத்தியையுடைத்தாய் அழகிய நாட்டிருக்கிற வயலோடுங்கூடின திருநகரியையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த சீர்தான படியையுடைய ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் இத்திருவாய்மொழியை ப்ரீதிபூர்வகமாகச் சொல்லுமவர்கள். கவி களுக்கு அங்கமான சீரையும் வண்ணத்தையுமுடைய ஒள்ளிய தமிழ் என்றுமாம்.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்தை யப்யஸிக்கவல்லார் இங்கே நிரவதிக வைஷ்ண வஸ்ரீயை யுடையராய் அவனதிருவடிக்கீழே புகக்கடவரென்கிறுர். [கார்வண்ணனித்யாதி] உபகாரசீலனுன க்ருஷ்ணனை யாமிற்றுக் கவிபாடிற்று. தாழநின்று அவ்வடிவை என்னை அநுபவிப்பித்தவன். [ஏர்வளமித்யாதி] - ஏர்களின் ஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் அழகிதான வயலோடுகூடின திருநகரி. வளமென்று - அழகுக்கும், மிகுதிக்கும் பேர். இங்கு மிகுதியைச் சொல்லுகிறது. [சீர்வண்ணவொண்தமிழ்கள்]: சீரையுடைத்தான தமிழென்னுதல், கவிகளுக்கு அங்கமான சீரையும் வண்ணத்தையுமுடைய அழகிய தமிழென்னுதல். சீராகிறது - பாவிலேகதேசம். வண்ணமாகிறது - தூங்கலோசையென்றும், வண்ணவோசையென்றுஞ் சொல்லக்கடவது. [ஆர்வண்ணத்தாலுரைப்பார்] - ஸாதரமாகச் சொல்லுமவர்கள். ஆருதல் - பருகுதல். அம்ருதபாநம் போலே யிருக்கை. "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்னக்கடவதிறே. [பொலிந்தே - அடிக் கீழ்புகுவார்] - அத்யவஸாயமாத்ரமாய் ருசியின்றிக்கே யிருக்கப் போய்புகுகையன்றிக்கே, இங்கே வைஷ்ணவஸ்ரீயோடே நெடுநாளநுபவித்து, தாய்நிழலிலே யொதுங்கினுப்போலே போய் அநுபவிக்கப் பெறுவர்கள்.

ஈடு.— நிகமத்தில் - இப்பத்தை அப்யஸிக்கவல்லார், நிரவதிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடையராய் அவன் திருவடிக்கீழே புகப்பெறுவரென்கிறுர்.

[கார்வண்ணன்] - காளமேகம்போலே ச்யாமளமான வடிவையுடையவன். [கண்ண பிரான்] - க்ருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்து அவ்வடிவை என்னை அநுபவிப்பித்தவன். [கமலத்தடங் கண்ணன் தன்னை] - உத்புல்லபுண்டரீக தடாகம்போலே குளிர்ந்து செவ்வியை யுடைத்தான

திருக்கண்களையுடையவனே. வடிவெல்லாம் கண்ணாயிருக்கிறபடி. “நீறுடைநாற்றடந்தோள்” என்று - கீழே தமக்குக்காட்டி ஸமாதாநம்பண்ணின வடிவைச் சொன்னபடி. இவர் தேஹஸம்பந்தத்தை அநுஸந்தித்து அஞ்சினபோது, ச்ரமஹரமான வடிவைக் காட்டித் தன்னை முழுக்கக்கொடுத்துத் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி நின்றபடி. [ஏர்வளவொண் கழனி] - ஏரினுடைய ஸம்ருத்தியையுடைத்தாய் அழகியதான வயலோடே கூடின திருநகரி. வளமென்று - மிகுதிக்கும், அழகுக்கும் பேர். இங்கு மிகுதியைச் சொல்லுகிறது. [சீர்வண்ண வொண்தமிழ்கள்] - சீரிதான ப்ரகாரத்தையுடைத்தான அழகிய தமிழென்னுதல். கவிக்கு அங்கமான சீரையும் வண்ணத்தையுமுடைய அழகிய தமிழென்னுதல், சீரென்று - பாவிலேகதேசம். வண்ணம் - இசை. [ஆர்வண்ணத்தால்] - பூர்ணமாகவென்னுதல். ஆர்தல் - பருகுதலாய், “தொண்டர்க் கமுதுண்ண” என்கிறபடியே பருகுவாரைப்போலேயென்னுதல்; அர்த்தஜ்ஞராய் உரைப்பாரென்கை. [பொலிந்தே - அடிக்கீழ்ப்புகுவார்] - விஸ்ரம்பமாத்ரமே உடல் நசியின்றிக்கேயிருக்கப் போய்ப் புகுகையன்றிக்கே; எம்பெருமானாரைப்போலே நூறாண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயோடே யிருந்து, பின்பு தாய்நிழலிலே யொதுங்குவாரைப் போலே அவன் திருவடிகளிலே புகப்பெறுவர்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக : ப்ரவேசம்

ஒ.—இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், *ஒன்றுந்தேவில் - தாம் பகவத்பரத்வத்தை உபபாதிக்கக்கேட்கையாலே லோகத்தில் சேதநர்க்குப் பிறந்த வைஷ்ணவஸ்ரீயைக் கண்டு அவர்களுக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணி, ஸாத்த்விகராயிருப்பாரெல்லாம் விஸ்த்ருததராயும், ராஜஸராயும் தாமஸராயு முள்ளாரெல்லாம் ஸங்குசிதராயும், உத்தமதர்மங்களெல்லாம் ப்ரவ்ருத்தமாயும், இப்படி க்ருதயுகஸமமாயிற்றென்றும், காலதர்மாதிகாராதிகளுடைய வுத்தமத்வம் பகவத்ஸ்பர்சத்தாலே யென்றும், பகவத்ஸ்பர்சரஹிதமாகில் இவையெல்லாம் ஹேயமென்றும் உபபாதித்து; தம் வாயாலே பகவத்பரத்வத்தைக் கேட்டு அதில் துணியமாட்டாதாரைத் துணிவித்து முடிக்கிறார். “ஒன்றுந்தேவு கேட்டுத் திருநாட்டினின்றும் திருவாய்மொழி யநுபவிக்கவந்த நித்யஸூரிகளைக் கண்டு ஹ்ருஷ்டராய் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்” என்றுஞ் சொல்லுவர்.

இ.—இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், “ஒன்றுந்தேவில் பரத்வோபதேசத்தாலே திருந்தினவர்களுடைய வைஷ்ணவஸ்ரீ, நித்யஸூரிகளும் இங்கேவந்து கண்டு அநுபவிக்கவேண்டும்படி யிருக்கையாலே, இஸ்ஸமுதாயத்தைக்கண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்” என்று எம்பெருமானார் அருளிச்செய்வர். “ஆழ்வாருடைய வைஷ்ணவ ஸ்ரீயை யநுபவிக்கைக்கு நித்யஸூரிகளும் இங்கேவர, அவர்களுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்” என்று - நித்யஸூரிகள்பக்கலிலே ப்ராதாந்யந் தோற்ற அருளிச்செய்வர் ஆளவந்தார். இவருடைய பரத்வோபதேசத்தாலே “ஸத்த்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்” என்று ஸாத்த்விகர் விஸ்த்ருதராயும், ராஜஸரும் தாமஸரும் அஜ்ஞாநத்தாலும் அநவதாநத்தாலும் ஸங்குசிதராயும், ஸாத்த்விகபரிக்ரஹத்தாலே வைஷ்ணவதர்மம் அபிவ்ருத்தமாயும், இதரதர்மங்கள் அபிபூதமாயும், இப்படி க்ருதயுகஸமமாயிற்றென்றும்; தேசகாலதர்மாதிகாரிகள் “ஸர்வேஷாமேவ தர்மாணா முத்தமோ வைஷ்ணவோ விதி:” என்கிறபடியே பகவத்ஸ்பர்சத்தாலே நன்றாய், அல்லாதபோது ஹீநமென்றும்

சொல்லி, தம்முடைய உபதேசத்தாலே திருத்தயோக்யதையுடையாரைத் திருத்தி. ஒருபடியாலும் திருந்தாதாரை உபேக்ஷித்து முடிக்கிறார். "த்வாம்து திக் குலபாம்ஸநம்" என்னுமளவு கண்டு மீளவேணுமிறே திருந்தாதார்க்கு. வீற்றிருந்தேழுலகில் - எம்பெருமானுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணினார்; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்.

ஈடு.—இத்திருவாய்மொழியை ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி - "ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயைக் காண்கைக்காக நித்யஸூரிகள் இங்கே வர, அவர்களைக்கண்டு மங்களாசாஸநம்பண்ணுகிறார்" என்று. "கண்ணுதார் முறுவலிப்பவிலே ஸம்ஸாரிகள் படுகிற க்லேசத்தை யநுஸந்தித்து, அதுக்குப் பரிஹாரமாக, ஒன்றுந்தேவிலே - பகவத்பரத்வத்தை உபபாதித்துத் திருத்த, அத்தாலே திருந்தி ஸம்ஸார பரமபத விபாகமற்று அங்குள்ளாரும் இங்கே வரலாம்படியிருக்கிற இருப்பைக் கண்டு மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்" என்று, இங்குள்ளார்பக்கலிலே ப்ராதாந்யந்தோற்ற எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி தாம் பகவத்பரத்வத்தை உபபாதிக்க அத்தாலே திருந்தின ஸாத்த்விகருடைய விஸ்த்ருதராயிருக்கிறபடியையும், ராஜஸராயும் தாமஸராயுமுள்ளார் அவைதாகத்தாலும் அஜ்ஞாநத்தாலும் ஸங்குசிதராயிருக்கிறபடியையும், ஸாத்த்விகர் பரிக்ரஹித்ததாகையாலே உத்தமதர்மமான வைஷ்ணவதர்மமே ப்ரஸித்தமாய்ப் போருகிறபடியையும், அதுக்கு விருத்ததர்மங்கள் அபிபூதமாய்ப் போருகிறபடியையும், தேசகாலங்கள் அதிகாரிகள் அங்கங்கள் என்கிறவற்றுக்குண்டான நன்மைகள் "ஸர்வேஷாம்கில தர்மாணு முத்தமோ வைஷ்ணவோ விதி:" என்கிறபடியே - பகவத்ஸ்பர்சத்தாலேயாயிருக்கிறபடியையும், அது இல்லையாகில் எல்லா நன்மைகளும் உண்டானாலும் அவையடையத் தண்ணிதாயிருக்கிறபடியையும் சொல்லி, தம்மாலே திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்திருவடிகளிலே விழுந்தும், திருந்துகைக்கு யோக்யதையுடையாரைத் திருத்தியும், திருந்தாதாரை உபேக்ஷித்தும், இப்படி பாகவத ஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்.

பொலிகபொலிகபொலிக போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம்*
நலியும்நரகமும்நைந்த நமனுக்கிங்குயாதொன்றுமில்லை*
கலியும்கெடும்கண்டுகொண்மின் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல்*
மலியப்புகுந்திசைபாடி ஆடியுழிதரக்கண்டோம். (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், வைஷ்ணவஸம்ருத்தியைக்கண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். [பொலிகவென்று தொடங்கி] - ஆத்மாக்களை மிகவும் நலியக்கடவ பாபம் போயிற்று; கர்மாநுகுணமாக நலியக்கடவ நரகம் கோப்புக்குலைந்தன; ஸம்ஸாரத்தில் யமனுக்கு ஒருஸாத்யம் இல்லாதபடியாயிற்று; கலியுகந்தான் முதலிலே நசிக்கும்; இத்தைக் கண்டுகொள்ளுங்கோள்; எம்பெருமானுடைய அழகுக்கும் குணங்களுக்கும் தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இஜ்ஜகத்தெல்லாம் நிறையும்படி வந்து புகுந்து ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே எம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளைப்பாடி ஸஞ்சரிக்கக் கண்டோம்; இஸ்ஸம்பத்து மென்மேலும் ஸம்ருத்தமாகவேணும்.

இ.—முதற்பாட்டில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியைக் கண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். [பொலிக] - ஸம்ருத்தமாயிடுக. முக்காலருளிச்செய்கிறது - வைதிகமான மங்களாசாஸநமும் "சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி:" என்று முக்கால்சொல்லுகைபாலே. [போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம்] - உயிரினுடைய வலியபாபமானது போயிற்று. பாபமாகிறது-அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிகள்; இத்தை - சாபமென்கிறது, அநுபவித்தாலல்லது போகாமையாலும், ஆகந்துகமாகையாலும்; கர்மம் போகையாலே, கர்மாநுகுணமாக அநுபவிப்பிக்கும் நரகமும் கோப்புக்குலைந்து கட்டழிந்துபோயிற்று. சிறைகிடப்பாரில்லாமையாலே சிறைக்கூடம் பேணவேண்டாவிறே. கர்மமும் கர்மாநுபவ ஸ்தாநமும் போகையாலே, அதுக்கு நிர்வாஹகனான யமனுக்கும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஸாத்யமொன்றுமில்லாதபடியாயிற்று. 'நமன்தமரால் ஆராயப்பட்டறியார்', "ஸ்வபுருஷ மபிவீக்ஷ்ய பாசஹஸ்தம்". அவன் முக்தப்ராப்யபூமியிலே

யாராயில் ஆராயுமித்தனை, இங்கு ஓரவகாசமில்லை யென்கை. அபாபனான தர்மபுத்ரனுக்கு ஒரு பாபலேசத்தாலே நரகதர்சநம் பண்ணவேண்டிற்று, அதுவுமில்லையிறே இவர்களுக்கு. [கலியும்கெடும்] - அதுக்கெல்லாம் அடியான காலதோஷமும் போயிற்றதே. கலிக்கடைத்த காலமாயிருக்க, போகையாவ தென்னென்னில் - [கண்டு கொண்மின்] - அநுபூதார்த்தத்திலும் ஸம்சயமுண்டோ. இவையடங்கப் போகைக்கு அடியென்? என்ன - [கடல்வண்ணன் இத்யாதி] - பாகவதஸஞ்சார மில்லாமையிறே கால தோஷமுண்டாகிறது, அவர்கள்ஸஞ்சார முண்டாகையாலே கலி துர்ப்பலமாயிற்று. [கடல்வண்ணன் பூதங்கள்] - பூதங்களென்கிறது - ''பூ—ஸத்தாயாம்'' என்று தாதுவாகையாலே, அவன்ஸத்தையே ஸத்தையாயறுகையாலே. அவன்வடிவழகை யநுபவித்து அத்தாலே லப்தஸத்தாகரா யிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். [மண்மேல்] - அழகுக்குத் தோற்றிருப்பார் உள்ளது பரமபதத்திலேயாயிருக்க, அதுக்கு ஸம்பாவனையில்லாத பூமியிலே. அவர்களுக்கு அளவென்? என்னில்-[மலியப்புகுந்து] ''அடியார்கள்குழாங்கள்'' என்னும்படி நெருங்கப்புகுந்து. [இசைபாடியாடி] - ''ஏதத்ஸாம காயந்நாஸ்தே'' என்னும்படியே பாடி இருந்தவிடத்தில் இருக்கமாட்டாதே ஆடி. [உழிதரக்கண்டோம்] - ஸஞ்சரிக்கக் கண்டோம். போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம், நலியும் நரகமும் நைந்த, நமனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லை, கலியுங்கெடும் கண்டுகொண்மின் - பொலிக பொலிக பொலிக.

சுடு.—முதற்பாட்டு. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ருத்தியைக் கண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணு கிறார்.

[பொலிக பொலிக பொலிக] - ஸம்ருத்தமாக வேணும், ஸம்ருத்தமாக வேணும், ஸம்ருத்தமாகவேணும். *சாந்தி:சாந்தி:சாந்தி:* என்று வைதிகமான மங்களாசாஸநங்கள் மூக்கால் சொல்லக்கடவதாயிருக்குமிறே; ''மற்றுமுடை பகவத் ஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணி, பின்னை பாகவத ஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ண வேண்டாவோ? பெரியாழ்வாரைப் போலே'' என்ன, ''அப்படியே யன்றோ செய்தது, விற்றிருந்தேழுலகிலே - பகவத் ஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸனம் பண்ணினார் கண்டீரே; பின்னை இதிலே-பாகவதஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார்'' என்று ஜீயர் அருளிச்செய்தார். பரமாசார்யரான இவரைப் பின்சென்றாரித்தனை காணும் பெரியாழ்வாரும். [போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம்] - உயிரினுடைய வலிய சாபம் போயிற்று. சாபோபஹதரைப்போலே அநுபவித்தாலல்லது நசியாமையாலே, பாபத்தை - சாபமென்கிறது. ஆத்மாவைப் பற்றிக் கிடக்கிற அவித்யாதிகள் போயிற்று. [நலியும்நரகமும்நைந்த] - கர்மாநுகூலமாக சேதநரைக் கொண்டுபோய் நலியக்கடவதான நரகங்களும் சிதிலமாயிற்றின. நரகாநுபவத்துக்கு ஆளில்லாமையாலே, நரகங்களும் கட்டி மேய்க்கை தவிர்ந்து கோப்புக்குலைந்தது. அவ்விடங்களுக்கு அதிகாரிகளாயிருக்குமவர்கள் செய்கதென்? என்னில், [நமனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லை] - யமனும் இனிப் பரமபதத்திலே போய் ஆராயில் ஆராயுமத்தனை; தனக்கு அடைத்த இந்நிலத்தில் ஆராயலாவதொன்றில்லை. [யாதொன்றுமில்லை] - தர்மபுத்ரனுக்கும் ஒருகால் நரகதர்சநம் பண்ணவேண்டிற் றிறே, அதுக்கும் ஆளில்லை. இவையெல்லா முண்டாவது க்ருதயுகத்திலேயன்றே, கலியுகத்திலே யுண்டாமோ பின்னை? என்னில்,—[கலியும் கெடும்] - அந்தக்கலிகாலமும் நசித்துப்போம். இற்செல்லிக்கொண்டு போந்தவற்றை பூதகாலபரமாக்கி, கலியும்கெடுமென்று இத்தை - பவிஷ்யத்தாக்கி நிர்வஹிக்கவுமாம். அன்றிக்கே, இவையுமெல்லாம் போயிற்றின, அதுவும் நசித்ததென்றே யிருக்க அமையுமென்று, இங்ஙனே ஏகரீதியாகச்சொல்லவுமாம். கலிக்கடைத்த காலமாயிருக்கச்செய்தே கெடுமாவதென்? என்னில், —[கண்டு கொண்மின்] அநுபவத்தாலே யறியுமதுக்கு உபதேசம் வேணுமோ? நீர் ''இது நசிக்கும்'' என்று சொல்லுகிறது என்கொண்டு? என்னில், - [கடல்வண்ணன் இத்யாதி] - பாகவதஸஞ்சார மில்லாமையிறே இப்பொல்லாங்கு உண்டாகைக்கு அடி, அது, உண்டானபின்பு இதுநிற்குமோ. *ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி * [கடல்வண்ணன்பூதங்கள்] - பூதங்களென்கிறது-*பூ-ஸத்தாயாம்* என்று தாதுவாகையாலே, அவன்ஸத்தையே ஸத்தையாய் அறுகையாலே. அவனுடைய ச்ரமஹரமான வடிவழகை அநுஸந்தித்து அத்தாலே தங்கள்ஸத்தையாம்படி யிருக்குமவர்கள். அவனழகிலே தோற்றிருப்பாருள்ளது நித்யவிபூதியிலேயன்றோ? என்னில் - [மண்மேல்] - இங்கே

யென்று படியெடுத்துக்காட்டுகிறார். பகவதநுபவத்துக்கு மேட்டுமடையான ஸம்ஸாரத்திலே மருபூமியில் தண்ணீர்போலே எங்கேனும் ஒருவரிருவர் உண்டாமத்தனையன்றோ? என்ன, - [மலியப்புகுந்து] "அடியார்கள்குழாங்கள்" என்கிறபடியே, நெருங்கப்புகுந்து. [இசைபாடி இத்யாதி] - ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே பாடுவது, உடம்பு இருந்தவிடத்திலிராதே ஆடுவதாய்க் கொண்டு பூமிதிகள் தலைமேலே அடியிட்டு ஸஞ்சரிக்கக்கண்டோம். உழிதருகை - நிர்ப்பயமாக எங்கும் ஸஞ்சரிக்கை. (கடல்வண்ணனென்று தொடங்கி, உழிதரக்கண்டோம்) - போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம். கலியும்நரகமும் ஸைக்த, நமனுக்கு இங்கு யாதொன்றுமில்லை, கலியுங் கெடுங் கண்டுகொண்மின் - பொலிக பொலிக பொலிக.

கண்டோம்கண்டோம்கண்டோம் கண்ணுக்கினியனகண்டோம்*
தொண்டீர்!எல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்*
வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன்பூதங்கள்மண்மேல்*
பண்டான்பாடிநின்றாடிப் பரந்துதிரிகின்றனவே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியைக் கண்ட ஆழ்வார் அநுகூலரெல்லாரும் வாருங்கோள், இஸ்ஸம்ருத்தியை அநுபவிக்க என்கிறார். [கண்ணுக்கினியன கண்டோம்] - கொடுவுலகங்கண்டு முன்பட்ட நோயெல்லாம் தீரக் கண்ணுக்கு இனிய வைஷ்ணவர்களைக் கண்டோம். [தொண்டீர்] - சாபலமுடையீர். [வண்டாரென்று மேலுக்கு] - ச்ரிய:பதியினுடைய போக்யதையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பகவத்கதைக்கு அடைவில்லாத ஸம்ஸாரத்தில் பகவத்குணாநுஸந்தாநபலாத்காரத்தாலே பண்களைப் பாடிக்கொண்டு எங்கும்பரந்து திரியாநின்றார்கள்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், வைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியை அநுபவிக்கைக்கு அநுகூலரெல்லாரும் வாருங்கோள் என்கிறார். [கண்டோம்] - காணப்பெற்றோம். ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஆவர்த்திக்கிறார். [கண்ணுக்கினியன கண்டோம்] - "காணிலுமுருப்பொலார்", "கொடுவுலகங்காட்டேல்" என்கிற ஸம்ஸாரத்திலே பாகவதர்களைக் கண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றோம். "ஆஹ்லாத சீதநேத்ராம்பு: புலகீக்ருத காத்ரவாந், ஸதாபரகுணாவிஷ்டோ த்ரஷ்டவ்யஸ் ஸர்வதேஹிபி:".]தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர்]- "பெரியோரை யொருகாலும்பிரிகிலேனே" என்னும் பாகவதவிஷயத்தில் சபலரெல்லாரும் திரளுங்கோள். திரண்டு செய்யப்புகுகிறதென்? என்ன, - [தொழுது தொழுது நின்றார்த்தும்] - மங்களாசாஸநம் பண்ண வாருங்கோள். லிப்ஸையாலே அதுதானே ப்ரயோஜநமாயிருக்கை. [வண்டார் இத்யாதி] - தோள்மாலை யழகையும், பிராட்டியோட்டைச் சேர்த்தியழகையும் தாரகமாகவிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். [வண்டார் தண்ணந்துழாய்] - வண்டுகள் படிகிற திருத்துழாய்; [மண்மேல்] - "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே" என்னும் தேசமொழிய, இதுக்கு விருத்தமான ஸம்ஸாரத்திலே. [பண்தான் இத்யாதி] - பகவதநுபவத்தால் வந்த ப்ரீதியாலே, பரப்ரேரிதராயன்றிக்கே தானே பண்களைப் பாடியாடி. [பரந்துதிரிகின்றனவே] - "ஸுதூரமபி கந்தவ்யம்" என்று இருந்தவிடத்தே சென்று அநுபவிக்குமவர்களை நாமிருந்தவிடத்தே அநுபவிக்கப்பெற்றோம். கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம்.

ஈடு.—இரண்டாம் பாட்டு. இவ்வைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியை அநுபவிக்கைக்கு அநுகூலரெல்லாரும் வாருங்கோளென்கிறார்.

[கண்டோம் இத்யாதி] - காணப்பெற்றோம். ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே பலகாலும் சொல்லுகிறார். [கண்ணுக்கினியனகண்டோம்] - "கொடுவுலகங்காட்டேல்" என்று - அபாகவதரைக் கண்ட இன்னாப்புத் தீர, பாகவதஸமுதாயத்தைக் காணப்பெற்றோம். [தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர்] - பாகவதவிஷயத்தில் சபலராய், "பேராளன்பேரோதும் பெரியோரை யொருகாலும் பிரிகிலேன்" என்றிருப்பாரடையத் திரளுங்கோள். "வாருங்கோள்" என்கிறது என்ன ப்ரயோஜநத்துக்கென்னில், [தொழுது தொழுது நின்றார்த்தும்] ப்ரயோஜநத்துக்கு ப்ரயோஜநம் தேடவேணுமோ? கைமேலே ப்ரயோஜநமன்றோ. லிப்ஸையாலே அதுதானே

ப்ரபோதநமாயிருக்கிறது ஆர்த்தும் - ஆர்த்துக்கொள்வோம். ஸஹர்ஷகோலாஹலம் பண்ணுவோம். [வண்டார் இத்யாதி] - வண்டுகள் மாறாத படியான செவ்வித்துழாய்மாலையை உடையனாய், ச்ரிய:பதியாகையாலே வந்த ஏற்றத்தையுடையனாயிருக்கிறவனுடைய ச்ரிய:பதித்வத்திலும் ஒப்பனையிலும் தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், "தண்டொடியாள் திருமகளும் தானுமே" என்னும்தேசமொழிய விருத்தமானபூமியிலே, பரப்ரேரிதராயன்றிக்கே தங்கள் ப்ரீதிகரத்தாலே போக்குவிட்டு, பண்மிகும்படி நின்று தாங்களேபாடி, அது இருந்தவிடத்திலிருக்க வொட்டாமையாலே ஆடி, பரந்து திரிகின்றன. கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம் தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர் தொழுதுதொழுது நின்றார்த்தும்.

திரியும்கலியுகம்நீங்கித் தேவர்கள்தாமும்புகுந்து*
பெரியகிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருக*
கரியமுகில்வண்ணனெம்மான் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல்*
இரியப்புகுந்திசைபாடி எங்குமிடம்கொண்டனவே. (3)

ஆ.—மூன்றும்பாட்டில், அயர்வறுமமரர்களுக்கும் புகுந்து பரிமாறலாம்படி ஸம்ஸாரமடைய வைஷ்ணவர்களேயாயிற்று என்கிறார். [திரியுமென்று தொடங்கி] - ஸகல பதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வ பாவத்தைவிட்டு அந்யதாவாகக்கடவதான கலியுகம் நீங்குவதும் செய்து விலக்ஷணரான அயர்வறுமமரர்களும் வந்துபுகுந்து கேவல வைஷ்ணவ தர்மமே நடையாடக்கடவதாய் யுகாந்தர வ்யவதாநமின்றிக்கேயிருக்கும் க்ருதயுகம்வந்து ப்ரவேசித்து பகவதநுபவத்தாலே நிரதிசயாநந்தம் பெருகும்படி. [கரியமுகில்வண்ண னெம்மானென்று தொடங்கி] - காளமேகநிபமான வடிவழகாலே என்னைத்தோற்பித்து அடிமைகொண்ட கடல்வண்ணனழகிலே என்னைப்போலே தோற்று அடிமையான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பூமியெல்லாம் ஆரவாரப்படும்படி புகுந்து இசைபாடி எங்கும் தங்களுக்கு ஸ்தானமாகக் கொண்டார்கள்.

இ.—மூன்றும்பாட்டில், அயர்வறுமமரர்களுக்கும் புகுந்து பரிமாறலாம்படி ஸம்ஸாரமடைய வைஷ்ணவர்களே யாயிற் றென்கிறார். [திரியும் கலியுகம் நீங்கி] - "பவிஷ்யத்யதரோத்தரம்" என்கிறபடியே, பதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வபாவம் மாறாடியிருக்கும் கலிஸ்வபாவம் போய், க்ஷுத்ர தேவதைகள் பரராகவும் பரதேவதை அபரனாகவும் கடவதாயிறே இக்கால மிருப்பது. [தேவர்கள் தாமும் புகுந்து] - தேவர்களென்கிறது - ஆக்கரான இந்த்ராதிகளையன்று, இவர்களுடைய லோகத்தைக் கண்டால் சங்கைபண்ணும் நித்யஸூரிகளும் புகுந்தார்கள். "வாஸுதேவே மநோயஸ்ய - தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிகம் ப்பலம்" என்னக்கடவதிறே. [பெரிய கிதயுகம்பற்றி] - யுகாந்தர வ்யவதாந மின்றிக்கே யொருபோகியான க்ருதயுகம் ப்ரவேசித்து, கேவலம் வைஷ்ணவ தர்மமே நடையாடக்கடவ காலமாகை. [பேரின்பவெள்ளம் பெருக] - பண்டே பெரிதான ஆநந்த ஸமுத்ரம், அதுக்குமேலே பெருகும்படி. அநந்தக்லேச பாஜநமான தேசத்திலே அந்தமில்பேரின்பமுண்டாம்படி யாயிற்று. [கரிய இத்யாதி] - காளமேகநிபச்யாமளமான வடிவழகாலே என்னை அடிமைகொண்டாப் போலே, அவ்வடிவிலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். [மண்மேலிரியப்புகுந்து]-பரமபதத்திற்போலே பூமியெல்லாம் ஆரவாரப்படும்படிபுகுந்து, பகவதநுபவஜநித ப்ரீதியாலே பாடி, எங்கும் தங்களுக்கு ஸ்த்தாநமாகக் கொண்டார்கள்- பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுக்கு இடமில்லாதபடி சிஷ்யர்களும் ப்ரசிஷ்யர்களு மாய் வ்யாபித்தார்கள். "ப்ராகாரம் வாநரீக்ருதம்" என்கிறபடியே ப்ரதிகூலர்க்கு இடமில்லை யாயிற்று.

ஈடு.—மூன்றும்பாட்டு. நித்யஸூரிகளுக்கும் புகுந்து பரிமாறலாம்படி ஸம்ஸார மடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேயாயிற்று என்கிறார்.

[திரியும்கலியுகம்நீங்கி] - "பவிஷ்யதி அதரோத்தரம்" என்கிறபடியே பதார்த்த ஸ்வபாவங் கள் மாறும்படியான கலிகாலமானது கழிந்தது. சுத்வர ஸ்வபாவமான காலமென்னுமாம். [தேவர்கள்தாமும்புகுந்து] - இவ்வருகில் ஆக்கரான இந்த்ராதிகளன்றிக்கே, அவர்கள்கந்தமும்

பொறுக்கமாட்டாதே ச்சர்த்தி பண்ணும் நித்யஸம்ஸாரிகளுமகப்பட "இவ்விடம் ஸம்ஸாரம்" என்று பாராதே புகுந்து. [பெரியகிதயுகம்பற்றி] - கலிகாலாதிகளால் வ்யவதிதமல்லாத ஒரு பேரியான க்ருதயுகத்தையுடைத்தாய். அன்றிக்கே ஆப்பான் "ஆதிஸ்ருஷ்டியில் க்ருத யுகத்தைக் காண் சொல்லுகிறது" என்பராம். [பேரின்பவெள்ளம்பெருக] - அந்தமில்பேரின்ப வெள்ளம் இங்கே யுண்டாம்படி. [பெரியகிதயுகம் பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம் பெருக] - ஆதி க்ருதயுகத்தைப்பற்றி நடுவுள்ள காலதோஷங்கள் தெரியாதபடி பேரின்பவெள்ளம் பெருகிற்று. "இவ்வகம் இத்தைப்பற்றிப் பெருகிற்று"— என்னக்கடவதிறே. [பற்றி] கலியைப் போகப்பற்றி, க்ருதயுகத்தைப் புகுரப்பற்றி யென்றுமாம். [கரிய இத்யாதி] - *மேகச்யாமம்* என்கிற வடிவைக்காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டாப்போலே எழுதிக்கொள்ளும் ச்ரமஹரமான வடிவிலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். [மண்மேலிரியப்புகுந்து]- பெரிய ஆரவாரத்தோடே ஸஞ்சரிக்கலாவது நித்யவிபூதியிலேயிறே. ஸம்ஸாரத்திலே ஆரவாரத்தோடே புகுந்து. [இசைபாடி] - பகவதநுபவஜநித ப்ரீதியாலே பாடி. [எங்குமிடங் கொண்டனவே] - எங்கும் தங்களுக்கு ஸ்தானமாகக் கொண்டார்கள், பாஹ்யகுத்ருஷ்டி களுக்கு இடமில்லாதபடி சிஷ்யர்களும் ப்ரசிஷ்யர்களுமாய் வ்யாபித்தார்கள். *ப்ராகாரம் வாநரீக்ருதம்* என்கிறபடியே ப்ரதிகூலர்க்கு இடமில்லாதபடியாயிற்று.

இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே*
நடங்கடல்பள்ளிப்பெருமான்தன்னுடைப் பூதங்களேயாய்*
கிடந்துமிருந்துமெழுந்தும் கீதம்பலபலபாடி*
நடந்தும்பறந்தும்குனித்தும் நாடகஞ்செய்கின்றனவே. (4)

ஈடு.—நாலாம்பாட்டில், அவிசால்யமான பாஹ்ய ஸமயங்களை யெல்லாவற்றையும் வேரோடே பறிப்பாரைப்போலே எங்கும் வைஷ்ணவர்களேயாய் பகவத்குணாநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே பாடியும் ஆடியும் களித்துத் திரியாநின்றார்க ளென்கிறார். [நடங்கடற்பள்ளிப் பெருமான்தன்னுடைப் பூதங்களேயாய்] - ஆச்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளின மஹா குணத்தையுடையவனுக்கே அற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேயாய். நாடகம் - மநோஹாரிசேஷ்டிதம்.

இ.—நாலாம்பாட்டில், அவிசால்யமான பாஹ்யஸமயங்களை வேரோடே பறிப்பாரைப்போலே எங்கும் வைஷ்ணவர்களேயாய், பகவத்குணாநுபவஜநித ஹர்ஷத்தாலே களித்துத் திரியாநின்றார்க ளென்கிறார். [இடங்கொள் இத்யாதி] - பயிர்தேயும்படி களைவளருமாபோலே ஸாத்த்விகர்க்கு அவகாச மில்லாதபடி எங்கும் வ்யாபிக்கும் பாஹ்யஸமயங்களையெல்லாம் பறித்துப்போகடுமாபோலே. போலே யென்கிறது - இதுதான் ஸ்வயமுத்தேச்யமன்றிக்கே, பகவதநுபவத்தோடே ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணத் தானே நசித்துப்போமித்தனை; அல்லது பகவத்விபூதிக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறவர்கள் அத்தை யழிக்கத்தேடுகிறார்களன்றே. [நடங்கடலித்யாதி] - ஆச்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளின மஹாகுணத்துக்கே அற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேயாய், "பாலாழிக்கிடக்கும் பண்பை யாங்கேட்டேயும் காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்றிருக்குமவர்கள். [கிடந்துமித்யாதி] - ஓரோப்ரதேசங்களிலே கிடந்தும், ஓரோவிடங்களிலே யிருந்தும், ஓரோவிடங்களிலே நின்றும், பகவதநுபவ ஜநிதஹர்ஷத்தாலே பலபாட்டுக்களைப்பாடியும் மநோஹாரியாம்படி யுலாவியும், கால் தரையில்பாவாதபடி ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணியும். [நாடகம்செய்கின்றனவே] - இவர்கள் வ்யாபாரம் இவர்க்கு வல்லா ராடினாப்போலேயிருக்கிறது. எம்பெருமானுடைய ஸ்த்திதிகமநசயநாதிகளை நாம் கொண்டாடுமா போலேயும், ஆளவந்தார்நடையை ராஜா கொண்டாடினாப்போலேயும் இவர் கொண்டாடுகிறபடி.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு. அவிசால்யமான பாஹ்யஸமயங்களை வேரோடே அறுப்பாரைப் போலே எங்கும் வைஷ்ணவர்களேயாய், பகவத்குணாநுபவஜநிதஹர்ஷத்தாலே களித்துத் திரியாநின்றார்க ளென்கிறார்.

[இடங்கொள் இத்யாதி] - பயிர் தேயும்படி களைவளருமாபோலே, ஸாத்விகர் ஒதுங்கும்படி வளருகிற பாஹ்யஸமயங்களையெல்லாம் பறித்துப்போகடுவாரைப் போலே. "போலே" என்பானென்? என்னில்;—ஸாத்விகர்க்கு "பிறரை நலியவேணும்" என்றொரு அபிஸந்தியில்லையிறே; நெற்செய்யப் புல்தேயுமாபோலே இவர்களுடைய நன்மையாலே அவை தன்னடையே தேயுமத்தனை. [தடங்கடல்பள்ளிப் பெருமான்] - தானும்தோளும் முடிகளும் பரப்பிக் கண்வளர்ந்தருளுகைக்கீடான பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகையநுஸந்தித்து, "பாலாழிநீ கிடக்கும்பண்பை யாங்கேட்டேயும் காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்று, அதிலே ஈடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேயாய். [கிடக்கும் இத்யாதி] - தங்களுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி பூமியைக் கைக்கொண்டு, ஓரோ ப்ரதேசங்களிலே கிடக்கும், ஓரோப்ரதேசங்களிலேயிருக்கும், ஓரோவிடங்களிலே நின்றும், பகவதநுபவஜநிதஹர்ஷத்தாலே பலபல பாட்டுக்களைப்பாடியும், மனோஹாரியாம்படி உலாவியும், கால் தரையிலே பாவாதபடி ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணியும். [நாடகஞ்செய்கின்றனவே] - இவர்கள் வ்யாபாரம் இவர்க்கு வல்லார் ந்ருத்தம்போலே யிருக்கை. "எம்பெருமானுடைய ஸ்துதி கமைக சபாசதிகளை நாம் கொண்டாடுமாபோலேயும், ஆனைக்காரன் நடையை ராஜா கொண்டாடுமாப்போலேயும் இவர் கொண்டாடுகிறபடி" என்று அருளிச்செய்வர். இங்கும் கீழே அந்வயம்.

செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே ஒக்கின்றதிவ்வுலகத்து*
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் மாயத்தினலெங்கும்மன்னி*
ஐயமொன்றில்லை அரக்கரசுரர்பிறந்தீருள்ளீரேல்*
உய்யும்வகையில்லைதொண்டீர்! ஊழிபெயர்த்திடும்கொன்றே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், வைஷ்ணவர்கள், அஸுரராக்ஷஸரான உங்களை முடிந்து யுகத்தையும் பேர்ப்பர்களென்கிறார். [செய்கின்றதென்று தொடங்கி] - செய்கிறபடி பார்த்தோமுக்கு இங்ஙனேயாம்போலே யிராநின்றது. [இவ்வுலகத்தென்று தொடங்கி] - என்னென்னில்; - இவ்வுலகத்திலெங்கும் வைஷ்ணவர்களேயாய் தங்களுடைய இச்சாநுகுணமாக எங்கும்விடாதே வர்த்தித்து. [ஐயமொன்றில்லை] - ஒரு ஸம்சயம் இல்லை. [அரக்கரென்று தொடங்கி] - ராக்ஷஸரும் அஸுரருமாய்ப் பிறந்து வர்த்திக்கிறீர் உள்ளீராகில் ஹேயரான நீங்கள் பிழைக்கைக்கு உபாயம் இல்லை. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மன்னுகையாலே யுகந்தானே உங்களை முடித்துப்போருமென்றுமாம்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், வைஷ்ணவர்கள் அஸுரராக்ஷஸரான உங்களையும் முடித்து யுகத்தையும் முடிப்பர்களென்கிறார். [செய்கின்றது இத்யாதி] - செய்கின்றது-செய்கிறபடி. என்கண்ணுக்கொன்று செய்கிறுப்போலே யிராநின்றது அதேதென்னில், - [இவ்வுலகத்து] - பகவத்குணத்துக்கு மேட்டுமடையான தேசத்திலே. [வைகுந்தன் பூதங்களேயாய்] - "மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கு" என்றும் "கண்ணன் விண்ணூர்தொழவே சரிகின்றது சங்கம்" என்றும் ஆசைப்படும் வைஷ்ணவர்களேயாய், [மாயத்தினால்] - "மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம்" என்கிறபடியாலே, இச்சையாலே. [எங்கும் மன்னி] - எங்கும் வர்த்தித்து. [ஐயமொன்றில்லை] - ஸம்சயமொன்றுமில்லை. [அரக்கர் இத்யாதி] - அஸுரராக்ஷஸரான நீங்கள் மநுஷ்யவேஷத்தைக்கொண்டு பிறந்து கலந்துதிரிகிறீருள்ளீராகில், சுகஸாரணர்களைப் போலே கடற்கரையிலே யொற்றுப்பார்க்கவந்தார் குரக்குவடிவைக்கொண்டு. [உய்யும் வகையில்லை] - உஜ்ஜீவிக்கும் விரகில்லை பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களிலே ஸக்தரான நீங்கள். [ஊழிபெயர்த்திடுங்கொன்றே] - வைகுந்தன்பூதங்கள் உங்களைக் கொன்று கலியுகத்தையும் போக்குமென்னுதல், ஊழிதானே உங்களையுங்கொன்று தானும் பேருமென்னுதல். வைஷ்ணவ ஸஹவாசம் காலதோஷத்தையும்போக்கி விரோதிகளையும் நசிப்பிக்குமென்கை. அரக்கரசுரர் - தொண்டீர் - பிறந்தீருள்ளீரேல் உய்யும்வகையில்லை, வைகுந்தன்பூதங்கள் - கொன்று ஊழிபெயர்த்திடும் - ஐயமொன்றில்லை.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அஸுரராக்ஷஸரான உங்களையும் முடித்து யுகத்தையும் பேர்ப்பர்களென்கிறார்.

[செப்பென்றது இத்யாதி] -செய்கிறபடிபார்த்தேனுக்கு, என் கண்ணுக்கொன்றுபோலே இரா நின்றது என்போலே இராநின்றதென்றால்; பகவத் குணங்களுக்கு மேட்டுமடையான ஸம்ஸாரத்திலே, நித்யவிபூதியிலிருப்புக்குத் தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேயாய். [மாயத் தினால் எங்குமன்னி]-*மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம்* என்கிறபடியே, இச்சாபர்யாயமான ஜ்ஞாநத் தாலே. இச்சையாலே எங்கும் புகுந்திருந்து. [ஐயமொன்றில்லை] - "இப்பேயிருந்தே அவ் விருப்புக்குத் தோற்றிருப்பர்கள்' என்றதில் ஒரு ஸம்சயமில்லை. "பேர்த்திடும்" என்னுமதில் ஒரு ஸம்சயமில்லை யென்றுமாம் [அரக்கர் இத்யாதி]-ராக்ஷஸராயும் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயு மிருப்பார் மநுஷ்யசரீரத்தை பெற்றுக்கொண்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவஸேனையின் நடுவே சுகஸாரணர் கள் புகுந்தாப் போலே புகுரப்பார்த்தார்நண்டாகில் உங்களுக்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லை. "வாழாட் பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்" என்று தேடவேண்டாதே, எல்லாரும் வாழாட்பட்டு, அரக்கரசுரர் பிறந்திருள்ளீரே யென்று - தேடவேண்டும்படியாயிற்று ஒன்றுந்தேவுங்கேட்டு ஸம்ஸாரம் இருந்தினபடி. [தொண்டர்] - *ஸேவா ச்வவ்ருத்தி.* என்கிற இதர விஷயங்களிலே தொண்டு பட்டிருக்கிற உங்களைக் கல்பத்தானே ஸம்ஹரித்துக்கொண்டு தானும் பேருமென்றுதல்; அன்றிக்கே, வைகுந்தன்பூதங்கள் உங்களையும் கொன்று ஊழியையும் பேர்ப்பரென்றுமாம் (அரக்கரசுரர்-தொண்டர் - பிறந்திருள்ளீரேல் உய்யும் வகையில்லை, வைகுந்தன் பூதங்கள் - கொன்று-ஊழிபெயர்த்திடும் - ஐயமொன்றில்லை. இது வாக்யார்த்தத்துக்குச் சேரும்.)

கொன்றுயிருண்ணும்விசாதி பகைபசி தீயனவெல்லாம்*
நின்றிவ்வுலகில்கடிவான் நேமிப்பிரான்தமர்போந்தார்*
நன்றிசைபாடியும்துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார்*
சென்றுதொழுதுய்ம்மின்தொண்டீர்! சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியே. (6)

ஆ.—ஆறும்பாட்டில், ஸர்வாத்மாக்களுடைய ஸகலது:க்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே லோகமெங்கும் பாடியாடிப்பரந்தார், நீங்களும் இதரதேவதா பரத்வ சங்கையைத் தவிர்ந்து அவனை யாச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார். [கொன்றுயிருண்ணும் விசாதி] - கொன்று ப்ராணஹாநி பண்ணக்கடவதான வ்யாதிநொடுக்கமானவை நின்று. [கடிவான்] - கடிகைக்காக, [நேமிப்பிரான்தமர் போந்தார்] - ஸஞ்சரிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். துள்ளியாடுகை - ஸஸம்ப்ரமமாக ஆடுகை.

இ.— ஆறும்பாட்டில், ஸகலருடைய து:க்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோக மடங்கப் பரந்தார்கள், அவர்களோடே நீங்களும் அவனையாச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோ ளென்கிறார். [கொன்று இத்யாதி] - கையுந்திருவாழியுமான அழகிலே ஈடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், கடிவான் போந்தாரானவர்கள் - அதுக்காக லோகத்திலே பூமியிலே பரந்தார்கள். 'யத்ராஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே' - இத்யாதி. [நன்று இத்யாதி] - பகவதநுபவஜநித ஹர்ஷத்தாலே நன்றான இசையைப் பாடியும். துள்ளியாடுகை - ஸஸம்ப்ரமமாக ஆடுகை. [சென்று இத்யாதி] - சென்று அவர்களைத் தொழுது உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று பணிக்கும் திருமாலையாண்டான். அவர்களோடே சென்று ஸர்வேச்வரனைத் தொழுது உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று அருளிச்செய்வர் எம்பெருமானார். [தொண்டீர்] - தேவதாந்தரங்களிலே பரத்வசங்கைபண்ணி அவ்வோவிஷயங்களிலே தொண்டு பட்டிருந்தவர்கள். திருந்துகைக்கு யோக்யதையுண்டானவர்கள் 'அஜ்ஞாச்சாஸ்த்ரதத்வச்ச ஸம்சயாத்மா விநச்யதி, நாயம் லோகோஸ்தி நபரோ நஸுகம் ஸம்சயாத்மந:'. தேவதாந்தரங்களிலும் ப்ரயோஜநாந்தரங் களிலும் போன நெஞ்சை வகுத்த விஷயத்திலே அநந்யப்ரயோஜநமாக்கி. "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்த:" எனக்கடவதிறே.

ம:டு.—ஆறும்பாட்டு. ஸகல து:க்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோகமடங்கப் பரந்தார்கள்; அவர்களோடே நீங்களும் அவனை யாச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோ ளென்கிறார்.

[கொன்றுயிர் இத்யாதி]-தேஹவிச்லேஷத்தைப் பிறப்பித்து ப்ராணன்களை அபஹரிக்கக் கடவதான வ்யாதி. அன்றிக்கே, ப்ராணனை விச்லேஷிப்பித்து சரீரத்தை முடிக்கும் வ்யாதி யென்னுதல். உயிரென்று - இப்போது, சரீரம். அப்படி செய்யும் பகையும் பசியும். இப்படி பிரிந்துச்சொல்லுகிறதென்? தண்ணியவையெல்லாம்,—[நின்றிவ்வுலகில்கடிவான்] - விடாதே நின்று போக்குகைக்காக. [நேமிப்பிரான் தமர்போந்தார்] - கையுந்திருவாழியுமான அழகிலே தோற்றிருக்குமவர்கள் வந்தார்கள். போந்த நேமிப்பிரான்தமர் [நன்று இத்யாதி] - நன்றான இசைபாடியும், ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணியும், இப்படி பூமியடையப் பரந்தார்கள். [சென்று தொழுதுய்ம்மின்] - அவர்கள்பாடே சென்று அவர்களைத் தொழுது உஜ்ஜீவித்துப் போங்கோ ளென்னுதல்; அவர்களோடே சென்று ஸர்வேச்வரனை யாச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப் போங்கோ ளென்னுதல். [தொண்டீர்] - அப்ராப்த விஷயத்தில் தொண்டுபட்டிருக்கிற நீங்கள். இருந்துகைக்கு யோக்யதையுடைய நீங்கள். அது செய்யுமிடத்தில் [சிந்தையைச் செந்நிறுத்தியே] - தொழுதவநந்தரம் *தேஹி மே ததாமி தே* என்றதே தொழுங்கோள்.

நிறுத்திநும்முள்ளத்துக்கொள்ளும் தெய்வங்களும்மையுய்யக்கொள்*
மறுத்துமவனோடேகண்டீர் மார்க்கண்டேயனும்கரியே*
கறுத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லால்தெய்வமில்லை*
இறுப்பதெல்லாம் அவன்மூர்த்தியாயவர்க்கேஇறுமினே. (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், உங்கள் தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிப்பது அவன்ப்ரஸாதத்தாலே யான பின்பு அவர்களை "அவனுக்கு சேஷபூதர்" என்று புத்திபண்ணி, ததாஸமாராதந புத்த்யா அவர்களை ஆச்ரயியுங்கோ ளென்கிறார். [நிறுத்தியென்று தொடங்கி] - உங்கள் ஹ்ருதயங்களிலே நீங்கள் நிறுத்திக் கொள்ளுகிற தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிக்கும்போது தாங்களாக ரக்ஷிக்க க்ஷமரல்லாமை மீளவும் அவன்ப்ரஸாதங்கொண்டே ரக்ஷிப்பது; இவ்வர்த்தத்துக்கு ஸ்ரீமார்க்கண்டேய பகவான் ஸாக்ஷி. [கறுத்தமனமொன்றும் வேண்டா] - ஸம்சயிக்கவேண்டா. [இறுப்பதென்று மேலுக்கு] - இந்த்ராதி தேவதைகளை சரீரமாகக்கொண்டு அவர்களுக்கு அந்தராத்மதயா நிற்கிறான் ஸர்வேச்வரனென்று புத்திபண்ணி அத்தேவதாமுகமாகப் பண்ணும் நித்யநைமித்திககர்மங்களை ததாஸமாராதநபுத்த்யா பண்ணுங்கோள்.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், நாங்கள் நெடுநாளாச்ரயித்தவர்களை ப்பலம்கிட்டுவதற்கு முன்பே விடவோ வென்னில்; அவர்கள் ப்பலம்தருவதும் அவனைக் கொண்டாயிற்று, ஆனபின்பு "அவர்கள் அவனுக்கு சரீரபூதர்" என்று புத்திபண்ணி பகவத்ஸமாச்ரயண புத்த்யா ஆச்ரயியுங்கோ ளென்கிறார். [நிறுத்தி இத்யாதி] - உங்கள் நெஞ்சிலே நீங்கள் நிறுத்திக்கொள்ளுகிற தேவதைகள். த்யேயவஸ்துக்களை நிறுத்துகையும் த்யாதாவுக்கே பரமென்கை. "அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோமத்ய ஆத்மநி திஷ்டதி" என்கிறவன் அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறதன்றே; யுக்த்யாபாஸங்களாலும் வசநாபாஸங்களாலும் பொரி புறந்தடவி நிறுத்துகை. [உம்மையுய்யக்கொள்] - உங்களை உய்யக்கொள்ளுமிடத்தில், ரக்ஷிக்கும்போது தாங்கள் அக்ஷமராகையாலே; "பேணிலும் வரந்தர மிடுக்கிலாததேவரை". "திருவில்லாத் தேவரை"; [மறுத்துமவனோடே கண்டீர்] - மீண்டுமவனோடே சேர்த்து அவன்ப்ரஸாதத்தாலே கிடீர். நீங்கள் அவர்களை யாச்ரயித்தாலும் ப்பலம்தருவான் அவனே; "ப்பலமத:"; "ஹரிபாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேச்வரம்ஹரிம்" இவர்களை யாச்ரயிக்க, வேறேயொருவன் ப்பலம் தருமதெங்கே கண்டோ மென்னில், [மார்க்கண்டேயனும் கரியே] - ஸ்ரீமார்க்கண்டேயபகவான் ஸாக்ஷி. [கறுத்தமனமொன்றும் வேண்டா] - இதரதேவதைகள்பக்கல் பரத்வபுத்தியாகிற தண்ணிய நெஞ்சு ஒன்றும் உங்களுக்கு வேண்டா. "அஜ்ஞச்சாச்ரத்ததாநச்ச ஸம்சயாத்மா". [கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை] "ஸர்வே தேவா தேவகீபுத்ர ஏவ" என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனை யொழிய ஆச்ரயணீயரில்லை. அவனுக்கு ப்ரகாரபூதராய்க் கொண்டு உளராயித்தனை அல்லாத தேவதைகள் - "யோயோ யாம்யாம் தநும் பக்த:". [இறுப்ப தெல்லாம்] - "தேவதாராதநம்" என்று தோற்றுகிற நித்யநைமித்திக கர்மமெல்லாம். [அவன்மூர்த்தியாய

வர்க்கே யிறுமினே] - "இவர்கள் அவனுக்கு சரீரபூதரானவர்கள், அந்தராத்மா ஸர்வேச்வரன்" என்று புத்திபண்ணி தத்ஸமாராதந புத்த்யா பண்ணுங்கோள். தன் திருவடிகளைப் பிடித்தார்க்குத் தானே ப்பலங்கொடுக்கக்கடவனாயிருக்குமிறே அவன்.

எ.—ஏழாம்பாட்டு. நாங்கள் நெடுநாள் தேவதைகளுக்குப் பச்சையிட்டு ஆச்ரயித்துப் போந்தோம்; அதின்முடிவுகண்டு பின்னை பகவத் ஸமாச்ரயணம் பண்ணுகிறோ மென்ன; நீங்கள் ஆச்ரயிக்கிற தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிப்பதும் அவன்பக்கலிலே கொண்டு சென்று காட்டிக்கொடுத்தாயிற்று. ஆனபின்பு, அவனையே ஆச்ரயிக்கப் பெறில் அழகிது; அதுவும் மாட்டிகோளாகில், நீங்கள் அவர்களுக்கு இடுகிறவற்றை "இவர்கள் அவனுக்குத் தநுபூதர், இவர்கள்முகத்தாலே நாம் பகவத்ஸமாராதநம் பண்ணுகிறோம்" என்று புத்திபண்ணி யாகிலும் இடப்பாருங்கோ ளென்கிறார்.

[நிறுத்தி] - த்யேயவஸ்துவை ஸ்த்திரிப்பிக்கையும் த்யாநம் பண்ணுகிறவனுக்கே பாரமாயிற்று. ஆச்ரயிக்கிற இவன் எடுத்துநிறுத்த, நிற்கிறவையிறே அவை. [நும்முள்ளத்துக் கொள்ளும் தெய்வங்கள்] - உங்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே கொள்ளுகிற தேவதைகள். [உள்ளைக்கொள்ளும்] - "புறம்பே சிலரதியில் அபஹரிப்பர்கள்" என்று நாங்களறிந்ததாக உபலக்ஷிக்குமத்தனை. [உம்மையுய்யக்கோள்] - உங்களை உஜ்ஜீவிப்பித்துக்கொண்டார்களாகிறபடி. [மறுத்து மித்யாதி] - நீங்கள் "அவனிலும் இவர்கள் ஆச்ரயணீயர்" என்றுபற்ற இவர்கள் உங்களை அவன்பக்கலிலே கொண்டுபோய்க்கிடிகோள் ரக்ஷிப்பது. என்றும் ரக்ஷண தர்மம் கிடப்பது அவன்பக்கலிலே, *நஹி பாலநஸாமர்த்த்யம் ருதே ஸர்வேச்வரம்ஹரிம்* என்கிறபடியே. வேறுசிலரை யாச்ரயிக்க, அவன் ப்பலப்ரதனாகையாவதென்? என்ன, [மார்க்கண்டேயனும் கரியே] - கரியென்று - ஸாக்ஷிக்குப் பேர். இவ்வர்த்தத்துக்கு ஸாக்ஷி ஸ்ரீமார்க்கண்டேயன். அவன் நெடுநாள் தேவனை யாச்ரயிக்க, அவனைப்பார்த்து, "நெடுநாள் நீ நம்மையாச்ரயித்தாய், இவ்வாச்ரயணம் பாழே போகவொண்ணாது, உன்னோடு என்னோடு வாசியில்லை, உனக்கொருபுகல் காட்டித் தரப்போரு" என்று ஸர்வேச்வரன்பக்கலிலே கொண்டுசென்று, அவன்அபேக்ஷிதத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுத்தான்; ஆனபின்பு, இதில் ஸாக்ஷி அவனே. [கறுத்துமனமொன்றும்வேண்டா]. க்ஷுத்ரதேவதைகள்பக்கலிலே பரத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருக்கும் முன்னைய்நெஞ்சு உங்களுக்கு வேண்டா. [கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை] : *ஸர்வே தேவா தேவகீபுத்ர ஏவ* என்கிறபடியே, அவனுக்கு ப்ரகாரமாயல்லது ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொரு தேவதையில்லை; *யோயோ யாம்யாம் தநும் பக்த:*, என்கிறபடியே - அவனுக்குத் தநுபூதராயன்றாகிலாயித்தனை. [இறுப்பது இத்யாதி] - ஆனபின்பு, நீங்கள் அவ்வவதேவதைகளுக்குக் கொடுக்கும் ஸமாராதந த்ரவ்யங்களையெல்லாம் "இவர்கள் அவனுக்கு சரீரபூதர்" என்று புத்திபண்ணி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பாருங்கோள். இறுப்பதெல்லாம் - "தேவதாந்தராய" என்று தோற்றுகிற நித்யநைமித்திக கர்மங்களையெல்லாம், அவன்மூர்த்தியாயவர்க்கே - அவனுக்கு சரீரபூதரான அவர்களுக்கே. "அந்தராத்மா ஸர்வேச்வரன்" என்று புத்திபண்ணி தத்ஸமாராதந புத்த்யா பண்ணுங்கோள்.

இறுக்குமிறையிறுத்துண்ண எவ்வுலகுக்கும்தன் மூர்த்தி*
நிறுத்தினான்தெய்வங்களாக அத்தெய்வநாயகன்தானே*
மறுத்திருமார்வனவன்தன் பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி*
வெறுப்பின்றிஞாலத்துமிக்கார் மேவித்தொழுதுய்ம்மினீரே. (8)

அ.—எட்டாம்பாட்டில், தேவதாந்தரங்களை யாச்ரயித்து அபேக்ஷிதங்களைப் பெற்றார்களில்லையோ வென்னில், அந்த தேவதைகள் ஆச்ரிதரபேக்ஷிதங்கள் கொடுக்கவல்லவாம்படி பண்ணினான் எம்பெருமானே; அவனை யாச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோ ளென்கிறார். [இறுக்குமென்று தொடங்கி] - பிந்நருசிகளான அதிகாரிகள் ஸ்வவர்ணாச்ரமோசித கர்மங்களாலே ஸமாராதித்து ஸ்வாபிலஷிதங்களைப்

பெற்று அநுபவிக்கும்படி ஸ்வசரீரபூதமான தேவதைகளை ஸர்வேச்வரன்தானே ஸமாராத்யராகவும் ஆராதகர்க்கும் அபிமதபலங்களைக் கொடுக்க வல்லராம்படியும் பண்ணினான். [மறுத்திருமார்வனென்று தொடங்கி] - அவனழகுக்குத் தோற்று அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவர்கள் இகழாதே மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய்க்கொண்டு பூமியிலே திரண்டார்கள்; அவர்களைப்போலே நீங்களும் அப்பெருமானை அநந்யப்ரயோஜநராய் ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்

இ.—எட்டாம்பாட்டில், தேவதாந்தரங்களை யாச்ரயித்து அபேக்ஷிதங்கள் பெற்றாரில்லையோ வென்ன;—ரஜஸ்தம:ப்ரசுரராயிருக்குமவர்களுக்கு ஆச்ரயணீயராகவும், அபேக்ஷிதப்ரதராகவும் தேவதைகளைப் பண்ணினான் ஸர்வேச்வரனே; ஆனபின்பு, அவனையாச்ரயியுங்கோளென்கிறார். [இறுக்குமிறையிறுத்துண்ண] - ஸ்வவர்ண ஸ்வாச்ரமோசித கர்மங்களாலே ஸமாராதித்து ஸ்வாபிலஷிதங்களைப் பெற்று உஜ்ஜீவிக்க. [எவ்வுலகுக்கும் தன்மூர்த்தி நிறுத்தினான் தெய்வங்களாக] - பின்னருசிகளான அதிகாரிகளையுடைத்தான ஸர்வலோகங்களுக்கும், தன் சரீரபூதரான தேவதைகளை ஸமாராத்யராக நிறுத்தினான். "ஈச்வரோஹம்" என்றிருப்பார் தலைவணங்குகைக்காக நிறுத்தினான். [அத்தெய்வநாயகன்தானே] - ஆச்ரயிக்கிறவர்களோடு ஆச்ரயணீயரோடு வாசியற எல்லார்க்கும் நிர்வாஹகன் அவன்தானே. சேதநருடைய குணாநுரூபமாக ஆராத்யராகவும், அபிமதபலப்ரதராம்படியாகவும் பண்ணினான். [மறுத்திருமார்வன்] - மறுவையும் திருவையும் மார்விலே யுடையவனென்னுதல், ஸ்ரீவத்ஸத்தைத் திருமார்விலேயுடையவனென்னுதல். [அவன்தன் பூதங்கள்] - அஸாதாரணவிக்ரஹத்திலழகிலே தோற்றுத் தாங்கள் உளராயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பகவதநுபவஹர்ஷத்தாலே பாடி, "ஸம்ஸாரத்திலே யிருந்தோம்" என்னும் வெறுப்பின்றிக்கே பூமியிலே திரண்டார்கள்; நீங்கள் அவர்களோடே கூட அநந்யப்ரயோஜநராய்த் தொழுது உஜ்ஜீவியுங்கோளென்னுதல், அவரைத் தொழுது உஜ்ஜீவியுங்கோளென்னுதல்

ஈடு.—எட்டாம் பாட்டு. ராஜஸராயும் தாமஸராயுமுள்ள சேதனர் குணாநுகுணமாக ஆச்ரயிக்கலாம்படி இதரதேவதைகளை லோகமடங்கப் பரப்பிவைத்தான்; அவனுடைய அஸாதாரணவிக்ரஹத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோகமடங்கப் பரந்தார்கள். அவர்களைப்போலே நீங்களும் அவனை யாச்ரயிக்கப் பாருங்கோள் என்கிறார்.

[இறுக்குமித்யாதி] - செய்தபயிருக்குக் கடமையிறுக்குமாபோலே, கர்த்தாக்களுடைய புண்யபாபாநுரூபமாக அவ்வவதேவதைகளுக்குக் கொடுக்கும் த்ரவ்யங்களைக்கொடுத்து ஜீவிக்கைக்காக, எல்லாலோகங்களிலும், தனக்குத் தநுபூதரான தேவதைகளை நிறுத்தினான்; இவ்வருகுள்ளாரோடு அத்தேவதைகளோடு வாசியற எல்லார்க்கும் மோக்ஷப்ரதனாயிருக்கிற தானே. ராஜாக்கள் ஊர்தோறும் கூறு செய்வார்களை வைக்குமாபோலே. [மறுத்திருமார்வன்]-ஸ்ரீவத்ஸத்தையும் பிராட்டியையுமுடைய மார்பனென்னுதல், ஸ்ரீவத்ஸத்தையுடைத்தான திருமார்வையுடையவனென்னுதல். [அவனித்யாதி] - அவனுடைய அஸாதாரணவிக்ரஹத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே கீதங்களைப்பாடி, "ஸம்ஸாரத்திலே வர்த்திக்கவேண்டாவென்றதே!" என்கிற வெறுப்பின்றிக்கே பூமியெங்கும் பரந்தார்கள். [மேவித்தொழுதுய்ம்மினீரே] - ஆனபின்பு, நீங்கள் அவர்களைச் சென்று ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்னுதல், அந்த ஸத்த்வநிஷ்டரானவர்களோடொக்க நீங்களும் அநந்யப்ரயோஜநராய் ஸர்வேச்வரனை யாச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப்போங்கோளென்னுதல்

மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை*
நாவில்கொண்டச்சுதன்தன்னை ஞானவிதிபிழையாமே*
பூவில்புகையும்விளக்கும் சாந்தமும்நீரும்மலிந்து*
மேவித்தொழுமடியாரும் பகவரும்மிக்கதுலகே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், பகவத்பரிசர்யைகபோகரான வைஷ்ணவர்களும், அதுக்கு க்ஷமரன்றிக்கே தத்குணைகதாரகரான வைஷ்ணவர்களுமேயாயிற்று இந்த லோகம்; நீங்களும்

அவர்களைப்போலே அநந்யப்ரயோஜநராய் எம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியுங்கோ ளென்கிறார். [வேதப்புனிதமென்று தொடங்கி] - வேதத்தில் பகவத்ப்ரதிபாதகமான ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளில் ருக்குக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆச்ரிதரை ஒருநாளும் விடாத ஸ்வபாவனானவனை வேதாந்தங்களில் ப்ரதிபாதிக்கிற பக்திமார்க்கம் தப்பாமே. [பூவில் புகை] - பூவோடுகூடின புகை. மலிவு - மிகுதி. மேவித்தொழுகை - அநந்ய ப்ரயோஜநராய் ஆச்ரயிக்கை

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், கைங்கர்யநிஷ்டரும் குணநிஷ்டரும் பூமியிலே புகுந்து ஸம்ருத்தமாக வர்த்தியா நின்றார்கள், நீங்களும் அவர்களோடொக்க ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோ ளென்கிறார். [மேவி இத்யாதி] - அநந்யப்ரயோஜநராய்த் தொழுது உஜ்ஜீவியுங்கோள், வேதத்தில் விபூதிவிஷயமாகச் சொன்னவை யன்றிக்கே, பகவத்குணங்களையும் வடிவழகையும் ப்ரதிபாதியாநின்றுள்ள ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளை நாக்கிலே கொண்டு. [அச்சுதன்தன்னை] - அஹ்ருதயமாகச்சொன்னத்தை ஸஹ்ருதயமாக நினைத்து "ந த்யஜேயம்" என்னுமவன். அகவாய்பாராதே உக்திமாத்ரத்தைக்கொண்டு நழுவவிடாதவனை. [ஞானவிதிபிழையாமே] - வேதாந்தங்களில் ப்ரதிபாதிக்கிற பக்திமார்க்கம் தப்பாமே. ஞானமென்று - ஜ்ஞாநவிசேஷமான பக்தியைச்சொல்லுகிறது. [பூவிற்புகையும்] - பூவோடே கூடின புகையையும், ஸமாராதந த்ரவ்யங்களையும் மிகுத்து. [மேவித்தொழுமடியாரும்]-அநந்யப்ரயோஜநராய்த் தொழும் கைங்கர்யநிஷ்டரும். [பகவரும்] - அதுக்குக்ஷமரன்றிக்கே குணாநுபவம்பண்ணும் குணநிஷ்டருமாகக் கொண்டு லோகமடங்க ஸம்ருத்தமாயிற்று. கிடந்தவிடத்தே கிடந்து குணாநுபவம்பண்ணும் ஸ்ரீபரதாழ்வானையும், தொடர்ந்து அடிமைசெய்யும் இளையபெருமாளையும்போலே இருக்குமவர்கள். மேவித் தொழுதுய்ம்மினீர்கள்,

ஈடு.— ஒன்பதாம்பாட்டு. பகவத்குணநிஷ்டரும் கைங்கர்யநிஷ்டருமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பூமியெங்கும் பரந்தார்கள்; நீங்களும் அவர்களோடொக்க அநந்யப்ரயோஜநராய் ஆச்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

[மேவி இத்யாதி] - அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாருங்கோள். [வேதப்புனிதவிருக்கை நாவிற்கொண்டு] - வேதத்தில் அவன்விபூதிவிஷயமாகப் பரக்குமவற்றை யன்றிக்கே, அஸாதாரண விக்ரஹத்திலும் குணங்களிலும் ஸ்வரூபத்திலுமாகப் பரந்திருக்கிற ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளை நாக்கிலேகொண்டு. [அச்சுதன்தன்னை] - இவர்கள் நாவிலேகொண்டு அஹ்ருதயமாகச் சொன்னால் அத்தை ஸஹ்ருதயமாகக்கொண்டு "ந த்யஜேயம்" என்னுமவன். [ஞானவிதிபிழையாமே] - ஞானமென்கிறது - ஜ்ஞாநவிசேஷமான பக்தியை. பக்திபலாத்க்ருதமான க்ரியைகளிலொன்றும் தப்பாமே. [பூவில் இத்யாதி] - பூவோடேகூடின புகை தொடக்கமான ஸமாராதநோபகரணங்களை மிகுத்துக்கொண்டு அவனைவிடாதேநின்று அடிமைசெய்யுமவர்களும் குணாநுபவத்தாகத் துக்கு அவ்வருகொன்றுக்கு க்ஷமரன்றிக்கேயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், மிக்கது லோகம். (தொடர்ந்தடிமைசெய்யும்) இளையபெருமாளையும், (கிடந்தவிடத்தேகிடந்து குணாநுபவம் பண்ணும்) ஸ்ரீபரதாழ்வானையும் போலே இருப்பாரேயாயிற்று லோகமடைய; நீங்களும் மேவித்தொழுதுய்ம்மின்.

மிக்கவுலகுகள்தோறும் மேவிக்கண்ணன்திருமூர்த்தி*
நக்கபிரானோடு அயனுமிந்திரனும்முதலாக*
தொக்கவமரர்குழாங்கள் எங்கும்பரந்தனதொண்டீர்*
ஒக்கத்தொழுகிற்றிராகில் கலியுகமொன்றுமில்லையே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், நீங்களாராதிக்கிற தேவதைகளும் எம்பெருமானை ஸமாச்ரயித்துத் தந்தாமுடைய பதங்களைப்பெற்றது, நீங்களும் அவர்களைப்போலே எம்பெருமானை யாச்ரயித்துப் பிழையுங்கோ ளென்கிறார். [மிக்கவென்று தொடங்கி] - ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவதாகணங்கள் விலக்ஷண

மான திருமேனியையுடைய க்ருஷ்ணனை ஆச்ரயித்து ஸம்ருத்தமான லோகங்கள் தோறும் தங்கள் ஐச்வர்யங்களால் விஸ்த்ருதமாயின. [ஒக்கவென்று தொடங்கி] - அவர்களைப்போலே நீங்களும் அவனை யாச்ரயிக்க வல்லிகோளாகில் கலியுக ப்ரயுக்தமான ஸகல தோஷங்களும் நீங்கும்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், நீங்களாராதிக்கிற தேவதைகளும் அவனை யாச்ரயித்துத் தந்தாமுடைய பதங்களைப் பெற்றது, நீங்களும் அவர்களைப்போலே அவனை யாச்ரயித்துப் பிழையுங்கோ ளென்கிறார். [கண்ணன் திருமூர்த்தியை - மேனி] - க்ருஷ்ணனுடைய அஸாதாரண விக்ரஹத்தைப்பொருந்தி யாச்ரயித்து. [நக்கபிரான் இத்யாதி] - பிரானென்று-ஸ்வகோஷ்டீப்ரஸித்தி. தொக்க-திரண்ட. —ஸம்ருத்தமான லோகங்கள். மிக்கவுலகுகள். ப்ரஹ்மா தொடக்கமாகத் திரண்ட தேவதாஸமூஹங்கள் ஸம்ருத்தமான லோகங்கள் தோறும் தங்களுடைய ஐச்வர்யத்தாலே விஸ்த்ருதரானார்கள். [தொண்டீர்] - தேவதாந்தர சேஷபூதரான நீங்கள் நீங்களும் அவர்களைப் போலே ஆச்ரயிப்புதிகோளாகில் கலியுக ப்ரயுக்தமான ஸகல தோஷங்களும் நீங்கும். தொக்க அமரர்குழாங்கள் - மிக்கவுலகுகள் தோறும் - எங்கும் பரந்தன.

ஈடு.—*பத்தாம்பாட்டு. நீங்கள் ஆச்ரயிக்கிற தேவதைகள் செய்கிற இத்தை நீங்களும் செய்திகோளாகில், யுகப்ரயுக்தமான தோஷங்களும் போமென்கிறார்.*

[மிக்க இத்யாதி] - விஸ்த்ருதமான லோகங்களெங்கும் க்ருஷ்ணனுடைய அஸாதாரண விக்ரஹத்தை ஸமாச்ரயமாகப் பற்றி. [நக்கன் இத்யாதி] - ருத்ரனோடே ப்ரஹ்மாவும் இந்த்ரனும் இவர்கள் தொடக்கமாகத் திரண்ட தேவதா ஸமூஹங்களெங்குமொக்கப்பரந்து விபூதிவிஸ்தாரத்தை யுடையரானார்கள். அப்ராப்த விஷயத்திலே தொண்டுபட்டுத் திரிகிற நீங்கள் அவர்களோடொக்க ஸர்வேச்வர ஸமாச்ரயணம்பண்ணப்பெறில், உங்கள் தோஷம் போகையேயன்றிக்கே யுகப்ரயுக்ததோஷமும் போமென்கிறார்.

கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்கருள்செய்யும்*
மலியுஞ்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான்கண்ணன்தன்னை*
கலிவயல்தென்னன்குருகூர்க் காரிமாறன்சடகோபன்*
ஒலிபுகழாயிரத்திப்பத்து உள்ளத்தைமாசறுக்குமே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு தேவதாந்தரங்களிலுண்டான பரத்வ ஜ்ஞாநமும் எம்பெருமான்பக்கலிலுண்டான ப்ரயோஜநாந்தர பரத்வமாகிற மாநஸதோஷமும் போமென்கிறார். [கலியுகமென்று தொடங்கி] - தன்னுடையார்க்கு கலியுகதோஷம் ஒன்றும் தட்டாத படி அருள்செய்யும் ஸ்வபாவனை, மிகவும் விலக்ஷண தேஜோரூபமான திருமேனியை யுடையனும், அத்யாச்சர்ய குணசேஷ்டிதனுமான க்ருஷ்ணனை. [கலிவயல்] - ஸம்ருத்தமான வயல். [ஒலிபுகழ்] - வ்யக்தமாக பகவத்குணப்ரதிபாதகமாகை.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸித்தார்க்கு இதுதானே இதர பரத்வஜ்ஞாநத்துக்கும் ப்ரயோஜநாந்தரபரதைக்கும் அடியான மாநஸ தோஷத்தைப் போக்கு மென்கிறார். [கலியுகமித்யாதி] - தன்னடியார்க்குக் கலிபுகமொன்றும் தட்டாதபடி அருள் செய்யும். காட்டுக்கிட்ட நினைப்பன்றிறே அந்தஃபுரத்துக்கிடுவது. ''கலௌ க்ருதயுகம் தஸ்ய'', ''அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்'', தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்''. [மலியும் சுடரொளிமூர்த்தி] - மிகவும் விலக்ஷணதேஜோரூபமான வடிவையுடையவன்-அருளாதே அநாதரிக்கிலும் விடவொண்ணாத வடிவு. அருள் செய்தது அவ்வடிவுதானேயாயிற்று. அத்யாச்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனை. [கலிவயல்] - ஸம்ருத்தமான வயல் [ஒலிபுகழ்]- பகவத்குணங்களை வ்யக்தமாக ப்ரதிபாதித்த இப்பத்து. [உள்ளத்தை மாசறுக்குமே] - அந்தஃகரண தோஷத்தைப் போக்கும். அதாவது —தேவதாந்தர பக்ஷபாதம், பரத்வசங்கை, பகவத் பரத்வத்தில் அதிசங்கை, ஸ்ரீவைஷ்ணவ விஷயத்தில் ஸஜாதீயபுத்தி, அபாகவதஸம்ச்லேஷம், ப்ரயோஜநாந்தரபுத்தி, இப்படிப்பட்ட அந்தஃகரணதோஷங்களை யறுக்கும்.

ஈடு.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குத் தேவதாந்தரங்கள் பக்கலுண்டான பரத்வசங்கையும், எம்பெருமான்பக்கல் ப்ரயோஜநாந்தரபரதையுமான மாநஸதோஷம் போமென்கிறார்.

[கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே] - *கலௌ க்ருதயுகம் தஸ்ய* என்கிறபடியே கலிதோஷங்களொன்றும் வாராதபடியாகத் தன்னடியார்க்கு அருள்செய்யும். காட்டுக்கிட்ட அங்கமல்லவிறே அந்தஃபுரத்துக்கிடுவது. [மலியும் சுடரொளிமூர்த்தி] - அருள்செய்யாதொழிந்தாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகு. சுடரென்றும் ஒளியென்றும் - பர்யாயமாய், இரண்டாலும் - மிகுதியைச் சொல்லுகிறது. மலிதல் - நிறைதலாய், மிக்கதேஜஸ்ஸாலே நிறைந்த வடிவென்றபடி. [மாயமித்யாதி] - ஆச்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனையாயிற்றுக் கவிபாடிற்று. [கலிவயலித்யாதி] - கலியென்று - மிடுக்குக்கும் ஆரவாரத்துக்கும் பேர். இவற்றால் - பூஸாரத்தைச் சொல்லுதல்; நடுவது, அறுப்பது, உழுவதாய்ச் செல்லுகிற ஆரவாரத்தைச் சொல்லுதல். இப்படிப்பட்ட வயலையுடைத்தாயிருக்குன்ன திருநகரியில் ஆழ்வாரருளிச்செய்த, ப்ரஸித்தமான புகழையுடைத்தான ஆயிரத்திலும், இந்தப் பத்தும்; தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் பரத்வசங்கை பண்ணுதல், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் பக்கல் ஸஜாதீயபுத்தி பண்ணுதல், "அபாகவதஸம்வாஸம் நன்று" என்றிருத்தல், ப்ரயோஜநாந்தரங்களை அபேக்ஷித்தல் செய்கையாகிற மாநஸதோஷங்களைப் போக்கும்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

மூன்றாம் திருவாய்மொழி—மாசறு சோதி : ப்ரவேசம்

ஒ.—மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், கீழ் திருவாய்மொழியில் - வைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியைக் கண்டு மங்களாசாஸநம்பண்ணியும், ஸம்ஸாரிகளைத்திருத்தியும் சென்ற பாவவ்ருத்தி பர்யவஸித்த பின்பு எம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்ய சீலாதிகளிலே தோற்றும் பழையபடியே பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷைபிறந்து அது கைவாராமையாலே அலமந்தராய்; எம்பெருமான் மேல்விழவும், தம்மோடே கலந்தால் " அவனுடைய குணங்களுக்கு கலாநி பிறக்கும்" என்று பார்த்து அகலும் ஸ்வபாவரான ஆழ்வார், தம் ஸ்வரூபத்துக்குப் போராதபடி "வழியல்லாவழியேயாகிலும் எம்பெருமானோடே ஸம்ச்லேஷிப்போம்" என்று தமக்குப்பிறந்த தசாவிபாகத்தை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். எம்பெருமானைப் புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி தன்னுற்றாமையாலே எல்லாரும் இகழும்படி தன்னுடைய குடிப்பிறப்பையும் பந்துக்களையும் தோழிமாரையும் மற்றுமுள்ளவையெல்லாவற்றையும் பாராதே மடலூர்ந்தாகிலும் அவனோடே ஸம்ச்லேஷிக்கையிலே அத்யவஸிக்க, இத்தையறிந்த தோழியானவள் "இதுகார்யமன்று" என்று கற்பிக்க, அவளுக்குத் தன் நசையை யறிவித்து மடலூருகை தவிரேனென்கிறாள். ஏறுமூமிறையோனில் - தான்முடியப் பார்த்தாள், இத்திருவாய்மொழியில் - அவன் ஸ்வரூபத்தை யழிக்கப் பார்க்கிறாள்.

இ.—மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், கண்ணுதார்முறுவலிப்பவில் ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதியை யநுஸந்தித்து ஒன்றுந்தேவிலே அவர்களைத் திருத்தி, 'இவர்களிலே அந்யதமராயிருந்த நம்மை இவர்களையுந் திருத்தும்படி பண்ணுவதே!" என்று ஈச்வரன் பண்ணின உபகாரத்தை யநுஸந்தித்துத் திருந்தினவர்களுக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணின பாவவ்ருத்திபர்யவஸித்து* ஏறுமூமிறையோனில்

தமக்குப்பிறந்த இழவே தலையெடுத்து ஆற்றாமையாலே, ''மடலெடுத்தாகிலும் கிட்டுவோம்'' என்று துணிகிறாள். ஏறாளுமிறையோனில்-அவன் விரும்பாத ஆத்மாத்மீயங்கள் வேண்டேனென்று தன்னை முடிக்கப்பார்த்தாள், அது அவனதாகையாலே முடிந்ததில்லை; இதில் - அத்தலையே பிடித்து அழிக்கத் தொடங்கினாள். அங்கு, ''உயிரினாற்குறைவிலம்'' என்று - உயிரை வேண்டா வென்றாள்; இங்கு - உயிருக்குமுயிரை வேண்டே னென்கிறாள். இதில் - அவன்ஸ்வரூபத்தை யழிக்கப்பார்க்கிறாள். அவன் தானே மேல்விழ ''தம்மோட்டைக் கலவி அவனுக்கு அவத்யம்'' என்று அகன்றவர் தம்மைப்பாராதே ''வழியல்லாவழியேயாகிலும் அவனோடே ஸம்ச்லேஷிப்போம்'' என்று தமக்குப்பிறந்த தசாவிசேஷத்தை அந்யாபதேசத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். அதவா, ''மலியுஞ்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான் கண்ணன் தன்னை'' என்று வடிவழகை அநுஸந்தித்தபோதே ''பெறவேணும்'' என்னும் ஆசைபிறந்து அது கிடையாதே ஒருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், அவள்பேச்சாலே தம்முடைய தசையைப் பேசுகிறாரென்றுமாம். அவனைப்புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி, தன்னாற்றாமையாலே எல்லாரும் இகழும்படி தன்னுடைய பிறப்பையும் பந்துக்களையும் தோழிமாரையும் மற்றுமுள்ள மர்யாதைகளையும் பாராதே, ''நாம் மடலூர்ந்தேயாகிலும் அவனோடே ஸம்ச்லேஷிப்போம்'' என்று அத்யவஸிக்க, இத்தையறிந்த தோழி ''கார்யமன்று'' என்று கற்பிக்க, அவளுக்குத் தன்தசையை யறிவித்து மடலூர்கை தவிரே னென்கிறாள்.

ஈடு.—''மலியுஞ்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான் கண்ணன்தன்னை'' என்று வடிவழகையும் குணங்களையும் சேஷ்டிதத்தையும் அநுஸந்தித்து; இப்படி வடிவழகுமாய், ஆச்ரயமான குணசேஷ்டிதங்களையு முடையனுமாய், அவையில்லையேயாகிலும் விடவொண்ணாத வடிவழகையு முடையனான இவனை பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷம்பண்ண ... பிறந்து அணைக்கக்கோலிக் கையைநீட்ட, அகப்படாதே கைகழிந்து நிற்க, அத்தாலே கலங்கி மடலெடுக்கையிலே உபக்ரமிக்கிறார். மடலெடுக்கையாவது - போர்கட்டுப் பொரிகொறிக்கைபோலே. ''அநீதி செய்யாதே கோளுங்கோள்'' என்று பிறரைத் திருத்தினவர், ''நீர்செய்யப்பார்க்கிற இது அநீதி, அத்தைத்தவிரும்'' என்று பிறர் திருத்தவும் திருந்தாதபடியானார். பிறரை பகவத் விஷயத்திலே ப்ரவணராக்குகைக்குத் திருத்துகிற இவரை, ''பகவத்ப்ராவண்யமாகாது'' என்று திருத்தப்பார்த்தால் திருந்தாரிறே.

அன்றிக்கே, ஏறாளுமிறையோனில் - அவனுக்கு உறுப்பல்லாத யானும் என்னுடைமையும் வேண்டாவென்று அலாபத்தாலே கூப்பிடும் தம்மோடொக்கக் கூப்பிடுகைக்குத் துணை தேடி லோகவ்ருத்தாந்தத்தை அநுஸந்தித்தவிடத்து, தாம் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணரா யிருக்குமாபோலே அவர்கள் இதரவிஷயங்களிலே ப்ரவணரா யிருக்கிறபடியைக் கண்டு, அவர்கள்அனர்த்தத்துக்கு நொந்து அவர்களுக்கு பகவத்பரத்வத்தை உபபாதித்துத் திருத்தி, ''இவர்களிலே ஒருவனாயிருக்கிற என்னை, இவர்களையும் திருத்தும்படியாக்குவித்த ஸர்வேச்வரன்'' என்று அவன் தமக்குப்பண்ணின உபகாரத்தை ஸ்மரித்து, தாம் திருத்தத் திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு மங்களாசாஸனம்பண்ணி, இப்படி பரஸம்ருத்திக்கு வேண்டுமது தெல்லாம் செய்து கையொழிந்தவாறே பழைய தம்மிழவே தலையெடுத்து, ''வழியல்லாவழியே யாகிலும், கிட்டுமத்தனை'' என்னும்படியான விடாய் பிறந்து மடலெடுக்கையிலே யொருப்பட்டுச் செல்லுகிறது - இத்திருவாய்மொழி. இதர விஷயங்களிலே ருசி யுடையார்க்கு லங்கு முண்டானால் அவ்விஷயங்கள் கிடையாவிட்டால் ''அவை இப்போதே பெறவேணும்'' என்னும்படியான த்வரை பிறந்தால், பின்னையவை பிறந்தவிடத்திலே புகுந்து புறப்படவேண்டும்படியாயிருப்பதொரு ஸாஹஸத்தைப் பண்ணிப் புறப்படவிடுவித்து முகத்திலே விழிப்பாரைப்போலே ''அத்தலைக்குப் பழியை விளைத்தாகிலும் முகத்திலே விழிக்குமத்தனை'' என்று ஸாஹஸத்திலே யொருப்பட்டு, தமக்கு இவ்வளவாகப் பிறந்த தசையை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார்.

''அபிமத விஷயத்தைப் பெற்று ஆற்றமாட்டாதார் மடலெடுக்கக்கடவர்கள்'' என்றொன்றுண்டு தமிழர் சொல்லிப்போருவது. அதாவது - ''துல்ய சீலவயோவ்ருத்தாம்'' என்று

சீலத்தாலும் வயஸ்ஸாலும் அபிஜாத்யத்தாலும் வடிவழகாலும் ஸம்பத்தாலும் குறைவற்றிருப்பன இரண்டு விஷயமாய், அதுதன்னில் "அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி" என்றாப்போலே சொல்லுகிற நாயகலக்ஷணங்கள் நாயகனுக்கும் உண்டாய், "நாண், மடம், அச்சம் பயிர்ப்பு" என்றாப்போலே சொல்லுகிற நாயிகாலக்ஷணங்கள் நாயிகைக்கும் உண்டாய், இப்படி இரண்டு தலையும் குறைவற்று இவர்கள் தாங்கள் ப்ராப்தயௌவநருமாயிருக்க; இவர்களைப் புறம்பு கூட்டுவாரின்றிக்கேயிருக்க, யாத்ருச்சிகமாக அவனும் "வேட்டைக்கு" என்று புறப்பட்டு இவளும் "பூக்கொய்து விளையாட" என்று உத்யானத்திலே புறப்பட, அவ்விடத்திலே தைவயோகத்தாலே இருவர்க்கும் கண்கலவியுண்டாய், அஸாதாரணமாகவந்த ஸம்ச்லேஷமல்லாமையாலே பிரிவோடே வ்யாப்தமாகப் பிரிந்து, குறைநிகர்விஷயமாகையாலே இரண்டு தலைக்கும் ஆற்றாமைவிஞ்சி, ஒரு தலையை யொழிய ஒரு தலைக்குச் செல்லாமை பிறந்து இரண்டு தலையையுமழித்தாகிலும் பெறப்பார்க்கை. மடலூருகையாவதுதான் - அபிமதவிஷயத்தைப் பிரிந்த ஆற்றாமையாலே அவ்விஷயத்தை ஒரு படத்திலே யெழுதி, வைத்தகண் வாங்காதே அத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு, பனைமடலைக் குதிரையாகக் கொண்டு, பிரிந்தபோது தொடங்கி கண்ட போகோபகரணங்களெல்லாம் அக்நிகல்பமாய்த் தோற்ற, ஊணுமுறக்கமுமின்றிக்கே உடம்பில் தூளியேறிட்டுக் கொள்ளாதே, மயிரை விரித்துக்கொண்டு திரியாநின்றால், இத்தசையைக் கண்ட க்ஷத்ரியாதிகள் "கெட்டேன், இவனுக்கு ஒரு விஷயத்திலே இத்தனை பாவபந்தமுண்டாகாதே" என்று அவர்கள் அவ்விஷயத்திலே கூட்டுதல்; இல்லையாகில், இதுவே ஹேதுவாக இரண்டுதலையிலுள்ள பந்துக்களும் கைவிட, அலர்தூற்றுவார் போலே ஒருவர்க்கொருவர் புகலாய் அங்ஙனே கூடுதல், தோழிமார் கூட்டுதல், ஆற்றாமை கூட்டுதல், அந்த விஷயந்தான் குறைநிகர்விஷயமாயிருக்குமாகில் பழிக்கு அஞ்சிக் கூடுதல், இவையித்தனையுமில்லையாகில் முடிந்து பிழைத்தல் செய்கையாவதொரு ஸாஹஸப்ரவ்ருத்திவிசேஷமாயிற்று. இதுதன்னை "கடலன்ன காமத்தராகிலும் மாதர் மடலூரார் மற்றையார் மேல்" என்று ஆச்சர்யத்தனவல்லாதபடி ஆற்றாமைகரைபுரண்டாலும் ஸ்த்ரீகள் மடலூரக் கடவர்களன்று; நாயகன் தன்னாற்றாமையாலே மடலெடுத்து உலகின்மேல் வைத்துச் சொல்லுதல், (உலகின் மேல் வைத்துச் சொல்லுகையாவது - ஸ்வாபிப்ராயத்தை யறிவியாமல் "ஒருவன் மடலூரப்போகிறான்" என்று அந்யாபதேசம் சொல்லுகை.) "நான் வரைபாயப் புகாநின்றேன், மடலெடுக்கப் புகாநின்றேன்" என்று தோழிக்கு வந்து அறிவித்தால், அவள் கூட்டுகிறிலளாகில் பின்பு அவன் இது செய்யக்கடவன்; இத்தனையல்லது ஸ்த்ரீகள் மடலெடுக்கக் கடவரல்லர்கள் என்று இங்ஙனே ஒரு மர்யாதை கட்டினார்கள் தமிழர்: இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே, பிராட்டிதான் மடலெடுத்ததாக இராநின்றது. தமிழர் "ஸ்த்ரீகள் மடலூரக்கடவரல்லர்" என்றுசொன்ன இது பின்னைச்சேரும்படி என்? என்னில்; அவர்கள் ஒருதலையிலேதான் அத்தை நிஷேதித்தார்களே, அப்படி நிஷேதிக்கைக்கு அடி ஆற்றாமையே, அது இரண்டு தலைக்கும் ஒத்தபின்பு ஒரு தலையிலே ஆதுக்குவாரார். வடிவு அறிபவர்களும் முகங்காட்டி வைத்துக்கொண்டு தரிக்க வேண்டும்படியாயிருப்பதொரு விஷயம் புறம்பில்லையே; இங்ஙனே யிருப்பார் சிலரைக் கல்பித்துக் கொண்டார்களித்தனை யிறே. இதுக்கு ஒரு மர்யாதை கட்டுகையாவது - ஆசைக்கு ஒரு வரம்பிட்டார்களாமித்தனையிறே; அப்போது பின்னை ராஜாஜ்ஞைக்கு நிற்கவேணும். இல்லையாகில் வேலியடைத்தால் நிற்கவேணும் ஆகையால் அவர்கள் ப்ரேமஸ்வபாவம் அறிந்திலர்களாமித்தனை.

இவர்தாம் மடலெடுக்கையாவது - நாம அவனோடே கலக்கையாலே இது அவனுக்கு அவத்யாவஹம், ஸ்வபேற்றுக்காக அவனோடே கலந்து அவனுக்கு அவத்யத்தை விளைப்பதிற்காட்டில் நாம் அகன்று முடிந்தாகிலும் அத்தலைக்கு அதிசயத்தைப்பண்ணவமையுமென்றிருக்குமத்தோடும் சேராது; இனி யானுமென்னெஞ்சமுமே - அவனுக்கு உறுப்பல்லாத ஆத்மாத்மீயங்கள் ஒழிந்துபோக அமையுமென்று சொன்னவத்தோடும் சேராது; ஆகவிந்த ப்ரகாரமிருப்பார் செய்வதொன்றல்ல, இவர் தம் ஸ்வரூபத்தோடும் சேராது, ஜ்ஞாநாதிகராயிருப்பார் செய்வதொன்றல்ல, ஆனால் இது இருந்தபடியென்? என்னில்; இவற்றுக் கெல்லாம்

பரிஹாரம், பட்டர் திருமடல் அருளிச்செய்கிறபோது அருளிச்செய்தருளினார், இங்குத்தைக்கும் வேண்டுவது சொல்லவேணுமிறே, ஜ்ஞாநாதிகராயிருப்பார் ஜநககுலத்திலுள்ளார்க்கு மேலில்லையிறே; அக்குடியிலே பிறந்த பிராட்டியானவள், *யா ந சக்யா புரா த்ரஷ்டும்* என்கிற படியே, பெருமான் காட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது "மன்னனிராமன்பின் வைதேவி யென்றுரைக்கும் அன்னநடைய அணங்கு நடந்திலளே" என்கிறபடியே-அவர்பின்னே பிராட்டி புறப்பட்டுப்போகையாலே சிஷ்டாசாரமுண்டாயிருந்தது; இனித்தான் *மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்ற இவர் அநுஷ்டிக்கையாலே இதுதானே ப்ரமாணமாகத் தட்டில்லையிறே, *யத் யதாசரதி ச்ரேஷ்ட:* என்றும் *ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே* என்றும் ஸத்துக்களுடைய அநுஷ்டாநத்தை ப்ரமாணமாகக்கொள்ளக் கடவதிறே. ஆனாலும் காமத்தை நிஷேதியாநின்றதே யென்னில்; அப்ராப்த விஷயத்தில் காமத்தையிறே நிஷேதித்தது, அவை நிலைநில்லாமையாலே; பகவத்விஷயத்தில் காமத்தை *நிதித்யாஸிதவ்ய:* என்று விதியாநின்றதிறே வேதாந்த விஹிதையான பக்தியையிறே - இங்கு, காமமென்கிறது. வளவேழுலகில் - நாம் கிட்டுகை அவனுக்கு அவத்யமென்று அகன்ற இவர்- அத்தலையை யழித்து முகங்காட்டுவித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிற இது இவர்ஸ்வரூபத்தோடு சேருமோ என்னவும் வேண்டா; அங்கு அகல நினைத்ததும் அத்தலைக்கு அவத்யபரிஹாரத்துக்காகவிறே; தமக்கு ஆற்றாமை கரைபுரண்டிருந்தது, "தன்னை யானைப்பட்டார் பெருந்தோழிய, முகங்காட்டாதேயிருந்தான்" என்கிற அவத்யத்தைப் பரிஹரிக்கைக்குச்செய்கிறாராகையாலே (இதுவும் இவர் ஸ்வரூபத்தோடே சேரும்). அங்கு அகன்றது ஜ்ஞாநகார்யம், இங்கு மேல்விழுகிறது பக்திகார்யம். இத்தலை கலங்கப்பண்ணிற்றில்லையாகில் அத்தலையில் ஸௌலப்யத்துக்கு நமஸ்காரம். இவர்தாம் இப்படி கலங்கிற்றிலராகில் இவருடைய ப்ரேமத்துக்கு நமஸ்காரம். அவன் அருளிற்றும் மதிநலமிறே; அதுபடுத்துகிறபாடிறே இதெல்லாம்; மதியின் கார்யம் அது, நலத்தின் கார்யம் இது. இனித்தான் ஸித்தோபாயத்தை ஸ்வீகரித்து அது ப்பலியாவிட்டால் ஸ்வரூபத்தை அங்கீகரிக்குமித்தனையிறே; அவன் ஸ்வரூபம் அங்கீகரித்தால் இத்தலை சொல்லவேண்டாவிறே. "இத்தலையில் கர்த்தவ்யமின்றிலாகில் அவனுக்கு அசக்தியில்லையாகில் நடுவுவிளம்பத்துக்கு ஹேதுவென்?" என்று தோற்றுமிறே. ஆற்றாமையையும் ஆவிஷ்கரித்து அம்பும் தொடுக்கவேண்டும்படியான விஷயத்தையன்றே இவர்பற்றிற்று. இவர்தமக்கு "மடலெடுக்கக் கடவேன்" என்று துணிந்து துணிவுக்கு மேற்பட அநுஷ்டிக்கவேண்டுவதில்லையாயிற்று குணாதிகவிஷயமாகையாலே. கடலை, பெருமாள் சரணம்புக்கவிடத்தில் தாழ்க்கவிட்டு முகங்காட்டாமையாலே நாலுமூன்றம்பை விட்டு உடம்பிலே பாதிவெந்தபின்பிறே வந்து முகங்காட்டிற்று; இங்கு அதெல்லாம் வேண்டாமையாலே, *சாபமாநய* என்கிறவோபாதி, "மடலூருவேன்" என்று அச்சமுறுத்தி முகங்காட்டுவித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறார். தம்முடைய ஸ்வரூபத்தில் கலக்கம் அநுவர்த்தியாநிற்கச்செய்தேயும், அவனுடைய குணஜ்ஞாநத்தில் கலக்கமின்றிக்கேயிருக்கிறதுகாணும் இவர்க்கு. ஏறாளுமிறையோனில் - அவனுக்கு உறுப்பல்லாத நானும் என் உடைமையும் வேண்டா என்று முடித்துக்கொள்ளப்பார்த்தவிடத்தில், அது தம்மையன்றிக்கே அவனுடைமை இது அறியாததாயிருந்தது; இனி "அத்தலையே பிடித்து ("அழிப்போம்" என்று,) வேர்ப்பற்றோடே யழிக்கப்பார்க்கிறார்; உண்டாம்போதும் அத்தலையாலே யுண்டாய், இல்லையாம்போதும் ஒன்றாக இல்லையாம்படியிறே வஸ்துஸ்வரூபந்தானிருப்பது. "உயிரினாற்குறைவிலம்" என்றார் அங்கு, இங்கு - உயிர்க்குயிரினால் குறைவிலம் என்கிறார். ஏறாளுமிறையோனில் - அவனுக்கு உறுப்பல்லாத நானும் என்னுடைமையும் வேண்டாவென்றார், இதில் - எனக்கு உறுப்பல்லாத அவனும் அவனுடைமையும் வேண்டா வென்கிறார். ராவணன் மாயாசிரஸ்ஸைக்காட்டினபோது, இதரஸ்த்ரீகள் அஹ்ருதயமாக அழுமாபோலே தன்னாற்றாமையாலே கூப்பிட்டு, இவ்வார்த்தை கேட்டபோதே முடியாதிருப்பானென்" என்று பட்டரைச் சிலர்கேட்க, "ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களன்று ஜீவநநிமித்தம், அத்தலையில் ஸத்தையாயிற்று; அதுக்கு அழிவில்லாமையாலே யிருந்தாள்" என்று அருளிச்செய்தார்.

இப்படி அத்தலையை அழித்தாகிலும் முகங்காட்டுவித்துக்கொள்ள வேண்டும்படி தமக்குப் பிறந்த தசாவிசேஷத்தை எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்ததொரு பிராட்டி

ஆற்றாமை மீதூர்ந்திருக்கச் செய்தே இவள் தரித்திருக்கிற இருப்பைக்கண்டு, தோழியானவள், "முன்புத்தைப்பனவுகளன்றிக்கே இவள் தேறியிருந்தாள், அவன் வாராதிருக்க இவளுக்கித்தனை தேற்றம் உண்டாய்போது, ஸாஹஸங்களிலே துணிந்தாளாகவேணும்" என்றுபார்த்து, "நீ செய்யநினைக்கிற இது உன் தலைமைக்கும் அவன்தலைமைக்கும், உன் மதிப்புக்கும், (அவன் மதிப்புக்கும்) உன் பிறப்புக்கும் உன்னுடைய மர்யாதைகளுக்கும் போராதுகிடாய்" என்ன; "என் ஸ்வரூபத்தை அழித்தாகிலும் (அவன் ஸ்வரூபத்தை அழித்தும்) மடலெடுக்கை தவிரேன்" என்று துணிந்த துணிவைத் தோழிக்கு அறிவிக்க; இத்தைக்கேட்டு அஞ்சி, ஸர்வேச்வரன், இருந்தவிடத்தில் இருக்கமாட்டாமை வந்துமுகங்காட்டித் தானும் ஸத்தைபெற்று இவளையும் தரிப்பித்தானாய்த் தலைக்கட்டுகிறது. இவர் மடலிலே துணிந்தால் கடுகவந்து முகங்காட்டிப் பிழைக்கில் பிழைக்கு மித்தனை போக்கி, இல்லையாகில் ஸத்தைகிடைக்க விரகில்லையிறே அவனுக்கு; ப்ரமாணஸ்த்ரத்துக்குத் தப்பவொண்ணாதிறே அவனுக்கு. இதுக்குமுன்பு, "அவனுறவேபோறு" என்று போந்தாரே யாகிலும்; ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வகாலிகமாயிருப்பன பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகளென்று சில உண்டிறே, அவை தவிரவொண்ணாதிறே. இவ், பக்திமானுக்கும் பக்தியுண்டு; ப்ரபந்நனுக்கும் பக்தியுண்டு, ஏசினை யொழிய ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாதே. பக்திமானுடையபக்தி வைதமாய்வருமது; ப்ரபந்நனுடைய பக்தி ருசிகார்யமாயிருக்கும். பக்திமானுக்கு ஸாதநரூபமாயிருக்கும், இவனுக்கு தேஹயாத்ராசேஷமாயிருக்கும் பக்திமானுக்குப்பலசித்தையில்லாதபோது தவிரலாயிருக்கும் ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமாய் வருமதாகையாலே ஒருகாலும் தவிராதாயிருக்கும்.

மாசறுசோதி என்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை*
ஆசறுசீலனை ஆதிமூர்த்தியைநாடியே*
பாசறவெய்தி அறிவிழந்தெனைநாளையம்*
ஏசறுமூரவர்கவ்வை தோழீ!என்செய்யுமே? (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், இப்பிராட்டி மடலூரத்துணிந்தமையை அறிந்த தோழி 'இது அபவாதகரம், என்று நிஷேதிக்க, 'நான் அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே அகப்பட்டுப் பழிக்கு அஞ்சாததசையானேன்' என்கிறாள். [மாசு என்று தொடங்கி] - என்னோடே ஸம்ச்லேஷஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே புறவலிசெய்த திருப்பவளத்தை யுடையனும், மடலூர்ந்தாகிலும் ஸம்ச்லேஷிக்க வேண்டும்படி அபரிச்சேத்யமான அழகையுடையனும், தன்பேறாக வந்து ஸம்ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய்ப் பெருமதிப்பனுமானவனை. [நாடியே என்று தொடங்கி]-நிரந்தரமாகத் தேடி துக்கப்பட்டு அறிவிழந்து அநேக காலமுண்டு தோழீ! ஏசுகையிலே துணிந்த ஊரார் சொல்லும்பழி எத்தைச்செய்வது? [பாசறவு] - பந்துக்கள் பக்கல் பற்றறுகையுமாம்.

இ.—முதற்பாட்டில், மடலூரத் துணிந்தமையை யறிந்ததோழி, "இது அபவாதம்" 'என்று நிஷேதிக்க, நான் அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே அகப்பட்டுப் பழிக்கஞ்சாத தசையானேன் என்கிறாள். [மாசறுசோதி] - நான் அவனை மாசறுசோதியாக்கக்காண புகுகிறது. விரக்தராய் ஸ்வரூபஜ்ஞராயிருக்கிற இவருட்பட இப்படி மடலெடுக்கும்படியிறே விஷயவைலக்ஷண்யம்-"பக்தாநாம்" என்கிறபடியை நிலைநிறுத்தப் புகுகிறேன், விசேஷணங்களடைய - மடலெடுக்கைக்கு விஷயமாக்குகிறாள். அழுக்கற்ற அழகை உடையவனை, அழகுக்கு மாசாகிறது - வ்யதிரேகத்தில் மடலெடாதொழிகை. இவ்வழகு விச்லேஷத்தில் மடலிலே மூட்டாதாகில், அல்லாதவிஷயத்தோபாதியாமென்கை. அவ்வடிவைப் பிரிந்தபோது என் மர்யாதையை நோக்கியிருக்கவோ வென்கிறாள் [என்செய்யவாய்] - கலந்தபோது அகவாயில் ஹர்ஷத்தோற்றும்படி ஸ்மிதத்தாலே விக்ருதனுயிருந்தபடி. [என்செய்யவாய் - மாசறுசோதி] - ஸ்மிதமும் வடிவழகுமாயிற்று என்னை மடலிலே மூட்டிற்று. பண்டுமொரு ஸ்மிதமிறே ஊர்பூசல் விளைத்தது, இவள்கையிலே மடலைக்கொடுத்து ஊர்பூசலாக்கிற்றொரு ஸ்மிதமாயிற்று. "அவாக்யநாதர:" என்று - ஒருத்தரையும் மதியாதவன், என்னோடே கலந்து பெரும்பேறு பெற்றாப்போலே

விக்ருதனுமிருக்க, நான் ஸ்த்ரீத்வத்தை நோக்கியிருக்கவோ? [மணிக்குன்றத்தை] - கலந்தபோது குளிர்ந்த வொளியை யுடையனுய், பிரிவுப்ரஸக்தமாய்த் தன் செல்லாமையாலே கால்வாங்கமாட்டாதே நின்றபடி. "அவிகாராய" என்கிற வடிவும் இப்படி விக்ருதமாயிருக்க, நான் அவிக்ருதையாயிருக்கவோ? [ஆசறு சீலனை] - "தன்னுடைய உத்கர்ஷமும் இவள் அபகர்ஷமும் பாராதே கலப்பதே, இதொருசீலவத்தையே" என்று சொல்லும்படி பண்ணைக்காண் நான் புகுகிறது. வடிவிலே யகப்பட்ட அளவேயோ, அகவாயில் குணத்திலேயுமன்றோ அகப்பட்டது. குற்றமற்றசீலத்தை யுடையவனை. அதாவது - கலக்கிறபோது தன் பேறாக வந்து கலக்கை. என்பேறாக வந்து கலந்தானே என் ஸ்வரூபத்தை நோக்கியிருக்க. [ஆதி மூர்த்தியை] - என்னைப் பெறுகைக்கு க்ருஷிபண்ணிப் போந்தவனை- "மஹாபுருஷ பூர்வஜ" என்கிற படியே, என்பேற்றுக்கு முற்பாடனுயிருக்க, நான் ஆற்றாமையிலும் பிற்பாடை யாகவோ. தன் மேன்மை பாராதே என் சிறுமை பாராதே கலந்தவனன்றோ. நான் ஆறியிருக்கவோ? [ஆதிமூர்த்தியை] - அவன் நீர்மை அதுவானாலும் உன்மதிப்புக்குப் போராதுகாண் மடலெடுக்கை என்ன; பெருமதிப்பனைக் குறித்து மடலெடுத்தால் அம்மதிப்பு உண்டாமித்தனை யன்றோ. "காரணந்து த்யேய:" என்று சாஸ்த்ரங்கள் மூட்டுகிற விஷயத்திலேயன்றோ நான் மடலெடுக்கிறது. [நாடியேபாசறவெய்தி] - அவன் என்னைப் பெறுகைக்கு க்ருஷிபண்ணின நாளோபாதிபோரும் நான் ஆற்றாமையாலே தேடி க்லேசப்படுகிற நாள். பாசறவென்று - துக்கமாதல், பந்துக்களோட்டைப்பற்றறுதியாதல், பாசென்று - பசுமையாய், வைவர்ண்யத்தைப் பெற்றேனென்னவுமாம். [நாடியேபாசறவெய்தி] - நிரந்தரமாகத்தேடிப் ப்பலித்தது இது வென்கிறாள். ஆனாலும் உன்னறிவுக்குப் போராதென்ன - [அறிவிழந்தெனை நாளையம்] - அறிவிழந்து அநேகங் காலமுண்டு. நாம் அறிவிழந்து எத்தனைகாலத்தோம், திர்யக்குக்களின் காலிலேவிழுந்து தூது விட்டபாதே போயிற்றில்லையோ அறிவு: மதியெல்லாம் உள்கலங்கியன்றோ அப்படிசெய்தது: ஆனாலும் ஊரார் சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சவேண்டாவோ? என்ன-[ஏசறுமித்யாதி] - அவ்வெல்லை கடந்திலோமோ? என்கிறாள். [ஏசறுமூரவர்] - "ஏசியறவேணும்" என்றிருக்கிறவர்கள். ஏசுகையிலே துணிந்திருக்கிறவர்கள் கவ்வை - பழி. [தோழியென்செய்யுமே] - இவ்விஷயத்துக்குப் புறம்பானார் சொல்லுமதுக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமில்லையென்று அறியாயோ? அவர்கள்பழி நமக்குப் புறம்பாமித்தனை யன்றோ? நமக்கு இது உபகாரகமன்றோ, பழிபற்றறுக்கிறது. "அலரெழி லாருயிர்நிற்கு மதனைப் பலரறியார் பாக்கியத் தால்". நமக்கு ஸ்மாரகமன்றோ என்கிறாள்.

௪௫.—முதற்பாட்டு. "ஸௌந்தர்யத்தாலும் சீலத்தாலும் மதிப்பாலும் பழிப்பற்றதொரு விஷயமாயிற்று அது, நீ செய்யப்புகுகிற இது அவ்விஷயத்துக்குப் பழிப்பைவிளைக்கப் புகுகின்றாய் காண்" என்று தோழி சொல்ல; நான் அவ்விஷயத்துக்குப் பழிப்புண்டாக்கப் புகுகிறேனல்லேன், பழிப்பு அறுக்கப் புகுகிறேன்காணென்கிறாள்.

*[மாசறுசோதி] - கலந்து பிரிந்தவன் ஆற்றாமையின்றிக்கே மர்யாதைகளை நோக்கிக் கொண்டிருக்கையாகிறது அத்தலைக்கு அவத்யம்போலே காணும்; பிரிந்தால் இப்படி பண்ணுகை யன்று, மாசிறே ஸௌந்தர்யத்துக்கு. நான் என்னுடைய மர்யாதைகளைக் குலைத்தாகிலும் அவன்முகத்திலே விழிக்கை தவிரேனென்கிறாள். வடிவு அதுவாயிருக்க, எங்ஙனே நான் மடலெடாதொழியும்படி. செய்வாய், அவ்வடிவு ஹேயப்ரத்யநீகங்காண், நான் மடலெடா திருக்கை அவ்வடிவுக்கு ஹேயத்தையுண்டாக்குகைகாண். "அவன் அவ்வடிவை பக்தர்க்குக் கொடான்" என்னும் பழியைத் துடைக்கக் காண் நான் பார்க்கிறது; *பக்தாநாம்* என்கிற உடம்பை "தனக்கு" என்றிருக்கையாகிற இது அவ்வடிவுக்கு மாசிறே. [மாசறுசோதி]: "மடலெடுக்கை மாசு" என்றிருக்கிறாள் தோழி: "மடலெடாதொழிகை மாசு" என்றிருக்கிறாள் இவள்; வ்யதிரேகத்தில் இப்படி யாற்றாமை விளையாதாகில் நாம் காண்கிற விஷயங்களோபாதியாமே. வடிவிலே அணைத்தவளாகையாலே முற்பட வடிவிலே மண்டுகிறாள். [மாசறுசோதி] - நாம் மடலெடுக்க நினைத்த வளவிலே மாசற்றுவருகிறபடி பாராயென்கிறாள். மேல் "ஆசறுசீலனை" என்று மீற்கச் செய்தே, வடிவழகைச் சொல்லுகிறது - குணத்திலும் விக்ரஹம் ஆகர்ஷகமாயிருக்கையாலே. [என்செய்யவாய்] *அவாக்யநாதர:* என்று அவிக்ருத மாயிருக்கக்கடவ தத்த்வம், என்னோடே கலந்து அத்தால் வந்த ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு ஸ்மிதம்பண்ணி விகாரித்தவ்யம்போலே விக்ருதனுகாநிற்க, நான் அவனைப் பிரிந்து அவிக்ருதை*

யாயிருக்கவோ ஒரு வார்த்தை சொல்லக்கடவதன்றிக்கே, முகம் பார்த்து வார்த்தை சொல்லுகைக்குத் தன்னோடொப்பதொரு தத்வாந்தர மில்லாமையாலே அநாதரித்திருக்கு மவனிறே. "கர்மபந்தமான விகாரமில்லை" என்ற இத்தனைபோக்கி, ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களால் வரும் விகாரமில்லையென்னில் ஒருசேதநனோடு கலந்த தன்றிக்கே யொழியு மிறே. அவன் கலந்தபோது பண்ணின ஸ்மிதமன்றோ என்னை அவ்யவஹிதமான உபாயத்திலே மூட்டிற்று. ஸம்ஸாரி முக்தனானால் அவனுக்குப் பிறக்கும் ஹர்ஷம்போலேகாணும் இத்தலையைப்பெற்று அவன் ஸ்மிதம்பண்ணி நின்றநிலை. [என் செய்யவாய் இத்யாதி] - இவளுடனே கலந்தத்தாலுண்டான ப்ரீதியாலே ஸ்மிதம்பண்ணி வடிவிலே வேறுபாடுதோற்ற நின்றநிலையாயிற்று. இவளைக் கையும் மடலுமாம்படி தொட்டுவிட்டது. (பண்டும் ஒருஸ்மித மிறே, ஸாப்புசலே விளைந்தது.) வாய்க்கரையிலே நின்று மடலெடுக்கிறாளிறே; கழுத்துக்கு மேலேயிறே இவள் மடலெடுக்கப்பார்க்கிறது. [மணிக்குன்றத்தை] - கழுத்துக்குமேலே யன்றிக்கே மெய்யே மடலெடுக்கப் பண்ணிற்றென்கிறாள். என்னோடுவந்து கலந்தத்தாலே வடிவில் வைவர்ண்யம் போய்ப் புகர்த்துக் குளிர்ந்து (வளர்ந்து) நிலைபெற்றபடியும் பிரிவை ப்ரஸங்கித்துக் காலாங்கமாட்டாதே நின்ற நிலையுங்காண் என்னை மடலிலே துணியப் பண்ணிற்று. மாணிக்க மலை போலே போக்யனானவனை. [ஆசறுசீலனை] - வெறும் வடிவழகு கண்டன்றுகாண் நான் துவக்குண்டது, அகவாயில்சீலத்தையும்கண்டுகாணென்கிறாள். ஆசு - குற்றம். குற்றமற்ற சீலத்தையுடையவனை. அவன் கலக்கிறபோது என்பேறாகக் கலந்தானாகிலன்றோ நானும் பிரிவில் என்பேற்றுக்கு வேண்டுமத்தைச் செய்திருக்கலாவது; அப்பேர்ப்பட்டவன் இப்படித் தாழ நின்று என்னைப் பெற்றவித்து பெறுப்பேறாகத் தான் நினைத்திருக்க, நான் அவனைப் பிரிந்து வைத்து, "வரில்போகடேன், கெடில்தேடேன்" என்று நினைத்திருக்கலாமோ? அவன் தன்குணம் பரிஹரித்துப்போக, என்னைப் பழி பரிஹரித்திருக்கச் சொல்லுகிறாயோ? [ஆதிமூர்த்தியை] - "ஒருகுடியிலே பிறந்த உனக்கு, அவன் தானே வரவிருக்குமதொழிய நீ பதறுகிறவிது உன்மதிப்பை யறுத்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறாய்காண்" என்ன - நான் மதிப்பை யறுத்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறேனல்லேன், மதிப்பையுண்டாக்கிக்கொள்ளப் பார்க்கிறேன் காண்; *காரணந்து த்யேய:* என்று சாஸ்த்ரங்கள் ஒருமிடறுசெய்கிற விஷயத்தையன்றோ நான் ஆசைப்பட்டது. இவ்விஷயத்தை ஆசைப்பட்டுப் பெறாதே முடிந்தாலும் அதுதானே மதிப்பாம்படியான விஷயமன்றே. வ்யாக்யானம் பண்ணுமதற்கு முன் பேயும் ஒருபொருளுண்டு இதுக்கு அருளிச்செய்வது - *பூர்வஜ* என்கிறபடியே நம்மோட்டைக் கலவிக்கு அவன் முற்பாடனாகச் செய்தே, பிரிவில் ஆற்றாமைக்கு நான் பிற்பாடையாகவோ. "ஆனாலும், 'தம்மை விஷயத்தைப் பிரிந்தான், அங்கம் மடலூர்ந்தான்' என்றுமே, 'சிலநாள் ஆற்றாமைபோடே பாடாற்றிக்கிடந்தான், பின்பு தன்னால் பொறுக்கவொண்ணாமையான அளவானவாறே மடலெடுத்தான் என்னும் வார்த்தை படைக்கவேணுங்காண்" என்ன, [நாடியே பாசறவெய்தி] - இன்றோ, நான் எத்தனைகாலமுண்டு இப்படி க்லேசப்படுகிறது. அவன் இத்தலையைப் பெறுகைக்குப் பட்டதெல்லாம் போராதோ நான் அவனைப்பிரிந்து பட்டது. காலமெல்லாம் தேடிக்காணப்பெறாதே துக்கப்பட்டுத்திரிந்த தத்தனையாகாதே தான்; சிறைக் கூடத்திலே பிறந்து அங்கே வளருமாபோலே. விச்லேஷத்தாலே உண்டாய மித்தனைகாலும் ஸம்ச்லேஷம், பகவத்தத்வத் துள்ளவிடமெங்கும் புக்குத்தேடிக் காணப் பெறாமை நசையற்று, பின்பாகாதே மடலெடுத்தது. [பாசறவெய்தி] - துக்கத்தையுடையேனாய். பாசறவு - துக்கம். பாசு என்று - பசுமையாய், அது அறுகையாவது - வைவர்ண்யமாய், வைவர்ண்யத்தைப் பரிந்தென்னுதல்; அன்றிக்கே, பாசென்று - பாசமாய், அதாவது - பற்றாய், பந்துக்கள்பக்கல் பற்று மற்றென்னுதல். [பாசற வெய்தி] - ஸ்நேஹ மடைய அவன்பக்கலிலே யெய்தி யென்னுதல். எல்லாம்செய்தாலும் இது அறிவுடையார் செய்யுமதொன்றல்லவென்ன, [அறிவிழந்தெனை நாளையம்] - அறிவு குடிபோய் எத்தனையோர் காலத்தோம், மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவன்றோ போயிற்றில்லையோ நம்முடைய அறிவு. திர்யக்கின்காலிலேவிழுந்து தூதுவிட்டவன்று, "அது ஜ்ஞானகார்யம்" என்றிருந்தாயோ இன்றிருந்து கற்பிக்கைக்கு; அன்றேமதியெல்லா முள்கலங்கிற் றில்லையோ. தன்பக்கலிலே

கைவைத்தால் பற்றேன்று அறியாதபடி பண்ணும் விஷயமிறே, "பேரின்பமெல்லாந் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்னக்கடவதிறே. *கோபஜநம் ஸ்மரந்* என்று - ப்ராப்தியையத்தில் இவ்வருகுள்ளவற்றை நினையாதபடி பண்ணுகையேயன்றிக்கே, ஜந்மாந்தரத்தை யையே பிடித்தும் இவ்வருகுள்ளவற்றை நினையாமே பண்ணவல்ல விஷயமன்றோ? தன்னை நுலைத்து லோகயாத்ரையையும் அநுஸந்திக்கும்படியோ அவன்படி. நீயெல்லாம் சொன்னாலும் பழிக்கு அஞ்சவேணுங்காணென்ன, [ஏசுமூர் இத்யாதி] - நமக்கு மடலெடுக்கை குற்றமாயிலன்றோ அவர்களுக்கும் பழிசொல்லுகை குற்றமாவது. அபிமுடையார்க்கு வரக்கடவதான பழி, அது வாஸனையோடே குடிபோன நமக்கு வாராதாகாதோ: இதுக்கு அஞ்சவேண்டா. இதுக்கு மூன்றுபடியாக அருளிச்செய்வர்,—"இவனை பொருபழி சொல்லுமாய் விடவல்லோமே" என்று அதிலேயற்றிருக்கிற வென்னுதல்; ஏசுகையிலே துணிந்திருக்கிற. அன்றிக்கே, "பகவத் விஷயத்திலே கைவைத்திருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு பழி சொல்லுமாய் விடவல்லோமே" என்று துக்கப்பட்டிருக்கிறவென்னுதல. ஏசற்றிருக்கிற நமக்கு. அதாவது, ஏசுமெல்லை கடந்தவென்னுதல். [ஊரவர்கவ்வை] - பகவத்விஷயத்திலே கைவைத்தார் "இது பழி" என்னிலன்றோ பழியாவது; இதுக்குப்புறம்பாய் நின்றவர்கள் சொல்லுமது நமக்குப் பழியோ? [தோழி] - ஸமாநதுக்கையான உனக்கு, "இது பழி" என்று தோற்றிலன்றோ எனக்கு மீளவேண்டுவது. [என் செய்யுமே] - ஏசுமெல்லையிலே நிற்கிற எனக்கு, இது ஏசாம்படியிருப்பார் சொல்லும் வார்த்தைகொண்டு கார்யமென்? ஊரார்பழி புகுரா மெல்லையிலேயன்றோ நாம் நிற்கிறது: அவர்கள் சொல்லுகிறவிது நமக்கு அபத்யமோ, தாரகமாயிருத்தன்றோ? "அலரெழவாருயிர் நிற்கும்" என்னக் கடவதிறே. "அலர் தூற்றிற்றது முதலாக்கொண்டவென்காதல்" என்கிறபடியே, அவர்கள்பழி தாரகமாகவன்றோ மடலெடுக்கவிருக்கிறது.

என்செய்யுமூரவர்கவ்வை? தோழீ!இனிநம்மை*
என்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்னைநிறைகொண்டான்*
முன்செய்யமாமையிழந்து மேனிமெலிவெய்தி*
என்செய்யவாயும்கருங்கண்ணும் பயப்பூர்ந்தவே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், ஏதேனும் தசையிலும் 'இவன்செய்கை உடலல்ல' என்ற தோழியைக் குறித்துத் தரிப்பு அரிதாம்படி ஹ்ருதயத்திலும் சரீரத்திலும்பிறந்த வைதிலபத்தை அறிவிக்கிறாள். [என்செய்யும் என்று தொடங்கி] - ஸம்ச்லேஷதசையில் என்பக்கல் மிகவும் ப்ரவணனுப் ஸ்நேஹமாக நோக்கின நோக்காலே என்னை நிறையைக் கொண்டான். நிறைபோனதுக்கு முன்பே அழகிய நிறத்தையும் இழந்து உடம்பும் மெலிந்து அவனுக்கு அத்யந்தம் ஸ்நேஹாஸ்பதமான என்னுடைய சிவந்த வாயும் கறுத்த கண்ணும் விவர்ணமாயிற்றன. நிறையாகிறது - மநஸ்ஸில் ஓடுகிறது ஒருவர்க்கும் தெரியாதபடியிருக்கை.

ஈ—இரண்டாம்பாட்டில், எல்லா தசையிலும் பழி பரிஹரிக்கவேண்டாவோ வென்ன, பழி பரிஹரிக்குமெல்லை கடந்ததுகா ணென்று தன்படியைக் காட்டுகிறாள். [தோழி - இனி - என் செய்யுமூரவர் கௌவை] - இனி யென்று தன்படியைக் காட்டுகிறாள். மேலடங்க 'இனி' என்கிற இதன் விவரணம். [தோழி] - இப்படி அவகாஹிப்பதற்கு முன்னே மீட்க வேண்டாவோ? [நம்மை] - நிறத்தில் வேறுபாடு அவளுக்கும் ஒத்திருக்கிறபடி. "ஏகம் து:க்கம் ஸுகஞ்ச நௌ", 'வாயாலே மடலெடுக்க வேண்டா' என்கிறளத்தனை வைவர்ண்யம் இருவருக்கும் ஒத்திருக்கும். "யாமுடைத் துணையென்னும் தோழிமாரும் எம்மின் முன் அவனுக்கு மாய்வராலோ". 'எனக்கு அவன் வேணும்' என்னும் அளவிறே இவளுக்கு உள்ளது. 'இவள்நோவு போகவேணும்' என்றும், 'இருவரும் சேரவேணும்' என்றும் இரட்டித்திறே அவள்நோய இருப்பது. "ததாஸீந்நிஷ்ப்ரபோऽத்யர்த்தம் ராஹுக்ரஸ்த இவாம்சுமாந்" என்று பெருமாளிற்காட்டில் ஒளிமழுங்கினரிறே மஹாராஜர். இவ்வைவர்ண்யத்துக்கு அடி

சொல்லுகிறது [என் செய்ய இத்யாதி] - கண்ணாலே "தவாஸ்மி" என்று சொல்லி என்னை ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினான். கிட்டினால் "என்னுடையவன்" என்னும்படியிறே இருப்பது. வாத்ஸல்யத்தாலே குதறிச்சிவந்த கண்ணாலே 'ஆத்மாத்மீயங்கள் நீயிட்டவழக்கன்றோ?', என்று சொல்லி என்னை உரிகூறைகொண்டான். "தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசி" என்னக்கடவதிறே. சொலவொன்றும் செயலொன்றுமாயிற்று. அவனுக்குப் புண்டரீகாக்ஷத்வம்போலே இவளுக்கு ஸ்த்ரீத்வம். "என்னை நிறைகொண்டான்" என்று வாய்விடப் பண்ணுகை. இழந்தவை இன்னவை என்கிறாள், மேல் — [முன்செய்யமாமையிழந்து] - முன்னேயுள்ளமாமை யென்னுதல், நிறைக்குமுன்னே யென்னுதல், முன்னே - காணக்காண வென்னுதல். முன்பு தோன்றினவற்றை வாங்கியிறே கிழிச்சீலை யறுப்பது. [செய்யமாமை] - ஸ்ப்ருஹணீயமான மாமை யென்கை; சிவப்பைச் சொல்லுகையன்று தாத்பர்யம். [இழந்து] - அவன் விரும்பினதாகையாலே நிறம், நிதியிழந்தாப்போலே சொல்லுகிறாள். [மேனிமெலிவெய்தி] - வடிவுதான் நீர்ப்பண்டம்போலே காணக்காண சருகாகிறபடி. நிறம் வந்தாலும் அவன்தான் வந்தாலும் ஆச்ரயமில்லையென்கை. [என் செய்யவாயும்] - அவயவியாகத் தேடுகிறேனோ அவயவங்கள் தோறும் அழிந்து வாராநிற்க. அவன் வாய்புலற்றுமதாகையாலே - என்னதென்கிறாள். அவன் உகந்த வழியாலே தமக்கு ப்ராப்யமாகலாமிறே "தொழுது வைத்தேன்". அவன் 'என்னது' என்று சொல்லக்கேட்டிருக்குமே. அத்தாலே, என்னது என்கிறாள். சிவந்த வாயும், கறுத்த கண்ணும் ஒரு வெளுப்பாயிற்று. ப்ரளயகாலத்தில் ஸ்ரீக்ஷேத்ரம் போலே ஏகோதகமாய் அழிந்தது [பயப்பூர்ந்தவே] - விஷம் ஊர்ந்தாப்போலே வைவர்ண்யம் வண்டலிட்டுவாராநின்றது. மடலை நிஷேதித்தாயாகிலும் வடிவை மறைக்கலாமோ வென்கை.

௬. — இரண்டாம்பாட்டு. "கீழ்த்திருவாய்மொழியில் நின்றும் இத்திருவாய்மொழிக்குப் புகுருகைக்குவழி இரண்டாயிருக்கும்; சிலரில்லாச்சிறியவரிலே கூப்பிட்டார்; கூப்பிடச் செய்தேயும் வந்து முகங்காட்டாமையாலே, அவனுக்கு உறுப்பல்லாத ஆத்மாத்மீயங்கள் எனக்கு வேண்டாவென்றார்; இப்படியொழியப் பேற்றுக்கு புறம்பேயாயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகள் படியைக் கண்டு வெறுத்தார்; 'சக்கரமும் கைவாங்கின இவர்களை நான் திருத்துவேன்' என்று பகவத்பரத்வத்தை உபபாதித்துத்திருத்தினார்; 'இவர்களிலே ஒருவனாயிருக்கிற எனக்கு இவ்வாச்யுண்டாவதே' என்று பகவதநுபவத்தைக் கொண்டாடினார்; தாந்திருத்தத் திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணினார்; தொடங்கின கார்யம் தலைக்கட்டின வாறே பழைய இழவே தலையெடுத்து, தம் ஆற்றாமையாலே மடலூர்ந்தாகிலும் பெறப் பார்க்கிறாரென்னுதல். அன்றிக்கே,கீழே, 'மணிபுரைக்கடரொளி மூர்த்தி' என்று - வடிவழகை யநுஸந்தித்து, அநந்தரம் பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அப்போதே பெறாமையாலே, வழியல்லாவழியே மடலூர்ந்தாகிலும் பெறப்பார்க்கிறாரென்னுதல்.

[மாசறுசோதி இத்யாதி] - (மடலெடுத்தாகிலும் பெறவேண்டும்படி பழிப்பற்ற வடிவழகையுடையவனாய், என்னோட்டைக் கலவியால் வந்த ப்ரீதிதோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணி, அந்தக் கலவியாலே வேறுபட்டுள்ள வடிவையுடையவனாய் என்னோடே கலக்கிறவிடத்துத் தன் பேறாகக் கலந்தவனுமாய், மடலெடுத்துப் பெறுதேமுடிந்தாலும 'இந்தவிஷயத்தை யாசைப் பட்டன்றோ மடலெடுத்தது' என்று அதுதன்னைப் பீடாகச் சொல்லலாம்படி மதிப்பனுமாயுள்ளவனை) ['என்செய்யவாய் - மாசறுசோதி - மணிக்குன்றத்தை] - என்று அந்வயமிருப்பது, 'இனி அபேக்ஷணங்கள்தோறும் ஒருபொருள் சொல்லவேணும்' என்னுமத்தாலே சொன்னோம்" என்று அருளிச்செய்வர். [ஆடியே இத்யாதி] கேடுகாள் தேடி தூக்கப்பட்டு அறிவுகுடிபோனார் செய்யுமத்தைச் செய்கிறது எத்தனைகாலமுண்டு? "இவ்விஷயத்திலேகைவைத்தார்க்கு ஒரு பழி சொன்னோமாகிலுமாம்" என்று அதிலே துணிந்திருக்கிற.]

ஊரவர்சொல்லும் பழி நமக்கு என் செய்யப்புகுகிறதென்று சொன்றது - கீழ்; இரண்டாம்பாட்டு — இதென்னவார்த்தை சொன்னாயாகில், எல்லாமசெய்தாலும் பழி பரிஹரிக்க வேணுமங்காணென்ன; நான் "பழி பரிஹரிக்கவேண்டா" என்றேனல்லேன், பழிபரிஹரிக்கு மெல்லை கடந்ததுகாணென்கிறாள்.

[என்செய்யுமூரவர் கவ்வை தோழீ!இனி நம்மை யென்று] - தன்வடிவைக் காட்டு கிறாள். இந்த இனிக்குப் பொருள் சொல்லுகிறதாயிற்று - பாட்டில் மேலிற் குறையும். என் செய்ய தாமரைக்கண்ணனென்று தொடங்கி, என்செய்யவாயும் கருங்கண்ணும் பயப்பூர்ந்த - என்செய்யும் ஊரவர்கவ்வை தோழீ இனி நம்மை என்று அந்வயம். இனி என்னை யென்னாதே நம்மையென்கிறாள் - வாயாலே "மடலூரக் கடவதல்ல" என்று நிஷேதியா நிற்கச்செய்தேயும், உடம்பு வெளுக்கிறமை அவளுக்கும் ஒத்திருக்கையாலே. "தோழிமாரும் எம்மின்முன் அவனுக்கு மாய்வராலோ" என்னக்கடவதிறே. "எனக்கு அவன் வேணும்", இவளுக்கு அவன் வேணும்" என்னுமிதுவேயாயிற்று வாசி. இவளிலும் தோழிமார்க்கு ஆற்றாமை விஞ்சியிருக்கும்; அதுக்கடி - நாயகனைப் பிரிகையாலுண்டான ஆற்றாமையிறே இவளுக்குள்ளது இவள்நோவுபடக் காண்கையாலும், இவளும் அவனுமாய்ச் சேரவிருக்குமது காணப்பெறாமை யாலும் தோழிக்கு இரட்டித்திருக்குமிறே. *ததாஸ்தித்யாதி* - 'பெருமாளும் பிராட்டியுமான இருப்பிலே பிரிவு விளைந்தது' என்று இளையபெருமாள் மஹாராஜர்க்கு அறிவிக்க, அவ்வார்த்தை செவிப்படப்பட, பெருமாள்திருமேனியில் வைவர்ண்யம் இவருடம்பிலே மாறிற்றாயிற்று. *அத்யர்த்தம் க்லிஷ்யத:* என்று பிராட்டியைப் பிரிகையாலுண்டான ஆற்றாமையிறே பெருமாளுக்கு உள்ளது. இவர் தம்முடைய ஆற்றாமையைக் காண்கையாலும் பிராட்டியும் தாமுமாகச் சேரவிருக்கக் காணப்பெறாமையாலும் இவர்க்கு அவ்வளவன்றிக்கே மிக்கிருக்குமிறே. அபிதேயவசகமாயிற்று - அர்த்த சப்தம். அத்யர்த்தமாவது - அபிதேய மல்லவென்கிறது. (வாசாமகோசரமென்றபடி.) [தோழீ இனிநம்மை] என்கிறாள் - *ஏகம் து:க்கம் ஸுகஞ்ச நௌ* என்கிற ப்ராப்தியை முன்னிட்டுக்கொண்டு "பழி" என்று பரிஹரிக்கப் பார்க்கிறவள்தன்னையும் பழி சொல்லுகிறாளிறே, *ஏகம் து:க்கம் ஸுகஞ்ச நௌ* என்கிறதுக்கு மது அவளுக்கு முண்டாகையாலே, பழிக்கு அஞ்சவேண்டாமைக்கு நமக்கு இப்போது வந்த தென்? என்ன - [என் செய்யதாமரைக்கண்ணனென்னை நிறைகொண்டான்] - "என்னுடைய ஆத்மாத்மீயங்களடைய நீயிட்ட வழக்கன்றோ" என்கிற அகவாயில் தன்மை தோற்றும்படி வாத்ஸல்யத்தாலே குதறிச்சிவந்த தாமரைபோன்ற திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி, "நானும் என்னுடைமையும் உன்னது" என்று சொல்லுவாரைப்போலே வந்து இத்தலையை ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணிக்கொண்டு போனான். எனக்கு உபகரிப்பாரைப்போலேயிருக்க நோக்கி, என்னை உரிகூறை கொண்டுபோனான். சொலவொன்றும் செயலொன்றுமாயிருந்தது: "தூதுசெய் கண்கள் கொண்டொன்றுபேசி" என்னக்கடவதிறே. [என்னை நிறை கொண்டான்] - அவனுடைய புருஷோத்தமத்வத்துக்குப் புண்டரீகாக்ஷத்வம் எல்லையாயிருக்கு மாபோலேயாயிற்று இவள்ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு நிறை எல்லையாயிருக்கும்படி. அவன் புருஷோத்த மனானாப்போலேயாயிற்று, இவள் நாரீணாமுத்தமையாயிருக்கும்படி. [என்] - பிரிவோடே யிருந்து மடலூர்ந்து பழிவிளையாநிற்கச்செய்தேயும் "என்னுடையவள்" என்னலாம்படி காணும் அவன் கிட்டியிருக்கும்படி. [என்னை நிறைகொண்டான்] - "நாரீணாம் புருஷோத் தமர்கள் கூடினாலும் தோற்றுப்போமிதுக்கு மேற்படச் செய்யலாவதில்லை" என்றாயிற்று இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமானந்தானிருப்பது. [என் செய்யதாமரைக் கண்ணனென்னை நிறைகொண்டான்] - தன்னுடைய புருஷத்வத்தையடைய அழியமாறி என்னுடைய ஸ்த்ரீத் வத்தைக்கொண்டான். தான்தோற்றுப்போலே காணும் இவளைத் தோற்பித்தது. [என்னை நிறைகொண்டான்] - அடக்கத்தைக் கொண்டான். "என்னைநிறைகொண்டான்" என்று இவள் தான் தோழிக்குச் சொல்லும்படியிறே பண்ணிற்று. தோழிதானும் இவள்வடிவிலே வேறு பாடு கொண்டு "உற்றனவென்னுமிது தெரிவேனோ" என்று இவள் அகப்பட்டபடி யறியப்புக்கவளை போக்கி, இவள்தான் தோழிக்கும் வாய்விட்டுச் சொல்லும்படியிறே ஸ்த்ரீத்வத்தை விடுப்பது. *நைவ மா கிஞ்சிதப்ரவீத்* என்னக்கடவதிறே. [நிறைகொண்டான்] - நிறையாவது - அடக்கம். அகவாயிலோடுகிறவிது பிறர்க்கு தெரியாதபடி மறைத்துக் கொண்டிருக்கையிறே. தான் எனக்கு ஓடுகிற தசையை உனக்கு வாய்விட்டுச் சொல்லும்படியன்றோ பண்ணிற்று. 'நிறைகொண் டான்" என்கிற இதினுடைய வ்யாக்யாநமாயிருக்கிறது - மேல். உன்னை அவன் கொண்டது தானேதென்ன, "நிறைகொண்டான்" என்கிற சொல்லுக்குள் அடங்கினவைதன்னை என்னு

கிறாள். [முன்செய்யமாமைமிழந்து மேனிமெலிவெய்தி என் செய்யவாயும் கருங்கண்ணும் பயப்பூர்ந்த என்செய்யு மூரவர்கவ்வை தோழீ இனி நம்மை] - நீ "மடலூருவேன்" என்கிற வாயைப் புதைத்தால், என்வடிவு மடலெடுக்கிற வித்தை என்கொண்டு மறைப்பாய்? [முன் இத்யாதி] - இதுக்கு மூன்றுபடியாக அருளிச்செய்தருளுவர், — தன்பக்கல் கைவைப்பதற்கு முன்னே பிறந்த போதே உண்டான நிறத்தையிழந்தேன் என்னுதல்; அன்றிக்கே அல்லாத இழவுகளுக்கு முன்னே நிறத்தையிழந்தேன் என்னுதல்; முன்பு தோற்றினவற்றைப் பறித்துக்கொண்டு, பின்பிறே கிறிச்சிரை யறுத்துக்கொள்வது; அவன் நானும் முந்துற விரும்பிற்று இந்நிறத்தைக் காணும்; அங்ஙனன்றிக்கே முன்னே காணக்காண நிறத்தை இழந்தேன் என்னுதல். [செய்யமாமை] - "செய்யமாமை" என்றும் சொல்லா நின்றது, "மணிமாமை" என்றுஞ் சொல்லா நின்றது; இரண்டாலும் - சிவப்பும், கறுப்புமல்ல இங்குச்சொல்லுகிறது; இரண்டிலுமொக்க வேறின ப்ரயோஜநம் - ஸ்ப்ருஹணீயதையாயிற்று. [இழந்து] - அவனோடு கலந்துபெற்ற நிறத்தைத் தநமாக நினைத்திருந்தபடியாலே - இழந்தேன்கிறாள். [மேனி மெலிவெய்தி] - இனி அவன் வந்தாலும் நிறம்வந்தாலும் தொங்குகைக்கு ஆச்ரயமில்லை; ஆச்ரயமுண்டானாலிறே தொங்குவது. நீர்ப்பண்டம்போலே காணக்காணச் சருகாகாநின்றதாயிற்று. [என்செய்யவாய் இத்யாதி] - அவயவியாகத் தேடுகிறேனோ, அவயவங்கள்தோறும் வற்றிவருகிறபடி பாராயோ? [என் செய்யவாயும் கருங்கண்ணும்] - இப்போது தன்னுடைய அவயவங்களைத் தானே ப்ரசம்ஸிக்கிறாளல்லள்; அவன் வந்து கிட்டினபோது அவனுடைய ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்துக்கு விஷயம் இவையேயாயிற்று. அத்தைச் செவிபடவே கேட்டிருக்குமே, அத்தாலே சொல்லுகிறாள். தான் இழந்த க்ரமம் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, அவன் உகந்த க்ரமம் தோற்றுகின்றதுகாணும் இவளுக்கு. [என் இத்யாதி] - அவன் தனக்கு இத்தை ஸர்வஸ்வமுமாக நினைத்திருந்தபடியாலே, இவளும் "உன்னது என்னது" என்று ஒருதலை பற்றுகிறாள். ஸ்வஸ்வரூபம் ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாயிறே உத்தேச்யமாவது. இங்ஙனல்லாகில், *த்யக்ஷ்யாம்யஹம் கலேவரம்* என்கிற வழியாலே பற்றுகிறாளன்றே. [என் செய்யவாயும் கருங்கண்ணும்பயப்பூர்ந்த] - அவனுடைய வாய்ப்புகுசோறு பறியுண்ணுகின்றதென்கிறாள். "செங்கனிவாய் நுகர்ந்தான்", "மணநோக்கமுண்டான்" என்னக்கடவதிறே. [செய்யவாயும் கருங்கண்ணும் பயப்பூர்ந்த] - கடலும் மலையும் குடியிருப்புமான விடமெல்லாம் ப்ரளயகாலத்தில் ஏகோதகமானாப்போலே, எங்குமொக்க வைவர்ண்யமேயாயிற்று. ஒருவெளுப்பாயிற்று. விஷம்பரந்தாப்போலே காணக்காண வண்டலிட்டு வைவர்ண்யமானது பரப்புமாறிற்று.

ஊர்ந்தசகடம் உதைத்தபாதத்தன்*பேய்முலை
சார்ந்துசுவைத்தசெவ்வாயன் என்னைநிறைகொண்டான்*
பேர்ந்தும்பெயர்ந்தும் அவனோடன்றியோர்சொல்லிலேன்*
தீர்ந்தவென்தோழீ! என்செய்யுமூரவர்கவ்வையே? (3)

ஒ.—மூன்றும்பாட்டில், ஏதேனும் சிலவற்றாலே போதுபோக்கி யிருக்குமத்தனையல்லது அஸத்ருசங்களிலே ப்ரவர்த்தித்தால் நாடு பழி சொல்லாதோ? என்ன,— 'எனக்கு அவனல்லது செல்லாது, நாட்டார் சொல்லும் பழி என்னை என்னைச் செய்வது?' என்கிறாள். [பேய்முலை என்று தொடங்கி] - யசோதைப்பிராட்டிமுலையிலே அணையுமாபோலே அணைந்து பேய்முலையைச் சுவைப்பதும் செய்து தாம்புகத்தில் சேர்க்குமாபோலே முறுவல்செய்கையாலே சிவந்த திருப்பவளத்தையுடையவன் இச்சேஷ்டிதங்களாலே என்னை நிறைகொண்டான். [பேர்ந்தும் என்று தொடங்கி] - போயும் வந்தும் அவன்திறமான சொல்லல்லது போதுபோக்குகைக்கு வேறொரு சொல் உடையேனல்லேன். 'தீர்ந்த' என்றதுக்குக் கருத்து - அந்தரங்கையான நீயே நிஷேதிக்கக்கடவையோ? என்று.

இ.—மூன்றும்பாட்டில், ஏதேனுமொரு லோகயாத்ரையாலே போது போக்கி யிருக்கவன்றோ அடுப்பது என்ன,—அவனல்லது எனக்குச் செல்லாதான பின்பு அவ்வெல்லைகழிந்தே னென்கிறாள், [ஊர்ந்த இத்யாதி] - பூதனை விஷயமாகவும் சகடாஸுரன் விஷயமாகவும் பண்ணின சேஷ்டிதங்களாலே,

அவர்கள்நிரஸநமென்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டு என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை யிழந்தேனென்கிறாள். பருவம் நிரம்பி ப்ரணயத்திலே தேசிகனாய்ச் செய்தவையொழிய, பாலசேஷ்டிதங்களும் தனக்காகச் செய்தானென்றிருக்கிறாள்; "அவதரித்தது தனக்கு" என்றிருக்கையாலும், ஸ்நேஹம் ஸத்தாப்ரயுக்தமாகையாலும். ஊர் சகடமன்று, ஊர்ந்த சகடம். அது செய்ததெல்லாம் செய்தற்றது, இவன் மௌக்த்யத்தாலேயகப்பட்டான், திருவடிகளினுடைய அவதாநத்தாலே பிழைத்தானித்தனை. தாயார் ரக்ஷகமாக நிறுத்தின சகடம், பாடிகாப்பாரே களவுகாணுமாபோலேயிறே நலிந்தது. [உதைத்த பாதத்தன்] - "ஸ்தநார்த்தீ ப்ரருரோத ஹ" என்று, முலையை நினைத்துச் சீறித் திருவடிகளை நிமிர்த்தான், மேல் விழுந்த சகடம் துகளாய்ப் போயிற்று. "இது பக்வதசை" என்னும்படியிறே பூதனாநிரஸநதசை. [பேய் முலை இத்யாதி] - யசோதைப்பிராட்டிமடியிலே யணைந்து முலைக்கீழே முழுகினாப்போலேயாயிற்று முலையுண்டது. [சுவைத்த] - "ப்ராணஸஹிதம் பபௌ" என்னுமாபோலே உயிரும் முலையிலே சுரக்கும்படியாயிற்று முலையுண்டது. [செவ்வாயன்] - பிள்ளைகள் தாய்முகத்திலே சிரிக்குமாபோலே ஸ்மிதம்பண்ணின திருவதரத்தில் பழுப்பையுடையவன். [என்னை நிறைகொண்டான்] - ஒரு செயலாலே இரண்டு ஸ்த்ரீவதம் பண்ணினான். ஆசைப்பட்டாரில் உகவாதாரதே நன்றாயிற்றுகாணும்; அவளை நற்கொலையாகக்கொன்றான். என்னை உயிர்க்கொலையாகக் கொன்றான். நிறை - நிறைவு, அடக்கம் - ஸ்த்ரீத்வம். நிரூபகமான ஸ்த்ரீத்வம் போனால் நிரூப்யமுண்டோ? என்கை. அவன் அப்படிச் செய்தால் லோக யாத்ரையோடே போதுபோக்கிறாலோ என்ன, [பேர்ந்தும் இத்யாதி] . போயும் வந்தும் அவன்திறமான சொற்களாலல்லது வேறு போதுபோக்குகைக்குச் சொல்லுடையேனல்லேன். "அவனை நினை. அவனை மற," என்று சொல்லுகிற வித்தனையிறே. இத்தையிறே ஏதுசெய்தால் மறக்கேன் என்கிறது. "நாம் இவ்விஷயத்தில் மூட்டப்படும் பாடும் நம்மாலும் மீட்கவொண்ணாதபடி ப்ரவணையாவதே!" என்று ப்ரீதையானாள். [தீர்ந்தவென் தோழி] - அந்தரங்கையான நீ, நிஷேதிக்கக் கடவையோ? "அதிற்குறையுண்டோ ஊரார் பழிக்கு அஞ்சியன்றோ நான் விலக்குகிறது" என்ன, ஊரார் பழிகொண்டு கார்யமென்? உன்னெஞ்சில் குறையில்லாமையேயன்றோ எனக்கு வேண்டுவதென்கிறாள்.

௩ ரு.—மூன்றாம்பாட்டு. "என்செய்யுமூரவர்கவ்வை" என்றாள்; "எல்லாம்செய்தாலும் பழி பரிஹரிக்கவேண்டாவோ" என்றிருக்குமிறே இவள்: "இதுபழி" என்று பரிஹரிக்கவொண்ணாதபடி எனக்கு ப்ராவண்யத்தை விளைத்தவனெங்குத்தான், "இதுபழி" என்று மீளாதபடி இவ்விஷயத்திலே ப்ரவணையாயிருக்கிற நான் எவ்வளவிலே நிற்கிறேன், "இதுபழி" என்று சொல்லுவர்கள்தான் எவ்வளவிலே நிற்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறத்தைச் சொல்லுகிற தோழியான நீ தான் எவ்வளவிலே நிற்கிறு யென்கிறாள்.

[ஊர்ந்தசகடமுதைத்த பாதத்தன்] - இதுக்கு முன்பெல்லாம் சகடாஸுரநிரஸநம் பண்ணினதும், பூதனா ஸ்தந்யபாநம் பண்ணி அவளை நிரஸித்ததும், "கம்ஸன் வரவிட்டவற்றைப் போக்கினது" என்றிருந்தாள் அவள்: "எனக்குத் தன்பக்கலிலே ப்ராவண்யத்தை விளைக்கைக்காகச் செய்தான்" என்றிருக்கிறாளாயிற்று இவள். பருவம் நிரம்பிப் ப்ரணயியாய் அதில் தேசிகனானபின்பு செய்தவையன்றோ இவளுக்குத் தன்பக்கலிலே ப்ராவண்யம் மிகுகைக்குச் செய்தவையாவது, பால்யத்திலே செய்தவை இவளுக்கு உடலாம்படியெங்ஙனே? என்னில், — இவளுக்குத் தன்பக்கல் ப்ராவண்யத்தை விளைக்கை அவனுக்கு ஸத்தாப்ரயுக்தமென்கை. "எங்கின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" என்று - அவற்றை யொழியவேயும் பின்பு பண்ணின வ்யாபாரங்களுமெல்லாம் தனக்காகப்பண்ணினான் என்றிருக்கிறாளாயிற்று. [ஊர்ந்த சகடம்] - ஊருகிற சகடமல்ல; அது செய்வதெல்லாம் செய்தற்றது, இவன் ஜீவநாத்ருஷ்டத்தாலே தப்பினவித்தனை. இரண்டு சகடத்தை இரண்டருகுமிழுத்து நடுவே தொட்டிலையிட்டு வளர்த்திப்போனாள் தாயார்; பாடி காப்பாரே களவு காணுமாபோலே, காவலாக வைத்த சகடமே அஸுராவேசத்தாலே ஊர்ந்துவந்ததாயிற்று. அசேதநமான சகடத்திலே அஸுரர்கள் ஆவேசித்து நலிவதாக ஊர்ந்துவந்தவித்தனையிறே. [உதைத்தபாதத்தன்] - அதுவும் செய்ததெல்லாம் செய்து, இவனும் அகப்படுவதெல்லாமகப்பட்டு நின்றான்; திருவடிகளினுடைய அவதாநத்தாலே தப்பினவித்தனை. இவனை யடிகாத்துத் திரித்தவித்தனையிறே. [உதைத்தபாதத்தன்] மூலைவரவுதாழ்த்துச் சீறி நிமிர்த்த திருவடிகளுக்கு இலக்காய்த் துகளாய்ப்

போன வித்தனையாயிற்று; *ஸ்துந்யார்த்தீ ப்ரருரோத ஹ*. நமக்குப்புகலான திருவடிகள்தானே நம் அநிஷ்டங்களையும் போக்கித் தருமாயிற்று. சகடாஸுரநிரஸநம் பண்ணினவிது, பருவம் நிரம்பி கம்ஸவதம் பண்ணினத்தோடொக்கச் சொல்லலாம்படியிறே இதுக்குமுன்பே பூதனையை நிரஸித்தசெயல். சகடம்வந்து கிட்டினபோது சிலராலே பரிஹரிக்கலாம்; பூதனை தாய்வடிவுகொண்டுவந்து கவிப்புக்கால் பரிஹார மில்லையிறே, என்றுரே நஞ்சிட்டாற்போலே யிருப்பதொன்றிறே. [பேய்முலை இத்யாதி] - பிள்ளைகள் முலையுண்ணப்புக்கால் தாய்மார் முலைக்கீழே முழுசினவாறே பால்சுரக்கும், பின்னைப் பாலையுண்டு உபகாரஸ்ம்ருதியாலே முகத்தைப் பார்த்து ஸ்மிதம்பண்ணுமாயிற்று; அப்படியே அவளும் தாயாய் வந்து முலை கொடுக்கையாலே இவனும் பிள்ளையாயே முலைக்கீழே முழுசி முலையுண்டு; உபகாரஸ்ம்ருதியாலே முகத்தைப்பார்த்து அதரத்தில் பழுப்புத்தோற்ற ஸ்மிதம் பண்ணியாயிற்று முலையுண்டது. "மழலைமென்னகையிடையிடையருளா வாயிலேமுலையிருக்க வென்முகத்தே" என்னக்கடவதிறே. "உயிரைவற்றவாங்கி யுண்டவாயான்" என்கிறபடியே - முலைப் பாலோடேகூட விரங்கி உயிரையும் சுரக்கும்படியாகவாயிற்று முலையுண்டது. [என்னை நிறை கொண்டான்] - ஒரு வ்யபாரத்தாலே இரண்டு ஸ்த்ரீவதம் பண்ணினான். தன்னை ஆசைப் பட்டாரில் உகவாதார்க்கே நன்றாயிற்று; அவளை நற்கொலையாகக் கொன்றான், என்னை உயிர்க்கொலையாகக் கொன்றான். அவனுடைய வ்யாபாரங்களிலேயொன்று குறைதல், நான் இழந்தவற்றிலேயொன்று குறைய இழத்தல் செய்யிலன்றோ நீ சொல்லுகிற ஹிதவசநம் கேட்கவல்லேனாவது. ஆகில், இப்பெறுத்த தசைகளுண்டானால் அவ்விஷயத்தை மறந்து லோகயாத்ரையை யந்வேஷித்துப் புறம்பு ஏதேனு மொன்றைக்கொண்டு போதுபோக்கி யிருக்கவேண்டாவோ, எல்லாம் செய்தாலும் இழக்கலாவதொன்றோ நிறையென்ன,—[பேர்த்தும் பெயர்த்தும் இத்யாதி] - மறக்கையாவது ஸ்மரிக்கையிலே யொன்றாகவேணுமே நான் ஆறியிருக்கைக்கு. "ஏது செய்தால் மறக்கேன்" என்னக்கடவதிறே; நாட்டார் அபிமத விஷயங்களோடு கலந்தபோது அவற்றை நினைத்து, பிரிந்தபோது அவற்றை மறந்திருப்பர்கள், கலந்தவிஷயத்தினுடையவும் பிரிந்தவிஷயத்தினுடையவும் தன்மையாலே; இது லோகத்தில் விஜாதீயமான விஷயமாகையாலே, பிரிந்தபோது மறக்கலாயிருந்ததில்லை, இனிக் கூடித்தான் பார்ப்போமோ மறக்கலாமாகில் என்கிறாள். கூடினாலும் மறக்கலாமோ? என்னில்,—அது செய்யலாமன்றாயிற்று பிரிந்தபோது மறக்கலாவதென்று வ்யதிரேகோக்தி. [பேர்த்தும்பெயர்த்தும்] - போயும்வந்தும். [அவனொடன்றியோர் சொல்லிலேன்] - "அவனைமற, அவனைவிடு" என்றோ நீ சொல்லுவது, ஆகையாலே அவனை யொழிய எனக்கு வேறொரு சொல்லின்றிக்கே யிருந்தது. இவள் இப்படி சொன்னவாறே, நிஷேதிக்கிற தோழி யுகந்தாள் - "நாம் இவளை அவனோடே சேர்க்கப் படும்பாடும் அப்படி சேர்ப்பித்தநாமோ இவளை மறப்பிக்க யத்நித்தாலும் மறவாதபடி அவகாஹிப்பதே" என்று உகந்தாள்; இவள், நிஷேதிக்கிற உக்தியைவிட்டு இவள்நெஞ்சைக் கண்டாள் [தீர்ந்தவென் தோழீ] - தாய்மார்சொல்லுகிற ஹிதவசநத்தை நீயும் சொல்லுகையாலே, "நீயும் அவர்களோடொக்க நிஷேதிக்கிறாய்" என்றிருந்தேன், உன் நினைவு இதுவாகப்பெறுவதே, நீ யாம்படியே யிருந்தாய், வாவிரு என்கிறாள்; "ராவணன் வரவிட்ட ஆள்" என்று சங்கித்திருந்தவள், "பெருமாள்பக்கலினின்றும் வந்தவன்" என்று அறிந்தபின்பு அவனைக் கொண்டாடினாப் போலே: *அர்ஹஸேசை கபிச்ரேஷ்ட மயா ஸமபிபாஷிதும்* *ஸகீபிஸ் ஸுகுமாஸ்வ* என்கிற அவர்கள்படியாயிருந்தது நீயென்கிறாள். *ஸமா த்வாதச தத்ராஹம்* என்கிறதும் உன்னோடே சொல்லலாயிருந்தது. அத்தோழிதானும், "பிறர்சொல்லுகிற ஹிதவசநமும் இவள் செவியிற் படும்படியோ இவள்தான் நின்றநிலை" என்று அறிகைக்காகச் சொன்னவித்தனையிறே. ஊரார் பழிக்கு அஞ்சியன்றோ நான் விலக்குகிறதென்ன,—[என்செய்யும் இத்யாதி] ஆகில் உனக்கு வார்த்தைசொல்ல வடிப்பது இப்படியே காண், "நாட்டார் பழிசொல்லுவர்கள்" என்று சொல்லாதே, "என் நினைவு இருந்தபடி இது" என்று சொல்லலாவ துண்டாகிற் சொல்லிக்காணுமென்றாள். ஊரார்பழிகொண்டு காரியமென், உன்னெஞ்சிற் குறையில்லாமையேயன்றோ எனக்கு வேண்டுவது என்கிறாள்.

ஊரவர்கவ்வையெருவிட்டு அன்னைசொல்நீர்படுத்து*
ஈரநெல்வித்திமுளைத்த நெஞ்சப்பெருஞ்செயுள்*
பேரமர்காதல் கடல்புரையவிளைவித்த*
காரமர்மேனி நங்கண்ணன்தோழிகடியனே? (4)

ஒ.—நாலாம் பாட்டில், இப்படி தன்னைப்பிரிந்து துக்கப்படாநிற்க, வாராத நிர்க்ருணனை 'நீ என்செய்ய ஆசைப்படுகிறாய்?' என்ன, 'தன்பக்கலிலே எனக்கு அதிமாத்ர ப்ரேமத்தை விளைப்பித்த பரமோபகாரகனையே நீ நிர்க்ருணனென்று சொல்லுவது' என்று தோழியை கர்ஹிக்கிறார். [ஊரவர் என்று தொடங்கி] - ஊரார்சொல்லும் பழியாகிற எருவையிட்டுத் தாயார் சொல்லும் ஹிதவசநமாகிற நீரைப்பாய்ச்சி ஸங்கமாகிற நெல்லைவித்தி முளைத்த நெஞ்சாகிற பெரிய செய்யிலே. [பேரமர்காதல் என்று மேலுக்கு] - பெரிதாய்க் காலதத்வமுள்ளதனையும் இடையாவிட்டாலும் விடாதகாதலைக் கடல் போலே விளைவித்த வர்ஷுகமான மேகம்போலே சாமஹரமான நிறத்தையுடையனும் நாமிட்ட வழக்கான க்ருஷ்ணன்.

இ.—நாலாம்பாட்டில், "இவனை எத்தைச்சொல்லி மீட்கலாவது" என்று பார்த்து "ஊரார்கிடக்க, உன்னோடே கலந்துவைத்து நிர்க்ருணரைப்போலே வாராத அவன்தானே நன்றாகச் செய்தான்" என்ன; இவர்கள்பழி நமக்கு உத்தேச்யமாம்படி ப்ராவண்யத்தை விளைத்தவனைக் குறைசொல்லக் கடவையோ வென்கிறாள். [ஊரவர்கவ்வை யெருவிட்டு] - ஊரார் சொல்லுகிற பழியை ப்ரேமத்துக்கு எருவாக இட்டு, ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தி பிறந்து இவ்விஷயத்தே கைவைத்தவன்றே பழிசொல்லத் தொடங்கினார்கள். "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா நது ராக்ஷஸசேஷ்டித:" என்றாளிறே யொருத்தி. நான் மறக்கப்பார்த்தாலும் அவர்கள் ஸ்மாரகராய் அவத்யகரராகாநின்றார்கள். இவர்களாலேயிறே எனக்கு தரித்திருக்கலாயிற்று. [அன்னைசொல் நீர் படுத்து] - தாயார்சொன்ன ஹிதவசனத்தையே நீராக நிறுத்தி. ஊரார் பழிசொல்லப் புக்க பின்பிறே தாய்மாரும் அறிந்தது. எருவாகிறது ஒருகால் இட்டுவிடுமித்தனையிறே, நீர் எப்போதும் வேணும்; அகத்துக்குள்ளேயிருந்து எப்போதும் சொல்லாநிற்கும் இவள், ஊரார் ஒருகால் சொல்லி விடுமித்தனை [ஈரநெல்வித்தி] - ஸங்கமாகிற நெல்லைவித்தி, ஸங்கத்துக்கும் அவன்அடி யென்றிருக்கிறாள். [முளைத்த] - வித்தினாலும், முளைக்கும்போது அவன் வேணுமென்றிருக்கிறாள். "அரிபக்ஷஜயஸ் ஸூகம்". [நெஞ்சப்பெரும் செயுள்] - ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களாலே த்ரிபாத்விபூதிஸத்ருசமாம்படி பண்ணின. [பேரமர்காதல்] - ஊரார்பழியும் தாயார்ஹிதவசனமும் கேளாதபடியான காதல். அமர்ந்த காதல்-தர்ம்யநுபந்தியான காதல். பெரிதான அமரை விளைத்தகாதல். ஊரார் பூசலாக்கின காதலென்னவுமாம். ஈரம்-ஸங்கம். காதல் - காமம். "ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காம:". [கடல்புரைய விளைவித்த] - "அப்ரமேயோ மஹோததி:" என்ற கடலைப்பாமித்தனை. கிடையாவிடினும் விடமாட்டாத காதலென்கை. "கடல்புரைய" என்றார் முதல்; அனந்தரம் "கடலின்மிகப் பெரிதால்" என்றார்; பின்னை, "மண்டிணிஞாலமு மேழ்கடலும் நீள்விசும்பும் கழியப்பெரிதால்" என்றார்; முடிவிலே, "அதனிற்பெரிய வென்னவா" என்றார்; இதிறே காதல் பெருகினபடி. இதிறே பொய்ந்நின்றஞானத்திற்குப் பின்பு இவ்வளவும்வர விளைத்துக்கொண்ட கார்யம். [காரமர்மேனி] - எருவும் நீருமுண்டானாலும் வர்ஷம் வேணுமிறே. வர்ஷுக வலாஹகம்போலே ச்ரமஹரமான வடிவு. [நங்கண்ணன்] - விரூபனானாலும் விடவொண்ணாத பவ்யதை. இவ்வடிவும் பவ்யதையுமாயிற்று புறம்புள்ளாரோட்டைத் தொக்கையறுத்ததும், அபரிச்சிந்நமானகாதலை விளைத்ததும். [நங்கண்ணன்] - க்ருஷ்ணனென்றால் "பெண்களுக்குக்கையாள்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. [தோழிகடியனே] இவ்விஷயத்திலேமூட்டுகைக்கு க்ருஷிபண்ணின நீ, இப்படி ப்ராவண்யத்தை விளைத்தவனை "நிர்க்ருணன்" என்னக்கடவையோ? அவன்நீர்மைசொல்லிப் பொருந்தவிடுகையும், குற்றம்சொல்லி மீட்கையும் உனக்கே பரமாவதே! தாய்மார்வார்த்தைபோலே இராநின்றதீ உன்வார்த்தையும்!

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு. "என்செய்யுமூரவர்கவ்வை" என்றாள்; ஊரார்சொல்லும் பழியே யாய், அவன்தான் நமக்கு உடலானானே, அவர்கள் சொல்லும்பழி பொறுத்திருக்கைக்கு; ஆனபின்பு அவன் கடியன்கா ணென்றாள்; ஏதேனுமொன்றைச் சொல்லியாகிலும் மீட்க வேணுமே அவளுக்கு, "அவன் நிர்க்ருணன்காண்" என்ன; "கெடுவாய் நீ சொல்லும்

வார்த்தையேயிது, அவன் நமக்கு என்னகுறை செய்தான்'' என்ன, ''ஊரவர் பழிசொல்லிலும் மீளாதபடியான ப்ராவண்யமுண்டான விடத்திலும் இத்தசையில்வந்து முகங்காட்டிற்றிலன் கண்டாயே'' என்ன; அவன் இப்போது வந்து முகங்காட்டிற்றிலனாகிலும், தான் முகங்காட்டாதபோதும் தன்னையொழிய நமக்கு மற்றொன்றால் பொருந்தாதபடி பண்ணினானே! அவன் செய்தபடி பொல்லாதோவென்கிறாள்.

[ஊரவர் இத்யாதி] - இதெல்லாம் செய்தாய் நீயோ, ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியுண்டான வன்றுதொடங்கி ஊரவர் பழிசொல்லத் தொடங்கினார்களாகிலும்; *விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா* என்றார்களிறே தங்களைவிட்டுப்போருவதற்கு முன்னே; இவன் இக்குடியிலுள்ளார்படியல்லன். இவனுக்கு வாசியுண்டு; அந்த வாசிதன்னைச் சொல்லுகிறது 'தர்மாத்மா' வென்று. ''மறக்குடியறஞ்செய்யக் கெடும்'' என்றதிறே; *நது ராக்ஷஸசேஷ்டித:* ஜாதிமாத்ரமே இவன்பக்கல் உபஜீவிக்கலாவது. ஊரார்சொல்லுகிற பழியை இவளுடைய ப்ரேமத்துக்கு எருவாக இட்டான், ஊரார் பழிசொல்லிற்றிலர்களாகில், இவள்தானும் கைவாங்கியிருக்குங்காணும்; இவள் ''மறப்பேன்'' என்னுமன்றும், மறக்கவொண்ணாதபடி ஊரார் ஸ்மாரக கோடியிலே நிற்பர்களாயிற்று. [அன்னை இத்யாதி] தாயாரும் இதுக்கு முன்பெல்லாம், ''என் மகள்'' என்றேயிருந்தாள், ஊரார் பழிசொல்லப்புக்க பின்பாயிற்று இவள் அறிகிறது. அன்னை சொல்லுண்டு தாயாருடைய ஹிதவசநம், அத்தை நீராகப்பாய்ச்சி, எருவாவது - அடியிலே ஒருகாலேயிட்டு விடுவதிறே, நீர் மாறாமல் பாய்ச்சவேணுமே; ஊரார் ஒருகால் சொல்லிவிடுமித்தனையே, தாயார் அகத்துக்குள்ளேயிருந்து எப்போது மொக்க ஹிதஞ்சொல்லாநிற்குமிறே. [ஈரநெல் இத்யாதி] ஸங்கமாகிற நெல்லை வித்தி. இவள், ஸங்கமிருக்கும்படி வ்யுத்பத்தி பண்ணிற்றும் இவ்விஷயத்திலேயாயிற்று; ''மலையோ முழுமுற்றும்போந்தில - பெருமான் மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்றன்றவாசகமிவள்பரமே'' என்று - பால்யாத்ப்ரப்ருதி வேறொன்றறியாள். புறம்பே இலவிஷயங்களிலே ஸங்கமுண்டாய் விரக்தி பிறக்க வேண்டாவாயிற்று இவளுக்கு. ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநத்துக்கு உபகாரகமான மூலஸுக்ருதமும் அவன் தானேயாயிற்று. [முளைத்த] - எருவுமிட்டு நீரும் பாய்ச்சினாலும் முளைக்கும்போதும் அங்குர சக்தியுண்டாம்போதும் அவன் உண்டாக்க வேணுமே; *சரீராரோக்ய மித்யாதி* ஸாதநங்களையுஞ் சொல்லி அவற்றுக்கு ப்பலமான ஸுகந்தன்னையும் தனித்துச்சொல்லி, இரண்டுக்கும் அவன்கடாக்ஷம் வேணு மென்றதிறே. சிறியத்தைப் பெரியது நலியுமா போலே ஒருவன் பண்ணின ஸுக்ருதத்தினுடைய ப்பலத்தை வேறொருவன் பறித்துக் கொள்ளாமே, அவன்தானே புஜிக்கும்படி பண்ணும்போதும் அவன்கடாக்ஷம் வேணுமே. [நெஞ்சப் பெருஞ்செயுள்] - ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களாலே புடைபடுத்தி, நித்யவிபூதியோபாதி பரப்புடைத்தாம்படி பெருக்கினானாயிற்று, நெஞ்சமாகிற பெரிய செய்யிலே. ஊரார் அலராகிற எருவையிட்டு, தாயாருடைய நிரந்தர ஹிதவசநமாகிற நீரை நிறுத்தி, ஆசையாகிற நெல்லை வித்தி முளைத்த நெஞ்சமாகிற பெரிய விளைநிலத்துக்குள்ளே. [பேரமர் இத்யாதி] - ஊரார் சொல்லும் பழிக்கும் தாயாருடைய ஹிதவசநத்துக்கும் மீளாதபடியான காதலாயிற்று. இங்கே ''கடல்புரைய'' என்றது, ''கடலின் மிகப்பெரிதால்'' என்னுமின்றது, ''அதனில் பெரியவென்னவா'' என்று - ஈச்வரன் தன்னை விளாக்குலை கொள்ளும்படியான காதலென்றது; ஆக, பொய்ந் நின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவும் வர விளைத்துக்கொண்ட காரியம் இதுவாயிற்று. கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வக்ஷணவர்த்தியாயிருக்குமிறே பரபக்தி; அது உண்டாகவேணுமிறே அவ்வருகு போம்போது, அங்கே போகக்கொண்டு அங்குள்ளாரது ஒருபடியாய் இவரது ஒருபடியாயிருக்க வொண்ணாதே முதலிலே மயர்வற மதிநல மருளினதுதன்னையே இவ்வளவாகப் பெருக்கினானாயிற்று. பெரிதாய் அமர்ந்த காதலாயிற்று. தர்மநுபந்தியான காதல். அன்றிக்கே, பெரிய அமரைவிளைக்கக்கடவதான காதல். ஊர்ப்பூசலைவிளைத்த காதலிறே. காமவேள் மன்னுஞ்சிலைவாய் மலர்வாளிகோத்தெய்கிற காதலென்னுதல். (ஈரம் - ஸங்கம், காதல் - காமம்) ''ஈரம்'' என்றதுக்கும், ''காதல்'' என்றதுக்கும் வாசியென்? என்னில், — *ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காம:* என்று - அதிலே அவஸ்த்தாவிசேஷமிறே; பூர்வா

வஸ்த்தையைப்பற்ற, மேல் பிறக்கும் அவஸ்த்தாவிசேஷந்தான் த்ரவ்யார்த்த மென்னலாயிறே யிருப்பது. [காரமர் மேனி] - அடியிலே எருவுமிட்டு நீரும் பாய்ச்சினாலும், மேல்வர்ஷியாதாகில் அப்பயிர் தலை குளிர்ந்திராதிறே; வடிவாலே யாயிற்று வர்ஷித்தது. வர்ஷாகவலாஹகம் போலே ச்ரமஹரமான வடிவு. [கங்கண்ணன்] - வெறும்வடிவிற் பசைகண்டு அகப்படுமவ னன்று, அகவாயில் தண்ணளியும் உண்டாகவேணுமாயிற்று. க்ருஷ்ணனென்றால் “பெண் களுக்கு சேஷபூதன்” என்று ப்ரஸித்தமிறே. வடிவையும் தந்து தன்னையும் நயக்குத் தந்த க்ருஷ்ணன். [தோழி] - நீதான் ஆராய் இவ்வார்த்தை சொல்லுகிறாய். இவ்விஷயத்திலே இப்படி பொருந்தவிட்ட நீயே மீட்கப்பார்த்தாலும் மீளாதபடியான ப்ராவண்ய முண்டாம்படி பண்ணினாகில், இனி அவன் என்செய்வான். இரண்டுமுனக்கே பணியோ. “நீர்மை யுடையவன்” என்று பொருந்தவிடுகையும் உனக்கே பணியாய், “நிர்க்ருணன்” என்று அகற்றப்பார்க்கையும் உனக்கே பணியாயோ இருப்பது. முன்பு நீர்மையுடையவனாகச் சொல்லப்பட்டவன், இன்று பழிக்கும்படி கடியனானானோ?

கடியன்கொடியன்நெடியமால் உலகம்கொண்ட
அடியன்* அறிவருமேனிமாயத்தன்* ஆகிலும்
கொடியவென்னெஞ்சம் அவனென்றேகிடக்குமெல்லே!*
துடிகொளிடைமடத்தோழி! அன்னையென் செய்யுமே? (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நான் சொன்னபடி குணவானன்றிக்கே நீ சொல்லுகிறபடியே நைர்க்ருண்யாதி அநேக தோஷங்களை யுடையனேயாகிலும் என்னுடைய நெஞ்சு அவனையல்லது அறியாது என்கிறாள். [கடியன் என்று தொடங்கி] - ஸ்வகார்யபரனும் பிறர் நோவறியாதே ஒருவர்க்கும் எட்டாதானும் வஞ்சகனும் துர்ஜ்ஞேய ஸ்வபாவனும் இருந்தானேயாகிலும், [கொடிய என் என்று தொடங்கி] - அதிலோகமான என் நெஞ்சு அவனையல்லது அறியாதேயிருக்கும். [எல்லே] - தோழியைக்குறித்து ஸம்போதந வசநம். [துடிகொள் இடைமடத்தோழி] - ப்ரணயகதைகள் அறிகைக்கு ஈடான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையையாய்வைத்து என்னை இப்படி நலியலாமோ? என்று கருத்து. [அன்னை என் செய்யுமே] - 'இங்ஙனே நீ துணிந்தால் தாயார் பொடியாளோ?' என்னில்,—அவள் பொடிந்து செய்வதென்?

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நான் சொல்லுகிறபடியே குணவானன்றிக்கே, நீ சொல்லுகிறபடியே குணஹீநனானாலும் என் நெஞ்சம் அவனையல்லது அறியாது; உனக்கு அதில் ஒரு பலமில்லை என்கிறாள். [கடியன்] அவன்குணஹாநியை உன்னிற்காட்டில் அறிந்த நான் சொல்லக்கேளென்கிறாள். [கடியன்] - ஸ்வகார்யபரன். எதிர்த்தலைபாராதே மேல்விழுந்து சடக்கெனக் கலக்குமவன். [கொடியன்[- எதிர்த்தலை யில் நோவுபாராதே பிரியவல்லவன். “நோபஜநம் ஸ்மரந்” என்று வேறென்று தோற்றாத தசையிலே பிரிவை ப்ப்ரஸங்கித்துப் பிரியவல்லவன். [நெடியமால்] - “பிரியப்புகாநின்றான்” என்று அறிந்தால் அநுபவியனாய் எட்டப்போகாதவன். மாலென்று-பெருமை. நெடுமையால் - அதின் மிகுதி. கைப்புகுந்தாலும், “இவ்வளவு” என்று பரிச்சேதிக்க அரிதாயிருக்கை. [உலகங்கொண்டவடியன்] - ஸகலலோகங்களையும் தன் கீழே இட்டுக்கொள்ளவல்ல திருவடிகளையுடையவன் கொடுத்தவனுக்கு ஓரடியும் சேஷியாதபடி கொள்ளுமவன். ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவாரைப்போலே வந்து, ஸர்வஸ்வாபஹாரம்பண்ணும் வஞ்சகன். [அறிவருமேனிமாயத்தன்] - வடிவைக்கண்டால் “ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ண இருக்கிறானோ, ஸர்வஸ்வாபஹாரம்பண்ண இருக்கிறானோ” என்று தெரியாதபடி ஆச்சர்யஸ்வபாவன். “ஏனுடைய ஆத்மாத்மீயங்கள் உன்னது” என்று சொல்லிவைத்து, இத்தலையிலுள்ளவற்றை ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினவன். [ஆகிலும்[- அங்ஙனேயாகிலும். [கொடிய என் நெஞ்சம்] - உல்லோகமான நெஞ்சு. குணங்கண்டால் பற்றவும், தோஷங்கண்டால் விடவுமிறே லோகத்திற்கண்டறிவது; தோஷங் காணக்காண மேல்விழும் நெஞ்சு. நீ சொல்ல மாட்டாததுவும்,* சிசுபாலாதிகள் சொல்லுமதுவும் சொல்லமாட்டேனோ? அவனை விடுகைக்குறுப்பாமாகில். [அவனென்றே கிடக்கும்] - ' இத்தோஷங்களை யுடையவனன்றோ எனது

தத்ஸம்பந்தத்தாலே மேல்விழாநிற்கும்'' என்று பிள்ளான்; ''விசேஷணங்களில் தாத்பர்யமின்றிக்கே, விசேஷ்யத்திலே யூன்றுநின்றது; என் நெஞ்சுக்கு மாயாவாத ருசி யுண்டோ! அறிகிறிலேன்'' என்பர் ஜீயர். இத்தால் - குணநிபந்தநமன்று அவனோட்டை ஸம்பந்தம், ஸத்தாப்ரயுக்தமென்கை [எல்லே] - ஆச்சர்யமாதல், தோழியை ஸம்போதிக்கிறாளாதல் தன்னைக் கை கடந்தபடியைக் கண்டு முகம் மாறின தோழியை வாராயென்று கையைப்பிடிக்கிறாள். [துடிகொள் இத்யாதி] - ப்ரணய கலஹங்கள் அறிகைக் கீடான வடிவழகையும் குணத்தையும் உடைய நீ மடலை நிஷேதிக்கக்கடவையோ? [அன்னை என் செய்யுமே] - ''நான் விலக்குகிறேனல்லேன், தாயார் வெறுக்கும்'' என்று சொல்லுகிறேனென்ன: உன் வார்த்தை கேளாத நானோ தாயார் வார்த்தை கேட்கப்புகுகிறேன், அந்நிலை கழிந்ததில்லையோவென்கிறாள்.

௫.—அஞ்சாம்பாட்டு. நீ ''அவனுக்கு சீர்மையில்லை, சீர்க்ருணன்'' என்றாயாகிலும் அச்சொலவுக்கு ஒரு ப்ரயோஜனமில்லைகாண், நீ அவனுக்கு குணஹாநி சொல்லுவது என்னை மீட்கைக்காகவிறே, அதுவும் நான் அவனைப்பற்றுகைக்கு உறுப்பாகச் சொன்னாயானவித்தனை என்கிறாள்.

[கடியன் இத்யாதி] - அவனுக்குக் குணஹாநிசொல்லும்போதும் நானே சொல்ல வேணுங்காண்; நீ மூட்டிக் கடக்கநின்று யித்தனைபோக்கி, அவனைக்கலந்து உட்புகநின்ற வென்றானைத்தெரியுமோ உனக்கு அவனை; ஆனபின்பு அவைதன்னையும் நான் சொல்லக் கேளென்கிறாள். [கடியன்] - கூரியன். கடுமை - கூர்மை. ஸ்வகார்யபரன். தனக்கு ஒரு கார்யமுண்டானால், எதிர்த்தலையிளைவு பாராதே மேல்விழுந்து வந்து கலக்குமவன் [கொடியன்] - தான் மேல்விழுந்து வந்து கலக்கச் செய்தே ''பிரியேன்'' என்னவல்லன். ஸம்ச்லேஷத்தினுடைய மத்யத்திலே பிரிவைநினைக்குமவன் இனிச்செய்யமாட்டாத தொன்றுண்டோ? ''நுமரைத்தன்னைப் பிரியேனினி யென்றகன்றான்'' - கலக்கச்செய்தே மற்றொன்றை நினைக்கவல்லவனுக்கு இனிச்செய்யவரிய தொன்றுண்டோ? [நெடியமால்] - மாலென்று - பெருமை. நெடுமையால் நினைக்கிறது - அதிசயமிகுதியையாய் அறப்பெரியவன். இத்தால் - கைபுக்கிருக்கச்செய்தேயும் அளவிடவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனென்கை. ''பிரியகில்லேன் கிறேன்'' என்று அறியாதிருக்கச்செய்தேயும் ''சென்றுன்றும் சென்று பொருள்படைப்பான் கற்ற திண்ணனவு'' என்ன வொண்ணாதபடியாயிருக்கை. மேல்விழுந்து வந்து கலவாநிற்கச்செய்தே பிரியநினைத்தால், அத்தை யறியச்செய்தேயும், நீ பிரியநினைத்தாய்'' என்று மடிபிடித்துக் கால்கட்டி விலக்கவொண்ணாதபடியாயிருக்கை. [உலகங்கொண்ட அடியன்]-பிறருடைமையைத் தனக்காக்க நினைத்தால், பின்னையும் அவர்களுக்கு ஓரடியும் செலியாதபடி பண்ணுமவன். அவர்களைப் பின்னை பாதாளத்திலே தள்ளுமவன். பாதாளங்கலவிருக்கை கொடுக்குமவன். தன்னைக்கொள்ளப்பார்த்தால், அவர்களுக்கு ஒன்றும் சேஷியாதபடி கொள்ளும் திருவடிகளை யுடையவன். [அறிவருமேனி] - கிட்டினால், ''இத்தலைக்கு ஸர்வஸ்வத்தையும் தர நினைக்கிறோமே, ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ண நினைக்கிறோமே, என்று அறியவொண்ணாதபடியான வடிவையுடையவன். ''என்னுடைய ஆத்மாத்மீயங்களுடைய நீயிட்ட வழக்கு' என்பாரைப்போலே சொல்லியாயிற்று இத்தலையில ஆத்மாத்மீயங்களை யபஹரிப்பது. தனனையும் தன்னுடைமையையும் இவளிட்டவழக்காக்கி, பின்னையாயிற்று இவளைத்தனக்காக்கிற்று. [மாயத்தன்] ''நானும் என்னுடைமையும் நீயிட்ட வழக்கு'' என்ற இவ்வுக்திமை யநுஸந்தித்து அதிலே நெஞ்சு அபஹ்ருதமாயிருக்க, அவ்வளவிலே கண்ணிலே மணலைத்தூவி யகலவல்லவன். [ஆகிலும்] - நீ சொல்லிச் சொல்லமாட்டாதவையும், சிசுபாலாதிகள் சொல்லமாட்டாதவையு மெல்லாம் நான் சொல்லவல்லளவிறே அவை வடிகைக்குறுப்பாகப்பெற்றேனாகில். [கொடிய வென்னெஞ்சம்] - உல்லோகயாம் - லோகவிலக்ஷணமான நெஞ்சு, காட்டாருக்கு, குணம் பற்றுகைக்குப் பற்றாசாய் தோஷம் விடுகைக்கு உடலாயிறே யிருப்பது; அங்ஙனன்றிக்கே, குணஹாநிதானே பற்றுகைக்கு உடலாம்படியான என்னெஞ்சம். [அவனென்றேகிடக்கும்] - இதுக்குப்பிள்ளான் பணிக்கும்படி,—''இத்தோஷங்களுடையனானவன்றோ'' என்று; அவன்கடிய னென்றால், அவன்கடுமை இப்போதே காணவேணும்; கொடியனென்றால். அவன்

கொடுமை இப்போதே காணவேணும்; அவன் துஷ்ப்ராபனென்றால், அவன் துஷ்ப்ராபனுன படியை இப்போதே காணவேணும்; அவன் ஸர்வஸ்வாபஹாரியென்றால், அவன் ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ண, நான் இழந்திருக்கக்காணவேணும்; அவன் துர்ஜ்ஞேயனென்றால், அவன் துர்ஜ்ஞேயதை இப்போதே யறியவேணுமென்றும். அன்றிக்கே, [அவனென்றே கிடக்கும்] - என் நெஞ்சுக்கு மாயாவாதருசி உண்டாகிலு மறியேன். அதாவது - விசேஷ்யாம்சத்தில் தாத்பர்யமின்றிக்கே விசேஷ்யத்துக்கு அவ்வருகு அறிகிறதில்லை. இத்தால் - அவன்குணபேக்ஷமன்று அவனோட்டை ஸம்பந்தம், ஸத்தாப்ரயுக்தமென்கை. [எல்லே] என்னே! இதோராச்சர்ய மிருக்கும்படியே! அன்றிக்கே, "உன்னை மீட்க நினைத்த நான் சொன்ன படியன்றிக்கே ஒழிந்தபின்பு, இனி நீ நினைத்தபடி நினைத்திரு" என்று போகப் புக்காள் தோழி; இங்ஙனேவாராய் என்று அவளைக் கையைப்பிடித்து அழைக்கிறாளென்றுமாம். இவள் இப்படி சொன்னவாறே, 'இது ஒரு ப்ரேமஸ்வபாவமிருந்தபடியென்?" என்று அவளுக்கு ஒரு விகாரம் பிறந்தது; அத்தைக்கண்டு [துடிகொளிடைமடத்தோழி] - என்கிறாள். துடியோடொத்திருந்துள்ள இடையையும், ஆத்மகுணத்தையுமுடைய தோழி! உன்வடிவுக்கும் குணத்துக்கும் என்பக்கலுண்டான பாவபந்தத்துக்கும் சேராத வார்த்தை சொல்லப்பாராய். நான் அது அறியாமலும் வேண்டாமையும் சொல்லுகிறேனோ, தாய் சொல்லுமதுக்கு அஞ்சிக் காண் நான் இப்படி சொல்லுகிறதென்ன, [அன்னை யென்செய்யுமே] உன்சொல் கேளாத நான், இனித் தாய்ச்சொல்லோ கேட்கப்புகுகிறது. வாக்யார்த்தாந்தரே நினைப்பது—அநஸூயை பிராட்டியைப்பார்த்து "ஸ்த்ரீகளுக்கு தைவம் பர்த்தாவேகாணும்" என்ன, அநந்தரம் பிராட்டி லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டிருந்தாள்; "நான் இவர்பக்கல் ப்ரவணையாயிருக்கிற இருப்புக்கடி பெருமான்பக்கலுண்டான குணத்தாலே என்றிறே நாட்டார் நினைத்திருப்பது; தைவயோகத்தாலே அவர்க்கு குணமுண்டானதித்தனை போக்கி, குணஹீநருமாய் விரூபருமானாலும் நான் அவரை விடமாட்டாதேயிருக்கு மிருப்பைக்காட்டலாயிற்றிறே அவரைக் குணங்களோடு வ்யதிரேகித்து வைக்கப் பெற்றதாகில்!" என்றாளிறே. ஒருவிஷயத்திலே பாவபந்த முறைத்திருப்பார்வார்த்தையாயிற்று இது. "வேம்பின்புழு வேம்பன்றியுண்ணாது" குணாதிகவிஷயத்தில் சொல்லுகிற வார்த்தையாகில், "கரும்பின் புழு கரும்பன்றியுண்ணாது" என்னவேண்டாவோ? என்னில்—"அவனுக்கு இக்கன்மைகள் இல்லையேயாகிலும் நான் அவனை விடமாட்டேன்" என்கிற பாவபந்தத்தில் உறைப்புத்தோற்றும்படி வ்யதிரேகித்துச் சொல்லுகிறதல்லது, குணாதிகவிஷயத்தில் இது உண்டாயிட்டன்றிறே, என் ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால் நான் உன்னை விடமாட்டேன், நீயென்றிக்கேயிருந்தாலும் என்னால் விடப்போகாது.

அன்னையென்செய்யிலென்? ஊரென்சொல்லிலென்?தோழிமீர்!*
என்னையினியுமக்காசையில்லை யகப்பட்டேன்*
முன்னையமரர்முதல்வன் வண்துவராபதி
மன்னன்*மணிவண்ணன் வாசுதேவன்வலையுளே. (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், "நீ இப்படி நுணியில் தாயார் ஜீவியாள், அத்தாலே ஊரார் பழிசொல்லுவர்" என்று தோழிமார் சொல்ல; க்ருஷ்ணனுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளிலே நான் அகப்பட்டேன், இனி யார் என்செய்யில் என்? என்கிறாள். [அகப்பட்டேன் என்று மேலுக்கு] - 'இனி ஆசையில்லையென்கிறதென்?' என்னில்,—முன்னையமரர்முதல்வனாய்வைத்து வண்துவராபதிக்கு மன்னனாய் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருநிறத்தையுடைய ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனுடைய விலக்ஷணகுணசேஷ்டிதாதிகளாகிற வலையுள்ளே தப்பவொண்ணாதபடி அகப்பட்டேன்.

இ.—ஆறும்பாட்டில், தோழிமாரெல்லாரும் வந்து, "நீ இப்படி செய்யில் தாயார் முடியும். அத்தாலே ஊரார் பழிசொல்லுவர்கள்கிடாய்" என்ன,—க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்மிதவீக்ஷணாதிகளிலே யகப்பட்டேன்,

எல்லார்க்கும் என்பக்கல் நசையறவமையுமென்கிறாள். [அன்னையென்செய்யிலென்] - கீழ் "தாயார் பொருள்" என்ன, பொருதே செய்வதென்? என்றது; இதில் - "அவள்என்செய்யும்" என்றுவ்யவஸிதை யானுள்' என்றால், "அவள் ஜீவியாள் கிடாய்" என்ன; ஜீவிக்கிலென், முடியிலென்? என்கிறாள். இப்படி தாயை உபேக்ஷித்தால் ஊரார் பழிசொல்லுவர்கள் என்ன; ஊரார் பழிசொல்லிலென்? குணகதநம் பண்ணி லென்? "குரவ: கிங்கரிஷ்யந்தி". ஜீவிப்பார்க்கன்றோ இவர்களைக்கொண்டு கார்யமுள்ளது. "எல்லா ரையும் உபேக்ஷித்தாலும் எங்கள் வார்த்தையைக் கேட்கவேண்டாவோ," என்ன - [அகப்பட்டேன்] - என்னைக் கடல்கொண்டது. எனக்காயிருக்கிற உங்களுக்குமாகாதபடி யகப்பட்டேன். என்கார்யம் நான் நினைத்தபடி யாகிலன்றோ உங்கள்வார்த்தை கேட்டு மீளுவது. [என்னை] - "தாயார் பிழையாள், ஊரார் பழிசொல்லுவர்கள்கிடாய்" என்ன, மீளாதவென்னை. [இனி உமக்காசையில்லை] - இவ்விஷயத்திலே மூட்டுகையன்றிக்கே, மீட்கப்பார்க்கில் பின்பு உங்களுக்கு என்பக்கல் நசையில்லை. [முன்னை இத்யாதி] - பெரியார் சிறியார் என்றின்றிக்கே எல்லாரையும் ஆழப்பண்ணும் கடலிலே யகப்பட்டேன். "யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா :" என்கிற நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸத்தாஹேதுவாயிருக்கிற மேன்மையை யுடையவன். [வண்துவராபதி மன்னன்] - அம்மேன்மையைத் தப்பிலும் தப்பவொண்ணாத நீர்மையை யுடையவன். "பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார் பணிசெய்ய" என்று பெண்களுக்கு ஓலக்கங் கொடுத்திருக்கிற இருப்பு, நித்யஸூரிகள்ஓலக்கத்துக்கும் அவ்வருகே யொன்றிறே. அது மேன்மைக்கு முடிசூடியிருக்கிற இருப்பு, இது நீர்மைக்கு முடிசூடியிருக்கிற இருப்பு. நாயகன்பக்கல் பதினாறாயிரம்பேர் மடலெடுக்கை தவிரிலன்றோ நான் மடலெடுக்கை தவிருவது. [மணிவண்ணன்] - நீர்மையைத்தப்பினாலும் தப்பவொண்ணாத வடிவழகு. ப்ரணயிநி துவக்குண்பது வடிவழகிலேயிறே [வாசுதேவன்] - அதிற் காட்டிலும் ஆபிஜாத்யத்திலே யாயிற்று அகப்பட்டது. "ஸ்நுஷாதசரதஸ்யாஹம் சத்ருஸைந்யப்ரதாபிந:". [வலையுளே - அகப்பட்டேன்] - நோக்கிலும் முறுவலிலும் அகப்பட்டேன். முகப்பில் அநுகூலம்போலே தோற்றி பந்துக்களோட்டைத் தொற்றையறுத்து, வ்யதிரேகத்தில் முடியவொண்ணாதிருக்கை.

௬.—ஆறாம்பாட்டு. கீழ், "அன்னை என்செய்யும்" என்று - "நீ செய்கிற இத்தைப் பொறுள்கிடாய்" என்ன, - அவள் பொறுதே செய்வதென்? என்னுமளவிலே நின்றது. இதில் - நீ இப்படி வ்யவஸிதையானபடியறிந்தால், அவள் ஜீவியாள் கிடாய் என்ன; அவள் ஜீவிக்கிலென்? முடியிலென்? என்கிறாள்.

[அன்னை யென்செய்யிலென்]-அவள்ஜீவிக்கிலென், முடியிலென் என்கிறாள். "குரவ: கிங்கரிஷ்யந்தி"—முடியாதே யிருப்பார்க்கன்றோ இது பரிஹரிக்க வேண்டுவது. கைவிட்டார்க்கு இதுகொண்டு காரியமென். [ஊரென்சொல்லிலென்]-"தாயாருடைய நாசம் ஒருதலையாகவும் மீளாதபடியாம், இவள் நாயகனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே ப்ரவணையானாள்" என்று ஊரார் பழிசொல்லுவர்கள் கிடாய் என்ன; [ஊரென் சொல்லிலென்] - அவர்கள் பழிசொல்லிலென், குணகீர்த்தநம் பண்ணிலென். "கொல்லை" என்னுதல், "குணாட்பிக்கனள்" என்னுதல் இத்தனை யன்றோ அவர்கள் பழிசொல்லுவது. [தோழிமீர் இத்யாதி] - "தாய் என்செய்யிலென், ஊர் என் சொல்லிலென்" என்று நீங்கள் மேல்விழுந்து என்னை இவ்விஷயத்திலே ப்ரவணையாக்குகையன்றிக்கே, "தாய் பிழையாள், ஊரார் பழிசொல்லுவர்கள்" என்று இத்தைப் பழியாகச் சொல்லுமளவான பின்புங்களது. [என்னை] - "தாய்வாயிற் சொற்கேளாள் தன்னாயத்தோடணையாள்" என்கிறபடியே, "தாயார் பிழையாள், ஊரார் பழிசொல்லு வர்கள்" என்றால் மீளாதபடி இவ்விஷயத்திலே ப்ரவணையாயிருக்கிற என்னை. [இனி] - உங்கள்சொல்லும் கேளாதபடி கைகழிந்தபின், [உமக்கு] - "இதுபழி" என்று மீட்கப் பார்க்கிறவளவிலே நிற்கிற உங்களுக்கு. [ஆசையில்லை] - இனி என்பக்கல் உங்களுக்கு நசையறவமையும். [தோழிமீர்] - இதுக்கு முன்பெல்லாம், "தோழி" என்று-உயிர்த்தோழி யொருத்தியையும் பார்த்து வார்த்தை சொல்லிப் போந்தாள்; இப்போது இவளுடைய வ்யவஸாயாதிசயத்தைக் கண்டவாறே, "ஆளொருவார்த்தை சொல்லியாகிலும் மீட்கவேணும்" என்று ஆயவென்ன மெல்லாம் திரண்டது; அத்தாலே தோழிமீர்! என்கிறாள். [அகப்பட் டேன்] "இப்போது 'ஹிதம்' என்கிற புத்தியாலே ஒருவார்த்தை சொன்னோமாகிலும், ஊரார்க்கும் தாய்மார்க்கும் இவ்வருகே எங்களுக்கு ஒரு வாசி நினைத்திருக்க வேண்டாவோ

உனக்கு'' என்ன,—அப்படியே, அதில்குறையில்லை; என்னைக் கடல் கொண்டது காணும் தோழீ, நான் என்செய்வேனென்கிறாள். [முன்னை இத்யாதி] - ''சிறியார், பெரியார்'' என்று வாசியின்றிக்கே எல்லாரையுமொக்க ஆழம்பண்ணும் கடலிலேயன்றோ நான் அகப்பட்டது. *ரூபௌதார்யகுணை:* - ரூபமென்கிறது - வடிவழகை. ஔதார்யமென்கிறது - அத்தை எல்லார்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படி ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கை. குணமாவது - கொள்ளுகிறவனிலும் தாம் தாழநின்றுகொடுக்கும் சீலம். தன்மேன்மைதோற்றவிருந்து கொடுக்குமன்று ஆள்பற்றாதிறே; அதுக்காகத் தாழநின்றாயிற்றுத் தன்னைக் கொடுப்பது. *பும்ஸாம்* - அந்த ஸௌந்தர்யமும் ஔதார்யமும் சீலமும் வயிரவுருக்காயிற்று, ஆண்களின் படிமத்தை வன்னெஞ்சரையும் படுத்தவற்றாயிற்று. அன்றியே, ''ப்ரக்ருதி புருஷர்கள்'' என்றாப்போலேயாய், அசித்விலக்ஷணரெல்லாரையும் ஈடுபடுத்தவற்றென்னவுமாம். *த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்*-கண்ணுக்கு மாஸ்ஸாஹாரம் வேண்டாதே, கண்ணைப் பின்செல்லுமத்தனை நெஞ்சு. தாய் வேறு, கன்று வேறாக்கும் விஷயமிறே. [முன்னையமரர்] - *யத்ரருஷய: ப்ரதமஜா யேபுராணா:* என்னும்படி இருக்கிறவர்கள். [முதல்வன்] - நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸத்தாஹேதுவாயிருக்கிற மேன்மையுடையவன். நித்யாநுபவம் பண்ணுமவர்க்கும் நித்யஸ்ப்ருஹா விஷயமான விஷயத்திலேயன்றோ நான் அகப்பட்டது. [வண்துவராபதிமன்னன்] முதன்மை தோற்ற ஓலக்கங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற துறையல்லாதத்திலேயோ நான் இழிந்தது; பெண்களுக்கு உடம்புகொடுத்திருக்கிற நம் துறையிலேயன்றோ நான் இழிந்தது. ''பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்பணிசெய்யத் துவரையென்னுமதில் நாயகராகி வீற்றிருந்த மணவாளர் மன்னுகோயில்'' என்னக்கடவதிறே. [மன்னன்] - மேன்மை தோற்ற ஓலக்கங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவிடமே நன்றாய்விட்டது நீர்மைதோற்றவிருக்கிற இடத்தில் விழுகிற பிரம்புகளிற்காட்டில். [மணிவண்ணன்] - அவ்விரண்டுமில்லையேயாகிலும் விடவொண்ணாததாயிற்று வடிவழகு. ப்ரணயித்வமும் வடிவழகிலேயிறே. [வாசுதேவன்] - வடிவழகில்லையேயாகிலும் விடவொண்ணாதாயிற்றுக் குடிப்பிறப்பு. *ஸ்நுஷா தசரதஸ்யாஹம்*-பிராட்டி, தனக்குப் பேற்றுக்குடலாக நினைத்திருப்பது ''சக்ரவர்த்திமருமகள்!'' என்னுமித்தையேகாணும். *சத்ருஸைந்யப்ரதாபிந:* - எங்கள்மாமனாருண்டாகில் எனக்கு இவ்விருப்பு இருக்கவேணுமோ? சத்ருக்களும் ஜீவிக்க, ஜீவித்தவரோ அவர். [முன்னையமரர் இத்யாதி] - அவனுடைய ஐச்வர்யத்தோடு நீர்மையோடு, ஊராருடைய பழியோடு புகழோடு வாசியற்றாப்போலே, அவன்மேன்மையோடு ஸௌலப்யத்தோடு வாசியற இரண்டும் ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறதாயிற்று இவர்க்கு. [வலையுள் - அகப்பட்டேன்] - அப்போதுவானதிலன்றிக்கே, அவன் என்னைக் குறித்து நோக்கினநோக்கிலும் ஸ்மிதத்திலுமன்றோ நான் அகப்பட்டது. ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் வலையாக அபிநயித்துப் பாடாநிற்க, இருக்கண்களைக் காட்டியருளினார் எம்பெருமானார்;—''கமலக்கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறு'' என்னக்கடவதிறே. அநுகூலம்போலேயிருந்து தப்பாதபடி யகப்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கிலே அகப்பட்டேன்.

வலையுளகப்படுத்து என்னைநன்னெஞ்சங்கூவிக்கொண்டு*
அலைகடற்பள்ளியம்மானை ஆழிப்பிரான்தன்னை*
கலைகொளகலல்குல்தோழீ! நங்கண்களாற்கண்டு*
தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோ? தையலார்முன்பே. (7)

ஈ.—ஏழாம்பாட்டில், அவனைக் குணஹாநிசொல்லுகிறவர் வாயடங்கும்படி நாம் அவனை வரக்கண்டு, வந்த உபகாரத்துக்காகத் தலையாலே வணங்கவல்லோமே என்கிறாள். [வலையுள் என்று தொடங்கி] - தன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளிலே என்னை அகப்படுத்திக்கொண்டு தானொன்றும் என்னிற்காட்டிலும் ப்ராவண்யத்தை யுடையதான நெஞ்சைத் தன்பக்கலிலே அழைத்துக்கொள்ளுவதும் செய்து அபலைகளுக்குச் செல்லவொண்ணாதபடி அலையெறிகிற கடலுள்ளே கண்வளர்வதும்செய்து

கண்டார்க்கு அதிஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரனை. [கலைகொளகலல்குல் தோழி] - அவனுடைய தர்சநம் தனக்கு அநுகூலமாகையாலே கொண்டாடி ஸம்போதிக்கிறாள்.

௭.—ஏழாம்பாட்டில், அவன்குணஹாநிசொன்னார் வாயடங்கும்படி நாம் அவனைக் கண்டு, வந்த உபகாரத்துக்காகத் தலையாலே வணங்கவல்லோமோவென்று உயிர்த்தோழிக்குச் சொல்லுகிறாள். [என்னை வலையுளகப்படுத்து] தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களாலே என்னை யகப்படுத்திக்கொண்டு, "இயற்று வாயெம்மொடு நீ கூடி" என்னும்படி, தானென்றால் என்னிலும் அதிப்ரவணமான நெஞ்சை யழைத்துக் கொண்டு, எட்டவொண்ணாதபடி அகாதமான கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினான். [ஆழிப்பிரான் தன்னை] - எட்டாதபடி இருந்தாலும் கையுந்திருவாழியுமான சேர்த்தியழகு விடவொண்ணாதாயிருக்கிறபடி. ஏதேனுமொருபடி கிட்டியாகிலும் பெறவேண்டும்படியிருக்கை. [கலைகொள் இத்யாதி]-அவனுடைய தர்சநம் தனக்கு அநுகூலமாயிருக்கையாலே கொண்டாடி ஸம்போதிக்கிறாள். கலையையுடைத்தாய் அகன்ற நிதம்பத்தையுடையளாகை. உன்வடிவழகுபோலே யிருக்கவேண்டாவோ வார்த்தை யென்கை. அன்றிக்கே, மடியிலே கிடந்து வார்த்தை சொல்லுகிறாளாகவுமாம். பிரிந்தபோது ஹிதம்சொன்னாளேயாகிலும், காணும் போது நாலு கண்ணாலும் காணவேணும்; தனிகாணமாட்டாளாயிற்று. வந்தவுபகாரத்துக்கு நாமும் அவன்பக்கலிலே வணங்கக்கூடவற்றே. "அவன் தானேவரவிருக்கையன்றிக்கே தான் மேல்விழுந்தாள், அவன் வந்திலன்" என்கிற ஸ்த்ரீகள்முன்னே. அவன்குணஹாநியைச் சொல்லி க்ஷேபவசனங்களைப் பண்ணுகிறார்முன்னே என்றுமாம். ப்ரணயிநி வணங்கப்பெறுமோ? என்னில்,—சிஷ்டாசாரமுண்டு, "கௌஸல்யா லோகபர்த்தாரம் ஸுஷுவேயம் மநஸ்விநீ தம் மமார்த்தே ஸுகம் ப்ருச்ச சிரஸாசாபிவாதய", "தோழிமீர்; என்னையினியுமக்காசையில்லை" என்று தாய்மாரோபாதி கழித்தாள் கீழே; "தீர்ந்தவென் தோழி" என்ற உயிர்த்தோழியாகையாலே இவளை ஸம்போதிக்கிறாள்.

ஈடு.—ஏழாம் பாட்டு. அவன்குணஹாநி சொல்லுகிற ஸ்த்ரீகள் வாயடங்கும்படி நாம் அவனைவரக்கண்டு, அந்த உபகாரத்துக்காகத் தலையாலே வணங்கவல்லோமேயென்கிறாள்.

[வலையுளகப்படுத்தென்னை இத்யாதி] - என்னை, தப்பாதபடி ஸ்மிதவீக்ஷணாதிகளிலே யகப்படுத்தி. [நன்னெஞ்சம் இத்யாதி]-தானென்றால், "நெஞ்சேயியற்றுவாயெம்மொடுநீகூடி" என்று - நான் ப்ரீதையாம்படி என்னிற்காட்டிலும் முற்படும்படியான நெஞ்சைத் தன் பக்கலிலே நொடித்துக்கொண்டு. [அலைகடல் பள்ளியம்மானை] - "ஸ்ரீமத் த்வாரகையிலே யிருக்கில், 'பெண்களுக்கு ஓலக்கங்கொடுத்தவிடம்' என்று ப்ராப்தி சொல்லிக்கொண்டுவரும்" என்று எட்டவொண்ணாதநிலத்திலே பின்னையும் போய்ப்புக்கான். [அலைகடல்] - பெண்பிறந்தார்க்குக் கணிசிக்கவொண்ணாதபடி அகாதமான கடலாயிற்று. [அலைகடற்பள்ளியம்மானை]- மஹாரதரும் கைப்பட்டவாறே கடலோடத்தொடங்கினான். [ஆழிப்பிரான்தன்னை] - "புகவொண்ணாத நிலத்திலே புக்கான்" என்று விடவொண்ணாதபடியாயிற்றுக் கையுந்திருவாழியுமான அழகு. கடலோடியாகிலும் பெறவேண்டியதாயிற்றிருப்பது. [கலை இத்யாதி] - நல்ல பரிவட்டத்தை யுடைத்தான அகன்ற நிதம்ப ப்ரதேசத்தையுடைய தோழி! உன்வடிவு போலே அநுகூலமாயிருக்கவேண்டாவோ உன்வார்த்தையும்? அன்றிக்கே, அவள்மடியிலே கிடந்து சொல்லுகிறாளாகவுமாம். "தோழிமீரென்னையினியுமக்காசையில்லை" என்றாள் கீழே; "தோழி நங்கண்களாற்கண்டு" என்று ஸம்போதியாநின்றாள் இங்கே; இதுதன்னில் சேர்த்தியென்? என்னில்,—தாய்மார் சொல்லுகிற வார்த்தையை இவர்களும் சொல்லுகையாலே, "என்னையினியுமக்காசையில்லை" என்றாள்; இதுவேயாயிருப்பாரைவிட்டு "தீர்ந்தவென்தோழி" என்னலாம்படி நெஞ்சுகலந்து ஒரு நீராயிருக்கிற உயிர்த்தோழியைப் பார்த்து வார்த்தை சொல்லுகிறாள். [நங்கண்களாற்கண்டு] - இப்போது இவள் ஹிதஞ்சொன்னாளேயாகிலும், காணும்போது நாலுகண்ணாலே காணும் காண்பது; அல்லது இரண்டுகண்ணாலுங்காண வேண்டாள். [தலையில் இத்யாதி] - "பிரிந்தவிடத்தில், தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போரும்படி அவன் தானே வரப்பார்த்திருந்திலள், அவனும் வரவுதாழ்த்தான்" என்று பழி சொல்லுகிற இவர்கள்முன்பே அவனும்வந்து, அந்த உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகத் தலை

யாலே வணங்கப்பெறவல்லோமோ? இத்திருவாய்மொழியை ஆழ்வான் ராஜேந்த்ரசோழனில் ஸத்பாஸத்ஸிலே நிர்வஹியாநிற்க, ஆமருவிநிரைமேய்த்தான்நம்பியார் என்று நாறுவயல்ஸ்ஸ்ஸ பேர்திருப்பாரொருவர் நடுங்க நடுங்க எழுந்திருந்துநின்று, "ஆழ்வான், தலைமகள் தலையாலே வணங்கப்பெறுமோ" என்ன, "பெறும், சிஷ்டாசாரமுண்டுகாணும்; ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் அநுஷ்டித்தாள்காணும் *சிரஸா சாபிவாதய* என்று". *கர்மணைவஹி ஸம்ஸித்தி மாஸ்த்திதா ஜநகாதய:* என்று ஜநககுலத்திலுள்ளார்க்கு வேலிக்லையிறே ஆசாரத்துக்கு. [*கௌஸல்யேத்யாதி*] - நாட்டில் ஸ்த்ரீகள் 'இங்கிருக்கும் நாளைக்கு நமக்கு ரக்ஷகனுமாய்ப்பின்பு நரகத்தில் புகாதபடி பரிஹரிக்கைக்கும் ஒருபிள்ளைவேணும்' என்று நோன்புநோற்றுப் பெறுவர்கள்: அங்ஙனன்றிக்கே, எங்கள் மாமியார் தன் நெஞ்சிலுண்டான வகலத்தாலே, 'லோகத்துக்காக ரக்ஷகனாகவல்லானொரு பிள்ளையைப் பெறவேணும்' என்று நோன்புநோற்றுப் பெற்றார். அவர் நினைவு தப்பவோ, அந்தலோகத்துக்குள் அந்தர்ப்பூதையல்லேனோ நான். இனி, 'நாட்டில் ஸ்த்ரீகள் பர்த்தாக்கள் ஸமர்த்தரானபோது ஆதரித்தும், அஸமர்த்தரானபோது உபேக்ஷித்தும் போரக்கடவர்களாயிருப்ப தொன்றுண்டு; நீ எல்லாவவஸ்தையிலும் அவரை யாதரித்துப்போருங்கிடீர்' என்று அவர் என்னைக்குறித்துச் சொல்லிவிட்டார்: நானும் அப்படியே செய்துபோராநிற்க, கிண்ணகத்தில் குமிழிக்கிழே சாவிபோனாப்போலே, தாம் என்னுடைய ரக்ஷணத்தில் கெடுமின்றது அவர்நினைவு ஸங்குசிதமாகவோ என்று சொன்னேனென்று சொல்லு. *தம் மமார்த்தே ஸுகம் ப்ருச்ச* எங்களுடைய ரக்ஷணத்துக்கு நாங்கள் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டுவதொன் றில்லையிறே அதுவும் அவர்நினைவில் உண்டானகையாலே; இனி, க்ரமப்ராப்திபற்றாமையாலுள்ளதிறே இப்போதுபடுகிறது. தாழ்வாக எங்களுடைய ரக்ஷணம் தப்பாதிறே: ஆனபின்பு, தம்முடைய உண்மையை ஆசாலிக்கையிறே இனி எங்களுக்குள்ளது, அங்குத்தைக்கு ஒரு குறைகளில்லையேயென்று கேட்டேனென்று சொல்லு. [*சிரஸாசாபிவாதய*] - நாட்டாரைவன்றிக்கே, தாம் விசேஷித்து எங்களைக் கைப்பிடிக்கையாலுண்டான வாசி நாங்கள் பெறுதபின்பு, நாட்டாரோபாதியாகிலும் பெறக் குறையில்லையிறே. இனி நாட்டார் பெறுவது பெறப்பார்த்தால், அவர்கள் தம்பக்கல் செய்யுமதையும் செய்யவேணுமிறே; ஆனபின்பு, நாங்கள் எங்கள் தலையாலே தந்திருவடிகளிலே வணங்கினோமென்று நீ எனக்காக அவர்திருவடிகளிலே விழு என்றும் அருளிச்செய்தான். "இதுதான் ப்ரணயரோஷம் தலையெடுத்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையோ, அபேக்ஷை தோற்றச் சொல்லுகிற வார்த்தையோ" என்ன, "கீழ் திருவடிவந்தபோது ப்ரணயரோஷத்தாலேவந்த சிவிட்குத் தோற்றச் சொன்னவார்த்தைகளடைய மாறும்படி குளிர அவன் வார்த்தைசொல்ல, அநந்தரம் திருவுள்ளத்திலே ஒரு ப்ரஸாதம் பிறந்து, ப்ராப்தியில்லாமையால் வந்த அவாப்தியுண்டாக்க அருளிச் செய்கிற பாசுரம்" என்று அருளிச் செய்தார்.

பேய்முலையுண்டுசகடம்பாய்ந்து மருதிடை
போய்முதல்சாய்த்து* புள்வாய்பிளந்துகளிறட்ட*
தூமுறுவல்தொண்டைவாய்ப்பிரானை எந்நாள்கொலோ?
யாமுறுகின்றதுதோழீ! அன்னையர்நாணவே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், மஹோபகாரகனானவனை 'குணஹீனன்' என்று சொல்லுகிற தாய்மார் "இவனையாகாதே நாங்கள் 'குணஹீநன்' என்று சொல்லிற்று" என்று லஜ்ஜிக்கும்படி என்றோ நாம் அவனைக்காண்பது? என்கிறாள். [பேய்முலை என்று தொடங்கி] - பூதனை தொடக்கமான விரோதிவர்க்கத்தைப் போக்கி அது பாத்தும் போராமை ஸ்மிதம்பண்ணுகையாலே வெளுத்த திருமுத்தையும் சிவந்த திருப்பவளத்தையுமுடைய திவ்யாஸ்யத்தையுமுடையனும் இப்படி உபகாரகனானவனை.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், மஹோபகாரகனை இவனை "குணஹீநன்" என்கிற தாய்மார், "இவனையோ குணஹீந னென்கிறது" என்று லஜ்ஜிக்கும்படி என்றோ நாம் அவனைக் காண்பதென்கிறாள். [பேய்முலை

இத்யாதி] - பூதனையுடைய முலைவழியே ப்ராணனை முடித்து, அந்த அவஸாதத்தைத் தப்பி; ரக்ஷகமாக நிறுத்தின சகடந்தானே அஸுராவேசத்தாலே மேல்விழ, அத்தை நிரஸித்து; தவழ்ந்துபோகாநிற்க முன்னேநின்ற யமளார்ஜுநங்கள்நடுவே போய், அவ்வாபத்தைத் தப்பி; தன்னைக்கொண்டு தப்புகை யன்றிக்கே அஸுராவிஷ்டமான குருந்தை வேரோடே பறித்து; பகாஸுரனை நிரஸித்து; குவலயாபீடத்தை முடித்த- [தூமுறுவல்] - பெருமிடுக்கையுடையவையா யிருக்கச்செய்தேயும் ஒன்றுக்கும் பாத்தம் போரா மையாலே ஸ்மிதம்பண்ணினான். வெளுத்த தந்தபங்க்தியும், ஆதொண்டைப்பழம்போலேயிருக்கிற திருவ தரத்தையு முடையனாய், எனக்கு உபகாரகனானவனை; இவள்தலைமைக்கு "பூத்தருபுணர்ச்சி, புனல்தரு புணர்ச்சி, களிறுதருபுணர்ச்சி" என்று தமிழர்சொன்ன வகைபோய், அவள் தன்னை நோக்கினதுக்கு இவள் எழுதிக்கொடுக்கிறாளிறே. மடலெடுத்து அழிக்க நினைக்கிறவள் "உபகாரகன்" என்பானென்? என்னில்;—அச்சமுறுத்தி முகங்காட்டுவித்துக்கொள்ளுகை யொழிய, அழிக்க நினைக்கிறாளோ. காணு மத்தனையேயாம்படியாகத் தன்னை நோக்கிவைத்தான், நாமென்றேகிட்டுவது. [யாம்] - பேறிருவர்க்கும் ஒத்திருக்கிறபடி. "சோகஸ்யாஸ்ய கதா பாரம் ராகவோऽதிகமிஷ்யதி". [அன்னையர் நாணவே] - அவனுக்கு குணஹாநி சொல்லுகிற தாய்மார் லஜ்ஜிக்கும்படி. இவள்தான் அவனைப்பெற்றுத் தனக்கு வரும் லாபமொழிய "இவனையோ நாம் இப்படி சொல்லிற்று" என்று அவர்கள் லஜ்ஜித்துக் கவிழ்ந்து நிற்கை யுத்தேச்யமென்றிருக்கிறாள்.

௬௫.—எட்டாம்பாட்டு. மஹோபகாரகனை "குணஹீநன்" என்று சொல்லுகிற தாய்மார், "இவனையாகாதே நாம் குணஹீநனென்றது" என்று லஜ்ஜிக்கும்படி என்றோ நாம் அவனைக் காண்பதென்கிறாள். அவன் தன்ஸத்தையையுண்டாக்கி, நம்ஸத்தையைத் தந்தான்; நாம் அவன்ஸத்தையாலுண்டான பலம்பெறுவதென்றோவென்கிறாள்.

[பேய்முலை இத்யாதி] - பூதனையால்வந்த ஆபத்தைத் தப்பி; உணர்ந்து நோக்கவொண் ணாதபடி, ரக்ஷகமாகவைத்த சகடம் அஸுராவேசத்தாலே யூர்ந்துவர; அத்தை அனாயாஸேந முறித்து; தவழ்ந்துபோகாநிற்க, நிர்விவரமாக வழியிலேநின்ற மருதுகளின் நடுவேபோய், [முதல்சாய்த்து] - தான் அவற்றைத் தப்பிப்போனவளவேயன்றிக்கே அவை தன்னை வேரோடே பறித்துவிழவிட்டென்னுதல்; அன்றிக்கே, குருந்தத்தைப் பறித்துப் போகட் டென்னுதல். பகாஸுரனை வாயைக்கிழித்து, குவலயாபீடத்தை முடித்த. [தூமுறுவல் தொண்டைவாய்ப்பிரானை] ப்ரதிபந்தகமாய் வந்தவைதான் ப்ரபலமாயிருக்கச்செய்தேயும், தன்வீரத்துக்கு அவை பாத்தம்போராமையாலே ஸ்மிதம்பண்ணி நின்றபடி. தூய்தான தந்த பங்க்தியையும், தொண்டைபோன்றவதரத்தையு முடையவனை. வெண்முறுவலையும், சிவந்த வதரத்தையுமுடைய உபகாரகனை. இப்போது அவனையழிக்க நினைத்து மடலெடுக்கிறாளாகில் அவன் பண்ணினவுபகாரத்தைச் சொல்லுவானென்? என்னில்—இதிறே இவள்தான் அவனை யழிக்கநினைத்தபடி - அச்சமுறுத்தி முகங்காட்டுவித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிற வித்தனைபோக்கி, அவனையழிக்கையுத்தேச்யமாய்ச் செய்கிறதன்றிறே. [பிரானை] - "அவ்வுபகாரங்களெல்லாம் தனக்காகச்செய்தது" என்றிருக்கிறாள். தமிழராது ஒருஸங்கேதமுண்டு, அதாகிறது - "பூத்தரு புணர்ச்சி, புனல்தருபுணர்ச்சி களிறுதருபுணர்ச்சி—என்று. பூத்தருபுணர்ச்சியாவது - இவள் 'உத்யாநவநத்திலே பூக்கொய்வ' என்று புறப்பட்டுப் பூக்கொய்யாநிற்க, அங்கொம்பி லெட்டாதேநின்றபூவை இவள் ஆசைப்பட்டால், அத்தை, தன்னைப் பேறாதே ஏறிப்பறித்துக் கொடுக்க, 'இவன் தன்னைப்பேறாதே தன்கிளைவைத் தலைக்கட்டினான்' என்று அறுக்குத் தன்னைக்கொடுக்கை. புனல்தருபுணர்ச்சியாவது - புதுப்புனலாடப்போய் நீரிலேயமிழ்ந்து விளையாடாநிற்க, அமிழ்ந்தவதில்நின்றுமெடுத்து ஏறவிட்டதுக்காகத் தன்னைக்கொடுக்கை. களிறுதருபுணர்ச்சியாவது—வீதியிலே நின்று விளையாடாநிற்க, யானையின்கையிலே யகப் படப்புக, அதின்கையில்நின்றும் மீட்டதுக்குத் தன்னைக்கொடுக்கை" என்றும் மர்யாதை கட்டினார்கள்; இவனைநோக்கினதுக்காக இவள் தன்னை அவர்களுக்காக்கவிற்று சொல்லிற்று: அவ்வளவன்றிக்கே, இவள் தலைமையிருந்தபடி - அவன் தன்னைத் தப்புவித்த உபகாரத்துக்கு அனந்யார்ஹமாக எழுதிக்கொடுக்கிறாள். அங்கு ஒரோவுபகாரத்துக்கிறே அவர்களுக்காகுவது, இங்கு எல்லாவுபகாரங்களையும் பண்ணினால் அவனுக்காக்காதொழிய வொண்ணாதிறே. [எங்

காக்கோலோ பாருறுகின்றது தோழீ] - அவன் தன்னை புஜாஜாக்கிவைத்தான், இனி நாம் அவனைக்கிட்டுவது என்றோ? [தோழீ] - "சோகஸ்யாஸ்ய கதா பாரம் ராகவோதிகமிஷ்யதி" என்று போலே காணும் தோழீதானிருப்பது. இப்போது அவனை ஸ்பர்சித்து நம் ப்ரயோஜநம் பெற ஆசைப்படுகிறோமல்லோம், [அன்னையர்காணவே] - "பிரிந்தவநந்தரம் அவன் தானே வருமளவும் ஆறியிருந்திலள், அவன்தான் வரவுதாழ்த்தான்" என்று இரண்டுதலைக்கும் பழிசொல்லுகிற தாய்மார் முன்பே; "நாம் இத்தலைமட வெடுக்குமளவாம்படி பிறப்பாடராதே றுமாகாதே" என்று "ஹ்ரீரேஷாஹி மமாதுலா" என்கிறபடியே அவன் லஜ்ஜித்து வந்து நிற்கிறபடியைக்கண்டு, "இவனையோ நாம் இவ்வார்த்தைசொல்லிற்று" என்று அவர்கள் லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிடும் படியாக.

நாணும்நிறையுங்கவர்ந்து என்னைநன்னெஞ்சங்கூவிக்கொண்டு*
சேணுயர்வானத்திருக்கும் தேவபிரான்தன்னை*
ஆணையென்தோழீ! உலகுதோறலர்தூற்றி* ஆம்
கோணைகள்செய்து குதிரியாய்மடலூர்துமே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், தன்னெஞ்சிலே மடலூரவேணுமென்று துணிந்த துணிவை வ்யக்தமாகத் தோழிக்கு வாய்விடுகிறாள். [நாணும் நிறையும் என்று தொடங்கி] - லஜ்ஜையையும் அடக்கத்தையும் நிச்சேஷமாகப் போக்கி அவ்வழியே தானென்றால் மிகவும் ப்ரவணமான என்னுடைய நெஞ்சையும் தன்பக்கலிலே அழைத்துக்கொண்டு மிகவும் தூரமான திருநாட்டிலே யிருக்கிற அமரர்களதிபதியை. [ஆணை என்று தொடங்கி] - வாயால் நிஷேதியா நின்றுவைத்தே, 'இவள் இத்தனையும் செய்துமுடிப்பதுகாண்' என்று உகந்திருக்கிற தோழியை ப்ரீதியாலே என்தோழீ என்று ஸம்போதித்து உன்ஆணையே உலகுதோறும் அவனைப்பழிதூற்றிச் செய்யலாம் மிறுக்குக்களெல்லாம்செய்து தடைநில்லாதே மடலூரக்கடவேன்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், தன்னெஞ்சில் வ்யவஸாயததைப் பிறர்க்காக மறைத்துப் போந்தாள் இதுக்குமுன்பு, அத்தைத் தோழிக்கு வாய்விடுகிறாள். [நாணும்நிறையுங்கவர்ந்து] - அகம்விட்டுப் புறப்படக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கிற லஜ்ஜையையும், அகவாயிலுள்ளது வாய்விடக்கடவதன்றிக்கேயிருக்கிற அடப்பத்தையும் அபஹரித்து. [என்னை]-அவையே நிரூபகமான என்னை, [நன்னெஞ்சம் கூவிக்கொண்டு]-அவற்றுக்கு ஆச்ரயமாய் என்னிலும் தன்பக்கலிலே ப்ரவணமான நெஞ்சையும் அபஹரித்து. [சேணுயர் இத்யாதி] - மிகவும் உயர்ந்த பரமபதத்திலே கொடு போயிருக்கும். இந்த்ராதிகள் குடியிருப்புப் போலன்றிக்கே ஸர்வாதிகமாயிறே பரமபதமிருப்பது. "இவள் தன்த்வரையாலே, திருப்பாற்கடலிலே கிடக்கில் திரையிலேபடியிட்டு வரக்கூடும்" என்று நினைத்து, நம்முடைய த்வரையாலும் சென்று கிட்டவொண்ணாததேசத்திலே யிருந்தான். [தேவபிரான்] - இங்குநின்றும் கொடுபோன வொடுக்கு மாடுகளை அங்குள்ளார்க்குப் பாரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடி. "நாம் ஸம்ஸாரத்திலே போய்ப் பெற்றது இது" என்று காட்டுகிறபடி. [தன்னை] - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை நான் அழிக்கப்புகுகிறபடி பாராய். [ஆணை] - "பகட்டு நிறுத்தனைபோக்கிச் செய்து முடிக்கப் புகுகிறாளோ" என்று தோழியிருக்க; உன்ஆணை என்கிறாள். [என்தோழீ] - "இவள் இத்தனையும் செய்துமுடிப்பதுகாண்" எனகிறதுதோற்ற தோழியிருக்கிறபடியைக் கண்டு, 'என்தோழீ' என்று உகக்கிறாள். "[ஆணை - என்]" - என்று சொல்லுவாருமுண்டு. நீ என் நினைவைப் பின்செல்வாயானால் இனித் தடையென்? என்கிறாள் நீ என்வழியே யொழுகுவாயானால், விலக்காதொழிகை நன்றோ? [உலகுதோறலர்தூற்றி] - ஒரு லோகமாத்ரத்திலே பழிசொல்லிவிடுவேனோ, பரமபத பர்யந்தமாகப் பழித்துக்கொடு செல்லுகிறேன். அலர் - பழி. என்னை ஊரார் பழிசொல்லும்படி பண்ணினது க்கீடாக அவனை லோகமாகப் பழிசொல்லும்படி பண்ணுகிறேன். [ஆங்கோணைகள் செய்து] - என்னாலான மிறுக்குக்கள்செய்து. கோணை - மிறுக்கு. அதாவது - மடல்கொண்டு புறப்பட்டவாறே எதிரேவரும், சென்று கூப்பிடக்கடவேன. [குதிரியாய்] - குதிரியென்று - தடையில்லாப்பெண். குதிரியாய் - அடங்கா

ஸ்த்ரீயாய். குதிரியென்று - ஆபரணமிட்டுவைக்கும்செப்பாய், இவளுக்கு ஆபரணம் - நாணும்நிறை யுமிறே, அவை போகையாலே, கேவலசரீரமாத்ரமேயாய்ச் செல்லக்கடவேன். குதிரி - குதிரையை யுடையவள். பனைமடலைக் குதிரையாகவுடையவ ளென்றுமாம். [மடலூர்துமே] - இரண்டு தலையையும் நோக்கியிருந்தது அமையும், இனி மடலூர்ந்தேவிடக் கடவேன். மடலாகிறது - அபிமதவிஷயத்தை ஒரு படத்திலேயெழுதிப் பனைமடலைக் குதிரையாகக்கொண்டு உடம்பைப்பேணாதே மயிரைவிரித்துக் கண் வாங்காதே பார்த்துக்கொண்டு திரியாநின்றால், போகோபகரணங்கள் கண்டால் அக்நிகல்பமாயிருக்கக் கடவதாய் இப்படி செல்லா நின்றால்; ராஜாக்கள் கூட்டுதல், ஆற்றாமை கூட்டுதல், இரண்டுதலையிலுள்ள பந்துக்களும் கைவிட்டு ஒருவர்க்கொருவர் தஞ்சமாய் முடிகைதானே பேறாகச்செய்யும தாயிற்று.

௯.—ஒன்பதாம் பாட்டு. நெஞ்சு விம்மல்பொருபலாகாநிற்கவும், தன் ஸ்த்ரீத்வத்தாலே இதுக்குமுன்பு மறைத்துக்கொண்டுபோந்தாள்; இனி "அவனையழிக்கப் புகுகிற நாம் ஆர்க்கு மறைப்பது" என்று அதுதன்னையே சொல்லுகிறாள்.

[நாணும்நிறையுங்கவர்ந்து] - லஜ்ஜாப்ரயுக்தமானத்தையுங் கொண்டான், குலவு கலத்தால் வருமத்தையுங்கொண்டான், வாசல் விட்டுப் புறப்படக் கடவதல்லாத லஜ்ஜையை யும் கைக்கொண்டு. அகவாயிலோட்டம் தாய்மார்க்கும் சொல்லக்கடவதன்றிக்கேயிருக்கும் அடக்கத்தையும் கைக்கொண்டு [என்னை] - அவையே நிரூபகமான என்னை. என்னெஞ்சங் கவர்ந்துகொண்டு - பறித்துக்கொண்ட நாணும் நிறையும் தந்தாலும் இட்டுவைக்கைக்குக் கலமில்லாதபடி; அவற்றுக்கு ஆச்ரயமான, என்னிற்காட்டிலும் தன்பக்கல் பாவபந்தத்தில் ஊற்றமுடைய நெஞ்சைத் தன்பக்கலிலே கொடுத்துக்கொண்டு "இவற்றைக்கொண்டு இன்னம் கடலிலேகிடக்கில், இவள் த்வரையிருந்தபடியால் திரைமேலேயடியிட்டுக் கையும் மடலுமாய் வந்து நிற்கவுங்கூடும்" என்றுபார்த்து, எட்டாநிலத்திலேபோய் இருந்தானாயிற்று. சேணுயர்வானத்திருக்கும் - சேணென்றும் - உயர்த்தி, உயரென்றும் - உயர்த்தி; இரண்டா லும் - மிக்க ஓக்கத்தையுடைத்தான வானத்திலேயிருக்கும். அஸுரஜாதிகளான இந்த்ராதிகள் குடியிருப்பிலன்றிக்கே, பரமபதத்திலே. தேவபிரான் தன்னை - இங்கேவந்து கொண்டு போன நாணும் நிறையுமான ஒடுக்குமாட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு, தன்வெற்றி காட்டிக் கொண்டிருக்கிறபடி. "ஸம்ஸாரமண்டலத்திற்போய் நான் பெற்றுக்கொண்டு வந்தவை யிவை" என்று தன்வெற்றி காட்டிக்கொண்டிருக்கிற ஓலக்கம் முந்துற முன்னம் அதுவாகப் பெற்றோமிறே ப்ரஹ்மாதிகளோலக்கம்போலே லாபாலாபாதிகளில்வரும் துடிப்பறியாத ஓலக்கமன்றிக்கே. வ்யதிரேகத்தால்வரும் வ்யஸநம் அறியார்களேயாகிலும், அந்வயத்தால் வரும் ரஸம் அறிவர்களிறே முன்னம். [சேணுயர்வானத்திருக்கும் தேவபிரான்தன்னை] - அவன்தானும், "ப்ரளயத்துக்கு அழியாதநிலம்" என்னுமித்தனையுமாயிற்று ஏற்றமாக அவ்விடத்துச்சு நினைத்திருப்பது; "விரஹப்ரளயம் ஏறிப்பாயாதவிடமில்லை" என்று அறிய மாட்டுகிறிலன்; அறிந்தானாகில் விட்டுவிடாதே கிடக்குமோ! [தன்னை] - பார்மின் அவ்வோலக் கமும் அவனும் அவ்விருப்பும் என்கையிலே படப்புகுகிறபாடு; இருந்தவிடத்தே இருக்க வொட்டுவேன் என்றிருக்கிறாயோ? இப்போது இங்ஙனே ஒரு வாய்ப்பகட்டுச் சொல்லுகிறா யாகில், அதுசெய்து தலைக்கட்டவல்லையாகப்புகுகிறாயோ? என்ன. - ஆனை - இவள் இப்போது அவனை இடுகிறாளோ, தோழியானைபிடுகிறாளோ? என்னில்; — அரிக்கயிறைக் கிறவளுடைய இடாளே, இனித் தோழியானையா மத்தனையிறே. இதுக்கு உடன்பட்ட தோழியையொழிய, "வேறுபரதேவதை புண்டு" என்று இராளே இவள்தான். "இது உக்திமாத்ரமேயாய்ப்போகாமே, இவள் இத்தனையுஞ்செய்து தலைக்கட்டப்பெறுவளாகாள்" என்று தன்னினைவு தோற்றவிருந்தாள், "என்தோழீ" என்று அவளை அணைத்துக்கொள்ளு கிறாள் அன்றிக்கே, "இவளது கூடப்புகாநின்றதோ" என்றிருந்தாளாய், அவளைப் பார்த்து, "ஆணை யென்" என்கிறாளென்னுதல். அவன் என்சொல்வழியே வருமாகில், நீ என்கருத்திலே யொழுகுவதாகில், தாய்மார்தொடக்கமானார்வார்த்தைகொண்டு கார்யமில்லையாயிற்றபின்பு, இனித்தடையென்? என்றுமாம். அவன் இவள்வழியே வருகையாவது ஏன் என்னில், — ஸர்வாதிகனுகையாலே அழியவிடானே, இவள்தானே இவள்கருத்திலே நடப்பாளொருத்

றிய. [ஆணையென்] - தடையென்? ஆணை - தடை. [உலகுதோறலர்தூற்றி] - "அஸாதாரண விபூதியிலுள்ளார்தாம் பிரார்த்தியும்படி இரார்களிறே என்றிருக்கைக்கு. அவ்வோலக்கத்திலே வந்தாலோ! நான் சொல்லுவது; வழிபடையப் பாட்டுப்படுத்துபோடு பார்கிடாய் என்கையிலே. லோகங்களெங்கும்புக்கு அறிக்கக்கடவேன். அலர் - பழி என்னை ஊரார் பழி சொல்லும்படி பண்ணினானாகில், தன்னை லோகமாகப் பழிசொல்லும்படி பண்ணுகிறேன். [ஆங்கோலைகள்செய்து] - என்னுடைய மிறுக்குகளையெல்லாம் பண்ணக்கடவேன். கோலை - மிறுக்கு, அதாவது - நான் கையும் மடலுமாய்ப் புறப்பட்டவாறே, 'நம்முடைய ஸ்ருஷ்ட்டர் பாடி யிருவன்றோ'' என்று குணங்கொண்டாடி அதிலேசெலவெழுதக்கடவன்; "அன்று, உன்னைப் பெறுகைக்கு ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம் பண்ணுகிறேன்" என்னக்கடவேன். நான் கையும் மடலுமாய்ச் சென்றவாறே அஞ்சி எதிரே புறப்பட்டு நிற்கக்கடவன், அப்போதாக அவன்காலிலே துனியக்கடவேன். *ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ* என்னும்படி தொட்டுவிடக் கடவேன். *சிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் நக்ருதம் மயா* என்று புண்படும்படி பண்ணக்கடவேன். பின்னை தலையாலேயிரந்த காரியத்தை மறுத்துப்போந்தோமென்றாரிறே. நான் இத்தைச் செய்தால், அவர் நம்மளிச்சழியாளமக்காக, 'தம்மோடு அஸாதாரணஸம்பந்தமுடையார் தங்கள் ஆதரத்தாலே செய்யக்கடவதொன்றன்றோ இது'' என்னக்கடவன்,; "அதன்று இது, நான் ஸாதநா நுஷ்ட்டாநம் பண்ணுகிறேன்" என்னக்கடவேன். *நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா:* என்றதிலே செலவெழுதப் பார்ப்பர் அவர்'. "அங்ஙனன்று, உன்னுடம்பு பெறுகைக்காகச் செய்கிறேன்" என்னக்கடவேன். [குதிரியாய்] - "குந்திரீ" என்கிற சித்தை [குதிரி] என்றதாய், அதாகிறது - அடங்கா ஸ்த்ரீயாய், தடையில்லாப் பெண் என்றபடியாய், தடைபடாமலொழிக்கை என்னுதல்; அன்றிக்கே, குதிரி என்று செப்பாய்: ஸ்த்ரீகளுக்கு தனமாகிறது - நாணும் நிறையுமிறே, அது இட்டுவைக்கும் கலமாகுமிறே சரீரம், அவை போகையாலே கேவல சரீரமாத்ரமேயாய் என்னுதல். பனைமடலைக் குதிரையாகப் பண்ணிக் கையிலே கொள்ளக் கடவது, அத்தைப்புனையோமாய் என்னுதல். [மடலூர்துமே] - செய்யக்கடவதாயிற்றபின்பு, இனி, ஒன்றைநினைத்து ஒன்றைச் சொல்லுகிறதேன்" என்று பார்த்து அது தன்னையே சொல்லுகிறாள்.

யாமடலூர்ந்தும் எம்மாழியங்கைப்பிரானுடை*
தூமடல்தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டுசூடுவோம்*
யாமடமின்றித் தெருவுதோறயல்தையலார்*
நாமடங்காப்பழிதூற்றி நாடுமிரைக்கவே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில். இருந்ததேகுடியாக க்ஷோபிக்கும்படி மடலூர்ந்தாகிலும் நிரதிசய போக்யனானவனைக் காணக்கடவோமென்கிறாள். [யாம் என்று தொடங்கி] - மடலூர்ந்தாகிலும், கையுந் திருவாழியையும்காட்டி நம்மை இப்பாடுபடுத்தினவனுடைய செவ்வித்திருத்துழாய்மாலையைக் கொண்டு சூடுவோம். [யாம் என்று தொடங்கி] - நாம் ஸ்த்ரீத்வத்தைத் தவிர்ந்து அயலார்களுக்காயினும் புறம்பாகாத குணைறாநிலையத் தெருவுதோறும் ப்ரஸித்தமாகச்சொல்லி ஜகத்தும் க்ஷோபிக்கும்படியாக.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், இருந்ததேகுடியாக க்ஷோபிக்கும்படி மடலூர்ந்தேயாகிலும், நிரதிசயபோக்யனானவனைக் காணக்கடவோமென்கிறாள் [யாமடலூர்ந்தும்]-செய்யக்கடவதல்லாதத்தைச் செய்தேயாகிலும், "தத் தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்'' என்று இருக்கக்கடவ நாம் மடலூர்ந்தேயாகிலும். இங்கு மடலாகவினைக் கிறது;—பெற்றனறித்தவிராத வுயேத்வரையும், அதுக்கடியான உபாயஸ்வலக்ஷணயாநுஸந்தாநமும், "உபாயந்தன்னாலே பேறு'' என்கிற துணிவும், வேறொன்றை யுபாயமாக நினையாமையும், க்ரமப்ராப்தி பற்றாமையும், மடலாய்ச்செல்லுகிறது. [எம்மாழியங்கைப்பிரானுடை] - கையுந்திருவாழியுமான சேர்த்தி யழகைக் காட்டி இப்படி மடலெடுப்பித்தவனுடைய [தூமடல் இத்யாதி] - மடலைக்கொடுபுறப்பட்டால், எதிரேவந்து என்கையில்மடலை வாங்கித் தன்தோளில்மாலையைவாங்கி என்தோளிலேயிடுமிறே அவனுக்கு

நிறமுள்ளது; இல்லையாகில், அவன்படும்படிபாராய். செவ்விமாலை சூடக்காண நான் வேண்டியிருக்கிறது, என்தோளில் மாலைபாராய் சருகானபடி. அத்தலையை யழித்தாகிலும் பெறக்கடவோம் [தூமடல்]- செவ்வித்திருத்துழாய். உனக்கு நிரூபகமான ஸ்த்ரீத்வம் எல்லாவளவிலும் விடாதுகாணென்ன;— [யாமடமின்றி] - லஜ்ஜாசூந்யையாய். [தெருவுதோறு] - லோகமாகத் திரண்டவிடத்தே சொல்லிவிடேன், தெருவுகள்தோறும் புகக்கடவேன். [அயல்தையலார்] - "க்ருஹார்ச்சகைகள், அர்ச்சகபராதீனன்" என்றுஞ்சொல்லி மூலைகளிலே யிருக்கவொட்டுவேனோ? [அயல்தையலார்] - அந்யைகளான ஸ்த்ரீகள். [நாமடங்காப்பழி தூற்றி] - அவர்களுக்கு நாப்புராத பழியென்னுதல். நாமடங்காதே - வாயோவாதே பழிசொல்லும்படியென்னுதல். [தூற்றி] - சிசுபாலாதிகள்வாக்கில் கேளாததும் கேட்கும்படி. அவன் ஊரவர்கவ்வை பரிஹரியாநகில, நாடாகப் பழிசொல்லும்படி பண்ணுகிறேன். ஜகத்க்ஷோபத்தைப் பண்ணக்கடவேன். இந்நாட்டுக்கு ஒருபேரிறே யுண்டாகப்புகுகிறது. "ஒருத்தியொருவனைப் படுத்திநறே; ஒருவன் முகங்காட்டிற்றிலன்" என்னும்படி பண்ணுகிறேன். "ஒருவன் உளனாகில் ஒருத்தியுடம்பு இங்ஙனே யிருக்கவடுக்குமோ, ஜகத்து நிரீச்வரம்" என்னும்படி பண்ணுகிறேன். கலந்த என் வார்த்தையிற்காட்டிலோ வடிவிலாத வேதத்தின்வார்த்தை. எல்லாரையும் நாஸ்திகராம்படி பண்ணுகிறேன். நாடுமிரைக்கவே - யாமடலூர்ந்தும் - தூமடல்தண்ணந்துழாய்மலர்கொண்டு சூடுவோம்.

கூ,—பத்தாம்பாட்டு, ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி மடலூர்ந்தாகிலும், விரதிசயபோக்யனானவனைக் காணக்கடவேனென்கிறாள்.

[யாமடலூர்ந்தும்] - செய்யக்கடவதல்லாதத்தைச் செய்தேயாகிலும்; "தத்தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்" என்றிருக்கக்கடவ நாம் மடலூர்ந்தேயாகிலும். இங்கு, மடலாக நினைக்கிறது:— பெற்றன்றித்தரியாத உபேயவைலக்ஷண்யமும், அதுக்கடியான உபாயவைலக்ஷண்யாநுஸந்தானமும், "அவ்வுபாயத்தாலே பேறு" என்கிற துணிவும், வேறொன்றை உபாயமாக நினையாமையும், க்ரமப்ராப்தி பற்றாதொழிகையும் - மடலாய்ச் செல்லுகிறது. "மடலூர்தும்" என்றாள் பிறகு; "இது உனக்கு வார்த்தையல்ல; முதல்தன்னிலே ஸ்த்ரீகள் மடலூரக்கடவதல்லவாக விலக்கிற்று; அதுக்கு மேலே, நீயாகிறாய் "நித்யம் ப்ராணன் மாஹிதா" என்கிறபடியே, உன்னையழியமாறியும் அவனுக்கு அதிசயமாயிருப்பாளொருத்தி; அவள்தான் உன்பக்கல் வருகைக்கு உன்னிற்காட்டில் த்வரித்திருக்கிறானொருவன்; க்ரமப்ராப்தி பற்றாமல் படுகிறாயித்தனை, நீ மடலூருகைத்திலே ஒருப்படுகிற இது உன் ஸ்வரூபத்தோடு சேராது" என்ன;—அது பார்க்கவொண்ணாதபடிகாண் எனக்கு அவன்பக்கலுண்டான ப்ராவண்யாதிசயமென்கிறாள். [யாமடலூர்ந்தும்] - இப்படியிருக்கிற என் ஸ்வரூபத்தை அழியமாறியாகிலும் பெறாத தவிரேன்; [மடலூர்ந்தும்] - இத்தைச் செய்தாகிலும். செய்யக்கடவதல்லாதது செய்தாகிலும் பெறக்கடவேன். அநுமர்த்தத்தோடு சேராத செயலைச் செய்தேயாகிலும். ப்ரணவத்தின் அநுமர்த்தத்துக்கு வாசக சப்தமிருக்கிறபடியாயிற்று பரமென்கிறது. அத்தலையைப்பிடித்தே இவளை நிரூபிப்பது. [எம்மாழி இத்யாதி] நாராயண சப்தார்த்தம். இவளைப்பிடித்தே அவனை நிரூபிப்பது. [எம் இத்யாதி] - அவன் கையுந்திருவாழியும் போலே யன்றோ என் கையும் மடலுமாய் புறப்பட்டால் இருப்பது. நான் கையும் மடலுமாய் புறப்பட்டால், அஞ்சி எதிரேவந்து தன்கையிலாபரணத்தை வாங்கி என் கையிலேயிட்டு, தன் தோளில் மாலையைவாங்கி என்தோளிலே யிட்டாளுகிலும் குடியிருக்கிறான்; இல்லையாகில் எல்லாங்கூடவல்லையாகிறது. [தூமடல்] - என் தோளில் மலையைப்பாராய், நான் செவ்விமாலை சூடவேணுங்காண். வாடினதாலே தன்மார்பில்மாலை சருகாயிற்றிடக்கிறது. செவ்விமாலையுள்ளது அவன்பக்கலேயிறே. இன்னதைச் சொல்லுகிறாயாகில் செய்து தலைக்கட்டப்புகுகிறாயோ, உன் அஸ்த்ரீத்வம் உன்னைக் காத்தகட்டுங்காண் என்ன,— [யாமடமின்றி] - அதுவோ ஸ்த்ரீத்வமில்லாதார் செய்வதை முதலிலே செய்யக் கடவோம். [தெருவுதோறு] - "அயல்தையலார் தூற்றி" என்றாளே பிறகு; அங்ஙன் லோகமாகத்திரண்டத்திலே லோகத்துக்காக ஒருவார்த்தை சொல்லிவிடுவேனோ, தெருவுகள்தோறும்புக்கு, அறியாதாரெல்லாரும் அறியும்படி அவர் தூற்றக்கடவேன். "க்ருஹார்ச்சகைகள், அர்ச்சகபராதீனம்" என்று மூலைகளிலேபுக்கு இருக்கவொட்டுவேனோ. அயல் தையலாருண்டு அந்யைகளான ஸ்த்ரீகள்; அவர்கள் நாப்புராத-

படியான பழிகளையுமெல்லாம் சொல்லி. திகபாலாதிகள்வாயில் ஜேனாதனையுமெல்லாம் என் வாயிலே கேட்கவிறே புகுகிறான். அன்றிக்கே, அவர்கள் கூ, பேராதே உருவப்பழி சொன்ன படியே யிருக்கும்படியான பழிகளைத் தூற்றி யென்றுமாம். அன்றிக்கே, நாம் தங்களுக் கடங்காதே மடல்கொண்டு புறப்பட்டபழி தூற்றியென்றுமாம். [நாடு மிரைக்கவே] - அவன் என்னுடைய ஊரவர்கவ்வை பரிஹரித்திலனாகில், நான் தன்னை நாடாக இரைக்கும்படி பண்ணுகிறேன். ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி பண்ணுகிறேன். "ஒருத்தி ஒருவனைப் படுத்திற்றே! ஒருவன் முகங்காட்டிற்றிலன்" என்னும்படி பண்ணுகிறேன். தத்த்வபரமான வாக்யங்களும் உபாஸகபரமான வாக்யங்களுமெல்லாம் அழியவிறே புகுகிறது; "ஒருவன் உளனாகில், ஆசைப்பட்டவள் இப்படிபட இருக்குமோ, ஆனபின்பு நிரீச்வரங்காண் ஜகத்து" என்னும்படி பண்ணுகிறேன். அவனோடே கலந்த என்வார்த்தையொழிய, அடியில்லாத வேதஞ்சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்பர்களோ? ப்ரமேயச்ரேஷ்ட்யமானத்தை அழித்தேன், இனி ப்ரமாணச்ரேஷ்ட்டமானது தானே நில்லாதிறே. "ஆசைப்பட்டார்க்கும் ப்பலம் இதுவான பின்பு இனி உபாஸனத்துக்குப் ப்பலமில்லை" என்று கைவாங்கி ஜகத்தடைய நாஸ்திகராம்படி பண்ணுகிறேன். [நாடுமிரைக்கவே - யாமடலூர்ந்தும்] நாட்டார் சொல்லும் பழிதானே நரகமிறே. "ஊரவர்கவ்வை எரு" என்றானே, அதிலேயிறே வேருன்றித் தரிப்பது.

இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரான்தன்னை*
விரைக்கொள்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
நிரைக்கொளந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும்*
உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகுந்தம்மூரெல்லாம். (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிசொல்லவல்லா ரிருந்த தேசத்திலே எம்பெருமான் தானேவந்து நித்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணும் என்கிறார். [இரைக்கும் என்று தொடங்கி] - முழங்காநின்ற கடல்போலேயிருந்த திருநிறத்தையுடையனும் தன்னை எளியனாகவுடையனுமான க்ருஷ்ணனை. [விரைக் கொள்பொழில்]-தாம் வ்யவஸிதரானவாறே 'எம்பெருமானுடையவரவு அணித்து, என்று ஸஞ்ஜாத பரிமளமான திருச்சோலை. [நிரைக்கொளந்தாதி] - ஸுஸங்கதமான அர்த்தசப்தங்களையுடைத்தாகை.

இ.—நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லாரிருந்த தேசத்திலே அவன்தானேவந்து நித்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணுமென்கிறார். [இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன்] - க்ஷோபிதமான கடல்போலே யிருக்கிற வடிவழகையுடையவன். மடலெடுப்பித்தவடிவழகு இருக்கிறபடி. "சாபமானய" என்றபோது கடல் பயத்தாலே வெருவுண்டாப்போலே, இவள் மடலிலேதுணிந்தவாறே ஸர்வாதிகன் கலங்கினபடி யென்றுமாம். இது அநந்தாழ்வான்வார்த்தை எப்போதும் கடலின் ஸ்வபாவத்தை யுடையவன். [கண்ணபிரான்] -ஸம்ச்லேஷதசையில் தாழநின்று பரிமாறினபடி. வடிவழகது, ஸ்வபாவமது, மடலூரா தொழியப்போமோ? [விரைக்கொள் இத்யாதி] - இவர் வ்யவஸிதரானவாறே "அவன்வரவுஅணித்து" என்று சோலை ஸஞ்ஜாதபரிமளமாயிற்று. [நிரைக்கொளந்தாதி]-இவர் ஆற்றாமையாலே முன்னடிதோற்றாதே யிருந்ததசையிலே சொல்லச்செய்தேயும், எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் அடியும் தொடையும் பாவும் இசையும் தானமும் அந்தாதியும் சேரவிழுந்தபடி. ருஷி, சோகவேகத்தாலேசொன்னது ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஸா தத்தாலே ச்லோகமானாப்போலே, பகவத்ப்ரஸாதமடியாக ஸர்வலக்ஷணோபேதமாயிற்று. இத்திருவாய் மொழியைச் சொல்ல வல்லார்க்கு உத்தேச்யபூமி பரமபதமாகக்கடவதென்னுதல். இது சொன்னவர்க ளிருந்தவிடமே பரமபதமென்னுதல்; அதாகிறது - அவர்களுக்கு இவளைப்போலே மடலெடுக்க வேண்டா, அவன்தானே மடலெடுத்து இவர்களிருந்தவிடத்தே நித்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணுமென்கிறது.

ஈடு.—நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்கவல்லா ரிருந்த தேசத்தே அவன் தானேவந்து நித்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணுமென்கிறார்.

[இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன்] - அநந்தாழ்வான் பணித்தாராக நஞ்சீயர் வந்து பட்டருக்கு, "சாபமாநய" என்றபோது கடல் கீழ்மண்கொண்டு மேல் மண்ணெறிந்தாப்போலேயாயிற்று, இவள் 'மடலூர்வன்' என்ற துணிவைக் கேட்டு அவன் தன் ஸர்வாதிகத்வம் கலங்கினபடி" என்று அருளிச்செய்தார். வண்ணனென்றவிது - ஸ்வபாவபரமானபோதைக் காகிறது [கடல்வண்ணன்] - மடலூர்க்கதிலும் பெறவேண்டிப்படியான வடிவழகைச் சொல்லுகிறது. ஓதங்கிளர்ந்த கடல்போலே ச்ரமஹரமான வடிவையுடையவன். [கண்ணபிரான் தன்னை] - அவ்வடிவை அவதரித்து எனக்கு உபகரிக்கக்கடவனை, வடிவழகிது, ஸ்வபாவமிது. [விரைக்கொள்பொழில்] - இவர் கையும் மடலுமாய்ப் புறப்பட்டவாறே, ஊர் ஸஞ்ஜாதபரிமளமானபடி, "அவன்வரவணிந்து" என்று. [கிரைக்கொளந்தாதி] - இவர் முன்னடி தோற்றாதே மடலூரச்செய்தேயும், ப்ரபந்தமானது, எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் அடியும் தொடையும் பாவும் இசையும் தாளமும் அந்தாதியும் சேரவிழுந்தபடி. "சோக:ச்லோகத்வமாகத:" - என்று சோகடைந்தத்தாலே சொல்லச்செய்தேயும், ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸர்வலக்ஷணோபேதமானாப்போலே; இவர்முன்னடி தோற்றுதபடி கலங்கிச் சொல்லச்செய்தேயும், பகவத்ப்ரஸாதமடியாகப்பிறந்த ப்ரபந்தமாகையாலே லக்ஷணங்கள் சேரவிழுந் தட்டில்லையிறே. [உரைக்கவல்லார்க்கு] - மடலெடுக்கவேண்டா. இப்பாசுரமாத்ரத்தைச் சொல்லவமையும். [வைகுந்தமாகும் தம்மூரெல்லாம்] - அவர்களுக்கு உத்தேச்யபூமி பரமபதமாம். அன்றிக்கே, இவர்களுக்கு நாடறிய மடலெடுத்துக்கொண்டு புறப்படவேண்டாதே, இவர்களிருந்தவிடங்களிலே அவன் தானேவந்து நித்யஸம்ச்லேஷத்தைப் பண்ணுகையாலே, அவர்களிருந்தவிடந்தானே பரமபதமாம். அவன்ஸந்நிதியுள்ளவிடம் ஸ்ரீவைகுண்டமாகக் குறையில்லையிறே. இப்பாசுரமாத்ரத்துக்கு இதுகூடுமோ? என்னவொண்ணாது; இதில்சொல்லுகிற பகவத்குணங்களைப் பார்த்தால், "இந்த உக்திதானும் மிகை" என்னலாம்படியிருக்கும்; இதுகூடாதாகில், பரிபூர்ணஸமாச்ரயணத்துக்கும் ப்பலமில்லையாம்; இங்ஙனன்றாகில் புருஷோத்தமன் இதரஸஜாதியனானுமே.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

நான்காம் திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம் : ப்ரவேசம்

ஒ.—நாலாந்திருவாய்மொழியில், இப்பிராட்டி தன்தௌர்ப்பல்யத்தாலே மடலூரவும் மாட்டாதிருக்கச்செய்தே, அதுக்குமேலே ராத்ரியும்வந்து சராசரங்களடைய உறங்கி பந்துக்களெல்லாம் இவளார்த்தியைப்பொறுக்கமாட்டாதே பரவசராய் நித்ரிக்கிற தசையிலே தனிப்பட்டுக் கலங்கி; அநேககல்பமாய் மஹாந்தகாரமாய்த் தனக்குப் பிழைக்கைக்கு அவகாசம் தாராதிருந்துள்ள ராத்ரியையும், தன்வ்யஸநத்துக்கு ஹேதுவான கொடிய கர்மத்தையும், ஏவம்விதமான தசைகளிலே உதவக்கடவனான புருஷோத்தமனையும், அவனுடைய தாக்ஷிண்யாதி குணங்களையும். இவற்றையெல்லாம் பலகாலும் சொல்லி; இத்தசையில் தன்னை 'ஐயோ!' என்று க்ருபைபண்ணியாதல், 'இதுயுக்தமன்று' என்று பொடிந்தாதல் முகங்காட்டுவா ரொருவரையும் பெறாதே அத்யந்தம் அவஸந்நையாய் மிகவும் ப்ரலாபித்து முடியப்புகுகிறவள்; ஜகத்ரக்ஷாசிந்தாதீக்ஷையான யோகநித்ரையைப் பண்ணியிருக்கிறவன் நான் இப்படி அவஸந்நையாக என்னை உபேக்ஷியானென்று தரிக்கிறாள்.

இ.—நாலாந்திருவாய்மொழியில், "நாடுமிரைக்கவே - யாமடலூர்ந்தும்" என்று பெரிய த்வரையிறே கீழ்ச்சென்றது; மடலெடுக்கைதான் அவனைப்பெறுகையோபாதி தேட்டமாம்படி பலஹாநி பிறந்து, இவ்வளவிலே ராத்ரிவந்து கைக்கொண்டு அதுதான் ஸந்த்யாமாத்ரமன்றிக்கே மத்யராத்ரியாகி, சராசரங்களுடைய வுறங்கி, ஹிதம் சொல்லும் பந்துக்களும் இவளார்த்திபொறுக்கமாட்டாமை பரவசராய் விழுந்து, உசாத்துணையு மின்றிக்கே தனிப்பட்டு; வ்யஸநத்துக்கடியான தன்னுடைய பாபத்தையும், இஸ்ஸமயத்திலும் முடியவொண்ணாதபாரதந்த்ர்யத்தையும் அநுஸந்தித்து; "விஷஸ்ய தாதா நஹிமே ஸ்திகச்சித் சஸ்த்ரஸ்யவா வேச்மநி ராக்ஷஸஸ்ய" என்று - இத்தனைவிஷந்தருவாரையுங் காண்கிறிலேன், விஷம்போலேநின்று கொல்லுகையன்றிக்கே அப்போதே முடியும்படி ஒருசஸ்த்ரந்தருவாரையுங் காண்கிறிலேன், அவனைப் பிரித்து உயிர்க்கொலையாக்கும் ராவணக்ருஹத்தில் நற்கொலையாக்கும் பரிகாரத்தைத்தருவார் சிலதார்மிகரைக் கிடைக்குமோவென்னும்தசையாய்; ப்ரளயாபத்தசையிலே யுதவும் புருஷோத்தமனுடைய குணங்களை யநுஸந்தித்து, "அவையும் எனக்குக் கார்யகரமாகாதொழிவதே!" என்று வேண்யுத்க்ரதநத்திலே யொருப்பட்ட பிராட்டியைப்போலே முடிவுதேட்டமானதசையிலே, ஈச்வரன் "ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே யோகநித்ரை பண்ணுகின்றோம்" என்று தன்னுடைய ரக்ஷணோத்யோகத்தை ஸ்மரிப்பிக்க, நம்முடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனானபின்பு இனியொருதட்டில்லை யென்று அவன்குணஜ்ஞாநத்தாலே தரித்துத்தலைக்கட்டுகிறது.

ஈடு.—"நாடுமிரைக்கவே - யாமடலூர்ந்தும்" என்று - பெரியதொரு த்வராரஸமாயிறே கீழ்ச்சென்றது, மடலூராப்பெறுகைதான் அவனைப் பெறுகையோபாதி தேட்டமாம்படி பலஹாநிமிக்கது; இனித்தான், மடலூரும்போது அபிமதவிஷயத்தைப் படத்திலே எழுதவேணுமே. அதுக்கு அவகாசமில்லாதபடி "ஆழிகொண்டன் நீரவிமைநப்ப" என்றபடியே ஆதித்யனை மறைத்தானுதல், தைவயோகத்தால் அஸ்தமித்ததாதல் செய்து ராத்ரியாய், அதுதான் ஸந்த்யாமாத்ரமன்றிக்கே சராசரங்களடங்கும்படி மத்யராத்ரமாய்; பழிசொல்லுவாரோடு, அநுகூலராய் நலிசஞ்சொல்லி விலக்குவாரோடு வாசியற எல்லாருமொக்க உறங்குகையாலே ஒருவுசாத்துணையுமின்றிக்கே, இவ்வளவிலே, ப்ரளயாத்யாபத்துக்களிலே உதவும் ஸ்வபாவனுமாய் ஸர்வரக்ஷகனுமான புருஷோத்தமனுடைய குணங்களை அநுஸந்திக்க, அவைதான் பிரிவிலே அநுஸந்திக்கையாலே மிகவும் ஆற்றாமைக்கு உடலாய், வேண்யுத்க்ரதநாதிகளிலே யொருப்பட்டாரோபாதி முடிந்து பிழைக்கவேண்டும்படியாய், அதுதன்னைப்பெறுகை மடலூரப்பெறுகையோபாதி தேட்டமாய்; [அட்டது] *விஷஸ்ய தாதா* இத்தனை நஞ்சரக்குந்தரும் உதாரரை இவ்வூரில்கிடைக்குமோ? *மே* உண்டாகில்தான எனக்கு இது ஸம்பாவிக்குமோ? *சஸ்த்ரஸ் யவா* - விஷம்போலே நிறுதுபோதுநின்று கொல்லுமதன்றியே கடுக முடிக்கும் சஸ்த்ரத்தைத்தான் தருவாருண்டோ? *வேச்மநி ராக்ஷஸஸ்ய* பிரித்துவைத்து உயிர்க்கொலையாக நலிகிறவனுடைய ஊரிலே நற்கொலைக்குப் பரிகாரமானத்தைத்தான் தருவாருண்டோ? இப்படி முடிகை தேட்டமாம்படியிருக்கிற வளவிலே, "நாம் ஸர்வரக்ஷகராகையாலே எல்லாருடைய ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து சாய்ந்தோம், உம்முடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தரா யிருந்தோம், ப்ராப்தி பற்றாமைப் பதறுகிற வித்தனை" என்கிற வித்தை ஸ்மரிப்பிக்க; அவன் ஸர்வரக்ஷகனுமாகில், நம்முடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனுமில், ப்ராப்திபற்றாமல் பதறுகிறோமித்தனை. நம்மோபாதியானுள்ள ரக்ஷணம் நமக்கு ஸித்தியாதோ வென்று அவன்குணஜ்ஞானத்தாலே தரித்தாராய்ச் செல்லுகிறது (கீழ் - தம்முடைய அநுபவாபிநிவேசத்தாலே த்வரராய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ரவ்ருத்தியிலேயாகிலும் அவனைப்பெறுவதாக உத்யோகித்த இவர், அநுபவயோக்யமான காலம் ஸந்நிஹிதமாயிருக்கச்செய்தேயும் அவன் அலைக்கிறுகிறானாகையாலே அத்யந்தம் ஆர்த்தராய் ஒரு ப்ரவ்ருத்திக்ஷமரல்லாதபடி மிகவும் அவஸந்நராய், நிரபாயாக்ஷமராகையாலே, இவ்வவஸ்தையிலே அவன் வந்து ரக்ஷிக்கைக்கு உடலான குணங்களை ஆர்த்தராய்க் கூப்பிட்ட ப்ரகாரத்தை, அபிமதநாயகனான ஈச்வரனைப் பிரிந்து ஆற்றாமையாலே இரவுநெடுமைக் கிரங்கிக் கூப்பிட்ட நாயகிபாசுரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.)

ஊரெல்லாந்துஞ்சி உலகெல்லாம்நள்ளிருளாய்*
நீரெல்லாந்தேறி ஓர்நீளிரவாய்நீண்டதால்*
பாரெல்லாமுண்ட நம்பாம்பணையான்வாராதல்*
ஆரெல்லே!வல்வினையேன் ஆவிகாப்பாரினியே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், ராத்ரியாகிற இம்மஹாபத்தும் செல்லாநிற்க, ஆபத்ஸகனான எம்பெருமான் வருகிறிலன், இனி எனக்கு ரக்ஷகராவாருண்டோ? என்கிறாள். [ஊரெல்லாம் என்று தொடங்கி] - ஊரெல்லாம் உறங்குகையாலே சிலருடன் போதுபோக்கப்பெறுமையாலும் லோகமெல்லாம் மஹாந்தகாரமாகையாலே ஒன்றைக் கண்டு காலக்ஷேபம் பண்ணப்பெறுமையாலும் ஜலதத்த்வமும் ஒலியடங்கி ச்ரவணேந்த்ரியத்துக்கு விஷயமில்லாமையாலும் ஹ்ருதயம் தனிமைப்பட்டு ஆற்றாமை மிகுகையால் பண்டுபோலே நீளிரவாகாதே, எல்லாராத்ரிகளும் ஒரு நெடியராத்ரியாய் அதுக்கு ஓர் அவஸாநம் காணப்பெறுகிறதில்லை. எல்லார்க்கும் ஆபத்ஸகனும் ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷ ஸ்வபாவனுமானவன் இத்தசையில் வந்து தோற்றுகிறிலன். [ஆர்எல்லே என்று தொடங்கி] - ஏவம்விதனானவனும்கூட வாராதொழிகைக்கு ஈடான பாபத்தைப்பண்ணின என்னுடைய ப்ராணனே. எல்லே என்று - தோழியுடைய ஸந்நிதியிலே அவளைச்சொல்லும் சொல்லைச் சொல்லுகிறாள். நம் என்றும், எம்என்றும் பல பாட்டிற்சொல்லுகிறது - ஸம்ச்லேஷதசையில் அவன் தனக்குக்கைவந்தபடியை நினைத்து.

இ.—முதற்பாட்டில், ப்ரளயாபத்ஸகனானவன், என்னை விரகப்ரளயங் கொள்ள, வந்து உதவிற்றிலன்: இனி ஸத்தையை நோக்குவாராரார்? என்கிறாள். [ஊரெல்லாம் துஞ்சி] - சிலருடன் போதுபோக்கவொண்ணாதபடி ஊராகவுறங்கிற்று. உணர்ந்திருப்பார்சிலரும் உறங்குவார்சிலருமன்றிக்கே, இருந்ததே குடியாக வுறங்கிற்று. இவள்பிறந்த ஊராகையாலே இவள்தசையை யநுஸந்தித்து சோகத்தாலே சோர்ந்து கிடந்தபடி. நாகபாசத்தினன்றுபோலே ஒன்றிரண்டுபேராகிலும் உணர்ந்திருக்கப் பெற்றதோ? பழிசொல்லுவாருமின்றிக்கே ஹிதஞ்சொல்லுவாருமின்றிக்கே உசாத்துணையுமின்றிக்கே யிருக்கிறபடி. புறம்புபோய் ஒன்றைக்கண்டு தரித்தாலோ? என்னில்,—[உலகெல்லாம் நள்ளிருளாய்] - ப்ரளயங் கோத்தாப்போலே, பதார்த்தங்களடைய இருள்மறைத்தது. நள்ளிருள் - செறிந்த இருளென்னுதல், நடு இருளென்னுதல், ஸகல பதார்த்தங்களும் ஒடுங்கினால் ராத்ரிக்கு அஸாதாரணமான ஒலியென்னுதல். பதார்த்தர்சநம்பண்ணியும் தரிக்கவொண்ணாதபடியாயிற்றென்கை. [நீரெல்லாந்தேறி] - ஜலசரஸத்த்வங்களும் த்வநியடங்கி ச்ரவணேந்த்ரியத்துக்கு முதலிலே விஷயமில்லை யென்கை. ஆக, மூன்று பதத்தாலும் வாகிந்த்ரியத்துக்கும் சக்ஷுஸ்ஸுக்கும் ச்ரவணத்துக்கும் விஷயமில்லை யென்கை. பகலில் வந்தால் இந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வவிஷயங்களிலே பாலிபாய்ந்து ஆற்றாமைமட்டஞ்செய்யும், அங்ஙனுமொன்றின்றிக்கே ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் பிரிந்தவிஷயமொன்றுமேயாய் ஆற்றாமை விஞ்சியிருக்குமிறே. [ஓர்நீளிரவாய் நீண்டதால்] - பகல்விரவின இரவன்றிக்கே இரவேயாகை. மநுஷ்யராத்ரியிற்காட்டில் தேவர்களுடையராத்ரி நீண்டிருக்குமிறே, அதுக்கும் ஓரவதியுண்டு. அங்ஙனும் ஓரவதி காண்கிறிலோம். [பாரெல்லாமுண்ட] - ப்ரளயாபத்தில் தரம்பாராதே எல்லாரையும் ரக்ஷித்தவன். ஜகத்துக்கெல்லாம் வந்தவாபத்துப் போருமாயிற்று இவளுக்குவந்தது. ப்ரளயங்கொள்ளப்புக்க ஜகத்து மடலெடுக்கப்புக மாட்டாமையன்றே ரக்ஷித்தது, தந்தாமால பரிஹரிக்கவொண்ணாத ஆபத்துக்களில் உதவுமவனன்றோ? அன்று ஒருவர் அர்த்தியாதிருக்க ரக்ஷித்தான, இன்று இரந்ததே குற்றம். [நம்பாம்பணையான்] - "உடம்பிலே யணையவேணும்" என்பார்க்கு உடம்புகொடுக்குமவன். ஸம்ஸாரிகளுக்குச் செய்யுமதும் பெற்றிலேன். அநந்யப்ரயோஜநர்க்குச் செயயுமதும் பெற்றிலேன். ஸாமாந்யரக்ஷணமு மில்லையாயிற்று, விசேஷரக்ஷணமு மில்லையாயிற்று. [நம்] - ஸம்ச்லேஷதசையில் கையாளாய்த் தாழநின்று பரிமாறினபடி. அத்தாலே, கூப்பிடுகைக்குவேண்டுவது பண்ணிப்போனானித்தனை. [வாராதால்] - வருகிறிலன். வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கவேண்டா, உடம்பிலேயணைக்க வேண்டா, வந்து முகங்காட்டவமையும். "த்ருஷ்டஏவஹி ந:சோக மபநேஷ்யதி ராகவ: - தமஸ் ஸர்வஸ்யலோகஸ்ய ஸமுத்யந்நிவபாஸ்கர:". [ஆவிகாப்பார் - ஆர்] - ப்ரளயத்தினகையிலேயகப்பட்டாரைப்போலே இக்ராத்ரியினகையிலே யகப்பட்டுக் கிடக்கிற நான் ப்ராணரக்ஷணம்பண்ணவோ? "எம்மில்முன் னவனுக்கு மாய்வராலோ" என்று எனக்கு

முன்னே தளருகிற தோழி காக்கவோ? ஹிதம்சொல்லுகிற தாயார் காக்கவோ? பழிசொல்லுகிற ஊரார் காக்கவோ? [எல்லே] - என்னே. ஆச்சர்யத்திலேயாதல்; தோழிஸந்நிதி யின்றிக்கேயிருக்க, வாஸனையாலே அவளை ஸம்போதிக்கிறளாதல். [வல்வினையேன்] - ஆபத்ஸகனாய் ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷஸ்வபாவனானவன் உதவாதபடியான மஹாபாபத்தைப் பண்ணினேன். [வல்வினையேனாவி] - விரஹத்துக்குச் சிணையாத ஆவி. பிரிவேஹேதுவாக நூறேபிராயமென்னும் ஆவி. [இனி - ஆர்] - ஆபத்துக்களிலே உதவிப்போருமவன் உதவாதபின்பு, பாதகர் என்னை நோக்கவோ?

ஈடு.—முதற்பாட்டு. ப்ரளயாபத்திலே வந்து உதவினவன் என்னை விரஹப்ரளயம் நோக்க வந்து உதவாதபின்பு, இனி நான் ஜீவிக்கை என்று ஒரு பொருளுண்டோ? என்று தன்ஜீவநத்திலே நசையறுகிறாள்.

[ஊரெல்லாம் துஞ்சி] - ஊரவர்கவ்வை தாரகமாக மடலூரக்கடவதாம், இனி ஆர்பழி தாரகமாக நாம் மடலூருவது. சிலர் உறங்கச் சிலர் உணர்ந்திருக்கையன்றிக்கே, எல்லாருமொக்க உறங்கிற்று. திருவடி செல்லுகிற க்ஷணத்திலே ராக்ஷஸிகளடைய உறங்கினாப்போலே, பழிசொல்லுவாரடங்க உறங்கிற்றாயிற்று. அன்றிக்கே, இவள்பிறந்த ஊராகையாலே இவள் தசையைக் கண்டு சோகித்து, சோரை சாய்த்தாப்போலே எல்லாருமொக்க உறங்கின படியைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். நாகபாசத்தின்று ஒரு ஸ்ரீஜாம்பவான் மஹாராஜர் திருவடி தொடக்கமானாருணர்ந்திருந்தமை யுண்டிறே; இங்கு அங்ஙனுமொருவர் இல்லையாயிற்று. ஆக, பழி சொல்லுவாரோடு ஹிதஞ்சொல்லுவாரோடு உசாத்துணையாவாரோடு வாசியற, எல்லாருமொக்க உறங்கிற்றென்கை. இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று - பழிசொல்லியும் போது நடக்க இல்லாதபடி எல்லாருங்கூட உறங்குகையாலே, சிலருடன் உசாவிக் காலக்ஷேபம்பண்ண ஒண்ணாதபடியான தசை பிறந்தபடி சொல்லுகிறது. ஊரெல்லாம் உறங்கிற்றாகில், வேறே லோகத்திலே போயாகிலும் உசாத்துணையாவாருண்டாகில் பார்க்கலாமோ? என்ன,— [உலகெல்லாம் நள்ளிருளாய்] - ப்ரளயங்கோத்தாப்போலே லோகமடைய இருளாயிற்று. நள்ளென்று - நடுவாதல், செறிவாதல். நடுவான இருளென்னுதல், செறிவான இருளென்னுதல். அன்றிக்கே, எல்லாப்பதார்த்தங்களினுடையவும் ஒலியடங்கினல் ராத்ரிதனக்கென்னவே பொருத்தவசியுண்டு, அத்தைச்சொல்லுகிறதாதல். ஆக, சப்தாதிவிஷயமொன்று மில்லாதபடியாயிற்றென்கை. [நீரெல்லாம் தேறி] - ஜலசரஸத்த்வங்களுடைய ஹிம்ஸையும் அங்குள்ள த்வனியும் அடங்கிற்று. ஊரெல்லாம் துஞ்சி என்கையாலே - சிலரோடே உசாவிப் போதுபோக்குமதில்லையென்கை. உலகெல்லாமென்று கண்ணுக்கிலக்காயதொன்றில்லாமையாலே ஒன்றைக்கண்டு போதுபோக்குமதில்லையென்கை. நீரெல்லாம்தேறி என்கையாலே - முகத்திலே ச்ரவணேந்த்ரியத்துக்கு விஷயமில்லையென்கை. இவைதான் - ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாயிருக்கிறது. பகலில் வந்தால் இந்த்ரியங்கள் அவ்வவ விஷயங்களிலே பல்விபற்றுகையாலே ஆற்றாமை அரையாறப்பட்டிருக்கும். ராத்ரியில் எல்லா இந்த்ரியங்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷவிஷயமொன்றுமில்லாமையாலே ஆற்றாமை கரைபுரண்டிருக்கும். [ஓர்நீளிரவாய்நீண்டதால்] - பண்டும் ராத்ரி நெடுகாநிற்கச் செய்தே பகலும் இடையாட்டம் வருமிறே. பகல் வாராத ராத்ரியாய், [நீண்டதால்] - மநுஷ்யர்களுடைய ராத்ரி ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுடைய ராத்ரி நீண்டிருக்குமாறுபோலும் அதுக்கு அவதியுண்டு, அங்ஙனுமொரு அவதியில்லையாயிருக்கிறது. [பாரெல்லாமுண்ட] - ப்ரளயாபத்தில் தரம்பாராதே எல்லாவற்றையுமொக்க ரக்ஷித்தவன். ப்ரளயாபத்திலகப்பட்டாரெல்லார்க்கும் உண்டான ஆபத்து இவளொருத்திக்கும் உண்டுபோலேகாணும். ப்ரளயத்தில், சிலர் படவென்றிருக்கு அதுவும் மாட்டாத தசையுண்டாயன்றிறே இருந்தது. தன்னாலே பரிஹரித்துக்கொள்ளவொண்ணாதபடியான ஆபத்து வந்தால் உதவுமவன். [நம்பாம்பணையான்] - ரக்ஷணத்துக்கு உடலாகக் கண்வளர்ந்தருளுமவன். திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையவன். ஆக, அவர் நம்பக்கலுள்ள பக்ஷபாதத்தைப் படியுமில்லையாயிற்று, ஸம்ஸாரிகள் பக்கலுமில்லையாயிற்றே! என்கிறாள். நித்யஸூரிகளோடே நித்யாநுபவம்பண்ணுகிறவிடம் ஸம்ஸாரிகளுக்கு அபேக்ஷையின்றிக்கே இருக்கச்செய்தேயும், தான் அறிந்ததாக ஆபத்ஸகனாவானே வந்து ஆபத்ஸேனம்பண்ணும், தன்னுடைய மெய்

...ந்தத்தாலே [நம்] - வைச்சிலேஷித்து, கூப்பிடுகைக்குவேண்டுவது கொடுத்தபடியாலே - நம் என்கிறாள். [வாரானால்] - வயிற்றிலேயடுத்து ரக்ஷிக்கவேண்டா, உடம்போடே அணைய வேண்டா, வடிவழகுகாட்டவமையுமிறே *த்ருஷ்ட ஏவ ஹி ந:சோகமபநேஷ்யதி ராகவ:, தமஸ் ஸர்வஸ்யலோகஸ்ய ஸமுத்யந்நிவ பாஸ்கர:*. [இனி] - இவ்வளவில். [ஆவிகாப்பார் - ஆர்] - ப்ரளயாபத்தில் அகப்பட்டாரைப்போலே ஆபந்நையாயிருக்கிற நான் ரக்ஷிக்கவோ, ''எம்மின் முன் அவனுக்கு மாய்வராலோ''—என்கிறபடியே 'இவளுக்கு அவன் வேணும்' என்று என் பேற்றுக்கு எனக்குமுன்னே நோவுபடுகிற தோழி ரக்ஷிக்கவோ, ஹிதஞ்சொல்லுகிற தாயார் ரக்ஷிக்கவோ, பழிசொல்லுகிற ஊரார் ரக்ஷிக்கவோ? அல்லே - ஆச்சர்யத்திலேயாதல் தோழியை ஸம்போதிக்கிறளாதல். மேலே ''அன்னையருந்தோழியரும்'' என்று - அவர்களும் உறங்கினர் என்னா நிற்கச்செய்தேயும், தன் ஆபத்தே செப்பேடாக ''இவ்வளவில் அவள் உணர்ந்திருக்க ஸம்பாவனையுண்டு'' என்று பார்த்து - அல்லே என்கிறாள். வல்வினையேன் - ஸர்வரக்ஷகனுமாய், உடம்போடணைந்தாரைப்பிரியாதவனுமாயிருக்கிற அவன் வந்து உதவாதபடியாயிருக்கிற மஹா பாபத்தைப்பண்ணினேன். வல்வினையேனாவி - பிரிவே ஹேதுவாக நாசோந்முகமாயிருக்கிற என்னுடைய ஆவியை. ''பிரிவுக்குச்சிளையாத இது இனி முடியப் புகுகிறதே'' என்கிறாள். ரக்ஷகனானவன் வந்திலன், எனக்குமுன்னே தோழி நோவுபட்டுக்கிடந்தாள், இனி பாதகர் ரக்ஷகராகவோ.

ஆவிகாப்பாரினியார் ஆழ்கடல்மண்விண்மூடி*
மாவிகாரமாய் ஓர்வல்லிரவாய்நீண்டதால்*
காவிசேர்வண்ணன் என்கண்ணனும்வாரானால்*
பாவியேன்நெஞ்சமே! நீயும்பாங்கல்லையே. (2)

ஈ.—இரண்டாம்பாட்டில். இத்தசையிலே க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன், மஹாபாபியான என்னுடைய ஸம்பந்தத்தாலே, நெஞ்சே, நீயும் பாங்கன்றியே அழியாநின்றாய் என்கிறாள். [ஆழ்கடல் என்று தொடங்கி] - அபரிச்சேத்யமான கடலையும் பூமியையும் ஆகாசத்தையும் அடையமறைத்து அவ்வளவன்றிக்கே மஹாவிகாரத்தையுடைத்தாய் நூறாயிரம் ஆதித்யர்கள் வந்தாலும் பேதிக்கவொண்ணாதது ஒருராத்ரி வந்து நலிக்க அமைந்தபடியாயிற்று. [காவிசேர்வண்ணன்] - காவி போலேயிருக்கிற நிறத்தை யுடையவன்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், இத்தசையில் உதவக்கடவ க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன், நெஞ்சே, நீயும் அபவ்யமாகாநின்றாயென்கிறாள். [இனி-ஆவிகாப்பார்-ஆர்] - உதவுமவன் உதவுகிறிலன், நெஞ்சும் பாங்காகிறதில்லை, இனி காப்பார் ஆர்? [ஆழ்கடல் இத்யாதி] - அபரிச்சேத்யமான கடலையும் பூமியையும் ஆகாசத்தையும் மறைத்து. அவ்வளவிலும் பர்யவஸியாதே மஹத்தான விகாரத்தை உடைத்தாய், நித்யவிபூதியையும் கணிசிக்கிறப்போலே யிராநின்றது. ஸ்ரீவிச்வரூபங்காட்டினப்போலே. ஸர்வசக்தி செய்யுமத்தையும் செய்யாநின்றது. அத்விதீயமாய் அதிப்ரபலமான ராத்ரியாய் முடிவுகாணப்போகிறதில்லை — நூறாயிரமாதித்யர்களாலும் பேதிக்கப்போகாத ப்ராபல்யம். இதனுக்கும் ராத்ரிக்கும் வாசி தெரிவிக்கமாட்டாமையாலே - இருளை ராத்ரியென்கிறாள். [காவிசேர்வண்ணன்] - ''ப்புல்லேந்தீவர பத்ராபம்'' என்கிற நிறத்தையுடையவன - இருளோடு செறிந்த நிறமாகையாலே, இருளோடே செறிந்து வரலாங்கிடீர் கம்ஸன் காவலாக வைத்த துஷ்ப்ரக்ருதிகள்கண்படாதபடி இருளிலே வந்து அவதரித்தவன் அன்று தாமஸப்ரக்ருதிகளை போக்க வந்தவனுக்கு, இன்று இந்ததமஸ்ஸைப் போக்கலாகாதோ. [என்கண்ணனை] - முன்பு ராத்ரிகளிலே வந்து உதவுமவன். [பாவியேன்நெஞ்சமே] - அவனும் என்னுடையவனுமிறே யுதவாதொழிந்தது. ஆபத்துக்கு உதவாதவனுமன்றே, அது உனக்குமொக்குமிறே. என் கண்ணன் என்னலாம்படியிறே அவன்பவ்யதை. பவ்யரானுரடங்க அபவ்யராம் பாபத்தைப் பண்ணினேன். [நீயும்பாங்கல்லையே] - சேஷியாய் ஸ்வதந்த்ரனானவன செய்யுமத்தை, பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமாயிருக்கிற நீயும் செய்யவேணுமோ. ''ப்ரணயித்வத்தை விட்டேன்'' என்னலாம், ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே: உனக்கு அங்ஙன் இருப்பதொன்றுண்டோ?

ஈடு.—இரண்டாம் பாட்டு. இத்தசையில் க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன்; என்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே, அவனைப் போலே நெஞ்சே! நீயும் பாங்கன்றிக்கே யொழிந்தாயென்கிறாள்.

[ஆவிகாப்பாரினியார்] உதவுமவன் உதவிற்றிலன், நெஞ்சும் பாங்கன்றிக்கே யொழிந்தது. இனி ரக்ஷகரார். கண்ணனும்வாரான் - நெஞ்சமே! நீயும் பாங்கல்லை - ஆவிகாப்பாரினியார். [ஆழ்கடல் இத்யாதி] - வ்யாபகபதார்த்தங்களை வ்யாப்யங்களிலேயொன்றுமறைத்தது. அபரிச்சேத்யமான கடல், எல்லாப்பதார்த்தங்களுக்கும் இடங்கொடுக்கக்கடவபூமி, அதுக்கும் அவகாசப்ரதாகம் பண்ணும் ஆகாசம், இவற்றையடைய மறைத்து. [மாவிகாரமாய்] - தன்னையும் அவ்வளவில் பர்யவஸிப்பதாயிருக்கிறதில்லை, மஹாவிகாரத்தையுடைத்தாய் நிற்ப விபூதியையும் கணிசிக்கிறப்போலேயிராநின்றது; வைசஸநப்பங்காட்டின வைவசக்தி செய்வதெல்லாம் செய்யாநின்றது. [ஓர்வல்லிரவாய்] - ராத்ரிக்கும் இருளுக்கும்வாசி பத்திபண்ணாமை மையாலே - இருளை ராத்ரியென்கிறாள். [ஓர்வல்லிரவாய்] திருவாழியைவிட்டுத் துன்றுத்து உதவவரிலும் வரவொண்ணாதபடி செறிந்திருக்கை. [நீண்டதால்] ஒரு முடிவு காணவொண்ணாது. [காவிசேர்வண்ணனன்] - "புல்லேந்தீவரபத்ராபம்" என்கிற நிறத்தையுடையவன். இருளோடு ஒரு கோவையான நிறம் - திருநீலமேனியிறே. கறுப்பு உடுத்து வருவாரோ வருவாரோ வாரான். [என் கண்ணன்] - கம்ஸன் காவலாகவைத்த துஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்படாதபடி, இருளிலேவந்து உதவினவன். நள்ளிருட்கண்வந்த வெள்ளைத் தெய்வமிறே. [வாரானால்] - தாமஸப்ரக்ருதிகளை நிரஸிக்க வருமவன், தமஸ்ஸானது தன்னையே நிரஸிக்க வந்தால்வாராதவன் வந்தானாகில் அப்போதே விடியுமே இவளுக்கு, பகற் கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேனிறே. [பாவியேன் நெஞ்சமே] - உனக்கும் அவனோடொத்த ப்ராப்தியேயிறே. அவன் உதவும் ஸ்வபாவனல்லாமையன்றே உதவாவிட்டது, என்னோட்டை ஸம்பந்தமிறே - என்மாட்டுள்ள வினைக்கையிறே அவன் உதவாதொழிகிறது, அது உனக்குமொக்குமிறே. [நீயும்பாங்கல்லையே] - ஆகாரத்தாலே ஸாஜாத்யமுண்டானால் வேறொராகாரத்தாலே வ்யாவ்ருத்தியுண்டானாலாகாதோ, ஸ்வதந்த்ரனுப்பரதந்த்ரனை அவனைப்போலே யாகவேணுமோ; பாரதந்த்ர்யமே ஸ்வரூபமான நீயும். அவனுக்கு ப்ராப்தியம் தவிர்ந்ததென்றால் ஸ்வாதந்த்ர்யமே ஜீவிக்கும், உனக்கு அங்ஙனேயொன்றில்லையே. இருவர் பக்கராயிருந்தால் அவர்களிலே ஒருவன் ஜயபராஜயங் காட்டில் மற்றையவனும் அப்படியாக வேணுமோ. "என்கண்ணனும் வாரானால்," "என் நெஞ்சமே" என்று ஒக்கச் சொல்லலாயிருக்கிறதிறே.

நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமே நீளிரவும்*
ஓயும்பொழுதின்றி ஊழியாய்நீண்டதால்*
காயுங்கடுஞ்சிலை என்காகுத்தன்வாரானால்*
மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே. (3)

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டில், ஸகலதுக்கங்களையும் போக்கும் ஸ்வபாவனான காகுத்ஸ்தனும் வருகிறிலன், பரதந்த்ரையாகையாலே முடியவும் விரகு பெறுகிறிலேனென்று இன்னாதாகிறாள். [நீளிரவு என்று தொடங்கி] - அபரிச்சேத்யமாம்படி வளர்ந்ததாதிரி, கல்பமாய் வந்து தோற்றி ஒன்றும் குறைந்துகாட்டாதே நெருக்கிற்று. ப்ரதிகூலரை நிரஸிக்கும் ஸ்வபாவமாய் தர்சந மாத்ரத்திலே பாவனமான ஸௌசீல்யத்தையுடையனான சக்ரவர்த்திதிருமகனும் வருகிறிலன்.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், ஸகலதுக்கங்களையும்போக்கும் காகுத்ஸ்தன் வருகிறிலன், பரதந்த்ரையாகையாலே முடியும்விரகு அறிகிறிலேனென்கிறாள். [நீயும்இத்யாதி] - 'மனமே' என்கிறபடியே உன்னையொழிய ஒருகார்யம்செய்யவொண்ணாதபடிப்ரதாநமான நீயும் பாங்காகிறிலை. முதலிலேநெடிதானராத்ரியும், முடிவுகாணவொண்ணாதே-வளராநின்றாலும் குறைந்துவரலாமிறே அங்ஙனேசெய்யாதே, நிலைபெறுகிற

தில்லை. அவ்வளவன்றிக்கே, ''ராத்ரி'' என்கிற பேரைப்போகட்டு, ''கல்பம்'' என்கிற பேரையுடைத்தாய்; அவ்வளவிலும் தலைக்கட்டாதே நெடுகாநின்றது. [காயும்கடுஞ் சிலை] - ப்ரதிபக்ஷத்தை தக்தமாக்குவதாய், பெருமாள்கண்பார்க்கிலும் கண்பாராதசிலை. ''அவஷ்டப்ய மஹத்தநு:'', வில்லையணைக்கவே பணி போரும்படியிறேயிருப்பது. [என்காகுத்தன்] - பிராட்டிக்கு உதவினது தனக்கு உதவிற்றென்றிருக்கிறாள். ஒருநாள் ஓராபத்திலே யுதவினார்க்குப் பின்பு உதவலாகாதோ? ''தயரதற்குமகன்தன்னை யன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே'' என்னக்கடவதிறே. கீழே ''கண்ணனும் வாரானால்'' என்றாள், ''அபிஷிக்தக்ஷத்ரியபுத்ரனல்லேன்'' என்று அவன் வரத்தவிர்ந்தாலும், முடிசூடிநோக்கிப்போந்தகுடியிலே பிறந்தார்க்கு வரவேண்டாவோ. ''சினத்தினால் தென்னிலங்கைக்கோமானைச் செற்ற மனத்துக்கினியானை'' என்றார்களிறே பெண்கள் இருந்தவிடத்தே சென்று விரோதியைப்போக்கினவன் வருகிறிலன். ''அபியாதா ப்ரஹர்த்தா ச'' என்னக்கடவதிறே. [மாயும்வகையறியேன்] - அபிமதர் வாராவிட்டால் முடிகையிறே ப்ரியம், அதுக்கு விரகறிகிறிலேன். ''காலோ ஹி துரதிக்ரம:'' என்றாளிறே பிராட்டி. [வல்வினையேன்] - அவன்வாராமைக்கடியானபாபத்தைப் பண்ணினேன். முடியவும் அரிதான பாபத்தைப் பண்ணினேன். பாபம் மரணஹேதுவன்றிக்கே ஜீவிக்கைக்கு ஹேதுவாயிருக்குமாகாதே, ஜீவிக்கை தேட்டமானபோது அரிதாம், முடிகையும் தேட்டமானபோது அரிதாம், அநிஷ்டாவஹம் பாபமித்தனையிறே. [பெண்பிறந்தே] - முடிகையும் ஜீவிக்கையும் ஸ்வாதீநமல்லாத ஜந்மத்தே பிறந்தேன். எல்லாவளவிலும் அவனைநோக்கவேண்டும் ஜந்மமிறே. முடியும்போது, ஆண்பிள்ளையுமாய் ஸ்வதந்த்ரனுமான சக்ரவர்த்திபோல்வார் வேணுமாகாதே.

௩. — மூன்றாம்பாட்டு. ஸகலதுக்கங்களையும் போக்கும்ஸ்வபாவனான காகுத்ஸ்தனும் வருகிறிலன், பரதந்த்ரையாகையாலே முடியவும் விரகறிகிறிலேனென்கிறாள்.

[நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமே] - கங்கைக்கு அக்கரைப்பட்டவாறு, இளைய பெருமாளைப்பார்த்து, ''பிள்ளாய், நீயும் படைவீடேறப்போ'' என்றாற்போலே, ''[illegible] இவரைப்போழ்யவும் தலைக்கட்டலாம்'' என்று ப்ரமித்து; அப்படியே இவரும் தந்திருவுள்ளத்தைப்பார்த்து, ''நீயும்பாங்கல்லைகாண்'' என்கிறார். *மநஏவ* என்கிறபடியே - நெஞ்சைக் கொண்டேயிறே எல்லாம் பெறவிருக்கிறது. ஆயிருக்கச் செய்தேயும், நீ [illegible] கிறார். [நீளிரவு இத்யாதி] முதலிலே நெடிதான ராத்ரியானது; அதுக்குமேலே, ஒருமுடிவு காணவொண்ணாதபடி யிராநின்றது. அடிகாணவொண்ணாதபடியுமாய், முடிவுக்கும் ஓரெல்லை காணவொண்ணாதபடி யிராநின்றது. முடிவுகாணவொண்ணாதிருக்கச் செய்தேயும் அடியும் நிற்பனவுண்டிறே, இது அப்படி யிருக்கிறதில்லை. [ஓயும்பொழுதின்றி] கல்பத்தில் நின்றும் காலாந்தரக்கடையதன்றிக்கே. [ஊழியாய்] ''சாத்தன்'' கூத்தன்'' என்றாற்போலே சில பேராய், அவர்கள் தாங்கள் ஜீவிக்கப்புக்கவாறே சிறுபேர் தவிர்ந்து ''சோழக்கோனார், தொண்டைமானார்'' என்று பட்டப்பேர் பெற்று வாழுமாபோலே, ராத்ரியானதுபோய் ''கல்பம்'' என்னும் பேரையுடைத்தாகாநின்றது. [நீண்டதால்] அதுதனக்கும் ஓரவஸாநமுண்டிறே; அதுவுமில்லையாயிற்று இதுக்கு.

[காயும்கடுஞ்சிலை இத்யாதி] ஒருத்தியுடைய நெடிதான ராத்ரியைப் போக்குகைக்காக வ்யாபரிக்க வில்வலியையுடையவனும் வருகிறிலன். ப்ரதிபக்ஷத்தின் மேலே காயாநிற்பதாய், பிரிகைப்பக்கல் பெருமாள் கண்பார்க்கிலும் தான் கண்பாராதபடியான சிலையையுடையவன். அவனுடைய சார்ங்கம் என்னளவிற் கண்டிலேன். [சாங்கமென்று - பஞ்சபாதகத்துக்குப்பேர்.] [என்காகுத்தன்] பிராட்டிக்கு உதவினதும் 'தனக்கு உதவிற்று' என்றிருக்கிறாள். ''தயரதற்கு மகன்தன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சம்'' என்று நான் தஞ்சமாக நினைத்திருக்குமவனும் வருகிறிலன். ''சினத்தினால் இத்யாதி'' - பிராட்டியுடைய விரோதியைப் போக்கினது அவளுக்குக் காரியம் செய்தானாக நினைத்திருக்கையன்றிக்கே, தன் சினம் தீர்ந்தானாயிருக்குமவன். [காகுத்தன்] கீழே, ''கண்ணனும்வாரானால்'' என்றது: அபிஷிக்தக்ஷத்ரியபுத்ரனல்லாதார்தாம் தவிருகிறார்கள், முடிசூடி நோக்கும் குடியிலே பிறந்தவனுக்கு வரத்தட்டுண்டோ. ககுத்ஸ்தகுலோத்பவனானவனும் வாராதொழிவதே! [வாரானால்] எதிரிகள்வரப் போர இருக்கையன்றிக்கே தானே பெடுத்துவிட்டுச் சென்று பொருமவனும் வருகிறிலன்.

அபிபாதா-எதிரிகள்வரப் போரவிருக்கையன்றிக்கே, எடுத்துவிட்டுப்பொருகையும் தமக்கே பணியாயிருக்கும். *ப்ரஹர்த்தாச* தூசிந்தலையில்நின்று "முதல்வெட்டு ஆரது" என்றால், அதில்முற்பாடும் தம்மதாயிருக்கும். *ஸேநாநயவிசாரத:*- தாம் போகாதே, தூசியுமணியும் பேரணியுமாக வகுத்துவிட்டால், ஒக்கநின்று பொருவித்தாற்போலே வென்று மீளும்படி படைகோக்கவல்லவர். [மாயும்வகையறியேன்] இவன் வாராமையறிந்தால் இனிமுடிகை பிறர் லாகம், முடியும்விரகறிகிறிலேன். [வல்வினையேன்] முடிகை லாகமாய்த் தேட்டமானால் அதுவும் கிடையாதபடியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். பாபமானது விநாசஹேதுவாகையன்றிக்கே, ஜீவிக்கைக்கு ஹேதுவாவதே! ஜீவிக்கைதேட்டமானபோது அரிதாம், முடிகை தேட்டமானபோது அரிதாம், ஏதேனுமாக அபேக்ஷிதமானதும் பாபமாயிற்றிறே. [பெண்பிறந்தே] பாரதந்த்ர்யஜந்மத்திலே பிறந்தார்க்கு நினைத்தபோது முடியப்போமோ. பிறர்க்காக ஜீவிக்கவேண்டும் பாரதந்த்ர்யஜந்மத்திலே பிறக்கைக்கீடான மஹாபாபத்தைப் பண்ணினேன். *பாபாநாமாகரஸ் ஸ்த்ரிய:* என்னக் கடவதிறே. *நசாஸ்ய மாதா* - பிராட்டி திருவடியைக் கண்டவநந்தரம் பெருமாள்பக்கல் ப்ரணயரோஷத்தாலே, "இவன் அவர் வரவிட்ட ஆள்" என்று சீறிச் சிலவார்த்தை யருளிச்செய்ய; "தேவரீர் எழுந்தருளியிருந்தவிடம் அறியாமலிருந்தாரித்தனையல்லது பாவபந்தத்தில் ஒன்றும் போராமையோ, அறிந்த பின்பு இளைந்தாழ்ந்தாராகிலன்றோ குற்றமாவது" என்று அச்சிலிட்டு ஆறும்படி சிலவார்த்தை விண்ணப்பஞ்செய்து பின்னையுந்தான், "அவரைப்பிரிந்து பத்துமாஸமுண்டே, இவ்வளவும் முடியாமல் தரித்திருந்ததன்றோ தேவரும்" என்று தனக்குக்கருத்து என்னுமிடம் தோற்றவிருந்தான்; அதுவோ உனக்குநினைவு! வாராய், நாட்டாருக்கு, மாதாவென்றும் பிதாவென்றும் ப்ராதாவென்றும் பந்துக்களென்றும் பலதலைத்திருக்கையாலே ஸ்நேஹமானது எங்கும் பாலிபாய்ந்திருக்கும்; பெருமாள் அங்ஙனன்றிக்கே, எல்லார்பக்கல்பண்ணும் ஸ்நேஹத்தையும் என்பக்கலிலே ஒருமடையாகச் செய்துவைக்கையாலே, எல்லாம் செய்தாலும், கடலை யணைசெய்து விரோதிவர்க்கத்தைக் கிழங்கெடுத்து 'தண்ணீர் தண்ணீர்' என்று வருகை தவிரார்; தாபார்த்தன் விடாய்ப்பட்டுப் பந்தலேற வரக்கொண்டு தண்ணீர்ச் சாலு நட்டிக்கிடந்தால் பிழையாதாப்போலே, அவர் இப்படிவரக்கொண்டு காரியன்றிக்கே இருப்பளவும் பின்னையவரைக் கிடையாதென்று அவர்க்காக என்னை நோக்கிக்கொண்டிருந்தேன். அவரைக்கண்ட பிற்றைநாள் நான் இருந்தேனாகிற் காண் நீ இவ்வார்த்தை சொல்லுவதென்றாளிறே. *தூத* - முன்பு "வாநர" என்றாற்போலே சொல்லிப்போந்தவள் இப்போது அவர்பக்கலுண்டான சிசுகு இவ்வளவும் எறிப்பாய்ந்து அவர் வரவிட வந்தவனன்றோ நீயும் என்றாளிறே. [வல்வினையேன் பெண்பிறந்தே - மாயும் வகை யறியேன்] ஸ்வேச்சாதீநமான மரணமாம்போது ஆண்பிறந்த சக்ரவர்த்தி பிள்ளைகளாக வேணுமாகாதே; ஜ்ஞாநவான்களாதல் ஸ்வதந்த்ரராதல் செய்ய வேணும்; ஆர்த்திகளான பெண்பிறந்தார்க்கு நினைத்தபடி முடியப்போமோ.

பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர்காண்கிலேனென்று*
ஒண்சுடரோன்வாராதொளித்தான்* இம்மண்ணளந்த
கண்பெரியசெவ்வாய் எங்காரேறுவாராகில்*
எண்பெரியசிந்தைநோய் தீர்ப்பாராரென்னையே? (4)

அ:—நாலாம்பாட்டில், கண்டார்க்குப் பொறுக்கவொண்ணாதபடி வ்யஸநப்படாநிற்க, எல்லாருடைய ஆபத்துக்களையும் போக்குவானை திருவுலகளந்தருளின எம்பெருமானை வருந்தினள். என்னுடைய நிரவதிக சிந்தாவ்யஸநத்தைப் போக்குவார் ஆர்? என்கிறாள் [பெண்பிறந்தார் என்று தொடங்கி] - நான்படுகிற மஹாதுக்கத்தைப் பெண்ணாய்ப்பிறந்தார் படும் மஹாதுக்கம் இனி நான் காண மாட்டேனென்று தான்வரில் நமக்கு ஆச்வாஸகரமான ஒளியையுடைய ஆதித்யன் வாராதே ஒளித்தான் [இம்மண் என்று தொடங்கி] - குணாகுண நிரூபணம்பண்ணாதே எல்லாருடைய ஆபத்துக்களையும் போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனும் நிரதிசயஸௌந்தர்யயுக்தனும் ஜகத்தினுடைய ஆபந்நிவாரணத்தாலே மேநாணித்திருக்கிறவன்,

இ.—நாலாம்பாட்டில், கண்டார்க்குப் பொறுக்கவொண்ணாத வ்யஸநம் செல்லாநிற்க, வரையாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீவாமநன் வருகிறிலன், என்னுடைய சிந்தாவ்யதையைப் போக்குவாராரென்கிறாள். [பெண் பிறந்தார்] - பாதந்த்ரைகளாய் ம்ருதுப்ரக்ருதிகளாய்ப்பிறந்த ஸ்த்ரீகள். [எய்தும்பெருந்துயர்] - அநுபவிக்கும் மஹாதுःக்கம். பாரதந்த்ர்யத்தாலே முடியவும் மாட்டாதே, மார்த்தவத்தாலே க்லேசமும் பொறுக்கமாட்டாதொழிகை. [காண்கிலேனென்று] - இந்த துःகத்தைப் பொறுக்கமாட்டேனென்று. ஸர்வரக்ஷகன் பொறுக்குமித்தனைபோக்கி, ரக்ஷணமாத்ரத்திலேயந்வயித்தவர்கள் பொறுக்கவல்லர்களோ; வகுத்தவன் பொறுக்குமித்தனைபோக்கி, அந்யர் பொறுக்கவல்லர்களோ: "உத்தர்த்துமர்ஹஸி ஹரேத் புருஷோத்தமோஸி" என்று புருஷோத்தமன் பொறுக்குமித்தனைபோக்கி புருஷர்கள் பொறுக்கவல்லர்களோ. [ஒண்சுடரோன்] - தோற்றத்திலே துக்கநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுமவன். [வாராது] - ஈச்வராஜ்ஞையாலே இருந்தவிடத்திலிராதவனும் தோற்றுகிறிலன். [ஒளித்தான்] - ஈச்வரபடர் காணவொண்ணாதபடி மறைந்தான். "இத்தர்மஹாநிகாண்பதில். ஈச்வராஜ்ஞாதிலங்கநத்தால்வந்தது அநுபவிக்கவமையும்" என்றிருந்தான். [இம்மண்ணளந்த] - இப்பூமிக்கு என்ன ஆபத்துண்டாய் அளந்தான். இப்பூமி மஹாபலிகையிலகப்பட்டதெல்லாம் இவள் விரஹத்தின்கையிலே அகப்பட்டாளாயிற்று பூமியை வரையாதேயளந்தவன். [கண்பெரிய செவ்வாய்] - மஹாபலியாலே நெருக்குண்ட பூமியின்க்லேசம் போகக் குளிரநோக்கின கண்ணிற்பரப்பை யுடையனாய், அதின்க்லேசம் போனதினாலுண்டான ப்ரீதியாலே பண்ணின ஸ்மிதத்தாலே சிவந்த அதரத்தையுடையவன். பிறர்ப்ரயோஜநத்துக்கு இரங்குமவன் தன்ப்ரயோஜநத்தை விட்டுவைப்பதே. [எங்காரேறு] - பூமியின்க்லேசம்போனது தன்பேறென்னுமிடம் நிறத்திலேதோற்றி, "இதுலகப்பட்டது" என்று மேனாணித்திருந்தவன். [வாரானால்] - இரக்கவேண்டா, அளக்கவேண்டா, வடிவழகைக் காட்டவமையும். [எண்பெரியசிந்தைநோய்] - வேதங்களுக்கு நிலமல்லாத பகவத்விஷயத்தை யுள்ளபடிபேசினார், தம்முடைய சிந்தாவ்யதை தம்முடையஜ்ஞாநத்துக்கு அவிஷயமாயிற்று. "அபரிச்சிந்நம்" என்னுமதொழிய "இவ்வளவு" என்னவொண்ணாது. [தீர்ப்பாரார்] - வரையாதே ஸர்வரக்ஷகனானவன் உபேக்ஷித்தபின்பு ஆராலேபோக்கலாம். [என்னையே] - மறக்கவும் மாட்டாதே நினைக்கவும்மாட்டாதேயிருக்கிற வென்னை. இது இவளுக்கேயுள்ளதொன்று.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு. கண்டார்க்குப் பொறுக்கவொண்ணாதபடி வ்யஸநம்செல்லாநிற்க, வரையாதேரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீவாமநனும் வருகிறிலன், என் சிந்தாவ்யஸநத்தைப் போக்குவாரார்? என்கிறாள்.

[பெண்பிறந்தார் இத்யாதி] - பாதந்த்ரஜந்மமாகையாலே முடியவும் பெறாதே, ம்ருதுஸ்வபாவைகளாகையாலே பின்பும் பொறுக்கமாட்டாதேயிருக்கிற ஸ்த்ரீகள் அநுபவிக்கிறமஹாதுःக்கத்தைக் காணமாட்டேனென்று. [ஒண்சுடரோன் வாராதேயொளித்தான்] ஸர்வரக்ஷகன் பொறுக்குமித்தனை போக்கி, ரக்ஷணைகதேசத்திலே அந்வயித்தவர்களுக்குப் பொறுக்கப்போமோ? புருஷோத்தமன் பொறுக்குமித்தனை போக்கி, புருஷர்களால் பொறுக்கப்போமோ? தன் தோற்றரவிலே ஸகல க்லேசமும் போம்படியான ப்ரகாசத்தையுடையவனும் வாராதே மறைந்தான். வந்திலன் என்னாதே, ஒளித்தானென்கிறது - "பீஷாஸ்மாத் வாதः பவதே", இக்காதியாலே பகவதாஜ்ஞையாலே மூப்பதுவட்டம் வரவேணுமே; இங்ஙனே யிருக்கிறவன் "ஈச்வராஜ்ஞையைமறுத்தால் வேணுமாகில் தலையை அறுத்துவைக்குமித்தனையன்றோ, இக்கொடுமை என் கண்ணால் காணப்போகாது" என்று ஈச்வரபடர்தேடினவர்களும் காணாதபடி யொளித்தான். "ஒளியவன்விசும்பியங்குந்தேரும் போயிற்று" என்னக்கடவதிறே. வருவுக்கு லேசமும் காணவொண்ணாதபடி மறைந்தது; "ஸோऽபிரேணூர்லக்ஷ்யதே", "சுழன்றிலங்கு வெங்கதிரோன் தேரொடும்போய்மறைந்தான்" என்னுமாபோலே. [இம்மண்ணளந்த] இப்பூமிக்கு என்ன துயருண்டாய் அளந்துகொண்டான். பூமிக்கு மஹாபலியாலுண்டான இடரளவோ எனக்கு ராத்ரியாலுண்டான இடர். வரையாதே எல்லாரையும் ரக்ஷிக்குமவன். [கண்பெரியசெவ்வாய் இத்யாதி] க்ருபையால் பெரியனாய் பூமியையளந்து, பூமியிலுள்ளார் விடாய்போம்படி குளிரக்கடாக்ஷித்து அத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷந்தோற்ற ஸ்மிதம் பண்ணுகையாலே சிவந்த அதரத்தையுடையவனாய். [எம்] ஸர்வவிஷயமாகப்பண்ணும்

ரக்ஷணத்தையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனுமாய். [கார்] இவற்றை ரக்ஷிக்கையால் தன்னிறம் பெற்றிருப்பானுமாய். [ஏறு] "அது தன்பேறு" என்னுமிடத்தாற்ற செருக்கித்திருக்குமவனும் வருகிறிலன். எம் என்று - ஸர்வரக்ஷகனுடைய ரக்ஷகத்வத்திலே தானும் அந்யதமையாகையாலே சொல்லுகிறாள். என் என்று - பாடமானபோது - பண்டு என்னோடே கலந்ததாலே தன்னிறம்பெற்று மேனாணித்திருந்தவனென்கை. [காரேறு] இரக்கவேண்டா, அளக்கவேண்டா, வடிவைக் காட்டவமையும். [என்பெரிய சிந்தைநோய்] *யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம்* என்கிறபடியே - வேதாந்தங்கள், இவ்வளவு என்று பரிச்சேதிக்கமாட்டாத பகவத் விஷயத்தை இத்தனை போதும் பேசினார். தம்முடைய சிந்தாவ்யதை பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடியான பெற்ற ஜ்ஞானத்துக்கு அவிஷயமாயிராநின்றது. "என் பெரியது" என்னுமித்தனை; இவ்வளவு என்னப்போகாது, பெரிய விஷயத்துக்கு அநுரூபமாயிறே சிந்தாவ்யதைதான் இருப்பது, அதுக்கு ஓரவதியில்லையே. *ததப்ராப்திமஹாதுக்க*. [சிந்தைநோய் தீர்ப்பார்] சிந்தாவ்யதை போக்கித்தனையேவேண்டுவது, அவனை மறக்கவும் அமையும்: "ஏதுசெய்தால் மறக்கேன்" என்னுமவர்களிறே இவர்கள் தான், அவனை மறக்கவுமாம் நினைக்கவுமாம், வ்யஸநம்போக்கித்தனையே வேண்டுவது. இப்போது மறக்கவும் அமையும் என்றது மறக்கை உத்தேச்யமாய்ச் சொன்ன வார்த்தையன்றே; ஓடுகிற வ்யஸநாதிசயத்தைச் சொன்ன படியிறே. அலாப தசையில் ஸ்ம்ருதிதான் மிகவும் ஆற்றாமைக்கு உடலாயிருக்குமிறே, "கண்ணன் காமமே சூழ்கின்றீர்," "காட்டேன்மின் நும்முருவென்னுயிர்க்கது காலன்" எனக்கடவதிறே. [என்னையே] இவ்வளவுக்குமேயுள்ளதொரு வ்யஸநமாயிற்று. காட்டசர் ஸ்மரித்து துக்கசீலருக்குப் பண்ணிக்கொண்டு போகாநின்றார்களிறே, அது செய்யவ மிறே ஸாதகபுத்யா இருக்கிறார்க்கு, *நிதித்யாஸிதவ்ய:* என்று - ஸ்ம்ருதிதன்னையே விதியாநின்றதிறே; அவனுடையபடியிலே இருக்கிறார்க்கிறே இதுள்ளது.

ஆரென்னையாராய்வார் அன்னையருந்தோழியரும்*
நீரென்னேயென்னாதே நீளிரவுந்துஞ்சுவரால்*
காரன்னமேனி நங்கண்ணனும்வாரானால்*
பேரென்னைமாயாதால் வல்வினையேன்பின்னின்றே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஆர்த்ததசையிலே உதவக்கடவரான அன்னையரும் தோழிமாரும் ஆராய்கிறிலர்கள், அவர்கள் உதவாதபோது வந்து உதவக்கடவ க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன். நான் போய் சப்தாவசேஷையானேன் என்கிறாள். [அன்னையரும் தோழியரும் நீரென்னேயென்னாதே நீளிரவும் துஞ்சுவரால்] - நான் அவஸந்நையானால் உதவக்கடவ நீங்களும் 'நீ என்பட்டாய்?' என்னாதே நான் படுகிற இராவெல்லாம் கிடந்து உறங்காநின்றீர்கோள். [நீர் என்னே] - 'உன்னுடைய நீர்மை என்?' என்று வினவாதே உறங்காநின்றார்கள் என்றுமாம். [கார் என்று தொடங்கி] - வர்ஷுகமான மேகம்போலே ச்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடைய க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன், நான் முடிந்தபின்பும் என்பேர் என்னை முடிந்தொழிகை கொடுக்கிறதில்லை.

ஈ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஆபத்திலுதவும் அன்னையருந்தோழியரும் ஆராய்கிறிலர், அவர்கள் உதவாதபோது உதவும் க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன், நான் சப்தாவசேஷையாகாநின்றேனென்கிறாள். [ஆரென்னையாராய்வார்] - தன்னைநலிந்த ராக்ஷஸிகளையுங்கூட "அஞ்சாதே" என்று ஆராய்ந்தாளிறே "ஆரென்னையாராய்வார்" என்கிறாள். [அன்னையரும் தோழியரும்] - இவளுடைய அவஸாதாதிசயம், தாய்மாரோடு தோழிமாரோடுவாசியறச் சொல்லும்படியாய்விட்டது. என்கினைவேண்டுவாயிருப்பார்க்கும், நிஷேதிப்பார்க்கும் வாசியற்றது. [நீரென்னே இத்யாதி] - அன்னையரும் தோழியருமான நீங்கள், என்னே யென்னாதே - என்பட்டாயென்னாதே யென்னுதல்; அன்றியே, [நீர்] - இதொரு நீர்மையே - அவனுக்குத் தன்னையொழியச் செல்லுவதாயிருக்க, அவனையொழியத் தனக்குச் செல்லாதபடியாயிருக்கிற இதொரு ஸ்வபாவமே! [என்னே] - இதோராச்சர்யமென்னுதல். [நீளிரவுந்துஞ்சுவரால்] - நெடியராத்ரியெல்லாம்

எனக்கு உறங்காதொழிகை ஸ்வபாவமாயிருக்கிறப்போலே அவர்களுக்கும் உறங்குகையே ஸ்வபவமா, யிற்று. ப்ரதமயோஜனையில், துஞ்சுதிரென்னுமர்த்தத்தைக் காட்டக்கடவது. [காரன்ன] - வர்ஷுகமான மேகம்போலே ச்ரமஹரமான வடிவையுடைய க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன், ''தாஸாமாவிரபூத்'' என்று ஒருநீர்ச்சாவியிலே வர்ஷித்தாப்போலே தோற்றுமவனும் வருகிறிலன். [நங்கண்ணனும்] - பெண்களுக்கே யுதவுமவனும் வருகிறிலன். [பேரென்னைமாயாதால்] - கார்யத்தாலே நான்முடியச்செய்தேயும், ''இன்னான், இன்னான்'' என்கிற பேர் என்னை முடிந்தேனாக வொட்டுகிறதில்லை. அவனோடொத்ததீ யிதுவும், அவன் வாராதவோபாதி இதுவும்போகிறதில்லை. இத்தால் - சென்றற்றநிலையைச் சொல்லுகிறது. சப்தாவ சேஷையானேனென்றபடி. [வல்வினையேன்] - முடிகைதேட்டமானவளவிலும் முடியப்பெறுதபாபத்தைப் பண்ணினேன். [பின்னின்றே] - நான் முடிந்தபின்பும் பின்னே நின்று பேர் என்னை முடிந்தேனாகவொட்டு கிறதில்லை. ''நாமரூபே வ்யாகரவாணி'' என்கிறபடியே ஒக்கவந்தால், ஒக்கப்போகலாகாதோ?

௫.—அஞ்சாம் பாட்டு. ஆபத்தில் உதவும் அன்னையரும் தோழியரும் ஆராய்கிறிலர் கள், அவர்கள் உதவாதபோது உதவும் க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன், நான் சப்தாவசேஷை யானேனென்கிறாள்.

[ஆரென்னையாராய்வார்] - *தாஸீநாம் ராவணஸ்யாஹம் மர்ஷயாமீஹ துர்ப்பலா *- திருவடி சென்று ராக்ஷஸிகளை நலியப்புக: இவர்கள் ராவணன்சோறுண்டு அவனுக்குப் பரதந்த்ரைகளாகையாலே என்னை நலிந்தார்களாகில், தங்களாலே வந்ததொன்றன்றாகில், அதுதனக்கு நாமும் பொறுத்தோம்'' என்று, சேர்த்தரவு கொடுத்தபின்பு இனி இவற்றை நலிகிறதென்? என்ன; ராவணனும்பட்டானாகில் நம்மை நெடுநாள் நலிந்துபோந்த இப்பெண்பயல்களை இப்போது பொறுக்க வேண்டுகிறதென்? என்ன *துர்ப்பலா* ''சிலர் நம்மை நலிந்தார்கள்'' என்று நாம் அவர்களை நலியப்புக்கால், அப்போதே அவர்கள்கண்குழிவு காணமாட்டாதார் பின்பு செய்வதென் பொறுமல். ராவணனும்பட்டு, பெருமாளும் விஜயிகளான பின்பு, இனி இதொழிய வேறொரு தொர்ப்பல்யமில்லையிறே. தன்னைநலிந்த ராக்ஷஸிகளையும், நீங்கள் அஞ்சாதேகொள்ளுங்கோள் என்று *பவேயம் சரணம் ஹி வ:* என்னக்கடவ அவன், இப்போது, தன்னை யாராய்வார் தேட்டமாய் - ஆரென்னையாராய்வா ரென்கிறாளிறே. [அன்னையருந் தோழியரும்] என் தசையைக்கண்டு என்னோடொக்க உறக்கந்துறந்தவர்களோடு, ''உறக்கம் நாக்கக்கடவதன்று'' என்று ஹிதஞ்சொல்லுமவர்களோடு வாசியற ஒக்கவெடுக்கும்படியாய் வந்து விழுந்தது. என் வினையே வினையாயிருக்குமவர்களோடு, தங்களுக்கென்ன ஒரு வினையுண்டாய் வியமிக்கத் தக்கவர்களோடு வாசியற்றது. [அன்னையரும் தோழியரும் நீரென்னே யென்னாதே நீளிரவும் துஞ்சுவரால்] ''துஞ்சுவரால் என்னுமிது - துஞ்சுதிரால் என்னும் அர்த்தம் பெற்றுக்கிடக்கிறது'' என்று சொல்லுவாருமுண்டு. அன்னையரும் தோழியருமான நீங்கள், என்னேயென்னாதே - என்பட்டாய் என்னாதே யென்னுதல். அன்றிக்கே அன்னையரும் தோழியரும், நீரென்னே யென்னாதே - இதொருநீர்மை இருக்கும்படியே! என்னே! என்னாதே. அவன் தன்னைப் பொகட்டுப்போய் வேறு சிலவற்றாலே போதுபோக்கித் தன்னை நினையவொட்டாதபடி செய்தேயும், தான் அவனை யொழியப் போதுபோக்கமாட்டாதே யிருப்பதே! இதொருநீர்மையே! என்னே - இதென்ன ஆச்சர்யம், என்னாதே - இப்படி சொல்லாதே. ''நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப் பின்னீரபேதையார் நட்பு''. [நீளிரவும் துஞ்சுவரால்] எனக்கு உறங்காமையே ஸ்வபாவமாம்படி, நெடிதான ராத்ரியெல்லாம் அவர் களுக்கு உறங்குகையே ஸ்வபாவமாய்விட்டது. [காரன்னமேனி] ஒருநீர்ச்சாவியிலே ஒரு பாட்டம் வர்ஷித்தாப்போலே குளிரும்படியான வடிவையுடையவனுமாய், *தாஸாமாவிரபூத்* என்கிறபடியே முன்பு உதவிப்போந்தவனும் வருகிறிலன். ''தாஸாம்'' என்கிறது - அவர்கள் பூர்வாவஸ்த்தையைப் பற்றவிறே. [நங்கண்ணனுமவாரானால்] பெண்களுக்கே உதவிப் போந்தவனும் வருகிறிலன். [பேரென்னை மாயாதால்] அவனோடு ஒவ்வாதென்றதி! பேரும், அவன் வருகிறிலன், இது போகிறதில்லை. நான் கார்யத்திலே முடிந்தேனாயிருக்கச்செய்தேயும் ''இன்னாள், இன்னாள்'' என்கிற இப்பேர் என்னை முடிந்தேனாகவொட்டுகிறதில்லை. ஆழ்வா ருடைய திருநாமம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸத்தாஹேதுவானாற்போலே இவர் தமக்கும்

வைத்தாரோடொத்துவானபடி. அடியுடைய பேரரசையாலே ஸர்வர்க்கும் தாரகமாயிருக்குமே, இவனுடைய அடியுடைமையிறே எல்லாரும் தரிக்கிறது. [பேரென்னை மாயாதால்] சப்தாவசேஷையாயேனென்றபடி. [வல்வினையேன்] நான் முடியச் செய்தேயும் என்னை முடிக்கேறாதபடி பண்ணும்படியான பேரைப் படைக்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். [பின்னின்று] நான் முடியச்செய்தேயும் இப்பேரானது எனக்குப்பின்னும் நின்று முடிக்கேறுக வொட்டுகிறதில்லை. வருகிறபோது ஒக்கவந்தால், போகிறபோதும் ஒக்கப்போக வேண்டாவோ. "நாமரூபே வ்யாகரவாணி" "நாம ரூபஞ்ச பூதாநாம்" என்று ஒக்கச்சொல்லக் கடவதிறே. முற்பட வந்தார்க்கு முற்படப்போக வேண்டியிருக்க, பிற்பட்டார் போகலாகாதோ?

பின்னின்ற காதல்நோய் நெஞ்சம்பெரிதடுமால்*
முன்னின் றிராவூழி கண்புதைய மூடிற்றால்*
மன்னின்ற சக்கரத்து எம்மாயவனும் வாரானால்*
இந்நின்ற நீளாவி காப்பாரார் இவ்விடத்தே. (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், விரஹவ்யஸநம் செல்லாநிற்க, ராத்ரியுமாய் ரக்ஷகனை வையே நமனும் வாராதொழிந்தால் முடியப்பெறாதிருக்கிற என்னை ரக்ஷிப்பார் ஆர்? என்கிறாள். [பின்நின்ற என்று தொடங்கி] - விடாதே தொடர்கிற காதலாகிற வ்யாதி நெஞ்சை மிகவும் நோவுபடுத்தாநின்றது. ராத்ரியாகிற கல்பம் முன்னே நின்று பதார்த்தங்களும் தோற்றாதபடி கண்ணை மறையாநின்றது. [மன்நின்றசக்கரத்து எம்மாயவனும் வாராநால்] - ஆர்த்தத்ராணார்த்தமாக எப்போதும் கைகழலாநேமியானும் அந்தகாரப்பூதனை க்ருஷ்ணன் வருகிறிலன். அவதாரகாலத்திலன்று, தேஜோரூபமான திருவாழியைக் கொண்டு பகலை இரவாக்கின அந்தகாரப்பூதனை க்ருஷ்ணன், திருவாழியை விட்டு இரவைப் பகலாக்கிக்கொண்டு தோற்றுகிறிலன் என்று கருத்து. [நீளாவி காப்பார் ஆர்] - இத்தசையிலும் முடியாதே என்னை நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள இவ்வுயிராகிற பகைவன் போக்குவார் ஆர்? என்றுமாம்.

இ.—ஆறும்பாட்டில், விரஹவ்யஸநம்செல்லாநிற்க, ராத்ரியுமாய ரக்ஷகனும் வாராதொழிந்தால், முடியப்பெறாதப்ராணனை ரக்ஷிப்பாராரென்கிறாள். [பின்னின்றகாதல்நோய்] - புககிடம்புக்குப் பின்தொடர்ந்துகொண்டுதிரிகிற ப்ரேமவ்யாதியானது. இதுக்கு இடைந்தால் வேறு ஒதுங்கலிடமில்லாமையாலே பாதிரா நின்றது. [நெஞ்சம்பெரிதடுமால்] - நெஞ்சை மிகவும் நோவுபடுத்தாநின்றது பாதகம் பாத்யத்துள்ளவன்றென்கை. அக்நிபோல், தனக்கு ஆச்ரயமான நெஞ்சை தக்தமாக்காநின்றது. [முன்னின்று இத்யாதி] - பதார்த்தங்கள் தோற்றாதபடி முன்னேநின்று ராத்ரியாகிறகல்பம் கண்ணை மறையாநின்றது. ப்ரேமவ்யாதியும் ராத்ரியும் முன்பும்பின்புமாய் க்ருதஸங்கேதங்களாய் நலிகிறபடி. உட்கண்ணுமழிந்து புறக்கண்ணு மழிந்தது. க்ராஹகமுமாய் ப்ரகாசகமுமான கண்ணை, க்ராஹ்யமானவிருள் மறையாநின்றது. [மன்னின்ற சக்கரம்] - ஆர்த்தத்ராணார்த்தமாக எப்போதும் கைகழலாநேமியானுமிருக்கிறவன். இவ்விருள் போக்குகைக்கு ஆயுதமெடுக்கவேண்டா வென்கை. [எம்மாயவனும்] - ஜயத்ரதவதத்திலன்று ப்ரகாச த்ரவ்யமான திருவாழியைக்கொண்டு தமஸ்ஸை யழைக்குமவன். நிவர்த்தகத்தைக்கொண்டு நிவர்த்யத்தை யழைக்குமவனுக்கு, அத்தைக்கொண்டு நிவர்த்யத்தைப் போக்கத்தட்டில்லையிறே. எம்மென்று - க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் தமக்குண்டான அஸாதாரண்யத்தைச் சொல்லுகிறார். [வாரானும்] - ப்ரதிஜ்ஞை பழிந்து விருத்தத்தை யநுஷ்டிக்கவேண்டா, வந்து வடிவைக்காட்டவமையுமென்கை. வருகைக்கு இச்சையில் லாமைபோக்கி, ''வருவோம்'' என்றால் அருமையில்லையிறே. [இந்நின்ற நீளாவி] - இப்படியே முடியாதே நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள உயிராகிற சத்ருவைப் போக்குவாரார்? முடியுமளவிலும் நாசரஹிதமாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவைப்போக்கி ரக்ஷிப்பாரார்? ''அச்சேத்யோऽயமதாஹ்யோऽயம்'' என்கிறவசனத்தைக் கொண்டு தன்னை முடியாததொன்றாகநினைத்து நலியாநின்றது. ''பிரிவிலும்முடியாத என்னுயிர்ப்பகையை நீக்கி, என்னை நோகுவாரார்'' என்று ஒருதமிழன் இட்டுவைத்தான். [இவ்விடத்தே] - ஸர்வரக்ஷகனும் உதவாத தசையிலே.

சு.—ஆறும்பாட்டு. விரஹவ்யஸனமும் செல்லாநிற்க, ராத்ரியுமாய் ரக்ஷகனானவனும் வாராதொழிந்தால் முடியப்பெறாத ப்ராணனை ரக்ஷிப்பாராரென்கிறாள்.

[பின்னின்றகாதல்நோய்] புக்கவிடம்புக்கு வடிம்பிட்டுநலிகிற ப்ரேமவ்யாதியானது. இடைச்சொற்கு ஒரு நிழலில்லாதபடியிருக்கை. [நெஞ்சம்பெரிதடுமால்] நெஞ்சை மிகவும் நோவுபடுத்தாநின்றது. நெருப்பானது சருகை வேவப்பண்ணி, பின்னையிறே புறம்பே போய்ச்சுடுவது; அப்படியே தான் கிடக்குமிடத்தை மிகவும் நலியாநின்றதாயிற்று. [முன்னின்று இத்யாதி] ப்ரேமவ்யாதியும் ராத்ரியாகிற கல்பமும் தன்னிலே வெங்கேநிதது வந்தாற்போலே இராநின்றது. "நான் பின்னிட்டுவருகிறேன், நீ முன்னே தப்பாமே சூழ்ந்து கொள்" என்று வருவாரைப்போலே வந்தது எதிரிகள் எளியராகில் அவர்கையில் வில்லைப் பறிப்பது நேராய்ப்பதாய்க்கொண்டு பரிபவிப்பாரைப்போலே, இத்தலையில் எளிமை கண்டு ராத்ரியாயிற்றாயிற்று, முன்னேநின்று கண்ணைமறையாநின்றது. உட்கண்ணைக் காதல் மறையாநின்றது. கட்கண்ணை ராத்ரி மறைத்தது. [கண்புதையமூடிற்றால்] க்ரூரமாய் ப்ரகாசக முமாயிருக்கிற சக்ஷுரிந்த்ரியத்தை, க்ரூரமான இருள் வந்து மூடாநின்றது. அன்றிக்கே இருளோபோலே [illegible] வந்து முன்னேநின்றாலும் காணவொண்ணுமாப்படி, இராவாயிற்றாயிற்று கண்ணை மறையாநின்றதென்னவுமாம். [மன்னின்ற இத்யாதி] "எப்போதும் கைகழலாநேமியான்" என்கிறபடியே, ஆச்ரிதர்க்கு விரோதிகளுண்டானபோதாக ஆயுத மெடுக்கப் பார்த்திராதே, எப்போதுமொக்கக் கையிலே விடாதேகொண்டிருக்குமாயிற்று. [எம்மாயவனும்] ப்ரகாசத்ரவ்யத்தையிட்டுத் தமஸ்ஸை அழைக்கவல்ல ஆச்சர்யபூதன். நிவர்த்தகத்தையிட்டு நிவர்த்யத்தை அழைக்குமவனுக்கு, நிவர்த்தகத்தையிட்டு நிவர்த்யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கத் தட்டுண்டோ? [வாரானால்] இங்கு ஸங்கல்பம் அரியவேண்டா, வருவதாக நினைக்கவமையும். *ஸம்பவாம் யாத்மமாயயா.* வருவதாக இச்சிக்கவமையும். "ஆயுதமெடுப்பன்" என்று ஆயுதமெடுக்கையும், ப்ரகாசத்ரவ்யத்தையிட்டுத் தமஸ்ஸைப் போக்கக் கடவதென்கிற மர்யாதையைக் குலைக்கையுமாகிற இவைவேண்டா, தான் வரவமையும்; ஸ்வர்க்க ஸ்வபாவத்தாலே நிவர்த்யம் தன்னடையேபோம் [இச்சின்னுயிரைக்காப்பாரார்] முடிவென்றிடமில்லை நாநேறபிராயமாயிருக்கிற இவ்வாத்மவஸ்துவை முடித்து நோக்கு வாரார். *அச்சேத்யோऽயமதாஹ்யோऽயம்* என்கிற வசநத்தைக்கொண்டு நின்று வழக்குப்பேசாநின்றதாயிற்று ஆத்மவஸ்து. இத்தைமுடித்து நம்மை நோக்குவார் ஆர்? என்கிறதென்று இப்படி ஸூக்ஷ்மசொன்னாதுதன்னை, ஒருதமிழன் இச்சப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமாக இட்டுவைக்கிறான் "பிரிவிலும் முடியாத என்னுயிர்ப்பகையை நீக்கி, என்னை நோக்குவாரார்" என்று. [இவ்விடத்தே] ஸர்வரக்ஷகனானவனுமுதவாத இவ்வவஸ்தையில் இனிமுடிந்து பிழைக்கை விகேற லோகம்.

காப்பாரார் இவ்விடத்துக் கங்கிருளின் நுண்துளியாய்*
சேட்பாலதூழியாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்வாய்*
தூப்பாலவெண்சங்கு சக்கரத்தன் தோன்றானால்*
தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்காளென்செய்கேனோ? (7)

சு.—ஏழாம்பாட்டு: ராத்ரியாகிற புகம் செல்லாநிற்கவும் எம்பெருமான் வந்துதோற்றுதொழிந்தவாறே அதிமாத்ராகையாலே ஈறவுமுறையாரைப்போலே இவ்வவஸ்தையில் உறங்காதே நிற்கைப் பொறுப்பதாகையாலே "தெய்வங்காள் என்செய்கேன்" என்று தன் செயலறுதியாலே சொல்லுகிறாள். [கங்கிருள் என்று தொடங்கி] - ராத்ரி இருளும் சிறு துளியுமாய் நெடுமை ஸ்வபாவமான கல்பமாய் முடிவின்றிக்கே செல்லுகிற இக்காலத்தில். மருங்குல் 'மருங்கு' என்றுப் போலே கங்குல் 'கங்கு' என்கிறது. [தூப்பால என்று தொடங்கி] - நிர்மலமாய் வெளுத்திருந்துள்ள ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் திருவாழியையும் ஏந்தி இருளந்தகாரமெல்லாம் போம்படி வந்து தோன்றுகிறிலன். [தீப்பாலவல்வினையேன்] - அவன் அங்கீகரியாதபடி பண்ணவற்றான மஹா பாபத்தையுடையேன்.

இ.—ஏழாம்பாட்டில். ராத்ரியாகிறயுகம் செல்லாநிற்க, அவன்வந்துதோற்றாதொழிகையாலே, அநிமிஷராகையாலே யுறங்காததேவதைகளைக்குறித்து, நான் என்செய்கேனென்கிறாள். [காப்பாராரிவ்விடத்து] - ரக்ஷகன் உதவாததசையில் இனி பாதகர் நோக்கவோ, நாம் நோக்கிக்கொள்ளவோ? அவனைத்தை 'எனக்கு'' என்கையோபாதியிறே, அவனுடையரக்ஷணத்தை நாம் ஏறிட்டுக்கொள்ளுகை. [கங்கிருளினுண்டுளி] - நுண்டுளி - சிறுதுளி தடித்தவிருளையும் சிறுதுளியையுமுடைத்தாய். [சேட்பால இத்யாதி] - நெடுமையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற கல்பமாய்க்கொண்டு முடிவின்றிக்கே செல்லுகிற ராத்ரியில். அதவா, மருங்குலை - ''மருங்கு'' என்னுமாபோலே, கங்குலை - ''கங்கு'' என்று குறைத்தாய், ராத்ரியில் இருளென்றுமாம்; அப்போது, கங்குல்வாயென்று - காலபரமாய், இக்காலத்திலேயென்னக்கடவது: ''ஸப்தராத்ரம் தசராத்ரம்'' என்னுமாற்போலே. [தூப்பால இத்யாதி] - இவ்விருளைப்போக்குகைக்கு சந்த்ராதித்யர்கள் சேரவுதித்தாற்போலே கையுமாழ்வார்களுமாய்வந்து தோன்றுகிறிலன். ''சந்திரமண்டலம்போல் தாமோதரன்கையில்'' என்றும், ''மேருவிற்செஞ்சுடரோன் திருமால்திருக்கைத்திருச்சக்கரமொக்கும்'' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. அவ்விருளைப்போக்கும்போது இவர்கள் வேணுமென்கை. தூ - தூய்மை. பால - ஸ்வபாவமாக உடைத்தாகை. ரக்ஷணபரிகரங்களை தரித்து ரக்ஷணத்திலே தீக்ஷித்திருக்கிறவனும் வருகிறிலன். [தீப்பாலவல்வினையேன்] - தீமையே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாய், போக்கப்போகாதபடியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். ரக்ஷகனும் அநாதரிக்கும்படி பண்ணின பாபமென்கை. [தெய்வங்காளென்செய்கேனோ] - தேவதைகளுக்கும் இவளுக்கும் அநிமிஷத்வத்தாலே ஒருஸாம்யமுண்டு. அவர்கள் பிறப்பே அநிமிஷர், இவள் விரஹத்தாலே அநிமிஷை. தோழிமாரும் உறங்குகிறஸமயத்திலே இவர்கள் உணர்ந்திருக்கையாலே, தன் ஆர்த்திபொறுக்கமாட்டாமை யுறங்காதிருக்கிறார்களாகக்கொண்டு, ''இவர்களிற்காட்டில் நமக்கு வேறு உறவுண்டோ'' என்று, என்செய்கேனென்று - தனசெயலறுதியை அவர்களுக்கு அறிவிக்கிறாள்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு. *ராத்ரியாகிற யுகம் செல்லாநிற்க அவன் வந்து தோற்றாமையாலே; அநிமிஷராகையாலே உறங்காத தைவங்களைக் குறித்து, நான் என் செய்வேனென்கிறாள்.*

[காப்பாராரிவ்விடத்து] ரக்ஷகனானவன் உதவாதிருக்க, இவ்வளவில் பாதகராறா ரக்ஷகராகவோ. ரக்ஷகனானவன் வரவுதாழ்த்தாலும் இப்புத்தி பிறவாதிருக்கக் கடவ இவள் இப்போது ''காப்பாரார்'' என்று இவ்வார்த்தைசொல்லும்படி காணும் பிறந்த தசாவிசேஷம். *சரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம்* - *திருவடி, பிராட்டியை, ''பெருமாள் பாடே இன்னெழுந்தருளவமையாதோ?'' என்ன; ராக்ஷஸஸேந்யமானவித்தை ராமசரங்களாலே யாக்கிக்காண் நாம் போவது, வேற்றுமைச்சமுகத்திலே விழித்துப்போகவோ?* *பரபுரார்த்தந:* *அவரோடே விரோதித்து இதுக்குமேல் ஜீவித்துப்போகத்தும் ஒருபாடுவேன்டோ?* *மாம் நயேத் யதி* - *ந்யாமி பரமாயகதிம்* *என்கிறவர் இரண்டு வார்த்தை சொல்லுமோ?* *காகுத்ஸ்த:* *இந்த்ராதிகள்விரோதிகளையும் போக்குங்குடியிலே பிறந்தவர் ஸ்வகார்யத்தில் சோர்வற்பரோ?* *தத்தஸ்ய ஸத்ருசம்பவேத்* - *அவர்க்கு அநுரூபமானவற்றைச் செய்து போகக்கடவராம், நம்முடைய ஆற்றாமை பரிஹரிக்கைக்காக அவர்க்கு நிறக்கேடானவற்றைச் செய்யவோ? ''ராமமத்ரிஷ்யை ஒரு ராக்ஷஸனைப்பிரிக்க, அவன் சரக்குப்போனான்'' என்னுதல், 'ஒருகுரங்கு மீட்டது'' என்றுதல் செய்கையாகிறவித்து, அவர்வில்வலிக்கு மாசுபாங்காண்; அவர்வசத்துக்குக் கொறையாக்காண். அவர்விஷயத்தில் ராவணன் செய்ததைநாமும் செய்யவோ? ராமதத்வத ''என்னது'' என்றுபோலே இப்பொழுதே அவருடையரக்ஷணத்தைத் தந்தலையிலே ஏறிட்டுக்கொள்ளுமவர்கள். எத்தனை வியஸநத்துக்களுண்டானாலும் அஞ்சாதேயிருக்கக்கடவ இவள் பிரமாதிஸமைக்கு அந்தஸாங்கமாயிறே இவ்வார்த்தை சொல்லிற்று.* *கஜம் வேத்யாதி, நாஹம்ரயதி ஸந்த்ராஸம்* *ஸ்வாதுமப்ரயத்தினான ஸத்ரீத்வம் போயிற்று.* *பாஹுச் ராமஸ்ய ஸம்ச்ரிதா* *பாஹுமத்தக்கறுத்த அந்தகையாகச்சாரக்கனையத்துக்குள்ளேயிருப்பார். ஆனைத்தினங்கள் ஸம்ஹாரதிர்ங்களைச்சொல்லவிட்டு.*

[காப்பாராரிவ்விடத்து] "ரக்ஷ்யமிவை, ரக்ஷகனிவன்" என்று தெளிய அறுதியிட்டு "அரம்" என்று அப்புதத்தட்டியிருக்கவன்றோ இப்போது "காப்பாரார்" என்கிறாள், பிறந்த ஆர்த்தியின் அதிசயம். அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வம் ஓர் அச்சாயிறேயிருப்பது, இவர் அல்லிலேகிடந்து ப்ரகாசப்படுகிறதிறே. அவனுண்டாயிருக்க, முதலிலே, க்லேசமில்லையிறே ஒருவர்க்கும். [கங்கிருளில்] கங்கென்று - எல்லையாய், எல்லையான இருளென்னுதல்; [கங்கென்று] மருங்குலை "மருங்கு" என்னுமாபோலே, கங்குலை கங்கென்று குறைத்துக் கிடக்கிறதாய், கங்குலிருளென்னுதல், அப்போது, கங்குல்வாய் என்கிறவிடம் - தசராத்ரம் ஸப்தராத்ரம் என்றால் பத்துநாள், ஏழுநாளென்று காலபரமாகிறவோபாதி, இதுவும் காலபரமாகிறது. [நுண்துளியாய்] தடித்தவிருளும், சேர்பதுளியுமாய். [சேட்பால இத்யாதி] மிக்க நெடுமையை ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான கல்பமாயக்கொண்டு செல்லுகிற, கங்குல்வாய் - ராத்ரியிடத்து. தமிழாசாரியன் என்று தமிழுக்கு அகஸ்த்யனேபாதியா யிருப்பானொருவன், "செல்கின்ற காலத்து" என்று வ்யாக்யானம் பண்ணி வைத்தான். [தூப்பால இத்யாதி] இருளைப்போக்கும்போது சந்த்ராதித்யர்கள் சேரவுதித்தாற்போலேயிருக்கிற திவ்யாயுதங்களை யுடையவன் வருகிறிலன். அந்தச்சந்த்ராதித்யர்கள் வேணுமென்றார், இவ்விருளைப் போக்கும் போது. "ஆங்கதிரிச் சுடரென்னும் வெண்சங்கம் வானில் பகருமதியென்னும்" என்று சொல்லக்கடவதிறே. பண்டே இவள்ளைக்கண்டு வைத்ததையிறே இவைதான். இருளோடே சிறுபாறு என்று போக்குவானொருவனும், இருளோடே கண்கலக்குமென்று போக்குவானொருவனுமாயிற்று. [தூப்பால வெண்சங்கு] தூய்மையை ஸ்வபாவமாக உடைத்தான வெண்சங்கு. அன்றிக்கே, பாலென்பது - இடமாய், குறைவற்ற இடத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற. "பெருமுழக்கு" என்னக்கடவதிறே, *ஸம்பூர்ணேதரஸ்ஸ்ருதத்வனி:* என்னக்கடவதிறே. தூய்மையால் - குறைவறுதலைக் காட்டுமோ? என்னில்;— "அவன் இவ்வர்த்தத்தில் தூயன்காண்" என்கையாலது - அதில் குறைவற்றிருக்குமென்கையிறே; லக்ஷணமாயிருக்கிறபடி. அன்றிக்கே, [வெண்சங்கு] இத்தாலும், தூய்மையாலும் - வெளுப்பின் மிகுதியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்: அப்போது பதார்த்தஸ்வபாவகாதத்தாலே அதுதான் மிக்க மல்ல. [தீப்பாலவல்வினையேன்] தீயஸ்வபாவத்தையுடைத்தாய், போக்கப்போகாதபடி கனவிய பாபத்தைப் பண்ணினவள் நான். அதாவது - ரக்ஷணத்திலே தீக்ஷித்து, ரக்ஷிக்கைக்குப்ராப்தனும், அதுக்கென்னக் கருவி பிடித்திருக்கிறவனும்கூட உதவாதபடியான பாபமிறே. [தெய்வங்காள் என் செய்கேனோ] தெய்வங்களோடு இவளுக்கு ஒரு ஸம்பந்தமுண்டு: அவர்கள் பிறப்பே அநிமேஷர், இவள்தானே "உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்றிருக்கும். இப்போதுதான் இருளுக்கஞ்சியிருக்கிறாள்; தன்தசையைக் கண்டதுக்கு அவர்கள் கூடவுறங்காதேயிருக்கிறார்களாகக் கொண்டு, அவர்களைத் தஞ்சமாக நினைத்துக் கேட்கிறாள், இறையுமுறையுமுபோலே. தோழிமாருங்கூட உறங்காநிற்கச்செய்தே அவர்கள் உறங்காதிருக்கையாலே, அவர்களிற் காட்டிலும் இவர்களை அணியராக நினைத்துச் சொல்லுகிறாள் "ஆயமருளுக் காட்டிலும் இவர்களை" என்று - தாய்மாரோடேபோக்க வேண்டிக்கடவதிறே தெய்வங்களையும். ஆர்த்தியிக் கால் "அம்மே! என்செய்கேன்" என்னுமாபோலே இருக்கிறது காணும்.

தெய்வங்காளென்செய்கேன்? ஓரிரவேழூழியாய்*
மெய்வந்துநின்று எனதாவிமெலிவிக்கும்*
கைவந்தசக்கரத்து என்கண்ணனும்வாரானால்*
தைவந்ததண்தென்றல் வெஞ்சுடரில்தானடுமே. (8)

[illegible] [illegible] [illegible] தைவருகிற தென்றல் [illegible] குளிர்காற்று அத்யுஷ்ணமான நெருப்பிற்காட்டில் சுடாநின்றது.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், ராத்ரியும் பாதகமாய் க்ருஷ்ணனும் வாராதிருக்கவும், குளிர்ந்த தென்றலானது நலியாநின்றதென்கிறாள். [தெய்வங்காளென்செய்கேன்] - வேறு உறங்காதிருப்பாரில்லாமையாலே, பின்னையும் தன்செயலறுதியாலே சொல்லுகிறாள். [ஓரிரவேழூழியாய்] - கீழ்ச்சொன்ன கல்பம் ''ஒருராத்ரிமாத்ரம்'' என்னும்படி, ஒருராத்ரிதானே அநேககல்பங்களாகாநின்றது. ஸௌபரி போகத்துக்காக பலவடிவுகொண்டாப்போலே, ராத்ரியும் நலிகைக்காக அநேகம்வடிவுகொண்டது. [மெய்வந்துநின்று] - ப்ரஸங்கத்தாலே வந்துநலிகையன்றிக்கே, புத்திபூர்வமே, ''முடிக்கல்லதுபோகேன்'' என்று ஆக்ரஹமுடையாரைப் போலே நின்று. ராவணன் இடம்பார்த்து வந்தாப்போலே, 'விரஹதசை' என்று அறிந்துவந்து நலியாநின்றது. [எனதாவி மெலிவிக்கும்] - நலிகைக்கு ஆச்ரயமில்லாதபடி சென்றற்ற உயிரை நலியாநின்றது. [கைவந்தசக்கரத்து]. நினைத்தபடி விநியோகமான திருவாழியை உடைய. பாவஜ்ஞனான பரிகரத்தையுடையவன்கிடீர். [என்கண்ணனும்] - ஆச்ரிதர்க்காகத் தன் ப்ரதிஜ்ஞையை யழியமாறுமவன் [வாரானால்] - கையிலே திருவாழியையிட்டு இருந்துவணிந்து தன் வடிவைக் காட்டுகிறிலன். [மைவந்ததண்தென்றல்] - குளிர்ந்தகாலத்திலேவந்த குளிர்ந்ததென்றல். மைவருகையாவது - தடவுகையாய். காந்தனுடைய ஸ்பர்சத்துக்கு ஸ்மாரகமான தென்றலென்றுமாம். [வெஞ்சுடரில்தானடுமே] - சுடரென்று - லௌகிகாக்நி, வெஞ்சுடரென்று - அதிற்காட்டில் கொடிய நரகாக்நி. அதிற்காட்டிலும் நலியாநின்றது. நரகாக்நியிற்காட்டில் விச்லேஷதசையில் அநுகூலஸ்பர்சம் கொடியதாயிறேயிருப்பது. அத்யுஷ்ணமான நெருப்பிற்காட்டில் சுடாநின்றதென்கை.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு. ஏகராத்ரி அநேககல்பமாய் மிகவும் நலியாநின்றது; எம்பெருமானும் வருகிறிலன், அதுக்குமேலே தென்றலும் நலியாநின்றதென்கிறாள்.

[தெய்வங்காளென்செய்கேன்] மற்றும் உறங்காதிருப்பாருண்டாகிலிறே அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவது. [ஓரிரவேழூழியாய்] கீழ் ''ஊழியாய்'' என்றவிடம் - ராத்ரிமாத்ரமாய் நின்று நலித்தபடி; இது அநேககல்பமாய் நலியாநின்றது. ஸௌபரி, போகத்துக்கு அநேகம் வடிவுகொண்டாப்போலே, இது பாதிக்கைக்கு அநேகம் வடிவுகொள்ளாநின்றது. [மெய்வந்துநின்று] ராவணன் இடம்பார்த்து வந்தாப்போலே விரஹதசையறிந்து நலியாநின்றது. சக்ரவர்த்திமார்பாதை அலக்கவேண்ணுகை வந்ததாத்ரமன்றிக்கே, தனக்கே ஆக்ரஹமுடையானைப்போலே மெய்யே முன்னேவந்து நின்று. [எனதாவி மெலிவிக்கும்] போனவுயிரை மீளக்கொடுத்து நலியவற்றாயிற்று. ''சென்றற்றது'' என்னும்படியிருக்கிற என்னுடைய ஆவியைபண்டைக்கு நலியாநின்றது. மோக்ஷுரம்பு கொடுத்துத்தேற்றி, விடுகைக்கட்டி கழிமாறைப்போலே. [கைவந்த சக்கரத்து] இவ்வபலைத்தனத்தைப் பரிஹரிக்கைக்குப் பரிகரமில்லாமல்தான் இருக்கிறதோ? அழையாதிருக்கச் செய்தேயும் நினைவறிந்து கையிலே வந்திருக்கும் திருவாழியையுடையவன். அவ் விதேயமான பரிகரத்தை யுடையவனென்றபடி. பாவஜ்ஞமாய்க் காரியஞ்செய்யும் பரிகரத்தையுடையவன். *பாவஜ்ஞேந* ஸ்ரீபரண சாலை சமைக்கும்போது இளையபெருமாள்; ருஷிகளுக்கு ஒலக்கங்கொடுத்திருக்குமிடம் பண்ணும்படியும், அக்னிசாலை சமைக்குமிடமும், இவையிறே பெருமாள் அருளிச்செய்வது. பிராட்டியும் தாமும் ஏகாந்தமாக இருக்கும்படிகள் இவருடன் தாம் அருளிச்செய்யாரே; அவைபடைக்க் கருத்தறிந்து செய்யவாயிற்று. அவர் திருவுள்ளக்கருத்துக் கொண்டு ஒன்று பேசினால், இவரும் செவிகளாலேக் கேட்டுச் சமைக்குமித்தனை *க்ருதஜ்ஞேந* வந்தி இவர் நினைவை பின்சென்றமாத்ரமன்றிக்கே; அநுபதிறுபிரமாண்டு மலநின்று பிள்ளைபெற்ற சக்ரவர்த்தி, பெருமாளுக்குப் பொருந்துமிடம்பார்த்து மாளிகைசமைந்து முன்பு செய்து போந்த கட்டளைகளறிந்து, அப்படியே செய்தாராயிற்று. *தர்மஜ்ஞேந* இதுதன் ''தமப்பனார் இருந்து இப்படிச்செய்தார்'' என்று குணமாகையன்றிக்கே, ''இது கர்த்தவ்யம்'' என்றுசெய்தார். ''உஜ்ஜீவநஹேதுவான அநுஷ்டேயகர்மமிது'' என்று செய்தார். *த்வயா புத்ரேண* போன ஜார்த்த ப்ரயத்நதாரகர் நிர்ப்பித்த. ''நாம் உண்ணுவதும் இவருடைய ரக்ஷணம் இப்படி செல்லுகிறது, நமக்குப் பின்பு இவர்க்கு ரக்ஷகரார், என் செய்யக்கடவது'' என்று இதுவேயாயிற்று அவர்க்கு எப்போதும் நெஞ்சாறல்; அவர் செய்யும் வற்றை நீர் செய்கையாலே அவர்க்கு துக்கமொத்தகர் நிரேயிறே. *தர்மாத்மா* ஐயருமொரு

கரோ! தான் பரமதார்மிகர்க்ளே; தாம் இருந்த நாளும் நமக்குவேண்டும் ரக்ஷணங்கள் பண்ணி, அவர்போன நாளைக்கும் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைப்பாரைப்போலே உம்மை வைத்துப்போவதே! *ஸம்வ்ருத்த: பிதா மம* நாம் ஐயரை இழக்கிலோமிறே, நீர் இழக்கிறாகிலிக்கிலீரே. *ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு:* என்கிறபடியே விதேயமாய்க் காரியஞ்செய்யும் பரிகரத்தையுடையவர். [கண்ணன்] ஸ்ரீபீஷ்மரைத் தொடருகிறபோது கையிலே வந்திருக்குமிறே திருவாழி. ஸ்ரீபீஷ்மர் பெறும்போது பொருதபடியாலே அர்ஜுநன் இளைத்தான், அவன் இளைத்தவாறே ஸர்வேச்வரன் தன்ப்ரதிஜ்ஞையை மறந்தான். தேரில் நின்றும் குதித்துக் திருவாழியைக் கொண்டு தொடர்ந்தான். வந்துகொன்றருளீர் என்கிறான். *ஏஹ்யேஹி புல்லாம்புஜபத்ரநேத்ர* என்றும் ஆணைமறுத்தாலும் சேதமில்லையீ! இச்சிச்சிவந்த கண்ணழகை அநுபவிக்கப்பெற்றால். *ப்ரஸஹ்ய* தேவர்க்கும் வீரத்துக்கும் தோலேன், என்கையிலாயுதத்தைப்பொகடச்சொல்லித் தலையை யறுத்தருளீர். *லோகநாத* வீரத்துக்குத்தோலேனுகிலும் முதன்மைக்குத் தோற்பனிறே. [என்கண்ணன்] ஆச்ரிதர்க்காக ப்ரதிஜ்ஞையை அழியமாறுமவனிறே ஆச்ரிதரிலே ஒருவர்க்குச் செய்தது எல்லார்க்குமாயிருக்குமே. "ஆச்ரிதர்க்காக ப்ரதிஜ்ஞையையழிய மாறும்" என்னுமிது தஞ்சமாகவிறே இவனைப்பற்றுகிறார் பற்றுகிறது. தனக்கென்னவும் இலதுமாயிருக்குமாகில் இவனைப் பற்றுவார்க்குப் பலமில்லை. [தைவந்ததண்தென்றல்] குளிர்ந்த காலத்திலே வந்த தென்றலென்னுதல்; தைவருகையாவது - தடவுகையாய், சக்கரனுடைய கரஸ்பர்சத்துக்கு ஸ்மாரகமாய் வீசாநின்றதாயிற்றுக் குளிர்ந்த தென்றல். "தான்சென்று மங்கையைத் தைவந்தான்" என்று ப்ரயோகிக்கார்களிறே. [வெஞ்சுடரில் தானடுமே] வெவ்விய சுடரிற்காட்டில் அடுமென்னுதல், சுடர்போலே நலியாநின்றதென்னுதல், வெயிலிற்காட்டில் சரகாக்கியதுள்ள வாசியோருமிறே பிரிந்த ஸமயத்தில் அநுகூலபதார்த்தத்துக்கு.

வெஞ்சுடரில்தானடுமால் வீங்கிருளின் நுண்துளியாய்*
அஞ்சுடரவெய்யோன் அணிநெடுந்தேர்தோன்றாதால்*
செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனும்வாரானால்*
நெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரினியார்? நின்றுருகுகின்றேனே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ராத்ரியும் மிகவும் பாதியாநின்றது. வரக்கடவதான ஸூர்யோதயமும் நமக்கென்றவாறே ப்ரார்த்த்யமாய் விட்டது, எம்பெருமானே வந்து தோன்றுகிறிலன். நான் நின்று நோவுபடுகிறேன் போக்கி என்னுடைய பாதைபோக்கக் கடவார் யாருண்டோ இனி? என்கிறாள். [வீங்கிருள் என்று தொடங்கி] - வீங்காநின்றுள்ள இருளையும் நுண்துளியையுமுடைத்தாய்க்கொண்டு ராத்ரியானது தான் நெருப்பிற்காட்டில் நலியாநின்றது. தோற்றரவிலே இருளைப்போக்கி நம்முடைய க்லேசத்தையும் பண்ணவல்ல அழகிய ஒளியோடேகூடின ஆதித்யனுடைய அழகிய தேரும் தோன்றுகிறதில்லை. [செஞ்சுடர் என்று தொடங்கி] - இங்ஙனே துஸ்ஸஹமானதசை செல்லாநிற்க, சிவந்த ஒளியை யுடைத்தாய்த் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற அழகியதிருக்கண்களாலே குளிரநோக்கிக் கொண்டு ச்ரிய:பதியானவனும் வந்து தோன்றுகிறிலன்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ராத்ரி நலியாநின்றது, ஸூர்யோதயமும் "நமக்கு" என்றவாறே ப்ரார்த்த்யமாய் விட்டது, ரக்ஷகனானவனும் தோற்றுகிறிலன், என்னுடைய மனோது:க்கத்தைப் போக்கு வாராரினி வேறென்கிறாள். [வெஞ்சுடரில்தானடுமால் - வீங்கிருளின் நுண்துளியாய்] - வளர்ந்த விருளும் சிறுதுளியுமாய், ராத்ரியானது நெருப்பிற்காட்டில் நலியாநின்றது. ராவணன் மாரீச ஸஹாயனாய்வந்தாப்போலே, ராத்ரி சிறுதுளியை ஸஹகாரமாகக்கொண்டுவந்தது. இரண்டையும் போகத்துக்கு வர்த்தகமாகச் சொல்லக்கடவதிறே [அஞ்சுடர இத்யாதி] - தன்னுடைய தோற்றத்திலே இருளைப்போக்கி து:க்கநிவ்ருத்தியைப்பண்ணவல்ல ஒளியோடேகூடின ஆதித்யனுடைய அழகிதான உதயஸூசகமான தேரும் தோன்றுகிறதில்லை. [செஞ்சுடர் இத்யாதி] - இத்தசையில், புண்டரீகாக்ஷனான ச்ரிய:பதியும் வருகிறிலன். சிவந்த ஒளியையுடைய தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களையுடைய

ச்ரிய:பதியும் வருகிறிலன். இந்த ஆர்த்தசையிலே குளிரநோக்கிக்கொண்டு இருவருமாய் வரப்ராப்தமாயிருக்க, அதுகிட்டிற்றில்லை. ஆதித்யன் உதித்தாலும் ராத்ரி வர ஸம்பாவனையுண்டு, அஸ்தமியாத ஆதித்யன் வருகிறிலன். "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்னக்கடவதிறே. [செஞ்சுடர்த்தீர்ப்பாரினியார்] - இனி மநோதுக்கத்தைப் போக்குவாரார்? ஆந்தரமான தமஸ்ஸைப் போக்கும்போது அவனே வேண்டாவோ; பாஹ்யதமஸ்ஸையிறே ஆதித்யன் போக்குவது. [நின்றுருகுகின்றேனே - செஞ்சுடர் தீர்ப்பாரினியார்] - விலக்ஷண விஷயத்தைப்பிரிந்தால் உள்ளதொன்று இது - உருகி தர்மிலோபமும் பிறவாதே. தரிக்கவும்பெறாதே யுருகாநிற்குமித்தனை.

௯.—ஒன்பதாம்பாட்டு. ராத்ரியும் நலியாநின்றது, ஸூர்யோதயமும் "நமக்கு" என்றவாறே பார்த்திராமல்விட்டது, ரக்ஷகனானவனும் தோற்றுகிறிலன், என்மநோ துக்கத்தை இனிப்போக்குவார் ஆரென்கிறாள்.

[வெஞ்சுடரில் இத்யாதி] ராவணன் மாரீசஸஹாயனாய்க்கொண்டு வந்து தோற்றினாப் போலேயாயிற்று நுண்ணியதுளியோடே செறிந்த இருள்வந்து தோன்றினபடி. இரண்டும் போகத்துக்கு ஏகாந்தமாயிருக்குமிறே. "ஒழுகு நுண்பனி" இத்யாதி - வர்ஷாவில் கைக்குள்ளேயடங்க அணைக்கவேணும் இருள்தானே போகவர்த்தகமிறே. [விங்கிருளின் நுண்துளியாய் - வெஞ்சுடரில்தானடுமால்] வளர்ந்த இருளும், நுண்ணிய பனியும், வெவ்விய சுடரிற்காட்டில் அடாநின்றதென்னுதல், வெஞ்சுடர்போலே அடாநின்றதென்னுதல். இவற்றில் ப்ரதானமேது? என்னில்;— அதுவேணுமோ, "பாதகங்களிரண்டுண்டு" என்னவமையாதோ. இனித்தான் இத்திருவாய்மொழிதன்னில் - ராத்ரிப்ரஸங்கமிறே சொல்லிப்போருகிறது; ஆன பின்பு, இருளுக்கே ப்ராதாந்யமாக வமையுமிறே. [அஞ்சுடர இத்யாதி] இளையபெருமான் அகலநின்றாப்போலேயாயிற்று இது. தன்னுடைய தோற்றரவிலே துக்கநிவ்ருத்தியுண்டாம்படியான அழகிய சுடரையுடைய ஆதித்யனும் வருகிறிலன். [தோன்றுதால்] ப்ரளயத்தில் அப்பிசேஷமாம்படி பிந்நி, "கரையைக் கிட்டினேமோ, கிட்டினேமோ!" என்று பார்ப்பாரைப் போலேகாணும் ராத்ரியெல்லாம் கோவைப்பட்டு "விடிந்ததோ, விடிந்ததோ" என்று பார்க்கிறபடி. [செஞ்சுடர் இத்யாதி] "தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்று ஆதித்ய மண்டலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவனும் வருகிறிலன். ஆதித்யனுடைய வரவுக்கு அநுரூபமாம் போலே இருப்பதொன்றிறே, அவனுடைய வரவுக்கு ஆதித்யனுடைய தோற்றரவு. சிவந்த சுடரையுடைய தாமரைபோன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீமானும் வருகிறிலன். ஆதித்யன் வந்தாலும் இருள்வர ஸம்பாவனையுண்டிறே, அஸ்தமியாத ஆதித்யனும் வருகிறிலன். அவனுடைய ப்ரகாசமும் ப்ராதேசிகமாயிருக்குமிறே. உபயவிபூதிக்கும் ப்ரகாசத்தைப் பண்ணுமவனிறே இவன். "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்" என்னக்கடவதிறே. [செஞ்சுடர் தீர்ப்பாரினியார்] ஆந்தரமான தமஸ்ஸைப் போக்குவாரார்? பாஹ்யமான தமஸ்ஸைப் போக்குமவனிறே அவன்; ஆந்தரமான தமஸ்ஸாகிறது விப்ரலம்பத்தின இடரிறே; அத்தைப்போக்கும்போது, கிலவனுமாய் அந்தரங்கனுமானவனே வேணும். "ஞானமாகி ஞாயிறாகி" என்னக்கடவதிறே. [நின்றுருகுகின்றேனே செஞ்சுடர்தீர்ப்பாரினியார்] விலக்ஷண விஷயத்தில் விச்லேஷம், உருகிற்றாய் தர்மிலோபம் பிறக்கவுமொட்டாது, தரிக்கவுமொட்டாது, முடியவுருகினபடியே நிற்குமித்தனை. "இன்னம் ஒருகால் காணலாமோ" என்னும் நசை முடியவொட்டாது, அப்போதை பிறவு ஜீவிக்கவுமொட்டாது

நின்றுருகுகின்றேனேபோல நெடுவானம்*
சென்றுருகி நுண்துளியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய்*
அன்றொருகால்வையம் அளந்தபிரான்வாரானென்று*
ஒன்றொருகாற்சொல்லாது உலகோவுறங்குமே. (10)

௰.—பத்தாம்பாட்டில், இந்தராத்ரியில் என்னுடைய வ்யஸநத்தைக் கண்டு வைத்தும், அவன் திறமாக ஒருவார்த்தைசொல்லாதே இந்த லோகம் உறங்குவதே! என்கிறாள். [நின்று என்று

தொடங்கி] - நிரந்தரமாக உருகுகிற என்னைப்போலே இந்தப் பெரும்பரப்பையுடைய ஆகாசம் தேய்ந்து உருகுகிற சிறு துளியையுடைய ராத்ரியிலே [அன்று ஒருகால் என்று தொடங்கி] - யாத்ருச்சிகமாக அன்றொருகால் பூமியை அளந்தானத்தனை, அது நியதஸ்வபாவமன்று, அத்யந்தநிர்க்ருணன் என்றுகிலும் ஒருவார்த்தையை ஒருகால் சொல்லாதே.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், இந்தராத்ரியில் என்னுடைய வ்யஸநத்தைக்கண்டு வைத்து, அவன் திறமாக ஒருவார்த்தைசொல்லாதே லோகமாக வுறங்குவதேயென்கிறள். [நின்று இத்யாதி] - முடிவின்றிக்கே நிரந்தரமாக உருகுகிற என்னைப்போலே, மஹாதத்த்வமான ஆகாசம் சென்றற்று நுண்துளியாய் உருகிச்செல்லுகிற ராத்ரியிலே ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் அவகாசப்ரதாநம்பண்ணும் மஹாதத்த்வம் அழிகிறபடிக்கு வேறு த்ருஷ்டாந்தமில்லை, என்னைச்சொல்லுமித்தனை. அளவுடையாரெல்லாரும் அழிகிற காலமாகாதே. [அன்றொருகால் இத்யாதி] - "ஒருகாலத்திலே காதாசித்கமாக பூமியை அளந்தானித்தனை, நியதஸ்வபாவமன்று" என்றுகிலும் சொல்லுகிறரில்லை இவள்தான், வரையாதே யளந்துகொண்ட மஹாகுணத்தை விச்வஸித்தாயிற்று இந்தராத்ரியிலும் முடியாதே கிடந்தது. இந்த மஹா குணத்தையுடையவன் தன்னுலேவந்தவாற்று நமக்கு உதவாதொழியுமோ" என்று பார்த்திருந்தாய், "வாரான்" என்று சொல்லவமையும். [பிரான்] - "உபகாரகன" என்றிறே ப்ரமித்திருக்கிறது, பெருக்காறு வற்றினுப்போலே அக்காலத்திலே வற்றிற்றென்றுகிலும் சொல்லவமையும். [ஒன்று] - அவன் திறமாக ஒருவார்த்தையு மமையும். "கடியன்கொடியன" என்று அவன்குணஹாநியைச் சொல்லவுமமையும். [ஒருகால்] - ஒருகால சொல்லவுமமையும். வாராவென்றபோதே முடியாதார்க்கிறே இருகாற்சொல்லவேண்டுவது [உலகோவுறங்குமே] - "அன்னையரும் தோழியரும்" என்றுஇன்னு தானது லோகமாகச்சொல்லவேண்டும்படியாயிற்று அதுக்குப்பின் பிறந்த அவஸாதாதிசயம் "வாராத வலோ ஸல்லன்" என்னும்படியிருந்தத் ஸங்கிஹித்ரான லோகததார்படி.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு. இந்த ராத்ரியில் என்னுடைய வ்யஸநத்தைக் கண்டுவைத்து அவன் [illegible] ஒருவார்த்தைசொல்லாதே லோகமாகவுறங்குவதே! என்கிறள்.

[நின்று இத்யாதி] [illegible], ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் அவகாசப்ரதாநம் பண்ணும் ஆகாசமானது, சென்றற்று நுண்ணிய துளியாய் இற்றுவிழாநின்றது ஆகாசம் [illegible], [நின்று உருகுகின்றேனே போல] ப்ரத்யக்ஷத்தையிறே உபமான மாகச்சொல்லுவது. (மஹாதத்த்வமான ஆகாசம் அழிகிறபடிக்கு வேறு த்ருஷ்டாந்தமில்லை, என்னைச் சொல்லுமித்தனை. அளவுடையாரெல்லாரும் அழிகிற காலமாகாதே) "யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா அப்ரமேயம் ஹி தத் தேஜ" என்று பெரியவர்களுடைய பெருமையும் தன்னைப்பக்கத் [illegible] "சிரோபதிபாகையாலே ஸர்வாதிகன்" என்னக்கடவதிறே. இப்படி [illegible] இராவிடத்து. [அன்றொருகால் இத்யாதி] "பிரிவாற்றாமையிலும் ஜீவிக்கைக்கு [illegible] அவனுடைய அடிப்பாடு - வரையாதே எல்லாரையுமொக்க ரக்ஷித்தவன், நம்முடைய ஆற்றாமையைப் பரிஹரியாதிருக்குமோ" என்னுமதிறே, அதுவும் அவனுக்கு [illegible] பெருக்காறுப்போலே காதாசித்கமாக வந்ததொன்று, அது அவனுக்கு ஸ்வபாவமன்றுகாண்" என்று சொல்லுகிறரில்லை. [அன்றொருகால்] அன்று அவ்வளவு ஒருகால் செய்தவித்தனை, அவனுக்கு எல்லாக்கும் ஸ்வபாவமாயிருப்பதொரு ஸ்வபாவமன்றுகாண் என்கிறரில்லை. [பிரான்] - என்னுயிர்க்கச்செய்தேயிறே [வாரான்] என்கிறது, "லோகத்தையுடைய அளக்குமிடத்திலே உபகாரகனன்றோ?" என்று நினைக்கிறு [illegible], பெருக்காறு பெருக்குப்போலே அது அங்ஙனே ஒருகால் செய்துபோனவித்தனை, "வாரமையே ஸ்வபாவம்" என்கிறரில்லை. [ஒன்று] - "வாரான்" என்னவேண்டா, "வரும்" என்னவுமமையும். "இன்னம்வரும்" என்னும ஆசைகொண்டு ஜீவிக்க இருப்பார்க்கிறே "வாரான்" என்றே சொல்லவேண்டுவது. "வரும்" என்னவுமாம்; "வாரான்" என்னவுமாம். [ஒருகால்] - ஒருகால சொன்னால் பின்னையும் ஜீவிப்பாளாகிலே, இருகால்மட்டுச் சொல்ல வேண்டுவது. "அவன் இனிவாரான்" என்று அறிந்தபோதே மூச்சடங்குமிறே. [உலகு]

உ[illegible]] - "அன்னோ [illegible] நங்காள்" [illegible] இன்று [illegible] [illegible] இன்னாப்படி [illegible] அதுக்குப் [illegible] பிறந்த [illegible] [illegible] இத்திருவாக்கும்.

உறங்குவான்போல் யோகுசெய்தபெருமானை*
சிறந்தபொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்*
நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி ஆயிரத்துளிப்பத்தால்*
இறந்துபோய்வைகுந்தம் சேராவாறெங்ஙனேயோ. (11)

ஆ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார்க்குச்சென்ற [illegible] அநுஸந்தித்தார் எங்ஙனே தரிக்கும்படி? என்கிறார்- [உறங்குவான் என்று தொடங்கி] - கண்வளருமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷாபாய சிந்தை பண்ணுகிற ஸர்வேச்வரனை. இது - தமக்குத் தரிப்புப்பிறந்தபடி. [சிறந்த பொழில்] - ஸம்ருத்தமான பொழில். நிறம்-பண்.

இ.—நிகமத்தில், இப்பாசுரங்கேட்டார் இவர்தசையை யநுஸந்தித்தார் பிழையாரென்கிறார். பரமபதஸித்திசொல்லிற்று - முடிந்தால் புகுமிடம் அதுவாகையாலே சொல்லவித்தனை. [உறங்குவான் இத்யாதி] - "நம்மால்கார்யமில்லாதவிவர்களால் கார்யமென்?" என்று லோகத்தாரைவிட்டு, "இத்தசையை விளைத்தவன் இவ்வளவிற்செய்வதென்" என்று அவனை யநுஸந்தித்தார்; ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளினபடியை யநுஸந்தித்து. "இப்போது வாராமையாலே வெறுத்தோமித்தனை, நம்முடையரக்ஷணசிந்தை பண்ணிக்கிடக்கிறான் நம்மைக்கைவிடான்" என்று இம்மஹாகுணத்தை யநுஸந்தித்து தரிக்கிறார். கண்வளருகை என்று ஒருபேராய், ஜகத்ரக்ஷணோபாயசிந்தை பண்ணுகிற ஸர்வேச்வரனை. [சிறந்த இத்யாதி] - இவர் குறைவில்லாமையாலே தரிக்கவாதே, திருநகரியும் தரித்தபடி. விச்லேஷத்தில் "அபி வ்ருக்ஷா:" என்றும், ஸம்ச்லேஷத்தில் "அகாலபலிநோ வ்ருக்ஷா:" என்றுமிறே யிருப்பது. சிறந்தபொழில் - ஸம்ருத்தமானபொழில் [நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி] - பண்ணிலே கிளர்ந்த வந்தாதி. நிறம் - பண் [இப்பத்தால் இத்யாதி] - இப்பத்தை யநுஸந்தித்தால், எங்ஙனே சரீரவிச்லேஷம்பிறந்துபோய் பரமபதம்புகாதொழியும்படி "பேரென்னை மாயாதால்" என்று - முடிகை தேட்டமாய், அதுதானும்பெறாதே இவர்பட்டக்லேசத்தைப்படாதே, இப்பாசுரத்தைக்கேட்டுப் பிழையாரென்கை. பகவத்பரருடைய ஆர்த்தியைக்கண்டால் தரிக்கமாட்டாதொழிகையிறே ஸ்வரூபம். இவருடைய பாவபந்தமில்லையேயாகிலும், இவர்தசையை யநுஸந்தித்தால் பரமபதம்புகாதொழிய ஸம்பாவனையில்லையென்கிறது

ஈடு.—நிகமத்தில், இப்பாசுரங்கேட்டார், இவர்தசையை யநுஸந்தித்தார் [illegible] னென்கிறார் (பரமபதஸித்தி சொல்லிற்று.) முடிந்தார் புகுமிடம் அதுவாகையாலே சொல்லவித்தனை.

[உறங்குவான்போல் யோகுசெய்தபெருமானை] - அவன் [illegible] "நம்மை மறந்து உறங்குகிறான்" என்று சொன்னவித்தனை, அவன் உறங்குகிறான் [illegible] ரக்ஷணசிந்தை பண்ணுகிறானித்தனை. "நித்ராவி ஜாகரூக:" [illegible] நம்முடையரக்ஷணசிந்தை பண்ணுகிறானித்தனை [illegible] [illegible] உஜ்ஜீவிப்பிக்கவிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை. [illegible] [சிறந்த பொழில்] - அவன் ரக்ஷணசிந்தை பண்ணிக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை [illegible] இவர் [illegible], [illegible] தரித்தது. விச்லேஷத்தில் "அபி வ்ருக்ஷா:" [illegible], [illegible] "அகாலபலிநோ வ்ருக்ஷா:" [illegible]. [நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி] - பண்ணிலே கிளர்ந்த அந்தாதி. [இப்பத்தால் இத்யாதி] - இப்பத்தையும் அநுஸந்தித்தவர்க்கு, பகவத்விரஹத்தில் இவரைப்போலே "பேரென்னை மாயாதால்" என்று முடிவுதேட்டமாய நோவுபடுமது வேண்டா; இத்தை அநுஸந்தித்தவர்கள் பிழை

யார்கள். இப்பாசுரத்தைக்கேட்டு பிழைக்கமாட்டாதவர்கள் புகும் தேசம் பரமபதமாகை யாலே சொன்னவித்தனை - இவ்விடம். இத்தால் ஒருபலம்சொல்லிற்றாகவும் வேணுமிறே, இது என் சொல்லிற்று? என்னில், - பகவத்விஷயத்தில் அவகாஹித்தவர்களுடைய பாசுரம் கேட்டவர்களுக்கு, ப்ரக்ருதிவிச்லேஷாநந்தரம், அவர்கள் ப்ராப்யமாக நினைத்திருக்கும் தேச ப்ராப்தி தப்பாதென்கை. பகவத்ப்ரவணரானார்பாசுரங்கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே சடுபட்டு ப்ரக்ருதிவிச்லேஷம் பிறந்தவர்கள், அவர்களுக்கு உத்தேச்யமான தேசத்தைக் கிட்டாதொழியவிரகுண்டோ. [இப்பத்தாலிறக்கும் பேரை வைகுந்தம்சேராவாறெங்ஙனேயோ] "நீளிரவாய்நீண்டதால்", "ஒண்சுடரோன்வாராதொளித்தான்" என்று - இங்கேயிருந்து க்லேசப்படாதே, அஸ்தமியாத ஆதித்யனும் அஸ்தமியாத பகலுமான தேசத்திலே புகப் பெறுவர்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அஞ்சாந்திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ : ப்ரவேசம்

ஓ.—அஞ்சாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ராத்ரியில் அதயந்தம் அவஸந்நையான பிராட்டி, விடிந்தவாறே, செல்லுகிற வ்யஸநம் சிறிதுநீங்கி, முன்பு அநுபூதமான நம்பியுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை ஸ்மரிக்கையாலே சிறிதுதரிப்போடேகூட, இப்போதுகாணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே நோவுபடுகிற இவளை, தோழிமாரும் தாய்மாரும் மற்றுமுண்டான உறவுமுறையாரும் "நீ இப்படி வ்யஸநப்படுகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்கும் ஆபிஜாத்யத்துக்கும் போராது" என்று பொடிய, "நம்பியுடைய அழகிலே நான் அகப்பட்டபடி அறியாமையிறே நீங்கள் என்னைப்பொடிகிறது" என்ன, "நாங்களும் நம்பியைக் கண்டு வருகிறோம், எங்களுக்கு இப்படி அவஸாதம் பிறவாதே ஸ்திரைகளாயிரா நின்றோம், நீ இங்ஙனே படுவானென்?" என்று அவர்கள்கேட்க, "ஸ்நேஹஹீநரான உங்களுக்கு நம்பியுடைய அழகும் ஒப்பனையும் திவ்யாவயவங்களின் அழகும் நெஞ்சில்சேர்த்தியும் தோற்றுமோ? அப்படி அறிகைக் கீடான அறிவையும் ஸ்நேஹத்தையும் அவன் எனக்குத் தந்தருளுகையாலே நான் அறிந்தேன்" என்று அவர்களுக்குச்சொல்லி, இப்படிப்பட்ட நம்பியுடைய அழகிலும் வேண்டற்பாட்டிலும் தான் மிகவும் அவகாஹித்து "எத்தனையேறும் அளவுடையாரேயாகிலும் அவன்பக்கல் பரிவில்லாதார்க்கு அறிய முடியாதிருக்கப்பெற்றோமே!" என்று ப்ரீதையாய் முடிக்கிறாள்.

இ.—அஞ்சாந்திருவாய்மொழியில், "அஞ்சுடரவெய்யோன் அணிநெடுந்தேர் தோன்றாதால்" என்று வெறுத்த ஆதித்யனும் உதித்து, ராத்ரிவ்யஸநமும் அந்த ஆதித்யோதயத்தாலே சிறிதுநீங்கி, "அன்னையரும்தோழியரும் நீரென்னேபென்னுதே" என்றுசொன்ன ஹிதஞ்சொல்லுகிற அன்னையரும் தோழியரும் உணர்ந்து, ஹிதஞ்சொல்லுவாரும் உசாத்துணையாவாருமுண்டாகையாலும்; ஒன்றை ஸ்மரித்து தரிக்கைக்கு "நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமே" என்கிறநெஞ்சமும் பாங்காய், முன்பு அநுபூதமான நம்பியுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை ஸ்மரிக்கையாலும் சிறிதுதரிப்புண்டாய், அப்போதுகாணப் பெறாத வ்யஸநத்தாலே விஷாதமுண்டாகையாலே ப்ரீத்யப்ரீதி ஸமமாய்ச் செல்லுகிறது; திருவடி வார்த்தைசொன்னவநந்தரம், பிராட்டி "அம்ருதம் விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் த்வயா வாநரபாஷிதம்" என்று பெருமாள் தன்னையல்லது அறியாதேயிருந்தாரென்ற வார்த்தையாலே ப்ரீதியும், அவர் தளர்ந்தாரென்ற வார்த்தையாலே அப்ரீதியுமாயிருந்தாப்போலே. பகவத்ஸௌந்தர்யாதிகள் ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகையாலே ப்ராப்யருசி கலிகிறபடியைக்கண்டு பந்துக்கள், "இத்தனை அதிப்ராவண்யமாகாது, இது உன்னுடைய

ஸ்த்ரீத்வத்துக்கும் ஆபிஜாத்யத்துக்கும் அவன்தலைமைக்கும் போராது'' என்று ஹிதஞ் சொல்லி மீட்கப்பார்க்க, ''உங்களுக்கு அபிநிவேசம்போராமையாலும், நம்பிபடிகள்தோற்றாமையாலும் மீட்கப் பார்க்கிறீகோளித்தனை: நான் மயர்வறமதிநலமருளப்பெறுகையாலே, நம்பியுடைய ஒப்பனையழகிலும் வடிவழகிலும் ஆபரணச்சேர்த்தியிலும் வேண்டற்பாட்டிலும் அகப்பட்டேன், உங்கள்ஹிதவசனத்தாலே மீட்கவொண்ணாது'' என்று தன்படிகளைச்சொல்லி, எத்தனையேனும் அளவுடையாரேயாகிலும் பரிவில்லாதார்க்கு அறியமுடியாதாயிருக்கப்பெற்றோமென்று ப்ரீதியோடே தலைக்கட்டுகிறது. மாசறு சோதியில் - ப்ராப்யத்வரையாலே உபாயாத்யவஸாயம் கலங்கினபடி: ஊரெல்லாந்துஞ்சியில் - த்வரையுங்கூடக் கலங்கி முடிவு தேட்டமானபடி; இதில் - ''ரக்ஷகன் அவனே'' என்னுந்துணிவு செல்லாநிற்க, ப்ராப்யருசி நலிகிறது. ஏழையராவியும் - உருவெளிப்பாடாய் இராநிற்கச்செய்தே, இவ்வளவன்றியே பாதகத்வம் முறுகியிருக்கும்.

௬ு-—மாசறுசோதியிலே ''நாடுமிரைக்கவே-யாமடலூர்தும்'' என்று மடலூரப் பாரித்தாள்; பாரித்தபடியே தலைக்கட்டப்பெறாமையாலே ''ஊரெல்லாம் துஞ்சி உலகெல்லாம் நள்ளிருளாய், முதலிலே மடலூருகைக்கு விஷயந்தான் இல்லாதபடி பழிசொல்லுவாருங்கூட உறங்கிற்று'' என்று வெறுத்தாள்; ''அஞ்சுடர வெய்யோன் அணிநெடுந்தேர்தோன்றாதால்'' என்று ஆதித்யோதயத்துக்கு ஸூசகமுங்கூட இல்லையாயிற்றென்று வெறுத்தாள்; ''நீயும் பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமே'' என்று - ஒன்றை ஸ்மரித்து தரிக்கைக்கு விரகற்றதென்றும் வெறுத்தாள். மாசறுசோதியில் ப்ராப்யத்வரையாலே உபாயாத்யவஸாயம் கலங்கினபடி: ஊரெல்லாந்துஞ்சியில் - அத்த்வரையுங்கூடக் கலங்கினபடி: இதில் - ''ரக்ஷகன் அவன்'' என்னும்தெளிவும் செல்லாநிற்க; ப்ராப்யருசி நலிகிறபடி. இக்குறைகளெல்லாம் தீரும்படி போதும் விடியப்பெற்று, ''அன்னையருந்தோழியரும்'' என்கிற இழவுதீர, உகப்பாரும் பொடிவாரும் ஹிதஞ்சொல்லுவாருமாகப் பெற்றது. அநந்தரம் பக்துவர்க்கமுடைய சேர்ந்து ''தீர்ந்தவென்தோழீ'' என்று இவளுடைய துணிவுகண்டு உகப்பாரும், ''தோழீ! என்னையின் முக்காசையில்லை'' என்னவேண்டும்படி ஹிதஞ்சொல்லி மலைப்பாருமாகப்பெற்றது: அவ்வழியாலே அவர்கள்தாங்கள் இவ்விஷயத்துக்கு ஸ்மாரகராவார்களிறே. ஆதித்யனும் உதித்து, பதார்த்ததர்சநமும் பண்ணப்பெறுகையாலே வ்யஸநமும் பாதிபாயப் பெற்றது. இவ்வளவு ஆச்வாஸமுண்டானவாறே, நெஞ்சு ஸ்மரித்து தரிக்கைக்கு ஸஹகாரியாயிற்று. இப்படி ராத்ரி வ்யஸநம்போம்படி போதுவிடியப்பெறுகையாலே ஒருதரிப்புமுண்டாய், அவனை அநுபவிக்கப் பெறாமையாலே ஆற்றாமைக்கு மூடலாய் நோவுபட்டுச்செல்லாநிற்க, உணர்ந்த பக்துக்களுடைய ''நீ இப்படி இவ்விஷயத்திலே அதிமாத்ரப்ரவணையாகிற இது உனக்குத்தப்பு, உன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப்போராது, அவன் தலைமைக்கும் போராது'' என்று ஹிதஞ்சொல்லி மீட்கப்பார்க்க, ''இவர்கள் ஏகாந்தருளின விஷயங்களில் வாசியறியார்கள்'' என்றிருந்தாளிவள், ''நீங்கள் இவர் காட்டக் கண்டுகோளல்லாமையாலே இவ்விஷயத்தை உள்ளபடி அறிந்திலீகோள்; நான் அங்ஙனன்றிக்கே, அவன்தானே மயர்வறமதிநலமருளித் தன்னைக் காட்டக் காண்கையாலே உள்ளபடி கண்டேன்: ஆகையாலே, நம்பியுடைய வடிவழகிலும் ஒப்பனையழகிலும் ஆபரணச்சேர்த்தியிலும் வேண்டற்பாட்டிலும், நான் உங்கள் ஹிதவசநத்துக்கு மீளாதபடி அகப்பட்டேன்'' என்று இங்ஙனே தன்படிகளைச் சொல்லாநிற்கச் செய்தே; ''ஸ்வயத்நத்தால் காண்பார்க்கு அறியவொண்ணாதபடியாகப் பெற்றோமிறே, இவ்வஸ்துதான் உண்டாகப் பெற்றால் நாம் பெற்றபோது பெறுகிறோம், பிறரறியாதொழியப் பெற்றோமிறே'' என்னும் ப்ரீதியோடே தலைக்கட்டுகிறது. ஆக, போதும் விடிந்து ஹிதஞ் சொல்லிமலைப்பாரும் உண்டாகப்பெறுகையாலே ஒருதரிப்பும், அதுதான் நினைத்தபடியாகப் பெறாமையாலே ஒரு அப்ரீதியும்: அவனை ஸ்மரிக்கப் பெறுகையாலே ஒரு ப்ரீதியும், அதுதான் அநுபவமாகப் பெறாமையாலே ஒரு அப்ரீதியும்; ஆதித்யனுதித்துப் பதார்த்ததர்சநம் பண்ணப் பெறுகையாலே ஒருப்ரீதியும், அதுதான் அவனைக்காணப்பெறாமையாலே ஒரு அப்ரீதியுமாய்; ப்ரீத்யப்ரீதி ஸமமாய்ச் செல்லுகிறது:

ஏழையராவியும் - உருவெளிப்பாடாயிருக்கச்செய்தே, அதில் இதுக்கு வாசி - அதில், "இணைக்கூற்றங்கொலோ" என்றும், "உய்வு உபாயம் மற்றின்மை தேறி உம்மைப் பேசுவார்க்கும் அசுரர்க்கும் அரக்கர்கட்கும் எவ்விடம்" என்றும் பாதகத்வம் உறைத்திருக்கும்; இதில் - கீழ்ப்பிறந்த துக்கநிவ்ருத்தி யுண்டாம்படி ஸ்மரித்து தரிக்கவும்பெற்று அதுதான் அநுபவமாகப்பெறுமையாலே வந்த அப்ரீதியுமாய், இப்படி ப்ரீத்யப்ரீதி ஸமமாய்ச் செல்லுகிறது. ஜாபாலிபகவானும் வார்த்தை சொல்லி, "ஸ்ரீவஸிஷ்டபகவானும் இக்குடியில்போந்தபடிகளையுமெல்லாம்சொல்லி, "இனி மீண்டும் திருவபிஷேகம் பண்ணவமையும்" என்ன, பெருமாள் "அங்ஙன் செய்வதில்லை" என்று முடிய நின்றபடியைக் கண்டவாறே, பௌரஜநங்களெல்லாம் உகப்பதுஞ்செய்தார்கள் வெறுப்பதுஞ்செய்தார்கள்; "ரக்ஷகனானவன் தொடங்கின கார்யத்திலே இப்படி முடியநின்ற விடம் நம்முடைய ரக்ஷணத்துக்குமுண்டிறே" என்று உகப்பதுஞ் செய்தார்கள், அத்தாலே நாம் பெற்றதென், இப்போது பதினாலாண்டு இழந்திருக்கவேண்டாநின்றதே" என்று வெறுப்பதுஞ் செய்தார்களிறே. திருவடி-பிராட்டியைத் திருவடிதொழுதபோது, "நமக்குப் பராக்ரமிக்கைக்குக் கைம்முதலுண்டாகப் பெற்றோமிறே" என்று உகப்பதும் செய்தான், இவள் அவரைப் பிரிந்து இவ்விருப்பிருப்பதே என்று வெறுப்பதுஞ்செய்தான். பிராட்டிதான் திருவடிவார்த்தையைக்கேட்டபோது, *அம்ருதம் விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் த்வயா வாநர பாஷிதம்* என்று பெருமாள் என்னைப்பிரிந்தவிடத்தில் என்னையல்லது அறியார் என்று சொன்னது எனக்கு இனிதாயிருந்தது. அவர் பிரிவிலே தளராநின்றாரென்று சொன்னபடியாலே வெறுப்பாயிருந்த தென்றாளிறே. அப்படியே இவர்க்கும் ப்ரீத்யப்ரீதி ஸமமாய்ச் செல்லுகிறது.

எங்ஙனேயோவன்னைமீர்காள் ! என்னைமுனிவதுநீர்*
நங்கள்கோலந்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
சங்கினோடும்நேமியோடும் தாமரைக்கண்களோடும்*
செங்கனிவாயொன்றினோடும் செல்கின்றதென்னெஞ்சமே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், ஆழ்வார்களோடேசேர்ந்த திருமுகத்திலழகை அநுஸந்தித்து என் அந்தஃகரணம் அங்கே மிகவும் ப்ரவணமாகாநின்றது என்கிறாள். [எங்ஙனேயோ என்றுதொடங்கி] - என்னுடைய ப்ரக்ருதியறிந்திருக்கிற தாய்மாரான நீங்கள் என்னுடைய அவஸாதத்துக்கு அடியான நம்பியுடைய அழகை இன்னதாகாதே என்னை முனிகிறபடி எங்ஙனே? [நங்கள்கோலத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை] - நமக்காக நிரதிசயபோக்ய ஸௌந்தர்யத்தோடே திருக்குறுங்குடியிலே நின்றருளின நம்பியை. பாட்டுத்தோறும், 'நான்' என்கிறது - சாபலாதிசயத்தாலே. நேமி-திருவாழி. [செங்கனி வாய் என்றுதொடங்கி] - சிவந்த கனிபோலேயிருக்கிற திருப்பவளம் ஒன்றோடும் மிகவும் பூணாநின்றது என்னுடைய அந்தஃகரணம்.

இ.—முதற்பாட்டில், கையிலாழ்வார்களோடேசேர்ந்த திருமுகத்திலழகிலே என் நெஞ்சு ப்ரவணமாகாநின்றதென்கிறாள். [அன்னைமீர்காளென்னைமுனிவது - எங்ஙனேயோ] - இஸ்ஸௌந்தர்யத் தில்மூட்டின நீங்களே மீட்கப்பார்க்கிறபடி எங்ஙனேயோ? நீங்கள் கற்பித்தது ப்லிக்கப்புக்கவாறே பொடியுமத்தனையோ? [நீர்] - என்ப்ரக்ருதியறியும் நீங்கள். [என்னைமுனிவது] - என்னுடைய ப்ராவண்யத் துக்கடியான நம்பியுடைய வடிவழகையன்றோ இன்னாதாவது. உங்களையும்மறந்து என்ப்ரக்ருதியையும் மறந்தால் விஷயத்தையும் மறக்கவேணுமோ. [முனிவது-எங்ஙனேயோ] - கொண்டாடவேண்டும் தசையில் பொடிவதெங்ஙனேயோ? [நங்கள் இத்யாதி] - இக்குடிக்காக முற்றூட்டானநிரதிசயஸௌந் தர்யத்தோடே திருக்குறுங்குடியிலேநின்றருளின நம்பியை. உடையநங்கையார் நம்பியையாச்ரயித் தாயிற்று ஆழ்வாரைப் பெற்றது. அநந்தவ்ரதம் அநுஷ்டித்தன்றிறே பெற்றது. "நெடுங்காலமும் கண்ணன்நீண்மலர்ப்பாதம் பரவிப் பெற்ற". [கோலத்திருக்குறுங்குடியென்று] - நகரீலக்ஷணங்களை யுடைத்தென்று ஊரோடேகூட்டவுமாம். [நம்பியை] - கல்யாணகுணபூர்ணனை. குணங்களால்பூர்ண மான விஷயத்தேயன்றோ நான் அகப்பட்டது. திருக்குறுங்குடியிலே புகுந்தபின்பாயிற்று பூர்ணனாயிற்று. [நான்] - சாபல்யத்தாலே பூர்ணையான நான். [கண்டபின்]-மீட்கப்பார்க்கில் ஒக்கவேதுடக்கவேண்டாவோ.

[சங்கினோடும் இத்யாதி] - ஒருகலத்திலே யுண்பாரைப்போலே, வாகம்ருதஸாரஸ்யத்தையறியும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடே ஸாம்யமுண்டே. ச்யாமமானவடிவுக்குப் பரபாகமான ஆழ்வார்களோடே யுண்டான சேர்த்தியோடும், இரண்டிலும்வந்து அலையெறிகிற திருக்கண்களோடும். "விகாஸம், செவ்வி, குளிர்த்தி, நாற்றம்" என்கிறவிவை யுண்டாயிருக்கை. சிவந்த கனிபோலேயிருந்த முறுவலொன்றினோடும். விசேஷகடாக்ஷத்தாலே பத்தபாவராஞல் அது தன்பேருக முகங்கொடுக்கும்முறுவல், வேறோரழகை நினைக்கவேண்டாத முறுவல். ஜாதி, வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்யவர்த்திக்குமாப்போலே, நெஞ்சு அழகுதோறும் செல்லாநின்றது. [செல்கின்றது] - இன்னமும் தரைகண்டதில்லை. நாங்களும் அவ்வழகை யநுபவித்தன்றோ இருக்கிறதென்ன,—[என்னெஞ்சமே] - அவன்தானேகாட்டக்கண்டு அநுபவித்த என் நெஞ்சு. உங்கள்வார்த்தைகேட்கைக்கு நெஞ்சுடையாரையன்றோ ஹிதஞ்சொல்லி மீட்பது.

௧.—முதற்பாட்டு. திருக்கையிலாழ்வார்களோடே சேர்ந்த நம்பிதிருமுகத்திலழகிலே, என் அந்தஃகரணம் மிகவும் ப்ரவணமாகாநின்றதென்கிறாள்.

[எங்ஙனேயோ இத்யாதி] - ஹிதஞ்சொல்லத் தொடங்கினவாறே தந்தாமை மறந்து மித்தனையோ. ஒன்றைப் பரிஹரிக்கப்பார்த்தால் அதினுடைய நிதானமறிந்து பரிஹரிக்க வேண்டாவோ. என்னுடைய ப்ராவண்யத்தைப் பரிஹரிக்கப் பார்த்தால், எனக்கு இவ்வளவான ப்ராவண்யத்தைவிளைத்த நம்பியுடைய அழகை யறிந்து அத்தையன்றோ பொடிவது. என்னுடைய நிலைக்கும் உங்களுடைய ஹிதவசநத்துக்கும் என்னசேர்த்தியுண்டு. நம்பியுடைய அழகையறிந்து அநுபவித்திருக்கிற நீங்கள், அதிலே துவக்குண்டிருக்கிற என்னை மீட்கப் பார்க்கிறபடி எங்ஙனேயோ? [அன்னைமீர்காள்] - இக்குலதர்மத்திற்கு நான் ஏதேனும் தப்ப நின்றதுண்டோ. "பேராளன்பேரோதும் பெரியோரை" என்றும், "பலரேத்துமவர்" என்றும் நீங்கள் சொல்லும்வார்த்தைகேட்டு வளர்ந்தவளன்றோ நான். தாந்தாம் செய்யுமத்தை வயிற்றிற்பிறந்தார்செய்தவாறே குற்றமாயித்தனையோ. புத்ரர்களாகவுமாம், சிஷ்யர்களாகவுமாம், பகவத்விஷயத்தில் ஓடிவாராநின்றவர்கள் ச்லாக்யராமத்தனையன்றோ. கூரத்தாழ்வார் ஒரளவிலே நங்கையார் திருவடி சார்ந்தவாறே, "இன்னமுமொரு விவாஹம் பண்ணுவோமோ" என்று விசாரித்து "இதுதான் க்ராமத்தாலேவந்து ஆழ்வானுக்கு விரோதமாய்த் தலைக்கட்டும்; இனித்தான், *அநாச்ரமீ ந திஷ்டேத்* என்று சாஸ்த்ரம் சொல்லாநின்றது: இச்சாஸ்த்ரார்த்தத்தை அநுஷ்டிப்போமோ! பாகவதபரிசர்யையைப்பண்ணுவோமோ" என்று விமர்சியா, "அவ்ஸாமாந்யதர்மத்திற்காட்டில் இவ் விசேஷதர்மமே ப்ரபலம்" என்று தவிர்ந்தார். [என்னை முனிவதுநீர்] - என்னை உங்கள்சொற் கேளாதபடி பண்ணின நம்பியழகையன்றோ முனிவது. [என்னை] - நம்பியுடையவழகிலே துவக்குண்டிருக்கிற என்னை இதுவே யாத்ரையாயிருக்கிற நீங்கள் விலக்குகிறபடி எங்ஙனேயோ. [நங்கள் இத்யாதி] - உங்களை யறியாவிட்டால் அவ்விஷயத்தையும் அறியாதொழியவேணுமோ என்கிறாள். [நங்கள்] அக்குடிக்காக முற்றாட்டுப்போலே காணும் நம்பியுடையவழகு. ஸர்வேச்வரனைநோக்கி அநந்யப்ரயோஜநராய்ப் பெற்றவர்களைப் போலன்றிக்கே, நம்பியை ஆச்ரயித்தாயிற்று இவரைப்பெற்றது. "உடையநங்கையார் நம்பியை யாச்ரயித்து ஆழ்வாரைத் திருவயிறுவாய்த்தார்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. நெடுங்காலமும்கண்ணன்நீள் மலர்ப்பாதம் பரவிப்பெற்றது. கோலமென்கிற இது நகரத்துக்குவேண்டும் அலங்காரங்களை உடைத்தாயிருக்குமென்று, திருக்குறுங்குடிக்கு விசேஷணமாதல்; அன்றிக்கே, நம்பி தம்முடைய ஸௌந்தர்யத்தைச் சொல்லுதல். [நம்பியை] - கல்யாணகுணங்களால் பூர்ணமான விஷயத்திலே அகப்பட்டிருக்கிற என்னை எங்ஙனே மீட்கப்பார்க்கிறபடி. [நம்பியைநான்] அகப்படுத்துகைக்கு ஸௌந்தர்யசீலாதிகளால் அத்தலை குறைவற்றிருக்கிறப்போலேயாயிற்று அகப்படுகைக்குச் சாபலத்தால் இத்தலை குறைவற்றிருக்கிறபடி. [கண்டபின்] - நீங்களும் இவ்விஷயத்தைக் கண்டன்றோ ஹிதஞ்சொல்லுகிறது. [கண்டபின்] - கதே ஜலே ஸேதுபந்தமன்றோ நீங்கள் செய்கிறது. காண்பதற்குமுன்னே மீட்டிகோளல்லிகோளே, இனிமீட்கப் போமோ? மீட்கப்போகாமல் இப்போதுவந்ததென்? என்ன; கைமேலே ஒருமுகத்தாலே தான்

அகப்பட்டபடியைச் சொல்லுகிறாள். [சங்கு இத்யாதி] நீங்கள் ஹிதஞ்சொல்லுவதுதான் நெஞ்சுடையார்க்கன்றோ. [சங்கினோடும்] - "செங்கமலநாண்மலர்மேல் தேனுகரு மன்னம் போல்" என்கிறபடியே ச்யாமமான திருமேனிக்குப் ப்ரபாகமான வெளுத்தநிறத்தை யுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடும்; இக்கைக்கு இது ஆபரணமானால், வேறொன்று வேண்டாதே தானே ஆபரணமாகப் போரும்படியிருக்கிற நேமியோடும். [தாமரைக்கண்க ளோடும்] - கண்காணக்கைவிட்டுப்போயிற்றுக்காணும். விகாஸாதிகளாலே தாமரைபோலே யிருக்கிற திருக்கண்களோடும். [செங்கனிவாய்] - கண்டபோது, நான் உன்சரக்கன்றோ - *தவாஸ்மி* என்ற முறுவலோடும். [ஒன்றினோடும்] - ஸம்ஸாரயாத்ரையை முன்புள் மறக்குமோ பாதி, இவ்வருகுண்டானவற்றோடு அவ்வருகுள்ளவற்றோடு வாசியற எல்லாவற்றையும் மறக்கப்பண்ணவற்றான திருவதரத்தோடும். அன்றிக்கே, ஜாதி, வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமாபோலே, நெஞ்சு அழகுதோறும் செல்லாநின்றது. ஸர்வேச்வரனோடு ஸாம்யம் பெற்றதாகிலும் தெரிகிறதில்லை. அவன் வ்யாபியாநிற்கச்செய்தே ஆகாசவ்யாப்தி போலன்றிக்கே பதார்த்தங்கள்தோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமாப்போலே, இதுவும் அழகுகள்தோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்தியாநின்றது. [செல்கின்றது] - இன்னமும் தரை கண்டதில்லை. நாங்களுமெல்லாம் நம்பியுடைய அழகை அநுபவித்திருக்கிறோமன்றோ, எங்கள் சொல்லு மறுக்கலாகாதுகாண் என்ன; உங்கள்சொல்லை மறுத்தேனேயாகிலும் நம்பியுடைய திருமுகம் மறுக்கவொண்ணாதென்கிறாள். எங்களுக்கு இப்படியிராதொழிவானென்? என்ன,— [என்னெஞ்சமே] - உங்களைப்போலன்றிக்கே, அவன்தானே காட்டப்பெறுகையாலே முழுக்க அநுபவித்த என்னெஞ்சானது.

[எங்ஙனேயோ இத்யாதி] - ஹேதுவான நம்பியுடையஅழகைப் பொடியாதே என்னைப் பொடியக்கூடினபடி எங்ஙனேயோ? ப்ராவண்யமே ஸ்வபாவமாம்படி வளர்த்து வைத்து, இப்போதாகப்பொடிகிறபடி எங்ஙனேயோ? முன்பு நீங்கள் கற்பித்துப்போந்து, அநுபவிக்கப் புக்கவாறே பொடியுமத்தனையோ? [கோலம்] - உங்கள் ஹிதவசநத்துக்கு மீளாதபடியான ஸௌந்தர்யத்தையுடையவர். [திருக்குறுங்குடிநம்பியை] - பரத்வத்தில் முதன்மையிலேயோ அகப்பட்டது மீளுகைக்கு. [நம்பியை] - குணத்தில் அபூர்த்தியுண்டாய்த்தான் மீளுகிறதோ. [நான்கண்டபின்] - இவ்விஷயத்தில் சாபலமில்லாமல் மீளுகிறேனோ. [சங்கினோடும்] - ஸ்ரீபாஞ் சஜந்யத்தோடே விசேஷித்து ஒரு ப்ராப்தியுண்டுகாணும் இவளுக்கு, வாகம்ருதச்சுவடறிந் திருக்கையாலே; ஒருகலத்திலே ஜீவிப்பாரைப் போலே.

என்னெஞ்சினால்நோக்கிக்காணீர் என்னைமுனியாதே*
தென்னன்சோலைத்திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*
மின்னுநூலுங்குண்டலமும் மார்பில்திருமறுவும்*
மன்னுபூணும்நான்குதோளும் வந்தெங்கும்நின்றிடுமே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், நம்பியுடைய திருமார்பிலும் திருத்தோளிலுமுண்டான ஸ்வாபாவிக மான அழகும் திருவணிகலன்களின் அழகும் சுற்றும்வந்து நின்று என்னை நெருக்காநின்றன என்கிறாள். [என்நெஞ்சினால்என்றுதொடங்கி] - 'நம்பிதிருவழகை நாங்கள் அநுபவித்தோ மல்லோமோ, நாங்கள் பேசாதிருக்க, நீ இங்ஙன் படுகிறதென்?' என்று அவர்கள்பொடிய, என்னை, நீங்கள் பொடியாதே உங்களுக்குக்காணவேணுமாகில் என்னைப்போலே ஸ்நேஹயுக்தமான நெஞ்சை யுடையீராய்க்கொண்டு அநுஸந்தித்து அறியுங்கோள். [தென்என்றுதொடங்கி] - தென்னாட்டுச்சோலை சூழ்ந்ததிருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின். [மின்னுநூல்] - மின்னாநின்றுள்ள திருயஜ்ஞோப வீதம். [மன்னுபூண்] - திருவுடம்போடு பொருந்தின திருவணிகலன்கள்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், நம்பியுடைய தோளழகும் ஆபரணஸ்ரீயும் ஸர்வதோதிக்கமாக நலியா நின்றன என்கிறாள். [என்னெஞ்சினால் இத்யாதி] - "நாங்களும் நம்பியை யநுபவித்தே ஸ்த்ரீத்வம் கெடாமலிருக்கிறிலோமோ, எங்களுடைய ஹிதவசநம் கேளாதே மறுமாற்றம் சொல்லுகை போராது

காண்'' என்ன,—என்னெஞ்சுபோலே அதிப்ரவணமான நெஞ்சை யுடையீராய் அநுபவித்து அறியுங்கோள் என்னைப் பொடியாதே. என்நெஞ்சை யுடையீராய்க் காணப்பெறுமன்று ''பின்னையைப் பின்னையென்றெண்ணப்பெறுவரே'' என்று உங்களை நீங்களே பொடிவுதிகோள். என் நெஞ்சை இரவலாக வாங்கிக் காணமாட்டிகோளோ? என்னைப் பொடியாதே. ''மாயாம் நஸேவே''. [தென்னன் சோலை] - தெற்குத்திக்கிலேயாய் நன்றான சோலை யென்னுதல். தென்னன்கொண்டாடும் சோலையென்னுதல். நம்பியழகுக்குமுன்னே சோலையழகு வந்து வடிம்பிடுகிறபடி. [சோலைத்திருக்குறுங்குடி] - நம்பிக்கு ஆபரணம்போலேயாயிற்று ஊருக்குச் சோலை. [நான்கண்டபின்] - சோலையிலும் ஒப்பனையிலும் ஆழங்காற்படும் நான். [மின்னுநூலும்] - மேகத்திலே மின்னிறுப்போலேயிருக்கிற திருயஜ்ஞோபவீதமும். பரந்த மின்திரள் சுழித்தாற்போலேயிருக்கிற திருமகரகுண்டலமும், வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்க வேண்டும் திருமார்விலே கழற்றிச்சாத்தவேண்டாதபடியான ஸ்ரீவத்ஸமும், நாய்ச்சிமாரோடு கலக்கும்போது கழற்றவேண்டாத ஆபரணங்களும். [மன்னுபூண்] - திருவுடம்போடு பொருந்தின திருவணிகலன்கள். கல்பகதரு பணைத்தாப்போலேயாய், ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹங்களான திருத்தோள்களும், [வந்தெங்கும் நின்றிடுமே] - உங்கள் ஹிதவசனங்களைக் கேட்டு அகலநினைத்தாலும் அங்கேயங்கே நில்லாநின்றது. ''வ்ருக்ஷேவ்ருக்ஷேச பச்யாமி'' என்கிறது உகப்பார்க்கும் ஒத்தது.

ஈடு.—இரண்டாம்பாட்டு. நம்பியுடைய தோளழகும் ஆபரணஸ்ரீயும் ஸர்வதோமுகமாக நின்று நலியாநின்றதென்கிறாள்.

[என்னெஞ்சினால் இத்யாதி] - நாங்களும் நம்பியை அநுபவித்தே ஸ்த்ரீத்வங்கெடாமலிருக்கிறிலோமோவென்ன — [என்னெஞ்சினால் நோக்கிக்காணீர்] நீங்கள் என்னைப்பொடியாதே உங்களையே பொடிந்துகொள்ளும்படி, என் நெஞ்சை இரவலாகவாங்கிப் பார்க்கவல்லிகோளோ. [என்னை] ''இவளையாகாதே நாம் இத்தனை சொல்லிற்று'' என்று பின்னை உங்களை நீங்களே பொடிந்துகொள்ளுவுதிகோள். [பூனியாதே] - ''கணபுரம் கைதொழும் பிள்ளையைப் பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே'' என்னக்கடவதாயிருக்க, நம்வயிற்றிற்பிறந்த இதுவே தோதுவாக, இவள்நின்றநிலைபாராதே நாம்பொடிந்தோமித்தனையாகாதே என்று பின்னையும் உங்களை நீங்களே பொடிந்துகொள்ளுவுதிகோள். [என்னெஞ்சினால் நோக்கிக்காணீர்] - *பக்த்யா சாஸ்த்ராத் வேத்மி ஜநார்த்தநம்* என்கிறபடியே ஸஞ்சயனைநோக்கி த்ருதராஷ்ட்ரன், நீயும்நானுமொக்க சாஸ்த்ரவாஸனைகள் பண்ணிப்போந்தோம், இங்ஙனே இருக்கச்செய்தே எனக்கு உன்பக்கலிலேகேட்டு அறியவேண்டும்படி உனக்கு இவ்வர்த்தத்தில் வைசத்யமுண்டானபடி எங்ஙனே? என்ன,—எனக்கு வாசிகேளாய் *மாயாம் நஸேவே* நான் வஞ்சகங்கள் செய்துபோரேன். ராஜாவானவனுக்கு ஒரு தாழ்ச்சியும் தனக்கொரு உத்கர்ஷமும் சொல்லுகிறானாகையாலே *பத்ரம் தே* என்கிறான். *ந வ்ருதா தர்ம மாசரே* நான் ஒருநாளும் ச்சலதர்மங்களை நுஷ்டிபேன். *சுத்தபாவம் கத:* நினைவும் சொலவும் செயலும் ஒருபடிப்பட்டிருப்பன். *பக்த்யா* வரியடைவே கற்று அவனை அறிந்தவனல்லேன், பக்திஸஹக்ருத சாஸ்த்ரத்தாலே அவனை அறிந்தவன் என்றானிறே. *நாபிஜாநாஸி கேசவம்* என்று தந்தாமுக் கென்னவும் ஒரு கைம்முதலுடையார்க்கு அவனை அறியப்போகாதென்றதிறே. அப்படியே நீங்களும் என் நெஞ்சையுடையீராய்க்கொண்டு அறியப்பாருங்கோள். [தென்னன் இத்யாதி] - நம்பியுடைய வடிவுக்கு ஆபரணம்போலேயாயிற்று ஊருக்குச் சோலை. தெற்குத்திக்கிலேயாய் நன்றான சோலையென்னுதல்; அன்றிக்கே, ''தென்னன்கொண்டாடும்'' என்னுமாபோலேயாதல். [நான்கண்டபின்] - ஆபரணச்சேர்த்தியையும் சோலைவாசியையும் அறிந்தநான் கண்டபின். [மின்னு நூலும் இத்யாதி] - மேகத்தில் மின்னிறுப்போலேயிருக்கிற திருயஜ்ஞோபவீதமும், [குண்டலமும்] - பரந்தமின் ஓரிடத்தில் சுழித்தாற்போலே யிருக்கிற திருமகரகுண்டலமும், வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படி யிருக்கிற திருமார்பிலே கிடக்கிற ஸ்ரீவத்ஸமும், [மன்னுபூணும்] நாய்ச்சிமாரோடு கலக்கும்போதும் கழற்றவேண்டாதபடியிருக்கிற ஆபரணங்களும். அதாவது அத்யந்த ஸுகஸ்பர்சமாயிருக்கை. [நான்கு தோளும்] - ஆபரணத்துக்காபரணமாய்க் கல்பகதரு பணைத்தாப்போலேயிருக்கிற திருதோள்கள் நாலும். *ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா:* என்கிறபடியே. [வந்தெங்கும்நின்றிடுமே] - ''உங்கள் ஹிதவசநத்தின்படியே செய்யவேணும்''

என்று நான் கடக்க நிற்கவும், அங்கேயும் பலவகையாக வாராநின்றது. *வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பச்யாமி* போலே, உகப்பார்க்கும் உகவாதார்க்கும் ப்பலமொன்றாய்விட்டது. நான் எங்கே ஒதுங்குவேன், சொல்லிக்காணிகோள்.

நின்றிடுந்திசைக்குமையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர்*
குன்றமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
வென்றிவில்லும்தண்டும்வாளும் சக்கரமும்சங்கமும்*
நின்றுதோன்றிக்கண்ணுள் நீங்கா நெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே. (3)

ஒ.—மூன்றாம்பாட்டில், நம்பியுடைய ஸ்ரீசார்ங்கம்தொடக்கமான திவ்யாயுதவர்க்கம் புறம்பும் உள்ளுமொக்க நிரந்தரமாகத் தோற்றாநின்றன என்கிறாள். [நின்றிடும்திசைக்குமையும் என்று அன்னையரும் முனிதிர்] - நம்பியுடைய சௌர்யாதிகளிலே அகப்பட்டமை அறிந்த தாய்மாரான நீங்களும் 'ஸ்தப்தையாகாநின்றாள், அறிவுகெடாநின்றாள், நிலையாகாநின்றாள்' என்று பொடியாநின்றிகோள். [வென்றிவில்] - வென்றியைக்கொடுக்கும் வில்.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், நம்பியுடைய திவ்யாயுதவர்க்கம் உள்ளும்புறம்புமொக்கத் தோற்றாநின்றதென்கிறாள். [நின்றிடும் இத்யாதி] - "ச்சிந்நம்பிந்நம் சரைர்தக்தம்" என்று ராமசரங்களாலே உகவாதார் படுமத்தை முகபேதத்தாலே திவ்யாயுதங்கள் படுத்தாநின்றது; ஸ்தப்தையாக்குவது, அறிவு கெடுப்பது, சைதில்யத்தை விளைப்பதாகாநின்றது. ஸ்தப்தையாகா நின்றாள், அறிவுகெடா நின்றாள், சிதிலையாகாநின்றாளென்று குற்றமாக நினைத்துப் பொடியாநின்றிகோள். சில ஸ்தம்பநத்தைப் பண்ணும், சில உள்ளறிவைப் போக்கும், சில அறிவுகொடுத்து சைதில்யத்தை விளைக்கும். [அன்னையரும் முனிதிர்] - இந்த சைதில்யத்துக்கு அடியான நீங்களும் பொடியாநின்றிகோள். இந்தவழகில் உங்களுக்கு அந்வயமில்லையாய்ப் பொடிகிறிகோளோ? ஊராராய்த்தான் சொல்லுகிறிகோளோ? இக்குடிக்காகவுள்ள ப்ராவண்யம் என்னளவிலே வந்தவாறே குறையாமோ? [குன்றம் இத்யாதி] - மலைகளைச் சேரவைத்தாற் போலேயிருக்கிற மாடங்களையுடைய திருக்குறுங்குடி நம்பியை. [நான்] - ஆயுதச்சேர்த்தியிலே ஆழங்காற்படும் நான். விரபத்நிகள் தோற்குமதிறே. [வென்றிவில்லும்] - ஆயுதகோடியிலும் ஆபரண கோடியிலும் முதலிடலாவிறே யிருப்பது. வென்றிகொள்ளும் வில்லும். அல்லாதவற்றுக்கும் வென்றி யென்கிறது உபலக்ஷணம். உகப்பாரோடு உகவாதாரோடு வாசியில்லை வெற்றி கொள்ளுகைக்கு. அநுகூலரை ஆபரணமாய் அழிக்கும், ப்ரதிகூலரை ஆயுதமாய் அழிக்கும், ஆகாரத்வயத்தாலும் வெற்றியே ஸ்வபாவமாயிருக்கை. "சக்ரசாபநிபே சாபே க்ருஹீத்வா சத்ரு நாசநே". [நின்றுதோன்றிக் கண்ணுள்நீங்கா] - மறக்கவொண்ணாதபடி இடைவிடாதே ப்ரத்யக்ஷித்து என்கண்வட்டத்தை விடுகிறன வில்லை. [நெஞ்சுள்ளும் நீங்காவே] - கண்முகப்பே நின்று நலியப்புக்கவாறே கண்ணைப்புதைத்தாள், அகவாயிலும் வந்து ப்ரகாசிக்கப்புக்கது, உபயாகாரத்தாலும் அநுபவிக்கவல்லள் காணும் இவள்.

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு. நம்பியுடைய திவ்யாயுதவர்க்கம் உள்ளும் புறம்புமொக்க நிரந்தரமாகத் தோன்றாநின்றதென்கிறாள்.

[நின்றிடும்] - *ச்சிந்நம் பிந்நம் சரைர்தக்தம்* என்று ராமசரங்கள் ஒன்று செய்தது மற்றையது செய்யாதாப்போலேயாற்று, நம்பியுடைய வழகுகளும். ஒன்று ஸ்தம்பநத்தைப் பண்ணும், ஒன்று அறிவைக்குடிபோக்கும், ஒன்று அறிவைக்கொடுத்து நையப்பண்ணும். ஸ்தப்தையாகாநின்றாள், அறிவுகெடாநின்றாள், சிதிலையாகாநின்றாளென்று என்குற்றமாக நினைத்துப் பொடியாநின்றிகோள். [அன்னையரும் முனிதிர்] - தெளிந்திருப்பார்தான் பொடியப் பெற்றதோ; இதுக்கெல்லாம், தாயாயிருக்கிற நீங்கள் இப்படி செய்யக்கடவதோ. தெளிவது கலங்குதவாய் இதுதானே யாத்ரையாய்ப்போந்த நீங்களும் முனியாநின்றிகோள். "ஆழியொடும் பொன்னார்சார்ங்கமுடையவடிகளை யின்னாரென்றறியேன்" என்னு மவர்களிறே. பௌவநத்தில் நீங்கள் செய்துபோந்தது அப்பருவத்தில் நான் செய்தவாறே குற்றமாயிற்றோ. இக்குடிக்

காக பகவத்ப்ராவண்யமே யாத்ரைபோலே காணும். [குன்றமித்யாதி] - மலைகளை நெருங்க வைத்தாற்போலேயிருக்கிற மாடங்களையுடைத்தான. [நான் கண்டபின்] - ஆயுதம்பிடித்தபிடியில் வாசியறியும் நான் கண்டபின். வீரபத்நியாகையாலே வாசியறியுமிறே! பெருமானுக்கு வில்லெடுத்துக் கொடுப்பாள் பிராட்டியிறே. பெருமாள் "வில்லைத்தா" என்ன, கொடுத்து, அவர் கையும்வில்லுமாய்நின்ற நிலையைக் கண்டவறே, "நீர் இப்படி ஸாயுதராய்த்திரியப்புக்கால் உம்மை ருஷிகள்வந்து சரணம்புகுவர்கள்; அவர்களுக்குவிரோதிகளான ராக்ஷஸரோடே எதிரிட வேண்டிவரும் அது பின்னை சாதிப்பகையாம், பின்னை நீரும் நானும் இரண்டிடத்திலேயாக வேண்டி வரும், ஆனபின்பு, வில்லைப் போகட்டு தாபஸவேஷத்தோடே திரியவமையும்" என்றாளிறே. பெருமாள்பக்கல் சாங்கமிறே இப்படி சொல்லுவித்தது. [வென்றிவில் இத்யாதி] - திவ்யாயுதங்களுக்கு இரண்டிலும் மெய்க்காட்டுண்டுகாணும், ஆயுதங்களிலும் ஆபரணங்களிலும். வினைத்தலையிலாயிற்று "ஆயுதம்" என்றறியலாவது. [வென்றிவில்லும்] - உகப்பாரோடு உகவாதாரோடு வாசியற வெற்றியே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற திருவில்லும், *சக்ரசாபமிவே சாபே க்ருஹீத்வா சத்ருநாசநே* - அநுகூலர்க்குக் கண்டு ஜீவிக்கைக்குமாய், சத்ருக்களுக்குப் பிடித்தபிடியிலே முடிகைக்கும் உடலாயிருக்குமிறே. [தண்டும் இத்யாதி] - அதின்ஸ்வபாவத்தையுடைத்தான மற்ற திவ்யாயுதங்களும் [நின்றுதோன்றிக்கண்ணுள் நீங்கா] கண்வட்டத்தைவிடாதே நின்று தோன்றுகின்றது. இவை கண்முகப்பேநின்று நலியப்புக்கவாறே, அந்நிக்கண்ணைச் செம்பளித்தவாறே நெஞ்சுக்குள்ளே நின்றுப்ரகாசிக்கத் தொடங்கிற்று. [நெஞ்சுள்ளும் நீங்காவே] கீழ் "வந்தெங்கும்நின்றிடுமே" என்றது, இங்கு உள்ளும் புறம்புமொக்க நலியாநின்றன. நம்பியுடையவழகுக்கு உள்ளதெல்லாம் உண்டாயிற்று இவளுக்கும்; அவ்வழகு ஸர்வத்ரமொக்க நலிகிறப்போலேயாயிற்று இவளும் கட்கண்ணாலும் உட்கண்ணாலும் அநுபவிக்கிறபடியும்.

நீங்கநில்லாகண்ணநீர்களென்று அன்னையரும்முனிதிர்*
தேன்கொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
பூந்தண்மாலைத்தண்டுழாயும் பொன்முடியும்வடிவும்*
பாங்குதோன்றும்பட்டும்நாணும் பாவியேன்பக்கத்தவே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், திருத்தோள்மாலை திருப்பரிவட்டம் முதலானவையெல்லாம் என் பார்ஸ்வத்திலேநின்று என்னை நலியாநின்றன என்கிறாள். [நீங்கநில்லாகண்ணநீர்களென்று அன்னையரும் முனிதிர்] - 'நம்பியைப் பிரிந்தால் தரிக்கமாட்டாள்' என்று அறிந்த தாய்மாரான நீங்களும் 'கண்ணநீர் மாறுகிறதில்லை' என்று பொடியாநின்றீர்கோள். வடிவு - திருவுடம்பு. [பாங்குதோன்றும்பட்டு] - திருவரைக்குத்தகுதியாய்த் தோற்றுகிற பட்டு. நாண் - விடுநாண். கண்டுவைத்து அநுபவிக்கப் பெறாத இன்னாப்பாலே 'பாவியேன்' என்கிறாள்.

ஈ.—நாலாம்பாட்டில், ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்தமுடியும், தனிமாலையும், பரிவட்டப்பண்பும் முதலானவை பார்ஸ்வத்திலேநின்று என்னைநலியாநின்றனவென்கிறாள். [நீங்கநில்லாகண்ணநீர்கள்] - அவன்நீங்க, கண்ணநீர்கள் நீங்குகிறனவில்லையென்னுதல்; போகிற்கிறதில்லையென்னுதல், மாற்றநில்லாவென்னுதல்; அப்போது, நீக்கவென்று - வல்லொற்றுகக்கடவது. [அன்னையரும்முனிதிர்] - இவ்விஷயத்திலில்லையாகில் ஆநந்தாச்ருவுமில்லையோ. [தேன்கொள்சோலை] - தேன்மாறாதசோலை. அச்சோலையில் தேனைமாற்றவல்லிகோளோ என்கண்ணநீரைமாற்றுகைக்கு. இவள்கண்ணநீர்க்கு ஸஹ்யம் போக்யதையாயிற்று [நான்] - ஸ்வாபாவிகமான மேன்மையிலே ஈடுபட்ட நான். [பூந்தண் இத்யாதி] - தர்சநீயமாய்க் குளிர்ந்த திருத்துழாய்மாலையும். உபயவிபூதிரக்ஷணத்துக்காக 'முதலி' என்று தோன்றும்படி இட்டதனிமாலையும். ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவபிஷேகமும். "உபயவிபூதிநாதன்" என்று கோட்சொல்லுகிற முடியென்கை. [வடிவும்] - அந்தமுடிக்குத் தகுதியான விக்ரஹமும், திருவரைக்குத் தகுதியான பட்டும். [நாண்] - விடுநாண். [பாவியேன்] - உருவெளிப்பாடாய்ச்செல்லா நிற்க, அநுபவிக்கப்

பெறாத பாபத்தைப்பண்ணினேன். அநுபவத்துக்கு விஷயமாகாதொழிந்தால் உள்ளுபெரியதிருநாளாய்ச் செல்லவேணுமோ. [பக்கத்தவே] - ஆதிராஜ்யஸூசகமானமுடியும் தனிமாலையும், இவைதான் மிகை யென்னும் வடிவும், அதுக்குத்தகுதியான திருப்பீதாம்பரமும் பக்கம்விட்டுப்போகிறதில்லை, அணைக்க எட்டுகிறது மில்லையென்கை.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு. ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்தமுடியும், தனிமாலையும், பரிவட்டப் பண்பும் முதலானவை பார்ச்வத்திலே நின்று என்னை நலியாநின்றனவென்கிறாள்:

[நீங்கநில்லாகண்ணநீர்கள்] - அவன்நீங்க, கண்ணநீர்கள் நீங்குகிறனவில்லை. அன்றிக்கே நீங்கநில்லா - பேரமில்லாவென்னுதல். "நீக்கமில்லா" என்கிறத்தை மெலித்து:[நீங்கநில்லா] - என்று கிடக்கிறதாய், மாற்றமிற்கிறனவில்லை யென்னுதல். [அன்னையரும் முனிதிர்] - உங்கள் கண்களால் ஆநந்தாச்ருவும் பாய்ந்தறியாதோ. [தேன்கொள் இத்யாதி] அச்சோலையில் தேனை வற்றப்பண்ணமாட்டிகோளோ நான் என் கண்ணநீரை மாற்ற. இக்கண்ணநீர்க்கு ஸத்ருசம் அவ்வூரில் போக்யதை போலேகாணும். [நான் கண்ட பின்] அவனுடைய ஸ்வாபாவிகமான மேன்மையையறியும் நான்கண்டபின். [பூந்தண் இத்யாதி] - உபயவிபூதிக்குமாக முதலியாக விட்ட, தர்சநீயமாய்க் குளிர்ந்த செவ்வித்திருத்துழாய்த் தனிமாலையும், உபய விபூதியும் தன் முடியிலே செல்லும்படி கவித்த திருவபிஷேகமும், அம்மாலைக்கும் முடிக்கும் இசைந்த வடிவு; "இவனே மாலைக்கும் முடிக்குமுரியான்" என்று படிபெடுத்துக்காட்டலாமே. "'வடிவும்' என்பதே" என்று வித்தராயருளுவர். [பாங்குதோன்றும்பட்டும்] திருவரை பூத்தாற்போலே அங்குத்தைக்குப் பாங்காய்த் தோற்றுகிற திருப்பீதாம்பரமும். [நாணும்] விடுநாணும். [பாவியேன்பக்கத்தவே] - அநுபவிக்கத்தருதல், உருவெளிப்பாடாய்த் தோன்றுதேயொழிதல் செய்யாதபடியான மஹாபாபத்தைப் பண்ணினேன். அருகே நின்று ப்ரகாசியாநின்றது அநுபவயோக்யமாகப் பெறுகிறதில்லை. அணைக்கத்தருதல், அகலநிற்றல் செய்கிறதில்லை.

பங்கம்நோக்கிநிற்கும்மையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர்*
தக்ககீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
தொக்கசோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களும்*
தக்கதாமரைக்கண்ணும் பாவியேனுயிரின்மேலனவே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், திருக்குறுங்குடிக்குக் கீர்த்தி தகுதியானாப்போலே ஒன்றுக்கொன்று தகுதியாயிருக்கிற திருப்பவளம் முதலான திருமுகத்திலழகுகளானவை என் உயிர்நிலையிலே நலியா நின்றன என்கிறாள். [பக்கம்நோக்கிநிற்கும்மையும் என்று அன்னையரும்முனிதிர்] - தன்தசையை அநுஸந்தித்து "ஸர்வதா அருகேவரக்கூடும்" என்று வரஸம்பாவனையுள்ள பார்ச்வத்திலே பார்த்து நில்லாநின்றாள்; பின்னை அங்ஙன் நிற்கமாட்டாதே சிதிலையாகாநின்றாள் என்று என்னோடே பழகி யிருக்கிற தாய்மாரான நீங்களும் பொடியாநின்றிகோள். [தொக்கசோதித் தொண்டைவாயும்] - திரண்டசோதியை யுடைத்தாய்ச் சிவந்திருக்கிற வாயும். தொண்டை - ஆதொண்டைப்பழம். [தக்க தாமரைக்கண்ணும்] - புருவத்துக்குத்தகுதியாய்த் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களும். [பாவியேன்] - அவனழகை நினைத்தால் நோவுபடுகைக்கிடான பாபத்தைப் பண்ணினேன்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஒன்றுக்கொன்று தகுதியான நம்பிதிருமுமுகத்திலழகுகள் என்னை உயிர்நிலையிலே நலியாநின்றனவென்கிறாள். [பக்கம்நோக்கிநிற்கும்] - தன்தசையேசெப்பேடாக வரஸம் பாவனையுள்ள பார்ச்வத்தையே பார்த்து நில்லாநின்றாள். "நைஷா பச்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்ப பலத்ருமாந் - ஏகஸ்த்தஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபச்யதி". [நையும்] - வரக்காணாமையாலே அங்ஙன் இருக்கவும்மாட்டாதே சிதிலையாகாநிற்கும். [என்று அன்னையரும் இத்யாதி] - அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கணன்புசெய்வித்துவைத்தபடியை யறிந்த நீங்களும் பொடியாநின்றிகோள். "பால்யாத்

ப்ரப்ருதி ஸம்ஸித்த:" என்னும்படியிறேயிருப்பது. [தக்க இத்யாதி] - சொன்னசொன்ன ஏற்றமெல்லாம் தகும்படியான கீர்த்தியையுடைய. [நாள்] - அந்தகீர்த்தியே தாரகமாயிருக்கிற நாள். [தொக்கசோதி] - திரண்டசோதி. [தொண்டை] - ஆதொண்டைப்பழம். உபமாநத்தை சிக்ஷித்துக்கொண்டு இழிய வேண்டும்படியான திருவதரம். தேஜஸ்தத்வங்களைத் திரட்டினாற்போலேயிருக்கிற ஆதொண்டைப்பழம் இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாயித்தனை. உபமாநரஹிதமாய் நீண்டபுருவங்களும். அப்புருவத்துக்குத் தகுதி யாய்த் தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களும். [பாவியேன்] - அவனழகை யநுஸந்தித்தால் ப்ரீதிப்படுகையன்றிக்கே நோவுபடும்படியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். [ஆவியின்மேலனவே] - தோற்புரை யிலே போகையன்றிக்கே, உயிர்நிலையிலேநின்று நலியாநின்றது. உள்ளு வெளிச்சிறக்கிறாப்போலே புறம்புமாகப் பெற்றோமாகிறிலோம்.

௫.—அஞ்சாம்பாட்டு, ஒன்றுக்கொன்று தகுதியான நம்பியுடைய திருமுகத்தி லழகுகள் என் உயிர்நிலையிலே நலியாநின்றனவென்கிறாள்.

[பக்கம் நோக்கி நிற்கும்] - அவன்வருகைக்கு ஸம்பாவனையுள்ள பார்ச்வத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்குமாயிற்று; *நைஷா பச்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்பபலத்ருமாந், ஏகஸ்த்தஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபச்யதி* *நைஷா பச்யதி இத்யாதி* ராக்ஷஸீதர்சநத்தோடு புஷ்பபலத்ரும தர்சனத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதுகாணும் இவளுக்கு. *ஏகஸ்த்த இத்யாதி* அருகிருந்தவர்களையும் பாராளாயிற்று. அத்திக்கில் வந்து தோற்றுமையாலே கையும். [என்று அன்னையரும் முனிதிர்] அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்த படியை அறியும் நீங்களும் முனியாநின்றிகோள். *பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த:* என்னும் படியிறே இவள்தன்படி. [தக்க இத்யாதி] - சொன்ன சொன்னபடியெல்லாம் தகும்படி யிருக்கிற கீர்த்தியையுடைய திருக்குறுங்குடி நம்பியை. [நான் கண்டபின்] - அக்கீர்த்தியே ஜீவகமாக இருக்கும் நான்கண்டபின். [தொக்கசோதித் தொண்டைவாயும்] - சோதிதொக்க தொண்டைபோலேயிருக்கிற திருவதரமும். "கோலத்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டம்" என்னு மாபோலே, தேஜஸ்தத்த்வம் திரண்டாற்போலேயிருக்கிற தொண்டைபோன்றவாயும். தொண்டை யென்பது - கோவை. இத்தை அதரத்துக்கு ஒப்பாகச் சொல்லக்கடவதிறே. [நீண்டபுருவங்களும்] - உபமாநரஹிதமாய், தனக்கு ஒரவதியில்லாமையாலே தன்னிலேற்றமே சொல்லும்படியிருக்கிற திருப்புருவங்களும். [தக்கதாமரைக் கண்ணும்] - அதினுடைய நெடுமைக்கு அவதியில்லாதாப்போலே அபரிச்சேத்யமாய், அப்புருவங்களுக்குத் தகுதியா யிருக்கிற தாமரைக்கண்ணும். தாமரையை ஒருபோலியாகச் சொல்லில் சொல்லலாமத்தனை. [பாவியேனுயிரின்மேலனவே] - உயிர்நிலையிலே நலியாநின்றன. [பாவியேன்] - அகவாயில் வெளிச்சிறப்பழிந்து, அப்படியே புறம்பேயும் தோற்றப்பெறுகிறதில்லை, பாவியேன்.

மேலும்வன்பழிநங்குடிக்கிவளென்று அன்னைகாணகொடாள்*
சோலைசூழ்தண்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
கோலநீள்கொடிமூக்கும் தாமரைக்கண்ணும்கனிவாயும்*
நீலமேனியும்நான்குதோளும் என்னெஞ்சம்நிறைந்தனவே. (6)

௬.—ஆறும்பாட்டில், திவ்யாவயவங்களினுடைய அழகுகள் என் நெஞ்சை நிறையப்புகுந்து நலியாநின்றன என்கிறாள். [மேலும்வன்பழி நங்குடிக்கு இவளொன்று அன்னைகாணகொடாள்] - இப்போதன்றிக்கே மேலும் நம்குடிக்கு நிலைநிற்கும்பழியை விளைக்கும் இவளென்று தாயார் நமக்கு நம்பியைக்காண இடங்கொடாதே நோக்காநின்றாள். [கோலநீள்கொடிமூக்கு] - கோலங்கொழுந்து விட்டதொரு கொடிபோலேயிருக்கிற திருமூக்கு.

இ.—ஆறும்பாட்டில், நம்பியினுடைய திருமுகத்தில் அவயவசோபைகள் என் நெஞ்சுநிறையப் புகுந்து நலியாநின்றன வென்கிறாள். [மேலும் வன்பழி] - இப்போதன்றியே, இக்குடியுள்ளவளவும் ப்ரபலமானபழி. [நங்குடிக்கு] - ''தத் தஸ்ய ஸத்ருசம்பவேத்'' என்றிருக்கும் நங்குடிக்கு. [இவள் - வன்பழி] - பழியைவிளைப்பிக்குமிவளென்கை. தாயார் நம்பியைக்காண இடங்கொடாதே நோக்கா நின்றாள். நாட்டார் செய்யுமத்தை நோன்புநோற்றுப்பெற்ற தான் செய்யா நின்றாள். ச்ரமஹரமான சோலைசூழ்ந்த திருக்குறுங்குடிநம்பியை. [நான்] - பழி புகழாம்படி யவகாஹித்த நான். [கோலநீள் இத்யாதி] - அழகுமிக்க கொடிபோலேயிருக்கிற மூக்கும். அழகுகொழுந்துவிட்டதொரு கொடிபோலே யிருக்கை. [தாமரைக்கண்ணும்] - அக்கொடி பூத்தாற்போலேயாய் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக் கண்களும். [கனிவாயும்] - அது ஒரு பலத்தை யுண்டாக்கினாப்போலேயாய், கனிபோலேயிருக்கிற திருவ தரமும். [நீலமேனியும்] - இவற்றுக்குப் பரபாகமாய், தாமரையிலைபோலேயிருக்கிற திருமேனியும். [நான்குதோளும்] - கல்பகதரு பணைத்தாப்போலே மநோஹரமாய், அவ்வழகைக் காத்தூட்டக்கடவ தோள் களும். [என் நெஞ்சம் நிறைந்தனவே] - ஹிதவசநங் கேட்கைக்கு நெஞ்சில் இடமில்லை.

ஈடு.—ஆறும்பாட்டு. நம்பியுடைய திவ்யாவயவசோபைகள் என்நெஞ்சுநிறையப் புகுந்து நலியாநின்றனவென்கிறாள்.

[மேலும் இத்யாதி] - இப்போது சிலர் நாலுவார்த்தை சொல்லிவிடுகையன்றிக்கே மேலும் இக்குடிக்கு உருவகில்லன்ற பழியை விளைக்குமவள் இவளென்று. [அன்னைகாண கொடாள்] - தன்னோடு ஸாம்யமுடையார் சொல்லுகையன்றிக்கே, அடியிலே என்னைப் பெறுகைக்கு நோன்புநோற்றுப்பெற்ற இவளும் இப்படி சொல்லாநின்றாள். [சோலை இத்யாதி] - ச்ரமஹரமான சோலையாலே சூழப்பட்ட திருக்குறுங்குடிநம்பியை. [நான் கண்ட பின்] - பழி புகழாம்படி இவ்விஷயத்திலே அவகாஹித்த நான் கண்டபின். ''பழி'' என்று அச்சமுறுத்தி மீட்கவொண்ணாதபடி அவகாஹித்த நான் கண்டபின். [கோலநீள் இத்யாதி] - அழகு மிக்க கொடிபோலேயிருக்கிற திருமூக்கும், அதின்படியேயாயிருக்கிற தாமரைக் கண்ணும். அக்கொடி பூத்தாற்போலேயாயிற்றுத் திருக்கண்களிருப்பது. [கனிவாயும்] - அது ஒருபலத்தை யுண்டாக்கினாப்போலேயிருக்கிற கனிவாயும், அத்தாமரையின் இலைபோலே நீலமாயிருக்கிற திருமேனியும்; ஒருபெருவெள்ளம்போலேயாயிற்றுத் திருமேனி, அத்தை நீஞ்சுகைக்குச் சில தெப்பங்கள்போலேயிருக்கிற திருத்தோள்கள் நாலும். [என்னெஞ்சம் நிறைந்தனவே] - உங்களுடைய ஹிதவசநத்துக்கெல்லாம் என்னெஞ்சில் இடமில்லை.

நிறைந்தவன்பழி நங்குடிக்கிவளென்று அன்னைகாணகொடாள்*
சிறந்தகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*
நிறைந்தசோதிவெள்ளஞ்சூழ்ந்த நீண்டபொன்மேனியொடும்*
நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான் நேமியங்கையுளதே. (7)

ஓ.—ஏழாம்பாட்டில், நம்பியுடைய திருமேனியில் அழகுவெள்ளம் என்னுடைய நெஞ்சிலே வேர்விழுந்தது என்கிறாள். [நிறைந்தவன்பழி] - ஒருவராலும்போக்கவொண்ணாத பழி. [நீண்ட பொன்மேனி] - போக்யதைமிக்கு விலக்ஷணமான திருமேனி, [நேமிஅங்கைஉளதே] - அல்லாத அழகிற்காட்டில் கையுந்திருவாழியுமான அழகே ஹ்ருதயத்தை வருத்தாநின்றது என்றுகருத்து.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், நம்பியுடைய திருமேனியில் அழகுவெள்ளம் என் நெஞ்சிலே வேர்விழுந்த தென்கிறாள். [நிறைந்தவன்பழி] - அதிமாத்ரமாய் ஒருத்தரால் மீட்கப்போகாத பகவத்ப்ராவண்யத்தைச் சொல்லுகிறது. [நங்குடிக்கிவள்] - ''வகுத்தவிஷயமேயாகிலும் நாம் மேல்விழுந்துபெறுகை அவத்யம்'' என்றிருக்குங்குடி. இங்கு, தாயார்வார்த்தையும் மகள்வார்த்தையும், இரண்டும் இவ்வாழ்வார்த்தைவார் த்தையிறே; ''பழி'' என்று பரிஹரிக்கிறவள் - உபாயத்திற் கொத்தையறுக்கிறாள், பழியாராதே மேல்விழுகிறவள்-

உபேயத்திற்கொத்தையறுக்கிறாள். தாயார் பூர்வார்த்தத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறாள், மகள் உத்தரார்த்தத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறாள் உபேயருசியாலே செய்கிறவற்றிலே உபாயபுத்திபண்ணித் தவிருமத்தனை அர்த்தமன்று. அவற்றில் கர்த்தவ்யபுத்திபண்ணி யநுஷ்டிக்கையும் அர்த்தமன்று: ப்ராப்யருசியடியாய்த் தவிரவுவ தொன்றுமில்லை. உபாயபுத்த்யா த்ருணச்சேதமும் மிகை. பிள்ளைகள்விவாஹார்த்தமாக ஆழ்வான்ப்ரதிபத்திவை யநுஸந்திப்பது. த்ருஷ்டத்தோடு அத்ருஷ்டத்தோடு வாசியென். [சிறந்தகீர்த்தி] - நம்பிக்கு அதிசயத்தைப் பண்ணும்கீர்த்தி. [நான்] - அந்தகீர்த்திபோபாதி அவனுக்குச்சிறந்தநான். "யஸ்ய நாம மஹத்யஶ: - அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ:". [நிறைந்த இத்யாதி] - அபரிச்சின்னமான தேஜஸ்ஸினுள்ளே உஜ்ஜ்வலமாம்படியாயிற்று திருமேனியிருப்பது. இந்தேஜஸ்ஸினுள்ளே, வடிவுதான் அபரிச்சேத்யமான போக்யதையையுடைத்தாய் நித்யஸ்ப்ருஹணீயமா யிருக்கை. இந்தவிக்ரஹத்தோடே நெஞ்சுநிறையும்படி நின்றான். அவன் நிறைவைக் குறைக்கிலன்றோ என்பழியைக்குறைப்பது. [நேமியங்கையுளதே] - அல்லாத அழகுகளெல்லாவற்றிலும் மிகுதியாயாயிற்று கையுந்திருவாழியு மிருப்பது. வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியான கையிலே திருவாழியுமானால் மீட்கப்போமோ?

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு. நம்பியுடைய திருமேனியிலழகுவெள்ளம் என்னெஞ்சிலே வேர் விழுந்ததென்கிறாள்.

*[நிறைந்த இத்யாதி] - ஆண்டாள் ஒருநாள் பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் காட்டி, "இவர்கள் விவாஹப்ராப்தரானார்கள், பேசாதே இருக்கிறதென்?" என்ன,—"ஆகில், நாளைப் பெருமாள்பாடே போனவாறே வரக்காட்டு" என்ன, அவர்களையுங்கொண்டு திருமுன்பே நிற்கச்செய்தே, பெருமாள் அருளப்பாடிட்டு, "ஒன்றுசொல்லுவாய்போலே இருந்தாயீ!" என்று திருவுள்ளமாக, "இவர்கள் விவாஹப்ராப்தரானார்கள் என்று சொல்லா நின்றார்கள்" என்ன, "நாமே ஸத்ருசமானவிடத்திலே ஸம்பந்திக்கத்தருகிறோம்" என்று அருளிச்செய்ய, பிற்றைநாள் மன்னியைக்கொண்டுவந்து நீர்வார்த்தார்கள். ஆக, "அத்தாலேயாலே வருமதொழிய, தாந்தாம் ஒன்றை ஆசைப்படுகையுங்கூடப் பழி" என்றிருக்குங்குடி காணும். *அத பாதகபீதஸ்த்வம்* - "தர்மபுத்ரன் ஒருகடவற்பொய்சொல்லி அதுக்கு நரகதர்சனம் பண்ணினான்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. அடுத்தடுத்து ராஜஸூயங்களைப் பண்ணினானித்தனை போக்கி, "விஹிதாநுஷ்டானம் பண்ணினான்" என்று ப்ரமாணப்ரஸித்தியில்லை. *அத பாதகபீதஸ்த்வம்* - நீமே செய்து போந்தவை பாதகமென்றுதோற்றி பீதரீகறுரையாகில். அஹங்கார மமகாரகர்ப்பமான க்ரியாகலாபமடைய, "க்ருஷ்ணனேன கங்காரியத்துக்குக் கடவன்" என்று அறிந்தவனந்தரம் பாதகஸமமாய்த் தோற்றிற்றாயிற்று. *விமுக்தேத்யாதி* உப்பைத்தொட்டுப் புளியைத்தொட்டு நின்று சிலவற்றைச் செய்யாதே, புறம்புள்ளவற்றையடையப் போகட்டு, "உடையவனே கங்காரியத்துக்குக் கடவன்" என்று அவன்பக்கலிலே பரத்தைப் பொகட்டிருக்கப்பார். இப்போது "பழி" என்று பரிஹரிக்கப்பார்க்கிறது இவ்விஷயத்திலுள்ள ப்ராவண்யத்தையிறே. பழி என்று பரிஹரிக்கப்பார்க்கிற திருத்தாயாரையும், "பழியென்று மீளேன்" என்கிற பிராட்டியையும் ஒழிந்த இவ்விரண்டாகாரமும் ஆழ்வார்தமக்குப் பிறந்த அவஸ்தாவிசேஷங்களிறே. சரமச்லோகத்துக்கு முன்னவற்றை அநுபாஷித்தாப்போலே இருக்கிறதாயிற்று - "பழி" என்று பரிஹரிக்கப்பார்க்கிற திருத்தாயார்வார்த்தையானவிடம்; சரமச்லோகத்தில் நிஷ்கர்ஷம்போலே இருக்கிறதாயிற்று - "பழியென்றுமீளேன்" என்கிற இவள் வார்த்தையானவிடம். "பழி" என்று பரிஹரிக்கப்பார்க்கிறவிது-உபாயத்தில் கொத்தையறுக்கிறது; "பழியென்றுமீளேன்" என்கிறவிது - உபேயத்தில் கொத்தையறுக்கிறது. ஸ்வரூபமாய் அந்வயித்ததில் மிகுதியாய்க்கழிவதொன்றுண்டோவென்றபடி; *ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே* என்கிறவிதில் மிகுதியாய் த்யாஜ்யமாயிருப்பதொன்றில்லையிறே. உபாயாம்சத்தில் வந்தால், "கர்த்தவ்யாம்சங்களிலேயும் உபாயபுத்திபிறக்கிறதோ" என்று துணுக்கென்னவேண்டும்படியாயிருக்கும்; உபேயத்தைப்பார்த்தால், *அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி* என்கிறபடியே, விடலாவதொன்றில்லையாயிருக்கும். பழைய சாஸ்திரங்களாலே கர்த்தவ்யாம்சத்தில் சோம்பிக் கைவாங்கினத்தை, "உபாயவிரோதியான ஆகாரத்தாலே விட்டேன்" என்னுமதுவும் வார்த்தையல்ல; உபேயருசியாலே செய்யுமத்தை, "இவை

உபாயமாய் அங்வயிக்கிற 'செய்வதென்?'' என்று விடுமதுவும் வார்த்தையல்ல. வெகுசேர பாதி கர்த்தவ்யமடைய அநுஷ்டியாநிற்கச் செய்தே அவற்றில் உபாயபுத்திபண்ணுதேபோரும் நம்முதலிகளுடைய யாத்ரை யிருக்கும்படியிறே இது. ஆக, "இதுபழி" என்று பரிஹரிக்கப் பார்க்கிறவிடம் - பூர்வார்த்தத்தில் நிஷ்கர்ஷமிருந்தபடி; "இதுபழி" என்று மீளாதொழிகிற விடம் - உத்தரார்த்தத்தில் நிஷ்கர்ஷமிருந்தபடி. [சிறந்த இத்யாதி] - தகுதியாயிருக்கும் கீர்த்தியையுடைய திருக்குறுங்குடி நம்பியை. [நான் கண்டபின்] - அக் கீர்த்திபோபாதி அழகுத்தைக்குச் சிறந்த நான்கண்டபின். *யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா அப்ரமேயம் ஹி தத் தேஜ:* என்கிறபடியே, அவனுக்கு அக்கீர்த்திபோபாதி, தன்னோட்டை ஸம்பந்தமும் ஏற்றமாம்படி யிருக்குமவனிறே. [நிறைந்த இத்யாதி] - கங்காதரங்கமத்யே வர்த்திப்பாரைப்போலே தேஜஸ்தரங்கமத்யேயாயிற்று இருப்பது. தேஜஸ்ஸின் நடுவே வடிவு உபமேயமாயாயிற்று இருப்பது. அவ்வடிவுதான் எவ்வளவுபோரு மென்னில்,—அபரிச்சேத்யமாய் ச்லாக்யமா யிருக்கும். [நிறைந்து என் னுள்ளே நின்றொழிந்தான்] - ஒருநாள் ஜீயர் கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே பிள்ளானைக்கண்டு, "ஈச்வரனுக்கு ஸ்வரூபவ்யாப்தியேயோ உள்ளது; விக்ரஹவ்யாப்தியுமுண்டோ?" என்றுகேட்க, "ஸர்வவிஷயமாக ஸ்வரூபவ்யாப்தியேயுள்ளது; உபாஸகவிஷயத்தில், அவர்கள்பக்கல் அநுக்ரஹத்தாலே, அவர்கள் சுபாச்ரயமாக பாவித்த விக்ரஹத்தோடே எழுந்தருளியிருக்கும்; இனி ஸ்வரூபவ்யாப்திக்கு ப்ரமாணங்கண்டவிடம் - ஸாமாந்யவிஷயமாகிறது, விக்ரஹவ்யாப்திக்கு ப்ரமாணங்கண்டவிடம்-விசேஷவிஷயமாகிறது" என்று பணித்தாரும். [நேமிஅங்கையுளதே] - வடிவழகெல்லாம் ஒருதட்டும், கையுந்திருவாழியுமான அழகு ஒருதட்டுமாயிற்று இருப்பது. அவன் கையில்திருவாழியைப்பிடித்திலனாகில் நான்பழி பரிஹரித்துமீளேனோ? அவன்கையில் திருவாழியிருக்க, என்னாலே பழிக்கஞ்சிமீளப்போமோ? [நிறைந்தென் னுள்ளேநின்றொழிந்தான்] - உங்கள் ஹிதவசனம் கேட்கைக்கு உள் அவகாசமில்லாதபடி நிறைந்துநின்றான். [நின்றொழிந்தான்] - இனி கர்த்தவ்யமில்லையாம்படி அவன் வந்து உள்ளேயிருக்க; எனக்கு இனி கர்த்தவ்யமுண்டோ. அவனை என் உள்ளினின்றும் புறப்படச் சொல்லமாட்டீர்களோ, நான் என் பழியைப் பரிஹரிக்க. வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்க வேண்டும் கையிலே திருவாழியுமானால் மீளப்போமோ. அவனுடையநிறைவைக் குறைக்கவோ என்பழிநிறைவைக் குறைக்கவோ.

கையுள் நன்முகம்வைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர்*
மைகொள்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
செய்யதாமரைக்கண்ணுமல்குலும் சிற்றிடையும்வடிவும்*
மொய்யநீள்குழல்தாழ்ந்ததோள்களும் பாவியேன்முன்னிற்குமே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், அழகிய குழல்தாழ்ந்த தோள்களோடு கூடின, மற்றுமுண்டான திவ்யாங்கங்களிலே அழகுகள் என்முன்னேநின்று நலியாநின்றன என்கிறாள். [கையுள் நன்முகம் வைக்கும் நையுமென்று அன்னையரும் முனிதிர்] - கைதொடப்பொறாத ஸௌகுமாரமான முகத்தை வைக்கும் நையுமென்று அன்னையரும் முனிதிர்] - கைதொடப்பொறாத ஸௌகுமாரமான முகத்தை விஷண்ணையாய்க் கையிலேவைக்கும், மிகவும் அவஸந்நையாம் என்று அந்யரைப்போலே தாய்மாரான நீங்களும் பொடியாநின்றீர்கோள். [மைகொள்மாடம்] - நம்பியுடைய திருமேனியில் நிலமானதேஜஸ்ஸாலே கறுத்தமாடம். பழைமையாலே கறுத்தமாட மென்னவுமாம். [பாவியேன்] - இவ்வழகை அநுபவித்துப் பிரிகைக்கீடான பாபத்தைப் பண்ணினேன்.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், ஸார்வத்ரிகமான அங்கசோபை என்முன்னே நின்று நலியாநின்றதென்கிறாள். [கையுள்நன்முகம்வைக்கும்] - கைதொடப்பொறாத ஸௌகுமாரமான முகத்தை, ஆற்றாமையாலே கையுள்ளேவைக்கும். [நையும்] - தன்கைபட்டநோவு பொறுமை நோவுபடும். [அன்னையரும்முனிதிர்] - தாய்மாரானநீங்கள் இப்படிசெய்யா ஊரவர்களைப்போல நாம் இன்னதாகிறதென்? காந்தகரஸ்பர்சமொழியத் தன்கைபடவும் பொறாத முகம். இத்தால் - தன்னோடு தனக்கு அந்வயமில்லாத பாரதந்த்ர

யத்தைச் சொல்லுகிறது. [நையும்] - அவ்வளவுமன்றிக்கே மிகவும் அவசன்னையாம். [மைகொள் மாடம்] - பழைமையாலே கறுத்தமாடமென்னுதல், நம்பியுடையஸ்பர்சமிட்டாலே கறுத்தமாடமென்னுதல். "சோபயம் தண்டகாரண்யம்". [நான்] - மாடத்திற்பழைமைபோலே நைவுக்குப்பழையேனான நான். "நைவாயவெம்மேபோல்" என்னக்கடவதிறே. அங்யார்ஹமாக்கும் கண்ணும், அதுக்குத்தோற்றுச் இளைப்பாறும் அல்குலும், கீழையும்மேலையுங்கொண்டறியும்படி உங்னேயமான இடையும், இவற்றுக்கு ஆச்ரயமானவடிவும், தர்சனீயமாய்க் கண்டால் மறக்கப்போகாத குழல்களைந்து அலைபெறியாநிற்பதாய் அணைக்கப்பாங்கான தோளும். மொய் - அழகு. [பாவியேன்] - முன்னேநிற்பாநிற்க அநுபவயோக்ய மல்லாத பாபத்தைப் பண்ணினேன். கண்வட்டத்திலே தோற்றுநிற்க, அணைக்க எட்டாதிருக்கிறதிறே.

அ(ரு).—எட்டாம்பாட்டு. ஸார்வத்ரிகமான அங்கசோபை என்முன்னே நின்று நலியா நின்றதென்கிறாள்.

[கையுள்நன்முகம்வைக்கும்] - அவனைப்பிரிகையால் வந்த தளர்த்தியாலே கையிலே முகத்தை வையாநின்றாள். இத்தனை ஸாஹஸத்திலே அவசியம்படி யாவதே இவள். தன் முகத் திலவாசி தான் அறியாதொழியவேணுமோ. *புஜமம்பஸ்ய கல்பயித்* என்னக்கடவதிறே. காந்தனுடைய கரஸ்பர்சமேயாயிற்றுப் பொறுப்பது. இத்தால் - தன்னோடு தனக்கு அந்வய மில்லாத பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. அதிறே - மச்சப்தார்த்தமாகிறது. இதினுடைய ஸங்க்ரஹ ரூபமான உகாரத்திலேயும் இது உண்டாயிருக்கச்செய்தே இங்கேயும் சொல்லும்போது - இதுவே அர்த்தமாகவேணுமிறே. [நையும்] - தன்னையுங்கூடப் பொறுமையாலே நையும். [என்று அன்னையரும் முனிதிர்] - ஊரவர்கவ்வைக்கு நான் வெறுக்கிறதென். [மை கொள்மாடம்] - பழைமையாலேயாதல், உள்ளுநிற்கிறவனுடைய ஸ்பர்சமிட்டாலேயாதல். *சோப யந் தண்டகாரண்யம்* என்னுமாபோலே. [நான் கண்டபின்] அம்மாடத்தோபாதி நைவுக்குப் பழையேனான நான் கண்டபின். "நைவாயவெம்மேபோல்" என்னக்கடவதிறே. [செய்யதா மரைக்கண்ணும்] - அங்யார்ஹமாக்கும் கண்ணும். [அல்குலும்] அக்கோக்குக்குத்தோற்றுச் தீர்த்து இளைப்பாறும் அல்குலும். [சிற்றிடையும்] - இரண்டும் ஏகஸந்தர்ப்பமாயிருக்கை யாலே உங்னேயமான இடையும். [வடிவும்] - என்னை மீளவொட்டாத வடிவும். மொய்யே மீள வொட்டுகிறதில்லைகாணும் இவளை. [மொய்ய இத்யாதி] - தர்சனீயமாய், கண்டார்க்கு ஒரு காலும் மறக்கவொண்ணாதபடியிருக்கிற திருக்குழலானவை தாழ்ந்து, அணைக்கைக்கு யோக்ய மான திருத்தோள்களும். [பாவியேன்முன்னிற்குமே] - அநுபவயோக்யமல்லாதது முன்னிற்கை யாகிறது க்லேசாதிசயத்துக்கு உடலாயிருப்பதொன்றிறே. "முன்னிற்கும்" என்று நிற்கச் செய்தேயிறே "பாவியேன்" என்கிறது. கண்ணுக்குத் தோற்றுமிற்கச்செய்தே ஆளைக்குக் குதிரைவையாநின்றது.

முன்னின்றுயொன்றுதோழிமார்களும் அன்னையரும்முனிதிர்*
மன்னுமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
சென்னிநீள்முடியாதியாய உலப்பிலணிகலத்தன்*
கன்னல்பாலமுதாகிவந்து என்னெஞ்சங்கழியானே. (9)

௯.—ஒன்பதாம்பாட்டில். அழகெல்லாவற்றோடுங்கூட நம்பி வந்து என்நெஞ்சிலே புகுந்து எனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி ஒருக்ஷணமும் என்நெஞ்சைவிட்டுப் போகிறிலன் என்கிறாள். [முன் நின்றுவென்று தோழிமார்களும் அன்னையரும் முனிதிர்] - ஒருவராலும் காணவொண்ணாதபடி வர்த்திக்கும் ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையையான நீ கண்காண நிற்பதே! என்று தோழிமாரும் தாய்மாரும் இளைநின்று நலியாநின்றீகோள். [மன்னுகை] - காலமுள்ளதனையும் செல்லுகை. உலப்பில்லாமை - முடிவில்லாமை. [கன்னல் என்றுதொடங்கி] - இப்பூஷணபூஷ்யங்களுடைய சேர்த்தியாலே கன்னல் சக்கரையும் பாலும் கலந்தாப்போலே நிரதிசயபோக்யமாய் என் ஹ்ருதயத்தைவிட்டுப் போகிறிலன்.

இ.—ஒன்பதாம் பாட்டில், நம்பி, போக்யதையெல்லாவற்றோடுங்கூட என் நெஞ்சிலே புகுந்து விடுகிறிலனென்கிறாள். [முன்னின்றுயென்று] - ஒருவராலும் காணவொண்ணாதபடி வர்த்திக்கும் ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவளாயிற்று இவள்; "யா நசக்யா புராத்ரஷ்டும் பூதைராகாசகைரபி" என்னும்படி இருக்கும் வளிறே. துணையாவாரோடு பொடிவாரோடு வாசியறப் பொடியத் தொடங்கிற்று. [மன்னுமாடம்] - ப்ரணயாந்தஸ்த்திரமான மடமென்று தோற்றும்படியிருக்கை. "ந ப்லாவயதி ஸாகர:" [நான்] - லஜ்ஜையைக் கைவிட்ட நான். [சென்னி நீள்முடி இத்யாதி] - சென்னியில் ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகந் தொடக்கமான அஸங்க்யாத திவ்யாபரணத்தையுடையவன். [கன்னல்பாலமுதாகி] - பூஷணபூஷ்யங்களுடைய சேர்த்தியால் க்கண்டார்க்களரையும் சேலப்பாலும் கலந்தாப்போலேயாய். [வந்தென்னெஞ்சங் கழியானே] - வந்து என் நெஞ்சில்நின்றும் போகிறிலன். முன் நிறுத்தினரைத் தவிர்க்கமாட்டாதே முன்னே நின்றேனென்று என்னைப்பொடியுமத்தனையோ. எனக்கு மறக்கை தேட்டம், முடியாமை இருக்கிறே னித்தனை.

ஈடு—ஒன்பதாம்பாட்டு. நம்பி, போக்யதைகளெல்லாவற்றோடுங்கூட என் நெஞ்சிலே புகுந்து விடுகிறிலனென்கிறாள்.

[முன்னின்றுயென்று] - தோழிமார்முன்புங்கூட நின்றறியாள்போலே காணும் இவள் தான். *யா நசக்யா புராத்ரஷ்டும் பூதைராகாசகைரபி* என்னும்படியிருக்குமவளிறே இவள்தான். இவள் துணிவைக்கண்டவாறே, உதப்பாரோடு பொடிவாரோடுவாசியறப் பொடியத் தொடங்கிற்று. [மன்னுமாடம்] - *வாஸுதேவக்ருஹம்த்வேகம் ந ப்லாவயதி ஸாகர:* என்கிறபடியே ப்ரளயாதிகளிலுங்கூட அழியாதென்றிருக்கிறாள். [நான் கண்டபின்] - பிற்காலியாதபடியான நான். லஜ்ஜைகுடிபோன நான். [சென்னி இத்யாதி] - தலையான முடிதொடக்கமான முடிவில்லாத ஆபரணங்களையுடையவன். சென்னியிலுண்டான ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகந் தொடக்கமான எண்ணிறந்த திவ்யாபரணங்களை யுடையவன். [அணிகலன்] - சேர்த்தியிருக்கிறபடி. [கன்னல்பாலமுதாகி] - ஸர்வரஸத்துக்கும் உபலக்ஷணம். [வந்து இத்யாதி] - வந்து என்னெஞ்சினின்றும் போகிறிலன். முன்னே நிறுத்தினவனைப் பொடியமாட்டார்கள்; "பெற்றோம் 'பிழைத்தோம்'" என்று, "முன்னின்றாய்" என்று என்னைப் பொடியுமித்தனை காணும் இவர்கள்வல்லது. எனக்கு மறக்கைதேட்டம், முடியாமையிருக்கிறேனித்தனை.

கழியமிக்கதோர்காதலளிவளென்று அன்னைகாணகொடாள்*
வழுவில்கீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
குழுமித்தேவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே*
எழுவதோருருவென்னெஞ்சுள்ளெழும் ஆர்க்குமறிவரிதே. (10)

ஓ.—பத்தாம்பாட்டில், நம்பியுடைய திருமேனி என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறபடி ஒருவர்க்கும் கோசரமன்று என்கிறாள். [கழிய என்றுதொடங்கி] - லோகத்தில் தங்களுக்கு அபிமதரைப் பிரிந்தால் நாட்செல்லநாட்செல்ல ஸ்நேஹம் குறையக்கடவதாயிருக்க, இவளுக்கு வர்த்தியாநின்றது என்று தாயாரானவள் நம்பியை அநுஸந்திக்க வொட்டுகிறிலள். [வழுவில்கீர்த்தி] - பூர்ணமான கீர்த்தி. [குழுமித்தேவர் என்றுதொடங்கி] - அயர்வறுமமரர்களுடைய ஸமூஹங்கள் திரண்டு அநுபவிக்க அழகு வெள்ளத்தின்நடுவே உஜ்ஜ்வலமாய்த்தோற்றுகிற விலக்ஷணமான திருவடிவு என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே விகஸியாநின்றது. ஒருருவென்று - அது கிட்டினவாறே "இன்னதென்றறியேன்" என்னுமாபோலே கலங்கி நிலையிடவொண்ணாமை.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், நம்பியுடைய திருமேனி என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறபடி ஒருவர்க்கும் கோசரமன்றென்கிறாள். [கழியமிக்கதோர்காதல்] - அளவற மிஞ்சின காதலென்னுதல், நாள்கழியக் கழிய மிஞ்சினகாதலென்னுதல். "சோகச்சகில காலேந கச்சதாஹ்யபகச் சதி - மமசாபச்யத:காந்தாமஹந்யஹநி வர்த்ததே". [அன்னைகாணகொடாள்] - தாயார் நம்பியை நினைக்கவும் விட்டுக்கொடாள். "ஒரு

விஷயத்திலே ப்ரவணையாகக் காணவல்லேனே'' என்றிருந்தவள், நெஞ்சையும் காவலிடாநின்றாள். க்ருஷிபண்ணினவன்தானே நிஷேதிக்கிறது தர்மலோபம் வருமளவாகையாலே. [வழுவில்கீர்த்தி] - குறைவற்றகீர்த்தி. [நான்] - கீர்த்திபோலே ப்ருதக்ஸ்த்திதியில்லாத நான். [குழுமி இத்யாதி] - நித்ய ஸூரிகளுடைய ஸமூஹங்கள் திரண்டு அநுபவிக்க. கிண்ணகத்திலிழிவாரைப்போலே திரள்திரளாக வளைந்து இழிவது. [சோதி இத்யாதி] - அழகுவெள்ளத்தின்நடுவே உஜ்ஜ்வலமாய்த் தோற்றுகிற அஸாதாரணமான விக்ரஹம். ''இன்னாரென்றறியேன்'' என்கிறபடியே நித்யாபூர்வமாயிருக்கும் வடிவு. ''தேஜஸாம் ராசிமூர்ஜ்ஜிதம்''. [என்னெஞ்சுள்ளெழும்] - அத்திரளோடே அவ்வடிவு என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசியாநின்றது. அது நாங்கள் காண்கிறிலோம்! என்ன,—[ஆர்க்குமறிவரிதே] - ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பார்க்கும் அறியவொண்ணாது, த்வரையில்லாதார்க்கும் அறியவொண்ணாது. எனக்கு மறக்கவொண்ணாதாப்போலே பிறர்க்கு நினைக்கவொண்ணாது.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு. நம்பியுடைய திருமேனி என் நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறபடி ஒருவர்க்கும் கோசரமன்றென்கிறாள்.

[கழியமிக்கதோர் காதலளிவள்] - இதர விஸஜாதீயமான காதல்: அன்றிக்கே, நாள்கழியக்கழியப் பெருகிவருகிற காதலென்னுதல்; *சோகச்சகில காலேந கச்சதா ஹ்யபகச்சதி, மமசா பச்யத: காந்தாமஹந்யஹநி வர்த்ததே* நாட்டார் அபிமதவிஷயத்தைப் பிரிந்தநாள் ஒருபடியாய், பின் பொருபடியாய் பின்னைத் தானே மறந்துபோகாநிற்பர்கள்; எனக்கு அங்ஙனன்றிக்கே, நாள் செல்லச்செல்ல சோகம் பெருகிவாராநின்றது. [அன்னைகாண கொடாள்] - ''இவளொரு விஷயத்திலே காதல் பண்ணக் கண்டேனாகவல்லேனே'' என்றிருக்குமவளும் காணவேண்டுகிறிலள். ஆனால் இப்போது இங்ஙன் படுகிறதென்? என்னில்,—தர்மலோபம்வரும்படி ப்ரவணையாக வொட்டாளே, ''ஆச்ரயமுண்டாய் மேல் நடக்கவேணும்'' என்றிக்குமே. காண்கையாகிறது அநுஸந்திக்கை. ''நெஞ்சென்னுமுட்கண்'' என்னக்கடவதிறே. நெஞ்சையுங்கூட வாய் கட்டாநின்றாள். [வழுவில் இத்யாதி] - குறைவற்ற கீர்த்தியையுடைய, [நான்] - அக்கீர்த்திக்குப் பிரித்துஸ்த்திதியில்லாதாப்போலே அவனை யொழியத் தனித்து ஸ்த்திதியில்லாத நான். [கண்டபின்] - இவர்க்கு இப்போது காட்சியாவதுதான் ஏதென்னில், - அடியில் பொய்ந்நின்ற ஞானந்தொடங்கி மூனியேகான்முகனாகவும் செல்ல ஏகவாக்யமிறே; நடுவுள்ளவை அநுபவப்ரகாரங்களால் பிறக்கிற விசேஷங்களிறே. [குழுமி இத்யாதி] - நித்யஸூரிகளுடைய திரளானவை, கிண்ணகத்தில் இழிவாரைப்போலே கைகோத்துக்கொண்டு இழியும்படி. [சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு] - *தேஜஸாம் ராசிமூர்ஜ்ஜிதம்* தேஜஸ்ஸின் நடுவே உஜ்ஜ்வலமாயாயிற்று வடிவிருப்பது. [என்னெஞ்சுள்ளெழும்] - நித்யஸூரிகள்நடுவே தோன்றுமாபோலே என்னெஞ்சுக்குள்ளே ப்ரகாசியாநின்றது. அது நாங்கள் காண்கிறிலோம்! என்ன [ஆர்க்குமறிவரிதே] - ஸ்வயத்நத்தால் காண்பார்க்கும் அறியவொண்ணாது, த்வரையில்லாதார்க்கும் அறியவொண்ணாது; எனக்கு மறக்கவொண்ணாதாப்போலேயாயிற்று ஸ்வயத்நத்தாலறிவார்க்கும் அறியவொண்ணாதிருக்கிறபடியும்.

அறிவரியபிரானை ஆழியங்கையனையேயலற்றி*
நறியநன்மலர்நாடி நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*
குறிகொளாயிரத்துள்ளிவைபத்தும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல்*
அறியக்கற்றுவல்லார்வைட்டணவர் ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே. (11)

ஓ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியப்யஸித்தவர்கள் ஸம்ஸாரத்திலே இருந்துவைத்தே வைஷ்ணவர்கள் என்கிறார். [அறிவரிய என்றுதொடங்கி] - கையுந்திருவாழியுமாயிருக்கிற தன்னுடைய திருவழகு ஒருவர்க்கும் தெரியாதபடியாயிருக்கிற மஹோபகாரகனை அவ்வுபகாரஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே பரவசராய் அலற்றி. [நறிய என்றுதொடங்கி] - மிகவும் பரிமளத்தையுடைய

செவ்விப்பூவாகக்கொண்டு நம்பியுடைய திருவழகை முட்டக்காண்கைக்கிடான ப்ரபாவத்தையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த அவனுடையதிவ்யலாஞ்ச்சநங்களை அநுஸந்தித்த ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும், ஸௌந்தர்யசீலாதிகளால் திருநாட்டிலும் அவதாராதிகளிலும் பரத்வமுள்ளது நம்பி பக்கலிலே என்று உபபாதித்த இத்திருவாய்மொழியை வ்யக்தமாகக் கற்றிருக்குமவர்கள்.

இ.— நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியப்யஸிப்பார் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்தே வைஷ்ணவர்களென்கிறார். [அறிவரியபிரானை] - ஸ்வயத்நத்தாலே அறியுமவர்களால் அறியவொண்ணுதொழியப் பெற்றோமே யென்கிறார். இக்குடியிலுள்ளார் ஸ்வயத்நத்தால் அறியுமவர்களோ? என்னில்,—"இவளாலே மீனலாம்" என்று மீட்கப்பார்த்தபோதே, "தந்தாமாலே பெறவுமாம்" என்றிருந்தார்களாயிறே. [ஆழியங்கையனேயேயலற்றி] - கையுந் திருவாழியுமான அழகையே சொல்லியாயிற்று இதிற்கூப்பிட்டது. முதலிலே "சங்கினோடும்நேமியோடும்" என்று, "வில்லும்தண்டும்வாளும்சக்கரமும்" என்று, "நேமியங்கையுளதே" என்றுதே, இதுவேயாயிற்று எல்லாவற்றோடும் சேர்த்து அநுபவித்தது. [நறியநன்மலர்நாடி] - பரிமளிதமான செவ்விப்பூவாகப் பாட்டுக்களைத்தேடிக்கொண்டு. "சொன்மாலைகள்" என்றும், "அடிசூட்டலாகுமந்தாமமே" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. [நன்குருகூர்ச்சடகோபன்]-இவ்வூரில் ஜந்மமாயிற்று இவர்க்கு இப்ப்ராவண்யத்தை விளைத்தது. நம்பியுடையவழகை முட்டக்காணவல்ல ஆழ்வாரென்றுமாம். [சொன்னகுறிகொளாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்] - அழகை மெய்க்காட்டுக்கொண்டுசொன்ன இப்பத்தென்னுதல், திவ்யலாஞ்ச்சநங்களைச் சொன்ன இப்பத்தென்னுதல். [அறியக் கற்றுவல்லார்] - பரமபதத்திலும் அவதாரங்களிலும் திருக்குறுங்குடிநிலையிலே அழகாலும் சீலத்தாலுமுண்டான ஏற்றமறிந்து கற்கவல்லவர்கள். ஆர்ஜவமிறே வஸ்துவுக்கு ஏற்றம். வ்யக்தமாகக்கற்கவல்லார்களென்றுமாம். [ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே வைட்டணவர்] - மருபூமியான ஸம்ஸாரத்திலே, உகந்தருளினநிலத்தி லேற்றமறியுமவர்கள் நித்யஸூரிகளோடொப்பர்கள்.

ஈடு.—நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார், ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்தே வைஷ்ணவர்களென்கிறார்.

[அறிவரியபிரானை] - நாம் பெறுதல் இழத்தல் செய்கிறோம், ஸ்வயத்நஸாத்யமன்றிக்கேயொழியப்பெற்றோமே முன்னம். வஸ்துதான் உண்டானால் நினைத்தபோது பெற்று அநுபவிக்கலாமிறே. இவர்கள் பின்னை ஸ்வயத்நத்தாலே அறியுமவர்களோ? என்னில்;—ஆகவேணுமிறே, "மீனலாம்" என்றிருந்தபோதே, "தந்தாமாலே யறியவுமாம்" என்றிருந்தார்களாயிறே. [ஆழியங்கையனேயே யலற்றி] - "சங்கினோடும் நேமியோடும்" என்று தொடங்கினபடியே தலைக்கட்டுகிறார். அவனைக் கைவிடாமல் அநுபவிக்கவல்லார் இவரைப்போலில்லை. கையும் திருவாழியுமானவழகை அல்லாத வழகுகளோடே சேர்த்து அநுபவித்தவித்தனை இதுக்குமுன்பெல்லாம்; கையுந்திருவாழியுமான அழகையாயிற்று உருவச்சொல்லிக் கூப்பிட்டது. இதில். [நறியநன்மலர்நாடி] -பரிமளத்தையுடைத்தாய் நன்றாயிருக்கிற புஷ்பங்களானவற்றைத் தேடிக்கொண்டு. "அடிசூட்டலாகு மந்தாமம்" என்னக்கடவதிறே. [நன்குருகூர்ச் சடகோபன்] - இக்காதலுண்டாகைக்கடி அவ்வூரில் பிறப்பாயிற்று. [குறிகொள் இத்யாதி] - ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, நம்பியுடையவழகை மெய்க்காட்டுக் கொண்ட இப்பத்தும் திருக்குறுங்குடிவிஷயம் திவ்யாயுதங்களும் திவ்யாபரணங்களும் சேர்ந்த சேர்த்தியாலுண்டான நம்பியுடையவழகைத் தரச்சொன்ன பத்தும். திவ்யலாஞ்ச்சநங்களைக் கொண்டு சொன்ன பத்தென்னவுமாம். இத்தை [அறியக்கற்று வல்லார்] கற்றறியவல்லார். அறிந்து கற்கையாவது "ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யஸூரிகள்நடுவே யிருக்கிற இருப்பிலுங்காட்டில், திருக்குறுங்குடியில் நிற்கிற நிலையிலே குணாதிக்யமுள்ளது" என்னுமிடத்தையறிந்து அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். வஸ்துவுக்கு குணத்தாலேயிறே உத்கர்ஷம்; அந்த குணாதிக்யமெங்கேயுண்டு, அங்கேயிறே ஏற்றம். [ஆழ் கடல் ஞாலத்துள்ளே - வைட்டணவர்] - மருபூமியான ஸம்ஸாரத்திலே யிருக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகளோடொக்கச் சொல்லலாம்படியானவர்கள் உகந்தருளின நிலங்களில் வாசியறியுமவர்கள்.

ஆறும் திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம் : ப்ரவேசம்

ஒ.—ஆறுந்திருவாய்மொழியில், கீழில் திருவாய்மொழியில் சென்ற வ்யஸநமே தலையெடுத்து ஆத்மதாரணம் பண்ணமுடியாமையாலே ''ஸ்ரீகோபிகளைப்போலே க்ருஷ்ணனுடைய சேஷ்டிதாதிகளையும் மற்றும் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி திவ்யவ்யாபாரங்களையும் அநுகரித்து தரிப்பேன்'' என்று அதிலே உபக்ராந்தையான இவள்தசையை அநுஸந்தித்து, ''இவள் தனக்கு தாரணார்த்தமாக அநுகரிக்கிறாள்'' என்று தன்கலக்கத்தாலே துணியமாட்டாதே, ''இந்த விகாரம் மந்த்ரௌஷதாதிகளால் பிறந்ததோ? தனக்குத்தானே பிறந்ததோ?'' என்று இப்புடைகளாலே பலசங்கைகளைப் பண்ணி கிதாசார்யனை க்ருஷ்ணனோட்டை வசநவ்யக்தி ஸாதர்ம்யத்தாலும் அவனுடைய ஜ்ஞாநமுத்ரா நிரீக்ஷணாதிகளோடு உண்டான ஸாதர்ம்யத்தாலுமாக ''எம்பெருமான் இவள்பக்கலிலே ஆவேசிக்கையாலே அவனுடைய பேச்சைப் பேசுகிறாப்போலே யிருந்தது, இவளுடைய அதிலோகமான ப்ரவ்ருத்திகள் இன்னபடியென்று அத்யவஸிக்க முடிகிறதில்லை'' என்று வினவ வந்தவர்களை நோக்கித் திருத்தாயார் சொல்லுகிறாள். இடைப்பெண்களைப்போலே சேஷ்டாநுகாரக்ஷமை யல்லாமையாலே ஸ்ரீகீதையில் விபூத்யத்யாயப்படியே ப்ராகர்யேண அநுகரிக்கிறாள்.

இ.—ஆறுந்திருவாய்மொழியில், கீழ் - ப்ரீத்யப்ரீதி ஸமமாய்ச் சென்றது, இதில் - அப்ரீத்யம்சமே தலையெடுத்து, ஸ்மரித்துதரித்ததுவும் போய், ஆத்மதாரணம் பண்ணமுடியாமையாலே அநுகரித்து தரித்த ஸ்ரீகோபிமாரைப்போலே அநுகாரமாய்ச் செல்லுகிற இவள்தசையைக்கண்ட திருத்தாயார், ''இவ்விகாரம் மந்த்ரௌஷதாதிகளாலே வந்ததோ, ஆற்றாமையாலே அநுகரித்து தரிக்கிறாளோ'' என்று சங்கித்து, அவனோட்டை வசநவ்யக்திஸாதர்ம்யத்தாலும் ஜ்ஞாநமுத்ராநிரீக்ஷணாதிஸாதர்ம்யத்தாலும், ''ஈச்வரன் இவள்பக்கலிலே ஆவேசித்தாப்போலே யிராநின்றது'' என்று; இவள்ப்ரவ்ருத்திகளை ''இன்னபடி'' என்று அத்யவஸிக்கமாட்டாமையாலே, வினவவந்தவர்களை நோக்கிச் சொல்லுகிறாள். இடைப்பெண்களைப்போலே சேஷ்டாநுகார மில்லாமையாலே, உக்த்யநுகாரமாய்ச் செல்லுகிறது; மயர்வறமதிநல மருளப்பெறுகையாலே, அநுகாரம் அவர்களைப்போலே அவதாரத்தளவிலேயாய் ப்ராதேசிகமன்றிக்கே ஸவிபூதிகனானவனை யநுகரிக்கையாய், விபூத்யத்யாயத்திற்சொன்னபடியே ப்ராகர்யேண அநுகரிக்கிறாள். கீழில்திருவாய்மொழியில் - விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் சொல்லிற்று, இதில் - அதுக்குள்ளான ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கிறாள். தேஹாத்மாபிமாநம் முற்றினால் வேறொன்றுதோற்றாதாப்போலே, ப்ரகாரியான அவ்வளவும்செல்லத் தன்னை யநுஸந்தித்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ''அஹம்மநுரபவம் ஸூர்யச்ச, தத்பாவமாபந்ந :'', ''மத்தஸ்ஸர்வ மஹம் ஸர்வம்'' என்கிறபடியே அவன்பாசுரமேயாயிருக்கத்தட்டில்லை.

ஈடு.—ஏழில் திருவாய்மொழியில்—ப்ரீத்யப்ரீதி ஸமமாயிறே சென்றது; இரண்டுமாய்க் கலந்து சென்றால் ப்ரீதியே தலையெடுக்கவுமாமிறே, பாக்யஹாநியாலே அப்ரீத்யம்சமே தலையெடுத்தது; மேல் உருவெளிப்பாட்டாலே அவனை ஸ்மரித்துதரித்த அம்சமும்போய், அலாபத்தால் வரும் துவட்சியேயாயிற்று; இப்படி துவண்ட இவள் பிரிவாற்றாமையாலே அவனை யநுகரித்து தரிக்கப்பார்க்கிறாள். ஓரோ அர்த்தோபந்யாஸங்கள் பண்ணவிருப்பாரைப்போலே ஜ்ஞாநமுத்ரையுந் தானுமாய் கீதோபநிஷதாசார்யனைப்போலே யிருந்தாள்; இத்தைக் கண்ட திருத்தாயார், ''இது ஏதேனும் மணிமந்த்ரௌஷதாதிகளாலே வந்த விகாரமோ?'' என்று சங்கித்து, அங்ஙனொருபுடைகள் காணாமையாலே ''அதல்ல'' என்று அறிந்தாள்; இனி, ''அவனைப் பிரிகையாலேவந்த ஆற்றாமையாலே அநுகரித்து தரிக்கிறாள்'' என்று தெளியமாட்டிற்றிலள் தன்கலக்கத்தாலே; இவ்வளவிலே புகுந்து ''இதுதான் என்?'' என்று வினவப்புகுந்த பந்துக்களைப்பார்த்து திருத்தாயார்; அவனோட்டை வசநவ்யக்தி ஸாதர்ம்யத்தாலும் ஜ்ஞாநமுத்ராநிரீக்ஷணாதிகளிருந்தபடியாலும், ஸர்வேச்வரன் இவள்பக்கலிலே ஆவேசித்தானாகவேணுமென்று சொல்லுகிறாள், 'அநுகரித்து தரிக்கிறாள்'' என்று அறியமாட்டாமையாலே. பிரிவாற்றாமையுண்டானால் அநுகரித்துதரிக்கக்கடவதிறே, கிருஷ்ணனை அநுகரித்தார்களிறே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள்; *க்ருஷ்ணோஹமேஷ லலிதம் வ்ரஜாம்யாலோக்யதாம் கதி:* நான் க்ருஷ்ணன்,

இங்ஙனே நடக்கப் புகாநின்றேன் நடைச்சக்ரவத்துப்பிடிக்க வேண்டும்படியாக; கண்படைத்தாரடையக் கண்டுகொள்ளுங்கோள் என்றாளிறே. *துஷ் காளிய திஷ்ட்டாத்ர* - ஒருத்தி காளியனாய்க்கிடக்க, ஒருத்தி க்ருஷ்ணனாய் ஏறி ஆடினாளிறே. "ப்ரதிகூலனான காளியனானுலா காதோ க்ருஷ்ணனாகத் தன்னை அநுகரிக்கிற பெண்ணின் கால்பொடி படப்பெறில்" என்றிருந்தாள்; க்ருஷ்ணனானவள்தானும் இவளை "காளியன்" என்றே நினைத்துக் கண்ணற்றுத் துகைத்தாளிறே அநுகாரத்தில் மெய்ப்பட்டாலே. அவர்கள் ஓரவதாரத்திலே அநுபவிக்கையாலே அங்குள்ள சேஷ்டிதங்களை அநுகரித்தார்கள். இவள் மயர்வறமதிநல மருளப் பெற்றவளாகையாலே உபயவிபூதியுக்தனை அநுகரிக்கிறாள். இங்கு - கால், நடை தாராமையாலே அங்குப்போலே காயிகமான அநுகாரமல்ல, வாசிகமாத்ரத்தாலேயாயிற்று அநுகரிக்கிறது. ஆக, "பிறப்பே பரதந்த்ரஜந்மத்திலே பிறந்தவள் பிறப்ப ஸ்வதந்த்ரனானவன் வார்த்தையும் சொல்லா நின்றாள். ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு எல்லையான இவள் புருஷோத்தமன்சொல்லும் வார்த்தையையும் சொல்லாநின்றாள்; அறிவுக்கு விஷயம் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்க ஸர்வஜ்ஞன்சொல்லும் வார்த்தையைச் சொல்லா நின்றாள்" என்று கொண்டு; இவள் செய்கிறபடிகளைத் திருத்தாயார், வினவப் புகுந்தவர்களுக்குச் சொல்லுகிறாள்.

ஏழில் திருவாய்மொழியில்-உருவெளிப்பாட்டாலே அநுபவித்தது விச்லேஷலக்ஷணத்தையிறே, அதுவேயிறே சுபாச்ரயம். (தேஹாத்மாபிமானம்முற்றினால் வேறொன்று தோற்றாதாப்போலே, ப்ரகாரியான அவனளவும் செல்லத் தன்னையநுஸந்தித்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவன்தானாகப் பேசுகிறாள்) அத்தையிறே பாவித்தது. பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே, *தத்பாவபாவமாபந்நஸ்ததா ஸௌ பரமாத்மநா - பவத்யபேதீ* என்றும், *அஹம் மநுரபவம் ஸூர்யச்ச* என்றும், *மத்தஸ்ஸர்வமஹம் ஸர்வம்* என்றும் - அவனாக பாவித்தால் பின்னை அவன் சொல்லும் வார்த்தை சொல்லலாயிருக்குமிறே; அப்படியே, விபூத் யத்யாயத்தில் அவன் சொன்னபடிகளை ப்ராகுப்யேண அநுகரிக்கிறான். அதர்வ சிரஸ்ஸிலே - ருத்ரன் தன்வைபவத்தைப் பரக்கநின்று பேசினான், தனக்கு அடங்காத ஐச்வர்யமாயிருந்தது. இவன் இப்படி பேசுகைக்கு அடியென்? என்று ச்ருதி தானே சங்கித்து, *ஸோந்தராதந்தரம் ப்ராவிசத்* - என்று பரமாத்ம ப்ரவேசத்தாலே சொன்னான் என்றதிறே. அந்த பாவம் வந்தால் அப்படியே சொல்லலாயிருக்குமே. ஆக, "இப்படி பேசுமாற்றாமையாலே அவனை யநுகரித்து தரிக்கிறாள்" என்று அறியமாட்டாதே, "ஸர்வேச்வரன் ஆவேசித்தான்போலே இராநின்றது" என்று, திருத்தாயார் வினவவந்தவர்களுக்குச் சொல்லுகிறாள்.

கடல்ஞாலஞ்செய்தேனும் யானேயென்னும்
கடல்ஞாலமாவேனும் யானேயென்னும்*
கடல்ஞாலங்கொண்டேனும் யானேயென்னும்
கடல்ஞாலங்கீண்டேனும் யானேயென்னும்*
கடல்ஞாலமுண்டேனும் யானேயென்னும்
கடல்ஞாலத்தீசன் வந்தேறக்கொலோ*
கடல்ஞாலத்தீர்க்கிவை யென்சொல்லுகேன்
கடல்ஞாலத்தென்மகள் கற்கின்றவே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், என்மகள் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களெல்லாம் பண்ணினேன் என்னாநின்றாள்; இது, எம்பெருமான் தன்பக்கல் ஆவேசிக்க, சொல்லுகிறாப்போலே யிருந்தது என்கிறாள். [கடல்ஞாலம் என்றுதொடங்கி] - கடலோடுகூடின ஜகத்தை ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்ருஷ்டித்தேனும் நான் என்னும். இஜ்ஜகத்து மதாத்மகம், ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொருபதார்த்தமில்லை என்னும். இத்தை மஹாபலி அபஹரிக்க, ஸிலர் உபாயோபதேசம்பண்ணுதேயிருக்க, நான்

அளந்துகொண்டேன் என்னும், ப்ரளயார்ணவத்திலே அழுந்தின இத்தை ஸஹாயநிரபேக்ஷமாக எடுத்தேனும் நான் என்னும். பூமிதான் 'ப்ரளயம் வாராநின்றது' என்று அறியாதிருக்க நானே அறிந்து வயிற்றிலேவைத்துப் பரிஹரித்தேன் என்னும். [கடல் என்றுதொடங்கி] - இப்பூமியிலே இருந்துவைத்து என்மகள் மேன்மேலெனச்சொல்லுகிற இவற்றை வெளிகேரான உங்களுக்குச் சொல்ல உபாயமுண்டோ?

இ.—முதற்பாட்டில், இவள் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளெல்லாம் பண்ணினேன் நானே என்னுநின்றாள், அவன் தன்பக்கலிலே யாவேசிக்கச் சொல்லுகிறப்போலேயிருந்ததென்கிறாள். [கடல்ஞாலம்செய்தேனும் யானேயென்னும்] - கடலோடுகூடின ஜகத்தை ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்ருஷ்டித்தேன் என்னும். "அஹம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத: ப்ரபவ:" என்னுநின்றாள். [யானே] - என்கிற அவதாரணத்தாலே - த்ரிவித காரணமுமாகை. "ததாதர்சிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகாரகௌ" என்கிற ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் கரணகோடியிலேயாயித்தனே. [ஆவேனும்] - இத்தையுண்டாக்கி, வஸ்துத்வ நாமபாக்த்வங்களுக்காக அநுப்ரவேசிக்கையாலே இஜ்ஜகத்து மதாத்மகம். ஸாமாநாதிகரண்யம் - அநுப்ரவேசக்ருதம். "ததநுப்ரவிச்ய ஸச்சத்யச்சாபவத்". ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதொருபதார்த்த மில்லையென்கை. [கொண்டேனும்] - இத்தை மஹாபலி அபஹரிக்க, அவன்பக்கலிலே ஔதார்யகுணம்கிடக்கையாலே உபாயத்தாலே அர்த்தியாய் என்னைத்தாழவிட்டு அளந்துகொண்டேனும்யானே யென்னும். [கீண்டேனும்] - அபஹாரமாத்ரமேயன்றிக்கே ப்ரளயார்ணவமிக்னையான பூமியை, அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக மஹாவராஹமாயெடுத்தேனும்யானே யென்னும். [உண்டேனும்] - பூமியளவேயன்றிக்கே ஸகலலோகங்களையும் ப்ரளயங்கொள்ளப்புக, "ப்ரளயம்வாராநின்றது" என்றும் அறியாதேயிருக்க, நானேயறிந்துநோக்கினே னென்னும். [யானே] - அர்த்திப்பாரின்றிக்கேயிருக்க, நானேவயிற்றிலேவைத்துநோக்கினே னென்னும். [ஈசன்] - ஸர்வஸ்ரஷ்டாவாய் ஸகலாந்தர்யாமியாய் ஸர்வாபத்ஸகனுமானவன் வந்து ஆவேசித்தானோ, அறிகிறிலேன். "உன்னைக்கொண்டு நிர்ணயிக்கவர, நீ ஸம்சயியாநின்றாய்" என்ன,—இவ்விஷயத்தில் என்னளவும் புதியதுண்ணுதே நித்யஸம்ஸாரிகளான உங்களுக்கு எத்தைச்சொல்லுவதென்கிறாள். [கடல்ஞாலத்தென்மகள்] - ஸம்ஸாரத்திலே யிருந்துவைத்து நித்யஸூரிகள்யாத்ரையாய்ச் செல்லுகிற என்மகள்படியை.

ஈடு.—முதற்பாட்டு, என்மகள், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களெல்லாம் பண்ணினேன் நான் என்னாநின்றாள்; எம்பெருமான் தன்பக்கலிலே ஆவேசித்துச்சொல்லுகிறாள் போலே இராநின்றதென்கிறாள்.

[கடல்ஞாலம் இத்யாதி] - *அஹம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத: ப்ரபவ:* என்னாநின்றாள், கடலோடுகூடின ஜகத்திலே ஸகல பதார்த்தங்களும், கண்ணுக்கிட ஒருதுரும்பில்லாதபடி அழிந்து, *ஸதேவ* என்கிறபடியே - தனக்கென்ன ஒரு நாமரூபங்களிலலாதபடி அழிந்த வன்று, இத்தை உண்டாக்கினேன் நான் என்னாநின்றாள். ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்ட ப்ரஹ்மமே காரணமாய், அது தானே ஸ்தூலாவஸ்தையை பஜிக்கையிறே கார்யமாகிறது. விசிஷ்டமே காரணமுமாய் கார்யமுமாயிக்கையாலே புறம்பு ஒரு காரணமில்லாமையாலே, தானே உபாதாநமும் நிமித்தமும் ஸஹகாரியுமாயிறே யிருப்பது. இப்படி த்ரிவிதகாரணமும் தானேயாய் இத்தை உண்டாக்கினேன் நான் என்னாநின்றாள். அவதாரணத்தாலே காரணாந்தர நிஷேதம் பண்ணினபடி. [கடல்ஞாலமாவேனும்] *தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிசத் ததநுப்ரவிச்ய ஸச்ச த்யச்சாபவத்* என்கிறபடியே இவற்றை உண்டாக்கி, இவற்றினுடைய வஸ்துத்வநாம பாக்த்வங்களுக்காக அநுப்ரவேசித்து இவற்றைச் சொல்லும் சப்தங்கள் தன்னளவும் வரும்படி இவையாய் நிற்கிறேன் நான் என்னாநின்றாள். வாசகமாயாதல் போதகமாயாதல் அவனைக் காட்டக்கடவதிறே; தோற்றுகிற இத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு அபர்யவஸாந வ்ருத்தியாலே அவனளவும் வருதல், இஸ்ஸங்காதந்தனக்கே வாசகமாயாதல் இருக்குமிறே. *ஸச்ச த்யச்சாபவத்* -என்கிறவிது ஸ்வரூபைக்யமல்ல, அநுப்ரவேச க்ருதம் என்னுமிடத்தைச் சொல்லிற்றிறே *ததநுப்ரவிச்ய* என்று. [கடல் இத்யாதி] - இவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து, "மேலுள்ளது தானே நடக்கிறது" என்று விடுகையன்றிக்கே, இவற்றை அடியோத்திக்கொண்டுசென்று

ரக்ஷிக்கும்படி. மஹாபலி போல்வார், பருந்திருஞ்சிறைப்போலே இத்தையபஹரித்து "என்னது" என்னுமன்று, இத்தை எல்லை நடந்து மீட்டுக்கொண்டேன் நான் என்னுகின்றாள். [யானே] - "ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் இவன்முன்பு நில்லார்களிறே" என்னுமத்தாலே, "ராஜ்யத்தை வாங்கித்தரவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தமாத்ரமேயிறே இந்த்ரன்பக்கல் உள்ளது; அவனுடைய ஔதார்யத்துக்கிடாகத் தன்னை அர்த்தியாக்கி, அவன் தரும் விரகறிந்து வாங்கினான் தானேயிறே. [கடல் இத்யாதி] - ஆஸுரப்ரக்ருதிகளா யிருப்பார் இத்தை அழிக்கையன்றிக்கே, பூமிக்கு ரக்ஷகமாகவைத்த கடல்தானே இத்தையழிக்க, அண்ட பித்தியிலேபுக்குச் சேர்த்த இத்தை இடந்தெடுத்தேனும் நான் என்னுகின்றாள். அமிழ்ந்து கிடக்கிற பூமி, "என்னை எடுக்கவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தமை இல்லையிறே; தானேயிறே செய்தான். [உண்டேனும்] - சிலர் இருக்கச் சிலர் அழிகையன்றிக்கே, ஸ்ரஷ்டாக்களோடு ஸம்ஹர்த்தாக்களோடு வாசியற எல்லாரையுமொக்க ப்ரளயங்கொள்ளப்புக, இத்தையடைய வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தேன் நான் என்னுகின்றாள். "அப்போது வேறு சிலர் ரக்ஷித்தார்கள்" என்கைக்கு மற்றொருவர் உண்டாகைக்கு ஸம்பாவனையுமில்லை. [ஈசன்] - ஸர்வ ஸ்ரஷ்டாவாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வாபத்ஸகனான ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ, அறிகிறிலேன். "உன்னைக்கேட்டு அறுதியிட வந்தோம், நீயும் ஒக்க விசாரியாநின்றாய்! நாங்கள் பின்னை நிர்ணயிக்கும்படி என்? (நாங்கள் தெரியும்படி என்?) நாங்கள் தெளியும்படி நீயே சொல்லாய்" என்ன,—[கடல்ஞாலத்தீர்க்கு] - "வைகுந்தத்தமரர்" என்னுமாபோலே, நித்யஸம்ஸாரிகளாய், பகவத்விஷயம் புதியது உண்டறியாதே போருகிற உங்களுக்கு நான் எத்தைச்சொல்லுவேன். கொலோ என்றவிடம் - ஸம்சயோக்தியல்ல, காணுங்கோளென்று நிர்ணயித்துச் சொல்லுகிறாள். [கடல் இத்யாதி] - இதுதான் நித்யஸூரிகள் சொல்லக்கடவ வார்த்தை; ஆக நித்யஸூரிகள் சொல்லகடவ வார்த்தையை ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து என்மகள் சொல்லுகிற இதுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது.

கற்கும்கல்விக் கெல்லையிலனேயென்னும்
கற்கும்கல்வியாவேனும் யானேயென்னும்*
கற்கும்கல்விசெய்வேனும் யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விதீர்ப்பேனும் யானேயென்னும்*
கற்கும்கல்விச்சாரமும் யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விநாதன் வந்தேறக்கொலோ*
கற்கும்கல்வியீர்க்கிவை யென்சொல்லுகேன்
கற்கும்கல்வியென்மகள் காண்கின்றவே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், 'ஸர்வவித்யாவேதநமும் வித்யாப்ரவர்த்தகாதிகளும் நான் இட்ட வழக்கு என்னுநின்றாள்' என்கிறாள். [கற்கும் என்றுதொடங்கி] - நான்கற்ற வித்யாஸ்த்தலத்துக்கு ஒருமுடிவில்லை என்னும்; எல்லாரும் விரும்பிக்கற்கிற வித்யைகள் நான் இட்டவழக்குஎன்னும்; அவற்றை யானேஉண்டாக்கினேன் என்னும்; அவற்றினுடைய தாத்பர்யநிர்ணயம் என்னாலே என்னும்; வித்யாபலம் நானே என்னும்; அப்யஸிக்கப்படும் ஸகலவித்யாவேத்யனான ஸர்வேச்வரன் வந்தேறினானோ? [கற்கும்கல்வி என்றுதொடங்கி] - அறிவில்லாத உங்களுக்கு அறியத்தொடங்கும் பருவத்தையுடைய இவள் அநுஸந்திக்கிற இவற்றைச்சொல்ல விரகுண்டோ?

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், ஸர்வவித்யாவேதநமும் வித்யாப்ரவர்த்தகத்வாதிகளும் நானிட்ட வழக்கென்கிறாள். [கற்குங்கல்விக்கெல்லையிலனே யென்னும்] - அல்பகாலத்திலே ஸாந்தீபநியோடே நான்கற்ற பரப்புக்கு எல்லையில்லை யென்னுகின்று சொன்னுதல், "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்று

மீண்டது என்னே யென்னாநின்றா ளென்னுதல்; கற்குங்கல்வியினுடைய எல்லையினுள்ளே நில்லேனென்னா நின்றாளென்னுதல். [ஆவேனும்] - வித்யைக்கு நிலமன்றியிருக்குமளவன்றிக்கே, எல்லாரும் அப்யஸிக்கிறவித்தைகள் நானிட்ட வழக்கென்னும். "த்வமேவ வித்யா" என்னக்கடவதிறே. [[செய்வேனும்]]-அதிகரிக்கக்கடவ வித்யைகளை ஸம்ப்ரதாயத்தாலே யுண்டாக்குவேன்நானே யென்னும். [தீர்ப்பேனும்] - இவற்றினுடைய தாத்பர்யார்த்தநிர்ணயம்பண்ணுவேன்நானே யென்னாநின்றாளென்னுதல், அத்யாபகரும் அத்யேதாக்களும் இரண்டும்நானேயென்னா மென்னுதல். பரக்கக்கற்றுவைத்தே "சூந்யமே தத்த்வம்" என்கிறாருமுண்டிறே. தீர்க்கையாவது - அவற்றின்முடிவுகாண்கை. [சாரம்] - வித்யாஸார மான பலம். [கற்குங்கல்விநாதன்] - ஸகலவித்யாவேத்யனான ஸர்வேச்வரன். [கற்குங்கல்வியீர்க்கிலை]-பகவத்விஷயமென்றால் இன்றுகற்கவேண்டியிருக்கிற உங்களுக்கு இவற்றைச்சொல்ல விரகுண்டோ? அறியத்தொடங்கும் பருவத்தையுடைய இவள் புக்கு அவகாஹிக்கிற நிலங்களை என்றால் பேசலாயோ யிருக்கிறது.

ஈடு.—இரண்டாம் பாட்டு. ஸகலவித்யாவேதநும் அவ்வித்யா ப்ரவர்த்தகத்வாதிகளும் நானிட்ட வழக்கென்கிறாள்.

[கற்கும் இத்யாதி] - அல்பகாலத்துக்குள்ளே ஸாந்தீபநியோடே தான் கற்றபரப்புக்கு ஓர் எல்லையில்லை என்னாநின்றாள். அன்றிக்கே, *யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே* என்கிற ச்ருதிக்கு நிலமன்றிக்கே யிருக்கிறேன் நான் என்னாநின்றாள். கற்கும் கல்வியினுடைய எல்லைக்குள்ளே நிற்கிறேனல்லேன்; அன்றிக்கே, "வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை" என்கிற படியே, வேதாந்தவேத்யன் நான் என்னாநின்றாள் என்னுதல். [ஆவேனும்] - அவற்றுக்கு அவிஷயமானவனவேயோ, அவைதான் என் அதீனமன்றோ. *த்வமேவ வித்யா* என்கிறபடியே [செய்வேனும்] - அவ்வித்யைகள்தம்மை அவ்வவ காலங்களிலே உண்டாக்குவேனும் நான் என்னாநின்றாள். [கற்குங்கல்வி தீர்ப்பேனும்] - அவற்றின் ஸம்சயங்களைத்தீர்த்துத் தாத்பர்ய நிர்ணயம் பண்ணுவேனும் நான் என்னாநின்றாள். பரக்கக் கற்றுவைத்தே "சூந்யமே தத்த்வம்" என்கிறார் உண்டிறே. அன்றிக்கே, அத்யேதாக்களும் அத்யாபகரும் நானிட்ட வழக்கு என்னா நின்றாள் என்றுமாம். தீர்ப்பேனென்னுங்காட்டில் - இவ் வர்த்தத்தைக் காட்டுமோ? என்னில், தீர்க்கை யாகிறது - அவற்றினுடைய எல்லை காண்கையிறே. [சாரமும்] - அவ்வித்யைகளுடைய ஸாராம்சமான ப்ரயோஜநமும் நான் என்னா நின்றாள். [நாதன் வந்தேறக்கொலோ] - ஸகல வித்யாவேத்யனான ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? [கற்கும் இத்யாதி] - இப்போது கற்று அறியவேண்டும்படி, பகவத் விஷயத்தில் ஓவ்வோக்குறியிடாதேயிருக்கிற உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது. [கற்கும் இத்யாதி] - சொன்ன வார்த்தையைச் சொல்லுமித்தனை போக்கி, தானாக ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டாத அளவாயிருக்கிற இவள் இவ்விஷயத்திலே அவகாஹிக்கிற எல்லையை, நான் எத்தைச் சொல்லுவது.

காண்கின்றநிலமெல்லாம் யானேயென்னும்
காண்கின்றவிசும்பெல்லாம் யானேயென்னும்*
காண்கின்றவெந்தீயெல்லாம் யானேயென்னும்
காண்கின்றவிக்காற்றெல்லாம் யானேயென்னும்*
காண்கின்றகடலெல்லாம் யானேயென்னும்*
காண்கின்றகடல்வண்ண னேறக்கொலோ*
காண்கின்றவுலகத்தீர்க் கென்சொல்லுகேன்*
காண்கின்றவென்காரிகை செய்கின்றவே. (3)

ஒ.—மூன்றாம்பாட்டில், 'அபரிச்சேத்யமான ப்ருதிவ்யாதி'பூதபஞ்சகமும் நான் இட்டவழக்கு என்னாநின்றாள்' என்கிறாள். [காண்கின்ற கடல்வண்ணன்] - கடல்போலே எப்போதும் தர்சநீயமான திருநிறத்தையுடையவன். [காண்கின்ற என்றுதொடங்கி] - நீங்கள் காண்கிறபடிக்கு மேற்பட என்னால்

சொல்லலாவதில்லை. நமக்குத்தெரியாத நிலத்திலேபுக்கு அவகாஹித்த என்மகள் பண்ணுகிற சேஷ்டிதங்கள். "இப்பாட்டில், 'காண்கின்ற' என்கிறனவெல்லாம்—ப்ரமாணத்தாலே காணும் காட்சி" என்றும் சொல்லுவர்.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், அபரிச்சேத்யமான ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களும் நானிட்டவழக் கென்கிறாள். [காண்கின்ற] - காணப்புக்கால் கண்டுமுடியவொண்ணாத பரப்பை யுடைத்தாயிருக்கை. காண்கையாவது - சாஸ்த்ரத்தாலே காண்கையென்றுமாம். [காண்கின்ற கடல்வண்ணனன்] - கடல் போலேத்ர்சநீயமாய்க் கண்டுமுடியவொண்ணாதை போக்யதையை யுடைத்தான திருநிறத்தையுடையவன். [காண்கின்றவுலகத்தீர்க்கு] - நீங்கள்காண்கின்றபடிக்கு மேற்பட உட்புக்கேனாகிலும் என்னால்பாசுரமிட்டுச் சொல்லலாவதில்லை. கரையிலேநின்றாரோடு உட்புக்காரோடு வாசியில்லை. நமக்குத்தெரியாத நிலத்திலேபுக்கு அவகாஹித்த என்மகள் பண்ணுகிற சேஷ்டிதங்கள்.

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு. காரணமான ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சகங்களும் நானிட்ட வழக் கென்னாநின்றாளென்கிறாள்.

[காண்கின்ற இத்யாதி] - காணப்புக்கால் கண்டதாய்த் தலைக்கட்ட முடியாதபடியான பரப்பையுடைத்தான பூமியெல்லாம் நானிட்ட வழக்கு என்னாநின்றாளென்கிறாள். இப்படி இருக்கிறதுதான் கார்யரூபையான ப்ருதிவியிறே கண்ணுக்குத் தோற்றுகிற இது இவ்வளவா னால் இதுக்குங்கூடக் காரணமாய்த்தான் சாஸ்த்ரங்கொண்டு அறியவேண்டும்படி யிருக்குமது வளவல்லவிறே. [காண்கின்ற இத்யாதி] - காணப்புக்கால் கண்டதாய்முடியவொண்ணாதபடி யாய், இதுதனக்குங்கூட அவகாசப்ரதானம்பண்ணும் ஆகாசமும் நானிட்டவழக்கு என்னாநின் றாள். [காண்கின்ற இத்யாதி]-அப்படிப்பட்ட தேஜஸ்தத் வமும் நானிட்டவழக்கு என்னாநின்றாள். ஸ்பர்சங்கொண்டு அறியும்படியிருக்கிற காற்றும் நானிட்டவழக்கு என்னாநின்றாள் [காண்கின்ற] காண்பார்க்குக் கண்டதாய்த் தலைக்கட்டமுடியாதபடியான பரப்பையுடைய கடலெல்லாம் நானிட்ட வழக்கு என்னாநின்றாள். காணப்புக்கால் கண்டதாய் மீளவொண்ணாதபடியான கடல் போலே ச்ரமஹரமான வடிவையுடைய ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? [காண்கின்ற இத்யாதி] - நீங்களும் என்னோடொக்கக் காணாநின்றீகோளாகில், உங்களுக்கு நான் என்ன பாசுரமிட்டுச் சொல்லுவது; உங்களோடுஎன்னோடு வாசியுண்டோ சொல்லவொண்ணாமைக்கு. [காண்கின்ற இத்யாதி] *யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே* என்கிற அபரிச்சேத்யமான விஷயத்தையுட் புக்குப் பேசுகிற என்பெண்பிள்ளை செய்கிற இத்தை நான் சொல்லுவதென்?

செய்கின்றகிதியெல்லாம் யானேயென்னும்
   செய்வானின்றனகளும் யானேயென்னும்*
செய்துமுன்னிறந்தவும் யானேயென்னும்
   செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்னும்*
செய்வார்களைச்செய்வேனும் யானேயென்னும்
   செய்யகமலக்கண்ணனேறக் கொலோ*
செய்யவுலகத்தீர்க்கிவையென் சொல்லுகேன்
   செய்யகனிவா யிளமான்திறத்தே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், 'க்ரியாதிகளெல்லாம் நான் இட்டவழக்கு என்னாநின்றாள்' என்கிறாள். [செய்கின்றகிதி என்றுதொடங்கி] – வர்த்தமாநக்ரியைகளும் மேல்வருவதான க்ரியைகளும் பண்டுசெய்த க்ரியைகளும். [செய்கை என்றுதொடங்கி] - க்ரியாபலம்புஜிப்பேனும் க்ரியாகர்த்தாக்களை அவற்றில் ப்ரவர்த்திப்பிப்பேனும். [செய்யகமலக்கண்ணன் ஏறக்கொலோ] - இவள்கண்ணினழகாலும் அவன்

ஆவேசித்தாப்போலேயிராநின்றது. [செய்ய உலகத்திற்கு என்றுமேனுக்கு] - ஆழங்காணமாட்டாதே படுபாடரான உங்களுக்கு எத்தைச்சொல்லுவேன்? சிவந்த கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடையளா யிருக்கிற சிறுபெண்பிள்ளை யிடையாட்டத்தில். [செய்யகனிவாய்] - அநுகாரரஸத்தால் பிறந்த பௌஷ்கல்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

இ.—நாலாம்பாட்டில், க்ரியாதிகளெல்லாம் நானிட்டவழக்கென்னுநின்று ளென்கிறாள். [செய்கின்றகிதி] - வர்த்தமான காலத்திலுள்ள க்ரியாஜாதங்கள். [செய்வானின்றனகள்] - பவிஷ்யத்காலத்திலுள்ள க்ரியாஜாதங்களும். [செய்து முன்னிறந்தவும்] - பூதகாலத்திற் செய்தற்றவையும். [செய்கைப் பயனுண்பேனும்] - ஸகலகர்மங்களினுடைய ப்பலபோக்தாவும். "அஹம்ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா" என்னுநின்றாள். [செய்வார்களைச்செய்வேனும்] - அநுஷ்டாதாக்களை யநுஷ்டிக்கப்பண்ணுவேனும். என்னை ஆச்ரயிக்கப்பண்ணுவே னென்னுதல். [செய்யகமலக்கண்ணன்] - இவள்கண்ணிலழகாலும் அவன் ஆவேசித்தாப்போலே யிராநின்றது. அஸிதேக்ஷணையாகைதவிர்ந்து புண்டரீகாக்ஷன் வடிவை யுடையளாகாநின்றாள். புண்டரீகாக்ஷனுக்கிறே இப்ரவ்ருத்திகளுள்ளது. [செய்யஉலகத்திற்கு]- ஆழங்காணமாட்டாதே படுபாடரான உங்களுக்கு. செய்ய - செவ்வையுடைய. [செய்யகனிவாயிளமான் திறத்தே] - சிவந்த கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடையளான பாலையிடையாட்டத்தில். விவர்ணையாயிருந்துள்ள இவள் அநுகாரத்தாலே, இவளுடைய அதரம் தன்னிறம்பெற்றிருக்கிறபடியை, அவிக்ருதையாயிருக்கிற நான் எத்தைச்சொல்லுவேன்.

ரு.—நாலாம்பாட்டு. காலத்ரயத்திலுமுண்டான க்ரியாஜாதமெல்லாம் நானிட்ட வழக்கென்னுநின்று ளென்கிறாள்.

[செய்கின்ற இத்யாதி] - அதில் வர்த்தமானமான க்ரியாஜாதம், செய்யக் கடவதாய் நிற்கிற க்ரியாஜாதம், முன்பு செய்தற்ற க்ரியாஜாதம் இவையிடைய நானிட்ட வழக்கு என்னுநின்றாள். [செய்கைப்பயனுண்பேனும்] - *அஹம்ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தாச* என்னுநின்றாள். க்ரியாபல போக்தாக்களும் நானிட்ட வழக்கு என்னுநின்றாள். அன்றிக்கே, செய்கையாகிற க்ரியையும், ப்பலபோக்தாவும் நானிட்ட வழக்கு என்னுநின்றாள். [செய்வார்களை இத்யாதி] - க்ரியாகர்த்தாக்களை இடுவித்து அவற்றை அநுஷ்டிப்பிப்பேனும் நா னென்னுநின்றாள். அன்றிக்கே, அவர்கள் இவற்றைக்கொண்டு என்னையாச்ரயிக்கும்படி பண்ணுவேனும் நா னென்னுநின்றாள். [செய்ய] - அஸிதேக்ஷணையான ஆகாரம்போய், புண்டரீகாக்ஷன்படியாய்விட்டது. மையகண்ணளான ஆகாரம்போய், செய்யகோலத் தடங்கண்ணன் படியாய்விட்டது. [செய்யவுலகத்திற்கு]-சொல்லலாம் ஆகாது என்று அறியாதே, "சொல்லு, சொல்லு" என்று அலைக்கிற படுபாடரான உங்களுக்கு நான் எதைச் சொல்லுவது. [செய்ய கனிவாய்] - அநுகார(ரஸ)த்தாலே ஸம்ச்லேஷஸமயத்திற்போலேயிருக்கிற இவள், அதரம் செவ்விபெற்று வரும்படி விக்ருதையாய், அவிக்ருதையாயிருக்கிறபடி நான் எத்தைச் சொல்லுவது. பிரிவில் விவர்ணமாகை ப்ராப்தமாயிருக்க, இவளதரம் செவ்விபெற்று வருகிறதிறே அநுகாரத்தால் வந்த தரிப்பாலே. சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற அதரத்தையுடையளாய், முக்தமான மான்போலே பேதையான இவளிடையாட்டத்தே.

திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன் யானேயென்னும்
திறம்பாமல் மலையெடுத்தேனேயென்னும்*
திறம்பாமலசுரரைக் கொன்றேனேயென்னும்
திறங்காட்டியன்றவரைக் காத்தேனேயென்னும்*
திறம்பாமல் கடல்கடைந்தேனேயென்னும்
திறம்பாதகடல்வண்ண னேறக்கோலோ*
திறம்பாதவுலகத்தீர்க் கென்சொல்லுகேன்
திறம்பாதென் திருமக ளெய்தினவே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், 'ஜகத்ரக்ஷணப்ரமுகமான சேஷ்டிதங்களெல்லாம் பண்ணுவேன் நான் என்னுநின்றாள்' என்கிறாள். [திறம்பாமல் மண்காக்கின்றேன்] - ஒருவர்க்கும் தப்பச்செய்ய வொண்ணாதபடி இப்பூமியையெல்லாம் ஒருதுணையின்றிக்கே காக்கின்றேன். [திறம்பாமல் மலையெடுத்தேன்] - சலியாதபடி கோவர்த்தநோத்தரணம் பண்ணினேன். [திறம்பாமல் அசுரரைக்கொன்றேன்] - தப்பாதபடிகோலி அஸுரரை முடித்தேன். [திறங்காட்டி அன்று ஐவரைக்காத்தேன்] - இப்படி கோவர்த்த நோத்தரணம்பண்ணி ஒருவர்க்கும் அறியவொண்ணாத என்படியை லோகத்தில் ஆவிஷ்கரித்து தர்மபுத்ராதிகள் ஐவரையும் காத்தேன். [திறம்பாமல் கடல்கடைந்தேன்] - நினைத்தபடி தப்பாமல் கடலைக் கடைந்தேன். [திறம்பாதகடல்வண்ணன்] - ஒருவர்க்கும் தன்சாஸநத்தைத் தப்ப வொண்ணாதபடியான ஸர்வேச்வரன். [திறம்பாத வுலகத்தீர்க்கு] - 'கேட்டல்லது போகோம்' என்று நிர்ப்பந்திக்கிற உங்களுக்கு எத்தைச்சொல்லுவேன்? லக்ஷ்மீஸமையான என்மகள் பகவத் குணங்களிலே தப்பாதே அகப்பட்டபடிகள்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஜகத்ரக்ஷணாதி சேஷ்டிதங்களெல்லாம் பண்ணுவேன் நானே யென்னுநின்று ளென்கிறாள் [திறம்பாமல் மண்காக்கின்றேன்] - ஒருவர்கூறை யெழுவர் உடுக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஒருவர்க்கும் தப்பச்செய்யவொண்ணாதபடி, பூமியையெல்லாம் ஒரு துணையின்றிக்கே காக்கிறேனென்னும், "பீஷாஸ்மாத் வாத பவதே" என்கிற ஆஜ்ஞையாலே சிறியத்தைப் பெரியது தின்னாமே நோக்குகிறேன் நானே யென்னும். சலியாதபடி கோவர்த்தநத்தை எடுத்தேனென்னும். இடையர்மேலாதல் பசுக்கள்மேலாதல் ஒருதுளி விழாதபடி யெடுக்கை. [திறம்பாமலசுரரைக்கொன்றேனே யென்னும்] - தப்பாதபடிகோலி அஸுரரைக் கொன்றே னென்னும். மாரீசனை விட்டது ராவணனுக்குப் பார்வையாக. [திறங்காட்டியன்றைவரைக்காத்தேனே] - லோகத்திலே என்படிகளைக்காட்டி, பகலைஇரவாக்கியும், "ஆயுதமெடேன்" என்று ஆயுதமெடுத்தும் ஆச்ரிதபக்ஷபாதத்தை வெளியிட்டு, "நகாங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண" என்கிற அர்ஜுநனை 'கரிஷ்யே வசநம் தவ' என்னப் பண்ணி. [திறம்பாமல்கடல்கடைந்தேனே யென்னும்] - திறம்பாமற் கடைகை - தப்பாமல் கடைகை. மந்தரம் கீழேவிழுதல், மேலேகொந்தளித்தல் செய்யாதபடி மஹார்ணவத்தைக் கலக்கினேன். தன்சாஸநத்தை ஒருவராலும் தப்பவொண்ணாதபடியான ஸர்வேச்வரன். [திறம்பாதவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்] - "கேட்டல்லது போகோம்" என்றிருக்கிற உங்களுக்கு லக்ஷ்மீஸமையான என்மகள் பகவத்குணங்களிலே தப்பாதே யகப்பட்டபடிகள். ஹிதஞ் சொல்லி மீட்கவொண்ணாதபடியிறே யகப்பட்டது.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு. ஜகத்ரக்ஷணப்ரமுகமான சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் பண்ணினேன் நானென்னுகின்று ளென்கிறாள்.

[திறம்பாமல் இத்யாதி] - ஒருவர்கூறை எழுவர் உடாதபடி, *பீஷாஸ்மாத் வாத:பவதே* என்கிறபடியே, பூமியை நோக்குகிறேன் நானென்னும். ஒருபசுவின்மேலாதல் ஒருஇடையன் மேலாதல் ஒரு துளி படாதபடி கோவர்த்தநகிரியை தரித்து ரக்ஷித்தேனும் நானேயென்னுமின்றாள். அஸுரவர்க்கத்தைத் தப்பாதபடி அறுத்துப்பொகட்டேனென்னும். [திறங்காட்டி இத்யாதி] லோகத்திலே என்படிகளைக்காட்டி; பகலை இரவாக்கியும் "ஆயுதமெடேன்" என்று ஆயுதமெடுத்தும், சத்ருக்களுடைய உயிர்நிலையைக் காட்டியும் இப்படி அன்று பாண்டவர்களைப் பக்ஷபதித்து ரக்ஷித்தேனும் நானேயென்னுகின்றாள், *நகாங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண* என்ற அர்ஜுநனை *கரிஷ்யே வசநம் தவ* என்னப்பண்ணினனிறே. [திறம்பாமற்கடல்] - ஒருநாழிக்கு உட்பட்ட தயிரை ஒன்றும் பிறகதிர்ப்படாதபடி கடைவாரைப்போலே, ஸமுத்ரமென்கிற மஹார்ணத்தின் நடுவே மந்தரத்தை நட்டுக் கடைகிறவிடத்துக் கீழேவிழுதல் மேலேகொந்தளித்தல் செய்யாதபடி கடலைக்கடைந்தேனும் நானேனென்னும். [திறம்பாத] - தன் சாஸநத்தை ஒருவரால் தப்பவொண்ணாதபடியிருக்கிற அபரிச்சேத்ய ஸ்வபாவனான ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? [திறம்பாத] - "கேட்டல்லது காலவாங்கோம்" என்று இருக்கிற உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது. லக்ஷ்மீஸமையான என்மக்கள் ஹிதஞ்சொல்லி மீட்கவொண்ணாதபடி ப்ராபித்த வற்றை நான் எத்தைச் சொல்லுவது? ஆழங்காலிலே இழிந்தார்படியைக் கரையிலே நின்றாரலே சொல்லப்போமோ?

இனவேய்மலையேந்தினேனும் யானேயென்னும்
இனவேறுகள் செற்றேனும் யானேயென்னும்*
இனவான்கன்றுமேய்த்தேனும் யானேயென்னும்
இனவாநிரைகாத்தேனும் யானேயென்னும்*
இனவாயர்தலைவனும்யானேயென்னும்
இனத்தேவர்தலைவன் வந்தேறக்கொலோ*
இனவேற்கண்ணல்லீர்க்கிவை யென்சொல்லுகேன்
இனவேற்கண்ணியென்மக ளுற்றனவே. (6)

ஆ.—ஆறும்பாட்டில், 'கோவர்த்தநோத்தாரணம் முதலான க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களெல்லாம் பண்ணினேன் நான் என்று இவள் சொல்லாநின்றாள்' என்கிறாள். [இனவேய்மலை] - திரள்திரளான மூங்கிலையுடைத்தான கோவர்த்தநகிரி. [இனவாயர்தலைவன்] - ஏகதரத்தில் ஆயர்க்கெல்லாம் ப்ரதாநன். [இனத்தேவர்] - தனித்தனி பகவத்குணங்கள் அநுபவிக்கமுடியாமையாலும், ஒருவரையொருவர் பிரியமாட்டாமையாலும் திரண்டிருக்கிற அயர்வறுமமரர்கள். [இனவேற்கண் நல்லீர் என்று தொடங்கி] - வேல்போலேயிருக்கிற கண்களையுடையீர். கேட்கைக்கு அலஹிதராயிருக்கிறபடி. தான் படுகிறபாட்டைப் பிறரைப்படுத்தவல்ல கண்களையுடைய இவள் உற்ற இவற்றை என்சொல்லுகேன்.

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களெல்லாம் பண்ணினேன் நானே என்னாநின்றாளென்கிறாள். [இனவேய்மலை] - திரள்திரளான மூங்கிலையுடைத்தான கோவர்த்தநகிரி. மலையைக் கவிழ்த்துப் பிடித்தபோது, அணுக்களைக் கவிழ்த்துப்பிடித்தாப்போலே யிருக்கை. திரளான எருதுகளேழையும் ஊட்டியாக நெரித்தேனும்நானே. ''வத்ஸமத்யகதம் பாலம்'' என்று என்னோடொத்தபருவத்திற்கன்றுகள் மேய்த்தேனும் நானே. பருவம்நிரம்பின பசுக்களை மேய்த்தேனும் நானே. ப்ரதமத்தில் ப்ரஹ்மசர்யத்தை யநுஷ்டித்துப் பின்பு கார்ஹஸ்த்யத்திலே இழிபுமாப்போலே என்தரத்திலிடைப்பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் தீம்புக்குத்தலைவனும் நானே. [இனத்தேவர்] - பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகராயிருக்கையாலே தன்பருவத்தோடொத்த நித்யஸூரிகளென்னுதல், தனியநுபவிக்கமாட்டாமையாலும் ஒருவரையொருவர் பிரியமாட்டாமையாலும் திரண்டிருக்கிற நித்யஸூரிகளென்னுதல். [இனவேற்கண்ணல்லீர்க்கு] - தன்னிலொத்த வேலெழுங்குப்போலேயிருக்கிற கண்ணழகையுடைய உங்களுக்கு. கேட்கையிலே அலஹிதராயிருக்கிறபடி. [இனவேற்கண்ணியென்மகள்] - தன்கண்ணுக்கிலக்கானார் படும்பாட்டைத் தான்படுகிறவளுற்றவற்றை யென் சொல்லுகேன்.

ஈடு.—ஆறும்பாட்டு. கோவர்த்தநோத்தாரணம் முதலான க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களெல்லாம் பண்ணினேன் நான் என்னாநின்றாளென்கிறாள்.

[இனவேய்மலை] - அணுக்களைக் கவிழ்த்துப் பிடித்தாப்போலே, திரள்திரளான மூங்கிலையுடைத்தான மலையை அநாயாஸேந தரித்தேனும் நான் என்னாநின்றாள். [இனம்] - ஒன்றிரண்டன்றிக்கே ஏழாயிருக்கிற ருஷபங்கள் எழையும் ஒருகாலே ஊட்டியாக நெரித்துப் பொகட்டேன் நான் என்னும். [இனவான்கன்று] - வத்ஸமத்யகதம் பாலம் என்கிறபடியே என்னோடொத்த பருவமான கன்றுகளை மேய்த்தேனும் நானென்னும். [இனவாநிரை] - முன்பு ப்ரஹ்மசர்யாநுஷ்டானம் பண்ணி பின்பு கார்ஹஸ்த்யதர்மம் அநுஷ்டிப்பாரைப் போலே, பால்யத்திலே கன்றுகளை மேய்த்து, பருவம்நிரம்பின பின்பு பசுக்களை மேய்த்தேனும் நானென்னும். [இனவாயர்] - ''தன்னொப்பாரிற் பிள்ளைகள்'' என்கிறபடியே, என்னோடொத்த பருவத்தில் பிள்ளைகளும் நானுமாய்த் தீம்பு செய்து திரிகிறவளவில், அவர்களில் என்னைத்தீம்பரில்லையென்னும்.*

[இனத்தேவர்] - நைரபேக்ஷ்யத்துக்குத் தன்னோடொத்திருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்குநிர்வாஹகனான ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? அன்றிக்கே, [இனத்தேவர்] - தனியநுபவிக்கவொண்ணாமையாலே திரள்திரளாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளென்னுதல். "அடியார்கள் குழாங்கள்" என்னக்கடவதிறே. [இனவேல்] - வேலொழுங்குபோலே "இவன்தசை எவ்வளவாய்த் தலைக்கட்டுகிறது" என்று கூர்க்கப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது. என்றான், சொல்ல அருமையென்? என்ன, [இனவேற்கண்ணி] - தன் கண்ணுக்கிலக்கானார் படுவதைத் தான் படுகிறபடியைச் சொல்லப்போமோ. "உயிர்காயின்கணாலத்துள்ளே" என்றிறே இவள்கண்ணுக்கு இலக்கானார் படுவது.

உற்றார்களெனக்கில்லை யாருமென்னும்
உற்றார்களெனக்கிங் கெல்லாருமென்னும்*
உற்றார்களைச்செய்வேனும் யானேயென்னும்
உற்றார்களையழிப்பேனும் யானேயென்னும்*
உற்றார்களுக்குற்றேனும் யானேயென்னும்
உற்றாரிலிமாயன் வந்தேறக்கொலோ*
உற்றீர்கட்கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன்யான்
உற்றென்னுடைப்பேதை யுரைக்கின்றவே. (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், 'எம்பெருமான் ஆச்ரிதவிஷயத்தில் இருக்கும் இருப்பைத் தன்படியாகப் பேசாநின்றாள்' என்கிறாள். [உற்றார்கள் எனக்கில்லையாரும்] - இஜ்ஜகத்தில் என்படியறிந்து எனக்கு பந்துக்களாயிருப்பார் ஒருவருமில்லை. [உற்றார்கள் எனக்கு இங்குஎல்லாரும்] - அவர்கள் அப்படியிருந்தமை அறிந்துவைத்தே, நான் எனக்கு உறவாகநினைத்திராதார் ஒருவருமில்லை. [உற்றார்களைச் செய்வேனும் யானே] - சிலர் என்னை ஆச்ரயிக்கும்படி பண்ணுமவன் நான். [உற்றார்களை அழிப்பேனும் யானே] - ஆச்ரயிக்குமவர்களில் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு அவர்கள்வேண்டினவற்றைக் கொடுத்து அவர்களை அகற்றுவேன் நான். என்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி அவர்களை ஈடுபடுத்துவேனும் நான் என்றுமாம். [உற்றார்களுக்கு உற்றேனும்] - அநந்யப்ரயோஜநரானவர்களுக்கு எல்லாவித்து க்ருத்யம்பண்ணுவேனும். [உற்றாரிலிமாயன்] - எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் முட்டக்காணவொண்ணாதபடியான அத்யாச்சர்யபூதனானவன். [உற்றீர்கள் என்று தொடங்கி] - உறவுமுறையாரான உங்களுக்கு என்னபாசுரத்தாலே சொல்லுவேன் ஈடுபட்டு அத்யந்தபாலையான என்மகள் சொல்லுகிறன.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், அவன் ஆச்ரிதவிஷயத்திலிருக்கு மிருப்பைத் தன் படியாகப் பேசாநின்றாளென்கிறாள். [உற்றார்களெனக்கில்லையாரும்] - ஒருபாதியால்வந்த பந்துக்கள் ஒருவருமில்லையென்னுதல், என்படியையறிந்து எனக்கு ஸ்நேஹிக்கக்கடவார் ஒருவருமில்லையென்னுதல். [உற்றார்களெனக்கிங் கெல்லாருமென்னும்] - "பதிம் விச்வஸ்ய" என்கிறபடியே பார்த்தால், இஜ்ஜகத்திலெல்லாரும் பந்துக்களென்னுதல்; அவர்கள் இப்படியிருந்தமை யறிந்துவைத்தே, நிருபாதிகபந்துவாய் எல்லார்க்கும் ஸ்நேஹித்திருப்பேனென்னுதல். [உற்றார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்] - சிலரென்னையாச்ரயிக்கப் பண்ணுவேனும் நானே. [உற்றார்களையழிப்பேனும்யானே] - ப்ரயோஜநாந்தரபரரை ப்ரயோஜநங்களைக்கொடுத்து அகற்றுவேனும்நானே யென்னுதல்; அவர்களை, ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி யழிப்பேனும்நானே யென்னுதல்; [உற்றார்களுக்குற்றேனும்] - அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு எல்லாவுறவும் நானேயென்னுதல், அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு அநந்யப்ரயோஜநனுமிருப்பேனும் நானேயென்னுதல். [உற்றாரிலிமாயன்] - எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் முட்டக்காணவொண்ணாதபடியான ஆச்சர்யபூதன். ஸ்வயத்நத்தால் ஒருவர்க்கும் கிட்டவொண்ணாதவன், [உற்றீர்கட்கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன்யான்] - ஆனாலும்,

பந்துக்களான எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவோ? என்னில்,—பந்துக்களாகவமையுமோ, விஷயஞ் சொல்லலாகவேண்டாவோ? உறவுமுறையான உங்களுக்கு, என்னபாசுரத்தைச்சொல்லிச் சொல்லுவேன். பருவம்நிரம்பாத என்பெண் ஈடுபட்டுச் சொல்லுகிற வார்த்தைகளை வாய்க்கரையிலே நிற்கிறநான் எத்தைச் சொல்லுவது.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு. எம்பெருமான் ஆச்ரித விஷயத்தில் இருக்கிற இருப்பைத் தன்படியாகப் பேசாநின்றாளென்கிறாள்.

[உற்றார்கள் எனக்கில்லை யாருமென்னும்] - எனக்கு ஒருபாதியால் வந்த பந்துக்கள் ஒருவருமில்லையென்னும். அன்றிக்கே, என்னோட்டை ஸம்பந்தமறிந்து எனக்கு ஸ்நேஹிக்கக்கடவார் ஒருவருமில்லையென்னுதல், *பதிம் விச்வஸ்ய* என்று இத்தைஓதிவைத்தே தேவதாந்தரபஜநமிறே பண்ணுவது. [உற்றார்கள் எனக்கு இங்கெல்லாருமென்னும்] - எனக்குநிருபாதிக பந்துக்களல்லாதார் இல்லையென்னும். அவர்கள் இப்படியிருக்கச்செய்தே நிருபாதிகபந்துவாய் எல்லார்க்கும் ஸ்நேஹித்திருப்பனென்னுதல். [உற்றார்களைச்செய்வேனும் யானேயென்னும்] - அவர்களிலே சிலர்வந்து என்னை ஆச்ரயிக்கும்படி பண்ணுகிறேனும் நானென்னும். [உற்றார்களையழிப்பேனும்] - அவர்களுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலே ருசியுண்டாகில் அந்த ப்ரயோஜநங்களைக் கொடுத்து என்பக்கலினின்றும் அகற்றுவேன் நானென்னும். அன்றிக்கே, ஆண்டான் பணித்தாகை, இளையபெருமாள், "அவர்களை ஸௌந்தர்யாதிகளாலே அழிப்பேனும் நானென்னாநின்றாள்" என்றும் அருளிச்செய்வர். [உற்றார்களுக்கு உற்றேனும் யானேயென்னும்] - என்பக்கல் அநந்யப்ரயோஜநராய்ப் பரிமாறுவார்க்கு என்றமை யநந்யப்ரயோஜநர் இல்லையென்னுதல். அன்றிக்கே, என்னையே ஸர்வவித பந்துவுமாகப் பற்றினவர்களுக்கு' நானும் அவர்களையே ஸர்வவிதபந்துவுமாக இருப்பேன் என்னவுமாம். [உற்றீர்] இற்றைக்கு முன்பு ஸ்வபாத்தகத்தாலே கிட்டினார் ஒருவருமில்லாதபடியிருக்கிற ஆச்சர்யபூதனான ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? [உற்றீர்கள் இத்யாதி] - "இங்ஙன் ஸம்சயிக்கக்கடவதோ, பந்துக்களுக்கு நிச்சயித்துச்சொல்ல வேணுங்காண்" என்ன, - உறவுமுறையாரா யித்தனையோ வேண்டுவது, சொல்லலாய்ச் சொல்லவேண்டாவோ. என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லிச் சொல்லுவேன்? என்றாள், சொல்லவொண்ணாமைக்கு வந்ததென்? என்னில், - [உற்று இத்யாதி] - பருவம் நிரம்பாத என்பெண், மறுபாடுருவத்தைக்குச் சொல்லுகிறவற்றை, கரையிலே நிற்கிற நான் எத்தைச் சொல்லுவது. திருத்தாயாரான தசையும் இவர் தமக்கே யுள்ளதொன்றாகில், இங்குச் சொல்ல வொண்ணாதபடி கலங்குகை யாவதென்? என்னில்.—''தனக்கும் தன் தன்மை யறிவரியான்'' என்று ஈச்வரனை, தன்படி தானும் அறியான் என்று சொல்லுமாபோலே; தம் தசை தமக்குங்கூடப் பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கிறது.

உரைக்கின்றமுக்கட்பிரான் யானேயென்னும்
உரைக்கின்றதிசைமுகன் யானேயென்னும்*
உரைக்கின்றவமரரும் யானேயென்னும்
உரைக்கின்றவமரர்கோன் யானேயென்னும்*
உரைக்கின்றமுனிவரும் யானேயென்னும்
உரைக்கின்றமுகில்வண்ண னேறக்கொலோ*
உரைக்கின்றவுலகத்தீர்க் கென்சொல்லுகேன்
உரைக்கின்றவென்கோமள வொண்கொடிக்கே. (8)

ஓ.—எட்டாம்பாட்டில், 'ஜகத்ப்ரதாநராக சாஸ்த்ரங்களிற்சொல்லப்படுகிற சதுர்முகப்ரமுகரும் நான் இட்டவழக்கு என்னாநின்றாள்' என்கிறாள். [உரைக்கின்றமுகில்வண்ணன்] - காலதத்த்வமுள்ள

நீயும் பேசினாலும் பேசிமுடிக்கவொண்ணாத அழகையுடையவன், வார்த்தை அருளிச்செய்யும் போதையழகைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். [உரைக்கின்ற என்று மேனுக்கு] - அதிலோகமான பேச்சைப் பேசுவதும்செய்து து:க்கஸஹையுமன்றிக்கேயிருக்கிற இவ்விலக்ஷணையான பெண்பிள்ளைக்குப் பிறந்த அவஸாதத்தை 'சொல்லு, சொல்லு' என்று நிரந்தரமாகச்சொல்லுகிற லௌகிகரான உங்களுக்கு எத்தைச்சொல்லுவேன்?

இ.—எட்டாம்பாட்டில், ஜகத்ப்ரதானராக சாஸ்த்ரம்சொல்லுகிற சதுர்முகாதிகளும் நானிட்டவழக்கென்றுநின்று ளென்கிறாள். [உரைக்கின்ற] - வேதத்தில் அர்த்தவாதப்ரதேசங்களிலும் தாமஸபுராணங்களிலும் சொல்லுகிறவன். [பிரான்] - ஸ்வகோஷ்டப்ரஸித்தி. ''ருத்ராணாம் சங்கரச்சாஸ்மி'' என்று ஈச்வரனுக்கு ப்ரகாரமாகச் சொல்லப்பட்டவ னென்றுமாம். [உரைக்கின்ற திசைமுகன்] - ''ப்ரஹ்மண: புத்ராய ஜ்யேஷ்ட்டாய ச்ரேஷ்ட்டாய'' என்று - ருத்ரனுக்கும்ஜநகனான ப்ரஹ்மா நானிட்டவழக்கென்னும். [உரைக்கின்றவமரரும்] - ப்ரஹ்மாவாலே ஸ்ருஷ்டராய் நித்யஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவராக சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்படுகிற ப்ரஜாபதிகளும் நானிட்டவழக்கென்னும். [உரைக்கின்ற] - ''ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: கால:'' என்று பகவத்ப்ரகாரமாகச் சொல்லப்படுகிற வென்றுமாம். [உரைக்கின்றவமரர்கோன்] - ''நகிரிந்த்ர த்வதுத்தர: ''என்று சொல்லப்படுகிறவனென்னுதல், ''தேவாநாமஸ்மி வாஸவ:'' என்று ப்ரகாரமாகச் சொல்லப்படுகிறவனென்னுதல் [உரைக்கின்ற முனிவரும்] - வேதார்த்தத்தைஸ்மரித்து கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யங்களைச் சொல்லும் மன்வாதிகளும் நானிட்ட வழக்கென்னும். [உரைக்கின்றமுகில்வண்ணன்] - ''நீலதோயதமத்யஸ்த்தா'' என்று வர்ஷுகவலாஹகம்போலே சொல்லப்படுகிறவனென்னுதல், வார்த்தை சொல்லுகிற போதையழகைச் சொல்லுதல். [உரைக்கின்றவுலகத்தீர்க்கு] - ''சொல்லவொண்ணாது'' என்றறியாதே ''சொல்லு, சொல்லு'' என்கிற லௌகிகரான உங்களுக்கு என்சொல்லுகேன். [உரைக்கின்றவென் கோமளவொண்கொடிக்கே] - அதிலோகமான பேச்சையுடையளாய், ஸுகுமாரையாகையாலே து:க்கஸஹை யன்றிக்கே, 'பதிஸம்யோகஸுலபம் வய:'' என்று உபக்நத்தோடே சேர்க்கவேண்டும் பருவத்தையுடைய இவளுக்கு ஓடுகிற தசையை [கோமளவொண்கொடிக்கு] - கொழுந்து விடுகிற அழகையுடைய என் பெண்ணுக்கு.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு. ஜகத்ப்ரதாநரான ப்ரஹ்மாதிகள் நானிட்ட வழக்கு என்னு நின்றுளென்கிறாள்.

[உரைக்கின்ற] - வேதத்திலே பகவத்விபூதியைப் பரக்கச்சொல்லுகிற இடங்களிலேயாதல், அர்த்தவாதப்ரகரணங்களிலே யாதல், தாமஸபுராணங்களிலே யாதல் சொல்லப்படுமவனாய், ஸ்வகோஷ்டிக்கு உபகாரகனான ருத்ரன் நானிட்ட வழக்கு என்னாநின்றாள். *ருத்ராணாம் சங்கரச்சாஸ்மி* என்று ஈச்வரனுக்குப்ரகாரமாகச் சொல்லப்பட்டவனென்றுமாம். [உரைக்கின்ற திசைமுகன்] - *விரூபாக்ஷாய ப்ரஹ்மண: புத்ராய ஜ்யேஷ்ட்டாய ச்ரேஷ்ட்டாய* என்கிறபடியே, அவன் தனக்குங்கூட ஜநகனாக ப்ரமாணப்ரஸித்தனாயிருக்கிற சதுர்முகனும் நானிட்ட வழக்கென்கிறாள். [அமரர்] - ப்ரஹ்மாவாலே ஸ்ருஷ்டராய், நித்யஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவராக சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்படுகிற தக்ஷப்ரஜாபதிகளும் நானிட்ட வழக்கென்னும். [உரைக்கின்ற அமரரென்று]-*ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய:* என்று பகவத்ப்ரகாரமாகச்சொல்லப்படுகிற என்றுமாம். [உரைக்கின்ற அமரர் கோன்] - *நகிரிந்த்ர த்வதுத்தர:* என்று சொல்லப்படுகிறவன் என்னுதல். *தேவாநாமஸ்மி வாஸவ:* என்று ப்ரகாரமாகச் சொல்லபடுகிறவன் என்னுதல். [முனிவரும்] - வேதார்த்தத்தை ஸ்மரித்து ஜகத்துக்குக் கர்த்தவ்யங்களைச் சொல்லும் மன்வாதிகளும் நானிட்ட வழக்கென்னும். [முகில்வண்ணன்] - *நீலதோயதமத்யஸ்த்தா* என்று வர்ஷுகவலாஹகமாகச் சொல்லப்படுகிற என்னுதல். வார்த்தை சொல்லுவதாய், கழுத்தே கட்டளையாக நீரைமுகந்து, மின்னி, முழங்கி, வில்லிட்டு வருவதொரு மேகம்போலே வடிவழகையுடைய ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானே! அறிகிறிலேன். [உரைக்கின்ற உலகத்தீர்க்கு]-சிலவற்றைச் சொல்லுமித்தனையாய், ''சொல்லலாம், சொல்லவொண்ணாது'' என்று பாராதே, 'சொல்லு' சொல்லு'' என்றலைக்கிற லௌகிகரான உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது. [உரைக்கின்ற இத்யாதி]- அதுவும் சொல்லியொழிவேனிறே வார்த்தை சொல்லிற்றிலளாகில். கோமளமென்கையாலே - - லௌகு

மார்பத்தைச் சொல்லிற்று. கொடியென்கையாலே - *பதிஸம்யோகஸுலபம் வய:* என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்போடே சேராதபோது தரைப்படும் பருவமென்கை.

கொடியவினையாது மிலனேயென்னும்
கொடியவினையாவேனும் யானேயென்னும்*
கொடியவினைசெய்வேனும் யானேயென்னும்
கொடியவினைதீர்ப்பேனும் யானேயென்னும்*
கொடியானிலங்கை செற்றேனேயென்னும்
கொடியபுள்ளுடையவ னேறக்கொலோ*
கொடியவுலகத்தீர்க்கிவை யென்சொல்லுகேன்
கொடியேன்கொடி யென்மகள்கோலங்களே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், 'அகர்மவச்யத்வப்ரமுகமான பகவதுக்திகளைத்தன்னினவாகப் பேசாநின்றாள்' என்கிறாள். [கொடியவினையாதுமிலனே] - கர்மவச்யரை நலியுமாபோலே என்னைநலியக் கடவதாய்க் கொடிதானகர்மங்கள் எனக்கு ஒன்றுமில்லை. [கொடியவினையாவேனும்யானே] - அவை நான்இட்டவழக்கு. [கொடியவினைசெய்வேனும்யானே] - ப்ரதிகூலர்க்குக் கொடிதானபாபத்தை விளைப்பேன்நானே. [கொடியவினைதீர்ப்பேனும்யானே] - அநுகூலர்க்குக் கொடிதானவினையைத் தீர்ப்பேனும்யானே. [கொடியான்இலங்கைசெற்றேனே] - லங்கையை ஒருபடி அழித்தேன். கொடியானென்கிற அம்சமத்தனையும்-திருத்தாயார்வார்த்தை. [கொடியபுள்] - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் கொடியனான பெரியதிருவடி. [கொடிய உலகத்தீர் என்றுதொடங்கி] - 'சொல்லு, சொல்லு' என்று மிகவும் அலைக்கிற உங்களுக்கு எத்தைச்சொல்லுவேன்? இப்படிபடுகைக்கு ஈடான பாபத்தைப்பண்ணின என்னுடையமகளுடைய ஒருப்பாடுகள். கோலங்கள் - தர்சநீயப்ரவ்ருத்திகளாகவுமாம்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், அகர்மவச்யத்வப்ரமுகமான பகவதுக்திகளைத் தன்னினவாகப் பேசாநின்றாளென்கிறாள். [கொடியவினையாதுமிலனே] - கர்மவச்யரைக் கண்ணாற்றுநலியும் கர்மங்கள் எனக்கொன்றுமில்லையென்னும். "அநச்நந்நந்யோ அபிசாகசீதி", "ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி". "நாட்டிற்பிறந்துபடாதனபட்டு" என்கிறபடியே - இச்சமாய் வருமது தவிர்க்கப்போகாது. [கொடியவினையாவேனும்] - அவை நானிட்டவழக்கென்னும். கர்மமாகிறது என்னுடைய நிக்ரஹமன்றோ வென்னும். [கொடியவினைசெய்வேனும்] - ப்ரதிகூலர்க்குக் கொடிதான பாபத்தை விளைப்பேனும் நானே யென்னும். ஆச்ரிதர்திறத்தில் விரோதிகளைப் பாபங்களிலேமூட்டுகை. "தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந், க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபா நாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு". கொடியவினை தீர்ப்பேனும்] - ஆச்ரிதர்க்கு அவச்யம் அநுபோக்தவ்யமான கர்மத்தைப் போக்குவேனும் நானே என்னும். "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்னுநின்றாள். [கொடியானிலங்கை] - என்கிறவிடம் - தாயார் வார்த்தை: அவனுலே ஆவிஷ்டையாயிருக்கிறவிவள் இத்தனைமதித்து வார்த்தைசொல்லாளிறே. "சுரிகுழல்கனிவாய்த்திருவினைப் பிரித்த கொடுமையையுடையவன்" என்றிருக்குமிறே தாயார். [கொடியபுள்ளுடையவன்] - ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு ம்ருத்யுவான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவும் த்வஜமாகவுமுடையவன். [கொடிய உலகத்தீர்க்கு] - "நமக்குநிலமன்று" என்றறியாதே அதிநிர்ப்பந்தம் பண்ணுகிற உங்களுக்கு. [கொடியேன்கொடியென்மகள்] - இவளை, அநுகரித்து தரிக்கக் காண்கையான மஹாபாபத்தைப்பண்ணினஎன் மகளுடைய. [கோலங்களே] - தர்சநீயமான வ்யாபாரங்களென்னுதல், ஒருப்பாடுகளென்னுதல்.

கூடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. அகர்மவச்யத்வ ப்ரமுகமான பகவதுக்திகளைத் தன்னினவாகப் பேசாநின்றாளென்கிறாள்.

[கொடியவினையாதுமிலனேயென்னும்] - கர்மவச்யரைக்கண்ணற்று நலியும் கர்மங்கள் எனக்கு ஒன்றுமில்லையென்னும். *அநச்நந்நந்யோ அபிசாகசீதி* *ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி* என்று அவன்படியைத் தான்சொல்லாநின்றாள். "நாட்டிற்பிறந்துபடாதனபட்டு" என்கிறவிடம் - ஐச்சிகமிறே. [ஆவேனும்] - நான் இவற்றால் ஸ்பர்சிக்கப்படாதமாத்ரமேயாய் அவைதான் எனக்குப் புறம்பாயிருக்கிறதோ: அப்பாபமாகிறது - என்னுடைய நிக்ரஹமன்றோவென்னும். [செய்வேனும்] - ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்குக் கொடியதான பாபத்தை விளைப்பேனும் நானேயென்னும். ஆச்ரிதவிரோதிகளைப் பாபங்களிலே கூட்டுகை - செய்கையாகிறது. *தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந்*. [தீர்ப்பேனும்] - என்னை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு அவைவந்துகிட்டாதபடி, *ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி* என்பேனும் நானென்னும். [கொடியானிலங்கை செற்றேனேயென்னும்] - இவ்விடத்தில், "கொடியானென்கிறவிடம் - திருத்தாயார் வார்த்தை காண்" என்று அருளிச்செய்வர் ஜீயர், எதிரிகளை இவன் ஒன்றாக மதித்திருந்தானாகாமைக்கு: அவனாலே ஆவிஷ்டையிறே இவள். கரிகுழல்கனிவாய்த் திருவினைப்பிரித்த கொடுமையுடையவன் என்னக் கடவதிறே. [கொடியபுள்] - ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு ம்ருத்யுஸத்ருசமான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? [கொடியவுலகத்தீர்க்கு] - "கேட்கவேணும்" என்று திரண்டுகிடக்கிற உலகத்தீர்க்கு என்னுதல்; 'சக்யம், அசக்யம்' என்று பாராதே, "சொல்லு, சொல்லு" என்று நிர்ப்பந்தித்து ஸ்வார்த்தபரைகளாயிருக்கிற உங்களுக்கு எத்தைச்சொல்லுவது என்னுதல். [கொடியேன்]-இவள் அநுகரித்துச்சொல்லுகிற பாசுரங்களைக் கேட்கவேண்டும்படியான பாபத்தைப் பண்ணின என்மகள்தர்சநீயமான ப்ரவ்ருத்திகளையென்னுதல், ஒருப்பாடுகளை யென்னுதல்.

கோலங்கொள்சுவர்க்கமும் யானேயென்னும்
கோலமில்நரகமும் யானேயென்னும்*
கோலந்திகழ்மோக்கமும் யானேயென்னும்
கோலங்கொளுயிர்களும் யானேயென்னும்*
கோலங்கொள்தனிமுதல் யானேயென்னும்
கோலங்கொள்முகில்வண்ண னேறக்கொலோ*
கோலங்கொளுலகத்தீர்க் கென்சொல்லுகேன்
கோலந்திகழ்கோதை யென்கூந்தலுக்கே. (10)

ஈ.—பத்தாம்பாட்டில், 'ஸ்வர்க்கப்ரமுகமான பதார்த்தங்களெல்லாம் நான் இட்டவழக்கு என்றுசொல்லாநின்றாள்' என்கிறாள். [கோலங்கொள்சுவர்க்கம்] - கலப்பற்ற ஸுகரூபமான ஸ்வர்க்கம். [கோலமில்நரகம்] - ஸுககந்தமின்றிக்கே வெறுந்து:க்கமேயான நரகம். [கோலந்திகழ் மோக்கமும்] - அபரிச்சிந்ந ஸுகரூபமான மோக்ஷமும். [கோலங்கொள்உயிர்களும்] - நாநாவேஷமாக எழுதியணிந்துதோற்றுமவர்களைப்போலே, கர்மாநுகுணமாக தேவாதிசரீரப்ரவேசம் பண்ணக்கடவ ஆத்மாக்களும். ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமான ஆத்மாக்களென்றுமாம். [கோலங்கொள் தனிமுதல்] - விசித்ரகார்யஜநநசக்தியுக்தையான ப்ரக்ருதி. ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய், இதெல்லாவற்றுக்கும் அடியாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் என்றுமாம். [கோலங்கொள்முகில்வண்ணன்] - வில்லிட்டு மின்னி தர்சநீயமான மேகம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவன். [கோலங்கொள் என்றுதொடங்கி] - கேட்கையிலே ஒருப்படாநின்றிருந்துள்ள உலகத்தீர்க்கு அழகியமாலையையும் மயிர்முடியையுமுடைய என்மகளுக்குப்பிறந்த இவ்வவஸ்தைகளை என்சொல்லுவேன்?

இ.—பத்தாம்பாட்டில், ஸ்வர்க்கப்ரமுகமான பதார்த்தங்களெல்லாம் நானிட்டவழக்கென்னுகின்றுளென்கிறாள். [கோலங்கொள்சுவர்க்கமும்] - ஸுகரூபமான ஸ்வர்க்கங்களும். நிலையில்லாமையாலே

முகப்பில்தர்சநீயதையைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. [கோலமில்நரகமும்] - ஸுககந்தமின்றிக்கே நிஷ்க்ருஷ்ட துக்கமேயான நரகமும். [கோலந்திகழ்மோக்கமும்] - நிஷ்க்ருஷ்டஸுகமாய் அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமாகையாலே அபரிச்சிந்நஸுகமான மோக்ஷமும். [கோலங்கொளுயிர்களும்] - நாநாவேஷமாகவெழுதியணிந்து தோற்றுவாரைப் போலே தேவாதிசரீரப்ரவேசம்பண்ணுகிற ஆத்மாக்களும். ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமான ஆத்மாக்களென்றுமாம். [கோலங்கொள்தனிமுதல்] - விசித்ரகார்யகாரிணியான ப்ரக்ருதியென்னுதல், அப்படிப்பட்ட ஸங்கல்பஜ்ஞாநமென்னுதல், உபயத்தையும் ப்ரகாரமாகவுடையனாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரனென்னுதல். [கோலங்கொள்முகில்வண்ணன்] - மின்னி வில்லிட்டு தர்சநீயமான மேகம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவன். [கோலங்கொளுலகத்தீர்க்கு] - விஷயஸ்வபாவமறியாதே, கேட்கையிலேயொருப்படாநின்ற உங்களுக்கு. [கோலந்திகழ்கோதையென் கூந்தலுக்கே] - அழகுவிளங்காநின்றுள்ள மாலையையும் மயிர்முடியையுமுடைய என்மகளுக்குப் பிறந்த அவஸ்தைகளை. தன்மயிர்முடிகண்டார்படும்பாட்டைத் தான்படுகிற இவள்படிகள் பேச்சுக்குநிலமோ?

௧௦.—பத்தாம்பாட்டு. ஸ்வர்க்கப்ரமுகமான பதார்த்தங்களெல்லாம் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றாளென்கிறாள்.

[கோலங்கொள் இத்யாதி] - ஸுகரூபமான ஸ்வர்க்கம். நிலையில்லாமையாலே, முகப்பில் தர்சநீயதையைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. "நரகத்தோடு ஒத்திருக்கச் செய்தே, வாசலிலே கழுஞ்சு செம்மண் பூசியிருக்குமாபோலேகாண்" என்று அருளிச் செய்வர். (கோலமில்) - ஆபாதப்ரதீதியில் அங்ஙனும் ஒன்றின்றியிலேயிருக்கிற நரகமும் நானிட்ட வழக்கு என்னுகின்றாள். [மோக்கமும்] - அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமான மோக்ஷமும் நானிட்ட வழக்கு என்னுகின்றாள். "கடல் ஞாலம் செய்தேன்" என்று - ஸ்ருஷ்டிதொடங்கி, மோக்கமும்யானேயென்று மோக்ஷபர்யந்தமாக ஸ்வகார்யமென்கிறாள். [கோலங்கொள் உயிர்களும்] - நாடகங்கட்டி ஆடுவாரைப் போலே, தேவனாக, மநுஷ்யனாக; இப்படி நாநாவான சரீர பரிக்ரஹம் பண்ணுகிற ஆத்மாக்கள் என்னுதல்; ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமான ஆத்மாக்களென்னுதல். (கோலங்கொள்தனிமுதல்) - இதுக்கெல்லாம் காரணமான மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுதல், ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுதல். விசித்ரகார்யகாரிணியான ப்ரக்ருதியையும் அப்படிப்பட்ட ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தையும் ப்ரகாரமாகவுடையனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரனென்னுதல்; [கோலங்கொள்முகில்வண்ணன்] - திருமேனிக்கு மேகத்தை ஒப்பாகச் சொல்லும்போது, அலங்கரித்துச் சொல்லவேணுமாயிற்று. மின்னி முழங்கி வில்லிட்டு வந்து தோற்றின போதாயிற்று ஒப்பாகச் சொல்லாவது. [கோலங்கொளுலகத்தீர்க்கு] "கேட்கவேணும்" என்று ஒருப்பட்டிருக்கிற உலகத்தீர்க்கு. அன்றிக்கே, மயிரும் உகிரும்பேணி, உடம்புபேணி வந்து அலங்கரித்து நிற்கிற உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது. [கோலம் இத்யாதி] - அழகியமாலையையும் மயிர்முடியையுமுடைய என்மகளுக்குப் பிறந்த அவஸ்தைகளை. இவள் மாலையையும் மயிர்முடியையும் கண்டார் படுகிறபாட்டைத் தான்பட்டு அநுகரித்துச்சொல்லுகிறவற்றை நான் எத்தைச்சொல்லுவது.

கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும்
குலவாயர்கொழுந்துக்கும் கேள்வன் தன்னை*
வாய்ந்தவழுதிவளநாடன் மன்னுகுருகூர்ச்
சடகோபன் குற்றேவல்செய்து*
ஆய்ந்ததமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்
இவையுமோர்பத்தும் வல்லார்* உலகில்
ஏந்துபெருஞ்செல்வத்தராய்த்
திருமாலடியார்களைப் பூசிக்கநோற்றார்களே (11)

ஜீ.—நிகமத்தில், இப்பத்தும்வல்லவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமை செய்யப்பெறுவர் என்கிறார். [வாய்ந்த] - ஸாக்ஷாத்கரித்த. [ஆய்ந்த] - ஆராய்ந்துசொன்ன. [உலகில்ஏந்து பெருஞ் செல்வத்தராய்] - லோகத்தில் எல்லாருங்கொண்டாடும்படியான பெருஞ்செல்வத்தையுடையராய். [திருமால் இத்யாதி] - இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார்பண்ணின அநுகாரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியமாயிருக்கையாலே இதுகற்றாரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியமானவ்ருத்தி பண்ணப்பெறுவர்.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்தை யப்யஸிக்கவல்லவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்யப் பெறுவ ரென்கிறார். [கூந்தல்இத்யாதி] - "விஷ்ணோஶ்ரீ:" என்று - அவனுக்குநிரவதிகஸம்பத்தான பிராட்டிக்கும், அந்தஸம்பத்துக்கு விளைபூமியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும், வல்லபையான நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கும் காந்தனானவனை. இத்தால் - ஒரு அவதாரமாத்ரத்தளவன்றிக்கே உபயவிபூதிநாதனை பூர்ணவிஷயத்திலே அநுகரிக்கிறானென்று தோற்றியிருக்கிறபடி. [வாய்ந்த] - வாய்க்கையாவது - கிட்டுகை. அதாவது - பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. [குற்றேவல்செய்து] - அந்தரங்க வ்ருத்திசெய்து, இவர்பாசுரத்தையே அந்தரங்க வ்ருத்தியாகக் கொள்ளுகை. இவர்தாம் வாசிகமான வடிவமைக்கவ்வருகு க்ஷமரல்லர். [ஆய்ந்ததமிழ்மாலை] - ஆராய்ந்துசொன்ன தமிழ்த்தொடை. [உலகி லேந்து பெருஞ்செல்வத்தராய்] - இந்தலோகத்தில் எல்லாருங்கொண்டாடும்படியான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடையராய் லக்ஷ்மீபதிக்கு அடியாரானவர்களை ஆராதிக்கப்பெறுவர்கள். அவர்களுக்கு ஆராதந மாகிறது - இவர் அநுகரித்த இப்பாசுரத்தைச் சொல்லுகை. "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன் மாலைகள் சொன்னேன்" என்னக்கடவதிறே. இவர் இவ்வநுகாரத்தாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியகரரானாப்போலே, இதுகற்றாரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியமான வ்ருத்தியைப் பண்ணக் கடவரென்கை.

ஈடு,—நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்கவல்லவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களுக்கு அடிமைசெய்யப்பெறுவர்களென்கிறார்.

[கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்] - ஸர்வேச்வரனுடைய ஐச்வர்யத்துக்கும் ஹேதுபூதையா யிருக்கும் பெரியபிராட்டியார். *விஷ்ணோ: ஸ்ரீ:* என்கிறபடியே, ஸர்வேச்வரனுடைய ஸம்பத்தா யிருக்கிற பெரியபிராட்டியார். அதுக்கு விளைபூமியாயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. அதினுடைய ப்பலனுபையாயிருக்கும் நப்பின்னைப்பிராட்டி. *ச்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி:* [கேள்வன்தன்னை] - இவர்களுக்குப் பதியாயுள்ளவனை. இத்தால் - ஒரு அவதாரமாத்ரமன்றிக்கே, உபயவிபூதிநாத னை பூர்ணவிஷயத்திலே அநுகரிக்கிறாரென்று தோற்றியிருக்கிறபடி. [வாய்ந்த] - வாய்க்கை யாவது - கிட்டுகை, கிட்டின. அநுகாரத்தாலே கிட்டினபடியை நினைக்கிறது. [குற்றேவல் செய்து] - ஆழ்வார் அவன்திருவடிகளிலே அந்தரங்கவ்ருத்திகள் பண்ணினபடியாயிற்று இவைதான். வாசிகமாக அடிமைசெய்தபடியாயிற்று. அநுகாரம் அடிமையானபடி எங்ஙனே? என்னில், - அப்படியாகத் தட்டென், கொள்ளுகிறவன்கருத்தாலே. அவனுகப் பேயிறே அடிமையாலும் புருஷார்த்தம் "நம்முடைய விச்லேஷத்தில் அநுகரித்து தரிக்க வேண்டும்படி ஸம்ஸாரத்திலே இப்படியுண்டாவதே" என்று திருவுள்ளம்போரவுகக்கும், அது அடிமையாய்த் தலைக்கட்டுமித்தனை. [ஆய்ந்த தமிழ்மாலை] - ஆராய்ந்து சொன்ன தமிழ்த் தொடை ஆயிரத்திலும் இப்பத்தை அப்யஸிக்கவல்லவர்கள் [உலகிலேந்து பெருஞ்செல்வத்த ராய்] - இந்த லோகத்திலே எல்லாரும் கொண்டாடும்படி வைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடையராய். அன்றிக்கே "கின்னையேதான்வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான்தன்னையே தான்வேண்டும் செல்வம்" என்கிறபடியே, லோகத்திலே முகந்தெழுபானையான நிரவதிகஸம்பத்தையுடைய ராய்க்கொண்டு [திருமாலடியார்களைப்பூசிக்க நோற்றார்களே] - ஸ்ரீமத்புத்ரர்களை ஆராதிக்கப் பெறுவர்கள். ச்ரிய:பதியடியாரை ஆராதிக்கையாவது - இவர் அநுகாரத்தாலே ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களுக்கு ப்ரியகரரானாப்போலே, இதுகற்றார்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியகரமான வ்ருத்திபண்ணப்பெறுவரென்கை. அதாவது - இவர் அநுகரித்த இப்பாசுரத்தைச் சொல் லுகை. "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னேன்" என்னக்கடவதிறே.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஏழாந்திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு : ப்ரவேசம்

ஒ.—ஏழாந்திருவாய்மொழியில், அநுகரித்து தரிக்கப்பார்த்தவிடத்திலும் அதுவும் மிகவும் ஸ்மாரகமாய்க்கொண்டு வ்யஸநஹேதுவான தசையிலும் எம்பெருமான் வந்துதோற்றி அருளாவிட்டவாறே, 'இவர்தாமே ஜ்ஞாநாத்யுபகரணங்களையுடையர்; அந்தஉபாயங்கள் தலைக்கட்டினவாறே நம்மை வந்து ப்ராபிக்கிறார்' என்று எம்பெருமான் விரைதல்கெட்டிருக்கிறானாகக்கொண்டு எம்பெருமானுக்கு நம்முடையத்ஸ்திதியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்முடையஅபேக்ஷிதங்களைச்செய்தருளுமென்றுபார்த்தருளி, கடற்கரையிலே ஸ்ரீஸுக்ரீவமஹாராஜர்தொடக்கமான முதலிகளோடும் இளையபெருமாளோடும் ஸர்வரக்ஷணதீக்ஷிதனுமாய்க்கொண்டு இருந்தருளின சக்ரவர்த்திதிருமகனை ''ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:'' என்றுதொடங்கி - தன்னுடையஸ்வரூபத்தை அறிவித்து அநந்யப்ரயோஜநனுமாய்க்கொண்டு ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் சரணம்புக்காப்போலே, தன்னுடையாரெல்லாருங்ஸேவைபண்ண, பிராட்டிமாரோடே வீற்றிருந்தருளின வானமாமலையைச் சரணம் புகுகிறார்.

இ.—ஏழாந்திருவாய்மொழியில், கீழ்-அநுகரித்து தரிக்கப்பார்த்தவிடத்திலும், அதுவும் ஸ்மாரகமாய்க் கொண்டு மிகவும்வ்யஸநஹேதுவாய், இவ்வளவிலும் அவன் வந்துமுகங்காட்டக்காணாமையாலே, ''நம்பக்கல் தன்னையநுபவிக்கைக்குப் பரிகரமானஜ்ஞாநபக்திகளைத் தன்னைப்பெறுகைக்கு ஸாதநங்களாக நினைத்து; நம் ஆற்றாமையை, உபாயாந்தரநிஷ்ட்டர் அநுஷ்ட்டான தசையில் உபாயத்தினுடைய துஷ்கரதையாலே படுவதொரு க்லேசமுண்டு, அதுவாகவித்தைநினைத்து. இவ்வுபாயம் தலைக்கட்டினவாறே நம்மை ப்ராபிக்கிறார்'' என்று அவன் ஆறியிருந்தானாகக்கொண்டு அவனுக்குத் தன்நிலையை விண்ணப்பம் செய்யவே தம்அபேக்ஷிதம் கிட்டும் என்றுபார்த்தருளி; தன்பரிகரமடங்கஸேவிக்கப் பிராட்டிமாரோடே வீற்றிருந்தருளின வானமாமலையை, தன்வெறுமையைமுன்னிட்டுக்கொண்டு சரணம்புகுகிறார்.

*ஈடு.—ஏழில்திருவாய்மொழியில் - அநுகரித்து தரிக்கப்பார்த்தார். ''அநுகரித்து தரிக்க வேண்டும்படியான கலக்கம் பிறந்தவிடத்திலும் வந்து முகங்காட்டிற்றிலன்; இதுக்கு அடியென்? தன்பக்கல் ஆசாலேசமுடையார்க்குத் தானே வந்து முகங்காட்டி ரக்ஷிக்கக்கடவ ஸர்வேச்வரன் நம்பக்கல் ஆறியிருக்கைக்கு நிபந்தநமென்'' என்று பார்த்தார்; ''இனி இங்ஙனே யாமித்தனை; நம்ப்ரக்ருதிஸ்வாபாவத்தாலே, தன்னையல்லது செல்லாதபடியாயிருப்பதோர் ஆற்றாமை யுண்டாயிருந்தது; நமக்கு அத்தை 'ஸ்வரூபம்' என்று அறியாதே 'உபாயம்' என்று இருந்தானாகவேணும்'' என்று பார்த்து, தம் கையில் ஒன்று இல்லாமையை யறிவித்து அவன் திருவடிகளிலே சரணம் புகுகிறார். கடற்கரையில் வெளியிலே, மஹாராஜருள்ளிட்ட முதலிகளோடும், *லக்ஷ்மணம் புண்யலக்ஷணம்* என்கிற தம்பியோடுங்கூட எழுந்தருளியிருக்க, ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் *ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:* என்று ஸ்வநிகர்ஷத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டுவந்து பெருமாள்திருவடிகளிலே விழுந்தாப்போலே இவரும் அவன் கடற்கரையிலே தனியிருந்த இழவு தீர, பிராட்டிமாரோடும் நித்யபரிகரத்தோடுங்கூடச்சிரீவரமங்கலநகரிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே எழுந்தருளியிருக்கிற வானமாமலைதிருவடிகளிலே, வேரற்றமரம்போலே புகலற்றுவிழுந்து சரணம் புகுகிறார். இவர்தாம் என்கொண்டு அவனை வடிம்பிடப்பார்க்கிறது? என்னில், அவன் ரக்ஷ்யவிஷயாபேக்ஷியாயிருந்தான், நமக்கு ரக்ஷகாபேக்ஷையுண்டாயிருந்தது. ஆனபின்பு இதுக்குமேற்பட ஸம்பந்தமுண்டோ?*

நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன் *ஆகிலுமினியுன்னைவிட்
மாற்றகிற்கின்றிலேன் அரவினணையம்மானே* [டொன்று
சேற்றுத்தாமரைசெந்நெலூடுமலர் சிரீவரமங்கலநகர்*
வீற்றிருந்தவெந்தாய் உனக்குமிகையல்லேனங்கே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், கர்மாத்யுபாயரஹிதராய் ரக்ஷாபேக்ஷரான ஆழ்வார், பூர்ணனும் ரக்ஷ்ய விஷயார்த்தியாயுள்ள எம்பெருமானைக்கண்டு தம்முடைய அபேக்ஷிதம் பெறுகைக்கு உத்யோகிக்கிறார். [நோற்ற என்றுதொடங்கி]-ப்பலவ்யாப்தமாம்படி அநுஷ்ட்டிதமான கர்மமாதல், தாத்ருசஜ்ஞாநமாதல் உடையேனல்லேன். இவை உண்டானால்உண்டாகக்கடவ பக்தியில்லையென்னுமிது கைம்புநர்ந்யாய ஸித்தம், பக்தியில்லையாக்கிற்று - அத்தைஉபாயமாகநினைத்திராமை. [இனி என்று தொடங்கி] - அத்யந்தபோக்யனான உன்னைவிட்டு இனி ஒருக்ஷணமும் தரிக்கமாட்டுகிறிலேன். [அரவினணை என்று தொடங்கி] - அநந்தசாயியான ஸர்வேச்வரனுமிருந்துவைத்துச் சேறுனநிலங்களில் செந்நெற்கள்நடுவே தாமரை அலராநின்றுள்ள ஸிரீவரமங்கலநகரிலே உன்வேண்டற்பாடுதோற்றும்படி இருந்தருளின இருப்பைக்காட்டி என்னை அடிமைகொண்டவனே! ரக்ஷ்யவிஷயம் தேட்டமாய்க்கொண்டிருக்கிற உன்னுடைய நீர்மைக்குப் புறம்புஅல்லேன். [உனக்கு மிகையல்லேன் அங்கே] - உன்னுடைய திருவடிகளில் அடிமையொழிய ஒருக்ஷணமும் தரிக்கும்ப்ரக்ருதியல்லேன். இவ்வாத்மா அடிமைசெய்து க்ருதார்த்தமானால் இத்தால்வந்த ப்ரீதியும் தேவரீருக்கேயென்றுமாம்.

இ.—முதற்பாட்டில், எனக்குப் பேற்றுக்குடலாயிருப்பதொரு கைம்முதலில்லை, இல்லாமையாலே ரக்ஷாபேக்ஷையுண்டு; பூர்ணரான தேவர் ரக்ஷ்யவிஷயார்த்தியாயிருந்தீர், ஆகையாலே தேவர் என் அபேக்ஷிதம் செய்தருளவேணுமென்கிறார். [நோற்றநோன்பிலேன்] நோன்பிலேன் என்னாதே, நோற்ற நோன்பிலேனென்கிறது. ப்பலவ்யாப்தமாம்படி யநுஷ்ட்டிதமா யிருப்பதொரு கர்மமில்லையென்கிறது. என் ஆற்றாமையாலே சிலவுண்டானாலும், சக்ரவர்த்தியுடைய புத்ரகாமேஷ்டிபோலேயாதல், ஸ்ரீவஸுதேவருடைய அநந்தவ்ரதம்போலே யாதல் ப்பலவ்யாப்தமாயிருப்பதொரு தர்மமில்லை. "நதர்மநிஷ்ட்டோ஽ஸ்மி" என்கிறவிடத்தில் - தர்மமில்லை என்னாதே, தர்மநிஷ்ட்டையில்லை என்றாற்போலே. [நுண்ணறிவிலேன்]- அறிவிலேனென்னாதே, நுண்ணறிவிலேனென்றது - ஸ்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக பரஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்காரபர்யந்தமாக அறியும் அறிவை யுடையேனல்லேன். கர்மமில்லை யென்றபோதே - தத்ஸாத்யமான ஜ்ஞாநமில்லையென்னுமிடம் அர்த்தஸித்தமாயிருக்க "ஜ்ஞாநமில்லை" என்றதென்? என்னில்,—பூர்வஜந்மத்திலே கர்மத்தையநுஷ்ட்டித்து தத்ப்பலமான ஜ்ஞாநம் இந்தஜந்மத்திலே நைஸர்க்கிகமாகப் பிறக்கலாமிறே; அத்தாலேசொல்லிற்று. அன்றிக்கே, புராணங்களிலே தனித்தனியே கர்மஜ்ஞாநங்களை ஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலே சொல்லிற்றாகவுமாம். பக்தியில்லை யென்னாதொழிவானென்? என்னில், — பக்தியாகிறது - ஜ்ஞாநவிசேஷமாகையாலே, ஜ்ஞாநத்தைச்சொன்னபோதே - அதுவும் சொல்லிற்றாயிற்று. இவையில்லையாகில், முதலில்லாதார் அத்தாலேவரும் ப்பலத்தை இழக்குமித்தனையன்றோ? என்னில்,—[ஆகிலும்] - இங்ஙனேயிருந்ததே யாகிலும். [உன்னைவிட்டொன்று மாற்றகிற்கின்றிலேன்] - ஸாதநாநுஷ்ட்டாநத்தைப் பண்ணி ப்பலம்தாழ்ந்தாரைப்போலே பதறுகின்றேன். ஆற்றாமையன்றோ - பக்தியாகிறது. பக்தியில்லை என்பானென்? என்னில், - கர்மஜ்ஞாநஸஹக்ருதையாய் சாஸ்த்ரஸித்தையான நூற்பிடித்த பக்தியில்லை; அவனையொழியச் செல்லாமையுண்டென்கிறார். அத்தைத் தாம் ஸாதநமாகநினைத்திராரிறே, [இனி] - என்பக்கலிலே முதலுண்டானவன்று, அது தலைக்கட்டுந்தனையும் ஆறியிருக்கலாம்; அதின்றிக்கே, நீயே உபாயமான பின்பு விளம்பஹேதுவுண்டாய் ஆறியிருக்கிறேனோ. [இனி] - உன்குணங்களிலே அவகாஹித்தபின்பு ஒருக்ஷணமும் ஆறியிருக்கக்ஷமனாகிறிலேன். உன்பக்கல் உபாயபாவம் அஸித்தமாய் ஆறியிருக்கிறேனோ, என்பக்கல் ஆகிஞ்சந்யம் அஸித்தமாய் ஆறியிருக்கிறேனோ. என்ஸத்தைக்கு காண்ஹேதுபூதனுமன்று, உபாயத்திலும் எனக்கு அதிகாரமுண்டு. ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தியில்லாத ஸ்வரூபஜ்ஞாநமும், புருஷார்த்தத்தில் ருசியுமே ஹிதாம்சத்தில்வேண்டுவது; ஆனபின்பு ஆறியிருக்கப்போமோவென்கை. [அரவினணை இத்யாதி] - இதுக்குக்கீழ் - தம்முடைய வெறுமைசொல்லிற்று; இதுக்குமேல் - அவனுடைய உபாயபாவம் சொல்லுகிறது. அவனைப் பார்த்தாலும் இவர்க்கு இழக்கவேண்டா, தம்முடைய அதிகாரத்தைப்பார்த்தாலும் இழக்கவேண்டா. திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடைய ஸர்வேச்வரனுய்வைத்து, விஸத்ருசமான ஸம்ஸாரத்திலே, ஒருஹேதுவின்றிக்கேயிருக்கப் புகுந்திருக்கிறது என்னைவிஷயீகரிக்கைக்காகவன்றோ. அரவை யணையாகவுடைய ஸர்வேச்வரனே! [சேற்றுத்தாமரை] - வரன்தாமரையுண்டாகையாலே - சேற்றுத்தாமரையென்று விசேஷிக்கிறார். செந்நெற்களுடேயலர்ந்த தாமரைகள் செந்நெலுக்குங்கூட நிழற்செய்யாநிற்குமென்கை. வானமாமலைக்கு ஸத்ருசமாயிருந்துள்ள போக்யதையைச் சொல்லுகிறது. [சிரீவரமங்கலநகர்] - பரமபதத்திற்காட்டில் தனக்கு நகரமாக விரும்பி வர்த்திக்கிற தேசம்.

ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காக நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசம். [வீற்றிருந்த] அஜஹத்ஸ்வபாவனாய்வருகையாலே தன் ஐச்வர்யத்தாலுள்ள வேறுபாடெல்லாம் தோற்றவிருக்கிறபடி. நீ பரமபதத்திலேயிருந்தாயாகில் நான் ஆறியிரேனோ. உன் பூர்த்தியிற் குறைவுண்டாகில்தான் ஆறியிரேனோ. [எந்தாய்] - அவ்விருப்பு ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்கச்செய்தே, இவர் தம்மையெடுக்கைக்காக என்றிருக்கிறார். [உனக்குமிகையல்லேனங்கே] - அங்கே வீற்றிருந்த உனக்குமிகையல்லேன். ரஹஸ்யவிஷயம் தேட்டமான உனக்குப் புறம்பல்லேன். உன்திருவடிகளில் அடிமையொழிய தரிக்கும் ப்ரக்ருதியல்லேன்; "தவ சார்த்த: ப்ரகல்பதே" என்கிறபடியே இத்தலையில்பேறுல்வந்த உகப்பும் தேவர்க்கே யென்றுமாம். ப்ரீதி உன் பக்கலிலேயானால் இழவும் உன்பக்கலிலேயாகவேண்டாவோ.

ஈடு.—முதற்பாட்டு. எனக்குப் பேற்றுக்கு உடலாயிருப்பதொரு கைம்முதலில்லை. இல்லாமையாலே ரக்ஷாபேக்ஷையுண்டு; பரிபூர்ணரான தேவர் ரக்ஷ்யவிஷயார்த்தியாய் இருந்தீர், ஆகையாலே தேவரே என் அபேக்ஷை செய்தருளவேணுமென்கிறார்.

[நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்] - *நதர்மநிஷ்டோ஽ஸ்மி நசாத்மவேதீ நபக்திமாந் த்வச்சரணாரவிந்தே* என்கிறார். *நதர்மநிஷ்டோ஽ஸ்மி* - நாட்டார் "இவன் சில செய்யாநின்றான்" என்றிருக்கைக்கும் அதுகண்டு நான் "நமக்குச்சில உண்டாகாதே" என்று ப்ரமிக்கைக்கும், நீ கைவிடுகைக்கும் வேண்டுவதுண்டு; ப்பலத்தோடே வ்யாப்தமாயிருப்பதொன்றில்லை. *நசாத்மவேதீ* - தாச்சில்யந்தோற்ற இருப்பன், எனக்கு அதுதானுமில்லை. *தத் ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யதுக்தமிறே* ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாந பூர்வகமாயிருக்கும் ஈச்வரஜ்ஞாநம் எனக்கில்லை. *நபக்திமாந்* பக்தியில்லை என்று சொல்லவேண்டாவிறே, கீழில் அவை இரண்டும் உண்டானால் வருமதிறேயது. [நோற்ற நோன்பிலேன்] - நோன்பிலேன் என்னவமையாதோ 'நோற்ற நோன்பிலேன்' என்னவேணுமோ? என்னில், - ஸாதநங்களைச் சமைய அநுஷ்டித்து ப்பலத்தோடே வ்யாப்தமாகப் பார்த்திருக்கலாவது ஒன்றில்லை என்கைக்காக. சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீவஸுதேவரைப்போலே பேற்றுக்கடியாக நினைத்திருக்கலாவதொன்றில்லை. [நுண்ணறிவிலேன்] - *நதர்மநிஷ்டோ஽ஸ்மி* என்கிறவிடத்தில், தர்மமில்லை என்னாதே தர்மநிஷ்டனுகப் பெறுகிறிலேன் என்றாப்போலே, அறிவிலேன் என்னாதே நுண்ணறிவிலேன் என்கிறது: ஸ்வஸ்வரூப ஜ்ஞாநபூர்வகமாகப் பரஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்காரபர்யந்தமாக அறியும் அறிவையுடையேனல்லேன். *நபக்திமாந்* என்றும், "நின்கணும் பத்தனல்லேன்" என்றும் எடுத்துக் கழித்தமாத்ரம் இங்கும் எடுத்துக்கழியாதொழிவானென்? என்னில்,— *உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய* என்கிறபடியே, அவையிரண்டுமுண்டானால் வருமதிறேபக்தி; அவை இல்லாமையாலே எடுத்துக்கழிக்கவும் வேண்டாவிறே. ஆனால் இவ்வோபாதி, "கர்மமில்லை" என்றபோதே ஜ்ஞாநமில்லையாகாதோ, அது எடுத்துக் கழிக்கவேண்டுவானென்? என்னில்—பூர்வ ஜன்மத்திலே கர்மம் தலைக்கட்டின வளவிலே சரீரவிச்லேஷம் பிறந்தால் அநந்தர ஜன்மத்திலே ஜ்ஞாநமுண்டாகக்கடவது. பக்தியும் அப்படியானாலோ? என்னில்— ஜ்ஞாநகர்மங்களிரண்டும் உண்டானால் பக்தி கூடியல்லது நில்லாது, ஆனபின்பு இங்கு அப்படியாக வொண்ணாது. "உன்னைவிட்டொன்றுமாற்றகிற்கின்றிலேன்" என்று இவர் சொல்லுகிற இது பக்தியன்றோ, *ஸ்நேஹபூர்வமநுத்யாநம் பக்தி:* இறே; ஆன பின்பு இது உபாயமானாலோ? என்னில்,—அங்ஙனொண்ணாதிறே, கர்மஜ்ஞாந ஸஹக்ருதாந்த:கரணனுக்குப் பிறக்கும் பரபக்தியிறே சாஸ்த்ரங்களில் ஸாதநமாகச் சொல்லிப்போருகிறது; இது அங்ஙனன்றிக்கே, அவன் அநுக்ரஹமடியாக வந்ததாகையாலே இது ஸ்வரூபமாமித்தனை. அங்ஙனன்றிக்கே, புராணங்களிலே தனித்தனியே கர்மஜ்ஞாநங்களை ஸாதகமாகச் சொல்லுகையாலே சொல்லிற்றாகவுமாம். இவையில்லையாகில் முதலில்லாதார் பலிசை இழக்குமத்தனையன்றோ? என்ன,—[ஆகிலும்] - இங்ஙனே இருந்ததேயாகிலும். "ஆற்றகிற்கின்றிலேன்" என்கிற இத்தை "உபாயம்' என்று இருந்தாராகில் [ஆகிலும்] என்கைக்கு விஷயமில்லை. ஆனால், நீர் இந்நாள் வரையும் ஆறியிருந்தீரோ? என்ன, [இனி] - உன்னையும் அறியாதே என்னையும் அறியாதே இருந்தவன்று இழக்கவமையாதோ, உன்நிறைவும் என்குறைவும் அறிந்த இன்றும் இழக்க வேணுமோ? ஒருவன்கையிலே சோறுமுண்டாய் அவன் இடுவானுமானால், ஒருவனுக்குச்

சோறுமின்றிக்கே பசியனுமானால் இறக்கவேணுமோ? [இனி] என்கையிலேயும் ஒன்றுண்டாய் அது சமையுந்தனையும் ஆறியிருக்கிறோமோ. ஸத்தையை உபாயத்திலே சிலவெழுதிக் கைவிடப் பார்க்கில் பார்க்கு மித்தனை. அநாதிகாலம் மெய்மறந்து இறந்தகாலம் போராதோ, நான் மெய்யாக இசைந்த இன்றும் இறக்கவேணுமோ? [உன்னை விட்டு] - நீயும் என்னைப்போலே இருந்தாயாகில் நான் ஆறியிரேனோ, நானும் சிறிதுசெய் துவரவேண்டும்படியோ நீ இருக்கிறது. [உன்னை விட்டு] ப்ராணனைவிட்டு ப்ரக்ருதி தரிக்கவற்றோ. [ஒன்றுமாற்றகிற்கின்றிலேன்] உன்னுடைய ஸ்வரூபஜ்ஞானம் எனக்கு தாரணத்துக்கு உடலாயிருக்கிறதில்லை *தத்தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்* என்று ஆறியிருக்கைக்கும் ஒருவழியுண்டிறே அவனுக்கு, கடலை அணைசெய்யவும் ராவணனை அறியச்செய்யவும் வேண்டாவிறேஇவர்க்கு. [அரவினணையம்மானே] - இற்—தம்முடைய அபூர்த்தி சொல்லிற்று; மேல் - அவனுடைய பூர்த்தி சொல்லுகிறது. [அரவினணை] உன்னுடைய போகப்ராவண்யம் என்றால் ஆறியிருக்கலா யிருக்கிறதோ? நீ பரமபோகியா யிருக்க, என்றால் ஆறியிருக்கப்போமோ? அநந்தசாயித்வம் - ஸர்வாதிகத்வத்துக்கு லக்ஷண மிறே. அரவை அணையாகவுடைய ஸர்வேச்வரனே! இன் - சாரியை. [சேற்றுத்தாமரை இத்யாதி] - வெறும் அரவினணையம்மானுனாயாகில் நான் ஆறியிருக்கலாயிற்றே; [சேற்றுத்தாமரை] - பரமபதத்தையும் விஸ்மரிக்கும்படியானதேசம். சேறுகளிலே தாமரைகளானவை செந்நெலோடே, அவற்றுக்கு அணுக்கனிட்டாப்போலே அலராநிற்கும்-ராஜாக்கள் எடுத்துவிட்டவிடத்தே பரிகரமும் புகுமித்தனையிறே. [சிரீவரமங்கலநகர்] - *தேவாநாம் பூரயோத்யா* என்னுமா போலே. பரமபதத்திற்காட்டில் தனக்கு நகரமாக விரும்பி வர்த்திக்கிறதேசம். ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காக நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசம். [வீற்றிருந்த] - "அங்கே இருக்கக்கடவ நமக்கு இவ்விருப்பு இருக்கவேண்டாநின்றதே" என்னும் வெறுப்போடன்றிக்கே, தட்டியிலிருந்தவன் முடிசூடினாப்போலே தன் வேறுபாடுதோற்றவிருக்கை. [எந்தாய்] - அங்குத்தையிருப்பு நித்யஸூரிகளுக்கு ஆனாப்போலே, இவ்விருப்பு எனக்காகவன்றோ இருக்கிறது. சிரீவரமங்கலநகரான - அங்கே - வீற்றிருந்த எந்தாய்! [உனக்கு மிகையல்லேன்] - நித்யவிபூதியிலே நெடுங்கைநீட்டாக இருந்தாயாகில் நான் தரித்திருக்கலாயிற்றே, எனக்காக வந்தவிடத்தே நான் இறக்கவோ. [அங்கே - வீற்றிருந்த - உனக்கு மிகையல்லேன்] - ரக்ஷ்ய விஷயம் தேட்டமான உனக்குப் புறம்பல்லேன். அன்றிக்கே, [உனக்கு மிகையல்லேன்] - *வைதர்ம்யம் நேஹ வித்யதே* என்று மற்றைப்போதைக்கு நானிரேன்- உனக்கு மிகையான போது அல்லேனாய்விடுவன். இத்தால் நமக்கு லாபமென்? என்ன, - [அங்கே] *தவசார்த்த: ப்ரகல்பதே* என்று, இத்தால்வரும் ப்ரயோஜநமும் தேவரதே. ஸ்தந்த்ய ப்ரஜையைப் பால் குடித்து வயிறுநிறையக்கண்டு உகக்கும் தாயைப்போலே, சேஷபூதன் ஸ்வரூபம்பெற்று அடிமை செய்கை சேஷிக்குப்பேறிறே.

அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேன் உன்னைக்காணுமவாவில்
எங்குற்றேனுமல்லேன் இலங்கைசெற்றவம்மானே* [விழ்ந்து*நான்
திங்கள்சேர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கலநகருறை*
சங்குசக்கரத்தாய் தமியேனுக்கருளாயே. (2)

ஈ.—இரண்டாம்பாட்டில், திருவடிகளை நான்பெறுமிடத்தில் ப்ரதிபந்தகமுண்டென்னில், அத்தையும் நீயே போக்கி உன்க்ருபையாலே ரக்ஷித்தருளவேணும் என்கிறார். [அங்குற்றேன் என்று தொடங்கி] - ஸாதநமநுஷ்டித்து முக்திப்ராப்தனுயிருக்கிறேனல்லேன்; ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணுகிறேனல்லேன், உன்னைக்காணவேணுமென்னும் ஆசையாலே பலஹீநனாய்த் தளர்ந்து இனி உபாயாநுஷ்டாநக்ஷமனுமல்லேன். அங்குவரமாட்டேன், என்அபிநிவேசத்தாலே இங்குநிற்கமாட்டேன், பிறரோடு பொருந்துகிறதில்லை யென்றுமாம். சந்த்ரனுக்குத்தோள்தீண்டியான மணிமாடங்களையுடைத்தான சிரீவரமங்கலமாகிற நகரத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனும் ப்ரதிபந்தகநிராஸத்துக்கு ஈடான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் திருவாழியையு முடையையாயிருக்கிற நீ ராவணனைப்போக்கினாப்போலே என்ப்ரதி பந்தகங்களையும் போக்கி உன்னைப்பெறுதேதனிப்பட்டுக்கிடக்கிற எனக்கு.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், “ஆற்றகிற்கின்றிலேன்” என்கிற ஆற்றாமைபோருமோ, ப்ரதிபந்தக முண்டோ? என்னில்; அதைத்தயும், பிராட்டியுடைய விரோதியைப் போக்கினாப்போலே தேவரே போக்கி க்ருபையாலே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறார். [அங்குற்றேனல்லேன் இத்யாதி] - ஸாதநமநுஷ்டித்து முக்தப்ராயனாயிருக்கிறேனல்லேன்; ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணுமவர்களிலே யொருவனாயிருக்கிறேனல் லேன். மேலும் ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ண வொண்ணாதபடி ஸௌந்தர்யாதிகளிலே ஈடுபட்டு, உன்னைக் காணவேணுமென்னும் ஆசையாலே பலஹீநனாய்த்தளர்ந்து இனி யுபாயாநுஷ்டாநக்ஷமனுமல்லேன். இது பூர்வர்கள்நிர்வாஹம். அதவா, நீயிருந்தவிடத்தே வந்துகிட்டி உன்னையநுபவிக்கிறவனல்லேன், உன் பக்கலில்நிரபேக்ஷராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளிலே யொருவனாயிருக்கிறேனல்லேன், உன்னையொழிய தரித் திருக்கிற ஸம்ஸாரிகளோடு பொருத்தமுடையேனல்லேன் அங்குவரமாட்டேன், அபிநிவேசத்தாலே இங்கு நிற்கமாட்டேன், பிறரோடு பொருத்தமுடையேனல்லே னென்றுமாம். [இலங்கைசெற்றவம்மானே] - இவ்வளவிற் செய்யவடுப்பதென்? என்ன,—“தத் தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத்” என்றிருந்தவள்விஷயத்தில் பண்ணினத்தை என்விஷயத்திலே பண்ணவேணும். [அம்மானே] - ஸர்வஸாதாரணன் ஒருவ்யக்தியிலே செய்தது எல்லார்க்கும் பொதுவன்றோ? பிராட்டியோடு ஸம்ஸாரியோடு வாசியுண்டோ ப்ராப்தியில், “த்வயிகிஞ்சித் ஸமாபந்நே” என்று ஆச்ரயித்தவன்பக்கல் பக்ஷபாதம்மிக்கன்றோ விருப்பது. பிராட்டி லங்கையையழித்தல் ராவணனையழித்தல் செய்யிலன்றோ என்விரோதிநிவ்ருத்தியிலே எனக்கு ப்ராப்தி, யுள்ளது. “ந த்வா குர்மி தசக்ரீவ பஸ்ம பஸ்மார்ஹ தேஜஸா” என்றாளிறே. அவதாரத்திற் பிற்பாடரானீ ரேயென்ன,—[திங்கள்சேர் இத்யாதி] - சந்த்ரபதத்திலேசெல்ல வோங்கின மணிமயமான மாடங்களை யுடைத்தான சிரீவரமங்கலநகரிலே, பிற்பாடர்க்கும் இழக்கவேண்டாதபடி நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே. சந்த்ரஸம்ச்லேஷர்களும் வந்து இளைப்பாறும்தேச மென்கை. ஸந்நிதியுண்டானாலும் ஸஹகாரிகள் வேண்டாவோ? என்ன,—[சங்குசக்கரத்தாய்] - எப்போதும் கைகழலாநேமியானா யன்றோ இருக்கிறது. “சாபமாநய” என்னவேண்டாவே. பக்திக்கு கர்மஜ்ஞாநஸஹகாரம் போலேயாயிற்று இவனுக்கு திவ்யாயுதங்கள். உபாயம் புஷ்கலமானாலும் அதிகாரிஸம்பத்தியும் வேண்டாவோ? என்ன,—[தமியே னுக்கு] - என்பக்கல் ஸத்தாதிரேகியிருப்பதொன்றுமில்லை யென்னுதல், ஆற்றாமையோடே ஒருதுணை யின்றிக்கேயிருக்கிற எனக்கு என்னுதல். செய்யவேண்டுவதென்? என்ன,—[அருளாயே] - ருசிக்குப் பண்ணின க்ருஷியை விரோதிநிவ்ருத்திக்கும் ப்ராப்திக்கும் பண்ணுமித்தனை யென்கிறார்.

ஈடு.—இரண்டாம்பாட்டு. “ஆற்றேன்” என்றால் பெற்றதென், ப்ரதிபந்தகங்கள் இன்ன முண்டோ? என்ன; - பிராட்டிக்கு வந்த ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கினாப்போலே அடியேனுடைய விரோதியையும் போக்கியருளவேணுமென்கிறார்.

[அங்குற்றேனல்லேன்] முக்தர் இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே யுலாவினாப்போலே ஸித்த ஸாதநனாய்த் திரிகிறேனல்லேன். [இங்குற்றேனல்லேன்] இங்கேயிருந்து ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுமவர்களிலே யொருவனாயிருக்கிறேனல்லேன். அன்றிக்கே, [அங்குற்றேனல்லேன்] “நோபஜநம் ஸ்மரந் நிதம்சரீரம்” என்கிறபடியே, உன்னை யநுபவித்து ஸம்ஸாரத்தை நினையா திருக்கிறேனல்லேன். [இங்குற்றேனல்லேன்] “மறந்தேனுன்னைமுன்னம்” என்கிறபடியே, உன்னைமறந்து “அவர்தரும் கலவியேகருதி” என்கிறபடியே அதுவே ப்ராப்யமாக இருக்கிறே னல்லேனென்னுதல். யாதானும்பற்றி நீங்கும்விரதத்தை நல்வீடுசெய்கையாலே அப்படி இருக்கமாட்டாரே. [உன்னை இத்யாதி] ஆனால், மேலொருகாலாகிலும் சிலசெய்யவல்லீரோ? என்னில்:—அது, முன்பே “உன்னைவிட்டொன்றுமாற்றகிற்கின்றிலேன்” என்றுசொன்னே னிறே. ஒன்று செய்கைக்கு யோக்யர் சக்தரா யிருப்பரன்றே. “உன்னைக்காணவேணும்” என்று ஆசையாலே பலஹீநனாய்த்தளர்ந்து இனி உபாயாநுஷ்டாநக்ஷமனல்லேன். இது பூர்வர்கள்நிர்வாஹம். [அங்குற்றேனல்லேன்] நித்யஸூரிகளோடொக்க அங்கேயிருக்கிறேனல் லேன். [இங்குற்றேனல்லேன்] ஸம்ஸாரிகளோடொக்க இங்கேயுண்டுடுத்துப் போருகிறேனல் லேன். [உன்னை இத்யாதி] இங்ஙனேயானால், நீவந்து முகங்காட்டுமளவும் நடுவோரிடத்தில் நிற்க க்ஷமனாகிறிலேன். [அவாவில்வீழ்ந்து நான்] “ஆசையென்னுங் கடலில் வீழ்ந்திங்கயர்த் தோம்” என்கிறபடியே, அவ்வபிநிவேசத்திலே விழுந்து கரையேறமாட்டாதே தடுமாறுகின் றேன். (அங்குவரமாட்டேன், அபிநிவேசத்தாலே இங்கு நிற்கமாட்டேன்.) இலங்கைசெற்றவம்

மானே] தந்தலையில் ஒன்றுமில்லாமையைக்கண்டார், ஒன்றுமில்லாதார்பெற்றவிடத்தைப் பார்க்கிறார்; கைம்முதலற்றவன் ஸஞ்சிதமான தநத்தை வாங்கிப்பார்க்குமாபோலே [இலங்கை செற்றவம்மானே] தன்பேறாயிருக்கிறபடி. ஸ்வரூபம் ப்ரகாசித்தால், அவன்தலையிலே தன்னை வைக்கவுங்கடவதாய், அவனும் பிராட்டிமாரோடொக்க மேல்விழுந்து விரோதிகளையும் போக்கி அணைக்கைக்கு வேண்டும் ப்ராப்தியுண்டாய்க்காணு மிருப்பது. அவையெல்லாம் செய்தமை யுண்டு. ஆனாலும் அதுக்குப்பிற்பட்டதே என்ன,—அக்கண்ணழிவு அறுத்துவைத்தாயிறே. [திங்கள் இத்யாதி] சந்த்ரபதத்திலே செல்லவோங்கி ரத்நமயமான மாடங்களையுடைய சிரீவர மங்கலநகரிலே, அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறிலையோ? [திங்கள்சேர்மணிமாடநீடு] சந்த்ரனோடேசேரும்படி மாணிக்யமயமான மாடங்கள்வளருகிற. நீடுகை — நீட்சியையுடைத்தாகை. அது அப்படியேயானாலும் பரிகரமில்லையே? என்ன,— [சங்குசக்கரத்தாய்] அங்ஙன் கண்ணழிவுசொல்லலாமோ, ஓரோவகைக்குப் படையன்றோ கூட நிற்கிறது என்கிறார். இங்கு, *சாபமாநய ஸௌமித்ரே* என்னவேண்டும் குறையுண்டோ. பிறர் கைபார்த்திருக்கவேண்டும் குறையுண்டோ இங்கு. பரிகரங்களையழைத்துக் காரியங்கொள்ள வேண்டும்படியோ உனக்கிருக்கிறது. நீ ஸந்நிஹிதனல்லாமையோ, நீ சக்தனல்லாமையோ, உனக்குப் பரிகரமில்லாமையோ, பரிகரந்தான் கைகழிய நின்றோ, எத்தாலேதான் இழக்கிற தென்ன:—அவையெல்லாமப்படியே, இத்தலை இப்படி குறைவற்றாலும் ப்ரயோஜநமில்லையே, அத்தலையும் குறை வறவேணுமே? என்ன,—[தமியேனுக்கு] இத்தலையும் குறைவற்றதென் கிறார். அங்கே பிரியாதிருக்கிறார்படியல்லேன். இங்குள்ளார்க்கு இவ்விஷயத்தை யறியாமை யாலே பிரிவில்லையே. [தமியேனுக்கு] உன்னையொழியத் துணையில்லாத எனக்கு ஸ்வரூபத்தை "ஸாதநம்" என்று சில வெழுதிக்கழிக்கில் கழிக்குமித்தனை. நீ உபாயமானாலும் உபாயப்ரதிபத் திபண்ணுவார்வேண்டாவோ. [தமியேன்] பிராட்டியில் வ்யாவ்ருத்தி. அங்கானால் ஒரு த்ரிஜடை யாகிலுமுண்டிறே. இங்கு "ஆவாரார் துணை" என்னும்படியிறே தனி. ஆனால் செய்யவேண்டுவ தென்? என்ன. [அருளாயே] என் வெறுமையும் உன் பௌஷ்கல்யமும் அறிகைக்கு, நீ அடியில் தந்த அருள் இன்று குடிபோயிற்றோ. அன்று நான் அபேக்ஷியாதிருக்க அருளின நீ அபேக்ஷிக்கைக்கு யோக்யதையைப் பிறப்பித்துப் போகடவோ. ருச்யுத்பாதநம்பண்ணுவா ரொருவரும், உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணுவாரொருவருமாயோ இருப்பது. நின்னருளே புரிந் திருக்கிற எனக்கு அருளாயாகில் பின்னை யார்க்கு வேறு அருள இருக்கிறாய்.

கருளப்புட்கொடிசக்கரப்படை வானநாடவெங்கார்முகில்வண்ணா*
பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கி யடிமைகொண்டாய்*
தெருள்கொள்நான்மறைவல்லவர்பலர்வாழ் சிரீவரமங்கலநகர்க்கு*
அருள்செய்தங்கிருந்தாய்! அறியேனொருகைம்மாறே. (3)

ஒ.—மூன்றாம்பாட்டில், உம்மைவிஷயீகரித்தால் ப்ரயோஜநம் என்? என்னில்,—ஸர்வப்காரபரி பூர்ணனான நீ அத்யந்தநிஹீநனான என்னை விஷயீகரித்துப்பெற்றது ஒருப்ரயோஜநம் கண்டிலேன், வெறும் உன்க்ருபையாலே செய்தருளினாயித்தனை. அப்படியே மேலும் என் அபேக்ஷிதங்கள் செய்தருள வேணும் என்கிறார். [கருளப்புட்கொடி என்று தொடங்கி] - பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவும், திரு வாழியாழ்வானை ஆயுதமாகவும், ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஸ்தாநமாகவும் உடையையாயிருந்துவைத்து என்பக்கலிலே ஔதார்யத்தைப்பண்ணி உன்னையறியாமையாலே அவஸ்துவான என்னை அறிவித்து ஒரு சரக்காக்கி அடிமைகொண்டாய். [தெருள்கொள் என்றுதொடங்கி] - அறத்தெரியும்படி நாலு வேதத்தையும் அப்யஸித்தவர்கள் க்ருதார்த்தராம்படி சிரீவரமங்கலநகரிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உன் னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை அநுபவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டு என்னை அடிமைகொள்ளுகைக்கு ஈடாக அங்கே இருந்தாய். இவ்வுபகாரத்துக்கு ஒரு ப்ரத்யுபகாரம் நான் செய்தேனாக அறிந்திலேன்.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்கிறபடியே, ப்பலம் உம்மதானபின்பு ஸாதநத்திலும் அந்வயம்வேண்டாவோ? என்ன,—இவ்வளவுவர இதுக்குமுன்பு நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்தபின்பு, மேலும் நீயே செய்தருளவேணுமென்கிறார். [கருள இத்யாதி] - பெரியதிருவடியை

த்வஜமாகவும், திருவாழியை ஆயுதமாகவும், பரமபதத்தை ஸ்த்தாநமாகவு முடையையாய்வைத்து. பெரிய திருவடியை மேற்கொள்ளுதல், திருவாழியைச் சலியாமல்பிடித்தல், பரமபதத்தை இருப்பிடமாகவுடைய னுதல், இவையாயிற்று ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்கு லக்ஷணம். ஒரோவொன்றேயமைந்திருக்க, ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணனு மிருக்கிறபடி. [கருளப்புள்] - புள்ளென்று - பக்ஷிஸாமாந்யம். கருடனுகிற புள்ளென்று விசேஷிக்கிறது. ''ஈடே'' என்கிறவித்தை - ''ஈளே'' என்னுமாப்போலே கருளனென்கிறது. கருளென்று- கறுப்பாய், சீற்றமாய், ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீற்றத்தையுடையவ னென்றுமாம். ''கருளுடையபொழில் மருது'' என்னக்கடவதிறே. [எங்கார்முகில்வண்ணா] - ஸ்த்தலவிசேஷம்பாராதே என்பக்கலிலே ஔதார் யத்தைப்பண்ணினவனே. என்னளவுபாராதே ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாகப் பண்ணினபடி. பண்ணின ஔதார்யமேதென்ன,—[பொருளல்லாத இத்யாதி] - ஓரறிவின்றிக்கேயிருக்கிறவென்னை. உன்வாசியை யறிவித்து ஒருவஸ்துவாக்கி, ''அஸந்நேவ'' என்கிறவென்னை ''ஸந்தமேநம்'' என்று உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணினாய். [அடிமைகொண்டாய்] - ''பெருமக்களுள்ளவர்'' என்கிற நித்யஸித்தர் செய்யக்கடவ கைங்கர்யத்தை என்னைக்கொண்டாய். உண்டாக்கினவனவேயன்றிக்கே, ஜீவநமும் இட்டிலையோ. மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றவர் இப்படி சொல்லுகையாலே, ஸ்வநிகர்ஷம்சொல்லுகை ஜ்ஞாநகார்யம்; ''ஈச்வரோஹம்'' என்றிருக்கை அஜ்ஞாநகார்யம். [தெருள்கொள் இத்யாதி] - ''வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்'' என்கிறபடியே, பகவத்விஷயமே வேததாத்பர்யமென்று உணர்ந்திருக்குமவர்களென்னுதல்; ப்ரதிபாத்யத்தை யுள்ளபடிகாட்டித்தரவல்ல வேதமென்னுதல். [பலர்வாழ்] - நித்யஸூரிகளைப்போலே திரள்திரளாக பகவத்குணாநுபவம்பண்ணி வர்த்திக்கிறவர்கள். இத்தலையில் ஸாதநமுமில்லை, செய்வலாவ தொரு ப்ரத்யுபகாரமுமில்லையென்று பகவத்குணாநுபவமே யாத்ரையாயிருக்குமவர்கள். சிரீவரமங்கல நகரிலுள்ளார் அர்த்திக்கவன்றிக்கே, அவர்கள்பக்கல் தண்ணளியாலே வந்திருந்தவனே. என்னை அடிமை கொள்ளுகைக்காக அங்கேவந்திருந்தாயென்றுமாம். ''கைங்கர்யத்தளவும்வரப் புகுராநிறுத்தினோம். அதுக்கு அவிச்சேதமுண்டாம்போது நம்ஸந்நிதிவேணும்'' என்று அங்கேயிருந்தாய். [அறியேனொரு கைம்மாறே] - இவ்வளவு உபகரித்ததுக்கு நான் ஒருப்ரத்யுபகாரம் பண்ணினேனாக அறிகிறிலேன். ப்ராவண்யத்தாலே மேலுள்ளதும் நீயேசெய்யுமித்தனையென்கை.

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு. ''அருளாய்'' என்றிர், அருளக்கடவோம், அதில் ஒரு தட்டில்லை; ஆனாலும் *சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி* *கர்த்தா சாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்* அன்றோ, அருள்பெறுவார் பக்கலிலேயும் சிறிது உண்டாகவேணுங்காணுமென்ன; இது மேலுற்றைக்கிட்ட மர்யாதை யோ! கீழுற்றைக்கும் ஏதேனுமுண்டோ; ஆனபின்பு, இத்தலையில் கிஞ்சித்காரத்தைவிட்டு உன்க்ருபையாலே செய்தருளாயென்கிறார். இவ்வளவும் வர இதுக்குமுன்பு நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்தபின்பு, மேலும் நீ செய்தருளவேணுமென்கிறார்.

[கருளப்புட்கொடி] நீமுன்பருளிற்று உன்னையறிந்தோ, என்னையறிந்தோ! [கருளப்புட் கொடி] இன்னமும் ஒன்றுவேண்டும்படியோ உன்னுயர்த்தி. பெரியதிருவடியை த்வஜமாக வுடையனாயிருக்கிற விருப்பு அருளாநிற்புள்ளீரே. [சக்கரப்படை] அதுவும் வரவேண்டும் படியோ இது இருக்கிறது. அருளார்திருச்சக்கரமிறே [வானகாட] ஒன்று எடுக்கவும் ஒன்று பிடிக்கவும்வேணுமோ, இருப்பிடமேயமையாதோ. பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவும் திருவா ழியை ஆயுதமாகவும், பரமபதத்தை வாஸஸ்த்தாநமாகவு முடையையாய்வைத்து. பெரிய திருவடியை மேற்கொள்ளுதல், திருவாழியைச் சலியாமல் பிடித்தல், பரமபதத்தை இருப்பிட மாகவுடையனுதல்; இவையாயிற்று ஸர்வாதிக வஸ்துவுக்கு லக்ஷணம்; இவையோரொன்றே யமைந்திருக்க, ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணனாயிருக்கிறபடி. [கருளப்புள்] புள்ளென்று - பக்ஷிஸா மாந்யமாய், கருடனாகிற புள்ளென்று விசேஷிக்கிறது. ''ஈடே'' என்கிற வித்தை - ''ஈளே'' என்னுமாப்போலே - கருளனென்கிறது. அன்றிக்கே, கருளென்று கறுப்பாய், அது - சீற்ற மாய், ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீற்றத்தை யுடையனென்றுமாம். ''கருளுடைய பொழில்மருது'' என்னக்கடவதிறே. [எங்கார் முகில் வண்ணா] பெரிய உன்னுயர்த்தி பாராவிட்டால் வர்ஷிக்கிற ஸ்த்தலத்தைத்தான் பார்த்தாயோ. என்பக்கலிலே ஔதார்யத்தைப் பண்ணினவனே. என் னளவுபாராதே ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாகப்பண்ணினபடி. பண்ணின ஔதார்யமேதென்ன [பொருளல்லாத இத்யாதி] வஸ்துமுன்பேயுண்டாய், அதுக்கு ஓர் உத்கர்ஷம்பண்ணி

விட்டாயோ *அஸந்நேவஸ பவதி* யிறே விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு, இப்போது ஒரு வஸ்துவாக்கி *ஸந்தமேநம்* என்று உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணினாய். [அடிமைகொண்டாய்] 'பெருமக்களுள்ளவர்' என்கிறபடியே, நித்யஸித்தர் செய்யக்கடவகைங்கர்யத்தையன்றோ என்னைக்கொண்டது உண்டாக்கின வளவேயோ, ஜீவனமு மிட்டிலையோ. "கார்முகில்" என்றது ப்பஸிபத்தபடியிறே. அடிமைகொண்டாயென்கிறது—"அடிதொழுதெழு" என்னப்பண்ணின அவ்வளவையிறே. மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றவர் இப்படி சொல்லுகையாலே, ஸ்வகர்ஷம் சொல்லுகை ஜ்ஞாநகார்யம்; "சச்வரோசமம்" என்கிறபடி அஜ்ஞாநகார்யம். [தெருள்கொள் நான்மறை வல்லவர்] தெரியும்படி வேதாத்பர்யம் கைவந்தவர்கள். ஜ்ஞாநாதிசயத்தை யுடையராய்க்கொண்டு, நாலு வகைப்பட்ட வேதங்களையும் தாங்கள் நினைத்தபடி நிர்வஹிக்கவல்லவர்கள். [பலர்] ஒருவரிருவரன்றிக்கே ஸ்ரீவைகுண்டம்போலே திரள் திரளாயிருக்கை. [வாழ்] வேதார்த்தபூதனைக்கண்டு அநுபவிக்கிறவர்கள். தீர்த்தங்களிலேவர்த்திக்கிற ஸத்த்வங்களுக்குப் பாபம்போகிறதில்லையிறே ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே; அங்ஙனன்றிக்கே, ஜ்ஞாநமும் அதனோடு சேர்ந்த வ்ருத்தியுமுடையராயிருக்கை. [சிரீவரமங்கலநகர்க்குருள் செய்துங்கிருந்தாய்] அங்குள்ளார்க்குத் தன்னைக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இருப்புத் தன்பேறாக இருக்கிறபடி. சிரீவரமங்கல நகரிலுள்ளார் அர்த்திக்கவன்றிக்கே, அவர்கள்பக்கல் தண்ணளியாலே வந்திருந்தவனே. என்னை அடிமைகொள்ளுகைக்காக அங்கே வந்திருந்தாயென்றுமாம். 'கைங்கர்யத்தளவும்வர நிறுத்தினாய், இனி யதுக்கு விச்சேதம் வரவொண்ணாது' என்று அங்கேவந்திருந்தாய். [அறியேனொருகைம்மாறே] நீ இவ்வளவாக உபகரித்து நின்றவிதுக்கு, நானொன்றுசெய்தேனாக அறிகிறிலேன். இதுக்குமுன்புஉபகரித்ததுக்கு ஒருஹேது என்பக்கலிலேயுண்டென்று சொன்னாயாதல், மேலும் நீயே நிர்வஹித்தாயாதல் செய்யவேணும். "நீர் உள்ளிராகையாலே செய்தோம்" என்று சொல்லலாவதில்லை உன்னால், பொருளல்லாதவென்னைப் பொருளாக்கியிறே அடிமைகொண்டது.

மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காயன்றுமாயப்போர்
நீறுசெய்தவெந்தாய் நிலங்கீண்டவம்மானே!* [பண்ணி*
தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியருச் சிரீவரமங்கலநகர்*
ஏறிவீற்றிருந்தாய் உன்னையெங்கெய்தக்கூவுவனே? (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்துக்கு உதாஹரணங்களைக்காட்டி; இப்படியே ரக்ஷியாவிடில் என்னால் செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை என்கிறார். [மாறு என்று தொடங்கி] - பாண்டவர்களுக்கு எதிரியாய்வந்துசேர்ந்த படையையுடைய துர்யோதநாதிகள் நூற்றுவரும் ஸஸைந்யமாகநசிக்கும்படி தனியரான ஐவர்க்காக ஆச்சர்யமானயுத்தங்களைப்பண்ணி ப்ரதிபக்ஷத்தையெல்லாம் பொடியாக்கினவனே. [தேறுஞானத்தர் என்றுதொடங்கி] - அதுசெய்தவன் 'அஸந்நிஹிதனிறே' என்னவொண்ணாதபடி தெளிந்த அறிவுடையரானவர்களுடைய வைதிகமாய் அநந்யப்ரயோஜநமான ஸமாராதநங்கள் நிரந்தரமாகச்செல்லாநின்றிருந்துள்ள சிரீவரமங்கலநகரிலே அவர்களோடொக்கக் குடியேறிப் பெரும்பேறுபெற்று க்ருதார்த்தனாய் இருந்தருளினாய். நீயேவிஷயீகரிக்கும் இத்தனைபோக்கி, நான்உன்னைப்பெறுகைக்கு சாதன யத்நம் பண்ணுகையென்று ஒருபொருளுண்டோ?

இ.—நாலாம்பாட்டில், ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்குமென்னுமிடத்துக்கு உதாஹரணங்களைச்சொல்லி, இப்படி ரக்ஷிக்கைக்குக்கடவையான உன்னைக் கிட்டுகைக்கு என்னாற்செய்யலாவதுண்டோ வென்கிறார். [மாறுசேர்படை இத்யாதி] - எதிரிகளாய்ச்சேர்ந்த படையையுடைய. [நூற்றுவர்] - துர்யோதநாதிகள். தங்கள் அளவன்றிக்கே படையுடைய "நானெதிர், நானெதிர்" என்று வந்ததென்கை. எதிரிகளாய்ச்சேர்ந்து ஸாயுதரான நூற்றுவரென்றுமாம். "த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம்" என்கிறபடியே, தனக்கு சத்ருக்களாக நினைத்திருக்கிறபடி. [மங்க] - முடிய. [ஓரைவர்] - தனியரான ஐவர். அவர்களுக்குத் தன்னை சேஷபூதனுக்கிவைத்தபடி. "பக்தாநாம்" என்று. [அன்று] - அன்று

செய்ததும் பாண்டவர்களுக்கன்று, ''தானல்லது புகலில்லை'' என்று என்னெஞ்சிலே படுகைக்காக உபகரித்தானென்றிருக்கிறார். [மாயப்போர்பண்ணி] - ஆச்சர்யமான யுத்தமென்னுதல், க்ருத்ரிம யுத்தமென்னுதல். பகலையிரவாக்கியும், ''ஆயுதமெடேன்'' என்று ஆயுதமெடுத்தும், சத்ருக்கள்உயிர்நிலையைக் காட்டிக்கொடுத்தும் செய்தவை. [பண்ணி] - முடிகோல்மாத்ரமிறேயிவர்கள், தானேசெய்தானென்கை. [நீறுசெய்தவெந்தாய்] - அவர்களையழியச்செய்ததும் தம்பேறாகநினைத்திருக்கிறார். [நிலங்கீண்டவம்மானே] - பாண்டவர்களைப்போலே ஓரபேக்ஷையுமின்றிக்கேயிருக்க, ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை எடுத்தாய். அந்த பூமிக்கு என்னகைம்முதலுண்டா யெடுத்தாய். [அம்மானே] - உன்வஸ்து நோவுபடாமைக்காக எடுத்தாயத்தனையன்றோ? [தேறுஞானத்தர் இத்யாதி] - ''இப்போது அஸங்க்நிஹிதன்'' என்கிற கண்ணழிவு மில்லையென்கிறார். அறத்தெளிந்த ஜ்ஞாநத்தையுடையராயிருக்கை தங்கள் அநுஷ்டாநம் ஸாதநமென்றிராதவர்கள் வைதிகமாய் அநந்யப்ரயோஜநமான ஸமாராதநங்கள் இடைவிடாதே செல்லாநிற்கை. ஸாதநமாகிலிறே ஒருகாற்செய்துவிட வேண்டுவது. [ஏறிவீற்றிருந்தாய்] - அவர்களோடொக்கக் குடியேறி அவர்களோட்டை ஸாம்யாபத்தியால் வந்த ஐச்வர்யத்தையுடையனாகையாலே க்ருதார்த்தனாய் இருந்தாய். [உன்னையெங்கெய்தக்கூவுவனே] - அநந்யஸாத்யனாயிருந்துள்ள உன்னைப் பெறுகைக்கீடான யத்நம் பண்ணுகையென்று ஒருபொருளுண்டோ. நீ இங்குவருகைக்குப்பண்ணின யத்நமிறே ப்ராப்திக்கும் என்னாற்பண்ணலாவது.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு. ''வெறும் உன்க்ருபையாலே ரக்ஷிக்கவேணும்'' என்னாநின்றீர், நாம் இதுக்குமுன்பு அங்ஙன் செய்தவிடமுண்டோ? என்ன,—ஒன்றிரண்டு உதாஹரணத்தை எடுத்துக்காட்டி, இங்ஙனே செய்ததில்லையோ, எனக்கும் செய்தருளவேணுமென்கிறார்.

[மாறுசேர்படைநூற்றுவர்] எதிரிகளாய்க்கொண்டு வந்துசேர்ந்த படையையுடைய நூற்றுவர். அவர்களுக்கு ஸஹகாரிகளாய் வருகையன்றிக்கே, தனித்தனியே சத்ருக்களாய் வந்துவிட்டுகை. (படை - ஸேநை.) அன்றிக்கே, [மாறுசேர் படைநூற்றுவர்] மாற்றாராய்ச் சேர்ந்து ஸாயுதரான நூற்றுவரென்றுமாம். (படை - ஆயுதம்). *த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம்* என்கிறபடியே, தனக்கு சத்ருக்களாக நினைத்திருக்கிறபடி. [மங்க] மாள. விளக்குப்பிணம்போலே காணவொண்ணாதபடி. [ஐவர்க்காய்] இரண்டுபக்ஷமும் ஒத்திருக்க, ஒருதலையிலே நின்றாயோ. உள்ளுன ஒரு ஸாரதியுங்கூட அப்ரதாநனும்படி தனியரான ஐவர். [ஐவர்க்காய்] அவர்களுக்குத் தன்னை இஷ்டவிநியோகார்ஹனாக்கிவைத்தபடி. [அன்று] யுத்தோந்முகராய்வந்த அன்று. [மாயப்போர்பண்ணி] ஆச்சர்யமான யுத்தமென்னுதல், வஞ்சகமான யுத்தமென்னுதல்; அதாவது - பகலை இரவாக்கியும், 'ஆயுதமெடேன்' என்று ஆயுதமெடுத்தும், சத்ருக்கள்உயிர்நிலையைக் காட்டிக்கொடுத்தும் செய்தவை. [நீறுசெய்த] பஸ்மமாக்கின. ''கூறாய்நீறாய்நிலனாகி'' என்று சொல்லுகிறபடியே. [எந்தாய்] பாண்டவர்களுக்காக துர்யோதநாதிகளை நிரஸித்ததும் தம் பேறாயிருக்கிறபடி. நீர்சொல்லுகிறவை யெல்லாமுண்டு, ஆனாலும் அவர்கள் எனக்கு பவ்யரன்றோ என்ன, — ஆனால் அதுவும்பாராதேயன்றோ நீ பூமியை ரக்ஷித்தது. [நிலங்கீண்டவம்மானே] அதுவிடக்கிடு வேணுமாகில், அதுக்கொன்றுசொல்லுகிறாய்; இப்ப்ரளயங்கொண்டபூமிக்கு என்ன அக்கோர்மையுண்டாய் நீ செய்தது. [நிலங்கீண்ட] ''எடுக்கவேணும்'' என்று அபேக்ஷிக்கவும்மாட்டாதே, உபகாரஸ்ம்ருதியுமின்றிக்கேயிருக்கிற இதுக்கு உதவிற்றிலையோ. இங்கு ஒருதலையேயிறேயுள்ளது. [அம்மானே] ''உடைமையிழக்கவொண்ணாது'' என்று வெறும்உன்க்ருபையாலே செய்தவித்தனையன்றோ. [தேறுஞானத்தர்இத்யாதி] அநுஷ்டாநாநநுஷ்டாநங்களை விகல்பிக்கலாம்படி தெளிந்திருக்குமவர்கள். அநநுஷ்டாநம் ஸாதநமாகாதே. ''நிஷித்தாசரணம் நமக்கு ரக்ஷகமன்று'' என்றிருக்குமோபாதி ''விஹிதாசரணமும் நமக்கு ரக்ஷகமன்று'' என்றிருக்குமவர்கள். ஆனால் இது அநுஷ்டிக்கிறதென்? என்னில், —ஈச்வராஜ்ஞாநுவர்த்தநம் பண்ணினானாகிறான்; இனித்தான் நிஷித்தாசரணம் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களைவர்த்திப்பிக்குமாபோலே, இதுவும் ஸத்த்வவ்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்கக் கடவதாயிருக்குமிறே; இனித்தான் சேதநனாகையாலே ஒரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணியன்றி நில்லானே. *ஸத்த்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்* என்று ஜ்ஞாநத்துக்கும் அடியாயிருக்குமிறே; ஆகை

யாலே அநுஷ்ட்டேயமாகக்கடவது. [சீர்வரமங்கலநகரேறி வீற்றிருந்தாய்] இவனும் அவர் களிலே யொருவனும் ஒக்கக்குடியேறியிருக்கிறபடி. [வீற்றிருந்தாய்] "இவர்கள்நடுவே யிருக்கப் பேற்றேமே" என்று பெரும்பேறுபெற்றனையிருக்கிறபடி. [உன்னை] அநந்யஸாத்யனை உன்னை [எங்கெய்தக்கூவுவனே] நீ இவ்விருப்பிருக்கைக்கு நான் அநுஷ்ட்டித்தது ஏதேனும் ஸாதந மூண்டாகிலன்றே என்ப்ராப்திக்கு நான் ஏதேனும்செய்வது, இவ்வளவாகப்பண்ணின நீ மேலும் உன்க்ருபையாலே செய்தருளவேணும்.

எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கு? எவ்வதெவ்வத்துளாயுமாய்நின்று*
கைதவங்கள்செய்யுங் கருமேனியம்மானே!*
செய்தவேள்வியர்வையத்தேவரறாச் சீர்வரமங்கலநகர்*
கைதொழவிருந்தாய்! அதுநானுங்கண்டேனே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், சீர்வரமங்கைகயிலே இருந்தஇருப்பை உமக்குக்காட்டினேமிறே, 'என் செய்ய அக்ருதார்த்தராகிறீர்? என்ன; அத்தால்போராது என்கிறார். [எய்தக்கூவுதலாவதே எனக்கு] - தம்முடைய நிஸ்ஸாதநதை எம்பெருமான்திருவுள்ளத்தே படுகைக்கு மீளவும்சொன்னார். [எவ்வ தெவ்வத்து என்றுதொடங்கி] - மிகவும் துஸ்ஸாதரான சத்ருக்கள்நடுவும் புக்கு நின்று வடிவழகைக் காட்டி வஞ்சித்து அவர்களுக்கு எட்டாதிருக்குமவனே! நீ வஞ்சகனும் எட்டாதிருப்பது சத்ருக்களுக் கன்றோ? என்றுகருத்து. [செய்தவேள்வியர் என்றுதொடங்கி] - க்ருதக்ருத்யரானவைஷ்ணவர்கள் நிரந்தரமாகவர்த்திக்கும் சீர்வரமங்கலநகரிலே அடிமைசெய்ய இருந்தாய்; அது நானும் கண்டேன்; அத்தால் நிரபேக்ஷமன்று.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஆச்ரிதபக்ஷபாதத்தையும், சீர்வரமங்கலநகரிலிருப்பையும் உமக்குக் காட்டினோமாகில், "எங்கெய்தக்கூவுவனே" என்று ஒன்றும்பெறாதாரைப்போலே கூப்பிடாநின்றீரே ? என்ன,—செய்த அம்சமறிந்தேன், அத்தால் பர்யாப்தனாகிறிலேனென்கிறார். [எய்த இத்யாதி] - தம் முடையவெறுமை திருவுள்ளத்தேபடுகைக்குத் திரியவும் சொல்லுகிறார். நீ எனக்குக் கைப்படும்படியாக நான் ஒரு ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம் பண்ணவென்ப தொன்றுண்டோ? உன்னுபாதி நான் என்னை யறிவனோ, என்னுற் செய்யலாவதுண்டோவென்று கேட்கிறார். [எனக்கு] - இந்தஸர்வசக்தியைக் கண்டவாறே "தன்கார்யம் தானேசெய்துகொள்ளுகிறான்" என்றிருக்கிறாயோ. [எவ்வதெவ்வத்துளாயுமாய்நின்று] - எவ்வகைப்பட்ட சத்ருஸமூஹங்கள்தோறும் சென்றுபுக்கு. தெவ்வரென்று - சத்ருக்கள். தெவ்வமென்று - சத்ருஸமூஹம். எவ்வ - எவ்வகைப்பட்ட [கைதவங்கள்செய்யும்] - புத்தமுனியாய்ப்புக்கு, வேதத்துக்கு அப்ராமாண்யத்தை யுபபாதித்து அவர்களுக்கு வைதிகச்ரத்தையை யறுத்து உனக்கு அவர்கள் தூர ஸ்த்தராம்படி பண்ணினவனே! [கருமேனி] - அவர்கள் "ஸத்யம்" என்றிருந்ததை யழித்தது வடிவழகைக்காட்டியாயிற்று. [அம்மானே] - ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கச்செய்தே அப்படிசெய்தது ஆச்ரித பக்ஷபாதத்தாலேயன்றோ. ஆச்ரிதவிரோதிகள்பக்கல் செய்யுமத்தை ஆச்ரிதவிஷயத்திலே செய்யவோ. அவர்களுடைய வைதிகச்ரத்தையை யழித்தாப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹத்தை நெகிழ்த்து ஸாதநத்திலே மூட்டுகிறவிது. [செய்தவேள்வியர்] - க்ருதக்ருத்யரானவர்கள். "விது:க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ் தத்த்வதோ யே. தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸமாப்தா:". [வையத்தேவர்] - பூமியிலே யிருக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகள்பரிமாற்றமாய் இருக்குமவர்கள். ஸித்தஸாதநராயிருப்பார்க்கு அது பவத்திலேயிறே யன்வயம். [அறா] - இவர்கள் நிரந்தரமாகவர்த்திக்கும் தேசம். நகர் கைதொழுகை யாவது - மஞ்சா:க்ரோசந்திபோலே இவர்கள் அநுவர்த்தநமே தாரகமாக விருந்தாய். [அதுநானுங் கண்டேனே] - அநுபூதாம்சத்தை இல்லை யென்கிறேனல்லேன், அநுபாவ்யாம்ச மூண்டாகையாலே சொல்லுகிறேன். அடிமைகொள்ளுகிற நீ ஸங்கிஹிதனானமை யறிந்தேன், எனக்கு அத்தாற்போராது, உன்திருவடிகளில் கைங்கர்யமே யாத்ரையாகப் பெறவேணுமென்று வாக்யசேஷமாய்த் தலைக்கட்டுகிறது.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு. ஆச்ரிதபக்ஷபாதத்தையும் சீர்வரமங்கல நகரிலிருப்பையும் உமக் குக் காட்டினோமே, "எங்கெய்தக்கூவுவன்" என்று - ஒன்றும் பெறாதாரைப்போலே கூப்பிடா நின்றீரேயென்ன,—செய்த அம்சமறிந்தேன், அத்தாலே பர்யாப்தனாகிறிலேனென்கிறார்.

[எய்த்தகூவுதலாவதேயெனக்கு] போகடு, அதுகிடக்கிடாய், இந்த ச்ரிய:பதியைக்கண்ட உனக்கு "இவன் ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணுவான்" என்று தோற்றியிராதோ. நீ எனக்குக் கைப்படும்படியாக அபேக்ஷிக்கையாவதே, உன்னிலும் நான் என்னையறிவேனோ? என்னால் செய்யலாவதுண்டோவென்று கேட்கிறார். "அவனாலேபேறு" என்றிருக்குமவராகையாலே; நீ கைவிட்டவன்று நான் அநுஷ்டிக்கும்படி, ச்ரிய:பதியான உன்னோடொக்க விகல்பிக்கலாம்படி யிருந்தேனோவென்கிறார். [எனக்கு] ஒரு துர்ப்பலன் தலையிலே ஒருமலையை வைத்தாற்போலே யிருக்கிறது காணும் இவர்க்கு. *மாம் நமஸ்குரு* என்றால், அநந்தரமில்லையாகாதே தான். இனி ப்ரபலனாயிருப்பானொருவன் அத்தைத்தள்ளி "அஞ்சாதேகொள்" என்னவேணுமிறே. [எவ்வ இத்யாதி] அநந்யகதிகளாயிருப்பார்பக்களிலும், அநாச்ரிதர்பக்கல்செய்வது செய்யப்புக்கதோ இப்போது. எவ்வகைப்பட்ட சத்ருஸமூஹங்களினுள்ளேபுக்கு [எவ்வ] எவ்வகைப்பட்ட. தெவ்வரென்று - சத்ருக்கள். தெவ்வமென்று - சத்ருஸமூஹம். "தெவ்வ ரஞ்ச" என்னக்கடவதிறே. [கைதவங்கள்செய்யும்] க்ருத்ரிமங்களைச் செய்யும். அதாவது - புத்தமுனியாய் அஸுரர்கள் நடுவே புக்கு நின்று அவர்களுக்குண்டான வைதிகச்ரத்தையைப் போக்கினபடி. [கைதவங்கள் செய்யும் கருமேனியம்மானே] வசநங்களாலும் யுக்திகளாலும் க்ருத்ரிமத்தைப்பண்ணி வைதிகச்ரத்தையைப்போக்கி, அவ்வளவிலும் கேளாதார்க்கு வடிவைக்காட்டி வாய்மாளப்பண்ணினபடி. தன்னுடைய வார்த்தைகளாலே அவர்களை சவப்ராயராக்கி, ஒருவனம்புக்கிலக்காம்படி பண்ணிவைத்தான். [அம்மானே] ஸம்பந்த மொத்திருக்கச்செய்தே, நீ அவர்களை யழியச்செய்தது ஆச்ரிதர்க்காக வன்றோ? "ஒருதைவமுண்டு" என்றிருக்கிறவர்களை யழித்ததுவோபாதிகிடாய் "ஒருதைவமில்லை" என்றிருக்கிற என்னை யொன்று செய்யச்சொல்லுகையாவது. "ஒருமாதெய்வ மற்றுடையமோயாமே" என்றாரிறே. அவர்களுடைய வைதிகச்ரத்தையை அழித்தாப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹத்தைகுலைத்து ஸாதநத்திலேமூட்டுகிற இது. [செய்த வேள்வியர்] *விது:க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ் தத்த்வதோ யே தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸமாப்தா:* என்றாரிறே. வேறொன்று செய்யுமவனுக்குக் குறைகிடப்பதும் ஓரம்சமுண்டிறே. க்ருதக்ருத்யரிறே ஸித்த ஸாதநபரிக்ரஹம் பண்ணினவர்கள். [வையத்தேவர்] பூஸுரர். அவர்கள் நித்யவாஸம்பண்ணும் சிரீவரமங்கலநகரிலே அங்குள்ளவர்கள் அடிமைசெய்ய, அதுவே தாரகமாக விருந்தாய். ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடைய நாம் இங்கே வந்து உமக்காக இருக்க, ஒன்றும் செய்திலோமாகச் சொன்னீரே? என்ன,—இருந்தாய், அதில் தட்டில்லை. நான் அநுபூதாம்சத்தை யில்லைசெய்கிறேனல்லேன்; அநுபூதாம்சம்போராமல் படுகிறேன். [அதுநானும்கண்டேனே] தேவர்செய்தருளின அம்சம் இவ்வளவுண்டு, அதில்குறையில்லை, எனக்கு அவ்வளவால்போராது; திருவடிகளில் கைங்கர்யமே யாத்ரையாகப்பெறவேணுமென்று வாக்யசேஷமாய்க்கிடக்கிறது.

ஏனமாய்நிலங்கீண்டவென்னப்பனேகண்ணா! என்றுமென்னை
வானநாயகனே! மணிமாணிக்கச்சுடரே!* [யாளுடை*
தேனமாம்பொழில்தண்சிரீவரமங்கலத்தவர் கைதொழவுறை*
வானமாமலையே! அடியேன்தொழவந்தருளே. (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், 'வேறு உமக்கு அபேக்ஷிதந்தான் என்?' என்ன,—'நான் ஆசைப்பட்ட படியே அடிமைசெய்யலாம்படி வந்தருளவேணும்' என்கிறார். [ஏனமாய் என்றுதொடங்கி] - ப்ரளயாபத்தில்நின்றும் பூமியை எடுத்தருளினாப்போலே என்னை ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும் எடுத்தருளின மஹோபகாரகனான க்ருஷ்ணனே, அயர்வறுமமரர்களோடு ஒக்க என்றும் என்னை விஷயீகரிக்குமவனே. நிரதிசய போக்யனுமக்கொண்டு தேன்மிக்கிருந்துள்ள மாம்பொழிலையுடைத்தாய் ச்ரமஹரமான சிரீவரமங்கலத்திலுள்ளார் கைதொழும்படியிருக்கிற வானமாமலையே!

இ.—ஆறும்பாட்டில், அந்தவாக்யசேஷத்தாற்சொன்ன கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷிக்கிறார். [ஏனமாய்நிலங்கீண்ட] - ஆபத்சகனாய் அறிவிக்கையும் மிகையாம்படியன்றோ உன்படியிருப்பது. ரக்ஷண

மொருதலையாலும் உன்னைப்பெறாதவனன்றோ ? ப்ரளயங்கதையான பூமியை, நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இருபாத வடிவைக்கொண்டு ப்ரளயத்தில்நின்றும் கொண்டேறினவனே. [என்னப்பனேகண்ணா] - ப்ரளயங்கதையான பூமியை மஹாவராகமாய் எடுத்தாப்போலே, ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்ட என்னை க்ருஷ்ணனாய் வந்து எடுத்தாயென்கிறார். [என்றுமென்னையாளுடைவானநாயகனே] - நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய்வைத்து என்னை அடிமைகொண்டவனே. நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னை அநுபவிக்கக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தாப்போலே என்னையும் அடிமைகொண்டவனே யென்றுமாம். என்றுமொக்க என்னைக் குழைசரக்காகநினைத்து என்ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டுபோந்தவனே. நித்யஸூரிகளை யநுபவிப்பிக்க என்றுமொக்க உணர்ந்திருக்கும், இங்கு என்ஸத்தையை நோக்குகைக்காக என்றுமொக்க உணர்ந்திருக்கும். [மணி மாணிக்கச்சுடரே] - நித்யஸூரிகள் அநுபவிக்கக்கடவ வடிவழகைக் கொண்டு எனக்கு அத்வேஷத்தையுண்டாக்கி, அதுவே எனக்கு தாரகமாம்படி உபகரித்தவனே. மணிமாணிக்கம் - ரத்நச்ரேஷ்டம் பெருவிலையனான மாணிக்கமென்றபடி. [தேனமாம் பொழில் இத்யாதி] - தேன்மிக்கிருந்துள்ள மாம். பொழிலையுடைத்தாய் ச்ரமஹரமான சிரீவரமங்கலத்துள்ளார் கைதொழும்படியிருக்கிற. [வானமாமலையே] - நித்யஸூரிகள் அநுபவிக்கும் அபரிச்சேத்யமான வடிவழகை இவ்வூரிலுள்ளார்அநுபவிக்கும்படி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனே. இவ்விருப்பிலே பரமபதத்தில்மேன்மையெல்லாம் இவர்க்குத் தோன்றுகின்றதென்கை. [அடியேன்தொழவந்தருளே] - அநந்யகதியான நானும் அடிமை செய்யும்படியாக என்முன்னே உலாவியருளவேணும். ஸங்கிஹிதனாய் எழுந்தருளியிருக்கிறபடி கண்டேன், என் முன்னே யுலாவியருளவேணு மென்கிறார்.

சரு.— ஆறாம்பாட்டு அந்தவாக்யசேஷத்தால் சொன்ன கைங்கர்யத்தையபேக்ஷிக்கிறார்.

[ஏனமாய்நிலங்கீண்ட] ஆபத்ஸகனாய் ரக்ஷிக்கையும் மிகையாம்படியன்றோ உன்படியிருப்பது. ரக்ஷணமொருதலையாலும் உன்னைப்பெறாதவனன்றோ. [ஏனமாய்நிலங்கீண்டவென்னப்பனே கண்ணா] மஹாவராஹமாய் ப்ரளயங்கொண்டபூமியையெடுத்தாய், ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாய் ஸம்ஸார ப்ரளயங்கொண்ட என்னையெடுத்தாய். [ஏனமாய் நிலங்கீண்டவென்னப்பனே] ப்ரளயங்கதையானபூமிக்கு உதவினது தமக்கு உபகரித்ததாயிருக்கிறபடி. [என்னப்பனேகண்ணா] என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு ஏதேனும் முகம்பண்ணவேணுமோ. என்னுடை ரக்ஷணத்துக்கு ஒரு கோலங்கொள்ளவேணுமோ? கண்ணன்கோளிழைவாண்முகமிறே இவர்க்கு ரக்ஷகம் [என்றுமென்னை யாளுடை - வானநாயகனே] தனக்கேறாளனோடு இருக்கும்போதும் இவரிடையாட்டமாயிற்று ஆராய்ந்துபோருவது. இவர்ஸத்தையே தொடங்கிக் கைதொட்டுநோக்கிக்கொண்டாயிற்றுப் போந்தது. [மணிமாணிக்கச்சுடரே] உளரானபின்பு ஓர் ஏற்றம் பண்ணிக்கொடுக்கையன்றிக்கே, அடியேபிடித்து நோக்கிக்கொண்டு போந்து, இச்சைபிறந்தவாறே அவ்வளவிலே நித்யஸூரிகளுக்கு விடும்படியையும் இவர்க்குவிட்டான். [மணிமாணிக்கச்சுடரே] ரத்நச்ரேஷ்டமென்னுதல். மணியினுடையவும் மாணிக்யத்தினுடையவும் தேஜஸ்ஸை யுடைத்தாயிருக்கை என்னுமாம். [தேனமாம்பொழில் இத்யாதி] தேனையுடைத்தான மாம்பொழிலையுடைத்தாகையாலே ச்ரமஹரமான சிரீவரமங்கலநகரத்திலுள்ளார், ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைப் பண்ணவிருக்கிற. [வானமாமலையே] நித்யஸூரிகளை யடிமைகொண்டிருக்கும் வேண்டற்பாடுபோலேகாணும் இங்குள்ளார் அடிமைசெய்ய இருக்கிற விருப்பும். (வானமாமலையென்று ஆகாசத்திலே கிட்டும்படி யோங்கின மலை. இது திருநாமம்.) [அடியேன் தொழவந்தருளே] நான் அடிமைசெய்து வாழும்படிக் கீடாக வந்து தோற்ற வேணும். [வந்தருளே] நான் அடிமை செய்து வாழும்படிக் கீடாக என்முன்னே நடந்துவரவேணும். அடிமை செய்கையாவது "அன்றிவ்வுலக மளந்தாயடிபோற்றி" என்னுமாப் போலே, அந்நடையழகுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை. [வந்தருளே] என் கண்வட்டத்திலே நீ யுலாவிநின்று அடிமை கொள்ளவேணும்,

வந்தருளியென்னெஞ்சிடங்கொண்ட வானவர்கொழுந்தே
முந்தைத்தாய்தந்தையே! முழுவேழுலகுமுண்டாய்!* [உலகுக்கோர்*
செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர்*
அந்தமில்புகழாய்! அடியேனையகற்றேலே. (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், நாம் அபேக்ஷித்தபோதே அபேக்ஷிதத்தைச் செய்யா தொழிந்தவாறே 'நம்மைக் கைவிடப்பார்த்தருளினுனே?' என்று நினைத்து, 'அடியேனை அகற்றுதொழியவேணும்' என்கிறார். [வந்தருளி என்றுதொடங்கி] - அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனுய்வைத்து நான் அபேக்ஷியாதிருக்க நீயேவந்தருளி என்நெஞ்சை உனக்குஸ்த்தாநமாகக்கொண்டு எல்லார்க்கும் தாயும் தமப்பனும்போலே பரிவனுமாய் எல்லாரையும் ப்ரளயார்ணவத்தே நலிவுபடாமே திருவயிற்றிலே வைத்தும் பரிஹரித்தருளுவதும்செய்து, ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமான ப்ரவ்ருத்திகளையுடையரானவர்களுடைய வைதிகஸமாராதநங்கள் ஒழுக்கறுதே செல்லாநின்றிருந்துள்ள சிரீவரமங்கலநகரிலே முடிவில்லாத புகழையுடையையாய்க்கொண்டு இருந்த நீ.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், "அடியேன்தொழவந்தருளே" என்றபோதே "வந்தேன்" என்னக்காணுமையாலே, "நம்மை யுபேக்ஷித்தானே, 'வந்தருள்' என்கிறநிலையும் குலைகிறதோ" என்றஞ்சி, என்னை யகற்றுதொழியவேணு மென்கிறார். [வந்தருளி] - நான் அபேக்ஷியாதிருக்க, வந்தருளி. பரமபதம் கலவிருக்கையாயிருக்க, நான் இருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே வந்தருளி, நித்யஸூரிகள் ஸதாதர்சநம் பண்ணுநிற்க, விமுகனுனவென்பக்கலிலே வருவதே! "யஸ்யப்ரஸாதே ஸததம் ப்ரஸீதேயுரிமா:ப்ரஜா:, ஸராமோ வா நரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே". [என்னெஞ்சிடங் கொண்ட] - நித்யஸூரிகள்நெஞ்சிலே யிருக்குமவன் நித்யஸம்ஸாரிநெஞ்சிலே புகுவதே! "ஆவாஸம் த்வஹ மிச்சாமி" என்கிறபடியே என் அநுமதியை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு புகுந்தான். [வானவர்கொழுந்தே] - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்தாஹேதுவானவன்' தன்ஸத்தை என்னாலே யென்றிருந்தான். இப்போது என்னை யகற்றப்பார்த்தால், மேல்விழுந்து என்நெஞ்சிற்புகுந்து உன்னாலல்லது செல்லாதபடிபண்ணிற்றென்னென்கை. [உலகுக்கு இத்யாதி] - மாதாபிதாக்கள் ப்ரஜைகளினுடைய ப்ரியஹிதங்களைப் பண்ணுமாப்போலே, லோகத்துக்காக ப்ரியஹிதங்களைப் பண்ணுமவன். "ப்ராத்தா பர்தாச பந்துச்ச பிதாச மம ராகவ:" என்றிருப்பார்க்கன்று, லோகத்துக்காக. "பூதாநாம் யோவ்யய: பிதா". அத்விதீயனுய்ப் பழையனுனவன். "தாய், தமப்பன்" என்று தோற்றி மணற்கொட்டகம்போலே யழிந்து போகாதே, அழியாத தாயும்தகப்பனும். "எம்மானுமெம்மனையுமென்னைப்பெற்றொழிந்ததற்பின் அம்மானுமம்மனையும் அடியேனுக்காகிநின்ற நன்மாணவொண்சுடர்" என்னக்கடவதிறே. [முழுவேழுலகுமுண்டாய்] - ஆபத்துவந்தவாறே வயிற்றிலேவைத்து நோக்கும் தாயைப்போலே நோக்கினவனே. இன்று அகற்றநினைத்தால், ஸத்தையைநோக்கிப் போந்ததென்? என்கை. [செந்தொழிலவர்] - தொழிலுக்குச் செவ்வையாவது,—ப்ரயோஜநாந்தர புத்தியுமின்றிக்கே, ஸாதநபுத்தியுமின்றிக்கே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிருக்கை. [வேதவேள்வியறு] - வேதகோஷமும் வைதிகக்ரியாகோலாஹலமும் மாறுதேசெல்லுகை. [அந்தமில்புகழாய்] - பரமபதத்தில் ஸாவதிபோலே புகழ், இங்கேவந்தபின்பாயிற்று புகழ் அந்தமின்றிக்கே யொழிந்தது. "பஹவோ ந்ருப கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்திதே" - பரமபதத்தைவிட்டுவந்து இங்கேயார்ஜ்ஜித்தபுகழை ஒருவ்யக்திக்காக இழக்கிறதென்னென்கை. [அடியேனையகற்றேலே] - "வரவேணும்" என்கிற நிலையும் போய், அகற்றுதொழியவேணுமென்கிறார். இதினுடைய ரக்ஷணத்தில் உன்னையொழிய ப்ராப்தருண்டாய்த்தான் அகற்றுகிறாயோ?

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு. "அடியேன்தொழவந்தருளே" என்கிற சொல்லோடே வரக்காணுமையாலே, "உபேக்ஷித்தானே" என்று அஞ்சி, என்னை யகற்றுதொழியவேணுமென்கிறார்.

'வந்தருளி' இத்யாதிக்கு - "பட்டர், ஸ்ரீபுஷ்பயாக மணித்தானவாறே நஞ்சீயரைப் பலகாலும் இயல்கேட்டருளுவர். ஒரு கோடையிலே திருவீதியிலே நீரைவிட்டு எழுந்தருளியிருந்து இப்பாட்டை இயல்சொல்லும், என்று ஜீயரையருளிச்செய்து, தாம்இத்தை யநுஸந்

இத்திருந்து அநந்தரத்தே தாமும் இப்பாட்டை இயல்சொல்லி, 'யமநியமாதிக்ரமத்தாலே த்யேயவஸ்துவை மநநம்பண்ணிப் புறம்புள்ள பராக்கையறுத்து அநுஸந்திக்கப் புக்காலும் சுக்கான்பரல்போலே யிருக்கக் கடவ நெஞ்சுகள்பதஞ்செய்யும்படி, தார்மிகராயிருப்பார் இவை சில சர்க்கரைக்கட்டிகளைப் பொகட்டுப்போவதே' என்றருளிச் செய்தார்; நஞ்சீயர் இவ்வார்த்தை யுருத்தோறும் அருளிச்செய்வர்'' என்றருளிச் செய்வர்.

[வந்தருளி] நான் அபேக்ஷியாதிருக்க வந்தருளி. த்வீபாந்தரவஸ்துக்களிரண்டிறே ஸங்கதமாகிறது; பரமபதநிலயனானவனும், ஸம்ஸாரத்தை இருப்பிடமாகவுடையவரும். இவ்விருவருமிறே கூடுகிறார்கள். உத்தேச்யவஸ்து இருந்தவிடத்தேற இவன் தான் போகக் கடவனாயிருக்க, அதுபெறாவிட்டால் இருவரும் பாதிப்பாதிவழிதான் வரப்பெற்றதோ. வந் தருளியென்று - நெஞ்சுகளுக்கிச் சொல்லுகிறாரிறே. ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் கையிலே தாளத்தைவாங்கி ''வந்தருளி, வந்தருளி'' என்று மேல்போகமாட்டாதே படுவராம். [வந் தருளி] த்ரவ்யகுணங்கள் சேர்ந்தாப்போலே. த்ரவ்யமா யிருக்கச்செய்தேயும் குணங்களோ டொக்கச் சில சேரக்காணுமன்றோமே: [ஆத்மாவைக் குறித்து சரீரமும், ஜ்ஞாநமும்; பரமாத் மாவைக் குறித்து ஜீவாத்மாவும், த்ரவ்யமாயிருக்கச் செய்தே குணவத் அப்ருதக்ஸித்தங் களிறே.][என்னெஞ்சு] அவனையொழிய விஷயங்களை உகந்துபோந்த நெஞ்சுகிடீர். ஸ்ரீவைகுண்ட் டம் கலவியிருக்கையாக வுடையவன் என்னெஞ்சு பெறுகைக்கு அவஸரப்ரதீக்ஷனுவதே! [இடங்கொண்ட] வந்தாலும் ''நெஞ்சுக்கு விஷயம் வேறேயுண்டு'' என்பரே. *ஆவாஸம் த்வ ஹமிச்சாமி* என்னுநின்றான். [என்னெஞ்சிடங்கொண்ட வானவர்கொழுந்தே] நித்யஸூரி களுக்குத் தலையானவன் கிடீர்! நித்யஸம்ஸாரிகளுக்குத் தலையான என்னெஞ்சு பெறுகைக்கு ப்ரார்த்திக்கிறான். [உலகுக்கோர்முந்தைத் தாய்தந்தையே] அங்கு இரண்டுதலையும் கூடிவரு மிறே. இங்கு வெறும் ஒருதலையேயாயிருக்கிறபடி. *பூதாநாம் யோவ்யய: பிதா* - நாலுநாள் மணற்கொட்டகமிட்டு விளையாடுமாபோலே அறியும் தாயும் தமப்பனுமிறே அவர்கள், ஒரு நாளும் அறியாத மாதாபிதாக்களிறே இவர்கள். *ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதாமாதாச மாதவ:, கச்சத்வமேநம் சரணம் சரண்யம் புருஷர்ஷபா:* *கச்சத்வம்* ஒருதலையாகாமே நீங்களும் ஆபிமுக்க் யம் பண்ணப் பாருங்கோள். லோகத்துக்கு அத்விதீயனாய்ப் பழையனான தாயும் தமப்பனு மானவன். [முழுவேழுலகுமுண்டாய்] மாதாவானவன் பத்துமாஸம் வயிற்றிலேவைத்து தரிப் பது, ''பிறந்துவளர்ந்தால் பின்னை நமக்கு து:க்கநிவர்த்தகனும்'' என்னும் ப்ரயோஜநத்தைப் பற்றவிறே; இவன் அங்ஙனன்றிக்கே, ''இவைதான் நோவுபடாதொழியப்பெற்றோமே'' என்று இது தன்பேறாயிருக்கும். [செந்தொழிலவர்] *தேஹிமே ததாமி* என்னுமவர்கள். அவனுக்கு ரக்ஷணம்போலேயிறே இவர்களுக்குக் கைங்கர்யம், இங்ஙனன்றாகில் வ்யர்த்தமாமே. அநந்ய ப்ரயோஜநதையாகிற ஆர்ஜ்ஜவத்தையுடைய வ்ருத்திவிசேஷத்தையுடையவர்களுடைய. [வேத வேள்வியறு] வேதகோஷமும் வைதிகக்ரியாகோலாஹலமும் மாறாதேசெல்லுகை. ப்ராப்ய விரோதியாதல் ப்ராபகவிரோதியாதல் இல்லாமையாலே, நாய்ச்சிமாருடைய பரிஷ்வங்கத்தோ பாதியாய்ச் செல்லாநிற்கும். அபிமதவிஷயத்தை அணைக்கிறதுக்கு வேறொரு பலமுண்டாகிலிறே இதுக்கு வேறொரு பலமுண்டாய் அவ்வளவில் தலைக்கட்டுவது. [சிரீவரமங்கலநகரந்தமில் புக ழாய்] ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயிருந்தாலும்பில் புகழுக்கு அந்தமுண்டுபோலேகாணும். [அடியேனை யகற்றேலே] தேசாத் தேசாந்தரப்ராப்திபண்ணி நீபடைத்தபுகழும், ''ஓர் அநந்யகதியைக் கை விட்டாய்'' என்று பழியாக்கித் தலைக்கட்டுவித்துக் கொள்ளப்பாராதேகொள்ளாய். [அகற் றேலே] அரைக்ஷணம் தாழ்க்கப் பொறுக்கமாட்டாமைச் சொல்லுகிறவார்த்தையிறே. விளம்பம் பொறுதார் சொல்லப்பெறுவார்போலேகாணும். [அடியேனை] இதினுடைய ரக்ஷணத்திலே உன்னையொழிய ப்ராப்தியுண்டாய்த்தான் அகற்றுகிறோ.

அகற்றநீவைத்தமாயவல்லைம்புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்*
அகற்றியென்னையும்நீ அருஞ்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய்*
பகர்க்கதிர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கைவாணனே!* என்றும்
புகற்கரியவெந்தாய் புள்ளின்வாய்பிளந்தானே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், உம்மை யகற்றினேமோ? என்னில்,—'உன் திருவடிகளில் அடிமைக்கு விரோதியான சப்தாதிவிஷயங்கள் பரிமாறுகிற ஸம்ஸாரத்திலே வைத்தபோதே என்னை யகற்றினு யல்லையோ?' என்கிறார். [அகற்ற என்றுதொடங்கி] - அத்யாச்சர்யமாய் ஒருவராலும் தப்பவொண்ணுதாயிருக்கிற ஐந்து இந்த்ரியங்களும் நீ வேண்டாதாரை அகற்றவைத்தாயென்னுமிடம் நான் அழகிதாக அறிந்தேன். [அகற்றி என்றுதொடங்கி] - 'உமக்கு வந்தது என்?' என்னில்,—'அவை அபுருஷார்த்த'மென்று அறிந்திருக்கிறஎன்னையும் உன்திருவடிகளில் வாராதபடிபண்ணி தப்பிப் புறப்படவொண்ணுதபடியிருக்கிற சப்தாதிவிஷயங்களினுள்ளே தள்ளுகிறுயென்று அஞ்சாநின்றேன். மிக்கிருந்துள்ள ஒளியையுடைத்தாய் உயர்ந்திருந்துள்ள மணிமாடங்களையுடைய சிரீவரமங்கைக்கு ராஜாவாயுள்ளவனே! [என்றும் என்றுதொடங்கி] - சத்ருக்களுக்கு என்றும் அநபிபவநீயனும் அவர்களை முடிக்கும் ஸ்வபாவனுனவனே! அப்படியே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தையும் போக்கவேண்டாவோ?

இ.—எட்டாம்பாட்டில், உம்மையகற்றினேமோ? இங்குவந்து ஸந்நிஹிதனாய் நிற்கிறது உமக்காகவன்றோ? என்ன,—அடிமைக்கு விரோதியான சப்தாதிவிஷயங்கள் நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேவைத்தபோதே என்னையகற்றினு யல்லையோ வென்கிறார். [அகற்ற இத்யாதி] - அத்யாச்சர்யமான செயல்களையுடைத்தாய், ஒருவரால் தப்பவொண்ணுதேயிருக்கிற ஐந்திந்த்ரியங்களும், நீவேண்டாதாரையகற்றவைத்தாயென்னுமிடம் வ்யக்தமாக அறிந்தேன். மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவனுகையாலே அழகிதாக அறிந்தேன். உகவாதாரையன்றோ யகற்றுவது, உமக்கென்? என்ன,—[அகற்றியென்னையும்] - ''அவை அபுருஷார்த்தம்'' என்று அறிந்த என்னையும். [அருஞ்சேற்றில் வீழ்த்திகண்டாய்] - புக்கால் கால்வாங்கவொண்ணுத சப்தாதிவிஷயங்களிலே தள்ளுகிறுயென்று அஞ்சாநின்றேன். உன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனுன என்னையுமென்றுமாம். நீர் அஞ்சக் கடவீரோ? என்ன; விளம்பஹேதுவின்றிக்கேயிருக்க, விரோதிகிடக்கையாலே அஞ்சா நின்றேன். [பகர்க்கதிர் இத்யாதி] - மிக்கவொளியையுடைய மாணிக்கங்களையுடைய உயர்ந்த மாடங்கள். பகரென்றும் - புகர்; கதிரென்றும் - புகர். மிக்கபுகரென்றபடி. [பகற்கதிர்] - என்று பாடமானபோது - ஆதித்யபதத்தளவும் செல்லவுயர்ந்து ஒளியையுடைய மணிமாடங்கள். [வாணனே] - சிரீவரமங்கைக்கு நிர்வாஹகனுனவனே! பரமபதத்தைவிட்டு இங்கேவந்திருக்கிறது ஆச்ரிதர்க்கு கைங்கர்யவிரோதியானப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையறுக்கைக்காகவன்றோ வென்கை. உகவாதார்க்கு ஒருநாளும் கிட்டவொண்ணுதபடி யிருக்குமவனே. [புகற்கரிய] - புகலுக்கரிய. [எந்தாய்] - அஸாதாரணனுயிருக்கிற என்விஷயத்திலும் அத்தைச்செய்யவோ. [புள்ளின்வாய்பிளந்தானே] - உமக்குக் கிட்டக்குறையென்? என்ன; பகாஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே என் ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கியருளவேணும்.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு. உம்மை யகற்ற ப்ரஸங்கமென், இங்குவந்து ஸந்நிஹிதராய் நின்றது உமக்காகவன்றோ? என்ன,—அடிமைக்கு விரோதியான சப்தாதிகள் நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே வைத்தபோதே என்னை யகற்றினுயல்லையோ வென்கிறார்.

[அகற்றநீவைத்த] ஸர்வசக்தியான நீ, உன்னையுகவாதாரகன்றுபோம்படிக்கீடாக, *மமமாயா துரத்யயா* என்றுகொண்டுவைத்த. [மாயவல்லைம்புலன்களாமவை] ஆச்சர்யமான செயல்களைப் பண்ணக்கடவதாய்த் தப்பவொண்ணுதபடியாயிருக்கிற ஐந்து இந்த்ரியங்களாகிறவை. உன்னை உகவாதார் அகன்றுபோம்படிக்கீடாக ஸர்வேச்வரனுன நீ வைத்தவை. நீர் எங்ஙனே இது அறிந்தபடி என்ன,—[நன்கறிந்தனன்] மயர்வறமதிநலம் பெறுகையாலே நான் அழகிதாகவறிந்தேன். உகவாதார் அகன்றுபோகைக்கு வைத்தோமாகில் அதுக்கு உமக்கென்?

என்றான். [அகற்றி என்னையும் நீ யருஞ்சேற்றில் வீழ்த்திகண்டாய்] உன்னாலல்லது செல்லாத படியாயிருக்கிற என்னையும் உன்பக்கலின்றும் நீ பிரித்து, காவ்வாங்கவொண்ணாதபடியான சப்தாதிவிஷயங்களிலே தள்ளப்புகாநின்றாய். அவன் பக்கலிலே கார்யங்கொள்ள நினைக்கிறவர் நிர்த்தயரைச் சொல்லுமாபோலே கொடிதாகச் சொல்லுவானென்? என்னில்; "நமக்கே பழியாய் வந்து விளையப்புகாநின்றது" என்று நீர்மையுடையார் காரியஞ்செய்து தலைக்கட்டுவர்களென்று பார்த்து. இவ்வுடம்போடு எனக்கு ஒரு ஸம்பந்தமற்றிருக்க, நீ பொதுவான இதிலே வைக்கிறது கைவிடப் பார்த்தன்றோ? [பகர்க்கதிர் இத்யாதி] (புகரென்றும், கதிரென்றும் புகர்.) மிக்கவொளியை யுடைத்தாய், மணிமயமான மாடங்களிலுக்கத்தை யுடைத்தான சிரீவரமங்கைக்கு ப்ரதாநனானவனே. ([பகற்கதிர்] என்று பாடமானபோது ஆதித்யபதத்தளவும் செல்ல உயர்ந்து ஒளியையுடைய மணிமாடங்கள். பகல் ஆதித்யன்.) [என்றும் இத்யாதி] (உகவாதார்க்கு ஒருகாலும் கிட்டவொண்ணாதபடியா யிருக்குமவனே.) நீ, கிட்டாமல் பண்ணுமதும் அறியச்செய்வதும் உகவாதாரையன்றோ. [(புகற்கரிய - புகலுக்கரிய. [எந்தாய்] அஸாதாரணனாயிருக்கிற என்விஷயத்திலும் அத்தைச்செய்யவோ) [புள்ளின்வாய் பிளந்தானே] உமக்குக் கிட்டத்தட்டென்? என்ன,—பகாஸுரனை நிரஸித்தாப் போலே, என் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப் போக்கியருளாய் வந்துகிட்டும்படி யென்கிறார்.

புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்! மருதிடைபோயினாய்! எருதேழடர்த்த* என்
கள்ளமாயவனே! கருமாணிக்கச்சுடரே!
தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார் மலிதண்சிரீவரமங்கை*
உள்ளிருந்தவெந்தாய்! அருளாயுய்யுமாறெனக்கே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், உன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதாதிகளாலே என்னைத் தோற்பித்து அடிமைகொண்டு என்னுடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் செய்கைக்காக சிரீவரமங்கலநகரிலே எழுந்தருளியிருந்த நீ என்னுடைய அபேக்ஷிதம் குறையும் செய்தருளவேணும் என்கிறார். [புள்ளின் என்றுதொடங்கி] - புள்தொடக்கமான ப்ரதிகூலங்களெல்லாம் நிரஸிப்பதும்செய்து ஒருவர்க்கும் இன்னபடியிருக்கிறதென்று அறியவொண்ணாத மஹாச்சர்யங்களைக் காட்டி என்னை அகப்படுத்திக் கொண்டருளினவனே! [கருமாணிக்கச்சுடர் என்றுதொடங்கி]-நிரதிசயபோக்யனாய்க்கொண்டு வேதாந்த வித்துக்களாய் ஆச்ரித விஷயத்தில் நீ வழிதப்பிப்போகிலும் உன்னைத்திருத்தும்படி தெள்ளியார் மிக்கிருந்துள்ள சிரீவரமங்கையுள் இருந்து என்னை அடிமைகொண்டவனே! என் அபேக்ஷிதம் செய்தருளி என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், "அருஞ்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய்" என்று அஞ்சுகிற உமக்கு நாம் செய்யவேண்டுவதென்? என்ன; சக்தனாய் ஸங்கிஹிதனாயிருக்கிற நீ என்விரோதியைப்போக்கி, உன் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தைத் தந்தருளவேணுமென்கிறார். [புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்] - ப்ரதிகூலங்களை நிரஸிக்கும் ஸர்வசக்தியானவனே. முன்பு தமக்குப்பண்ணின உபகாரங்களைப் பேசி; அப்படியே மேலும் செய்தருளவேணுமென்கிறார். அர்த்தித்துச் செல்லுவார், முன்புபண்ணின உபகாரங்களை எண்ணுமாபோலே யருளிச்செய்கிறார். பகாஸுரனை யழித்து, யமளார்ஜுநங்களை நிரஸித்து, உன்னைத் தந்தாய். எருதுகளேழையும் நிரஸித்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை யுண்டாக்கினாய், உபாயபூதனான உன்னை யுண்டாக்கி உபாயபரிக்ரஹம்பண்ணுவார்க்குப் புருஷகாரபூதையையும் உண்டாக்கினாய். [என்கள்ள மாயவனே] - ஒருவர்க்குந்தெரியாத ஆச்சர்ய சேஷ்டிதங்களை எனக்கு வெளிச்சிறக்கப்பண்ணி என்னை யகப்படுத்திக்கொண்டவனே. "தொடுவேசெய்திளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்" என்னக்கடவதிறே. நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணின நிரதிசயபோக்யமானவடிவை எனக்குத் தந்தவனே. [தெள்ளியார் இத்யாதி] - தந்தாமுடையரக்ஷணத்தில் தங்களுக்கு ப்ராப்தியின்றிக்கே, "அவனே கடவன்" என்னும்தெளிவு பிறக்கும்படி வேததாத்பர்யம் கைப்பட்டவர்கள். லக்ஷ்மணஸ்யச தீமத:" என்னுமாபோலே, ஆச்ரிதவிஷயத்தில் நீ வழிதப்பினாலும் உன்னைத் திருத்தும்படி தெள்ளியார்மிக்கிருந்

துள்ள தேசம். நெருங்கிவர்த்திக்கிற தேசம். ஆச்ரயணவேளையில் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்தெளிவு போலேயும், அசோகவனிகையில் பிராட்டிதெளிவுபோலேயும் தெளிந்திருக்குமவர்கள். [உள்ளிருந்த வெந்தாய்] - என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக, ஸர்வகதவஸ்து, "புறம்பில்லை" என்னலாம்படி பரிஸமாப்ய வர்த்திக்கிறபடி. [எனக்கு உய்யுமாறு - அருளாய்] - சென்றற்ற எனக்கு உன்திருவடிகளில் கைங்கர்யம் கிட்டும்வகை பண்ணியருளவேணும். கைங்கர்யமென்றும், உய்வகையென்றும், இரண்டில்லை இவர்க்கு. த்வரித்திலராகில் அவன்வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந மில்லையாகக்கடவது, இங்கே காலாவிற்றுகில் ஸம்ஸாரத் தில்தண்மையில் ஜ்ஞாநமில்லையாகக்கடவது.

௯.—ஒன்பதாம்பாட்டு. "அருஞ்சேற்றில் வீழ்த்திகண்டாய்" என்று அஞ்சுகிற உமக்கு நான்செய்யவேண்டுவதென்? என்ன,—சக்தனாய் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற நீ என் விரோதியைப்போக்கி, உன் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தைத் தந்தருளவேணுமென்கிறார்.

[புள்ளின்வாய் பிளந்தாய்] கவியர் சோறிட்டகாலை எண்ணுமாபோலே, பண்டு உபகரித்தபடிகளைச் சொல்லுகிறார். [புள் இத்யாதி] பகாஸுரநிரஸநம் பண்ணினாய், யமளார்ஜுநங்களைப்பொடிபடுத்தினாய், ருஷபங்களேழையும் ஊட்டியாகநெரித்தாய். [மாக்கள்ள மாயவனே] ஒருவர்க்கும் தெரியாத ஆச்சர்யமானசெயல்களையுடையையாய் அவையெல்லாம் எனக்குத் தெரியும்படிபண்ணி என்னை யகப்படுத்திக்கொண்டவனே! [கருமாணிக்கச்சுடரே] நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி, அவளுக்குக்கொடுத்த உடம்பின் வாசியை எனக்கும் அறிவித்தவனே. [தெள்ளியார் இத்யாதி] *ராமஸ்ய வ்யவஸாயஜ்ஞா லக்ஷ்மண ஸ்ய ச தீமத:* என்கிறபடியே (ஆச்ரித விஷயத்தில் நீ வழிதப்பிலும் உன்னைத்திருத்தும்படி தெள்ளியார் மிக்கிருக்குமளதேசம். [தெள்ளியார்]) தந்தாமுக்கும் சிலவுண்டேயாகிலும், அவற்றைப்பொகட்டு அவன்கைபார்த்திருக்குமவர்கள். இவர்கள்சைதந்யத்துக்கு விநியோக மிதுவேயிறே. அசோகவனிகையில் தனியிருப்பில் பிராட்டிதெளிவுபோலேயும் ஆச்ரயண வேளையில் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்தெளிவுபோலேயும் தெளிந்திருக்குமவர்கள். *ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி* என்கிறபடியே - நவியாநின்றாலும் தாய்முகமே பார்த்துக்கிடக்கும்ப்ரஜையைப் போலே, *வத்யதாம்* என்கிற மஹாராஜரையும் அவரிலுங்கொடிய முதலிகளையும் அழுமி தாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். [திருநான்மறைநகள்வல்லார்] நாலாயிரம்வரிவெழுதிக் கிடந்தாலும் அவற்றில்போகாதே, தாத்பர்யத்தை க்ரஹித்திருக்குமவர்கள். "மாதவன்பேர் சொல்லுவதே யோத்தின்சுருக்கு" என்றிருக்குமவர்கள். [மலிநன் இத்யாதி] அவர்கள்நெருங்கி வர்த்திக்கிற ச்ரமஹரமான சிரீவரமங்கையிலே. அவர்களோடொக்கவிருக்கிற என்னுதனே, [அருளாயுய்யுமாறெனக்கே] அறச்சென்றற்றதுகிடாய், உன்திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தைத் தந்தருளவேணும், கைங்கர்யமென்றும், உய்கையென்றும் - இரண்டன்று இவர்க்கு. த்வரித் திலராகில் அவன்வைலக்ஷண்யத்தில் ஜ்ஞாநமில்லையாகக் கடவது, இங்கே காலாவிற்றுகில் ஸம்ஸாரத்தில்தண்மையில் ஜ்ஞாநமில்லையாகக் கடவது.

ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்* உனக்கோர்கைம்
மாறுநானொன்றிலேன் எனதாவியுமுனதே*
சேறுகொள்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் மலிதண்சிரீவரமங்கை*
நாறுபூந்தண்டுழாய்முடியாய் ! தெய்வநாயகனே ! (10)

ய.—பத்தாம்பாட்டில், ஏதேனும் தூர்த்தசையிலும் 'உன்திருவடிகளே சரணம்' என்று இருக்கும்படி என்னைப் பண்ணியருளின இம்மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரம் இல்லை என்கிறார். [எனதாவியும் உனதே] - 'உம்முடைய ஆத்மாவைத் தந்தாலோ?' என்னில்,—அதுவும் பண்டே உன்னது. [சேறுகொள்கரும்பு என்று மேலுக்கு] - அதிஸம்ருத்தமான சிரீவரமங்கலநகரிலே நின்றருளின நிரதிசயபோக்யனுமாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவனே! பரிபூர்ணனான உனக்கு அகிஞ்சநனான நான் ஒன்றும் தரப்பெற்றிலேன் என்று கருத்து.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், ''அருளாயுய்யுமாறெனக்கே'' என்றார், அப்போதே வந்தருளக்கண்டிலர், ஏதேனும்தசையிலும் ''உன்திருவடிகளே சரணம்'' என்றிருக்கும்படி என்னைப்பண்ணின மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லை யென்கிறார். [ஆறெனக்கு இத்யாதி] - ''ஆறென்று - உபாயம். சரணென்று— உபேயம். உபாயோபேயங் களிரண்டும் உன்திருவடிகளேயாம்படி பண்ணினாய்'' என்று பிள்ளான் நிர்வஹிக்கும். ''இவையிரண்டிலும் உபாயத்தையே சொல்லுகிறது'' என்று பட்டர் நிர்வஹிப்பர். எனக்குபாயம் உன்திருவடிகளேயாம்படி பண்ணித்தந்தாய். ஆறு - உபாயம். ''உபாயார்த்தைகவாசக:'' என்கையாலே சரணென்று - உபாயம். எனக்கென்று - உபாயாந்தர நிஷ்ட்டரிற்காட்டில் தமக்குள்ள வேறுபாடுசொல்லுகிறார். ''நோற்றநோன்பிலேன்'' என்று தொடங்கி - உபாயாந்தரசூந்யதையை முன்னிட்டு உபாயநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிற திருவாய்மொழியாகையாலே, அத்தையே நிகமிக்கிறது. அவதாரணத்தால் - ஏகபதத்தை நினைக்கிறது. ஈச்வரனைப்பற்றின கூற்றத்தாலே உபாயாந்தரங்களை நெகிழ்கை யொழிய, நாஸ்திக்யத்தாலே விடுமன்று அது விஷயாந்தரப்ராவண்யமேறுதுவாம்: ஔஷதஸேவை பண்ணினுமொருவன் ஸர்ப்பத்தின்வாயிலே கைகொடுத்தால் நிர்ப்பாதம், ஔஷதஸ்பர்சமில்லாதவன் அத்தைச்செய்தால் மரணஹேதுவாம். இத்தெளிவைப்பிறப்பித்த உனக்கு ஸத்ருசமான ப்ரத்யுபகாரமன்றிக்கே, போலியாயிருப்பதொரு ப்ரத்யுபகாரமும் அகிஞ்சநனான நான் காண்கிறிலேன். உம்மைத் தந்தாலோ? என்ன,—[என தாவியுமுனதே] - ஸ்வரூபஜ்ஞானமில்லையாகில் செய்யலாயிற்று. மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றில்லையாகில் ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணினேனாய் நெஞ்சாறல்படாதொழியலாயிற்று. ''உதவிக்கைமாறு''. [சேறுகொள் இத்யாதி] - நீதான் அபூர்ணனுமாகில் செய்யலாயிற்றே என்கிறார். சேற்றையுடைத்தான கரும்பும், அதுக்கு நிழற்செய்யும்படியான செந்நெலும் மிக்கிருந்துள்ள ச்ரமஹரமான சிரீவரமங்கை. திருத்துழாய் மாலை ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்கு லக்ஷணம். [நாறுபூந்தண்டுழாய் முடியாய்] - பரிமளிதமாய் தர்சநீயமான திருத்துழாய். நித்யஸூரிகளுக்கு அதிபதியானவனே. தேசமது, போக்யமது, குறைவற்றவர்கள் ஸாபேக்ஷராயிருக்கிறார், நான் எங்ஙனேயுபகரிக்கும்படி. நீ குறைவாளனுதல், நான் அகிஞ்சநனன்றிக்கே யொழிதல், நீ உபகரியாதொழிதல், நான் சேதநனன்றிக்கே யொழிதல்செய்யப்பெற்றதோ.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு. ''அருளாயுய்யுமாறெனக்கு'' என்றார், அப்போதே வந்தருளக் கண்டிலர்: ஏதேனுமதசையிலும் ''உன்திருவடிகளே சரணம்'' என்றிருக்கும்படி என்னைப் பண்ணியருளின மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லை யென்கிறார்.

*[ஆறெனக்கு இத்யாதி] ''ஆறென்று-வழி. வழியென்று-உபாயம்''. ''எவ்வாறுநடந்தனை'' ''இப்பொய்கைக்கெவ்வாறு வந்தாய்'' என்னக்கடவதிறே. சரணென்று - உபேயம். ''உபாயோபேயங்களிரண்டும் உன்திருவடிகளேயாம்படி பண்ணித்தந்தாயே'' என்று பிள்ளான் பணிக்கும். ''இவையிரண்டாலும்- உபாயத்தையே சொல்லுகிறது'' என்று பட்டர் அருச்செய்வர். எனக்கு உபாயம் உன்திருவடிகளேயாம்படி பண்ணித்தந்தாய். ஆறு-உபாயம். *உபாயார்த்தைக வாசக:* என்கையாலே, சரணென்றும் - உபாயம். எனக்கென்று - உபாயாந்தர நிஷ்ட்டரிற் காட்டில் தமக்குண்டான வேறுபாடு சொல்லுகிறார். ''நோற்றநோன்பிலேன்'' என்று தொடங்கி உபாயாந்தரசூந்யதையை முன்னிட்டுக்கொண்டு உபாயநிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகிற திருவாய்மொழியாகையாலே, அத்தையே நிகமிக்கிறது. அவதாரணத்தாலே ஏகபதத்தை நினைக்கிறது. ஈச்வரனைப்பற்றின ஆற்றத்தாலே உபாயாந்தரங்களை நெகிழுகையொழிய, நாஸ்திக்யத்தாலே விடுமன்று அது விஷயாந்தரப்ராவண்யஹேதுவாம்: ஔஷதஸேவை பண்ணினுமொருவன் ஸர்ப்பத்தின் வாயிலே கைகொடுத்தால் அது நிர்ப்பாதம், ஔஷதஸ்பர்சமில்லாதவன் அத்தைச் செய்தால் அது மரணஹேதுவாம். இத்தெளிவைப் பிறப்பித்த உனக்கு ஸத்ருசமானப்ரத்யுபகாரங்காணுத மாத்ரமன்றிக்கே, போலியாயிருப்பதொரு ப்ரத்யுபகாரமும் அகிஞ்சநனான நான் காண்கிறிலேன். என்றிய, உம்முடைய ஆத்மாவைத் தந்தாலோவென்ன, [எனதாவியுமுனதே] அதுவும் செய்து நெஞ்சாறல் கெட்டிருப்பனிறே, நீ மயர்வறமதிநல மருளிற்றிலையாகில். ராஜமஹேந்த்ரன்படியையெடுத்து ''என்னது'' என்று வைத்துப் பெருமாளுக்குக் கொடுப்பாரோபாதி களவு வெளிப்படுகையிறே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுகையாவது. உம்மதான ஆத்மாவைத் தந்தாலோவென்ன, [நின்பாதமே! எனதாவியுமுனதேயென்று] - நின்பாதமே*

என்கிற விடத்தை இங்கே யனுவதித்து, சபதமாக்கினீர் வுவிப்பர் ஆப்பான்திருவழுந்தூரரையர். (அப்போது; ஆறெனக்கு, சரணாக திருவடிகளாக, எனக்கு உபாயம் திருவடிகளாக.) [சேறு கொள் இத்யாதி] மிக்க சேற்றையுடைத்தான கரும்பும், அதுக்கு நிழல்செய்யும்படியான செந்நெலும் மிக்குக் குளிர்ந்த ஸ்ரீவரமங்கை. [நாறுபூந்தண்துழாய் முடியாய்] பரிமளிதமாய் தர்சநீயமான திருத்துழாய். இதுக்கெல்லாம் முதலியாகவைத்த வளையத்தை யுடையையாய். எத்தனையேனும் மனவுடையார்க்கும் நீர்வாநாகவுயிராநின்றாய், ஆனபின்பு நான் உனக்கு என்ன ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுவது. நீயோ! எனக்க வுபகரித்துக்கொண்டு நின்றாய், நான் அத்தனுகப் பெற்றிலேன், இங்ஙனேயாலும் நான் சிலசெய்து தலைக்கட்டினேனாகவொண்ணாதபடி நீ பரிபூர்ணனாய். உபகாரங்கொள்ளாதார் உண்டுடுத்துத் திரியாநின்றார்கள், அறிவுகேடரான வர்கள் "சில ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணினோம்" என்றிராநின்றார்கள்; நீ அபூர்ணனாகில் இவை யெல்லாம் சிலசெய்ததாக நினைத்திருக்கலாயிற்றிறே, நீயோ பூர்ணனாயிருந்தாய்; ஆனபின்பு ஒன்றுசெய்து தலைகட்டப்போமோ, நித்யஸூரிகளுக்கதிபதியானவனே. தெய்வம் தேவர்கள்.

தெய்வநாயகன்நாரணன் திரிவிக்கிரமனடியிணைமிசை*
கொய்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்*
செய்தவாயிரத்துள்ளிவை தண்சிரீவரமங்கைமேயபத்துடன்*
வைகல்பாடவல்லார் வானோர்க்காராவமுதே. (11)

ஆ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை ஸாபிப்ராயமாக இனியராய்க்கொண்டு சொல்ல வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுக்கு என்றும் போக்யராவர் என்கிறார். [தெய்வநாயகன் - நாரணன் திரிவிக்கிரமன் அடியிணைமிசை], ஸர்வேச்வரனும் ஆச்ரிதவத்ஸலனும் ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங் களைச் செய்துகொடுக்கும் ஸ்வபாவனுமான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே. [கொய்கொள் பூம்பொழில்சூழ் என்றுதொடங்கி] - நித்யவஸந்தமான பொழிலோடுகூடின திருநகரியையுடைய ஆழ்வார்.

இ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை ஸாபிப்ராயமாகச் சொல்லவல்லார் நித்யஸூரி களுக்கு என்றும் போக்யராவர் என்கிறார். [தெய்வநாயகன் இத்யாதி] - ஸர்வேச்வரனும், ஆச்ரிதவத்ஸ லனும், தன்னுடைமைபெறுகைக்கு அர்த்தியாய் அபேக்ஷிதம் செய்துகொடுக்குமவன்திருவடிகளிலே. [கொய்கொள் இத்யாதி] - இவர் உபாயாத்யவஸாயத்தாலே தரித்தவாறே, பொழிலும் நித்யவஸந்த மாயிற்று. [செய்தவாயிரத்துள்ளிவை] - "யதாமுஷ்யாயணோ வேதா:" என்கிறபடியே வேதங்கள் அபிஜாதமானபடி. வேதம் பரதசைபோலே, அவதாரம் போலே திருவாய்மொழி. [உடன் - பாட வல்லார்] - ஸாபிப்ராயமாகக் கற்குமவர்கள். [வைகலும் - வானோர்க்காராவமுதே] - ஸர்வகாலமும் நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யபூதராவர். அதுக்கடி - "உபாயோபேயங்களிரண்டும் ஈச்வரன்" என்றிருக்கு மது அவர்களுக்கு அபிமதமாகையாலே.

ஈடு.—நிகமத்தில்—இத்திருவாய்மொழியை ஸாபிப்ராயமாகக் கற்குமவர்கள், நித்ய ஸூரிகளுக்கு என்றும் போக்யராவரென்கிறார்.

[தெய்வநாயகன்] ஸர்வேச்வரன். [நாரணன்] தன்னுடைமை இழக்கவிடாத வத்ஸலன். [திரிவிக்கிரமன்] தன்னையிரந்தார்க்குத் தன்னையழியமாறியும் காரியம் செய்து தலைக்கட்டிக் கொடுக்குமவன். [அடியிணைமிசை] திருவடிகளிலே. [கொய் கொள்பூம்பொழில் சூழ்] நித்யவஸந் தமானசோலை. (இவர் உபாயாத்யவஸாயத்தாலே தரித்தவாறே) எப்போதும் கொய்கைக்குப் பக்வமாயிருக்கை. [குருகூர்ச்சடகோபன்] ஸ்ரீகீதையில் வ்யாவ்ருத்தி. [செய்தவாயிரம்] அர்த்தம் வேதார்த்தமேயாகிலும், வேதம்போலே தான்தோன்றியன்று. பரத்வம்போலே வேதம், அவதாரம்போலே இதிஹாஸபுராணங்கள். அர்ச்சாவதாரம்போலே திருவாய்மொழி, செய்த வாயிரமிறே. தமப்பனில்லாதவிழுவுதிர சக்ரவர்த்திக்குப் பிள்ளையானப்போலே. (ஆயிரம்

திருவாய்மொழியிலுள்ளே ச்ரமஹரமான சிரீவரமங்கையை மேவினபத்தையும்) [உடன் பாடவல்லார்] ஸாபிப்ராயமாகப் பாடவல்லார். இவர் தம் உபாயகூர்யதையை அநுஸந்தித்துப் பாடவல்லார். [வைகலும் வானோர்க்கு ஆராவமுதே] காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யபூதராகப்பெறுவர். தேவஜாதிகள் அம்ருதம்பெற்று க்ருதார்த்தராமாபோலே, நித்யஸூரிகள் "இவர்களைப்பெற்றோம்" என்று க்ருதார்த்தராவர். ப்ராப்யாந்தர நிரபேக்ஷமான பகவத் ருசியையுடைய அவர்கள், ப்ராப்யாந்தர நிரபேக்ஷமான பகவத்ருசியையுடைய இவரை விரும்பியிருக்கையாலே; ப்ராப்யாந்தர நிரபேக்ஷராய் இத்தை அநுபவிக்கவல்லரானவர்கள் நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யராவர்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாந்திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே: ப்ரவேசம்

ஒ.—எட்டாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி சிரீவரமங்கலநகரிலேபுக்கு ஸ்வாமிஸ்ஷிதத்தைப் பெறுமையாலே மிகவும் அவஸந்நரான ஆழ்வார், தமக்கு ஏதேனும் தசைவந்தாலும் எம்பெருமான் திருவடிகளே சரணம் என்னும் இஜ்ஜ்ஞாநத்தைப் பெற்றோமென்னும் ப்ரீதியாலே தரித்து; ஸ்ரீபரதாழ்வான், தனக்குப் பெருமானைப்பிரிகையாலேவந்த வ்யஸநமும், பெருமாள் திருமுடிசூடியருளப் பெறுமையாலேவந்த வ்யஸநமும், 'இதுக்கு நிமித்தபூதன் நான்' என்றுஉண்டான லோகாபவாதத்தாலே வந்த வ்யஸநமும் எல்லாம் பெருமாள்திருவடிகளிலே செல்லத் தீருமென்று மநோரதித்தாப்போலே, 'திருக்குடந்தையிலேசெல்ல நம்மநோரதங்களெல்லாம் பூர்ணமாம்' என்று ஆராவமுதாழ்வார்திருவடிகளிலே வந்துபுகுர; அவரும் திருவாயைத்திறந்து தம்முடைய ஆர்த்திதீர ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தல், திருக்கண்களாலே நோக்குதல், அக்ரூரனை அழைத்துத்தழுவினாப்போலே அழைத்துத் தழுவியருளுதல்செய்யாமையாலும், தம்மை ஸம்ஸாரஸ்த்தராக அநுஸந்திக்கையாலும் மிகவும் அவஸந்நராய்; எப்போதும் புஜியாநின்றாலும் பர்யாப்திபிறவாத அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை மிகவும் அநுஸந்தியா நின்றுகொண்டு ஸ்தநந்தயப்ரஜை ஸ்தந்யார்த்தியாய் நோவுபட்டுத் தாய்க்காற்கீழேசெல்ல, அவள் அங்கீகரியாதே உபேக்ஷித்தால் ப்ரஜை கதறுமாபோலே தம்முடைய அபேக்ஷிதம்பெறுமையாலே கூப்பிடுகிறார்.

இ.—எட்டாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி வானமாமலைதிருவடிகளிலே சரணம்புக்கவிடத்திலும் ஸ்வாபிமதம்பெறுமையாலே அவஸந்நரானவர், "எல்லாதசையிலும் அவனேயுபாயம்" என்னும் ஜ்ஞாநத்தைப்பெற்றோமே! என்று ப்ரீதராய் தரித்தார்; அத்தாலும் ப்ராபித்தாராகாமையால் அத்தரிப்புச் செல்லகடத்தத் திருக்குடந்தையிலேசென்று, "பரமபதம் கலவிருக்கையாயிருக்க இங்கேவந்துகண்வளர்ந்தருளுகிறது குறைவாளர்குறை தீர்க்கைக்காகவன்றோ; இனி நம்மபேக்ஷிதம் செய்யாதொழியக்கூடாது" என்று தம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் மநோரதித்துக்கொண்டு; ஸ்ரீ பரதாழ்வான், 'தம் ஆர்த்தியெல்லாம் பெருமான்திருவடிகளிலேசெல்லத் தீரும்'' என்று மநோரதித்துக் கொண்டுசென்றாப்போலே, ஆராவமுதாழ்வார்திருவடிகளிலேசெல்ல; "மாமக்ரூரேதி வக்ஷ்யதி'' என்கிறபடியே விளிவுதல், குளிரநோக்குதல், அணைத்தல்செய்யாமையாலே, ஸ்தநந்தயப்ரஜை முலையைவிளைத்து விடாய்த்துத் தாய்பக்கலிலேசெல்ல அவள்முகம் பெறாதே தடுமாறுமாபோலே; திருவடிகளில் ஸம்பந்தத்தையும், ஸந்நிதியுண்டாயிருக்கிற படியையும், கிடையாவிடிலும் விடவொண்ணாத போக்யதையையும்சொல்லி, கேட்டாரடைய நீராம்படி கூப்பிடுகிறார். ஒருகாற்பண்ணினப்ரபத்தி பலித்ததில்லையென்று, தவிருமவரல்லர்; மேன்மேலென

சரணம்புகுமித்தனை. அப்படியிருக்கையாயிற்று - மஹாவிச்வாஸமாகிறது. அங்கு ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குப் பெருமாள் முகங்காட்டாவிட்டது, தம்ப்ரதிஜ்ஞை தலைக்கட்டுகைக்காக; இங்கு ஆழ்வாருக்கு முகங்காட்டாதொழிந்தது, ப்ரபந்தம் தலைக்கட்டுகைக்காகவும், விடாயைப்பிறப்பித்து முகங்கொடுக்கைக்காகவும்.

ஈடு.—சிரீவரமங்கலநகரிலே எழுந்தருளியிருக்கிற வானமாமலைதிருவடிகளிலே, வேரற்ற மரம்போலேவிழுந்து அநந்யகதிகளாய்க்கொண்டு சரணம்புக்கார்; இவர் அப்படிபெரியவார்த்தியோடே சரணம்புகச்செய்தேயும் வந்துமுகங்காட்டாதிருக்க; கடலிலமிழ்ந்துவார் அங்கே ஒரு மிதப்புப்பெற்று தரிக்குமாபோலே, "இவ்வளவிலும் 'வேறொன்றுமேபேறு' என்றிருத்தல் மற்றொருவர்வாசலிலே சென்று கூப்பிடுதல்செய்யும் ப்ரமத்தைத் தவிர்த்தானிறே" என்றுகொண்டு தரித்த இதுதான் திருக்குடந்தையளவும் கால்நடைதந்துபோகைக்கு உடலாயிற்று. என்றான், இங்குத் தம்மபேக்ஷிதம் கிட்டாதொழியவும் அங்கேறப்போகவேண்டுவானேன்? என்னில்,—"ஒருகால் ப்ரபத்திபண்ணினோம், அதுபலித்ததில்லை" என்று, நாஸ்திக்யத்தாலே விச்வாஸம்குலைந்து ருசியும் நெகிழுமவரன்றே; "ஆச்ரிதார்த்தமாக எழுந்தருளியிருக்கிறவன் நங்காரியஞ்செய்து தலைக்கட்டாமையில்லை, இன்னவிடங்களிலே செய்யக்கடவோம், என்று வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்குமிறே; ஆனபின்பு, இங்குச் செய்யப்பார்த்திலனாகில் மற்றோரிடத்திலே செய்கிறான்; இனித்தான், ஸ்ரீபரதாழ்வான் 'பெருமானை மீட்டுக்கொண்டுவந்து திருவபிஷேகம்பண்ணவேணும்' என்று பரித்துக்கொண்டுசெல்ல 'பதினாலாண்டும் கழித்தல்லது மீளோம்' என்னும் ஸ்வதந்த்ரனிறே; ஆகையாலே நமக்கு நாலுநாள் தாழ்த்ததேயாகிலும் நங்காரியம் செய்யாமையில்லை" என்றுபார்த்து, "திருக்குடந்தையிலேசென்றுபுகவே நம்மபேக்ஷிதங்களெல்லாம் கிட்டும், நமக்கு ஒருகுறைகளுமில்லை" என்று புக; ஸ்ரீபரதாழ்வான் "ராஜ்யத்துக்கு நிமித்தபூதனானேன்" என்றத்தாலே ஒருபுண்பாடும், "தாயைக்கொண்டு ராஜ்யத்தை வாங்கிப் பெருமானைக் காடேறப்போகவிட்டான்' என்று நாட்டார் சிறுபாறென்றிருப்பார்கள்' என்றத்தாலேவந்ததொரு பயத்தையு முடையனாய்க்கொண்டு; நான் திருவடிகளிலே சென்றுகிட்டினால் ப்ராதாவல்லேனோ! சிஷ்யனல்லேனோ! தாஸனல்லேனோ! என்பக்கல்ப்ரஸந்நராய் க்ருபைபண்ணியருளாதொழிவரோ! என்று பார்த்து; அம்பெய்வார் படையிரட்டிக்கொண்டுபோமாபோலே இருவயோத்யையிலுள்ளாரில் வ்ருக்ஷங்களகப்பட ஆர்த்தியிலே தன்னில் குறைந்தாரில்லையிறே, நம்மார்த்திகண்டு மீண்டிலராகிலும் ஆர்த்தர்பலரையுங்கண்டால் மீளாமையில்லையென்று பார்த்து *ஏபிச்ச ஸசிவை:* என்கிறபடியே இவன்செல்ல; பெருமாளும், "ராஜ்யதந்த்ரங்களிற் குறைபடாமல் நடத்தாநின்றாயே? காரியங்கள் செய்யுமிடத்தில் மந்திரிகளோடேகூடிச் செய்யாநின்றாயே?" என்றாப்போலே இவனுக்கிடமற வார்த்தை கேட்டாப்போலே; இவர்புக்கவிடத்தில் திருக்கண்களை அலரவிழித்துக் குளிரநோக்கியருளுதல், திருப்பவளத்தைத்திறந்து ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தல், அணைத்தல்செய்யக் கண்டிலர். *மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி* என்றாப்போலே ப்ரதிகூலர்சோறுண்டு வளர்ந்தவன் மநோரதம்பெற்றானிறே; அப்படியே தம்மையும் கிட்டவந்து அணைக்கப்பெறாமையாலே மிகவும் அவஸந்நராய், போக்யதையாலும் ஈடுபட்டு, ஸௌந்தர்யாதிகளாலும் போர நொந்து ஸ்தநந்தயப்ரஜை தாய்பக்கலிலேகிட்ட முகம்பெறாவிட்டால் அலமந்து நோவுபடுமாபோலே அவன்ஸந்நிதியிலே தளர்ந்துகிடந்து கூப்பிட்டு இன்னமெத்தனைத்திருவாசல் தட்டித் திரியக்கடவேன் என்னும் ஆர்த்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார்.

ஆராவமுதே அடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே*
நீராயலைந்துகரைய உருக்குகின்றநெடுமாலே*
சீரார்செந்நெற்கவரிவீசும் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை*
ஏரார்கோலந்திகழக்கிடந்தாய் கண்டேனெம்மானே. (1)

ஒ.—முதற்பாட்டில், உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே என்னை நீராக்காநின்றுள்ள உன்னைக் கண்ணாரக்கண்டேனித்தனை, என்னைக்குறித்து ஆலோகாலாபாதிகள்பண்ணியருளக் காணப்பெறிலேன் என்கிறார். [ஆராவமுதே] - எப்போதும் அநுபவியாநின்றாலும் த்ருப்திபிறவாதபடி

நிரதிசயபோக்யமானவனே! [அடியேன் என்றுதொடங்கி] - உன்பக்கலுண்டான ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே அசேதநமான என்னுடைய சரீரமுங்கூட அத்யந்த சிதிலமாம்படிபண்ணுகிற அபிநிவேசப்ரகர்ஷத்தை யுடையவனே! இப்படி சைதில்யத்தை எனக்குப் பிறப்பியாநின்றுவைத்து எட்டாதிருக்கிறவனென்று மாம். [சீரார்செந்நெல் என்றுதொடங்கி] - மிகவும் கனக்கையாலே அசைந்துவருகிற செந்நெற்கதிர்கள் கவரிவீசினாப்போலேயாம் பெருநீரையுடைய திருக்குடந்தையிலே என் நாதனான நீ, அழகுசமைந்த ஒப்பனை நிறம்பெறும்படி கிடந்தருளினாய், அது காணவும் செய்தேன். செழுநீரென்று அழகிய நீரென்றுமாம்.

இ.—முதற்பாட்டில், உன்னழகாலே என்னை நீராக்காநின்றுள்ள உன்னைக் கண்வளரக்கண்டேன்; உணர்ந்து குளிரநோக்குதல், அணைத்தல் செய்யக்காண்கிறிலேனென்கிறார். [ஆராவமுதே இத்யாதி] - ''கிடைத்ததில்லை'' என்று ஆறியிருக்கலாம்படியோ உன்வடிவழகு. இத்திருவாய்மொழியில் இவருடைய விடாய்க்கெல்லாம் நிதாநமிது. அநுபவியாநின்றாலும் பர்யாப்திபிறவாதபடி நிரதிசயபோக்யமான விஷயத்தை இழந்திருக்கவோ. நாட்செல்லநாட்செல்ல விடாயைப்பிறப்பிக்கும் விஷய மென்கை. ''அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமே''. தானே தன்னையநுபவிக்கப்பார்த்தாலும் துணைகொண் டிழியவேண்டியிறேயிருப்பது; ''ஸஹபத்ந்யா விசாலாக்ஷ்யா''. ஸர்வாதிகாரமாய் ஸதாஸேவ்யமாய் பந்தநிவர்த்தகமாயிறே இவ்வம்ருதமிருப்பது. லோகஸாரங்க மஹாமுநிகளை இத்தேசத்திலே யழைப்பித்த சொல்லிறே. அடியேனென்கிறது - ''யஸ்யாஸ்மி'' என்கிற வசநத்தாலன்று; போக்யதைக்குத்தோற்றுச் சொல்லுகிறார். [அடியேனுடலம்] - ஜ்ஞாநகுணகமான ஆத்மவஸ்து அழியுமளவன்றிக்கே, அசேதநமான சரீரத்தளவும் செல்லக் கரைகை. ஆத்மவஸ்து உத்தேச்யத்திலே ஈடுபட்டு அழியாமைக்குக் கட்டின கரை யாயிற்று சரீரம், அதுவும் அழிந்ததென்கை. [நின்பால்] - சேதநாசேதநவிபாகமற அழிக்கவல்ல உன் பக்கலிலே. ''அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: - உபதப்தோதகா நத்ய:''. [அன்பாயே] - அசித்த்ரவ்யமன்றியே ''ப்ரேமத்தையிட்டுச்செய்தது'' என்னலாம்படியிருக்கை. அன்னமயமாயிருக்கையன்றிக்கே, ப்ரேமமயமா யிருக்கை. காதற் குருகூர்ச்சடகோபனிறே. சரீரமானது கட்டுக்குலைந்து அன்பாய், அதுதான்போய் நீரா யலைந்துகரையும்படி யுருக்கிற்று. [உருக்குகின்ற] - இத்தலையழியாநிற்க அத்தலை முதலடியிட்டதில்லையா யிருக்கை. [நெடுமாலே] - ஸர்வேச்வரனென்னுதல், போக்யதையின் மிகுதியைச்சொல்லுதல். வ்யாமோ ஹாதிசயத்தைச்சொல்லுதல். இப்படி சைதில்யத்தைப் பிறப்பியாநின்றுவைத்து எட்டாதிருக்கிறவ னென்னுதல். தன்போக்யதையாலே சைதில்யத்தைப்பிறப்பியாநிற்கையென்னுதல், தன்வ்யாமோஹா திசயத்தைக்காட்டி, சைதில்யத்தைப் பிறப்பியாநிற்கிறவனென்னுதல். [சீரார் இத்யாதி] - மிகவும் கனக்கையாலே அசைந்துவருகிற செந்நெற்கதிர்கள் கவரிவீசினாப்போலேயிருக்கை. கண்வளருகிற விடத்தில் பரிசர்யைபண்ணுகிறாப்போலேயிருக்கை. சேஷவஸ்துவின்வ்யாபாரத்தை, உடையவன் சேஷ வ்ருத்தியாக நினைக்கிறபடி. [செழுநீர்] - ஜலஸம்ருத்தியைச் சொல்லுதல், அழகியநீரென்னுதல். கண் வளருகிறவருடைய ஸௌகுமார்யத்துக்குச் சேரும் ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தாகை. [ஏரார்கோலம்] - அழகுமிக்கவொப்பனை. [கோலந்திகழ] - இவ்வொப்பனையழகு நிறம்பெறும்படியாயிற்று கண்வளர்ந் தருளிற்று. அல்லாதார்க்குக் கிடந்தபோது வைரூப்யமுறைத்திருக்கும், இங்கு அழகுறைத்திருக்கும்; ''ஸ மயா:போதித: ஸ்ரீமாந்''. [கிடந்தாய்கண்டேன்] - கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி கண்டேன். உணர்ந்து குளிரநோக்குதல் அணைத்தல் இன்சொல்லுச்சொல்லுதல் செய்யப்பெற்றிலேன். கண்ணாலேகாணப் பெற்றேன். நினைத்த பரிமாற்றம் பெற்றிலேன். பரிமாற்றம் பெறுவிட்டால் ஆறியிருக்கலாயிற்றிறே ப்ராப்தியில்லையாகில், வடிவழகோபாதியும் நலியாநின்றது ஸம்பந்தமும், ஸ்தநந்தயப்ரஜை தாய் என்று அறிந்தால் 'முலை முலை' என்னுமாபோலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றோ கூப்பிடப்பண்ணுகிறது.

ஈடு.—முதற்பாட்டு. உன்னழகாலே என்னையுருக்குகிற உன்னைக் கண்வளர்ந்தருளக் கண்டேன் குளிரநோக்குதல் அணைத்தருளுதல் செய்யக்காண்கிறிலே னென்கிறார்.

[ஆராவமுதே] அநுபவியாநின்றாலும் க்ரமப்ராப்திபற்றாத விஷயத்தைப் பிரிந்தார் எங்ஙனே ஆறியிருக்கும்படி. முற்பட தர்சநமாய், அநந்தரத்திலே அணுகி, பின்னை ஸ்பர்சமாய் இப்படியேயிறே அநுபவப்ரகாரங்கள்; அத்தனைக்ரமம் பார்த்திருக்கவொண்ணாதபடியா யிருக்கை. [ஆராவமுதே] கடலில் உப்புச்சாறுகுடிப்பார்க்கு தேவயோனியிலே பிறக்கவேணும்,

ப்ரஹ்மசர்யமநுஷ்டிக்கவேணும், இத்தனைபட்டால் ஸக்ருத்ஸேவ்யமாயிருக்கும்; இது அங்ஙனன்றிக்கே, ஸர்வாதிகாரமுமாய், ஸதாஸேவ்யமுமாய், ப்ரஹ்மசர்யாதி வைகல்யமுண்டானவையும் தானே பரிஹரிக்கக்கடவதாயிருக்கும். உத்தரபூமியிலே லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் வர்த்தியாநிற்க, இங்குத்தையானொருவன் அங்கே நச்செல்ல, "பிள்ளாய், தக்ஷிணபூமியில் விசேஷமென்" என்றுகேட்க, "திருவாய்மொழி என்றொரு ப்ரபந்தமவதரித்து சிஷ்டர்கள் பரிக்ரஹித்துப் போரக்கொண்டாடிக்கொடுபோகாநின்றார்கள்" என்ன, 'அதிலே, உனக்குப்போவதொரு சந்தைசொல்லிக்காணாய்'' என்ன, "ஆராவமுதே, என்கிறவித்தனையும் எனக்குப்போம்' என்ன, "நாராயணாதி நாமங்கள் கிடக்க, இங்ஙனேயுமொரு திருநாமமுண்டாவதே" என்று அத்ருப்தராய், 'இச்சொல் நடையாடுகிற தேசத்தேறப்போவோம்'' என்று அப்போதே புறப்பட்டுப்போந்தார். [ஆராவமுதே] *ஸஹபத்ந்யா* ஆழங்காலிலே யிழிவார் ஒரு கொம்பைக் கொடியைப் பிடித்து இழியுமாபோலே. *பத்ந்யா ஸஹ* கின்னகத்திலிழிவார் தேசிகரைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டிழியுமாபோலே, பெருமாள் பெரிய பெருமாளை யநுபவிக்கும்போது பிராட்டியைக் கூடக்கொண்டாயிற்றிழிவது; *விசாலாக்ஷ்யா* இவருக்குப் பெரியபெருமாள் பக்கலுண்டான ப்ரேமாதிசயத்தைக் கண்டு, தன்னையநுபவிக்கும்போதையிற்காட்டிலும் உடம்பெல்லாம் கண்ணானபடி. *நாராயணமுபாகமத்* இவர் கிடையிருக்கிறபடி. இக்கண்ணுக்கிலக்காய் ஆழங்காற்படாதே அவ்வருகுபட்டார்: இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று - தான் தன்னையநுபவிக்கும்போதும் கூட்டுத்தேடவேண்டும்படியாயிற்று, ஆராமையிருக்கும்படியென்கிறது. [ஆராவமுதே] இத்திருவாய்மொழியில் இவர்க்குண்டான ஆற்றாமைக்கெல்லாம் பீஜம் இப்பதமாயிற்று: [அடியேன்] மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஸ்வரூபத்தால் சொல்லுகிறாரல்லர், போக்யதைக்குத் தோற்றுப் புகழ்வ்விச்சொல்லுகிறார். *பரவாநஸ்மி* என்றவர் *குணைர் தாஸ்யமுபாகத:* என்றாப்போலே. [உடலம்நின்பாலன்பாயே] சேஷத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமானால் தேஹம் அதுக்கு விரோதியாய் நிற்கும்நிலை குலைந்தது: *அஹம்* என்றிருக்கக்கடவ இவர்தாம், அடியேனென்றது—விஷயத்தினுடைய போக்யதாதிசயமிறே; அப்படியே சரீரமும் விஷயாதீநமாக அழிந்தபடி. சேஷத்வாகாரமான ஆத்மாவைத் தன்வழியே இழுக்கை தவிர்ந்து, அதன்வழியே தானொழுகும்படியாயிற்று. ஜ்ஞாநாநந்த - ஸ்வரூபனான ஆத்மாவாதல், அதுக்குத்தோள்தீண்டியான ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமான மநஸ்ஸாதலன்றிக்கே இவற்றுக்கு அவ்வருகான த்வங்மாம்ஸ மேதோஸ்த்திமயமான சரீரமும் அழியும்படியாயிற்று. [நின்பாலன்பாயே] சேதநாசேதந விபாகமற அழிக்கவல்ல உன்பக்கலிலே, அன்புக்கு ஆச்ரயமாகை தவிர்ந்து அன்புதான் ஒரு வடிவு கொண்டாப்போலே யிராநின்றது. [நீராயலைந்து] உடலம் அன்பாய், அன்புதான் நீராய்க் கொண்டு, அலையாநின்றது. மூன்று நச்ரவணமாய், அநந்தரத்தில் மநநமாய், பின்னை பாவனையாய், அது ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமாய்க்கொண்டு அவ்வடைவிலே வருகிறதன்றே; விஷயமழிக்க, அழிகிறவித்தனையிறே: [நீராயலைந்துகரைய] நீர், தன்பக்கலிலகப்பட்டத்தைக் கரைத்துத் தான் கரையாதிருக்குமாயிற்று; இங்கு அங்ஙனன்று, நீர்தானாயிற்றுக் கரைகிறது. அன்புநீரானால், நீர்தான் கரையத்தட்டில்லையே. இத்தலையளவு இதுவானால் அத்தலை செய்கிறதென்? என்னில், [உருக்குகின்ற] அழிக்கைக்கடியிட்டவித்தனையாயிற்று. அழிப்பானொருவன் "ஆபரணாதிகள்" என்றுபாராதே உருக்கியழிக்குமாபோலே காணும் இவனும் உருக்கியழிக்கிறபடி. தேசமான வணிகலனு மிவர்கைக்கூப்புச் செய்கையிறே. ஆழ்வார்க்குள்ள வுடலையுருக்கி யழிக்குமித்தனையோ? என்னில்,—[நெடுமாலே] எதிர்த்தலையிலழிவு கண்டபின்பிறே இத்தலையிலழிவு. அவனுடைய வ்யாமோஹத்தைப் பார்க்கில் இதொன்றும் போராதபடியாயிருக்கும். அவனுடைய அழிவு சொல்லும்போது இனி இவ்வடைவில் வாசகசப்தமிட்டுச் சொல்லவொண்ணாது. [நெடுமால்] என்னி லென்னுமித்தனை. மாலென்று - வ்யாமோஹம். நெடுமாலென்று - மிக்க வ்யாமோஹத்தையுடையனாயிருக்கை. அன்றிக்கே, மாலென்று பெரியோனென்றபடியாய், அதுதானும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளளவோ? என்னில்,— அல்ல, மனிசர்க்குத் தேவர்போலத் தேவர்க்கும் தேவனென்கிறது. நெடுமாலென்று - ஸர்வேச்வரனென்றபடி. அவனுடைய பெருமையும் இவரையழிக்கைக்கு உடலாமித்தனையிறே. [சீரார் இத்யாதி] மிக்ககனத்தையுடைத்தான செந்நெற் கதிர்களானவை கண்

வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு, பரிசர்யைபண்ணுவாரைப்போலே அசையாநிற்கும். சீர் - கனமும், அழகும். கவரிபோலே வீச. கவரி-சாமரம். அன்றிக்கே, செங்கெலுக்குச் சீர்மையாவது ஆராவமுதாழ்வார்க்கு அமுதுபடியாகிற சீர்மையாகிறுமாகிறது. அப்போது *அஹமந்நம்* என்கிற சீர்மை. [கவரிவீசும்] *அகாலபலிநோ வ்ருக்ஷா:* என்னுமாபோலே. அறுத்து கட வேண்டாபோலேகாணும். கருத்தறிந்து அடிமைசெய்வாரைப்போலே, சேஷவஸ்துவின் வ்யாபாரமடைய சேஷி தனக்கு அடிமையாக நினைத்திருக்கிறபடி. [செழுநீர்] கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸௌகுமார்யத்துக்குப்போரும்படி அழகிதான ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருக்குடந்தையிலே. செழுநீர் - பெருநீரென்றுமாம். [ஏரார் கோலம் இத்யாதி] அழகுசமைந்த வொப்பனை நிறம்பெறும்படி கண்வளர்ந்தருளினாய். காட்டார் உலாவித்திரியும்போது அவயவங்களிலுண்டான பொல்லாங்குகள் மறைந்து ஒன்றுபோலேயிருக்கும்; ஓரிடத்திலே யிருத்தல் கிடத்தல் செய்தவாறே வைகுப்யந்தோற்றிக் கண்கொண்டு பார்க்கவொண்ணாதபடியிருப்பர்கள்; இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே, *ஸ மயா போதித: ஸ்ரீமாந்* என்று கிடந்த கிடைக்கு ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படியிருக்கை. "இவனுணரில் செய்வதென்" என்று வயிறுபிடிக்க வேண்டும்படியிருக்கை. [கிடந்தாய்கண்டேன்] *ஸுகஸுப்த:* என்கிறபடியே கிடையழகைக் கண்ணாலே காணப்பெற்றேன், நினைத்தபரிமாற்றம் பெற்றிலேன். (என்னைப்பற்ற) எழுந்திருத்தல், இருத்தல், உலாவுதல் "என்செய்தாய்" என்னுதல் அணைத்தல் செய்யப்பெறுகிறிலேன் [எம்மானே] "இதுகம்மது" என்று இராதொழியப்பெற்றேனாகில் நான் ஆறியிருக்கலாயிற்றே. வடிவோடொக்க ப்ராப்தியும் என்னை நலியாநின்றது. ப்ராப்தியையிட்டு இப்படி என்னை நலியலாமோ வென்கிறார்.

எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த்தி! என்னையாள்வானே*
எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்றால் ஆவாயெழிலேறே*
செம்மாகமலஞ்செழுநீர்மிசைக்கண்மலரும் திருக்குடந்தை*
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே! என்னான்செய்கேனே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், தன்திறத்தில் செய்தருளின உபகாரத்தையும் ஆச்ரிதவிஷயத்தில் செய்தருளும் உபகாரங்களையும் எம்பெருமானுக்கு அறிவித்து, ஏவம்பூதனான நீ என் அபேக்ஷிதம் செய்தருளுகிறிலையென்று அவஸந்நராய், கிம்கர்த்தவ்யதாமூடராய்க் கூப்பிடுகிறார். [எம்மானே என்று தொடங்கி] - எனக்கு நாதனுமாய் என்னோட்டை ஸம்ச்லேஷைகதாரகஸ்வரூபனுமாய் விச்லேஷதசையிலும் நான் அவஸந்நனாகாதபடி உன்குணங்களாலே என்னை நிர்வஹிப்பதும்செய்து ஆச்ரிதர்க்கு சுடாக தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயமாய் அதிச்லாக்யமான எல்லாவடிவையுமுடையையாகவல்லையுமாய், ஆச்ரிதபரித்ராணம்பண்ணப்பெற்றதால் நிரதிசயதீப்தியுக்தனுமாய் மேனாணித்திருக்குமவனே! [செம்மா கமலம் என்றுமேலுக்கு] - சிவந்து பெருத்திருந்துள்ள தாமரைப்பூக்கள் பெருநீர்மேலே மலராநின்றுள்ள திருக்குடந்தையிலே அழகிய தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்கள் அலரக்காண்கிறிலேன். நான்செய்வதென்?

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், கண்வளரக்கண்டேன், கண்களாலே குளிரநோக்கக் காண்கிறிலேன் என்று முன்புபண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார். [எம்மானே] - நீ நினைத்தபடிசெய்யுமித்தனைபோக்கி என்னுடைய ஹிதத்துக்கு நான்கடவேனோ. உடையவன் நினைத்தபடியன்றோ உடைமை. [என்வெள்ளைமூர்த்தி] - ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷகமாக என்னை விஷயீகரித்தவனே! வெளுப்பாலே சுத்தியை நினைக்கிறது. மூர்த்தி - ரூபமாய், ஸ்வபாவத்தை நினைக்கிறது. சுத்தஸ்வபாவன். எனக்குத் தன்பேறாக வுபகரித்தவன். [என்னையாள்வானே] - உன்னைப்பிரிந்துமுடியும் தசைகளிலே குணஜ்ஞாநத்தாலே ஜீவிப்பித்துப்போந்தவனே! [எம்மாவுருவும்] [எ - உரு, மா - உரு] எவ்வுருவுகொண்டால் ஆர்த்தரக்ஷணம்தலைக்கட்டும், அவ்வுருவைக்கொள்ளும்; அதுதான் அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்தாநமாயிருக்கை. [வேண்டுமாற்றாலாவாய்] - இச்சையாலே என்னுதல், ஆச்ரிதர்க்கு சீடாகவென்னுதல். [எழிலேறே] -

திருப்பவளவொளிகொண்டுவிருப்பிற் காட்டில், ஆச்ரிதர்கார்யம் செய்யப்பெறுகையாலே நிரதிசய தீப்தியுக்தனாய் வேறுபட்டிருக்கை. ''பலபிறப்பாயொளிவருமுழுநலம்''. [செம்மாகமலம்] - சிவந்துபெருத்தகமலம். [செழுநீர்] - ஜலசம்ருத்தியைச் சொல்லுதல், தர்சநீயமென்னுதல். [அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே] - அழகிய தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள் அலரக் காண்கிறிலேன். [அம்மாமலர்] - அவற்றோடு ஸஜாதீயமாயிற்றின இரண்டுபூ அலரக் காண்கிறிலேனென்றுமாம். தம்பக்கல் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகை - இவை மலருகையாவதென்றிருக்கிறார். [என்னான்செய்கேனே] - இவையிரண்டுமலர்ந்து காணப் பெறாது தரியாத நான் என்செய்வேன். இவ்வூரில் புஷ்பங்களடைய மலர்ந்து வண்டுகள் மதுபானம்பண்ணிக் களிக்கச்செய்தேயும், இவையிரண்டும் மலர்ந்தால் அத்தேனைப்பருகவிருக்கிற நான் பட்டினிவிட்டே போமித்தனையோ.

௩-டு.—இரண்டாம்பாட்டு. இப்படி கூப்பிடச்செய்தேயும் ப்ரதிவசநம் பண்ணாமையாலே, ''உம்முடைய கார்யம் நீரே செய்யுமித்தனையன்றோ'' என்றிருந்தானாகக்கொண்டு, முன்பு பண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார்.

[எம்மானே] உடைமையோ! உடையவனோ உடைமையைநிர்வஹிப்பார். ''நீயே உன் கார்யம்செய்து தலைக்கட்டிக்கொள்'' என்கைக்கு வெறும்நானேயாயிருந்தேனோ. எம்மானே-என்னுதனே! [எம்மானேபொன்வெள்ளைமூர்த்தி] *பதிம்விச்வஸ்ய* *யஸ்யாஸ்மி* என்கிற ப்ரமாணங் கொண்டறிந்தேனோ. பின்னை எங்ஙனே செய்தபடி? என்னில்,—சுத்தஸ்வரூபனாகையாலே, தன்படிகளிலொன்றும் குறையாதபடி எனக்குத் தன்பேறாகத் தானே காட்டக் கண்டேன் சிறிது மயர்வுகெடக்க நீ யருளினையாகில் நான் ஆறியிருக்கலாயிற்றே. (மூர்த்தி—ரூபமாய், ஸ்வபாவத்தைத்தனைக்கிறது. சுத்தஸ்வபாவனே) [என்னையாள்வானே] காட்டுகிறபோது தெரியக்காட்டி, பின்னை என்வழியேயாக்கி என்னைக்கைவிட்டாயோ. அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமான வ்யஸநங்களையும்போக்கி குணஜ்ஞாநத்தாலே தரிப்பித்துக் கொண்டு போந்தபடி. [எம்மாவுருவும்] எனக்காகவும் ஆச்ரிதர்க்காகவும் நீபடும்பாடு அறிவுதியே. எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான விக்ரஹம். அதாவது *ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய* என்கிறபடியே அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்தாநமாயிருக்கை. [வேண்டுமாற்றால்] ''தனக்குவேண்டுருக்கொண்டு'' என்கிறபடியே இச்சையாலேயென்னுதல், ஆச்ரிதர் வேண்டுமாற்றாலென்னுதல். ''தமருகந்ததெவ்வுருவமவ்வுருவந்தானே'' என்னக்கடவதிறே. [எவ்வுருவும் வேண்டுமாற்றாலாவாய்] ''எங்ஙின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்'', ஆச்ரிதார்த்தமாக நீகொள்ளாதவடிவுண்டோ. [எம்மாவுருவும்] எல்லாவடிவும் அவன்கொண்டதாகையாலே ச்லாக்யமாயிருக்கிறபடி. அதாவது *ஆவிர்ப்பூதம்* என்கிறபடியே அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்குமித்தனையிறே. *ரூபமவ்யத் ஹரேர் மஹத்* என்னுமித்தனையிறே. [வேண்டுமாற்றாலாவாய்] கர்மமடியாக இவன் பிறக்குமாபோலேயிறே அநுக்ரஹமடியாக அவன்பிறக்கும்படி. இருவர்க்கும் பிறவியொக்கும். இவனுக்குக் கர்மக்ஷயம்பிறக்க ஜந்மக்ஷயம்பிறக்கும். இவன் கர்மம் அவன்காலிலே குனியப்போம்; அவனுக்கு நித்யமாய்ச்செல்லாநிற்கும். இனிஅவனுக்குக்கர்மமென்னப்பார்க்கிறது அநுக்ரஹத்தையிறே, அதுதானும் நித்யமிறே அவனுக்கு. இவனுக்கு இவன்தன்னளவிலே பிறக்கவமையும், அவனுக்கு எல்லார்க்குமாகப் பிறக்கவேணுமே. இவனுக்குக் கர்மமடியாக வந்ததாகையாலே ஸ்வார்த்தமாயிருக்கும். அவனுக்கு அநுக்ரஹமடியாக வந்ததாகையாலே பரார்த்தமாயிருக்கும். *பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவச* விறே. தவச என்கிறது உன்னுடைய பிறவி மெய்யாயிருக்குமாபோலே என்னுடையஜந்மமும் ஐந்த்ரஜாலிகமன்றுகாண். இப்படியிராதவன்று இவனுக்கு மார்விலே கைவைத்துறங்கவொண்ணாதே. [ஊழிலேறஇப்படி ஆச்ரிதார்த்தமாகப் பிறவாநின்றால் பழிப்புகளிற் குறைந்துவருமோ? என்னில்,—பண்டில்லாத வெழிலுமுண்டாயிருக்கை. கர்மத்தாலேபிறக்கிறே பிறக்கேடாவது. பலபிறப்பாயொளிவருமுழுநலமிறே. *ஸ உ ச்ரேயாந்பவதி ஜாயமாந* ஸ் ஏவ, என்கிறதிறே. எல்லார்க்கும் பிறக்கப்பிறக்கப் புகர் அழிந்துவரும்; இவனொருவனுக்கும் பிறவாநின்றால் புகருண்டாகாநிற்குமிறே. தேசமறியப்புகருண்டாய் செஞ்சுவெறுத்திருக்குமோ?

என்னில்,—"பிறக்கப்பெற்றேம்" என்னும் மேனணிப்பையுடையனாயிருக்கும். "பட்டிமேய்ந் தோர்காரேறு" என்கிறபடியே. வானிளவரசு என்கிறபடியே அகம்படிவைத்த அரசாயிருக்கும் அங்கு, அச்செருப்புத்திர ஸ்வைரம் ஸஞ்சரிக்கப்போந்த விடமிறே இது; ஆகையாலே, 'அங்கு நின்றும்போந்து பிறந்தபின்பாயிற்று எழிலேறாயிற்று. அடியறிவார் *பவாந் நாராயணோ தேவ:* என்றால், அது அஸஹ்யமாய், *ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே* என்றும் *அஹம்வோ பாந்தவோஜாத:* என்றும் சூழ்த்துக்கொடுக்கும்படியிறே அவதாரத்திலே மெய்ப்பாடிருக்கும்படி. [செம்மா இத்யாதி] அவதார காலத்திலுதவாதார்க்கும் இழக்கவேண்டாதபடியிறே கோயில்களிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. [செம்மாகமலம் இத்யாதி] பரிமளம் முகத்தேவந்தலைபெறிய அது தானே தொடைகுத்த கிடந்துறங்குகிறபடி. சிவந்த பெரிய கமலங்களானவை தர்சநீயமான நீரையறுக்கி மேலேயலருகிறபோது, கடல்நிறமான வடிவையும் அங்குத்தைய வயவங்களையும் காட்டாநின்றன. [செம்மாகமலம்] அரைக்ஷணத்திலே செவ்வியாறுகிறதாமரை அங்குத்தைக் கொப்பாகாதிறே. வருந்திச் சொல்லும்போதும் இத்தனை யேறிட்டுச் சொல்லவேணுங்காணும். [அம்மாமலர்க்கண் வளர்கின்றானே] அழகிய தாமரைப் பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள் அலரக் காண்கிறிலேன். [அம்மாமலர்] அவற்றோடே ஸஜாதீயமாயிற்றின இரண்டுபூ அலரக் காண்கிறிலேனென்றுமாம். [என்நான்செய்கேனே] இவையிரண்டு மலர்ந்தாலல்லது தரியா திருக்கிற நான் என்செய்கேன், திருக்குடந்தையிலே தாமரைகள்அலர்ந்தால் மதுபானம் பண்ணக்கடவ வண்டுகள் மதுபானம் பண்ணிக்களியாநின்றன, இத்தாமரைகள் அலர்ந்தால் மதுபானப்பண்ணக்கடவ வண்டு இங்ஙனே பட்டினிகிடந்துபோமித்தனையோ. [என்னுன் செய்கேனே] "இக்கூப்பீடு உருவச்செல்லும்" என்றிருக்கிறாயோ, சென்றற்றதுகிடாய். "இவையொழிய மதுபானம்பண்ணேன்" என்கையிறே இவர்க்கு இங்ஙன்படவேண்டுகிறது. இனி இவையலருகையாவது விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணுகைகாணும். அவன்கண் விழியாத போது இவர் கண்விழிக்கமாட்டாரே.

என்னுன்செய்கேன்யாரேகளைகண் என்னையென்செய்கின்றாய்*
உன்னாலல்லால்யாவராலும் ஒன்றும்குறைவேண்டேன்*
கன்னார்மதிள்சூழ்குடந்தைக்கிடந்தாய் அடியேனருவாணாள்*
சென்னாளெந்நாளந்நாள் உனதாள்பிடித்தேசெலக்காணே. (3)

ஈ.—மூன்றாம்பாட்டில், இப்படி கூப்பிட்டவிடத்திலும் ஸ்வாபிலஷிதம் பெருமையாலே 'நம்முடைய நிர்வாஹம் நாமே செய்துகொள்வோம்' என்று பார்த்தருளினானாகாதே! என்று நினைத்து; 'என்னுடைய அபேக்ஷிதங்கள் நீயே செய்தருளவேணும்' என்கிறார். [என் என்றுதொடங்கி] - உன்திருவடிகளைப் பெறுகைக்கு என்னுற் செய்யலாவதொரு ப்ரவ்ருத்தியில்லை; உன்னையொழிய வேறு நிர்வாஹகருண்டாக ஸம்பாவனையுமில்லை. என்னை நீயே விஷயீகரிக்கப்பார்த்தருளினாயோ? தானே யத்நம்பண்ணி வருகிறானென்று விடப்பார்த்தருளினாயோ? [உன்னாலென்றுமேலுக்கு]-நானேயத்நம்பண்ணி உன்னைப்பெற அமையுமென்று இருக்கிறாயாகில் என்னுடைய யத்நத்தாலேயாதல் ஹேத்வந்தரங்களாலேயாதல் வரும் ஒன்றால் தரிக்கும்ப்ரக்ருதியல்லேன். 'ஸ்நேஹிகளுக்கு என்புகுருகிறதோ?' என்று அஞ்ச வேண்டாதபடி செம்பாலேசெய்த திருமதிள்சூழ்ந்த திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! என்னுடைய ஆத்மா உண்டாய்ச்செல்லும்நாள் எத்தனைநாளுண்டு, அத்தனை நாளும் உன்திருவடிகளைப் பெற்றுச் செல்லும்படி பார்த்தருளவேணும்.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், இப்படி கூப்பிட்டவிடத்திலும் அபிமதம்பெருமையாலே, "தானே ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிவருகிறான்' என்று கைவிட்டிருந்தான்" என்று நினைத்து, என்னபேக்ஷிதம் செய்தருளவேணுமென்கிறார். [என்னுன் இத்யாதி] - உன் திருவடிகளைப்பெறுகைக்கு என்னுற் செய்யலாவதில்லை. எனக்கும் செயலுக்கும் என்னசேர்த்தியுண்டு. ஒருதுர்ப்பலன்தலையிலே மலையை யெடுத்தினாப்போலேயிருக்கையிறே என்னை ஸாதநாநுஷ்டாநத்திலே மூட்டுகையாவது. ஒருஸர்வசக்தி நிர்வஹிக்குமத்தை நான்செய்யவோ. நீர் துர்ப்பலரானால் வேறேசிலர் நிர்வாஹகரானாலோ ? என்ன,—[யாரேகளைகண்] -

[illegible] அசக்தரானவர்கள் எனக்கு ரக்ஷகராகவோ, அமிழ்ந்துவார் அமிழ்ந்துவாரை [illegible]. என்னளவும் புகுர நில்லாதவர்கள் எனக்கு ரக்ஷகராகவோ. [என்னையென் செய்கின்றாய்] - நீ [illegible]ப்பார்த்தாயோ, உபாயாந்தரங்களைக்காட்டி யகற்றப் பார்த்தாயோ. "நெறி காட்டி [illegible]". [உன்னாலல்லால் இத்யாதி] - நானும் எனக்குக்கடவனும், பிறரும் சக்தரானவன்றும், [illegible] நீயொழிய என்னால்வரும்பேயும் வேண்டா, பிறரால்வரும்பேயும் வேண்டாவென்கை. "[illegible]பாபபூதோ மே பவ". [கன்னார்மதிள்] - செம்பாலேசெய்த மதிளென்னுதல்; கன்னென்று - [illegible], தொழில்மிக்கிருந்துள்ள மதிளென்னுதல். என்புகுருகிறதோ" என்று ஆச்ரிதர்க்கு அஞ்ச [illegible]ருக்கை. அவன்சக்தியை யநுஸந்தித்துத் தமக்கு அவன் மதிளாக நினைத்திருப்பர், அவன் [illegible]த்தைப்பார்த்தால் மங்களாசாஸநம்பண்ணுமித்தனையிறே. மதிளுக்கு மதிளிடுகிறார். [illegible] ஸங்கேஹிதமாய் ஸுரக்ஷிதமானால் கொள்ளப்புகுகிறகார்யம் என்? என்னில்,—[அடியேன் [illegible]] - என்னுத்மாவுண்டாய்ச் செல்லும்நாள் எத்தனை நாளுண்டு, அத்தனை நாளும் உன்திருவடி [illegible]லே பெற்றுச் செல்லும்படி பார்த்தருள வேணும். [அடியேனுள்] - உனக்கு அநந்யார்ஹசேஷமான ஆத்மவஸ்து. தாம்நினைத்த பரிமாற்றம் கிட்டாமையாலே, "அதுக்கடியான அத்யவஸாயங்குலைகிறதோ" என்று அஞ்சி, அதுகுலையாதபடி பார்த்தருளவேணுமென்கிறா ரென்றுமாம். "உன்னாலல்லால் யாவ ராலும் ஒன்றும் குறைவேண்டேன்" என்கிறது குலையாதபடி பார்த்தருளவேணும். அத்யவஸாயமிது, குலையில்வந்தால் பரமபக்தியுக்தர், விளம்பத்துக்கு அடியென்? என்னில்,—பக்திவிபாகத்துக்காகவும், இவருடைய ப்ரேமம்வழிந்த சொல்லாலே நாட்டைத் திருத்துகைக்கும்.

௩.—மூன்றாம்பாட்டு. இப்படி நசையற்றாப்போலே துடித்துக்கிடந்து கூப்பிட்ட விடத்திலும், குளிரநோக்குதல் வினவுதல் செய்யாமையாலே, பேறு தம்மதானால் பெறு வார்க்கும் சில செய்யவேணுமென்று இருந்தானாகக்கொண்டு; நான் என்கார்யம் செய்கை யென்று ஒன்றுண்டோ, நீசெய்து தலைக்கட்டித்தரவேணுமென்கிறார்.

[என்னான்செய்கேன் யாரேகளைகண் என்னை யென்செய்கின்றாய்] என்மேலே விட்டிருக் கிறாயோ? பிறர்மேலே விட்டிருக்கிறாயோ? நீயேசெய்யக்கடவதாக நினைத்திருக்கிறாயோ? [என் னான்செய்கேன்] "நான் செய்வது எது?" என்று கேட்கிறாரல்லர், நான் செய்து தலைக்கட்டு வதாக நினைத்திருக்கிறவற்றுக்கும் எனக்கும் என்னசேர்த்தியுண்டு. [யாரேகளைகண்] அமிழ்ந்து கிறார் அமிழ்க்குகிறாரை யெடுக்கவோ. போதயந்த: பரஸ்பரம் பண்ணுகைக்கும் ஆளல்லாத வர்கள் என்கார்யம் செய்யவோ. [என்னை என்செய்கின்றாய்] "நெறிகாட்டி நீக்குதியோ, நின் பால் கருமாமுகில்மேனி காட்டுதியோ" நீ நினைத்திருக்கிறதென் ? [என்னான்செய்கேன் யாரே களைகண் என்னை யென்செய்கின்றாய்] என்னையறியாயோ! பிறரையறியாயோ! உன்னையறியாயோ! என்னை காரணகவன்றோ புத்திபண்ணியிருக்கிறது. [யாரேகளைகண்] என் னளவுகிட்டாதார் எனக்கு ரக்ஷகராகவோ. [என்னையென்செய்கின்றாய்] நீசெய்து தலைக்கட்டப் பார்த்தாயோ? அன்றிக்கே, 'ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிவாரும்' என்று களன் தமயர்திக்கு வழிகாட்டினாப்போலே கைவிடப்பார்த்தாயோ? [என்னான்செய்கேன்] தாம் கைவாங்ினபடி. [யாரேகளைகண்] பிறர்பக்கல்நின்றும் கைவாங்கினபடி. [என்னையென்செய்கின்றாய்] *மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு* என்னப்பார்த்தாயோ? *மாசுச:* என்னப்பார்த்தாயோ? [உன்னாலல்லால் யாவராலும் ஒன்றும் குறைவேண்டேன்] நீ *மாம் நமஸ்குரு* என்றால் எனக்கு சோகம்போகாது காண். பெறுவது உன்னையேயாகிலும் உன்னாலே பெறுமன்று வேண்டுவன், என்னாலும் பிறராலும் பெறும் உன்னையும் வேண்டேன். உன்னாலல்லால் என்கிற வித்தை - உபேய விஷயமாக்கி, "உன்னையொழிய மற்றொன்றால் எனக்கொரு குறையில்லை" என்று சொல்லு வாருமுண்டு. [யாவராலும்] யாவையாலுமென்னாதே, யாவராலுமென்கிறது - "உபாயபாவம் ஒருசேதநனாலே" என்றிருக்கையாலே. [ஒன்றும் குறைவேண்டேன்] அல்லாதவற்றுக்கும் அபேக்ஷிதத்தியுண்டேயாகிலும், காலன்கொண்டு மோதிரமிடுமாபோலே ஸ்வரூபவிரோதி யானது எனக்குவேண்டா. கடல்கடத்தப்பெறவிருத்தல், சபித்துப்பெறவிருத்தல் செய்யாத பிராட்டியைப்போலே. அதாவது - இரண்டு தலையையும் அழிக்கையிறே. ஒருவராலும் ஒரு குறை நிரம்புவதாக வேண்டியிரேன். [கன்னார்மதிள்சூழ்குடந்தைக்கிடந்தாய்] இவருடைய

உபாயம் அரண்செய்து கிடக்கிறபடி. "அவனே உபாயோபேயம்" என்று அறுதியிட்டவர்கள், அத்தலையில்பரிவாலே அவனைக்காக்கைபணியிறே; செவ்வடிசெவ்வி திருக்காப்பிறே. [கன்னார் மதிள்] தொழில்மிக்க மதிளென்னுதல், செம்பாலே செய்யப்பட்ட மதிளென்னுதல். கன்னென்று - தொழிலும், செம்பும், சிக்கெனவும். [அடியேனரு] - உனக்கு அநர்ஹமாய்த் தனக்கு உரித்தல்லாத இவ்வாத்மவஸ்து. [வாணாள்சென்றொழிநாள்] - ஜீவித்துக்கொண்டு செல்லும்நாள் யாதொருநாள், [அந்நாள்] - அவ்வளவும். [உனதாள் பிடித்தேசெலக்காணே]-உன் திருவடிகளையேபெற்றுச் செல்லும்படி பார்த்தருளவேணும். காற்கூறும்விடாதபடி பார்த்தருளவேணும். "ஒன்றும்குறைவேண்டேன்" என்றவனந்தரம் வந்து குறைநிரப்பக்கண்டிலர்; இனி அநுபவம் பெற்றபோது பெற, "உன்னையல்லால்யாவராலும் ஒன்றும் குறைவேண்டேன்" என்கிற இவ்வத்யவஸாயம் குலையாதபடி பார்த்தருளவேணுமென்கிறார். அடிவிடில் அத்யவஸாயம் குலையுமே, அடியேபிடித்து ஜீவித்தவர் அத்தை விடாரே இப்போதாக. அத்யவஸாய மீது, ருசியில்வந்தால் பரமபக்தியுக்தர், விளம்பத்துக்கு அடியென்? என்னில்,—பக்தி விபாகத்துக்காகவும், இவருடைய ப்ரேமம்வழிந்த சொல்லாலே நாட்டைத் திருத்துகைக்காகவும்.

செலக்காண்கிற்பார்காணுமளவும் செல்லுங்கீர்த்தியாய்*
உலப்பிலானே! எல்லாவுலகுமுடையவொருமூர்த்தி*
நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தாய்! உன்னைக்காண்பான்நான்
அலப்பாய்* ஆகாசத்தைநோக்கி யழுவன்தொழுவனே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், ஸர்வேச்வரனயிருந்துவைத்து ஆச்ரிதர்க்காகத் திருக்குடந்தையிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற உன்னை 'காணவேணும்' என்று அலமந்து காணப்பெறாமையாலே நோவுபடாநின்றேனென்கிறார். [செல என்றுதொடங்கி] - எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் முட்டப்பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடியிருந்துள்ள குணப்ரதையையுடையையாய் அவ்வளவுமன்றிக்கே உன்குணவிபூத்யாதிகளுக்கும் முடிவில்லாதவனே! [எல்லாவுலகுமுடையவொருமூர்த்தி] - ஸமஸ்தலோகங்களையும் சேஷமாகவுடைய அத்விதீயனான ஸர்வேச்வரனே! 'ஸர்வாத்மாக்களையும் தன் அழகாலே தோற்பித்து அடிமையாக்கிக்கொள்ளவல்ல விலக்ஷணமான திருவுடம்பையுடையவனே' என்றும்சொல்லுவர். [நலத்தால்என்றுமேலுக்கு] - உன்திருவடிகளுக்கு மிகவும் ஸ்நேஹிகளானவர்களைப் பிரியமாட்டாமை அவர்களதானதிருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே! நிரதிசயபோக்யனான உன்னை நினைத்தபடி அநுபவிக்கப்பெறாதே அத்யந்தம் அவஸந்நனான நான் காணவேணுமென்று அலமந்து "இவ்வார்த்திக்கு வந்துதோற்றியருளாதொழியான்" என்று பார்த்து வரலம்பாவனையுள்ள ஆகாசத்தை நோக்கி எங்கும் காணாமையாலே அதிஸ்நேஹிகளைப்போலே அழுவதும்செய்வன், க்ருபணரைப்போலே தொழுவதும் செய்வன்.

இ.—நாலாம்பாட்டில், ஸர்வேச்வரனய்வைத்து ஆச்ரிதர்க்காகத் திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்க, நினைத்தபரிமாற்றம்பெறாமையாலே நோவுபடாநின்றேனென்கிறார். [செலக்காண்கிற்பார் இத்யாதி] - அவ்வருகுபடக்காணவல்லவர்கள். எத்தனையேனும் அளவுடையார் காணிலும் அவர்கட்கு அவ்வளவேயாய், தான் அபரிச்சேத்யமாயிருக்கும் குணவத்தாப்ரதையையுடையவனே. "மதிக்ஷயாந் நிவர்த்தந்தே". [உலப்பிலானே] - இப்படிப்பட்ட குணவிபூத்யாதிகளுக்குத் தொகையில்லாதவனே! [எல்லாவுலகுமுடைய இத்யாதி] - ஸமஸ்தலோகங்களையும் சேஷமாகவுடைய அத்விதீயனான ஸர்வேச்வரனே! ஸர்வாத்மாக்களையும் எழுதிக்கொள்ளவல்ல அத்விதீயவிக்ரஹத்தை யுடையவனே யென்றுமாம். [நலத்தால்மிக்கார்] - க்ரமப்ராப்திபற்றாதபடி ஸ்நேஹித்திருக்குமவர்கள். [குடந்தைக்கிடந்தாய்] - அவர்களதான திருக்குடந்தையிலே, அவர்களைப் பிரியமாட்டாமையாலே உடம்போடேகண்டு அநுபவிக்கலாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! [உன்னைக்காண்பான்] - ஆச்ரிதவத்ஸலனான உன்னைக் காண்கைக்காக,

அத்தலை இத்தலையாய், நீ என்னைக்காணப் பட்டவளவன்று, நான் உன்னைக்காண்கைக்குப் பட்டது. [அலப்பாய்] - அலமந்து. [ஆகாசத்தைநோக்கி] - விஷயம் ஸந்நிஹிதமாயிருக்கச்செய்தே ஆகாசத்தைப் பார்க்கிறது - கினைத்தபரிமாற்றம் பெறுமையாலே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு உதவவந்து தோற்றினாப்போலே, தம்தசையைப்பார்த்துத் தோற்றுகிறனோ என்றுபார்த்து. "என்னுடைய நிராலம்பநதையைப்பார்த்து" என்னுமாம் ஆண்டான். [அழுவன்தொழுவனே] - பரக்காறுமையாலே, ஸ்நேஹிகள் செய்வதும் செய்யாநின்றேன், க்ருபணர்செய்வதும் செய்யாநின்றேன். சபலர்செய்வதும் செய்யாநின்றேன்; விரக்தர்செய்வதும் செய்யாநின்றேன்.

ச௫.—நாலாம்பாட்டு. ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து ஆச்ரிதர்க்காகத் திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்க நினைத்தபரிமாற்றம் கிடையாமையாலே நோவுபடாநின்றே னென்கிறார்.

[செல இத்யாதி] - உன்னுடைய குணவத்தாப்ரதை யடங்கலும் அழியப்புகாநின்றது கிடாய். [செலக்காண்கிற்பார் காணுமளவும் செல்லும்கீர்த்தியாய்] - எத்தனையேனும் அளவுடையாரும் தாங்கள் கின்றவளவுகளைக்கழித்து அவ்வருகேகாணப்புக்கால், அவ்வளவுக்கு யுடையனாயிருக்கும். "பேசுவாரெவ்வளவர்பேசுவர் அவ்வளவே வக்கரனைக்கொன்றான்வடிவு" - திவ்யவிக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைப் பேசுமவர்கள் யாதோரளவுசொல்லுவர்கள், அவ்வளவாயிருக்குமத்தனை. [உலப்பிலானே] - ஸ்வருபகுணங்கள் புருஷபுத்யதீநமல்லாதவனவாய், தான் ஸாவதியாயிருக்குமோ? என்னில், [உலப்பிலானே] - ஸ்வத: எல்லைகாணவொண்ணாதபடியாயிருக்கை. தன் தனக்குந்தன்மையறிவரியானிறே [எல்லாவுலகுமுடையவொருமூர்த்தி] வடிவழகைக்காட்டி ஸர்வப்ராணிகளையும் காற்கீழேயிட்டுக்கொள்ளக்கடவனாய், வடிவுகண்டபோதே, "இவனே இதுக்கெல்லாம்கடவன்" என்று தோற்றும்படியிருக்கும். மூர்த்திசப்தந்தான் - விக்ரஹத்துக்கு வாசகமாய், ஐச்வர்யத்துக்கும் வாசகமாயிருக்கும்; அப்போது, ஸகலலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய் அத்விதீயனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி.- இத்தால் இவர்க்குப் பேறு என்? என்னில்,—உன்பெருமையை யழிக்கக்கிடாய் புகுகிறுபென்கை: "நீர் நோவுபடுகிறவிடம் என்னெல்லைக்குளன்று என்னவொண்ணாதே அவனுக்கு. [நலத்தால் மிக்கார்குடந்தைக் கிடந்தாய்] - நீ ஸ்வருபருபங்களால் விஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு அங்கேயிருந்தாயாகில் நான் ஆறியிரேனோ? உன்னாலல்லது செல்லாதாருடைய தேசத்தைவிரும்பி விடமாட்டாதே படுகாடு கிடவாநின்றாய். [நலத்தால்மிக்கார்] - க்ரமப்ராப்திபற்றாதபடி ஸ்நேஹித்திருக்குமவர்கள். நலம் - ஸ்நேஹம். [உன்னைக்காண்பான்நான்] - ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாயிருக்க, ஆச்ரிதரை விடமாட்டாதே திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளுகிற உன்னை, அத்தலை இத்தலையாய் நான்காணவாசைப்பட்டு அலமாவாநின்றேன். அத்யபிநிவிஷ்டனான நான். [உன்னைக்காண்பான் நான்]-காண்கிறேன் நானன்றோ, காண்கிறது உன்னை யன்றோ; ஆனபின்பு, எங்ஙனே ஆறியிருக்கும்படி. [உன்னை] - கீழ்ச்சொன்ன போக்யதையுடைய உன்னையென்றுமாம். [அலப்பாய்] அலமந்து. "கண்டபோது கண்டுகொள்ளுகிறோம்" என்று, குதுசதுரங்கம் பொருது ஆறியிருக்கும் விஷயமன்றே. காணப்பெறாமையாலேவந்ததுடிப்பு. [ஆகாசத்தை நோக்கி] திருவடியுடைய தலை ஒருதிக்கிலேயா யிருக்கச்செய்தே *ஸா திர்யகூர்த்வஞ்ச* என்று பிராட்டி எங்குமொக்கப் பார்த்தாளிறே. [உன்னை] என்னாநிற்கச்செய்தே, [ஆகாசத்தை நோக்கி] என்பானேன்? என்னில்,- [அலப்பாய்] என்றதிறே, கலக்கத்தின் கார்யமிருக்கிறபடி. விஷயம் ஸந்நிஹிதமாயிருக்கச்செய்தே ஆகாசத்தைப்பார்க்கிறது, கினைத்த பரிமாற்றம் பெறாமையாலே. "ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்துதோற்றினாப்போலே தம் தசையைப் பார்த்துத்தோற்றுகிறனோ" என்று பார்த்து. "[ஆகாசத்தை நோக்கி] - என்னுடைய நிராலம்பநதையைப்பார்த்து" என்று ஆண்டான்வார்த்தை. அன்றிக்கே, *ககநாஸக்தலோசந:* என்று கொண்டு, கண்கள் இலக்கில் தைக்கமாட்டாதபடியாயிற்றுச் சென்றற்றபடி. [அழுவன்தொழுவனே]-ஸ்நேஹிகள் செய்வதையும் செய்யாநின்றேன், க்ருபணர்செய்வதையும் செய்யாநின்றேன். சபலர்செய்வதையும் செய்யாநின்றேன், விரக்தர் செய்வதையும் செய்யாநின்றேன்,

அழுவன்தொழுவனாடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்*
தழுவல்வினையால்பக்கம்நோக்கி நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன்*
செழுவொண்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய் செந்தாமரைக்கண்ணா*
தொழுவனேனையுனதாள் சேரும்வகையேசூழ்கண்டாய். (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், உன்னைக் காணவேணுமென்னும் சாபலத்தாலே தயநீயப்ரவ்ருத்திகள் பலவும் பண்ணியும் காணப்பெறுகிறிலேன்; நீயே உன்திருவடிகளை நான் பெறும்வழி பார்க்கவேணு மென்கிறார். [அழுவன் என்றுதொடங்கி] - அறிபாலரைப்போலே அழுவதும்செய்வன்; பேரறிவா ளரைப்போலே தொழுவதும்செய்வன்; சாபலத்தின் மிகுதியாலே என்செய்தால்கிடைக்குமென்று அறியாதே கூத்தாடிப்பார்ப்பன். பரவசனாய்ப் பாடுவதும்செய்து அவ்வளவன்றிக்கே கூப்பிடுவதும் செய்வன். நீ வாராதொழிந்தாலும் என்னைவிடாதேயிருக்கிற அதிமாத்ரஸ்நேஹத்தாலே வரஸம் பாவனையுள்ள தேசத்தைப்பார்த்து வரக்காணாமையாலே என்செய்தோமானோமென்று லஜ்ஜித்துக் கவிழ்ந்திருப்பன். பக்தியை 'வினை' என்பானென்? என்னில்,—அநிஷ்டாவஹமாகையாலே. [செழு வொண்பழனம் என்றுமேலுக்கு] பெருத்து அழகிதான நீர்நிலத்தையுடைய திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே! அழகிய கண்களாலே நோக்கி ஹேயனான என்னை உன்திருவடிகளிலே சேரும்படி பார்த்தருளவேணும். 'செந்தாமரைக்கண்ணா' என்றது, கண்களாலே நோக்கவேணு மென்னுங்கருத்தாலே.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், சாபலத்தாலே தயநீயப்ரவ்ருத்திகளைப்பண்ணினவிடத்திலும் காணப் பெறுகிறிலேன், உன்திருவடிகளை நான் பெறும்படி பார்க்கவேணுமென்கிறார். [அழுவன்தொழுவன்] - பாலர்செய்வதும் செய்யாநின்றேன்; அறிவுடையார்செய்வதும் செய்யாநின்றேன். [ஆடிக்காண்பன்] - "என்செய்தால் அபிமதம் கிடைக்கும்" என்று அறியாமையாலே ஆடிப்பார்ப்பன். [பாடியலற்றுவன்] - வாய்விடாத காம்பீர்யம் குலைந்து கூப்பிடாநின்றேன். ப்ரேமம்வழிந்தசொல் - பாட்டு. அதுதான் அடைவு கெடக் கூப்பிடுகை - அலற்றுகை. [தழுவல்வினையால்] - உடன்வந்தியாய் ஒருத்தரால் போக்க வொண்ணாத ப்ரேமத்தாலே "கிட்டாது" என்றாலும் விடாதேயிருக்கிற அதிமாத்ர ப்ராவண்யமென்கை. பக்தியை - பாபமென்கிறது, இக்க்லேசத்துக்கெல்லாம் அடியாகையாலே; அநிஷ்டாவஹமிறே - பாபம். [பக்கம்நோக்கி] - ஆர்த்தியே செப்பேடாக வரஸம்பாவனையுள்ள திக்கைப்பார்ப்பன். [நாணிக்கவிழ்ந் திருப்பன்] - வரக்காணாமையாலே, ஆசைக்குபலம் அழகிதாயிருந்தது என்று லஜ்ஜித்துக் கவிழ்ந்திருப்பன், "ஆசைப்பட்டார்க்கு அழகிதாக உதவினான்" என்று நாட்டார் சொல்லும் அவத்யத்துக்கு லஜ்ஜித்திருப்ப னென்றுமாம். [செழுவொண்பழனம்] - பெருத்து தர்சநீயமான நீர்நிலங்கள். "ஆசைப்பட்டார்க்கு நெடுங்கைநீட்டாகவொண்ணாது" என்று காண்கைக்கு அண்ணிதாகவந்து கண்வளர்ந்தருளுகை. [செந்தாமரைக்கண்ணா] - ஸந்நிதியேயன்றிக்கே, ரக்ஷணபரிகரமுடையவனே. என்னார்த்திதீரநோக்கு கைக்கு போக்யதையுண்டாயிருக்க, இழக்கவோ. அழகிய திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கியருள வேணு மென்கை. "அவலோகநதாநேந". [தொழுவனேனை] - க்ருபணனென்னுதல், ஹேயனென் னுதல். புறம்புபுகலற்று உன்னையல்லது செல்லாதபடியான க்ருபணனான என்னை. பாஹ்யங்களிலே ப்ரவணனாய் ஹேயனான என்னையென்றுமாம். உன்திருவடிகளிலே சேரும்படி ஒரு விரகுபார்த்தருள வேணும். உன்திருவடிகளைப் பெறவேணும், அது நான் அறியாதபடி நீயே ஒரு நல்விரகு பார்த்தருள வேணுமென்கிறார்.

ரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. "உன்னைக்காணவேணும்" என்னும் சாபலத்தாலே தயநீய ப்ரவ்ருத்திகள் பலவும் பண்ணினவிடத்திலும் காணப்பெற்றிலேன், உன்திருவடிகளை நான் பெறும்படி பார்த்தருளவேணுமென்கிறார்.

[அழுவன் தொழுவன்] பாலர்செய்வதையும் செய்யாநின்றேன், வேதாந்தஜ்ஞான முடையார்செய்வதையும் செய்யாநின்றேன். "மற்றவன்தனருள்கொண்டே யழுங்குழவி" என்னக்கடவதிறே. [ஆடிக்காண்பன்] - கவியர் "இத்தனைசோதிநின்றோம், ஆடவல்லியோ"

என்றால் ஆடுமாபோலே, ஆடியும்பார்ப்பன். "என்பட்டால் பெறலாம்" என்றறியாரே, [பாடிப்பலற்றுவன்] - ப்ரேமம்வழிந்தசொல் பாட்டாய், அதுதானும் அடைவுகெடக்கூப்பிடுகை - அலற்றுகை. [தழுவல்வினையால்] - இப்படிபட்டாலும் காணவொண்ணுதிறே உடன்வந்தியான வல்வினை. என்னைத் தழுவிவிடாதேநிற்கிற காதலாகிற ப்ரபலபாபத்தாலே. பக்தியை - பாபமென்கிறது, அநிஷ்டாவஹம் - பாபமாகையாலே. [பக்கம்நோக்கி] - "ஆர்த்தியே செப்பேடாகவரும்" என்றிருக்கையாலே வர ஸம்பாவனையுள்ள திக்கைப் பார்த்து. [நாணிக் கவிழ்ந்திருப்பன்] - அங்கு வந்து தோற்றக்காணுமையாலே, "ஆசைப்பட்டு அழகிதாக வுண்டோம்" என்று லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டிருப்பன். அன்றிக்கே, [பக்கம்நோக்கி நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன்] "அருகுநின்ருர் இவனை என்சொல்லுவார்களோ" என்றதுக்கு லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டிருப்பனென்றுமாகவுமாம். "ஆசைப்பட்டார்க்கு அழகிதாக உதவினான்" என்று நாட்டார்சொல்லும் அவத்யத்துக்கு லஜ்ஜித்திருப்பன். [செழுவொண் பழனக்குடந்தைக் கிடந்தாய்] - பெருத்து அழகிதான நீர்நிலைகளையுடைய திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே. [செந்தாமரைக்கண்ணு] - மூகாந்தரத்தாலே என் ஜீவனமாய்க் கிடக்கிறாயல்லை. கையிலேலித்யுண்டாயிருக்க ஆர்த்தர்க்கிடாதாரைப் போலே. என் ஜீவனம் ஒருமுகம் செய்துகிடக்கிறதன்றோ. [தொழுவனேனை] க்ருபணனென்னுதல், ஹேயனென்னுதல். புறம்புபுகலற்று, உன்னுலல்லது செல்லாதபடி க்ருபணனானவென்னை; பாஹ்யவிஷயங்களிலே ப்ரவணனும் ஹேயனானவென்னை யென்னுதல். [உனதாள் இத்யாதி] - உன் திருவடிகளைக்கிட்டுவதொரு விரகு, நான் அறியாதபடி நீயே பார்த்தருளவேணும். தம் மாற்றமை பேற்றுக்குடலன்றிக்கே அது ப்ரக்ருதியாய் "அவனுலேபேறு" என்றிருக்கிறபடி. [சூழ்கண்டாய்] - அநந்யப்ரயோஜநர் திறத்தில் கார்யசிந்தையும் அவனதாயிருக்கிறபடி.

சூழ்கண்டாயென்தொல்லைவினையையறுத்து உன்னடிசேரும்
ஊழ்கண்டிருந்தே*தூராக்குழிதூர்த்து எனைநாளகன்றிருப்பன்*
வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக்கிடந்தாய் வானோர்கோமானே*
யாழினிசைவேயமுதே அறிவின்பயனேயரியேறே. (6)

ஈ.—ஆரும்பாட்டில், உன்னுடைய போக்யதையிலே அகப்பட்டிருந்துள்ள எனக்கு இதர விஷயங்களோடு சேருகிறதில்லையானபின்பு நீயே த்வத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கி உன்னைப் பெறுவதொருவிரகு அறியில் அத்தைத்தப்பிலும் நான் அறியாதபடி பார்த்தருளவேணுமென்கிறார். [உன்னடி என்றுமேதுக்கு] - உன் திருவடிகளில் தாஸ்யரஸம்முறை யென்னுமிடம் அறிந்துவைத்து துஷ்பூரமான இந்த்ரியங்களுக்கு இரைதேடியிட்டு இன்னமெத்தனைநாள் அகன்று இருக்கக்கடவேன்? [வாழ்தொல்புகழார் என்றுதொடங்கி] - அயர்வறுமமரர்க ளதிபதியா யிருந்துவைத்து ஒருநாளும் விச்லேஷ கந்தமின்றிக்கே என்றும் உன்னை புஜிக்கப்பெற்றார்களென்னும் இந்த ச்லாக்யமானபுகழை யுடையவர்களதான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்வதும் செய்து அநுபவிப்பார்க்கு ஒருநாளும் விடவொண்ணுதபடி நிரதிசயபோக்யனுமாய் அறிவினுடைய ப்ரயோஜநரூபனுமாய் முகக்கொள்ளவொண்ணுதபடி யிருக்குமவனே!

இ.—ஆரும்பாட்டில், உன்போக்யதையிலே யகப்பட்ட எனக்கு விச்சேதம் பிறவாதபடி த்வத்ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கி, உன்னைப்பெறுவதொருவிரகு பார்த்தருளவேணுமென்கிறார். [சூழ் கண்டாய் இத்யாதி] - என்னுடைய ப்ராரப்தகர்மங்களையறுத்து, உன் திருவடிகளைக் கிட்டுவதொரு விரகு பார்த்தருளவேணும். க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்ன; அதுக்கு அவதியென் என்கிறார். [உன்னடிசேரும் இத்யாதி] - உன் திருவடிகளைச்சேரும் முறைமைகண்டுவைத்தே, துஷ்பூரமான இந்த்ரியங்களுக்கு இரைதேடியிட்டு எத்தனை நாள் அகன்றிருக்கக்கடவேன். இப்படி யாறியிருக்கப்பார்த்தால் முறைமையறிவித்ததென்? மயர்வறமதிநலமருளிற்றில்லையாகில், நானும் ஆறியிருக்கலாயிற்றே. "பூர்ணே சதுர்த்தசே வர்ஷே" என்று ஓர் அவதிபெறினும் பெற்றத்தோடொக்கும். [வாழ்தொல்புகழார்] - விச்லேஷ கந்தமில்லாதபடி உன்னை யநுபவிக்கையாகிற ச்லாக்யமான புகழை யுடையவர்களதான திருக்குடந்தை,

பழையதான புகழென்றுமாம். "எனைநாளகன்றிருப்பன்" என்னவேண்டாதவர்கள். விஷயஸந்நிதி தமக்கும் அவர்களுக்கும் ஒத்திருக்க, அவர்கள் வாழுகிறபடி எங்ஙனே? என்னில்,—தம்மைப்போலே கூப்பிடாமையாலே "கிளைத்தபரிமாற்றம் பெற்றார்கள்" என்றிருக்கிறார். [வானோர்கோமானே] - விச்லேஷ யோக்யதையும் இல்லாதவர்களைச்சொல்லுகிறது. அவர்களை நித்யாநுபவம்பண்ணுவிக்கிறவன்கிடீர்! இங்கேவந்து ஸுலபனாயிருக்கிறான். [யாழினிசை இத்யாதி] - அநுபவிப்பாருடைய ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் போக்யமாயிருக்கிறபடி. மிடற்றோசை கர்மாநுகுணமாகப்போதுசெய்யும். அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. [அமுதே] - ரஸனைக்கு போக்யமாயிருக்கிறபடி. [அறிவின்பயனே] - ஜ்ஞானத்துக்கு ப்ரயோஜநரூபமானவிஷயம். மனஸ்ஸுக்கு போக்யமாயிருக்கிறபடி [அரியேறே] - கண்ணுக்கு முகக்கொள்ளவொண்ணாத போக்யதையையுடையவனே. இங்குள்ளார்க்கும் அங்குள்ளார்க்கும் உன்னை யநுபவிக்கக் கொடுத்து நிரதிசயபோக்யபூதனாயிருக்க, நான் இந்த்ரியங்களுக்கு இரையிட்டு எத்தனைகாலம் அகன்றிருக்கக்கடவேன்.

௬.—ஆறும்பாட்டு. உன்போக்யதையிலே மங்கவித்த எனக்கு ஒரு விச்சேதம் வாராதபடி த்வத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கி, உன்னைப்பெறுவதொரு விரகு பார்த்தருளவேணுமென்கிறார்.

[சூழ்கண்டாயென்தொல்லைவினையையறுத்து] என்னுடைய ப்ராக்தநமான கர்மங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்கி, உன் திருவடிகளை நான் வந்து கிட்டுவதொரு வழி நீயே பார்த்தருளவேணும். க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்ன; அதுக்கவதியென்? என்கிறார். [உன்னடிசேரு மூழ்கண்டிருந்தே] காட்டாரோபாதி உன்னை யறியாதொழியப் பெற்றிலேன். உன் திருவடிகளைக்கிட்டும் முறைமை அறிந்து கொண்டிருந்தே. [தூராக்குழி தூர்த்து] துஷ்பூரமான இந்த்ரியங்களுக்கு இரையிட்டு. [எனைநாளகன்றிருப்பன்] இன்னமும் எத்தனைநாள் இங்ஙனே யிருக்கக் கடவேன். ஸ்ரீபரதாழ்வான்போல்வார்க்கோ ஒருநாளிட்டுக் கொடுக்கலாவது. [வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக் கிடந்தாய்] "பிரிந்திருக்கும் நாளெவ்வளவு" என்று கேட்க வேண்டாதவர்கள். அவன்கண்வட்டத்தில் வர்த்தித்து வாழப்பெறுகையால் வந்த ச்லாக்யமான புகழையுடையவர்கள். பழைய புகழென்றுமாம். விஷய ஸந்நிதி தமக்கும் அவர்களுக்கும் ஒத்திருக்க, அவர்கள் வாழ்கிறபடி எங்ஙனே? என்னில்,—தம்மைப்போலே கூப்பிடாமையாலே கிளைத்த பரிமாற்றம் பெற்றார்களென்றிருக்கிறார். [வானோர்கோமானே] அவர்கள் சிலவர் நாள்கடையாடாத தேசத்திலே வர்த்திக்கிறவர்கள்காணும். [யாழினிசையே] மிடற்றோசைபோலே கர்மாநுகுணமாகப் போதுசெய்கையன்றிக்கேயிருக்கை. "யாழ்பயில நூல் நரம்பின் முதிர்சுவையே" என்னக்கடவதிறே [அமுதே] செவிக்கதுவாய், நாக்குக் கொன்று தேடவேண்டாதபடி போக்யமாயிருக்கை. [அறிவின்பயனே] அறிவின் ப்ரயோஜந ஸுகம். மனஸ்ஸுக்கு போக்யமாயிருக்கிறபடி. [அரியேறே] ஸர்வவஸ்துவிஸஜாதீயதையால்வந்த மேனாணிப்பை யுடையவனே. கண்ணுக்கு முகக்கொள்ளவொண்ணாத போக்யதையுடையவனென்றுமாம். (ஸிம்ஹச்ரேஷ்டம்போலே முகக்கொள்ளவொண்ணாதபடி மேனாணித்திருக்குமவனே.) இங்குள்ளார்க்கும் அங்குள்ளார்க்கும் உன்னை யநுபவிக்கக் கொடுத்து நிரதிசயபோக்யனாயிருக்க, நான் இந்த்ரியங்களுக்கு இரையிட்டு எத்தனைகாலம் அகன்றிருக்கக் கடவேன்.

அரியேறேயென்னம்பொற்சுடரே செங்கண்கருமுகிலே*
எரியேபவளக்குன்றே நால்தோளெந்நாயுனதநுவே*
பிரியாவடிமையென்னைக்கொண்டாய் குடந்தைத்திருமாலே*
தரியேனினியுன்சரணந்தந்து என்சன்மங்களையாயே. (7)

௭.—ஏழாம்பாட்டில், வெறும் உன்க்ருபையாலே உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி என்னை ஆத்மாந்தமான அடிமையாலல்லது செல்லாதபடி பண்ணியருளினாய்; இனி உன்திருவடிகளையொழியச் செல்லாதானபின்பு திருவடிகளைத்தந்து பின்னை ஸம்ஸாரத்தை அறுக்கவேணுமென்கிறார்.

[என் என்றுதொடங்கி] - அழகியபொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான ஒளியையுடையையாய் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருக்கண்களையும் ச்ரமஹரமான வடிவையுமுடையையுமாய் எரியேய்ந்த பவளக்குன்றுபோலே உஜ்ஜ்வலனுமாய் நாலுதிருத்தோளையும் காட்டி என்னை உனக்கு ஆக்கிக்கொள்வதும்செய்து உன்க்ருபையாலே என்னை ஆத்மாந்தமாக அடிமைகொள்வதும்செய்து அதுக்கடியாகப் பிராட்டியோடேகூடித் திருக்குடந்தையிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே!

இ.—ஏழாம்பாட்டில், உன்க்ருபையாலே உன்வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி, அடிமையாலல்லது செல்லாதபடிபண்ணினபின்பு, திருவடிகளைத்தந்து பின்னை ஸம்ஸாரத்தை யறுக்கவேணுமென்கிறார். [அரியேறே] - ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் சேஷியாகையாலே மேனாணித்திருக்கிறபடி. இத்தலைக்கு வணக்கம் ஸ்வரூபமாயிருக்குமாபோலேயிறே, அவனுக்கும் இறுமாப்பு ஸ்வரூபமாயிருக்கும்படி. அந்த இறுமாப்பிலே அல்லாதாருடைய சேஷத்வமும் தோற்றியிறேயிருப்பது. [என்னம்பொற்சுடரே]-விலக்ஷணமானபொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான ஒளியையுடையவனே! வடிவில்வாசியை எனக்கு அறிவித்தவனே! அம்மேனாணிப்போபாதி இவ்வடிவும் "ஸர்வாதிகன்" என்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. "ருக்மாபம்". [செங்கட்கருமுகிலே] - வாத்ஸல்யாம்ருத வர்ஷியான திருக்கண்களையுடையவனே. [கருமுகில்] - கண்டபோதே ஸகலதாபங்களும்கெடும்படியாயிற்று வடிவிருப்பது. [எரியேபவளக்குன்றே] - எரியேய்ந்த பவளக்குன்றே. உகவாதார்க்கு அநபிபவநீயனும் அநுகூலர்க்கு ஔஜ்ஜ்வல்யத்தாலே ஸ்ப்ருஹாவிஷயமாயிருக்கை. [குன்றே] - அபரிச்சேத்யனானவனே. [நால்தோளெந்தாய்] - திருவடியகப்பட்ட துறையிலேயாயிற்று இவரும் அகப்பட்டது. "ஆயதாச்ச" போக்யமுமாய் அபாச்ரயமுமாயிருக்கிற தோள்களைக்காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவனே. [உனதருள் இத்யாதி] - அருளாலே யென்னுதல்; அருளேய்ந்த - அருளோடேகூடின என்னுதல். நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே என்னை ஆத்மாந்த தாஸ்யத்திலே ஸ்வீகரித்தாய். கைங்கர்யங்கொள்ளும்போது க்ருபையுள்ளுகவேண்டியிருக்கையாலே, அத்தோடேகூடினவடிமையென்றுமாம். அடிமைகொள்ளுகைக்காகப் பிராட்டியோடேகூடத் திருக்குடந்தையிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே. "ஒருதேசவிசேஷத்திலே" என்னவேண்டாதபடி தேசத்திற் குறையில்லை, ச்ரிய:பதியாகையாலே ப்ராப்யத்திற்குறையில்லை. "பவாம்ஸ்து ஸஹவைதேஹ்யா" என்ற இளையபெருமாளைப்போலே பற்றுகிறார். [தரியேனினி] - மாதாபிதாக்கள் ஸந்நிஹிதரானபின்பு, மாதாபிதாக்கள்அஸந்நிதியிற் பசிபொறுக்கலாம், ஸந்நிதியுண்டானால் பசிபொறுக்கப்போகாதிறே. தரியாமை எவ்வளவுபோருமென்ன. [உன்சரணம் தந்து என்சன்மங்களையாயே] - ஜந்மஸம்பந்தமற்று உன்திருவடிகளைப்பெறப்பற்றுது. முலையைக்கொடுத்து சிகித்ஸிப்பாரைப்போலே, திருவடிகளைத்தந்து விரோதியைப் போக்கவேணும்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு. உன்க்ருபையாலே உன் வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி அடிமையாலல்லது செல்லாதபடியாக்கின பின்பு, உன் திருவடிகளைத்தந்து பின்னை ஸம்ஸாரத்தை யறுக்கவேணுமென்கிறார்

[அரியேறே] ஸவ்யதிரிக்தங்களுக்கெல்லாம் தானே கடவனாகையால் வந்த மேனாணிப்பு. [என்னம்பொற்சுடரே] அம்மேன்மைக்குச் சிறிது உள்ளாகப் பார்த்தவாறே ப்ரகாசித்துத்தோற்றுகிற தேஜஸ்ஸை. விலக்ஷணமான பொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான ஒளியையுடையவனே. அவ்வடிவில் வாசியை எனக்கறிவித்தவனே. [செங்கட்கருமுகிலே] அதுக்கும் அடியான திருக்கண்களும் திருமேனியுமிருக்கிறபடி. [எரியேபவளக்குன்றே] - எரி கேட்டை நக்ஷத்ரம். நக்ஷத்ரபதத்தளவாக ஓங்கின பவளக்குன்றே. ஸமுதாயமிருக்கிறபடி. எரியேய்ந்த பவளக்குன்றுபோலே யிருக்கை. அக்நிகல்பமான தேஜஸ்ஸையுடைய பவளக்குன்றே. இத்தால் நினைக்கிறது ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும், ஸ்ப்ருஹணீயதையையும். உகவாதார்க்கு அநபிபவநீயனும், அநுகூலர்க்கு ஔஜ்ஜ்வல்யத்தாலே ஸ்ப்ருஹாவிஷயமாயிருக்கை. [குன்றே] அபரிச்சேத்யனானவனே. [நால்தோளெந்தாய்] கல்பகதரு பணைத்தாப்போலே யிருக்கிற திருத்தோள்களைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹமாக எழுதிக்கொண்டவனே. திருவடிதோற்ற துறையிலேயாயிற்று இவரும் தோற்றது. [உனதருள் இத்யாதி] உன்னுடைய கேவலக்ருபையாலே

என்னை ஆத்மாந்ததாஸ்யத்தைக் கொண்டாய். [அருளே]-அருளாலே. [குடந்தைத் திருமாலே] அடிமைகொள்ளுகைக்காகப் பெரியபிராட்டியாரோடே கூடத் திருக்குடந்தையிலே வந்து கண் வளர்ந்தருளினவனே, ''ஒருதேசவிசேஷத்தே'' என்னுதபடி தேசத்தில் குறையில்லை, ச்ரிய:பதி யாகையாலே ப்ராப்யத்திற்குறையில்லை. *பவாம்ஸ்து ஸஹவைதேஹ்யா* என்ற இளைய பெருமாளைப்போலே பற்றுகிறார் இவரும். [தரியேனினி] - அச்சேர்த்திகண்டபின்பு என்னால் பிரிந்து தரித்திருக்கப்போகாது. மாதா பிதாக்கள் ஸந்நிதியுமாய் அவர்கள் ஸ்ரீமான்களுமாய் உதாரருமாயிருக்க, ப்ரஜை பசித்து தரித்துக் கிடக்கவற்றோ? தரியாமை எவ்வளவு போருமென்ன,—[உன்சரணந்தந்து என்சன்மங்களையாயே] மூலை கொடுத்து சிகித்ஸிப்பாரைப்போலே, முற்படத்திருவடிகளைத்தந்து, பின்னை ஜந்மஸம்பந்தத்தை யறுக்க வேணும். புண்ணுராக்கையின் புணர்வினையறுக்கப்புகுகிறது; அதுக்கடியிலே தரிப்பித்துக்கொண்டு, பின்னை யறுக்கவேணுமென்கிறார்.

களைவாய்துன்பங்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்*
வளைவாய்நேமிப்படையாய் குடந்தைக்கிடந்த மாமாயா*
தளராவுடலமெனதாவி சரிந்துபோம்போது*
இளையாதுனதாளொருங்கப்பிடித்துப் போதவிசை நீயே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், 'தரியேன்' என்றபின்பும் எம்பெருமான் வந்து விஷயீகரியாவிட்டவாறே அவனை அநுஸந்திக்கவொண்ணுதபடி கலங்கின ஆழ்வார்; 'ரக்ஷிக்கிலும் ரக்ஷிக்கிறுய் தவிரிலும் தவிருகிறுய்' அதுநிற்க, என்னை உன்திருவடிகளை நினைக்கவல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணும்; இதுவே எனக்கு இப்போது வேண்டுவது என்கிறார். [களைவாய் என்றுதொடங்கி] - உன்னைவிச்லேஷித்துப் படுகிறதுக்கத்தைப் போக்கிலும்போக்கு, தவிரிலும் தவிரு; வேறு ரக்ஷகரையுடையேனல்லேன். [வளைவாய் நேமிப்படையாய்] - வளைந்திருந்துள்ள வாயையுடைய திருவாழியாகிற திவ்யாயுதத்தை ஏந்திற்று ஆச்ரிதருடைய ஆபந்நிவாரணார்த்தமாகவன்றோ? [குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா] - அதுக்குமேலே அத்யாச்சர்யமான அழகோடேகூடத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறது, ஆச்ரிதர்க்கு அணித்தாகவன்றோ? [தளராஉடலம் என்றுமேலுக்கு] - விரஹவ்யஸனத்தின்மிகுதியாலே சரீரம்தளர்ந்து ப்ராணனும் சிதிலமாய்ப்போகிற இப்போது தரித்து ஏகாக்ரனாய் உன்திருவடிகளை அநுஸந்திக்கவல்லேனும்படி நீயே பண்ணியருளவேணும்.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், ''தரியேன்'' என்றபின்பும் முகங்கிடையாமையாலே கலங்கி, அநுபவம் பெற்றிலேனாகிலும் ''உன்திருவடிகளேதஞ்சம்'' என்றுபிறந்த விச்வாஸங்குலைகிறதோவென்று அஞ்சாநின்றேன், இது குலையாதபடி பார்த்தருளவேணுமென்கிறார். [களைவாய் என்றுதொடங்கி] - உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற து:க்கத்தைப் போக்கிலும்போக்கு, தவிரிலும்தவிரு, வேறுரக்ஷகரை யுடையேனல்லேன். நீ உன்கார்யம் செய்யிலும்செய், தவிரிலும்தவிரு. என்தலையிற்குறையில்லை. ''த்வமேவோபாயபூதோ மே பவ'' என்கிற அம்சத்திற்குறையில்லை. ''ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்கிற உன்கூறுசெய்யிலும் செய், தவிரிலும்தவிரு. து:க்கநிவ்ருத்தி உம்மதானபின்பு, க்ருஷியும் உம்மதாகவேண்டாவோ? என்ன: து:க்கியாகைக்கு க்ருஷிபண்ணின நான் நிவர்த்தகனுகவோ, ஒருஸர்வசக்திக்ருத்யத்தை நான்செய்யவோ. [வளைவாய் இத்யாதி] - பார்த்தவிடமெல்லாம் வாயான திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவனே. கைகழலா நேமியானுயிருக்கிறது என் து:க்கநிவ்ருத்திக்கன்றோ. அதுக்குமேலே திருக்குடந்தையிலேவந்து ஆச்சரியமான அழகோடே கண்வளர்ந்தருளுகிறது எனக்கு அணித்தாகவன்றோ. சக்திவைகல்யம் சொல்லவொண்ணுது, ''ஸ்வல்பனன்று'' என்னவொண்ணுது. ''ருச்யுத்பாதகனன்று'' என்னவொண்ணுது. [தளரா இத்யாதி]—[உடலமானது - தளரா] - சரீரமானது கட்டுக்குலையா, என் ப்ராணனும் சரீரத்தை விட்டுப் போக்கடவபோதாயிற்று இப்போது. அங்ஙனன்றியே, அந்திமஸ்ம்ருதியை அபேக்ஷிக்கிறாருலோ? என்னில்,—அந்திமஸ்ம்ருதியொழிய ஸித்தியில்லாத அதிகாரியல்லாமையாலே அத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. இவன்பக்கல் இதில்லாதபோது அவன் ''அஹம் ஸ்மராமி'' என்கையாலே விச்லேஷ

வ்யஸநத்தாலே சரீரமுந்தளர்ந்து ப்ராணனும் சரீரத்தைவிட்டுப்போம் தசையாயிற்று இப்போதென்கை. [இளையாது இத்யாதி] - அபேக்ஷிதம்பெற்றிலேனேயாகிலும், என்னபேக்ஷிதஸித்திக்கு உன் திருவடிகளைப் பற்றினபற்று நெகிழாமற்பண்ணியருளவேணும். "அநுபவம்பெறாமையாலே, அதுக்கடியான உபாயாத்யவஸாயமும் குலைகிறதோ" என்று அஞ்சி இதுகுலையாதபடி பார்த்தருளவேணுமென்கிறார். ஒருங்க - ஒருபடிப்பட.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு. "தரியேன்" என்றபின்பும் முகங்கிடையாமையாலே கலங்கி; அநுபவம்பெற்றிலேனேயாகிலும், "உன்திருவடிகளே தஞ்சம்" என்று பிறந்த விச்வாஸம் "குலைகிறதோ" என்று அஞ்சாநின்றேன்; அது குலையாதபடி பார்த்தருளவேணுமென்கிறார்.

[களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்] - நீ உன்கார்யம் செய்யிலும் செய், தவிரிலும் தவிரு; நான் குறைவற்றேன். *த்வமேவோபாயபூதோ மே பவ* என்கிற அம்சத்தில்குறையில்லை; *ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி* என்னும் உன்கூறு செய்யிலும்செய், தவிரிலும்தவிரு. அப்படி செய்கிறோம் என்னுமையாலே; என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கன்றோ இக்கிடைவென்கிறார்மேல். [வளைவாய் நேமிப்படையாய்] - பார்த்தவிடமெங்கும் வாயான திருவாழியை ஆயுதமாக வுடையவனே. களையாதொழிகைக்குச்சொல்லலாம் கண்ணழிவுண்டோ, உன் கையில் ஆயுதத்துக்கு வாயல்லாத விடமுண்டோ. அது வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறவேண்டாவோ. "பரிகரமில்லை" என்னப்போமோ. "கைகழிந்து போயிற்று. இனிப்படை திரட்டவேணும்" என்னும் கண்ணழிவுண்டோ. [நேமிப்படையாய் - களைகண் மற்றிலேன்] - அப்படியிருப்பது என்கையிலோராயுதமுண்டோ, பிறர்கையிலோராயுதமுண்டோ, உன்கையிலாயுதமில்லையோ. [குடந்தைக்கிடந்த மாமாயா] - நீ "மாம்" என்றதுக்குப்பின்பு இவ்வருகுள்ள ஏற்றமெல்லாம் பாராய். இத்தால் - அவதாரதசையிலும் அர்ச்சாவதாரம் ஸுலபமென்றபடி. திருக்குடந்தையிலேவந்து ஆச்சர்யமான அழகோடே கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஆச்ரிதர்க்காகவன்றோ. சக்திவைகல்யம் சொல்லவொண்ணாது. "ஸுலபனன்று" என்னவொண்ணாது; "ருச்யுத்பாதகனல்லன்" என்னவொண்ணாது. [தளராவுடலம்] சரீரமானது கட்டுக்குலையா. தளரா - தளர. [எனதாவிசரிந்துபோம்போது] - என் ப்ராணனானது முடிந்துபோமளவாயிற்றுகாண். [போம்போது] - போம்போதாயிற்று. இதுதான் அந்திமஸ்ம்ருதியாகுமோ? என்னில்,—*காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்* என்றும் *அஹம் ஸ்மராமி* என்றும் சொல்லுகிறது இவரறியாரன்றே; இவர்தாம் அவ்வதிகாரிகளுமன்றே. விச்லேஷவ்யஸநத்தாலே சரீரமும் தளர்ந்து, ப்ராணனும் சரீரத்தைவிட்டுப் போம்தசையாயிற்று இப்போதென்கை. [இளையாது இத்யாதி] - அபேக்ஷிதம் பெற்றிலேனேயாகிலும், என்னபேக்ஷிதம் ஸித்திக்கும்படி உன்திருவடிகளைப் பற்றினபற்று நெகிழாமற் பண்ணியருளவேணும். அநுபவம் கிடையாமையாலே, "அதுக்கடியான உபாயாத்யவஸாயமும் குலைகிறதோ" என்றஞ்சி; இது குலையாமல் பார்த்தருளவேணுமென்கிறார். ஒருங்க - ஒருபடிப்பட.

இசைவித்தென்னையுன் தாளிணைக்கீழ் இருத்துமம்மானே*
அசைவிலமரர் தலைவர் தலைவா ஆதிப்பெருமூர்த்தி*
திசைவில் வீசுஞ்செழுமாமணிகள் சேருந்திருக்குடந்தை*
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய் காணவாராயே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஸர்வேச்வரனுமிருந்துவைத்து ஸர்வஸமாச்ரயணீயனாகைக்காகத் திருக்குடந்தையிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி என்னை அடிமையிலே இசைவித்து அதுதானல்லது செல்லாதபடி பண்ணியருளின நீ உன்னைக்கண்ணாலேகாணலாம்படி வரவேணுமென்கிறார். [அம்மானே]- பெரியோனே! [அசைவிலமரர் என்றுதொடங்கி] - அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனான ஸ்ரீஸேனாபதி

வாழ்வாருக்குத் தலைவனும் ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதனுன ஸர்வேச்வரனுமாய் திக்குக்களிலே செல்ல ஒளிவிடாநின்றுள்ள ச்லாக்யமான ரத்நங்கள்சேரும் திருக்குடந்தையிலே வருத்தமின்றிக்கே லோகமெல்லாம் ஆச்ரயிருக்கும்படி கிடந்தவனே!

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஸர்வேச்வரனுய்வைத்து, ஸர்வஸமாச்ரயணீயனுகைக்காக ஸந்நிஹிதனுய், என்னையடிமையாலல்லது செல்லாதபடிபண்ணின நீ, கண்ணுலேகாணலாம்படி வரவேணுமென்கிறுர். [என்னை - இசைவித்து] - நெடுநாள் விமுகனுன என்னையும் அடிமையிலே இசைவித்து, என்னிசைவுக்குஎதிர்சூழல்புக்குத்திரிந்த உனக்கு அபேக்ஷிதம்செய்யக்குறையென்? நான் அர்த்தியாதேயிருக்க என்கார்யம்செய்த நீ, இன்று இரக்கச்செய்தே விளம்பிக்கிறதென்? [உன்தாளிணைக்கீழிருத்தும்] - பரகு பரகுஎன்றுதிரியாதபடி உன்திருவடிகளே விஷயமாம்படிபண்ணுமவனே என்கை: ''நிழலுமடிதாறுமானோம்'' என்கிறபடியே - மிதியடியாம்படி ஸ்ரீசடகோபனுக்கி, பெருங்காற்றிற்பூளைபோலே யாதானும்பற்றிநீங்கும் விரதமாயிறே முன்புவர்த்தித்தது. [அம்மானே]-இசைவேதொடங்கி இவர்கார்யம் தானேசெய்யவேண்டும் ப்ராப்தி. [அசைவில்இத்யாதி] - இவரை இசைவித்தாகிலும் அறுதல்பிணைக்கத் தான் குறைவாளனல்லன் கிடீர். வ்ருத்திஹ்ராஸாதிகளின்றிக்கேயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவரான ஸேனைமுதலியார் போல்வார்க்குத் தலைவனானவனே. ஜகத்காரணபூதனுன ஸர்வாதிகனே. ''காரணந்து த்யேய:'' என்று உபாஸகர்க்கு சுபாச்ரயமானவனென்கை. அங்குள்ளார்க்கு போகஹேதுவாய், இங்குள்ளார்க்கு ஸத்தாஹேதுவாயிருக்கை. [திசையில்வீசும்இத்யாதி] - நித்யஸூரிகளோபாதி ஸம்ஸாரிகளும் அநுபவிக்கலாம்படி ஸந்நிஹிதனுயிருக்கிறபடி. திக்குக்களிலேசெல்ல ஒளிபரம்பாநிற்பதாய், ச்லாக்யமாய்ப் பெருவிலையனுன ரத்நங்கள்சேரும் திருக்குடந்தை ஆராவமுதாழ்வாராதல், திருமழிசைப்பிரான்போல்வாராதல் புருஷரத்நங்கள்சேரும் ஊராயிற்று [அசைவிலுலகம்பரவ] - வருத்தமின்றிக்கே லோகமானது ஆச்ரயிக்கவென்னுதல்; நித்யஸூரிகள் நீர்மைக்குத்தோற்று ஏத்தும்படியென்னுதல். இடம்வலங்கொண்டபோதெல்லாம் திருத்திரைவெடுத்தாப்போலே லோகமடங்க ஏத்தக்கிடந்தாயென்னுதல். [கிடந்தாய்காணவாராயே] - கண்வளர்ந்தருளுகிற வழகை அநுபவித்தால், நடையழகையநுபவிக்கவேண்டாவோ. அதீந்த்ரியமான வடிவைக் கண்ணுக்கிலக்காக்கின அருமையுண்டோ நடக்கையில்.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. ஸர்வேச்வரனுய்வைத்து ஸர்வஸமாச்ரயணீயனுகைக்காக இங்கே ஸந்நிஹிதனுய் எனக்கு அடிமையாலல்லது செல்லாதபடிபண்ணின நீ, கண்ணுலே காணலாம்படி வரவேணுமென்கிறுர்.

[இசைவித்தென்னை] - என்னை இசைவித்து. நெடுநாள் விமுகனுன என்னை அடிமையிலே இசைவித்து. இசையாத என்னை இசைவித்தவருமைவேணுமோ இசைந்திருந்த நீ கார்யம் செய்கைக்கு, [என்னை] - நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் இவ்வருகாயிருக்கிற என்னை. [உன் தாளிணைக்கீழிருத்தும்] - நித்யஸூரிகளடிமை செய்கிற உன் திருவடிகளிலே இருத்தினவனே - பரகுபரகு என்று திரியாதபடி தன் திருவடிகளிலே விஷயமாம்படி பண்ணுமவனென்கை. ''நிழலுமடிதாறுமானோம்'' என்கிறபடியே மிதியடியாம்படி ஸ்ரீ சடகோபனுக்கி. பெருங்காற்றில் பூளைபோலே யாதானும்பற்றி நீங்கும் விரதமாயிறே முன்பு வர்த்தித்தது [அம்மானே] - பேறு இவரதாயிருக்க, அவன் இசைவிக்கவேண்டின ப்ராப்திசொல்லுகிறது. [அசைவிலமரர்தலைவர்தலைவா] - அசைவில்லாத அமரருண்டு - நித்யஸூரிகள், அவர்களுக்குத் தலைவனுன ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானுடைய கார்யமும் இவன் புத்யதீநமாயிருக்கிறபடி. அசைவில்லாமையாவது ப்ரஹ்மாதிகளுடைய அமரத்வம் போலே ஸாபேக்ஷிகமன்று. கல்பாவதியன்று என்றபடி. ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசவிகாஸங்களையுடையரன்றிக்கே யிருக்கையென்றுமாம். [ஆதிப்பெருமூர்த்தி] - இவ்வருகுள்ளாருடையவும் ஸத்தைக்கு ஹேதுபூதனுனவனே. ஜகத்காரணபூதனுன ஸர்வாதிகனே. மூர்த்தி - ஸ்வாமி. [திசையில் இத்யாதி] - ஸத்யைதனை நோக்கி, மேலுள்ளது இவர்கள்தாங்களே நிர்வஹித்துக்கொள்ள விருக்கையன்றிக்கே மேலுள்ளதும் தானே செய்வானுக நினைத்துவந்து கிடக்கிறபடி. திக்குக்களிலே தேஜஸ்ஸு பரவாநின்றதாய், தர்சநீயமாய், பெருவிலையனுன ரத்நங்கள் சேராநிற்கிற திருக்குடந்தையிலே. வில் - தேஜஸ்ஸு. [அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய்] லோகமானது வருத்தமற்று ஆச்ர

யிக்கும்படி கிடந்தாய். தௌர்லப்யசங்கையால் வந்த அச்சம்தீர்ந்து. அன்றிக்கே, அசை வில்லாத லோகமுண்டு - நித்யவிபூதி, அங்குள்ளாரும்வந்து ஆச்ரயிக்கக்கிடந்தாய். அன்றிக்கே, அசைவுண்டு - இடம் வலங்கொள்ளுகை, அத்தைக்கண்டு லோகமானது பரவும்படிகிடந்தாய். [கிடந்தாய் காணவாராயோ] - கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகுகண்டு அநுபவித்தேன், இனி நடையழகுகண்டு நான்வாழும்படி வரவேணும். [செழுமாமணிகள் சேரும் திருக்குடந்தை] - "ஆராவமுதாழ்வார். திருமழிசைப்பிரான்போல்வார் புருஷரத்னங்கள் சேரும் திருக்குடந்தை" என்று நிர்வஹிப்பர்கள்.

வாராவருவாய்வருமென்மாயா மாயாமூர்த்தியாய்!*
ஆராவமுதாய் அடியேனுவியகமேதித்திப்பாய்*
தீராவினைகள்தீரவென்னையாண்டாய் திருக்குடந்தை
யூராய்!*உனக்காட்பட்டும் அடியேனின்னமுழல்வேனோ. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், திருக்குடந்தையிலேபுகவே நம்முடைய ஸகலது:க்கங்களும்போய் அசேஷமநோரதங்களும் பெறலாமென்று புக்க ஆழ்வார் அப்படி பெறுமையாலே, 'இன்னம் எத்தனையிடம் தட்டித்திரியக்கடவேன்?' என்கிறார். [வாராவருவாய் வருமென்மாயா] - எனக்குப் புறம்புதோற்றுதே உள்ளநுபவிக்கலாம்படியிருக்கிற ஆச்சர்யபூதனே! எனக்குப் புறம்பு அநுபவிக்கவொண்ணாதபடியான அருவாய்க்கொண்டுவருமவனே! என்றுமாம். [மாயா என்றுதொடங்கி] - நித்யஸித்தமான வடிவையுடையையாய் நிரதிசயபோக்யனாய்க்கொண்டு என் ஹ்ருதயத்திலே தித்திக்குமவனே! [தீரா என்று தொடங்கி] - உன்னை யநுபவிக்கைக்கு விரோதியுமாய் ஒருவராலும் தீர்க்கவொண்ணாதேயிருக்கிற வினைகளைத் தவிர்த்து என்னை ஆளுவதும்செய்து என்னை விஷயீகரிக்கைக்காகத் திருக்குடந்தையிலே வந்து புகுந்தருளினவனே!

இ.—பத்தாம்பாட்டில், "திருக்குடந்தையிலேசெல்ல நம்மநோரதங்களெல்லாம் ஸித்திக்கும்" என்றுபுக, அப்படி பெறுமையாலே: இன்னமும் எத்தனையிடம் தட்டித்திரியக்கடவேனென்கிறார். [வாரா இத்யாதி] - புறம்பு கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கவாராதே, மறந்து பிழைக்கவொண்ணாதபடி அகவாயிலே அருவாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிற ஆச்சர்யபூதனே, அன்றிக்கே, பாஹ்யஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகைக்கு வாராதே அருபியாய் வர்த்திக்கும் ஆச்சர்யபூதனே யென்றுமாம்; "அடியேனுவியகமே தித்திப்பாய்" என்றுமேலே உண்டாகையாலே, முற்பட்டதுவே நிர்வாஹம். அநாச்ரிதர்க்கு அநுபவிக்கவொண்ணாதே ஆச்ரிதர்க்கு அநுபவிக்கலாயிருக்குமென்றுமாம். [மாயாமூர்த்தியாய்] - "ஸதைகரூபரூபாய" என்கிற நித்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையையாய்.' நாட்செல்ல நாட்செல்ல பர்யாப்திபிறவாத போக்யதா ப்ரகர்ஷத்தை யுடையையாய். [அடியேன் இத்யாதி] - உனக்கு ஸ்வமான என்னெஞ்சினுள்ளே உன் போக்யதையை ஆவிஷ்கரித்து அநுபவிப்பித்தவனே. [தீராவினைகள்] - அநுபவவிநாச்யமாய். உன்னையொழிய ஒருத்தராற்போக்கவொண்ணாதே த்வதநுபவவிரோதியான கர்மங்கள்தீர. [என்னையாண்டாய்] - அந்தகர்மங்களைப்போக்கி "அடியேனுவியகமேதித்திப்பாய்" என்னும்படி புகுரநிறுத்தினவனே. [திருக்குடந்தையூராய்] - என்னை அடிமைகொள்ளுகைக்குத் திருக்குடந்தையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே. பரவ்யூஹவிபவங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது [ஊராய்] - அவ்வூரைத் தனக்கு ஊத்தமாகநினைத்திருக்கை. [உனக்காட்பட்டும்] - ஸம்ஸாரிகளை யநுபவிப்பிக்கவந்து கிடக்கிற உனக்காட்பட்டும். பரமபதத்திலிருப்பிலேயாதல், அவதாரங்களிலேயாதல் ஆசைப்பட்டேனோ [அடியேன்] - ஆருடையவஸ்து இங்ஙனேயலமந்து திரிகிறது. இன்னமும் எத்தனைதிருப்பதிகள் தட்டித்திரியக்கடவேன்.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு. "திருக்குடந்தையிலேபுக, நம் மநோரதமெல்லாம் ஸித்திக்கும்" என்றுசெல்ல, மநோரதித்தபடி தாம் பெறாமையாலே; இன்னமும் எத்தனை திருவாசல் தட்டித்திரியக்கடவேனென்கிறார்.

[வாராவருவாய்] - வாராதவருவாய். பாஹ்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணவாராத அருபித்ரவ்யமாய். [வருமென்மாயா] - [அருவாய் வருமென்மாயா] என்று, [அரு] என்கிற பதத்தை - இங்கேயும் கூட்டிக்கொள்வது. மறந்து பிழைக்கவொண்ணாதபடி அக

வாயிலே மருவாய்க்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிற ஆச்சர்யபூதனே. [மாயாமூர்த்தியாய்] நித்யமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையையாய். அல்லாதாருடைய தேஹங்களுடைய உத்பத்தி விநாசங்களை யுடைத்தாயிறேயிருப்பது. [ஆராவமுதாய்] - நிரதிசயபோக்யனாய்க் கொண்டு எனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி யிருக்கிறவனே. [அடியேனுவியகமேதித்திப்பாய்] - என்றும் உனக்கு ஸ்வம்மான என்னெஞ்சினுள்ளே உன் போக்யதையை யாவிஷ்கரித்து அநுபவிப்பித்தவனே. [தீராவினைகள்தீரவென்னையாண்டாய்] - அநுபவைகவிநாச்யமாய், உன்னையொழிய ஒருவரால் போக்கவொண்ணாத, த்வதநுபவவிரோதியான கர்மங்களைப் போக்குவித்து, அடியேனுவியகமேதித்திப்பாய் என்னும்படி புகுர நிறுத்தினவனே. "பிணியு மொழிகின்றதில்லை பெருகுமிதுவல்லால்" என்கிறபடியே - தீர்ப்பாரையாமினியில் வினைகள் தொடக்கமானவற்றைப்போக்கி என்னை யடிமைகொண்டாயென்றுமாம். [திருக்குடந்தை யூராய்] - என்னை யடிமைகொள்ளுகைக்குத் திருக்குடந்தையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே! ப்ரவ்யூஹவிபவங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. நான் கிட்டாத அம்சத்துக்கு நீ கிட்டவந்து கிடக்கிறவனே. ஒருகாத்தமில்லாதானொருவனையோ நான் பற்றிற்று; [உனக்காட்பட்டும்] - ஸம்ஸாரிகளை அநுபவிப்பிக்க வந்துகிடக்கிற உனக்காட்பட்டும் [அடியேன்] - ஆருடையவஸ்து இங்ஙன் அலமந்துதிரிகிறது. [இன்னமுழல்வேனோ] என் ஸர்வபரத்தையும் உன்திருவடிகளிலேபோகட்டு, நீ செய்து தலைக்கட்டக்கடவையாக நினைத்திருக்கிற நான், இன்னம் எத்தனை திருப்பதிகள்புக்குத் தட்டித்திரியக்கடவேனென்கிறார்.

உழலையென்பின் பேய்ச்சிமுலையூடு அவனையுயிருண்டான்*
கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன்*
குழலின்மலியச்சொன்ன ஓராயிரத்துளிப்பத்தும்*
மழலைதீரவல்லார் காமர்மானேய்நோக்கியர்க்கே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிபத்தும் பழுதறக்கற்கவல்லார் காமிநிகளுக்குக் காமுகரைப்போலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யராவர் என்கிறார். [உழலை என்றுதொடங்கி] - உழலை போலேயிருக்கிற எலும்பையுடைய பூதனையுடைய முலைவழியே அவளுடைய ப்ராணனைவாங்கின அவன் திருவடிகளே தம்முடைய இஷ்டங்கள்பூரிக்கைக்கு உபாயமென்று அத்யவஸித்த ஆழ்வார், தமக்குத் தத்ப்ராப்திவிரோதிநிரஸநம்பண்ணுவானும் அவனேயென்று கருத்து. [குழலின் மலிய] - திருக்குழலோசையிலுங்காட்டில் இனிதாக.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்தை அப்யஸிக்கவல்லார், காமினிகளுக்கு காமுகரைப்போலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யராவரென்கிறார். [உழலை இத்யாதி] - உழலைகோத்தாப்போலேயிருக்கிற எலும்பையுடையனான பூதனையுடைய முலைவழியே ப்ராணனைவாங்கினவன். அகவாயில் நீர்மையற்றிருக்குமா போலேயாயிற்று வடிவிலும் பசையற்றிருக்கும்படி. [கழல்கள் இத்யாதி] - விரோதி நிரஸன சீலனுடைய திருவடிகளே இஷ்டஸித்திக்கு உபாயம் என்று அத்யவஸித்த ஆழ்வார். விரோதியைப்போக்குவானும் தன்னைத்தருவானும் அவனேயென்கை. அவதாரணத்தாலே - ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது. "த்வமேவோபாயபூதோ மே", "மாமேகம்". [குழலின்மலிய] - திருக்குழலோசையிலுங்காட்டில் இனிதாக. இவர்பேச்சைக்கேட்டால் பகையரும் இரங்கவேண்டும்படியிருக்கை. ஆனால் அவன் இரங்கி முகங்கொடாதொழிவானென்? என்னில்,—"ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப:" என்று கைவிட்ட ஸம்ஸாரத்திலே தன்னை ஆசைப்பட்டுக் கூப்பிடுகிற இது அவனுக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கையாலே. [மழலைதீர வல்லார்] - "அழுவன்தொழுவன்" என்ற இவருடைய பாவவ்ருத்தியோடே கற்கவல்லவர்கள், மானேய் நோக்கியர்க்கு காமுகரைப்போலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யராவர். த்ருஷ்டாந்தமல்லாதபோது, "அற்ப சாரங்கள்" "துராக்குழிதூர்த்து" என்று முன்புசொன்னதுக்கும் "பல நீ காட்டிப்படுப்பாயோ" "கிறிசெய்தென்னைப் புறத்திட்டின்னங் கெடுப்பாயோ" என்று மேற்சொல்லப்படுகிற இவர்படிக்கும் சேராது. த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லாதொழிந்தது ஸர்வதா ஸத்ருசமாகையாலே.

௧௧.—நிகமத்தில் இப்பத்தைப் பழுதறக்கற்கவல்லார், காமிநிகளுக்குக் காமுகரைப் போலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யராவரென்கிறார்.

[உழலையென்பின் இத்யாதி] - உழலை கோத்தாப்போலேயிருக்கிற எலும்புகளையுடைய பூதனைமுலைவழியே அவளுடையவுயிரையுண்டான். [கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட] - விரோதிநிரஸநசீலனுடைய திருவடிகளையே, அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமென்று அத்யவஸித்த ஆழ்வார். விரோதியைப் போக்குவதும் அவனைத்தருவதும் திருவடிகளேயென்கை - அவதாரணத்தால். [கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட] - ப்பலியா விட்டாலும் தம்மடிவிடாரிறே யிவர். [குழலில் மலிய] - திருக்குழலோசையிற்காட்டிலும் மிஞ்சி, கேட்டார் நெஞ்சுபடும்படியாயிருக்கை. மரங்கள் நின்றும் மதுதாரைகள்பாயுமிறே அங்கு, மரங்களுமிரங்கும்வகை இங்கு: இனி, நாமிரங்குமிடமிது தன்னேற்றமிறேயிங்குத்தைக்கு. அத்விதீயமான ஆயிரந்திருவாய்மொழியில் இப்பத்தையும். [மழலைதீரவல்லார்] - இளமை தீரவல்லார். அதாவது - "வரிற்பொகடேன், கெடில் தேடேன்" என்றிருக்கையன்றிக்கே, இவர்சொன்ன ஆற்றாமையோடே சொல்லவல்லார். "அழுவன்தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்" என்றிறே இவராற்றாமை. [காமர்மானேய் நோக்கியர்க்கே] - மானையொத்தநோக்கையுடைய ஸ்த்ரீகளுக்குக் காமுகரைப் போலேயாவர், ஆவதென் என்னில்,—"தூராக்குழி தூர்த்து எனைநாளகன்றிருப்பன்" என்றவிவர் இது ப்பலமாகச் சொல்லும்போது இதோடே வ்யாஹதமாம். ஆனால் சொல்லிற்றாயிற்று என்? என்றால்,—"மேல் கொடிதானநரகம்" என்னுமிதற்கச்செய்தேயும், விஷயப்ரவணர் அதுபாராதே மேல் விழுமாபோலே, இதுகற்றாரை எம்பெருமானும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மேல்விழுந்து போக்யராகக் கொள்ளுவர்கள். இங்ஙனன்றாகில், விப்ரலம்பகர்வார்த்தையாமிறே. இவர் ப்ராமாணிக ரன்றிக்கேயொழிவரே. ப்ரகரணத்துக்கிடாயிறே தலைக்கட்டியிருப்பதும், அவர்களுக்குப்போல் என்றொருசப்தம் இங்குக் கண்டிலோமே! என்னில்,—"முற்றுவமை என்றொரு லக்ஷணமிருக்கிறபடி. த்ருஷ்டாந்தம் புக்கவிடத்தே தார்ஷ்டாந்திகமும் வரக்கடவது" "தாவிவையங்கொண்ட தடந்தாமரைகள்" என்னுமின்றதிறே.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு : ப்ரவேசம்.

௦.—திருக்குடந்தையிலேபுக்கவிடத்திலும் தம்முடைய அபேக்ஷிதம் கிடையாமையாலே மிகவும் அவஸந்நராய், 'இத்தசைக்கும் எம்பெருமான்திருவடிகளே சரணம்' என்றுபற்றிச் சிறிது தரித்து, 'திருவல்லவாழிலேசெல்லத் தம்முடைய மநோரதங்கள் பூரிக்கும்' என்றுஅங்கேபுக்கு, பலஹாநியாலே முட்டப்போகமாட்டாதே மிகவும் அவஸந்நரான ஆழ்வார், தம்முடையதசையை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். எம்பெருமானோடே விச்லேஷித்துத் திருவல்லவாழுக்கு அணித்தாக இருக்கிறாளொரு பிராட்டி, ஏகதத்விதத்ரிதர்கள் சவேதத்விபத்திற் செல்லப்பெறாதே அங்குத்தைக்கு அணித்தாக இருந்து, அங்குள்ளார் எம்பெருமானைக்கண்டு படுகிற ஸம்ப்ரமங்களைச் செவியாலேகேட்டு, கண்ணால் காணப்பெறாதே துடிக்குமாபோலே, திருவல்லவாழில் திருக்கோயிலையும், அங்குத்தைப்பரிமளத்தையும் கொண்டுபுறப்படுகிற தென்றலும், அங்குத்தைத்திருச்சோலைகளில் மதுபாநமத்தமான வண்டுகளுடைய இனிதானமிடற்றோசைகளும், வைதிகக்ரியாகோலாஹலங்களும், ஹோமதூமங்களும், மற்றுமுண்டான

நகர ஸம்ப்ரமங்களுமெல்லாம், உள்புகப்பெறுதேயிருக்கிற தன்னை மிகவும்நலிய, அத்தாலும் மிகவும் நோவுபட்டு, திருவல்லவாழிலேபுக்குத் தான் பரிமாற ஆசைப்பட்டபடியைக் கண்டு, 'நீ நினைக்கிறஇது கடல்ல' என்று தோழிமார் நிரோதியாநிற்க, தன்ஆர்த்தியை அவர்களுக்கு ஆவிஷ்கரித்து அவர்களை அநுநயியாநின்றுகொண்டு, 'திருவல்லவாழிலே நான்நினைத்தபடியேபுக்குப் பரிமாறவல்லேனே' என்று அவர்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறுள்

இ.—ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில், திருக்குடந்தையிலே புக்கவிடத்திலும் தம்மபேக்ஷிதம்பெருமை யாலே மிகவும் அவஸந்நராய், "இத்தசையிலும் அவன்திருவடிகளேயுபாயம்" என்று அத்யவஸித்துச் சிறிது தரித்து, "உகந்தருளின நிலங்களிலே வந்திருக்கிறவிருப்பு ஆச்ரிதார்த்தமாக" என்றிருக்கை யாலும், தமக்குப்பேறு உகந்தருளினநிலங்களிலே என்றிருக்கையாலும் திருவல்லவாழிலேபோகப்புக்கு, பலஹாநியாலே முட்டப்போகமாட்டாமையாலே நடுவேநோவுபடுகிற தம்முடையதசையை அந்யாபதேசத் தாலே பேசுகிறுர். எம்பெருமானேடேகலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன் ஆற்ருமையாலே புறப்பட்டுத் திருவல்லவாழுக்கு அணித்தாகச்சென்று கால்நடைதாராதே நோவுபடுகிறவளை, தோழி "அவன்தானே வரக்காணுமத்தொழிய நீபதறுகை ஸ்வரூபமன்று" என்று விலக்க: அவ்வூரிற்சோலையும், அதில் பரிமளத்தைத்கொண்டுவருகிற தென்றலும், மதுபாநமத்தமான வண்டுகளினுடைய மிடற்ருேசையும், வைதிகக்ரியாகோலாஹலமும், ஹோமதூமங்களும், நகரஸம்ப்ரமங்களும் அங்கேயாகர்ஷிக்க, ஏகதத் விதத்ரிதர்கள் ச்வேதத்வீபவாஸிகள்அநுபவிக்கிற ஆரவாரத்தைக்கேட்டுத் தாங்கள் அநுபவிக்கப் பெருமையாலே நோவுபட்டாப்போலே நோவுபட்டு, நிஷேதிக்கிற தோழிமார்களுக்குத் தன் ஆர்த்தியை யாவிஷ்கரித்து அவர்களை அநுவர்த்தியாநின்றுகொண்டு, திருவல்லவாழிலே புக்கு நினைத்தபடி பரிமாறவல்லேனே யென்று அவர்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறுள்.

ஈடு.—திருக்குடந்தையிலே போய்ப் புக்கவிடத்திலும் தம் அபேக்ஷிதம் பெருமை யாலே திருவல்லவாழேறப்போக வொருப்பட்டு, தம்மபிமதம் ஸித்தியாதவோபாதி அங்கு முட்டப்போகவுங்கூட அரிதாம்படி தமக்குப்பிறந்த அவஸாதத்தை அந்யாபதேசத்தாலே யருளிச்செய்கிறுர். மாசறுசோதியிலே - இவர்தாம் மடலெடுக்கப் புக்கு, அவனுக்கு அவத்யம் என்று தவிர்ந்தார்; இங்கு - ஆற்ருமைதோற்ற, கண்ட திருப்பதிகள்தோறும்புக்கு நுழைந்து திரியாநின்ருர்; இதுக்கடியேதும் தெரிகிறதில்லை. அங்கு அவன்ஸ்வரூபம் பரிஹரித் தார். இங்கு - தம்முடைய ஸ்வரூபம் நோக்கப்பார்க்கிறுர்: அங்கு - வடிவிலே யணையவேணு மென்று ஆசைப்பட்டார்; பின்பு இவ்வளவும்வர அவ்வடிவிலே அவகாஹித்தபடியாலே ஆற்ருமை மூதுகி, "கொம்மைமுலைகளிடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர்குற்றேவல்" என்கிறபடியே அடிமை செய்ய ஆசைப்படுகிறுர்: இனி இவர்தமக்குத்தான் ஸம்ச்லேஷமாவது - மாநஸாநுபவ மென்றிறே ப்ரவேசத்திலே அடியிலே சொல்லிற்று: இங்ஙனேயிருக்க, திருவல்லவாழேறப் புறப்பட்டுப்போகையாவதென்? பந்துவர்க்கம் நிஷேதிக்கையாவதென்? என்னில்,—அந்த மாநஸாநுபவந்தனக்கு ஒருகலக்கம்வரவமையுமிறே.

எம்பெருமானேடே கலந்து பிரிந்து பிரிவாற்ருமைநோவுபடுகிறுளொரு பிராட்டி, தன் னுடைய ஆபிஜாத்யாதிகளையும் பாராதே திருவல்லவாழேறப் புறப்பட்டுப்போகப்புக, இத்தை யறியும் தோழிமார் வந்து "இது கார்யமல்ல, நந்தலைமைக்குப்போராதுகாண்" என்று ஹிதஞ்சொல்லி மீட்கப்பார்க்க, "இனி நீங்கள் சொல்லுகிறவற்ருல் நான்பெற்றதென்; அவ் வூரில் திருச்சோலையும், அங்குண்டானபரிமளத்தைக் கொய்துகொண்டுபுறப்படுகிற தென்ற லும், அங்கே மதுபாநம்பண்ணிக் களித்துப்பாடாநின்றுள்ள வண்டுகளினுடைய இனிதான மிடற்ருேசையும், ஊரிலுண்டான வைதிகக்ரியாகோலாஹலங்களும், நகரஸம்ப்ரமங்களும், இவையெல்லாம், நீங்கள் என்னை மீட்கநினைக்கிறவோபாதி 'அங்கேபோரு போரு' என்று அழையாநின்றது; ஆனபின்பு நீங்கள் சொல்லுகிறவற்ருல் பெற்றதென்" என்று தன் னுர்த்தியை அவர்களுக்கு ஆவிஷ்கரித்து அவர்களை அநுநயியாநின்றுகொண்டு; திருவல்ல வாழிலே நான் நினைத்தபடியே போய்ப்புக்குப் பரிமாறவல்லேனேயென்று அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறுளாயிருக்கிறது. "இதுதான் நான் அநுபவித்தேன்" என்று ஜீயர் அருளிச்

செய்வர் - பட்டர் திருவடிகளை யாச்ரயித்துப் பின்பொருகால் மேல்நாட்டுக்கெழுந்தருளி மீண்டு பெரியத்வரைபோடே 'திருநாணுக்குதவவோணும்' என்றுவர, திருக்கரம்பன் துறையளவிலே வந்தவாறே அஸிந்திதமாக ஆறு பெருகிக் கிடக்க; இராத்திருநா ளெழுந்தருளி இங்குண்டான ஸம்ப்ரமங்களெல்லாம் செவிப்படுவது வந்துபுகுரப்பெறுதொழிவதாய்க்கொண்டு "போர நோவுபட்டோம்" என்று அருளிச்செய்வர். ஏகத த்வித த்ரிதர்கள் ச்வேதத்வீபத்தைச்சென்று கிட்டி, உள்ளுப்புகுகைக்கு யோக்யதை யில்லாமையாலே புறம்பேநின்று அங்குள்ளார் எம்பெருமானைக்கண்டு படுகிற ஸம்ப்ரமத்தைச் செவியாலே கேட்டுநிற்பது, கண்ணால் காணப் போகாதொழிவதாய்க் கிடந்து பட்டாப்போலே கிடந்து கூப்பிடுகிறாராயிற்று இவரும்.

மானேய்நோக்குநல்லீர் வைகலும்வினையேன்மெலிய*
வானார்வண்கமுகும் மதுமல்லிகைகமழும்*
தேனார்சோலைகள்சூழ் திருவல்லவாழுறையும்
கோனாரை* அடியேனடிகூடுவதென்றுகொலோ? (1)

ஈ.—முதற்பாட்டில், இப்பிராட்டி, தன்னுடைய அவஸாதத்தைக்கண்டு மிகவும் காதரேக்ஷணைகளாய் 'உன்ஹ்ருதயத்தில் ஓடுகிறதென்?' என்று கேளாநின்றிருந்துள்ள தோழிமாரைக்குறித்து, திருவல்லவாழிலே எழுந்தருளியிருக்கிற எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே அடியேன் போய்ப்புகுவது என்றோ? என்கிறாள். [மானேய் என்றுதொடங்கி] - அழகியநோக்கையுடையீர்! தன்னைப்பெறுதே துக்கப்படும்படி மஹாபாபத்தைப்பண்ணின நான் நாள்தோறும் வ்யஸநபரம்பரைகளாலே மிகவும் அவஸந்நையாக ஆகாசமெல்லாம் பூர்ணமாம்படிவளர்ந்து கண்ணுக்கினிதான கமுகிற் பூம்பாளையும் மதுவையுடைத்தான மல்லிகையும் கமழ்வதும்செய்து தேன்மிக்கிருந்துள்ள திருச்சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருவல்லவாழிலே நிரந்தரவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்வாமியை, குணஜிதையாய் 'அடியேன்' என்கிறாள்.

இ.—முதற்பாட்டில், தோழிமாரைக்குறித்து, திருவல்லவாழிலேநின்றருளினவனுடைய திருவடிகளிலே சென்றுகிட்டுவதென்றோ வென்கிறாள். [மானேய்நோக்குநல்லீர்] - மானேய்ந்த நோக்கையும், என் பக்கல் பரிவையுமுடையவர்களே! [நல்லீர்] - ரூபவைலக்ஷண்யம்சொல்லிற்றாகவுமாம். காரியப்பாட்டாலே விலக்குகிற தங்கள்படியையும், அவ்வூரில்போக்யதையிலே ப்ரவணையாய் மீளாதபடியான இவள்படியையுங் கண்டு, "என்னாகப்புகுகிறதோ?" என்று காதரேக்ஷணைகளாயிருக்கிறபடி. "நான் அவ்வூரிலேபுகும்படி கண்ணாலேகுளிரநோக்கவேணுமென்கிறாள்" என்று பிள்ளான்நிர்வஹிக்கும். [வைகலும்வினையேன் மெலிய] - தன்னை விச்லேஷிக்கும்படி மஹாபாபத்தைப்பண்ணின நான், நாள்தோறும் வ்யஸநபரம்பரையாலே அவஸந்நையாக ஒருநாள்மெலியப்பொறுக்கமாட்டாத ம்ருதுப்ரக்ருதியானவள்கிடீர்! நெடுநாள் நோவுபடுகிறாள். "இமாமஸிதகேசாந்தாம் சதபத்ரநிபேக்ஷணாம், ஸுகார்ஹாம் து:க்கிதாம் த்ருஷ்ட்வா மமாபி வ்யதிதம்மந:" என்று - ஒருராத்ரியில் வ்யஸநம் திருவடிபொறுக்கமாட்டிற்றிலனிறே. விலக்ஷண விஷயத்தைப்பிரிந்தால் ஜீவிக்கவுமொண்ணாது, முடியவுமொண்ணாது. [வானார்வண்கமுகும்] - ஆகாசாவகாசமடையும்படிவளருகை. [மெலிய-வானார்வண்கமுகும்] என்னுதல்; [மெலிய-திருவல்லவாழுறையும்] என்னுதல். அவ்வூரில், பரமசேதநனோடு அசித்கல்பமான ஸ்த்தாவரங்களோடு வாசியில்லை, மெலிவே நிரூபகப்பல்குலைக்கு. இவள் மெலியமெலிய அவை மேலேமேலே பணையாகிற்கை. இவளிருந்தசோலை "அபிவ்ருக்ஷா:", அவன் வர்த்திக்கிறசோலை "அகாலபலிநோ வ்ருக்ஷா:". [வண்கமுகு] - தர்சநீயமான கமுகு. அன்றிக்கே, உதாரமானகமுகு. குலையார்ந்த பழுக்காயும் பசுங்காயும் பாளைமுத்தும் தலையார்ந்த விளங்கமுகிறே. தன்னோடுசேர்ந்தகொடிக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொடுநிற்கை. கமுகு இருப்பதல், கொடிதொடர்ந்துகிட்டவேண்டும்படியிருத்தல் செய்யாதிருக்கை. [மதுமல்லிகை]-கொடியடங்கப் பரப்பு மாறப்பூத்துத் தேன்வெள்ளமிடுகை. [கமழும்] - அதின்பரிமளம் இவளிருந்தவிடத்தேவந்து அலையெறியாநிற்கை. [தேனார்சோலைகள்சூழ்] - தேன் வெள்ளமிடுகிற சோலைகள். நித்யபோக்யமான சோலைகள். அவ்வூரில் நிற்கிறவன்றன்னோபாதியும் உத்தேச்யமாயிருக்கை அவ்வூரில்ஸ்த்தாவரங்களும். பரம

பதத்தைவிட்டு ஆச்ரிதர் உகந்த த்ரவ்யத்தை யதிஷ்ட்டித்து இங்கேவந்து அவதரிக்கையாலே, அங்குள் ளாரும் இவனுக்கு அநுருபமாக ஸ்த்தாவரசரீரமாக வர்த்திக்கிறார்களென்றிறே இவர்கள் நினைத்திருப்பது. உகந்தருளின நிலங்களை விடமாட்டாத அடியார்கள்குழாங்களும் அவனுக்கீடாக அங்கேவர்த்திக்கிறபடி. இவை கால்வாங்காதேநிற்கிறபோதே, அங்குத்தை "நச புநராவர்த்ததே" என்கிற ஆகாரமும் ஜீவிக்கிறபடி. [வினையேன்மெவிய - திருவல்லவாழுறையும்கோனுரை] - என்னையொழிய போகத்துக்கு ஏகாந்தஸ்த் தலத்திலே சோலையில் ரஸமநுபவிக்கிறவரை. போகத்துக்கு ஏகாந்தஸ்த்தலத்திலே தனியேயிருப்பதே. [உறையும்] - அங்குத்தை போக்யதையாலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவரை. சோகத்தால்வந்த பலஹா நியாலே நான்செல்லமாட்டாதிருக்க, ப்ரீதியாலே அவர் வரமாட்டாதிருக்கிறாரிறே. [கோனுரையடியேன்] - திரோதாத்தநாயகர் அவர், அவர்பெருமையிலே தைர்யபங்கம்பிறந்தவள் நான். கோனுரையென்று - நாராயணசப்தார்த்தம்; அடியேனென்று - ப்ரணவார்த்தம். பிராட்டியானதசையோடு தாமானதசையோடு வாசியற இவர்க்கு சேஷத்வம் ஒருபடிப்பட்டிருக்கிறபடி. [அடிகூடுவது] - "அணைக்கவேணும்" என்னும் ஸ்த்தாநத்திலே [அடிகூடுவது] - என்கிறாரிறே. பிண்டாத்யவஸ்த்தைகளில் ம்ருத்த்ரவ்யாநுவ்ருத்திபோலே, இவருடைய பாவவ்ருத்திகளெல்லாவற்றிலும் இவர்க்கு சேஷத்வம் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும். "தேஹீ நித்ய மவத்யோऽயம் தேஹே ஸர்வஸ்ய பாரத". என்று - தேவாதிசரீரப்ரவேசம்பண்ணுநிற்க, தேஹியானவன் ஒருபடிப்பட்டிருக்குமாப்போலேயாயிற்று இவரும் ஆணானபோதோடு பெண்ணானபோதோடு வாசியற சேஷபூதராயிருக்கிறபடி. [என்றுகொலோ] - "பதினாலாண்டு" என்று அவதிபெற்ற பின்பும் ஆணுமாய்ப் பிதாவுமான சக்ரவர்த்தி ஜீவித்திலன்; ப்ரணயிநியுமாய் அபலையுமான நான் எங்ஙனே ஜீவிக்கக்கடவேன். அடிகூடுவதென்கிறது - சதுர்த்த்யர்த்தம். என்றுகொலோவென்கிறது - ப்ராப்யத்வரையாலே வாக்ய சேஷத்தால்வந்த ப்ரார்த்தனை.

௬௫.—முதற்பாட்டு. தோழிமாரைக்குறித்து, திருவல்லவாழிலே நின்றருளின ஸர்வேச் வரன் திருவடிகளைக் கிட்டப்பெறுவதென்றோ வென்கிறாள்.

[மானேய்நோக்குநல்லீர்] - "நான் திருவல்லவாழிலே போய்ப்புகும்படி உங்கள் கண்ணாலே குளிரநோக்கி ப்ரஸாதிக்கவேணுமென்கிறாள்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும். [மானேய் நோக்கு நல்லீர்] - மானையொத்த நோக்கையுடையீராய் எனக்கு நல்லவர்களே. "பிரிவாற்றாமையாலே நோவுபட்டுச், சோகையுமிலே அடுபட்டும், நம்முடைய ஹிதவசநத்தாலே தளர்ந்துமிருக்கிற இவளுக்கு நம்முடைய நிஷேதவசநம் செவிப்படுமாகில், இவள் மோஹிக்கும்" என்று நிஷேத கார்யம் தோற்றும்படி காதரேக்ஷணைகளாய்க்கொண்டிருக்க, [மானேய்நோக்கு நல்லீர்] என் கிறாள். இவள் தனக்கு *அநஸூயவே* என்று இவ்வளவேயிறே வேண்டுவது. *இதந்து தே குஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாமி* - வைப்பாகவைத்தவையெல்லாம் சொல்லாநின்றேன் கேள். *அநஸூ யவே* - அத்தகை குறையற்றபின்பு இனி இத்தலை கிடைக்குமோ. [வைகலும்வினையேன்மெலிய] - ஒருகால் மெலிந்து தரித்திருப்பார்களன்றோ பிரிவாற்றலாவது. [வைகலும் - மெலிய] காலங்கழி யக்கழியக் காதல் கழியும்படியிறே விஷயாநுதரங்களை யாதரிப்பார்க்கிருப்பது; மநநம்பண்ணி பாவனையாய், பின்பு தர்சநமாய், ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய், பின்பு சரீரவியோகம் பார்த்திருப் பார்படியிறேயிது. *தஸ்ய* - அத ஸம்பத்ஸ்யே என்கிற மெலிவுத்தமதேறுடே கூட வேணுமே. *தாவதேவசிரம்* எனக்கு அவ்வளவேயிடாய் விளம்பம். *யாவந்நவிமோக்ஷ்யே*. *அதஸம்பத்ஸ்யே* - அநந்தரத்தே ஸம்பந்நனாகக்கடவேன். அதாவது சுபாஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய இறே. இப்படி சரீரவிமோக்ஷம் பார்த்திருப்பார்படியிறேயிது. [வைகலும் வினையேன்மெலிய] - தன்னை விச்லேஷிக்கும்படி மஹாபாபத்தைப்பண்ணின நான் நாடோறும் விடலநபரம்பரை யாலே அவஸந்நையாக, ஒருநாள் மெலியப் பொறுக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதியானவள் கிடீர்! வெடு நான் நோவுபடுகிறேன். இருவடிகண்டுபோந்தவநந்தரம் பிராட்டி பட்டதெல்லாம் படுகிறு னாயிற்று இவளும். ஒரு ராத்ரியில் வ்யஸநம் திருவடி பொறுக்கமாட்டிற்றிலனிறே; *இமாமஸித கேசாந்தாம்*—மைவண்ணநறுங்குஞ்சியை யுடையவர்க்கும் பேணத்தகும் குழலையுடையவள் கிடீர். *சதபத்ரநிபேக்ஷணாம்* *கமலபத்ராக்ஷ:* என்கிற கண்களாலே கண்டுகொண்டிருக்கத் தக்க கருங்கண்ணையுடையவள்கிடீர். *ஸுகார்ஹாம்* - அவர்மடியிலேயிருக்கத் தகுமவள். *து:க்கிதாம் த்ருஷ்ட்வா* இவ்விருப்பிருக்கத் தகாதவளைக்கண்டு. *மமாபி வ்யதிதம் மந:* சோகஹேர

உங்களுக்கு அறியாத என்னுடையநெஞ்சையும் வருத்தாநிற்கிறீர். இப்படியேகாணும் இவனுக்கும் இருக்கிறபடி. [வினையேன்] நான்செல்ல நான்செல்ல ஆசைகழியாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். (மெலிய - வாழுர்வண்கமுகு மென்னுதல், மெலிய திருவல்லவாழு றையு மென்னுதல். அவ்வூரில், பரமசேதநரோடு அசித்கல்பமான ஸ்தாவரங்களோடு வாசியில்லை, மெலிவே விளைநீராகப் பல்குகைக்கு). [மெலிய] நீர்ப்பண்டமாய் அழிகிறபடி. [வாழுர் இத்யாதி] இத்தலை மெலிய மெலிய அத்தலை மல்காநின்றது. அவ்வூரிற்சோலைக்கு நீர் இத்தலையில் மெலிவுபோலேகாணும். [வாழுர்] ஆகாசத்தைக் கண்செறியிட்டாற்போலே யிருக்கை. இவளிருக்கிறவிடம் *அபி வ்ருக்ஷா பரிம்லாநா:* அவனிருக்கிறவிடம் *அகாலபலிநோ வ்ருக்ஷா:* [வண் கமுகும்] தர்சநீயமாயிருக்கை. "குலையார்ந்தபழுக்காயும் பசுங்காயும் பாளைமுத்தும் தலையார்ந்த விளங்கமுகு" என்னுமாபோலேயிருக்கை. [வண்கமுகு] கொடி தொடரவேண்டாதே, தான் கொடிக்கு உடம்புகொடுத்துநிற்கிறஔதார்யமென்றுமாம். மெய்யே கொடுக்கிறஔதார்யமிறேயிது. [மதுமல்லிகைகமழும்] மட்டுக்கொடியாயிராதே! பூகத்தோடே அணைகையாலே, பரப்பும் பூவாயிருக்கை. மதுவையுடைத்தான மல்லிகைகளின் பரிமளம் இவளிருந்தவிடத்தே வந்து அலைபெறிகை. [தேனுர் சோலைகள்சூழ்] இதுக்கு முன்பு சொன்னவையெல்லாம் ஆச்ரயமாத்ரமேயாய்த் தேனேமிக்கிருக்கை. வாழுர் வண்கமுகுகள் தேன்வெள்ளத்திலே அலைந்து, ப்ரளயகாலத்திலே மார்க்கண்டேயன் பட்டதெல்லாம் படாநின்றது. தேன்வெள்ள மிடுகிற சோலைகள் சூழ்ந்த திருவல்லவாழுறையும் கோனுரை. இருவருங்கூட மதுபானம் பண்ணிக் களிக்கவேண்டியிருக்க, நான் மெலியத் தாமே மதுபானம் பண்ணி வர்த்திக்கிறவரை. பாவியேன், இவ்வளவில் *நசாபி மதுஸேவதே* என்னவேண்டாவோ. இவர் இவ்வாற்றாமை போடேயிருந்து சோலையைக் கவிபாடுகிறது உள்ளேநிற்கிறவனோடொக்க இவையும் போக்ய மாயிருக்கையிறே. உபாஸ்யவஸ்து, மநஸ்ஸை ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாக்கியநுபவிக்கமாட்டாதார்க்குக் கண்ணுக்கிலக் காக்கிக்கொண்டு நிற்கிறப்போலேகாணும் .இவையும். ப்ராப்யனானவனுடைய உபாயபாவத்தில் நிலைபோலே. நித்யப்ராப்யனைக்கொண்டு அங்கே யிருக்கிறவன், ஆச்ரிதர் உகந்ததொரு த்ரவ்யத்தைத் திருமேனியாகக்கொண்டு முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிறாப் போலே, அங்குள்ளாரும் இங்கேபோந்து ஸ்தாவரங்களாயும் ஜங்கமங்களாயும் திர்யக்குக் களாயும் அவனைவிடமாட்டாதே நிற்கிறபடி. நித்யரும் முக்தரும் பக்தரில் ருசியுடையாரும், உகந்தருளின நிலங்களைப்பற்றியிறே இடப்பது; *அஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யா:* இத்யாதி. (ராமாவதாரத்திலுமொரு) லக்ஷ்மணாதிகள், வாநரத்வங்களையடைந்தார்கள், விபீஷணாதிகள் பற்றிக்கிடந்தார்கள்; அதுபோலே. அதிலும் நடையாடித்திரிவார்க்குப் போகைக்கும் யோக்யதையுண்டிறே. அதுவுமில்லையிறே ஸ்தாவரங்களுக்கு. ஜகாதப்ரஹ்மராயர் திருமுடிக்குறையிலே ஒருமரம் வெட்டப்புக, அத்தை எம்பார்கேட்டு "அல்லாளப் பெருமாளே, ஈச்வரவிபூதியை அழிக்கப்பார்த்தாயோ" என்ன, இவர் சொல்லும் வார்த்தை கேட்கைக்காக, "ஈச்வரவிபூதியல்லாத விடமுண்டோ" என்ன, "அவை போலன்று காண் இவை: ஸார்வபௌமனுன ராஜாவும்மஹிஷியுமாக முற்றாட்டாகக் குடநீர்வார்த்து ஆக்கும்சாலைபோலே, பெருமாளும் பெரியபிராட்டியாருங்கூடக் கைதொட்டாக்குமவை காண்" என்று அருளிச்செய்தார். உகந்தருளின நிலங்களிலே மெய்யே ப்ரபத்தி விளைந் தார்க்கு அங்குள்ளவையெல்லாம் உத்தேச்யமாய்த் தோற்றுமிறே. காலாயங்களல்லது நிற்கவொண்ணாத ஸம்ஸாரம் ததீயத்வாகாரத்தாலே ஒருகால் உத்தேச்யமாகாநின்ற திறே. ப்ரமாணத்தில் பிறக்கும் ப்ரபத்திபோலன்றிறே கண்ணுக்கிலக்கானால் இருப்பது, முக்தரோபாதி ப்ரத்யக்ஷமாகயிறே ஆழ்வார்க்கு ததீயத்வாகாரம். ப்ராமாணிகனுக்கு இங்ஙனல்லது ப்ரபத்தி யில்லையிறே. நல்லான், பட்டர்ஸ்ரீபாதத்தை யாச்ரயித்து நெடுங்காலம்ஸேவித்து, பின்பு அந்திமதசையிலே பட்டர் எழுந்தருளி, "என் நினைத்திருந்தாய்" என்ன, "'ஒரு ஸர்வசக்தியுபகரிக்கும்போது இங்ஙனே கணக்கவாகாதே யுபகரிக்கு மது' என்று நினைத்திருந்தேன்" என்ன, "அதுவென், உன் தேசத்தைவிட்டு பந்துக்களைவிட்டுநெடுந் தூரம் போந்து இங்ஙனே நோவுபட்டுத் திருவடிசேரக்கிடந்தாயாகில் இங்கு உபகாரமென்" என்ன, "தேசாந்தரத்திலே யிருந்து அப்ராலித்தனாய் விழுந்துபோகக்கடவ என்னை இவ்வளவும் அழைப்பித்து, உம்முடைய திருவடிகளை யாச்ரயிக்கப் பண்ணி ருசியை விளைப்பித்து, இத்

தேசத்திலே உம்முடைய கண்வட்டத்திலே சரீரவியோகமுண்டாம்படி பண்ணினேனே" என்ன, "ஆனாலும், தானுகஅபிமாநித்த சரீரம் போகாநிற்க நீ இங்ஙன் நினைத்திருந்ததென்கொண்டு" என்ன, "ப்ரமாணங்கொண்டு நினைத்திருந்தேன்" என்றான். கள்ளமறிவற்றவெளிச்சிறப்புடையார்க்கு இங்ஙனேயிறேயிருப்பது. [தேனார்சோலைகள் சூழ் திருவல்லவாழுறையும்கோனாரை] - இருவராய்க்கொண்டு பரிமாறவேண்டும் தேசத்திலே தனியே நின்றவர்மேல். [உறையும்] - அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதொழிகை. [கோனாரையடியேன்] - நாராயண சப்தத்திலும் ப்ரணவத்திலும்போலே. அவனைச்சொல்லும்போது தம்மையிட்டல்லது சொல்லப்போகாது; தம்மைச் சொல்லும்போதும் அவனையிட்டல்லது சொல்லவொண்ணாது. கோனாரையென்றவிடம் - நாராயணசப்தார்த்தம், அடியேனென்றவிடம் ப்ரணவார்த்தம். ப்ரணவம் ஜீவப்ரதாநம், நாராயணசப்தம் ஈச்வரப்ரதாநம். அடிகூடுவதென்றுகொலோ என்கிறவிடம் சதுர்த்த்யர்த்தம். என்று கொலோவென்று ப்ரார்த்தனையோடே தலைக்கட்டுகிறதிறே. [கோனாரையடியேன்] நாயகன் தீரோதாத்தநாயகன், இவள் தைர்யமழிந்தவள். [அடியேனடிகூடுவதென்றுகொலோ] ஸ்வரூபத்துக்கீடாக விபக்தியிலர்த்தத்தோடே தலைக்கட்டுகிறபடி. எல்லாவளவிலும் ஸ்வரூபமழியாதிறே. தாமாகவுமாம், பிராட்டிமார்தசையை ப்ராப்தராகவுமாம், அதுக்கும் அவ்வருகே சில அவஸ்தைகளை யுடையராகவுமாம் ஸர்வகாலமும் ஸ்வரூபம் மாறாது; பிண்டத்வ கடத்வ கபாலத்வ சூர்ணத்வங்களாகிற அவஸ்தாந்தரங்களை பஜித்தாலும் ம்ருத்தானவாகாரத்துக்கு அழிவில்லையிறே. தாமான தன்மையில் "அடிதொழுதெழு" என்பர்; பரோபதேசத்தில் "இணைகமலசேர்" என்பர்; தூதுவிடப் புக்கால் "திருவடிக்கீழ் குற்றேவல்" என்பர்; பிறரைச் சொல்லப்புக்கால் "தாட்பட்ட தண்டுழாய்த்தாமம் காமுற்றுமே" என்பர்; கலங்கி மடலெடுக்குமளவானாலும் "தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோ" என்பர்; பித்தேறிச் சொல்லும்போதும் "கண்ணன்கழல்கள் விரும்புமே" என்னுதல், "ஏறியபித்தினோடு எல்லாவுலகும் கண்ணன்படைப்பு" என்னுதல் சொல்லுமித்தனை.

என்றுகொல்தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந்தென்செய்தீரோ?*
பொன்திகழ்புன்னைமகிழ் புதுமாதவிமீதணவி*
தென்றல்மணங்கமழும் திருவல்லவாழ்நகருள்
நின்றபிரான்* அடிநீறடியோங்கொண்டுசூடுவதே. (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், தன்னுடைய உத்யோகத்தை இசையாதேயிருக்கிற தோழிமாரை அநுநயித்து நான் திருவல்லவாழிலேபுக்கு அவன்பாதரேணுவைச்சூடுவது என்று? என்கிறாள். [தோழிமீர்காள் எம்மைநீர்நலிந்து என்செய்தீரோ] - என்ப்ரக்ருதியை அறிந்திருக்கிற நீங்கள் என்னை ஆச்வஸிப்பியாதே நலிந்து என்னப்ரவ்ருத்தி பண்ணுகிறிகோள்? [புதுமாதவி] - புதியதாக அலர்ந்த குருக்கத்தி. [மீதணவி]-மேலேஅணைந்து. [மணம்கமழும்] - நறுநாற்றம்நாறுகிற. [நின்றபிரான்] - இவ்வார்த்திக்கு அணித்தாக வந்துநின்றருளின மஹோபகாரகன்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், "அதிப்ராவண்யமாகாது" என்று தன்னை நிஷேதிக்கிறதோழிமார் தங்களையே, அவன்பாதரேணுவை நாம்சூடுவது என்று? என்கிறாள். [என்றுகொல்தோழிமீர்காள்] - "அதிமாத்ரப்ராவண்யமாகாது" என்று நிஷேதிக்கிறவர்களையே தன்பேற்றுக்கு நாள் அவதியிட்டுத் தருவார்களாகக் கேட்கிறாளிறே. அவர்கள் லோகாபவாதத்தைப்பற்றி நிஷேதிக்கிறார்கள், இவள் தன்பேறு தங்கள்பேறாக நினைத்திருக்கு மைககண்ட்யத்தாலே கேட்கிறாள். [எம்மைநீர்] - அவ்வூரில்புக்கல்லது தரிக்கமாட்டாத என்னை. எனக்கு ப்ரியமேசெய்துபோந்த நீங்கள். [நலிந்தென்செய்தீரோ] - நலிந்து என்னப்ரவ்ருத்தி பண்ணுகிறிகோள். உங்கள்ஸ்வரூபத்துக்குச்சேரச் செய்கிறிகோளோ, என்ஸ்வரூபத்துக்குச்சேரச் செய்கிறிகோளோ. [பொன்திகழ் இத்யாதி] - பொன்போலே திகழாநின்றுள்ள புன்னையென்ன, அதின்படியையுடைத்தான மகிழென்ன, அப்போதலர்ந்த செவ்விக் குருக்கத்தியென்ன,

இவற்றின்மேலே யணைந்து பரிமளத்தைக்கொய்துகொண்டு தென்றலானது ஸஞ்சரியாநிற்கை. அவ்வூரில்தென்றல் அங்கே ஆகர்ஷியாநின்றது. நீங்கள் மீட்கப்பாராநின்றீகோள்; தென்றலுக்காவேணுே, உங்களுக்காவேணுே. [எம்மைநீர்நலிந்தென்செய்தீரோ] - அவ்வூரில் தென்றலை நலியமாட்டிகோளோ. பொன்றிகழ்புன்னைமகிழென்று - சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறபடி. [தென்றல்மணங் கமழும்] - ஸ்பர்சேந்த்ரியத்துக்கும் க்ராணேந்த்ரியத்துக்கும். என்னுடைய ஸர்வேந்த்ரியங்களும் அங்கே அபஹ்ருதமென்கை. "பத்மஸௌகந்திகவஹம்". [திருவல்லவாழ் இத்யாதி] - கலங்காப்பெருநக ரத்தைவிட்டு, நமக்குமுகங்காட்டுகைக்கு அணித்தாகவந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற மஹோபகாரகன். [அடிகீழ்] - திருவடித்தாமரைகளில் தாதையுதிர்த்து அத்தை சிரஸாவஹிப்பதென்றோ வென்றாப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று இவர்க்கு. [அடியோங்கொண்டுசூடுவதே] - இப்போது நிஷேதிக்கிறவர்களை, அடியோமென்று - அநுபவத்திலே கூட்டிக்கொள்ளுகிறாள் சூடுவது - என்கையாலே - பூச்சூட மயிர் கழுவியிருப்பாரைப்போலே, போக்யதையைச் சொல்லுகிறது.

௯௫.—இரண்டாம்பாட்டு. நிஷேதிக்கிற தோழிமார்கள் தங்களையே, அவன்பாத ரேணுவைநான் சூடுவதென்றென்கிறாள்.

[என்றுகொல்தோழிமீர்காள்] அதிமாத்ரப்ராவண்யமாகாது என்றுநிஷேதிக்கிறவர் களையே, தன்பேற்றுக்கு நாள் அவதியிட்டுத் தருமவர்களாகக் கேட்கிறாளிறே. அவர்கள் லோக அபவாதத்தைப் பற்றி நிஷேதிக்கிறார்கள்; இவள், தன்பேறு தங்கள்பேறாக நினைத்திருக்குமைக கண்டபாத்தாலே கேட்கிறாள். தோழிமாரிறே இவளுடைய ஸாபாலாபமேயிறே அவர் களுக்கும்பேறிழவு [தோழிமீர்காள்] உங்களுக்கு நான் பெறும்நாள் ஆராய்கையிலேயன்றோ அதிகாரம். [தோழிமீர்காள்] என்ப்ரக்ருதியை யறியும் உங்களுக்கு என்வழியே போகவேண் டாவோ. [எம்மை] - உங்கள்கையாலும் காலாலும் துகையுண்கிறவென்னை. [நீர்நலிந்து] - என்னுடைய உஜ்ஜீவநம் என்னுகையன்றோ உங்களுக்கு யாத்திரை. அவ்வூரிலே புக்கல்லது தரிக்கமாட்டாத என்னை. எனக்கு ப்ரியமேசெய்துபோந்த நீங்கள். [என்செய்தீரோ] - உங்கள் ப்ரக்ருதிக்கு இதுசேர்ந்தோ, என்ப்ரக்ருதிக்குச் சேர்ந்தோ. [தோழிமீர்காள் எம்மைநீர் நலிந் தென்செய்தீரோ] - உங்களுக்கு அவச்யம்நலியவேண்டிலுல் தென்றலையன்றோ நலியவடுப்பது. என்னை மீளவொட்டாதே காற்கட்டாநிற்க, நான் மீளும்படியென். [பொன்றிகழ் இத்யாதி] - நலிகைக்கு அவையமையாதோ. கடினப்ரக்ருதிகளாயிருப்பார் செய்வதை ம்ருதுப்ரக்ருதிகளா யிருக்கிற நீங்கள் செய்யவோ. [பொன்றிகழ்புன்னைமகிழ்] -"புன்னைபொன்னேய்தாதுதிர்க்கும்" என்கிறபடியே, பொன்னோடொக்க ப்ரகாசிக்கிற புன்னை, அப்படியேயிருக்கிற மகிழ். [புது மாதவி] அப்போதலர்ந்த குருக்கத்தி. [மீதணவித்தென்றல்மணம்கமழும்] இவற்றின்மேலே தென்றலானது வந்து அணைந்து பரிமளத்தைக்கொண்டு போந்து கமழாநின்றது. [மீதணவி] "ஆழ்விழியில் பூவின் வெக்கைநட்டும்" என்று மேலே ஸ்பர்சித்து, அங்குள்ளதெல்லாம் கொண்டுபோந்து கமழாநின்றது. "பத்மகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட:" என்னுமாபோலே - பூவில் கால் படாமே மேலெழுந்த பரிமளத்தைக்கொண்டுபோருகை. அத்தலையிலுள்ளதடங்கக்கொண்டு, தந்தாமதொன்றும் கொடாதேபோருகை அந்நிலத்திலுள்ள பதார்த்தங்களுக்கெல்லாம் ஸ்வபா வமிறே. [பொன்றிகழ் புன்னைமகிழ் புதுமாதவிமீதணவித்தென்றல் மணங்கமழும்] கலம்ப கனல்லது சூடப்பொருத ஸாதுமாரரைப்போலே காணும் தென்றலின் ஸ்வபாவம். செருக்கரா யிருக்கும் ராஜபுத்ரர்கள் முலைசிந்தாரை "போகயோக்யைகளன்று" என்று கழிக்குமாபோலே கழிய அலர்ந்தவற்றைக் கடாக்ஷியாதே போருகிறபடி. பூவில் பரிமளம் தேடுவாரைப்போலே காணும் இது பரிமளத்தில் கலம்பகன் தேடுகிறபடி. [தென்றல்மணக்கமழும்] கண்ணுக்குத் தோற்றமின்று நலியாமையாலேகாணும் "கோவில்லை" என்றிருக்கிறது. இவர்களுக்கு ஸாபா லாபம் ஒத்திருக்கச்செய்தேயும், அதிதபுத்திவர்த்திக்கையாலே இவை நெஞ்சிற்படாதிறே. "நீங்கள் தாங்களவ்யத்தில் கூடாவிட்டால் வ்யதிரேகத்திலும் கூடலாகாதோ" என்று காணும் இவள்நினைத்திருக்கிறது. இவர்களுக்குப் பேறிழவு ஒத்திருந்தாலும், இவர்கள் இவள்தானுக மாட்டார்களோ இவளுக்கேவருமவையிறே இவைசொல்வாம். [பொன்திகழ்புன்னைமகிழென்று]

சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறபடி. [தென்றல்மணங்கமழும்] - ஸ்பர்சேந்த்ரியத்துக்கும் க்ராணேந்த்ரியத்துக்கும். [திருவல்லவாழ்நகருள்நின்றபிரான்] - அவனைத்தனைவிடுவதும் செய்திலன். நான் நோவுபடாநிற்க, இவ்வளவிலே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயிருக்கையன்றிக்கே, திருவல்லவாழிலே புகுந்து கிட்டவிருக்குமிதுக்கு மேற்பட உபகாரமுண்டோ. *பஹுவேதத்* என்னுமாபோலேகாணும் இவ்வளவில் ஆச்வாஸம். *ஏகாம் தாரணிமாச்ரிதௌ* இறே. *வாஹுவாத* என்று -'இவர் கையாலே தொடவேண்டாதபடி இடைச்சுவரான கடல் கிடந்ததேயாகிலும், ஒருபடுக்கையிலே யிருப்பாரைபோலே அவனிருந்த பூமியிலே யிருக்கப்பெற்றோமே என்றாரிறே பெருமாள். காலைப்பிடித்து "நீ இப்படி செய்யவேணும்" என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறாரிறே இவருடைய செல்லாமை [நின்றபிரானடிநீறடியோங் கொண்டுசூடுவது - என்றுகொல்] - பூவில் சுண்ணம் பெறுவதென்றோ. [அடிநீறடியோங்கொண்டுசூடுவது - என்றுகொலோ] மயிர்கழுவிப் பூச்சூடவிருப்பாரைப்போலேகாணும். [அடியோம்] - இப்போது பிரிய நின்றார்களேயாகிலும் அன்வயத்தில் அநுபவம் இவர்களுக்கு மொத்திருக்கிறபடி. அவன்வந்தாலும் இவளுக்கு முன்னே கொண்டாடுவது இவர்களையிறே. [அடியோங்கொண்டுசூடுவது] *யாவந்நசரணௌ்பித்யாதி*-ஸ்ரீபரதாழ்வானை, "பிள்ளாய், உன்னுள்வெதுப்பு ஆறுவதெப்போது:" என்ன: பெருமாளும் தமக்கு வகுத்த முடிசூடி, நானும் எனக்கு வகுத்த முடிசூடி, இருவரும் முறைதப்பாதே கூடிருக்கநின்றவன் றென்றான். (அவன் அவரிற்காட்டில் காற்கூறு விஞ்சப்பெற்றான். "அவர் நாட்டுக்கு முடிசூடுகைக்கு லக்ஷணம் அவர்திருவடிகளிலே, எனக்கு சேஷத்வத்துக்கு லக்ஷணம் என்தலையிலே" என்றான். அவருக்கு அடியிலே வகுத்துக் கிடக்கிறதிறே, இவனைப்போலே தலையோட்டில் பொறியன்றே. "மாலடிமுடிமேல் கோலமாம் குலசேகரன்" என்றாரிறே - எனக்கு முடி யிவையல்ல; மாலடி - ஸர்வேச்வரன்திருவடி, எனக்குவகுத்தமுடி.) "கோலமாமென்சென்னிக்கு உன்கமலமன்னகுரைகழல்" என்றிருக்குமவரிறே.

> தூடுமலர்க்குழலீர்! துயராட்டியேனைமெலிய*
> பாடுநல்வேதவொலி பரவைத்திரைபோல்முழங்க*
> மாடுயர்ந்தோமப்புகைகமழும் தண்திருவல்லவாழ்*
> நீடுறைகின்றபிரான்கழல் காண்டுங்கொல்நிச்சலுமே? (3)

ஜீ.—மூன்றும்பாட்டில், தோழிமாரைக்குறித்து, 'திருவல்லவாழிலே நின்றருளின எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை என்றுகாணவல்லோமோ?' என்கிறாள். [சூடுமலர்க்குழலீர்] - தாங்கள்நோவுபட்டுக்காட்டில் பிராட்டி மிகவும் நோவுபடுமென்று தங்கள்தரிப்புத்தோற்ற ஒப்பித்திருக்கிறவர்களைக் கண்டு உங்களைப்போலே தரித்திருக்கவல்லேனே என்கிறாள். 'எம்பெருமான் 'சாத்தினபடியே தந்தருளின மலர்களைக் குழல்களிலே சூடியிருக்கிற உங்கள் ஸந்நிதியும் என்னை நலியாநின்றது' என்றும் சொல்லுவர். [துயராட்டியேனை என்றுதொடங்கி] - பண்டே துக்கப்படுகிறநான் மெலியும்படி பாடாநின்றுள்ள ஸாமவேதத்வநி கடலில்திரைமுழங்குமாபோலே முழங்க, பார்ச்வங்களில் மாடங்களிலுண்டாய் உயர எழாநின்றுள்ள ஹோமதூமம் நாறுவதும் செய்து நிரதிசயபோக்யமான திருவல்லவாழிலே எத்தனையேனும்பிற்பட்டார்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படிகாலமுள்ளதனையும் வர்த்திக்கிற மஹோபகாரகனுடைய திருவடிகளை.

இ.—மூன்றும்பாட்டில், தோழிமாரைப்பார்த்து, நாம் அவனை நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவதென்றோ வென்கிறாள். [சூடுமலர்க்குழலீர்] - "நீங்கள் மயிர்முடியும் மாலையுமாயிருக்கக் காணவல்லேனே" என்று பின்னான். தாங்கள்நோவுபட்டுக்காட்டில் இவள்மிகவும்நோவுபடுமென்று தரிப்புத்தோற்றவிருக்கிறபடி யென்கை. முன்பு அவன்விரும்பினபோது சூடினபடியே கழித்துக்கொடுப்பது அவர்களுக்காயிற்று, அது ஸ்மாரகமாய் நலியாநின்றதென்கிறாளென்றுமாம். [பாடுநல்வேதவொலி] - ஈச்வரனைப்பாடுகிற பழம்புணர்ப்பான வேதமென்னுதல், கானத்தையுடைத்தான ஸாமவேதமென்னுதல். [நல்வேதம்] - "உளன்

சுடர்மிகு சுருதியுள்'' என்று ப்ரமாணாந்தரங்களில் உத்கர்ஷமாதல், ''வேதாநாம் ஸாம வேதோ஽ஸ்மி'' என்னும் உத்கர்ஷமாதல் - [துயராட்டியேனைமெலியப்பாடுநல்வேதவொலி] - பண்டேக்லேசப்படுகிற என்னை மெலியும்படி பாடாநின்றுள்ள ஸாமவேதத்வநி, கடலில்திரைபோல்முழங்க. அவ்வூரில்ப்ராஹ்மணர் ஸ்த்ரீ காதுகரோ! அதீதவேதரானவர்கள் இப்போதுபாராயணம்பண்ணுகிறது தன்னைநலிகைக்கென்றிருக்கிறள். [மாடுயர்ந்து இத்யாதி] - பார்ச்வங்களிலே உயரஎழாநின்றுள்ள ஹோமதூமங்கள் கமழாநின்றது. வேத பாராயணம்பண்ணுவாரும், வேத்யாநுஷ்ட்டாதாக்களுமாயிருக்கும். [நீடுறைகின்றபிரான்] - அவதாரம் போலே தீர்த்தம்ப்ரஸாதியாதே, பிற்பாடர்க்கும் உதவும்படி, ச்ரமஹரமான திருவல்லவாழிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மஹோபகாரகன். அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றபின்பு நாமும் நித்யாநுபவம்பண்ணப் பெறவல்லோமோ.

ஈடு.—மூன்றாம்பாட்டு. தோழிமாரைப்பார்த்து, நான் அவனை நித்யாநுபவம்பண்ணப் பெறும் நாள் என்று ? என்கிறாள்.

[சூடுமலர்க்குழலீர்] - ''உங்களைச்சூடுமலர்க்குழலாராக நான் காண்பதென்றோ'' என்று பிள்ளான். அதாவது - இவள் பூவுக்கிருக்க, அவர்கள் பூச்சூடியிரார்களிறே என்றுயிற்று அபிப்ராயம். அங்ஙனன்றிக்கே, அவன்தான் வந்து இவள்பக்கல் பாவபந்தமறைக்கவுறைக் கக் கொண்டாடுவது இவர்களை யாகையாலே, பெரியதிருநாள் ஸேவித்தார் இரட்டைகள் அழுக்காறும் மடிகுலையாமை வைக்குமாபோலே, இவர்களும் அவன் கொடுத்த மாலையிற் செவ்வியழிந்ததேயாகிலும் மாறாதேவைத்துக்கொண்டிருப்பார்களிறே; அது இவளுக்கு ஸ்மார கமாய் நலியாநின்றது. தென்றலுக்குப்பிழைக்கிலும் இவர்களுடைய தர்சநத்துக்குப்பிழைக் கப்போகிறதில்லை. காலொரு கையும் மயிரொரு கையுமாகப் பிடித்து நலிகிறது காணும். அவன்தான் வந்தாலும் இவளுக்கு முன்னே விரும்புவது இவள்ஸம்பந்தமுடையவர்களையிறே- *தத்ர காஷாயிந:* தந்தாமைப்பேணுமவர்களல்லாமையாலே அழுக்குச்சட்டையும் தாங் களுமாயிறேயிருப்பது. *வ்ருத்தாந்* - தொண்ணூற்றஞ்சுவயஸ்ஸுக்கு மேலாய் வீதராகரா யிருப்பாரையிறே அந்த:புரங்களுக்கு வைப்பது. *வேத்ரபாணீந்* - பெருமாள் விற்பிடித்தாப் போலே அவர்கள் பிரம்பு பிடித்தபடி. விற்பிடித்து ரக்ஷகராயிருப்பாரும் பிரம்பு பிடித்து ரக்ஷகராயிருப்பாருங்காணும். *ஸ்வலங்க்ருதாந்* - பேணுத பரிவட்டங்களையுடையவராய் வ்ருத்தருமாயிருந்தார்களாகில் இவர்களுக்கு அலங்காரமாவதென் ? என்னில்; - பெருமாள் சக்ரவர்த்திமாளிகையிலேபோய்த் திருமஞ்சனம்பண்ணி யமுது செய்து மீண்டு திவ்யாந்த: புரத்திலே எழுந்தருளும்போது, சக்ரவர்த்தியோபாதி, பழையராகையாலும் தங்கள் பரிவாலு மாக இவரை மடியிலே வைத்தணைத்து உச்சியை மோந்துவிடுவார்கள்; அத்தாலே குங்குமக் குழம்பும் கோயிற் சாந்துமாயிருப்பர்கள். பெருமாளுடையவும் பிராட்டியுடையவும் ஒப்பனை போலன்று இவர்களொப்பனை. அப்படியே இவர்களும் [சூடுமலர்க்குழலீர்] என்னும்படியா யிருக்கிறபடி. [துயராட்டியேனை மெலியப்பாடுநல்வேதவொலி] - எனக்குத் துயரை விளைக்கைக் கித்தனைபோக்கி, ப்ராஹ்மணர் வேண்டிச் செய்கிறார்களன்றே. ப்ராஹ்மண ராகில் தார்மிகராயிருக்கவேண்டாவோ, ஸ்த்ரீவதம் பண்ணலாமோ. [துயராட்டியேனை] - நலிவார்க்கு ஆச்ரயம் வேண்டாவோ. நலிகைக்குத் தென்றலே யமையாதோ. திருவடி மத்யராத்ரத்திலே சென்று பிராட்டியைக்கண்டு சிலவார்த்தை விண்ணப்பம் செய்ய, அவள் இவனை ''இன்னான்'' என்று அறுதியிடமாட்டாதே, ''முன்பு ஸந்யாஸி வேஷங்கொண்டு அவர்பக்கல்நின்றும் பிரித்தாய், இப்போது வாநர வேஷங் கொண்டு சில வார்த்தைகளைச்சொல்லி நலியாநின்றாய். இவையெல்லாம் உனக்காகாது காண்'', *ஸந்தாபம் தந்நசோபநம்* - வாராய், நீயும் உன்னை உகந்தாரைப் பிரிந்து நோவுபடுவதி டாய். [மெலியப்பாடும்] - கர்த்தவ்யமானாலும் சிலர்க்கு நலிவானால் தவிரவேண்டாவோ. எல்லாவளவிலும் இவர்க்கு வேதத்திற்கிடக்கிற ப்ராவண்யம் பாரீர், முதல்வார்த்தைதான் உளன் சுடர்மிகு சுருதியுளிறே. அதாவது *ஸர்வேவேதா யத்பதமாமநந்தி* *ஸர்வேவேதா யத்ரை கம்பவந்தி* *வேதைச்சஸர்வைரஹமேவவேத்ய:* என்றிறே ப்ரமாணங்கள். [மெலியப்பாடும்] -

அவர்களெல்லாம் சமைந்தாலல்லது குருகுலவாஸ்விருத்தராயார்களிறே; இவன்தனக்கு, வேத கோஷத்தைக்கேட்டவாறே, நாயகன்பேர்வைத்துப் புணர்த்த புணர்ப்பு கேட்டாப்போலே காணும் அஸஹ்யமாயிருக்கிறபடி. இருவருங்கூடவிருந்து கேட்கக்கடவதைத் தனியிருந்து கேட்கப்புக்கால் பொறுக்கவொண்ணாதிறே. அவன்பேர்வைத்துப் புணர்த்தாலும், *ஸீதாயாச் சரிதம்மஹத்* என்றிறே புணர்ப்புத்தானிருப்பது. இனித்தான், *ஹ்ரீச்சதே லக்ஷ்மீச்ச பத்ந்யௌ* *ஈச்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்* *அஸ்யேசாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ* என்று இவையிறே அவன் விரும்பிக் கேட்பது. [பாடுநல்வேதவொலி] - ஈச்வரனைப்பாடுகிற பழம்புணர்ப்பான வேதமென்னுதல், காநத்தையுடைத்தான ஸாமவேதமென்னுதல். [நல்வேதம்] - "உடன் சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்று, ப்ரமாணாந்தரங்களில் உத்கர்ஷமாதல்; *வேதாநாம் ஸாமவேதோ஽ஸ்மி* என்கிற உத்கர்ஷமாதல். ஸ்வரத்திலேவைகல்யமுண்டாதல், *வேதாநாம் ஸாமவேதோ஽ஸ்மி* என்கிறபடியே அந்தரங்கமான வேதமன்றிக்கேயொழிதல்தான் செய்ததாகில், நான் ஆறியிருக்கலாயிற்றே. [வேதவொலி பரவைத்திரைபோல் முழங்க] ஓதம்கிளர்ந்த கடல்போலே காணும் ஸாமத்வனி யிருக்கிறபடி. [முழங்க] அதில் பர்வமொழிந்தநாள்களும் பகலுமாழியிருக்கலாமிறே. [மாடுயர்ந்தோமப்புகைகமழும்] ஓத்துச்சொல்லிச் சொல்லாதவிடமெல்லாம் வைதிகக்ரியை களேயாய்க்கிடக்கும்படி. மாடு—பார்ச்வம். [உயர்ந்தோமப்புகைகமழும்] ஆகாசமடங்கலும் இடமடைத்து. வைமானிகரை முகம்பார்த்து அநுபவிக்கவொட்டாதபடி பெறாநின்றது. [மாடுயர்ந்தோமப்புகைகமழும்] *கர்மணைவஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்த்திதா ஜநகாதய:* என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநத்தில் நிலைநின்றவர்களிறே; இனி பலாபிஸந்திபண்ணி யஷ்டிக்கும் ப்ரயோஜநமான வாறே மீளுமவர்களன்றே. [கமழும்] ஹோமதூமமும் ஹவிஸ்ஸைக் கொள்ளவந்திருந்த எம்பெருமானுடைய மாளிகைச்சாந்துமாகக் கமழுகிறபடி. [திருவல்லவாழ்நீடுறைகின்றபிரான்] அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே பிற்பாடர்க்கு உதவும்படி ச்ரமஹரமான திருவல்லவாழிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற உபகாரகன். [கழல்காண்டுங்கொல்நிச்சலுமே] அவன் இங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகின்றால், நாமும் நித்யவாஸம்பண்ணும் தேசத்தில் போய்ப் பெறக் கடவபேற்றைப் பெறவல்லோமே. அங்கும் போனால் *ஸதாபச்யந்தி* யிறே.

நிச்சலுந்தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந்தென்செய்தீரோ*
பச்சிலைநீள்கமுகும் பலவுந்தெங்கும்வாழைகளும்*
மச்சணிமாடங்கள்மீதணவும் தண்திருவல்லவாழ்*
நச்சரவினணைமேல் நம்பிரானது நன்னலமே. (4)

ஓ.—நாலாம்பாட்டில், 'இங்ஙனேமநோரதிக்கை கடன்று' என்றுநிஷேதிக்கிற தோழிமாரைக் குறித்து, 'என்னுடையநற்சீவன் அவன்பக்கலது, உங்களுடையஜல்பம் வ்யர்த்தம்' என்கிறாள். [நிச்சலும் என்றுதொடங்கி] - விபரீதமேபலித்துவாராநிற்க, தோழிமாரான நீங்கள் நித்யமாக என்னை அலைத்து என்னப்ரவ்ருத்தி பண்ணுகிறீர்கோள்? [பலவு] - பலா. [மச்சணிமாடம் என்றுதொடங்கி] - பல நிலமான அழகிய மாடங்களின்மேலே அணவாநின்ற ச்ரமஹரமான திருவல்லவாழிலே நின்றருளின திருவநந்தாழ்வானைப் போலே என்னை அநந்யார்ஹமாக்கிக்கொண்டவனதாயிற்று.

இ.—நாலாம்பாட்டில், "இங்ஙனம் மநோரதிக்கை கடன்று" என்று நிஷேதிக்கிற தோழிமாரைக் குறித்து, என்னுடையநற்சீவன் அவன்பக்கலது, உங்களுடைய ஜல்பம் வ்யர்த்தமென்கிறாள். [நிச்சலுந் தோழிமீர்காள்] - "கழல்காண்டுங்கொல்நிச்சலும்" என்று - எனக்கு நித்யகைங்கர்யத்திலுள்ள ருசி போரும் உங்களுக்கு என்னைமீட்கையிலுண்டான ருசி. [தோழிமீர்காள்] - உங்களை யாராகநினைத்துத் தான் நிஷேதிக்கிறீர்கோள் தாய்மார்செய்யக்கடவதைத் தோழிமாரானநீங்கள் செய்யக்கடவீர்கோளோ. [எம்மை] - உங்கள்சொற் கேளாத என்னை. [நீர்] - உங்கள்சொல்ஜீவியாதிருக்கிற நீங்கள். [நலிந்தென் செய்தீரோ] - அத்தலைக்கு என்னப்ரயோஜநங்கொள்ளுகிறீர்கோள். செய்துதலைக்கட்டவல்லதிலேயன்றோ ப்ரவர்த்திப்பது. [நிச்சலும் - நலிந்தென்செய்தீரோ] - மாசறுசோதியேதொடங்கி விலக்கிப்போருகிறீ

கோள், என்னப்ரயோஜநம்பெற்றிகோள்'' என்று பிள்ளான். [பச்சிலை இத்யாதி] - பசுமையறாத இலைகளை யுடைத்தாய் ஓங்கியிருந்துள்ள கமுகுகளும். அவன்ஸந்நிதியில் வர்த்திப்பார்க்கு பசுமையும் ஒக்கமும் மாறுதிருக்குமென்கை; தனக்கு வைவர்ண்யமும் உருவுதலுமாயிறே யிருக்கிறது. [பலவு] - பலா. [மச்சணிமாடங்கள்] - பலநிலமான மாடங்களின்மேலே யணவாநிற்கக்கடவதாய், மாளிகைக்கு நிழற் செய்தாப் போலேயிருக்கை. [தண்திருவல்லவாழ்] ச்ரமஹரமானவூர். [நச்சரவு] - ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி அரணுண்டாயிருக்கை. ''தீமுகத்துநாகணை'' என்று கிலாய்க்கிறளாகவுமாம். திருவநந்தாழ்வான்மேலேசாய்ந்த அழகைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினவன் பாடது என்னுடைய நற்சீவன், திருவநந்தாழ்வானைப்போலே என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினவ னென்றுமாம். அவன் பக்கலிலே நற்சீவனுமிருக்க கேவல சரீரத்துக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகிற இத்தால் ப்ரயோஜநமென்? அவன் பக்கலிலேசென்று ஹிதஞ்சொல்லுங்கோள்.

௫.—காலாம்பாட்டு. ''இங்ஙன் மநோரதிக்கை கடன்று'' என்று நிஷேதிக்கிற தோழி மாரைக்குறித்து: என்னுடைய நற்சீவன் அவன்பக்கலது, உங்களுடைய ஜல்பம் வ்யர்த்த மென்கிறாள்.

[நிச்சலும்தோழிமீர்காள்] - தோழிமார் ''உனக்கு இத்தனையாகாதுகாண்'' என்று பலகாலும் சொல்லுவர்களே, அது ப்ரபலியாதிருக்கச்செய்தேயும், இவளை இழக்கவொண்ணா தென்றுபார்த்துத் திரியவும் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்; நீங்கள் நலிகைதவிர்கோளாகில் காலிருந்தவிடத்தேபோய் நலியுங்கோளென்கிறாள். என்னுடைய நற்சீவனானது அவன்பக்க லிலே யானபின்பு, நீங்கள் சொல்லுகிறவற்றால் என்னப்ரயோஜனமுண்டு. எனக்கு ''அவனைக் காணவேணும்'' என்னும் ஆசை நித்யமாய்ச் செல்லுகிறாப்போலே, உங்களுக்கும் ''என்னை மீட்கவேணும்'' என்கிற இவ்வபிஸந்தி மாறாதே செல்லுகிறபடி. [தோழிமீர்காள்]-நீங்கள் நீங்க ளாய்ச் சொல்லுகிறிகோளோ, தாய்மாராய்ச்சொல்லுகிறிகோளோ. இத்தனை ஸ்வரூபஜ்ஞாந மில்லாதார் உண்டாயிற்றே. ஒன்று சொல்லுவார் தம்மையறிந்தன்றோ சொல்லுவது. [எம்மைமீர்] - உந்தாமையறியமாறியும் என்னுடைய ஜீவநமே எண்ணக்கடவ நீங்கள், உங்கள் ஹிதவசநம் கேஞ்சிற்பட்டால் ஜீவியாத என்னை. [நலிந்தென்செய்திரோ] - நான் ஜீவப்பறு பேர! உங்கள்ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்தோ. [நிச்சலும் தோழிமீர் இத்யாதி] ''மாசறுசோதி தொடங்கி இவ்வளவும்வர ஹிதஞ்சொல்லுகிற நீங்கள் என்னப்ரயோஜநம் பெற்றிகோள்'' என்று பிள்ளான். [தோழிமீர்காளெம்மைமீர் நலிந்தென்செய்திரோ] - தாம்தாம் நலிவுபட்டும் பிறரைநோக்குவார், தாங்களே பிறரை நலியவும் பார்ப்பரோ. [என்செய்திரோ]-ஒன்றுசெய்வது ஒரு ப்ரயோஜநத்தளவுமன்றோ. லாபாலாபமறிந்தாலும் கைவாங்கவேண்டாவோ. [எம்மைமீர் நலிந்தென்செய்திரோ] - ப்ராவண்யத்துக்கு முற்பாடரானால் ப்ராப்திக்கு முற்பாடராகவேண்டா வோ. [பச்சிலை இத்யாதி] - அங்கிலத்திலே யகப்பட்டாரையும் சிலர் மீட்கிலைப்பரோ. ஹிதஞ் சொல்லுவார் பசுமையுள்ளவிடத்தேயன்றோ சொல்லுவது, இங்கு விவர்ணமாயிறே இடக் கிறது. பிரியாதிருப்பார்க்குப் பசுமைமாறாதிறே. [பலவும்] - பலா. ''[நீள் - கமுகும்] என்றாப் போலே, பலவும் - தெங்கும், வாழைகளும்'' என்று (பச்சிலைநீள் என்கிறத்தைஅவற்றிலேயும்) உயர்ந்தபின்னை கூட்டும்படிகாணும்'' என்று ஜீயர் அருளிச்செய்வர். [மச்சணிமாடங்கள்] - பல நிலங்களையுடைத்தாகையாலே அலங்க்ருதமான மாடங்கள். [மீதணவும்] - செல்வப்பிள்ளை களுக்குஅணுக்கனிட்டாப்போலேகாணும் கவிந்துகொண்டு நிற்கிறபடி. [தண்திருவல்லவாழ்] - ச்ரமஹரமாம்படி சோலைசெய்தவூர். பசுமைமாறாத இலைகளையுடைத்தாய் நீண்ட கமுகும், அப்படிப்பட்ட பலவும், தெங்கும், வாழைகளும், மச்சுக்களின் நிரையையுடைத்தான மாடங் களின்மேலே, அவ்வோநிலங்களுக்கு நிழல்செய்யும்படி யணவின குளிர்ந்த திருவல்லவாழிலே. [நச்சரவினணைமேல்] - மேலும்சுற்றும் சோலையுண்டானால் கீழும் சோலையுண்டாகவேணுமோ! இங்கும் சைத்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யங்களால் குறையில்லையே. [நச்சரவு] - படுக்கையும் தானேயாய்க் காத்தூட்டவும் வற்றாயிருக்கை. பச்சிலையித்யாதிக்கு - போகிகளாயிருப்பார் விடாதே வர்த்திக்கலாம் தேசம். [நச்சரவு] இளையபெருமான் கையும்வில்லுமாய் வெளிக்காவல்

நிற்க, பெருமாளும் பிராட்டியுமாய்க் காட்டிலே ரமித்தாப்போலே. *ரமமாணா வநேத்ரய:* இதே. அப்படியே இங்கும் காவலுண்டாயிருக்கிறபடி. அரக்கரும் ஈமான காவலிறே. பெருமாளும் இளையபெருமாளும் பிராட்டியும் ச்ருங்கிபேரபுரத்திலே விட்டருளினவன்று ஸ்ரீ குஹப்பெருமாள் இளையபெருமாளைப்பார்த்து, "பெருமாளும் பிராட்டியும் கண்வளராநின்றார்கள். உமக்கிடாம்படி திருவடிகளிலே தகயாம்படி படுக்கைபடுத்தேன்; நாங்கள் காடராய் அங்கேயிங்கே திரிகையாலே எங்களுக்கு உறக்கம் வாராது, நீர் ராஜபுத்ரராகையாலே ஸுகுமாரர். பரதாதிகள் வருவர்கள் என்றஞ்சவேண்டா, நானும் என்பரிகரமுமுண்டு. நீர் கண்வளர்ந்தருளும்" என்ன,—*கதம் தாசரதௌ பூமௌசயாநே ஸஹஸீதயா* - வாரீர், மஹாராஜனை சக்ரவர்த்தி அறுபதினாயிரமாண்டு ஆபத்யமாய் வருந்திப்பெற்ற ஸுகுமாரரான பெருமாள் தரையைக் கிடைகிடக்க,எனக்குக்கண் ணுறங்குமோ; அவர்தாம் வஸிஷ்டாதிகள்இறே தரையிலேயிருந்துமறிவர். அதுவுமின்றிக்கேயிருக்கிற பிராட்டியோடேகூடக் கிடக்கிறபடிபாரீர்; ஆனபின்பு, எனக்கு உறக்கமுண்டாய் அதுபோகைக்கு அபேக்ஷை பண்ணியிருக்கிறேனல்லேன்காணும். உறக்கம் தேட்டமாய்க்கிடையாமையாலேயிருக்கிறேன். [நம்பிரானது நன்னலமே] - *அஸ்யா தேவ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம்* என்னும்படியே யிருந்ததாகில் நான் ஆறியிரேனோ; இரண்டும் அங்கே பொருந்தினபின்பு நான் எங்ஙனே ஆறியிருக்கும்படி. [நம்பிரானது நன்னலமே] - திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தவடிவழகைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினவன்பாடது என்னுடைய நற்சீவன். திருவநந்தாழ்வானைப்போலே என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினவனென்றுமாம். அவன்பக்கலிலே நற்சீவனுமிருக்க, கேவலசரீரத்துக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகிறவித்தால் ப்ரயோஜநமென்; அவன்பக்கலிலே சென்று ஹிதஞ்சொல்லுங்கோள் வேணுமாகில்.

> நன்னலத்தோழிமீர்காள்! நல்லவந்தணர்வேள்விப்புகை*
> மைந்நலங்கொண்டுயர்விண்மறைக்கும் தண்திருவல்லவாழ்*
> கன்னலங்கட்டிதன்னைக் கனியையின்னமுதந்தன்னை*
> என்னலங்கொள்சுடரை என்றுகொல்கண்கள்காண்பதுவே. (5)

ஓ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நான் செய்தபடி செய்ய, என்னுடைய கண்கள்விடாய்தீரக்காணப் பெறுவது என்று? என்கிறாள். [நன்னலத் தோழிமீர்காள்] - நான் ஒன்றை யாசைப்பட்டால் அத்தை முடிக்கும் ஸ்வபாவமன்றோ உங்களது? [நல்ல அந்தணர் என்று தொடங்கி] - அநந்ய ப்ரயோஜநரான ப்ராஹ்மணருடைய யாகங்களில் கறுத்து எழுகிற ஹோமதூமங்கள் ஆகாசாவகாசத்தையெல்லாம் மறைக்கும்படியான திருவல்லவாழிலே யிருப்பதும்செய்து நிரதிசயபோக்யனுமாய் என்னை ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணின அழகையுடையவனை.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், நான்செய்தபடிசெய்ய, என்கண்களின்விடாய்தீரக்காணப்பெறுவது என்று? என்கிறாள். [நன்னலத்தோழிமீர்காள்] - என் அபிமதஸித்திக்கு என்னிற்காட்டில் அபிநிவேசித்துத் தலைக்கட்டுமவர்களன்றோ நீங்கள். [நல்லவந்தணர் இத்யாதி] - அநந்யப்ரயோஜநரான ப்ராஹ்மணருடைய யாகங்களில் ஹோமதூமமானது, வெளிறுகழிந்தாப்போலேயிருக்கிற கிறத்தையுடைத்தாய், அந்தரிக்ஷத் தளவன்றியே ஸ்வர்க்கத்தளவும்செல்லமறைக்கும். அநந்யப்ரயோஜநருடைய ஹோமதூமமாகையாலே, ப்ரயோஜநாந்தரபரர் அப்ஸரஸ்ஸுக்களும் தாங்களுமாய் முகம்பார்க்கவொண்ணாதபடி மறைக்கை. [திருவல்லவாழ்கன்னலங்கட்டிதன்னை] - "சிறுமலையன்" என்னுமாப்போலே. [கன்னலங்கட்டி] - அழகிய கன்னற்கட்டி. [கனியை] - கண்டபோதே நுகரலாம்படியிருக்கை. [இன்னமுதந்தன்னை] - ரஸத்துக்கு மேலே, போனவுயிரை மீட்கவற்றாகை. என்னை ஸர்வஸ்வாபஹாரம்பண்ணி, அத்தாலே உஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிறவனை. என்னை யெழுதிக்கொண்டவழகையுடையவனை யென்றுமாம். [என்றுகொல் இத்யாதி] - "நான்பட்டதுபட, ப்ரஜைஜீவிப்பதுகாண்" என்பாரைப்போலே, என்கண்களின்விடாய் தீருவது என்றோ? என்கிறாள். முடியானேயிற்கரணங்களிறே, "காணவிரும்புமென்கண்களே" என்று கண்களும்தாமும் தனித்தனியே விடாய்க்கும்படியிறே இவருடையவிடாய். என்னலங்கொள்சுடரை என்கண்களின்விடாய் தீரக் காணப்பெறுவதென்றோ?

௫.—அஞ்சாம்பாட்டு, நான் செய்தபடிசெய்ய, இக்கண்களின்விடாய்தீரக்காணப் பெறுவதென் றென்கிறாள்.

[நன்னலத்தோழிமீர்காள்] - நன்னலமாவது - இவள்பக்கல் இவர்களுக்குண்டான ஸ்நேஹம், தங்கள்கார்யம் தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகையன்றிக்கேயிருக்கை. ஆனபின்பு, தாய்மார் பழிசொல்லுவார்கள் என்றஞ்சி என்வழியே உங்களுக்கு ஒழுகாதிருக்கப்போமோ? *வாராணகம் நராணுஞ்ச கதமாஸீத்ஸமாகம:*குருகுலவாஸம் பண்ணுகிற்யக்குக்களுக்கும், வஸிஷ்ட்ட சிஷ்யர்களான ராஜபுத்ரர்களுக்கும் இதொருசேர்த்தியுண்டானபடி யெங்ஙனே; சாஸ்த்ரவச்யரிறே குருகுல வாஸத்துக்கு யோக்யர். மேல் இதுக்கு அடிசொல்லுகிறான். *ராமஸௌக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத*தங்களையும் அறியாதே எங்களையும் அறியாதே இங்ஙனே விழுந்துகொடுநிற்கக்கண்டோமித்தனை. அதாவது - இளையபெருமாள் கையும் வில்லுமாய் உணர்ந்துகொண்டுநின்று நோக்கக்கடவ அந்த:புரகார்யத்துக்கு அடியேன் வரும்படியன்றோ அவர்கள் ஸங்கதரானபடி. இளையபெருமாள் அடிமையில் தப்பின்றவளவுக்கும் திருவடியைக்கொண்டு இறைமிடவேண்டும்படியாகவிறே அவர் மிலவரானபடி, இளையபெருமாள்பேரர்ற்கையிறே பிரியவேண்டிற்று. *ஏவம்ஸமஜாயத* தங்களளவிலும் பெருக்கப் பார்த்தார்கள். ஐச்வர்யம் அவனுக்குக் காடுபடும்படியிறேபார்த்தது. இப்படியிறே ஸக்யமிருப்பது; இவர்களும் தோழிமாரிறே. [நல்லவந்தணர்] - அநந்யப்ரயோஜநரான ப்ராஹ்மணர். அவர்கள்கண்டிகோளே அந்தலைக்கு ஈடாகப் பரிமாறுகிறபடி; ஆனபின்பு, நீங்களும் அப்படியாயிருக்க வேண்டாவோ. அநந்யப்ரயோஜநரான ப்ராஹ்மணருடைய யாகங்களிலுண்டான ஹோமதூமமானது, வெளிறுகழித்துக்கொண்டு அந்தரிக்ஷத்தளவன்றியே உயர்விண்மறைக்கும். கறுத்தெழுகிற தூமங்கள், இங்கே கண்ணழிவறப் புண்யங்களையநுஷ்ட்டித்து ஸம்ஸார வெக்காயம் தட்டாதபடிபோய் அப்ஸரஸ்ஸுக்களோடே அநுபவிக்கிற வைமாநிகரை முகத்தோடு முகம்பார்க்க வொட்டாதே மறைக்கிறபடி. மிதுநமாய்க் கலப்பாரை முகத்தோடுமுகம் பார்க்கவொட்டாமை அந்நிலத்திலுள்ளார்க்கு ஸ்வபாவம்போலேகாணும். அவர்கள் புகைத்தலிருக்கிறபடி. [தண்திருவல்லவாழ் கன்னலங்கட்டிதன்னை] "இன்னமலையின்கட்டி" என்னுமாபோலே, கரும்பினுடைய கோதற்றகட்டியை. [கனியை] - அவ்வளவும் பார்த்திருக்கவேண்டாதபடி பக்வமான ப்பலமாயிருக்கை. [இன்னமுதந்தன்னை] - உடம்பைப்பூண்கட்டிக்கொடுக்க வற்றாயிருக்கை. அதாவது - போக்த்ருத்வசக்தியைக் கொடுக்கை. [[இன்னமுதம்] - தேவர்களுடைய உப்புச்சாறுபோலன்றிக்கே, ஆத்மோஜ்ஜீவநம்பண்ணிக்கொடுக்க வற்றாயிருக்கை. [என்னலங்கொள் சுடரை] - என்னை ஸர்வஸ்வாபஹாரம்பண்ணி, அத்தாலே உஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிறவனை. என்னை யெழுதிக்கொண்ட அழகையுடையவனை யென்றுமாம். இத்தலையை ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினமை தன்பேறு என்னுமிடம் வடிவிலே தோற்றும்படியாயிருக்கை. [என்றுகொல்கண்கள்காண்பதுவே] - "நான்பட்டதுபட, ப்ரஜை ஜீவிக்கப்பெறுவதுகாண்" என்பாரைப்போலே, என்கண்களின் விடாய்தீர்வதென்றோ? என்கிறாள். மூடியானைப்போல் கரணங்களுடையவரிறே. இந்த்ரியங்களும் தாமும் தனித்தனியே சேதநஸமாதியாலே விடாய்க்குமவரிறே. *காத்ரை: சோகாபிகர்சிதை:—ஸம்ஸ்ப்ருசேயம்* ப்ரஜைகள் ஜீவித்தால் பசிகெடுவாரைப்போலே களிறே.

காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ வினையேன்கனிவாய்மடவீர்!*
பாண்குரல்வண்டினொடு பசுந்தென்றலுமாகியெங்கும்*
சேண்சினையோங்குமரச் செழுங்கானல்திருவல்லவாழ்*
மாண்குறள்கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப்பாதங்களே. (௬)

௬.—ஆறாம்பாட்டில், திருவல்லவாழிலே நின்றருளுகிற ஸ்ரீவாமநனுடைய மிகவும் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளை நான் காண்பது என்றோ? என்கிறாள். [கனிவாய் மடவீர்] - இப்போதை உருவுதல்

தீர்ந்து பண்டுபோலே நீங்கள் புஷ்டைகளாயிருக்கக் காணவல்லேனே யென்று கருத்து. [பாண் என்று தொடங்கி] - மதுபாநமத்தமாகையாலே நல்லமிடற்றோசையோடுகூடின வண்டுகளோடுகூட எங்கும் இளந்தென்றல் உண்டாய் அத்தாலே அற உயர்ந்த பணைகளையுடைத்தாய்க்கொண்டு வளராநின்றுள்ள அழகிய சோலையையுடைய திருவல்லவாழியிலே.

இ.—ஆறும்பாட்டில், திருவல்லவாழியிலேநின்றருளின ஸ்ரீவாமநனுடைய போக்யமான திருவடிகளை நான்காணப்பெறுவதென்றோ ? என்கிறாள். [காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ]. பிறர்க்கும் ''ஐயோ!'' என்னும் தசையோ விது, கண்கள்செய்தபடிசெய்ய, நான்காணப்பெறுவதென்றோ வென்கிறாள். கன்று வேறு, தாய் வேறுக்கும் விஷயமிறே. ''ப்ரஜைபட்டதுபடுகிறது, கான் பசிதீரும்வழியென்'' என்பாரைப் போலே. [வினையேன்] - கண்கள்விடாய்க்கன்றிக்கே, என்விடாய்க்கன்றிக்கே அலமாக்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். [கனிவாய்மடவீர்] - இப்போதை புறவுதல்தீர்ந்து பண்டுபோலே உங்களைக் காணவல்லேனேயென்றுகருத்து. ''வண்ணாந்திரிவுமன்ங்குழைவும்'' என்று, இவன் துவண்டிருக்க தத் காலீநவிசேஷணமாகக்கூடாதிறே. [பாண்குரல் இத்யாதி] - பாண்-பாட்டு. மதுபாநமத்தமாகையாலே நல்லமிடற்றோசையையுடைய வண்டோடே. இயலைக்கற்று இசையோடேகூட்டுகையன்றிக்கே, பாட்டா யிருக்கை. [பசுந்தென்றலுமாகியெங்கும்] - சோலையெங்கும் இளந்தென்றல் ஸஞ்சரிக்கை. பசுந் தென்றல் - கலப்பற்ற தென்றலென்றுமாம். ''பத்மகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்டோ வ்ருக்ஷாந்தரவிநிஸ்ஸ்ருத:,நிச்வாஸ இவ ஸீதாயா வாதி வாயுர்மநோஹர:''. [சேண்சினையோங்குமரம்] - மழையாலே மரங்கள் பணைக்குமாப் போலே, தென்றலாலே உயர்ந்த பணைகளையுடையவாய்க்கொண்டு வளராநின்றுள்ள மரங்களையுடைத் தாகை. பணைக்கு ஒக்கம் - சுற்றிலேவளருகை, மரத்துக்கு ஒக்கம் - மேலே வளருகை. [செழுங்கானல்] - தர்சநீயமான கானல். கானலென்று - கடற்கரைச்சோலையாதல், நெய்தல்நிலமாதல். [மாண்குறள்கோலப் பிரான்] - தன்னுடைமைபெறுகைக்குத் தானர்த்தியாய் வடிவைக் குறுகவிட்டு மிக்கவழகையுடையனும், ஸௌலப்யத்தையும் அழகையும் திருவல்லவாழியிலே]ஆச்ரிதரையநுபவிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறவனுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை - காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ. மலர்த்தாமரை - அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரை.

ஈடு.—ஆறும்பாட்டு. திருவல்லவாழியிலே நின்றருளின ஸ்ரீவாமநனுடைய போக்யமான திருவடிகளை நான் காண்பதென்றோவென்கிறாள்.

[காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோவினையேன்]-ப்ரஜைகள் செய்தபடிசெய்ய நான் முன்னம் என்பசிதீர்வதென்றோ. [வினையேன்] - லோகவிலக்ஷணமான பாபத்தைப் பண்ணினேன். காணாமைக்குப் பாபம் பண்ணினாருங்கூடக் காணும்படியான விஷயத்தை, காண்கைக்கு யோக் யதையுண்டாயிருக்கச்செய்தே காணாதபடியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். மாண்குறட்கோலப் பிரானிறே. [காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ வினையேன்] நீங்கள் காட்டுகைக்கு தவரிக்க ஆறியிருக்கக்கடவ நான், இன்று ''காண்பதெஞ்ஞான்று கொலோ'' என்னும்படியான பாபத் தைப் பண்ணினேன் [கனிவாய்மடவீர்] உங்களை நான் பண்டுபோலே காண்பதென்றோ. *ப்ரியோஹி ஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தம்* என்னும்படியிறே அவர்களிருப்பது. இவள் மாசுடையுடம் பொடு தலையுலறி வாய்ப்புறம் வெளுத்திருக்க அவர்கள் தங்களைப்பேணியிரார்களே. அவர்கள் பண்டுபோலேயிருக்கக்காண்கையும் இவளுக்கு ப்ரார்த்த்யமானபடி. [பாண்குரல்வண்டினொடு] இவற்றின் த்வநியில் வெள்ளோசையாய்க் கழியுண்பதில்லை, பரப்படங்கலும் பாட்டாயிருக்கும். அதாவது - இயல்கற்று இசையோடே கூட்டிற்றன்றே அவற்றுக்கு, பேச்சே தொடங்கி யிசை யிறே. ''தேன் போலே இனியபாட்டு'' என்னக்கடவதாயிருக்கு மதுபோய், வடிவே தேனாய் அதுக்குமேலே பாட்டுமானால் மிகவும் இனிதாயிருக்குமிறே. பாண் குரல் - காகளுபமான மிடற் றோசை. [பசுந்தென்றலுமாகியெங்கும்] - கலப்பற்ற தென்றலுமாயிருக்கை. பலவிடங்களிலே காலிட்டுவாராதே தூய்தலையாயிருக்கை. [பசுந்தென்றல்] - இளந்தென்ற லென்றுமாம். [சேண்சினை இத்யாதி] - கவடுகளானவை சுற்றிலே பணைத்திருப்பனவாய் மேலோக்கத்தை யுடைத்தான மரங்களையுடைத்தாகையாலே, அழகியசோலையையுடைய. [செழுங்கானல்] - தர்ச நீயமான கானல், கானலென்று-கடற்கரைச்சோலையாதல், நெய்தல்நிலமாதல். சேண்-உயர்த்தி.

சினை - கவடு, பணைக்கு ஒக்கம் - சுற்றிலே வளருகை. மரத்துக்கு ஒக்கம் - மேலே, [மாண்குறள் கோலப்பிரான்] - தன்னுடைமைபெறுகைக்குத்தான் அர்த்தியாய், பெருவிலையுள்ள வடிவைச் சிறுகவிட்டு மிக்கவழகையுடையவனாய், ஸௌலப்யத்தையும் அழகையும் திருவல்லவாழில் ஆச்ரிதரை யநுபவிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறவனுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை - காண்பதென்றுகொலோ. [மலர்த்தாமரைப் பாதங்கள்] - அப்போதலர்ந்த தாமரை போலே நிரவதிகபோக்யமான திருவடிகளை. அடியிலே இவர்க்குத் தானேயிறே ருசியையுண்டாக்கினன். "அடிகள் அடிகள்" என்று வாய்புலற்றும்படியிறே திருவடிகளில் போக்யதை யிருப்பது.

பாதங்கள்மேலணிபூந்தொழக்கூடுங்கொல் ! பாவைநல்லீர் ?*
ஓதநெடுந்தடத்துள் உயர்தாமரைசெங்கழுநீர்*
மாதர்கள்வாண்முகமும் கண்ணுமேந்துந்திருவல்லவாழ்*
நாதனிஞ்ஞாலமுண்ட நம்பிரான்தன்னைநாடொறுமே. (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், திருவல்லவாழில் நின்றருளின எம்பெருமான்திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பூவையணிந்து தொழவல்லோமே யென்கிறாள். [பாவைநல்லீர்] - தன்மநோரதத்தை நிஷேதியாமையாலே தோழிமாரை உகந்து ஸம்போதிக்கிறாள். [ஓதநெடுந்தடம் என்று தொடங்கி] - கடல் போலே பெருத்திருந்துள்ள பொய்கைகளிலே வளர்ந்த தாமரைப்பூவும் செங்கழுநீர்ப்பூவும் ஸ்த்ரீகளுடைய அழகிய முகங்களோடும் கண்களோடும் ஒக்கும்படியான திருவல்லவாழுக்கு நாதனும் ஜகத்தையெல்லாம் ப்ரளயகாலத்தில் தன் திருவயிற்றிலே வைத்துப் பரிஹரித்தருளினவன், அவ்வளவன்றிக்கே ஆச்ரிதர்க்கு மிகவும் உபகாரகனுமானவனை.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், அவன்திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பூவையணிந்து தொழவல்லோமோ வென்கிறாள். [பாதங்கள் இத்யாதி] - "பாதங்கள்மேலே நித்யமாகப் பூவையணிந்து தொழக்கூடவற்றே" என்று நிர்வஹிப்பர் ஜீயர். அணி-அணிந்து. பூ-பூவை. "பாதங்களைப் பூ மறைத்தலில் அப்பூவையாகிலும் தொழவற்றே" என்று ஒருதமிழன் "ஸ்வாபாவிகமானவழகுக்குமேலே அழகிதாக அலங்க்ருதமான திருவடிகளைக் கூடவற்றே" என்று அருளிச்செய்வர் பிள்ளை. பூ-அழகு. அணி அலங்காரம். மேலே - பூ-அணி-பாதங்களை. [பாவைநல்லீர்] - இவள்தசையைக்கண்டு விதிநிஷேதக்ஷமைகளன்றிக்கே ஸ்திமிதைகளாயிருந்தபடி. நிஷேதியாமையாலே யுகந்து ஸம்போதிக்கிறாளென்றுமாம். [ஓதம் இத்யாதி] - கடல் போலே பெருத்தபொய்கைகளிலே யடியுயரத்தாலேயுயர்ந்த தாமரைகளும் செங்கழுநீரும், ஸ்த்ரீகளுடைய ஒளியையுடைத்தான முகத்தையுங்கண்ணையும். ஏந்தும் - ப்ரகாசிப்பியாநின்றதென்னுதல், தோற்பிக்குமென்னுதல். [திருவல்லவாழ்நாதன்] - ஸ்ரீவைகுண்டநாதனிலேற்றம். ஒருவர்கூறை யெழுவருடுக்கிற தேசத்திலே தரிசறவிருக்கிற இடமிறே இங்கு; குறைவற்றவர்களுக்கு ஸந்நிதிபண்ணின மாத்ரமிறே அங்கு. [இஞ்ஞாலமுண்ட] - தன்மேன்மை பாராதே ஆபத்துக்களிலே தளர்ந்தார்தாவளம். [நம்பிரான்] நம்மை ஸம்ஸாரார்ணவம் கொள்ளாமல் எடுக்குமவன். நம்பிரான்தன்னை நாடொறும் - பாதங்கள் மேலணி பூந்தொழக்கூடுங்கொல்.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு. அவன்திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பூவையணிந்து தொழவல்லோமே யென்கிறாள்.

[பாதங்கள் மேலணிபூந்தொழக்கூடுங்கொல்] - திருவடிகளின்மேலே புஷ்பங்களையணிந்து நமக்குத்தொழக்கூடவற்றே? [பாவைநல்லீர்] இவளை நிஷேதிக்கைக்கு க்ஷமைகளன்றிக்கே ஸ்திமிதைகளாயிருந்தபடி. எழுதின பாவைபோலேயிருந்தார்கள். நிஷேதியாமையாலே யுகந்து ஸம்போதிக்கிறாளாகவுமாம். [ஓதம் இத்யாதி] - கடல்போலே பெருத்திருந்துள்ள தடாகங்களினுள்ளே ஓக்கத்தையுடைத்தான தாமரைசெங்கழுநீரானவை, அவ்வூரில் ஸ்த்ரீகளுடைய

ஒளியையுடைத்தான முகத்தையும் கண்ணையும் தரியாதென்றன. (ப்ரகாசிப்பியாநின்றதென்ற படி.) அன்றிக்கே, திருவோலக்கத்திற்பாதியே அவற்றைத்தள்ளும்படியாயிருக்கை. (திருவோலக்கத்தில் அலங்காரார்த்தமான தாமரைகளை நிராகரிக்குமென்றபடி.) [மாதர்கள் வாளமுகமும் கண்ணுமேந்தும்] ஊருக்கும் வயலுக்கும் வாசிதெரிகை அரிதாயிருக்கை. [திருவல்லவாழ் நாதன்] - ஸ்ரீவைகுண்டநாதனி லேற்றம், ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குக் கடவனாயிருக்கிறது - அந்த:புரத்துக்குக்கடவனென்கிறமாத்ரமிறே, ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப இருக்கிறவிடமிறே. இது அங்ஙனன்றிக்கே, ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கிறதேசத்தில் ஸுலபனாயிருக்கிறவிடமிறே. [இஞ்ஞாலமுண்ட] - மேன்மைபாராதே தளர்ந்தார் தாவளமாயிருக்கும். ஆபத்தே செப்பேடாக வயிற்றிலேவைத்து நோக்கும். அது கதையில் கேட்கவேண்டியிருந்ததோ? [நம்பிரான்] - ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்ட என்னை எடுத்து இவ்வளவாக்கி யுபகரித்தவன். நாடொறும் பாதங்கள் மேலணி பூத்தொழக்கூடுங்கொல்.

நாடொறும்வீடின்றியே தொழக்கூடுங்கொல்? நன்னுதலீர்!
ஆடுறுதீங்கரும்பும் விளைசெந்நெலுமாகியெங்கும்*
மாடுறுபூந்தடஞ்சேர் வயல்சூழ்தண் திருவல்லவாழ்*
நீடுறைகின்றபிரான் நிலந்தாவிய நீள்கழலே. (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், ஸர்வகாலமும் இடைவிடாதே அடிமைசெய்யக் கூடவற்றோ? என்கிறார். [நன்னுதலீர்] - ப்ரணயமாம்ஸலபரார்த்யலலாடைகளாக உங்களைக்காண்பதுஎன்றோ? [ஆடுறுதீங் கரும்பும்விளைசெந்நெலுமாகி] - எப்போதும் பக்வபலமாயிருக்கை. [மாடு என்றுதொடங்கி] - அருகே கிட்டியிருக்கிற பூத்தபொய்கைகளோடு சேர்ந்த வயல் சூழ்ந்து ச்ரமஹரமான திருவல்லவாழிலே அநுக்ரஹசீலனுக்கொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணியருளுகிறவனுடைய குறைகுணநிரூபணம் பண்ணாதே எல்லாரையும் அங்கீகரிக்கக்கடவதாய் ஆச்ரிதர் இருந்தவிடத்திலேசெல்லும் திருவடிகளை.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், ஸர்வஸுலபனானவன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் இடைவிடாதே அடிமைசெய்யக்கூடவற்றோ வென்கிறார். [நாடொறும் இத்யாதி] - நாடொறுமென்று - தர்சபூர்ணமாஸாதிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. வீடின்றியேயென்று - நித்யாக்நிஹோத்ரத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி" என்றிறே இவர்ப்ரார்த்திப்பது. ஆசார்யோபதேசத்தை விச்வஸித்து அபேக்ஷிக்கிற நம்மைப்போலேயன்றிவிலே, தாஸ்யம்ரஸித்து ராகத்தாலே யபேக்ஷிக்கிறாரிறே. [நன்னுதலீர்] அவன் வந்தவுபகாரத்துக்கு அவன் திருவடிகளிலேவிழுந்து ப்ரணயமாம்ஸலபரார்த்யலலாடைகளான உங்களைக்காணவல்லேனே. நுதல்-நெற்றி. இவனுக்குக்கைங்கர்யத்தில் உகப்புப்போலே, இவன்பேறே தங்களுக்கு உகப்பாயிருக்குமவர்களிறே. நீங்களும் உங்கள்ஸ்வரூபம்பெற்று, நானும் என்ஸ்வரூபம்பெறுவதென்றோ. [ஆடுறுதீங்கரும்பும்] - கரும்புகளும் ஆடப்ராப்தமாயிருக்கும். தீ-தித்திப்பு. செந்நெலும் அறுக்கப்ராப்தமாயிருக்கும். அவ்வூரில் பதார்த்தங்கள் எப்போதும் பக்வபலமாயிருக்குமென்கை. [மாடு இத்யாதி] மாடு-பர்யந்தம். பர்யந்தத்திலேகிட்டின பூத்ததடாகங்களும், அத்தோடுசேர்ந்த வயலையுடைத்தாய் ச்ரமஹரமான திருவல்லவாழிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற மஹோபகாரகன். பரமபதத்திற்போலே, ஸம்ஸாரிகளுக்கு அடிமையிலே யபேக்ஷைபிறந்தபோது அநுபவிக்கைக்கு நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசம். குறைகுணநிரூபணம்பண்ணாதே, சேஷபூதரிருந்தவிடமேயெல்லையாக வளரும் திருவடிகளை - நாடொறும் வீடின்றியே தொழக்கூடுங்கொல்.

ஈடு.—எட்டாம்பாட்டு. ஸர்வஸுலபனானவன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் இடைவிடாதே அடிமைசெய்யக்கூடவற்றோ வென்கிறார்.

[நாடொறும் இத்யாதி] - நாடொறுமென்று தர்சபூர்ணமாஸாதிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. வீடின்றியேயென்று நித்யாக்நிஹோத்ரத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "ஒழிவில்காலமெல்லாம்"

என்கிறபடியேயிறே இவர் ப்ரார்த்திப்பது. ஆசார்யோபதேசத்தை விச்வஸித்து அபேக்ஷிக்கிற நம்மைப்போலன்றியே, தாஸ்யம் ரஸித்து ராகத்தாலே யபேக்ஷிக்கிறாரிறே. [நன்னுதலீர்] - அவன்வந்தவுபகாரத்துக்கு அவன்திருவடிகளிலே விழுந்து ப்ரணாமபாம்ஸல்ய லலாடைகளாக உங்களைக்காணவல்லேனே. "தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோ" என்று தொழக்கடவனே, அப்போது இவர்களும் தொழுவர்களே; இவனுக்குக் கைங்கர்யத்தில் உகப்புப்போலே, இவன்பேறே தங்களுக்கு உகப்பாயிருக்குமவர்களே. ஆடுறு தீங்கரும்பும் - கரும்புகள் எப்போதும் ஆடுகையிலே யுற்றிருக்கை. தீ - இத்திப்பு. செந்நெலும் எப்போதும் அறுக்கைக்குப்பக்வமாய் விளைந்து கிடக்கை. அங்குள்ளவையடைய பக்வபலமாய்க்காணு மிருப்பது. [மாடுறுபூவித்யாதி] - அருகேயுற்றிருப்பதாய் பூக்களையுடைத்தான தடாகங்களைச் சேர்ந்த வயல்களாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய் ச்ரமஹரமான திருவல்லவாழிலே, ஊரைத் தடாகங்கள் சூழ்ந்து தடாகங்களை வயல்கள்சூழ்ந்திருக்க, இப்படிகளாலே குளிர்ந்துகாணும் ஊர்தானிருப்பது. [நீடு இத்யாதி] குறைகுணநிரூபணம்பண்ணாதே எல்லார்தலைமேலும் பொருந்தும்படி ஸுலபமான திருவடிகளைக்கொண்டு, அவதாரம்போலே தீர்த்தம்ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற உபகாரமே இங்குத்தைக்குத் தன்னேற்றம். நிலந்தாவியசீர்கழல் நாடோறும் வீடின்றியே தொழக்கூடுங்கொல்.

கழல்வளைபூரிப்பயாங்கண்டு கைதொழக்கூடுங்கொலோ*
குழலென்னயாழுமென்னக் குளிர்சோலையுள்தேனருந்தி*
மழலைவரிவண்டுகளிசைபாடும் திருவல்லவாழ்*
சுழலின்மலிசக்கரப்பெருமானது தொல்லருளே. (9)

ஒ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், நம்முடைய கழலுகிறவளைகள் பூர்ணமாம்படி அவனைக்கண்டு தொழலாம்படி அவனருள்கூடவற்றே யென்கிறாள். [குழல் என்றுதொடங்கி] - குளிர்ந்த சோலைகளிலேபுக்கு மதுபாநத்தைப் பண்ணி, குழலோசையென்னவும் யாழோசையென்னவுமாம்படி முக்தமாய் கண்ணுக்கு அழகியவான வண்டுகள் ப்ரீத்யதிசயத்தாலே இசைபாடாநின்றுள்ள திருவல்லவாழிலே நின்றருளுவதும்செய்து ப்ரதிகூலநிரஸநத்வரையாலே மிகவும் சுழன்றுவாராநின்றிருந்துள்ள திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய. [சுழலின்மலிசக்கரம்] - சுழலுவது போலத் துளங்கா நின்றுள்ள சக்கரமென்னவுமாம். [தொல்அருள்] - ஸ்வாபாவிகமான அருள்.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், நம்முடைய கழலுகிறவளைகள் பூரிக்க அவனைக் கண்டு தொழலாம்படி அவனருள்கூடவற்றே யென்கிறாள். [கழல்வளை இத்யாதி] - கையில்தொங்காதே கழலுவது இடுவதாகிற வளை. அவன்வந்த ஹர்ஷத்தாலே பூர்ணமாம்படி, விடாய்ப்பட்ட நாம் கண்டுதொழும்படி அவன் இரங்கக் கூடவற்றே. விச்லேஷத்தில் வளைகழலுவது தனக்கேயானாலும், காட்சி எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்குமிறே. [குழல் இத்யாதி] - குழலென்னவும் யாழென்னவுமாயிருக்கை. "விஷ்ணுநாஸத்ருசோ வீர்யே" என்றாப்போலே ஸர்வதா ஸத்ருசமில்லாமையாலே - கதிர்பொறுக்குகிறாள். நாட்டில் இனியவற்றையெல்லாம் சேரக்கேட்டாப்போலே யிருக்கும். குளிர்சோலையிலே குளிருக்குப் பரிஹாரமாக மதுபாநம்பண்ணி. அருந்தல் - உண்டல். [மழலை வரிவண்டுகள்] - முக்தமாய் தர்சநீயமான வண்டுகள் ப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டுப்பாடாநின்றுள்ள திருவல்லவாழ். கூட்டும்சொலவுமின்றிக்கே இசையைப்பாடும். [சுழலின்மலி சக்கரப்பெருமான்] - விரோதி நிரஸநத்வரையாலே மிகவும்சுழன்றுவருகிற திருவாழியைக் கையிலேயுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய. சுழல்வதுபோலத் துளங்காநின்றுள்ள சக்கரமென்றுமாம். ஸ்வாபாவிகமான அவன்ப்ரஸாதத்தாலே - கழல்வளைபூரிப்ப யாங்கண்டுகைதொழக்கூடுங்கொலோ. அவ்வண்டுகள் போலே களித்துஅநுபவிக்கவல்லோமோ.

ஈடு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. நம்முடைய கழலுகிற வளைகள் பூரிக்க அவனைக்கண்டு தொழும்படி அவனருள்கூடவற்றேயென்கிறாள்.

[கழல்வளை பூரிப்ப] "வெள்வளை" என்னுமாபோலே, கழல்வளையென்று வளைக்கு விசேஷணமாய்விட்டதாகவுமாம். இவளைக்கைவிடுகையாலேயிறே இது விசேஷணமாகவேண்டிற்று. பூரிப்ப - பூர்ணமாக. அவன்வரில் கைமேலே காணலாமேயிவற்றை. [யாங்கண்டு கைதொழக் கூடுங்கொலோ] இதுக்குமேலே க்ரியை; [யாம்] விச்லேஷத்தில் வளைகழலுவது தனக்கேயாகிலும் காட்சி எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்குமே. [குழலென்னயாழுமென்ன] குழலென்னவுமாய் யாழென்னவுமாயிருக்கை. நாட்டிலினியவற்றையெல்லாம் சேரக்கேட்டாப்போலேயிருக்கும். *விஷ்ணுனா ஸத்ருசோ வீர்யே ஸோமவத் ப்ரியதர்சந:* என்னுமாபோலே. [குளிர்சோலையுள்தேனருந்தி] ச்ரமஹரமான சோலையிலே குளிருக்குப் பரிஹாரமாகத் தேனைப்பருகி. அருந்தல் - உண்டல். [மழலைவரிவண்டுகள்] முக்தமாய் தர்சநீயமான வண்டுகள், ப்ரீதிக்குப்போக்கு விட்டுப் பாடாநின்றுள்ள திருவல்லவாழ். இதிலேவித்யாஸம் [இசைபாடும்] செருக்கருமாய் ஸௌகுமார்யருமாயிருப்பார். "மராம்" என்று சக்ரதத்தைக்கழித்துப் புழுகுகெம்மையேற்றிட்டுக் கொண்டு திரியுமாபோலே, இவையும் இயலைவிட்டு இசையையேபாடும். [கழல் இத்யாதி] ப்ரதிகூலநிரஸநத்வரையாலே மிகவும் சுழன்றுவாராநின்றுள்ள திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரன். [சுழலின் மலிசக்கரம்] சுழல்வதுபோலத் துளங்காநின்றுள்ள சக்கர மென்னவுமாம். [தொல்லருள்] ஸ்வாபாவிகமான அருளாலே - கழல்வளைபூரிப்ப யாங்கண்டு கைதொழக்கூடவற்றே.

தொல்லருள் நல்வினையால் சொலக்கூடுங்கொல்?தோழிமீர்காள்*
தொல்லருள்மண்ணும்விண்ணும் தொழநின்றதிருநகரம்*
நல்லருளாயிரவர் நலனேந்துந்திருவல்லவாழ்*
நல்லருள் நம்பெருமான் நாராயணன் நாமங்களே. (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், எம்பெருமானுடைய ஸ்வாபாவிகமானக்ருபையாலே அவன்தன்னைக் காணப்பெற்று, ப்ரீதியாலே இனிதாய்க்கொண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக்கூடவற்றே? என்கிறாள். [தொல்லருள் என்றுதொடங்கி] - தன்னுடைய கரைபழிவற்ற க்ருபையை எம்லாரமும் திருநாடும் ஒக்க அநுபவிக்கலாம்படியான திருநகரியாயுள்ளது. [நல்லருள் என்று தொடங்கி] - எம்பெருமான் தன்னிற்காட்டிலும் அநுக்ரஹசீலரான ஆயிரவர் தன்னுடைய கல்யாணகுணத்தைக் கொண்டாடும்படியான திருவல்லவாழிலேநின்றருளி நல்லஅருளையுடையனாய்க்கொண்டு நமக்கு ஸ்வாமியான நாராயணனுடைய நாமங்களை.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், அவனுடைய ஸ்வாபாவிக க்ருபையாலே திருநாமங்களைச் சொல்லக்கூடவற்றேயென்கிறாள். [தொல்லருள் இத்யாதி] - ஸ்வாபாவிகக்ருபையாலேயுண்டான ஸுக்ருதத்தாலே அவனைக்கண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக்கூடவற்றே வென்னுதல்; ஸ்வாபாவிகக்ருபையாலே அவனைக் காணப்பெற்று, ப்ரீதியாலே புகந்துகொண்டு திருநாமத்தைச்சொல்லக்கூடவற்றே வென்னுதல். நல்வினை - உகப்பு. [தொல்லருள் இத்யாதி] - தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமானநீர்மையை உபயவிபூதியும் அநுபவிக்கும்படி பழையதாகவிரும்பிவர்த்திக்கிறதேசம். நித்யஸூரிகளும், ஸம்ஸாரிகளுக்கு முகம் கொடுத்துநிற்கிற சீலவத்தையை இங்கேவந்து அநுபவிப்பர்கள். [நல்லருளாயிரவர்] - "லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத:" என்கிறபடியே ப்ரஜாரக்ஷணத்தில் அவன்தன்னிற்காட்டிலும் அநுக்ரஹசீலராயிருக்குமவர்கள். [நலனேந்தும்திருவல்லவாழ்] - அவனுடைய கல்யாணகுணத்தைக் கொண்டாடி வர்த்திக்குமூரென்னுதல், ப்ரேமத்தாலே மங்களாசாஸநம்பண்ணி வர்த்திக்கு மூரென்னுதல். [நல்லருள்நம்பெருமான்] - நல்ல அருளையுடையனும் நமக்கு ஸ்வாமியுமாயிருக்குமவன். நல்லருளாகிறது - வாத்ஸல்யம். வாத்ஸல்யமும், ஸ்வாமித்வமும் - நாராயணசப்தார்த்தம். அர்த்தத்தையருளிச்செய்து, பின்னை சப்தத்தையருளிச்செய்கிறார். [நாராயணன்நாமங்களே] - நாராயணசப்தம் - தர்மிநிர்த்தேசம், இஸ்ஸ்வபாவங்களாலே நிரூபித்த வஸ்துவுக்கு உண்டான குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகம் - அல்லாததிருநாமங்கள்.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு. அவனுடைய ஸ்வாபாவிக க்ருபையாலே அவனைக்காணப் பெற்று, ப்ரீதியாலே இனிதாய்க்கொண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக்கூடவற்றே யென்கிறாள்.

[தொல்லருள் இத்யாதி] அவனுடைய ஸ்வாபாவிகமான அருளாலே. [நல்வினையால்] அதாவது - அவனைக்காணப்பெற்று, அப்ப்ரீதியாலே, சொல்லக்கூடவற்றே. ஸ்வாபாவிகக்ரு பையாலே அவனைக்காணப்பெற்று, ப்ரீதியாலே புகந்துகொண்டு திருநாமத்தைச் சொல்லக் கூடவற்றேயென்னுதல்; நல்வினை - உகப்பு. அன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிக க்ருபையாலுண்டான ஸுக்ருதத்தாலே அவனைக்கண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக்கூடவற்றேயென்னுதல். "நா, நீரம் நிருக்கை பாபபலமிறே. நா நீருண்டாய்த் திருநாமம் சொல்லவல்லோமே யென்கிறாள்" என்று அம்மங்கியம்மாள் வாக்யார்த்தமாகச்சொல்லும்" என்று அருளிச்செய்வர். [தொல்லருள் இத்யாதி] தன்னுடைய கண்ணழிவற்ற க்ருபையை ஸம்ஸாரத்திலுள்ளாரும் நித்யவிபூதியிலுள்ளாரும் தொழநின்ற மஹாநகரம். [நல்லருளாயிரவர்] எம்பெருமானிலும் ப்ரஜாரக்ஷணத்தில் அநுக்ரஹசீலராயிருக்கிறவர்கள். [நலன் இத்யாதி] அவனுடைய கல்யாணகுணங்களைக்கொண் டாடி வர்த்திக்குமூரென்னுதல்; ப்ரேமத்தாலே மங்களாசாஸநம்பண்ணி வர்த்திக்குமூரென் னுதல். [நல்லருள் நம்பெருமான்] நல்ல அருளையுடையனுய் நமக்கு ஸ்வாமியாயிருக்குமவன். நல்லருளாகிறது - வாத்ஸல்யம். வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வங்கள் நாராயணசப்தார்த்தம். அர்த் தத்தை யருளிச்செய்து பின்னை சப்தத்தையருளிச்செய்கிறார். [நாராயணன் நாமங்களே] நாராயண சப்தம் - தர்மிநிர்த்தேசம், இஸ்ஸ்வபாவங்களாலே நிருபிதவஸ்துவுக்குண்டான குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகம் அல்லாத திருநாமங்கள்.

நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல்*
சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த*
நாமங்களாயிரத்துள் இவைபத்துந்திருவல்லவாழ்*
சேமங்கொள்தென்னகர்மேல் செப்புவார்சிறந்தார்பிறந்தே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இப்பத்தும்வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்தே எல்லாரிலும் சிறந்தார் என்கிறார். [நாமங்கள் என்றுதொடங்கி] - நாமங்களாயிரத்தையுமுடையனும் ஸர்வேச்வரத்வேந ப்ரஸித்தனுமானவன்திருவடிகளிலே தமக்கு ரக்ஷைபார்த்துக்கொண்ட ஆழ்வார் ஆராய்ந்து அருளிச் செய்த. [நாமங்களாயிரத்து என்றுமேலுக்கு] - எம்பெருமானுக்குத் திருநாமங்கள்போலே குண சேஷ்டிதாதிகளுக்கு ப்ரதிபாதகமான ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் இத்திருவாய்மொழியைத் திரு வல்லவாழாகிற சேமமுடைத்தான தென்னகரிலேகூட்டிச் சொல்லவல்லவர்.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்தும்வல்லார், ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்தேபகவத்குணாநுபவத்தாலே எல்லாரிலும்சிறந்தவர்களென்கிறார். [நாமங்கள் இத்யாதி] - "தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்" என்கிறபடியே குணசேஷ்டிதங்களுக்குவாசகமான திருநாமங்களையுடையனுகையாலே ஸர்வேச்வரனுக ப்ரஸித்தனுனவன். [அடிமேற்சேமங்கொள்] - அவனைப்பெறுதே நோவுபடநோவுபட அவன்திருவடிகளே ரக்ஷகமாகப் பற்றும் ஆழ்வார். பிராட்டி ஆற்றுமைமிக்கவிடத்திலும் ராவணனை சபியாதே, பெருமான்வரவைப் பார்த்திருந்தாப் போலே. [தெரிந்துரைத்தநாமங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும்] - அவனுக்குத்திருநாமங்கள்போலே குணசேஷ் டிதங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமான ஆயிரத்திலும் ஆராய்ந்துரைத்த இப்பத்தையும், திருவல்லவாழாகிற சேம முடைத்தான தென்னகரிலே கூட்டிச்சொல்லுவார். [தென்னகர்] - ராஜாவையிட்டு - தென்னகரென்னுதல், தெற்குத்திக்கில் நகரென்னுதல். [சிறந்தார் பிறந்தே] - ஒருவனுக்குப்பிறக்கைபோக்கித் தாழ்வின்றிக்கே யிருக்க, பகவதநுபவம்பண்ணப்பெறுகையாலே இவர்கள் சீரியர்கள். "சிதகையேதொழுவார் விண்ணு ளாரிலும் சீரியரே" - அவனுக்கு உறுப்பாகையாலே முக்தசரீரத்திலும் ச்லாக்யம். ஆச்ரிதார்த்தமான பகவதவதாரம்போலே ச்லாக்யமென்கை.

௰.—நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லார் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து வைத்தே பகவத்குணாநுபவத்தாலே எல்லாரிலும் சிறந்தவர்களென்கிறார்.

[நாமங்கள் இத்யாதி] "தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்" என்கிறபடியே, குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களை யுடையனாகையாலே ஸர்வேச்வரனை ப்ரஸித்தனானவன். நம் - ப்ரஸித்தி. பெருமான் - ஸர்வேச்வரன். [அடிமேல்சேமங்கொள்] புறம்புள்ள காற்கட்டுக்களைவிட்டு அவன் திருவடிகளை தமக்கு ரக்ஷகமாகப்பற்றின ஆழ்வார். [தெரிந்துரைத்தநாமங்களாயிரத்துளிவைபத்தும்] அவனுக்குத் திருநாமங்கள் போலே குணசேஷ்டிதாதிகளுக்கு ப்ரதிபாதகமான ஆயிரத்திலும் ஆராய்ந்துரைத்த. ஆயிரந்திருநாமங்களைச் சொன்னால் அவன் குணங்கள் தோற்றுமாப்போலேயிறே இவற்றுக்கும் அவன்குணங்கள் தோற்றும்படி. இவை பத்தையும், திருவல்லவாழாகிற சேமமுடைத்தான தென்னகரிலே கூட்டிச்சொல்லுவார். தென்னகர் - அழகிய நகரி. [சிறந்தார்பிறந்தே] ஒருவனுக்குப் பிறக்கைபோக்கித் தாழ்வின்றிக்கேயிருக்க, அவனுக்கு பலபிறப்பாயொளிவருமாப்போலே இவர்களும் இங்கே பகவதநுபவம் பண்ணுகையாலே சீரியர்கள். "சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்னக்கடவதிறே. இப்பத்தை யப்யஸிக்கவல்லார் என்னைப்போலே அவனிருந்த தேசத்திலே போகப்புக்கு, பலஹானியாலே நடுவழியிலே விழுந்து நோவுபடாதே உகந்தருளின தேசத்திலே புக்கு அநுபவிக்கப் பெறுவர்கள். இவர்கள்ஜந்மங்கள் கர்மநிபந்தமாயிருக்கச்செய்தே அவனுக்கு உறுப்பாகையாலே முக்தசரீரத்திலுங்காட்டில் ச்லாக்யம், ஆச்ரிதார்த்தமான பகவதவதாரம் போலே ச்லாக்யமென்கை.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாந்திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறும்: ப்ரவேசம்

ஒ.—பத்தாந்திருவாய்மொழியில், திருவல்லவாழில் எம்பெருமானோடே பரிமாறவேண்டியிருக்கிறபடிகளை நெடும்போது மநோரதித்து அப்படிபெறுதே மிகவும் அவஸந்நராய், திருவடி ராமாவதாரத்தில் ஸக்தனாயிருக்குமாபோலே பகவத்குணசேஷ்டிதாதிகள் எல்லாவற்றிலும் தனித்தனியே ஸக்தராகையாலே ஸ்நேகத்தில் திருவடியிற்காட்டில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார், ஆச்ரிதர் வாழும்படியும், அவர்களுக்கு விரோதிகள் மண்ணுண்ணும்படியுமான க்ருஷ்ணாவதாரத்தையும், மற்றும் எம்பெருமானுடைய திவ்யாவதார சேஷ்டிதங்களையும் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையும் அநுஸந்திக்கவென்று புக்கு மிகவும் சிதிலராய்; அந்தஶைதில்யத்தைப் போக்கியருளி, தரித்துநின்று தேவரீரை அநுஸந்திக்கவல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணுமென்று எம்பெருமானை சரணமாகப் பற்றி முடிக்கிறார். ஆழ்வார் தாம் எம்பெருமானை விச்லேஷித்திருக்கிறதசையிலே க்ருஷ்ணாவதாரகுணசேஷ்டிதாதிகளும் மற்றுமுண்டான எம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளும் புத்திஸ்த்தமாய்க்கொண்டு மிகவும் நலிய, அவற்றாலே மிகவும் அவஸந்நராய்; இவ்வவஸாதம்தீரும்படி உன்திருவடிகளிலே வந்துசேர்வது என்றென்று எம்பெருமானைக் குறித்துக் கூப்பிடுகிறார் என்றுமாம்.

இ.—பத்தாந்திருவாய்மொழியில், "திருவல்லவாழிலேபுகவேணும், பரிமாறவேணும்" என்று மநோரதித்தபடி பெறுமையாலே மிகவும் அவஸந்நராணாரென்று நின்றது-கீழ்; இத்திருவாய்மொழியில் - அவனுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளை யநுஸந்திக்கப்புக்கு சிதிலரானவர்; இச்ஶைதில்யத்தைப் போக்கி

யருளி, தரித்துநின்று அநுபவிக்க வல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணுமென்று சரணம்புகுகிறார். திருவடி ராமாவதாரத்திலே ஸக்தனாயிருக்குமாபோலே, இவர் எல்லாவவதாரத்திலுமுண்டான குணசேஷ்டிதாதிகளிலும் ஆழங்காற்படவல்லராயிருப்பர்; "மண்ணை முன்படைத்துண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்துமணந்த மாயங்கள்" என்றாரிறே. திருவடியைப்போலன்றியே, பகவத்ப்ரஸாதமடியாகவந்த ஜ்ஞானாதிக்யத்தையுடையராகையாலே, திருவடியிற்காட்டில் விலக்ஷணர் இவர். அர்ச்சாவதாரத்திலே தம்மபேக்ஷிதம் பெற நினைத்தவர், அங்குக்கிடையாமையாலே அவதாரங்களிலே போகிறார். விபவங்களிலுமிழந்தார்க்கு இழவு தீர்க்கிற விடமாயிருக்க, அவதாரங்களிலே போருகையாவதென்? என்னில்,—அர்ச்சாவதாரத்தில், அதீந்த்ரியனானதன்னை ஸம்ஸாரிகள்கண்ணுக்கு விஷயமாக்குகையும் ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையுங் கொடுக்கையுமொழிய. குளிரநோக்குதல் வினவுதல்செய்யக்கடவதன்றாக ஸங்கல்பித்திருக்கையினாலே, "ஸத்யஸங்கல்பனுடைய ஸங்கல்பங்குலையும்படி அதிநிர்ப்பந்தம்பண்ணாக் கடவோமல்லோம்" என்று "ஸம்ஸ்ப்ருச்யாக்ருஷ்யச ப்ரீத்யா ஸுகாடம் பரிஷஸ்வஜே" என்ற க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே போந்தார் ப்ரத்யாஸத்தியாலே. அதுவும் தீர்த்தம்ப்ரஸாதிக்கையாலே, "பல்லிலேபட்டுத் தெறித்தது" என்று கூப்பிடுகிறார். இது ஆழ்வான்நிர்வாஹம். "உன்னைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறஸமயத்திலே உன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகள் ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்நின்று நலியாநின்றது, இவ்வஸாதந்திரும்படி உன்திருவடிகளிலே வந்துசேருவது என்றென்கிறார்" என்று பின்னைதிருநறையூரரையருளிச்செய்ததாக நிர்வாஹம்.

ஈடு.—திருவல்லவாழிலே போய்ப்புக்கு அங்குநிற்கிறவனோடே பரிமாறவேணும் என்று மநோரதித்துக்கொண்டுபோக, கால்நடைதாராமல் நடுவழியிலே விழுந்துகிடந்து கூப்பிட்டார்; இனி இவ்வளவில் குணாநுபவம்பண்ணியாகிலும் தரிப்போம் என்று பார்க்க, அதுதானும் பேற்றோடு பாதிரிதாம்படி சைதில்யத்தை விளைப்பிக்க; ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் - உன்னைப் பிரிந்துநின்றாலும் தரித்துநின்று குணாநுபவம்பண்ணவல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணுமென்று அவன் திருவடிகளிலே சரணம் புகுகிறார்.

ருஷிகளுக்குண்டான ஸம்ஸாரபயத்தோபாதியும் போருமாயிற்று ஆழ்வார்களுக்கு பகவத்விரஹத்தால் வரும் க்லேசம். அவர்கள் தந்தாம்பேற்றுக்குத் தாந்தாம் சிலயத்நம் பண்ணுகிற்பார்கள். இவர்கள்அத்தலையாலே பேருமளவும் அசோகவநிகையில் பிராட்டியைப்போலே துடியாநிற்பார்கள். அவர்களுக்குத் தங்கள்தலையிலேயும் சில கிடக்கையாலே விளம்பம் பொறுக்கலாம். இவர்களுக்கு அங்ஙன்சொல்லலாவதொன்றில்லையாகையாலே கிடந்து அலமாப்பர்கள். "அவனடியாலே நம்பேறு" என்றிருக்கிறவர்களுக்கு ஒருகண்ணழிவில்லையே சொல்லலாவது. *ந ச ஸீதா த்வயாஹீநா நசாஹமபி ராகவ* என்கிறபடியே, லாபாலாபங்களில் பிராட்டியையும் தம்மையும் ஏகப்ரக்ருதியாகச் சொன்னாரிறே. *பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி* என்று, திருவடி ராமாவதாரமொன்றிலும் ஸக்தனாயிருக்குமாபோலே, இவர் எல்லாவவதாரங்களிலும் எல்லா சேஷ்டிதங்களிலும் அகப்பட்டிருப்பாரொருவர். அர்ச்சாவதாரத்திலே தம்மபேக்ஷிதம் பெற ஆசைப்பட்டவர், அதுகிடையாமையாலே அவதாரங்களிலே போகிறார்; "விபவமுள்ளவிடத்தே சென்றால் சிறிது அபேக்ஷிதம் கிடைக்கும்" என்றிருப்பரே. விபவங்களிலே இழந்தார்க்கும் இழவுதீர்க்கிறவிடமாயிருக்க, இத்தைவிட்டு "பெறலாம்" என்று விபவமுள்ளவிடந் தேடிப் போகையாவதென்? என்னில் அர்ச்சாவதாரத்தில், அதீந்த்ரியனானதன்னை ஸம்ஸாரிகள் கண்ணுக்கு விஷயமாக்குகையும் ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுக்கையுமொழிய குளிர நோக்குதல் வினவுதல் அணைத்தல் செய்யக்கடவதன்றாக ஸங்கல்பித்திருக்கையாலே, "ஸத்யஸங்கல்பனுடைய ஸங்கல்பங் குலையும்படி அதிநிர்ப்பந்தம் பண்ணக் கடவோமல்லோம்" என்று, *ஸம்ஸ்ப்ருச்யாக்ருஷ்யச ப்ரீத்யா ஸுகாடம் பரிஷஸ்வஜே* என்னும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே போந்தார் ப்ரத்யாஸத்தியாலே. "இவ்வாழ்வார்களெல்லாரும் க்ருஷ்ணாவதாரமென்றவாறே போரமண்டியிருப்பார்கள்; இதுக்கு ஹேதுவென்?" என்று பட்டரைக்கேட்க, "ஒருவனுக்கு து:க்கம் சிலநாள் கழிந்தால் பொறுக்கலாம், அணித்தானால் ஆறியிருக்கப் போகாதிறே. அப்படியே அல்லாத அவதாரங்களைப்போலன்றிக்கே, ஸம காலமாகையாலே "ஒருசெவ்வாய்க்கிழமை முற்படப்பெற்றிலோம், பாவியேன்! பல்லிலேபட்டுத் தெறிப்பதே" - என்னுமிழவாலே வயிறெரிதலேயாயிருக்கும்" என்று அருளிச்செய்தார். இனித்தான் ராமாவதாரத்தில், தமப்பன் சம்பராந்தகனும் ஏகவீரனாயிருப்பானொருவன், பிள்ளைகள்

தாங்கள் ஆண்புலிகள், குடிதானே வன்னியமறுத்திருப்பதொருகுடி; இவையெல்லாம் மிகை படி, குணத்தாலே நாட்டையெல்லாம் ஒருமார்வெழுத்தாக்கிக் கொண்டிருப்பர்கள். ஆகையால் எதிரிகள் என்கிற சப்தமுமில்லை.- இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே, தமப்பன், ஒருஸாதுவ்ருத்தன்: பிறந்தது கம்ஸன்சிறைக்கூடத்திலே, வளர்ந்ததும் அவனகத்தருகே; ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்திலே, எழும் பூண்டுகளகப்பட அஸுரமயமாயிருக்கும். ரக்ஷகரானவர்கள் ஓரடிதாழநிற்கில் பாம்பின் வாயிலே விழும்படியாயிற்று இவன் தன்படிகளிருப்பது. அப்படியானால் வயிறெரியாதே செய்வதென் இவர்கள்? அக்காலத்திலே உணர்ந்துநோக்கப்பெற்றிலர்கள், அவ்விழவுக்கு இன்றிருந்து நோவுபடுகிறார்கள். அவர்களிலே யொருவரானவிவர் சொல்லுகிறபடியிறேயிது - *தெரிந்துணர்வு* இத்யாதி* - மாயாம்ருகத்தின் பின்னேபோய் இளைத்து மீண்டெழுந்தருளினபோது அடிகூட்டுப் பொறுக்கமாட்டாமையாலே தரையிலே கனிந்தப்போகட்டு அவற்றிலே நின்று ஆறியெழுந்தருளினார் என்று கேட்டு, பாவியேன்! அன்று உதவி அத்திருவடிகளிலே என்தலையை மடுக்கப் பெற்றிலேன், வ்யர்த்தமேபோயிற்றிறே அநாதிகாலமெல்லாம் என்று நொந்தாரிறே. இப்படி யேயிறே போனதுக்கு இவர்கள் வயிறெரியும்படி. *திருநீலமணியார்மேனியோடு என் மனம்சூழ வருவாரே* என்றும் வயிறுபிடித்தாரிறே இவர்.

"இவர் அவனுடைய அவதாரங்களையும், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களையும் "தாயர்மகிழ வொன்னார்தளரத் தளர்நடை நடந்த' என்கிறபடியே, ஆச்ரிதரை வாழ்விக்கவும் அநாச்ரிதரை யழியச்செய்யவும் அடியிட்டு அப்படி வளர்ந்தருளின க்ருஷ்ணாவதாரத்தையும் அநுஸந்தித்து மிகவும் சிதிலரானவிவர்; தரித்துநின்று உன்னை யநுஸந்திக்கவல்லேனும்படி பண்ணியருள வேணுமென்று அவனைச் சரணம் புகுகிறார்" என்று ஆழ்வான் பணிக்கும். அன்றியே, "விச்லேஷஸமயத்திலே உன்குணங்கள் புத்திஸ்த்தமாய்க்கொண்டு மிகவும் நலிய, அத்தாலே நெருக்குண்டு நோவுபடுகை தவிர்ந்து, உன் திருவடிகளிலே வந்துசேர்ந்து உன்னைக் இட்டியநுபவிக்கும்படி பண்ணியருளவேணுமென்று அவனைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்" என்று எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி. அங்ஙனன்றிக்கே, "ஸர்வேச்வரன், க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணித் திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளாநின்றான் என்றுகேட்டு, அங்கே யதாமநோரதம் நமக்குக் கலந்துபரிமாறலாம் என்று தெற்குத் திருவாசலாலே சென்றுபுக, இப்போதுஇங்ஙனே வடக்கிற்றிருவாசலிலே புறப்பட்டு தன்னுடைச் சோதியேறவெழுந்தருளினான் என்று கேட்டு விழுந்துகிடந்து கூப்பிடுகிறார் என்று பிள்ளான் பணிக்கும்" என்றருளிச்செய்வர்.

பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும் பெரியபாரதங்கைசெய்து* ஐவர்க்குத்
திறங்கள்காட்டியிட்டுச் செய்துபோனமாயங்களும்*
நிறந்தனூடுபுக்கெனதாவியை நின்றுநின்றுருக்கியுண்கின்ற* இச்
சிறந்தவான்சுடரே! உன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே ? (1)

ஈ.—முதற்பாட்டில், உன்னுடைய அவதாராதிகள் என்னை மர்மத்திலே தொட்டு சிதிலமாக்கா நின்றன, இந்தசைதில்யம் நீங்கி தரித்துநின்று உன்னை அநுபவிப்பது என்றென்று, இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார். [பிறந்தவாறும் என்று தொடங்கி] - அகர்மவச்யனுமிருந்துவைத்து ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷார்த்தமாக அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்த்தாநத்தோடேகூடவந்து திருவவதாரம் பண்ணினபடியாலும், பூதநாதிப்ரதிபக்ஷம் மாய்ந்து போகும்படியாகவும் நவநீதசௌர்யாதி திவ்யசேஷ்டிதாதிகளாலே அநுகூலர்வாழும்படியாகவும் வளர்ந்தருளினபடியாலும் பாண்டவர்களுக்காக அபரிச்சேத்யமான பாரதஸேனையை அணிவகுத்து 'ஆயுதமெடேன்' என்றுவைத்து ஆயுதமெடுத்தும், பகலை இரவாக்கியும், தூத்யஸாரத்யாதிகளைப்பண்ணியும், இவ்வழிகளாலே ஆச்ரிதர்பக்கல் நீயிருக்கும்படிகளைக்காட்டி இப்படிசெய்து உன் சீர்மை யறியாத துர்த்தேசத்திலிராதே எழுந்தருளின ஆச்சர்யங்களாலும். [நிறந்த னூடுபுக்கு என்றுமேலுக்கு] - விரஹவ்யஸநத்தினாலே அற அவஸந்நமான என்னுடைய ஆத்மாவை மர்மத்திலேபுக்கு விடாதே நின்று சிதிலமாக்கிமுடியாநிற்பதும்செய்து அபரிச்சேத்யமாய்ச் சிறந்திருந்துள்ள இவ்வழகை யுடையவனே! பிரியாதபடி கிட்டுவது என்றென்கிறார் என்றுமாம்,

இ.—முதற்பாட்டில், உன்னுடைய அவதாராதிகள் என்னை மர்மத்திலே நலியாநின்றன, தரித்து **உன்னை யநுபவிப்பதென்று?** என்று, இத்திருவாய்மொழியிலர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார். **[பிறந்தவாறும்]** - இவர்க்குமூன்று அவஸ்தையுண்டு-''எத்திறம்'' என்றும்,''பிறந்தவாறும்''என்றும்,''**கண்ணன் கழலிணை**''என்றும். ''மூன்றிலும் அவ்வாறுமாஸம்மோஹித்துக்கிடந்தார்'' என்றுப்ரஸித்தம். ''**ஆவிர்ப்பூதம் மஹாத்மா**'' என்று-தோஷஸ்பர்சத்தைப்பற்ற ருஷிசொன்னான்; ஆச்ரிதர்க்காக கர்ப்பவாஸம்பண்ணி **னானென்கிற** மஹாகுணத்தை இழக்கவொண்ணாதென்று - இவர், பிறந்தவாறு என்கிறார். அகர்மவச்யனாயிருந்துவைத்து ஆச்ரிதாநுக்ரஹமேஹேதுவாகப் பிறந்தபடி. அப்ராக்ருதஸம்ஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கினபடி. அஜஹத்ஸ்வபாவனாய் வந்துபிறந்தபடி. அவதாரங்களில்ஈடுபடுவார் ஈஸவுடையவர்களிறே, ''தஸ்ய தீரா: பரிஜாநந்தியோநிம்''. ''பிறந்தவாறு'' என்றால், ''வளர்ந்தவாறு'' என்னமாட்டாதே அதுதன்னையே ஆவர்த்தித்து ஈடுபடுகை - பரிஜாநந்தியிறே. ஸம்ஸாரிகளுக்கு, பிறக்கப்பிறக்க ஒளிமழுங்குமாபோலே, அவனுக்கேயிறே ஒளிவிஞ்சிவருவது; ''ஸ உ ச்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந:,'' ''ஜந்மகர்மசமே திவ்யம்'' என்று அவன்றானும் மதித்திரேயிருப்பது. [வளர்ந்தவாறும்] - பூதநாதிப்ரதிபக்ஷம் மாயவும், நவநீதசௌர்யசேஷ்டிதாதிகளாலே அநுகூலர் வாழவுமிறே வளர்ந்தது. பூதநாதிகளுயிர் மாளவும், யசோதாதிகள்வெண்ணெய் மாளவுமிறே வளர்ந்தது. ப்ரதிகூலர் உயிரும், அநுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யமுமே தாரகமாகவளர்ந்தபடி. [பெரியபாரதம்] - பால்யத்தில் தன்னைநோக்கினான், பக்வனானபின்பு ஆச்ரிதரைநோக்கித்திரிந்தான். பிறந்துவளர்ந்து பெரியபாரதம்கைசெய்தென்னாதொழிந்தது - தனித்தனியே ஆழங்காற்படுகிறபடி தோற்றுகைக்காக. [பெரியபாரதம்] - மஹாபாரதமென்கிறார். [கைசெய்து] - அபரிச்சேத்யமான பாரதஸேனையை கையுமணியும்வகுத்து யுத்தம்பண்ணுவித்தபடி. [ஐவர்க்குத்திறங்கள்காட்டியிட்டு] - ''ஆயுதமெடேன்'' என்று ஆயுதமெடுத்தும், பகலை இரவாக்கியும், எதிரிகள் மர்மத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தும், தூத்யஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணியும், ஆச்ரிதர்பக்கல் நீபண்ணியிருக்கும் ஓரங்களை வெளியிட்டும். [செய்துபோனமாயங்களும்] - உகவாதார் மண்ணுண்ணும்படியாகவும், உகந்தார் உன்படிகளையநுபவித்துவாழும்படியாகவும் பண்ணி; உன்சீர்மையை யறியாதே ஸஜாதீயபுத்திபண்ணும் தூர்த்தேசத்திலிராதே, போன ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களும். அவதரித்தவோபாதி ப்ரியம்போரும் இவர்க்கு எழுந்தருளினதுவும், ''க்ருத்வா பாராவதரணம் ப்ருதிவ்யா: ப்ருதுலோசந: - மோஹயித்வா ஜகத்ஸர்வம் கதஸ்ஸ்வம்ஸ்தாநமுத்தமம்''. [நிறந்தனூடுபுக்கு] - தோற்புரையேபோகாதே மர்மத்திலேபுக்கு. துர்யோதநாதிகள்நசித்துப்போனார்கள், பாண்டவர்கள் ராஜ்யம்பெற்றுப்போனார்கள், இவரை அந்தகுணசேஷ்டிதங்கள் மர்மத்திலேநலியாநின்றது. [எனதாவியை] - விரஹத்தாலே அவஸந்நமான என்னாத்மாவை. எல்லாரும் மஹாபாரதத்திலேகேட்டு தரிக்கிறதிறே. [நின்றுநின்று] - இடைவிடாதே நின்று. [உருக்கி உண்கின்ற] சிதிலமாக்கி முடிக்கின்ற. முடியவுமொட்டாதே ஜீவிக்கவுமொட்டாதே நலிகிறபடி. [இச்சிறந்தவான்சுடரே] - நாட்டுக்கு ''பரமபதத்தேறப்போனான்'' என்று பேராய், இவருள்ளேபுகுந்தான், தகுதியாய், அபரிச்சேத்யமான அழகையுடையவனே. [உன்னை இத்யாதி] - உன்குணசேஷ்டிதாதிகளாலே யழிகிறவென்னை, நினைத்து தரிக்கவல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணுமென்னுதல்; பிரியாதபடி கிட்டுவதென்றென்னுதல். பிறந்தவாறென்றுதொடங்கி - எனதாவியை - உருக்கிஉண்கின்ற என்று நிர்வஹித்துப்போருவது. ஒருதமிழன், [பிறந்தவாற்றுளும் என்றுதொடங்கி - செய்துபோனமாயங்களாலும் - உருக்கியுண்கின்ற - இச்சிறந்தவான்சுடரேயென்று] - அவன்பக்கலிலேயாக்கி நிர்வஹித்தான்.

ஈடு.—முதற்பாட்டு. இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு; உன்னுடைய அவதாராதிகள் என்னை மர்மத்திலே தொட்டு சிதிலமாக்காநின்றன; இச்சைதில்யம் நீங்கி உன்னை தரித்துநின்று நான் அநுபவிப்பதெப்போதென்கிறார்.

[பிறந்தவாறும்] மாதாபிதாக்களுக்குக் காற்கட்டறும்படியிறே பிறந்தது. தன்னைப் பெற்றவர்களுடைய பந்தத்தை அறுத்துக்கொண்டுவந்து பிறப்பாருமுண்டோ. ''இவனிறே நமக்குக் காற்கட்டானான்'' என்றிருந்தார்கள் அவர்கள், அது பொறுக்கமாட்டாமை, உங்களுடைய பந்தம் நான் பொறுக்க மாட்டேன்'' என்றுவிட்டான். தந்தை காலில் விலங்கறவிறே வந்து தோன்றிற்று. பிறக்கிறபோதே மாதாபிதாக்கள்காலில் க்ரந்தியை

சிமிழ்த்துக்கொண்டு காணும் பிறந்தது. [பிறந்தவாறும்] பிள்ளாய், பிறக்கிற போதும் ஒரு விளக்கெரிந்தாலாகாதோ; தானே விளக்காகவிறே பிறந்தது. ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கிறே. [பிறந்தவாறும்] அகர்மவச்யனான தான் கர்மவச்யரோடொக்கப் பிறப்பது, பிறந்தால் ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணமே தனக்கு ப்ரயோஜநமாயிருப்பது, அவர்கள் ஆபத்துப் படும்காலமே தனக்குப் பிறக்கைக்கும் காலமாவது, பிறவாநின்றால் தன் ஐச்வர்யத்தி லொன்றும்குறையாமற் பிறப்பது, அப்ராக்ருதஸம்ஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்காநிற்பது தன் ஜந்மத்தை யநுஸந்தித்தாருடைய ஜந்மங்கள் போம்படியாயிருப்பது, இவையெல்லா வற்றையும் நினைக்கிறது. “நமக்காக இவர்கள் பிணைபட்டுச் சிறையிருக்கும்படி இவர்களுக்கு இங்ஙனே பிறப்பதே!” என்று ஈடுபடா நிற்பதான படிகளையெல்லாம் நினைக்கிறது. [பிறந்த வாறும்] *ஆவிர்பூதம்* என்கிறத்தைக்கொண்டு, தோற்றினவாறும் என்னுதொழிவானென்? என்னில்,—ஸம்ஸாரிகள் பத்து மாஸம் கர்ப்பவாஸம்பண்ணுவர்களாகில் *ததச்ச த்வாதசே மாஸே* என்கிறபடியே பன்னிரண்டுமாஸம் கர்ப்பவாஸம் பண்ணுகையாலும், அவனுக்கு முலை சுரக்கையாலும், முலை பெருவிடில் இவன்றான் நோவுபடுகையாலும், தன்னைக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி எளியனுக்கிவைக்கையாலும் பிறந்தவாறுமென்கிறார். பகல்கண்டகுழியிலே பிராவிழுவாரைப்போலே, பருவம் முற்றினவளவிலே “எத்திறம்” என்று மோஹித்து விழக்கடவ இவர் அதுக்குமவ்வருகேபோய் இழிகிறாரிறே கலக்கமிருக்கிறபடி. “எத்திறம்” என்று அங்கே ஆறுமாஸமும், *பிறந்தவாறும்* என்று இங்கே ஆறுமாஸமும் மோஹித்துக்கிடந்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே. ஸ்ரீ பரதாழ்வான் ராமவிச்லேஷத்தாலே மோஹித்துத் தரைப்பட்டுக்கிடக்க, தாய்மாரடங்கலும் சுற்றும்பார்த்து நிற்க, *சத்ருக்நோऽநந்தரஸ்த்தித:* என்கிறபடியே ஸ்ரீசத்ருக் நாழ்வான் கிட்டவுங்கூட பயப்பட்டு ஸ்தப்தனாய் நின்றானிறே. அப்படியே; கல்லார் கவிக்குரு கூரிறே. ஜகத்தில் அறிவுடையாரடங்கலும் திரண்டு இவர்படிகளைக்கண்டு அறிவுகெடும்படி யிறே இவர் கலங்கிக்கிடந்த இடை. [வளர்ந்தவாறும்] வளர்ந்தபடியை யநுஸந்தித்தால் பிறந்த வாற்றிலே கால்வாங்கி இழிப்பாறவேண்டும்படியிறே யிருப்பது. பிறக்கிறபோது சிறைக் கூடத்திலேதான் பிறந்தால், வளருகிறபோது நாட்டாரோடொக்க வளரத்தான் பெற்றதோ? [வளர்ந்தவாறும்] பூதநாதிகளுயிர்மாளவும், யசோதாதிகளுடைய ஸ்நேஹம் வளரவுமிறே வளர்ந்தது *தாயர் மகிழ வொன்னார் தளரத் தளர்நடைநடந்து* என்கிறபடியே. பீடறுமெழு மொழுத்தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப்போய்ப் படிறு பலசெய்திப்பாடியெங்கும் திரியவிறே அவர்கள் உகந்திருப்பது. [வளர்ந்தவாறும்] இவன்கால் நெடுக நெடுக ப்ரதிகூலருடலும் மாண்டது; அநுகூலருடலும் மாண்டது; “பொட்டத்துற்று” என்றும், “வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டு” என்றும் அநுகூலருடலேயிறே மாண்டது. இப்படிப்ரதி கூலர்மண்ணுண்ணவும், தான் வெண்ணெயுண்ணவும், அநுகூலர் கண்ணுண்ணவுமிறே வளர்ந் தருளிற்று. [பெரியபாரதம்] “மஹாபாரதம்” என்றிறேப்ரஸித்தி. [கைசெய்து] கையுமணி யுமாக வகுக்கைதொடக்கமான பூசலுள்ளதெல்லாம் நினைக்கிறது. [ஐவர்க்குத்திறங்கள்காட்டி யிட்டு] அறிவு பிறப்பதற்கு முன்பு ஸத்தையே ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்குடலாயிற்று, ஸஹா வஸ்தாநமில்லையிறே திமிர தேஜஸ்ஸுக்களுக்கு; பருவம் நிரம்பின பின்பு அநுகூலர்க்குக் கையாளானபடி. [திறங்கள் காட்டியிட்டு] தூதுபோயும், ஸாரத்யம் பண்ணியும், “ஆயுத மெடேன்” என்று ஆயுதமெடுத்தும், பகலையிரவாக்கியும், எதிரிகள் உயிர்நிலைகளைக்காட்டிக் கொடுக்கை தொடக்கமானவற்றை யெல்லாம் சொல்லுகிறது. [செய்து] இப்படி செய்து. [போன மாயங்களும்] ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்காக வந்து பிறந்து அவர்களுடைய ஆபத்துக்களைப் போக்கி யுபகரித்தால், “இது நமக்காகச் செய்தானிறே” என்று இருக்கையன்றிக்கே, இவன் தன்னோடே எதிரிடும்படியான ஸம்ஸாரத்திலே யிராதே, ஓரளவிலே இங்குநின்றும் போன ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களும். *க்ருத்வா பாராவதரணம் ப்ருதிவ்யா: ப்ருதுலோசந:, மோஹயித்வா ஜகத் ஸர்வம் கதஸ்ஸ்வம் ஸ்த்தாநமுத்தமம்* வந்து திருவவதாரம்பண்ணி, அநுகூலர்கார்யங்களைடையத் தலைக்கட்டி; ப்ரதிகூலரையடைய மூடர்கோதுக்கிரையாக்கி, அநுகூலரையடையக்கண்ணநீலே விழவிட்டு, உபயகோடியையும் நோவுபடுத்தி; இங்குநின்றும் போய்த் தப்பப்பெறுவதே! என் கிறது. *ஸ்வம்ஸ்தாநமுத்தமம்* இங்குள்ளாரடங்கலும் எதிரம்பு கோக்குமாபோலேயிறே அங்குள்

ளாரடங்கலும் எதிரேற்கப்போனபடி. [நிறந்தனூடுபுக்கு] தோல்புரையே போமதன்று,
நிறத்திலே - மர்மத்திலே, நலிகிறபடி. [எனதாவியை] அல்லாதாரடங்கலும் இவற்றைக்கேட்டு
உண்டுடுத்துக் காலம் போக்கித் திரியாநின்றார்களிறே. [ஆவியை நின்றுநின்றுருக்கி]
அச்சேத்யமுமாய் அதாஹ்யமுமாயிருக்கிற ஆத்மாவை இடைவிடாதே சிதிலமாக்காநின்றன.
[நின்று நின்றுருக்கியுண்கின்ற] அது ஒருகால் செய்து போகச்செய்தேயும் இது உருவ நின்று
நலியாநின்றது. [இச்சிறந்த வான்சுடரே] தகுதியாய் அபரிச்சேத்யமான இவ்வழகை
யுடையவனே. வஸ்து பிறக்கப் பிறக்கவாயிற்றுத் தேஜஸ்ஸு உஜ்ஜ்வலமாவது. [இச்சிறந்த]
பூதகாலமாயிருக்கச் செய்தேயும், இவர்க்கு இது ஸமகாலம் போலேயும், கண்ணுக்கு விஷய
மாயிருக்கிறபடி. [வான்சுடர்] இங்கே வந்த பின்பு சிறந்ததென்றுமாம். பிறந்தவாற்றாலும்,
வளர்ந்தவாற்றாலும் பெரியபாரதம்கைசெய்து ஐவர்க்குத் திறங்கள் காட்டியிட்டுச் செய்து
போன மாயங்களாலும், நிறந்தனூடுபுக்கு எனதாவியை நின்று நின்று உருக்கியுண்கின்ற
இச்சிறந்தவான்சுடரே என்று அவன்தனக்கு விசேஷணமாக்குதல்; உருக்கியுண்கின்ற
வென்று குணபரமாக்குதல். அதாவது - பிறந்தவாறென்று தொடங்கி, மாயங்களும் உருக்கி
யுண்கின்றன வென்றபடி. இதுவே நிர்வஹித்துப் போருமது. [உன்னையென்றுகொல் சேர்
வதுவே] நான் தரித்து நின்று அநுஸந்திக்கவல்லேனும்படி பண்ணியருள வேணுமென்கிறார்.
அன்றிக்கே, சேருகையாகிறது இரண்டுதலையும் சேருகையாய், நான் அநுஸந்தித்து
சிதிலனாகை தவிர்ந்து உன்னைப் பிரியாதபடி கிட்டப்பெறுவது என்று? என்கிறாராகவுமாம்.

வதுவைவார்த்தையுளேறுபாய்ந்ததும் மாயமாவினைவாய்பிளந்ததும்*
மதுவைவார்குழலார் குரவைபிணைந்தகுழகும்*
அதுவிதுவுதுவென்னலாவனவல்ல என்னையுன்செய்கைநைவிக்கும்*
முதுவையமுதல்வா! உன்னையென்றுதலைப்பெய்வனே? (2)

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், ஏறுபாய்கை தொடக்கமான ஸகலசேஷ்டிதங்களும் என்னை
சிதிலமாக்காநின்றன. நான் உன்னை தரித்துநின்று அநுபவிக்கவல்லேனும்படி பண்ணவேணு
மென்கிறார். [வதுவை என்றுதொடங்கி] - விவாஹப்ரஸங்கத்திலே எருதுகளிலே பாய்ந்தபடியும்,
வஞ்சகமாய்வந்த குதிரைவாய் பிளந்தபடியும், மதுஸ்யந்தியான குழலையுடையவர்களுடைய மாலையிலே
அவர்களுக்குப்பிரிந்தால் தரிக்கவொண்ணாதபடி கலந்தகலப்பும். [அது என்றுதொடங்கி] - உன்
செயலாகையாலே எல்லாசேஷ்டிதங்களும் உன்குணப்ரஸங்கத்திலே நையும்ப்ரக்ருதியான என்னை
மிகவும் சிதிலமாக்காநின்றன. [முதுவையம் என்றுதொடங்கி] - ப்ரளயகாலத்தில் அழிந்த ஜகத்தை
உண்டாக்கினாப்போலே தரித்து உன்னை அநுபவிக்கவல்லேனும்படி பண்ணவேணுமென்று கருத்து.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், ''த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம்கார்யம் ஸீதயா மம'' என்கிறவாஸனை
யாலே, ஐவர்க்குத் திறங்கள்காட்டியிட்டு என்று - ஆச்ரிதர்க்கு உதவினபடிசொல்லிற்று, கீழ்; இங்கு
பிராட்டிமார் திறத்தேசெய்த செயல்களைச்சொல்லி; அவை என்னை சிதிலமாக்காநின்றன, நான்தரித்துநின்று
அநுபவிக்கவல்லேனும்படி பண்ணவேணுமென்கிறார். [வதுவை இத்யாதி] - வதுவை - விவாஹம்.
[வார்த்தையுள்] - ''எருதுகளேழையும் நிரஸித்தார்க்கு இவளைக்கொடுக்கக்கடவோம்'' என்றுபிறந்த
ப்ரஸித்தி. [ஏறுபாய்ந்ததும்] - எருதுகள்மேலேவிழுந்தபடி, இவர்க்கு ம்ருத்யுவின்வாயிலே விழுந்தாப்
போலேயாயிற்றிருக்கிறது; பொய்கையிலே பாய்ந்தாப்போலேயிராநின்றது அவனுக்கு. கருமாரிபாய்ந்தா
லாகாதோ என்னும்படியிறே இவள்போக்யதை. [மாயமாவினை வாய்பிளந்ததும்] - கம்ஸப்ரேரிதமாய்
க்ருத்ரிமவேஷத்தைக்கொண்டுவந்து, சீற்றத்தாலே அங்காந்தது; சிறுபிள்ளைகள் த்வாரங்கண்டால் கை
நீட்டும்வாஸனையாலே கையைநீட்டினான், அபூர்வதர்சநத்தாலே விம்மிற்று, பூரித்தவாறே இரண்டுகூறாய்
விழுந்தான். ஸ்ரீநாரத பகவான், ''ஜகதஸ்தயிதம்'' என்றுவந்துவிழுந்தாப்போலேயாயிற்று இவர்க்கிருக்
கிறது. ''வ்யாதிதாஸ்யோ மஹாரௌத்ரஸ் ஸோஸுர: க்ருஷ்ணபாஹுநா | நிபபாத த்விதாபூதோ வைத்யு
தோ யதாத்ரும:''. இத்தால் - ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்துக்கு வழியிசங்கும்படி பெண்களுக்கு வன்னியமறுத்துக்

கொடுத்தபடி. [மதுவைவார் இத்யாதி] - மதுஸ்யந்தியான குழலையுடையவர்கள். குரவைக்கூத்திலே யவர்களோடே தன்னையும்ஒருவனாகக்கோத்தபடி. மதுவார்குழலார் என்னவமைந்திருக்கச்செய்தே, மதுவைவார்குழலாரென்றது - "கண்ணையுண்ணாநீர்மல்க" என்றாப்போலே. [குழகும்] - அவர்களுக்கு, பிரிந்தால் தரிக்கவொண்ணாதபடி கலந்தகலப்பு. தன்மேன்மைபாராதே தாழ்வுசொல்லிச் சீழ்மைசெய்து வைக்கை. [அதுவிது இத்யாதி] - அந்தச்செயல் இந்தச்செயல் உந்தச்செயலென்று விசேஷிக்க வொண்ணாது. நாணுகையும் உன்னுடையசேஷ்டிதங்களாகையும் அமையும் என்னை நோவு படுத்த. அதுவே ப்ரயோஜநம். 'இப்பாட்டிற்சொன்ன விரோதிநிரஸநத்தையும், ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணத்தையும், ஸாமாந்ய ரக்ஷணத்தையும் - அதுவிதுவுதுவென்றுசொல்லுகிறது" என்றுபிள்ளான். [முதுவையமுதல்வா] - ப்ரவாஹரூபேண நித்யமாய், ப்ரளய காலத்திலழிந்த ஜகத்தை யுண்டாக்கினவனே! அழிந்தவஸ்துவை யுண்டாக்கின அருமையுண்டோ உள்ளவஸ்துவை தரிப்பிக்கைக்கு. அழிந்தவஸ்துவையுண்டாக்கினாப் போலே, சிதிலனான என்னை தரித்துநின்று அநுபவிக்கவல்லேனும்படி பண்ணவேணும். [உன்னை இத்யாதி] - உன்னை என்று கிட்டுவதென்றுமாம்.

ஈடு.—*இரண்டாம் பாட்டு. ஏறடர்க்கை தொடக்கமான உன்சேஷ்டிதங்கள் என்னை சிதிலமாக்காநின்றன நான் தரித்துநின்று அநுபவிக்கும்படி பண்ணவேணுமென்கிறார். இனி, அல்லாதவவதாரங்களையும் ஆராய்ந்தால் இத்தன்மையவாயிருக்குமிறே; ஆகையாலே அவ்வருகு போகமாட்டார், அடியில் இழியமாட்டார், இனி வளர்ந்தவாறேறப் போமித்தனையிறே. "சீராற்பிறந்து" இத்யாதி. பிறந்தவாறு அவனே செய்கையாலே இவர்க்கு அங்குச்செய்யலாவதில்லை. இனி அநுகூலர்க்குக் கண்டு பரிகைக்கு விஷயமுள்ளது வளர்ந்த வாற்றிலேயிறே. அவ்வளர்ந்தவாறுதான் இருக்கிறபடி சொல்லுகிறார்.*

*[வதுவைவார்த்தையுள்] வதுவை - விவாஹம். [வார்த்தையுள்] "எருதுகளேழையும் நிரஸித்தார்க்கு இவளைக்கொடுக்கக்கடவோம்" என்று பிறந்த ப்ரஸித்தி. [ஏறுபாய்ந்ததும்] ஏறுகளின்மேல் விழுந்தபடிகளையும். இவர்க்கு ம்ருத்யுவின்வாயிலே விழுந்தாப்போலே யாயிற்றிருக்கிறது. பொய்கையிலே பாய்ந்தாப்போலே யிராநின்றது அவனுக்கு. கருமாரி பாய்ந்தாலாகாதோ என்னும்படியிறே அவனுடைய போக்யதை. [மாயமாவினைவாய்பிளந்ததும்] கம்ஸப்ரேரிதமாய் க்ருத்ரிமவேஷங்கொண்டு வந்ததாயிற்று. க்ருத்ரிமமாகக் குதிரை வடிவைக்கொண்டு வாயையங்காந்துகொண்டு ஓர் அஸுரன் வந்து தோன்ற, சிறு பிள்ளைகள் த்வாரங்கண்டவிடத்திலே கைநீட்டும் வாஸநையாலே அதின் வாயிலே கையை நீட்டினான், அபூர்வதர்சநத்தாலே கை விம்மிற்று, பூரித்தவாறே இரண்டு கூறாய் விழுந்தான். ஸ்ரீ நாரத பகவான் *ஜகதஸ்துமிதம்* என்று வந்து விழுந்தாப்போலே இவர்க்கு இப்போதிருக்கிறது. ("வ்யாதி தாஸ்யோ மஹாரௌத்ரஸ்ஸோஸுர: க்ருஷ்ணபாஹுநா, நிபபாத த்விதாபூதோ வைத்யுதேந யதா த்ரும:") இத்தால் - ஸ்ரீ ப்ருந்தாவநத்துக்கு வழிசங்கும்படி பெண்களுக்கு வன்னிய மறுத்துக் கொடுத்தபடி. [மதுவைவார்] இத்யாதி] மதுஸ்யந்தியான குழலையுடையவர்கள். மதுவைவார்குழலாரென்றது - மதுவார்குழலாரென்றபடி. சொற்பாடு. குரவைகோப்பிலே தன்னையும் ஒருவனாக்கித் தொடுத்தபடி. [குழகும்] அவர்கள் அபிஸந்தியைக் குலைத்து பக்நாபிமாநைகளாகப்பண்ணி, அவர்களோடொக்கத் தான் கலந்தபடி. அதாவது - வேற்றாள் என்ன வொண்ணாதபடி, இவர்களிலே ஒருவனென்னலாம்படி புக்குநின்றானாயிற்று. [அதுவிதுவுது வென்னலாவனவல்ல] அதுவாகவுமாம், இதுவாகவுமாம், உதுவாகவுமாம், எனக்கு இதிலொரு நிர்ப்பந்தமில்லை. [என்னையுன் செய்கைநைவிக்கும்] அச்செயலாகவுமாம், இச்செயலாகவுமாம், உச்செயலாகவுமாம், அதில் எனக்கொரு தாத்பர்யமில்லை; உன்னுடைய சேஷ்டிதங்களாகையும் நாணுகையுமே எனக்கு நோவுபடுகைக்கு வேண்டுவது. "இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று - இப்பாட்டில் மூன்றர்த்தம் சொல்லாநின்றது. அதாவது அநுகூலஸம்ச்லேஷமும், ப்ரதிகூலநிரஸநமும், மத்யஸ்த ரக்ஷணமுமானவிவற்றை - அதுவிதுவுது என்கிறது" என்னும் பிள்ளான். [முதுவையமுதல்வா] இவர்தம்மதும் அவ்வளவாகாதேதான். ப்ரளயங்கொண்ட ஜகத்தோபாதியாகாதே இவரும் அழிந்தபடி, இத்தோடொக்க இவரையும் அடிதொட்டும் உண்டாக்க வேண்டியிருக்கிறபடி. பழையதான பூமிக்குக் காரணமென்னுதல், பூமிக்குப் பழைய காரண*

மென்னுதல். [உன்னையென்றுதலைப்பெய்வனே] உன்னை யநுஸந்தித்து சிதிலனாகாதே, தரித்து நின்று அநுஸந்திக்கும்படி பண்ணவேணும். உன்னை வந்துகிட்டப் பெறுவதென்றோ என்றுமாம். தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை.

பெய்யும்பூங்குழற்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைத்தேற்றமும்* பேர்ந்தோர்
செய்யபாதமொன்றால் செய்தநின்சிறுச்சேவகமும்* [சாடிறச்
நெய்யுண்வார்த்தையுள்அன்னைகோல்கொள்ள நீயுன்தாமரைக்கண்கள் நீர்
மல்கப்* பையவேநிலையும்வந்து என்னெஞ்சையுருக்குங்களே. (3)

ஒ.—மூன்றாம்பாட்டில், உன்னுடைய பாலசேஷ்டிதங்கள் என்னை மிகவும் நலியாநின்றன என்கிறார். [பெய்யும்பூங்குழல் என்றுதொடங்கி] - தன்னை அறியவொண்ணாதபடி யசோதைப் பிராட்டியைப்போலே ஒப்பித்துவந்த பூதனையுடைய முலையுண்ட பிள்ளைத்தனத்திலே உண்டாயிருக்கிற ரஸஜ்ஞாநமும். பூப்பெய்தகுழலையுடைய - பிள்ளையென்றுமாம். [பேர்ந்து என்றுதொடங்கி] - அதுக்கு மேலே அஸுராவேசத்தாலே உயிர்பெற்று ஊருகிறதொரு சகடத்தைச் சிவந்த திருவடியொன்றாலே உதைத்த சிறுமையிலுண்டான ஆண்பிள்ளைத்தனமும், நெய்யைக்களவுகண்டானென்னும் இவ் வார்த்தாப்ரஸ்தாவத்திலே ஸ்நேஹிநியான தாயார் கையிலே ஒருதுரும்பைக்கொள்ள அத்யந்தஸந்த்ரஜனை நீ உனக்குத்தகுதியாய்த் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்கள் அச்சத்தினாலே நீர்மல்கும்படி 'அடி படுகிறது' என்று பேகணித்து நின்றநிலையும்வந்து என்னெஞ்சை நீராக்கா நின்றன.

இ.—மூன்றாம்பாட்டில், உன்னுடைய பாலசேஷ்டிதங்கள் என்னை நலியாநின்றதென்கிறார். ப்ரதிகூலருடைய ப்ராணனும், ஆச்ரிதஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யமுமே தாரகமாக வளர்ந்தானென்று - 'வளர்ந்தவாறு' என்றுசொன்னவிடத்தை விவரிக்கிறது இங்கு. [பெய்யும் இத்யாதி] - பேயின்முலையுண்ட - பெய்யும் பூங்குழல் - பிள்ளையென்னுதல்; பெய்யும்பூங்குழல் - பேயென்னுதல். திருமஞ்சனம்பண்ணி ஒப்பித்து முலைகொடுத்து வளர்த்திவைத்தபிள்ளையென்னுதல்; தன்னை அறியவொண்ணாதபடி, இவன்சோம்பாதபடி எப்போதும் ஒப்பித்திருக்கும் யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே ஒப்பித்துவந்த பூதனையென்னுதல். [பிள்ளைத் தேற்றமும்] - ஐச்வரமான ஜ்ஞானமின்றிக்கே, "தாய்முலையன்று, வேற்றுமுலை" என்றறியும்தெளிவு. அத்யந்தசைசவத்திலும் பிள்ளைகள் முலைவாசியறிவர்களிறே. பிள்ளைத்தனத்தின் மெய்ப்பாட்டினாலே வரும் ரஸஜ்ஞாநமும். "பாதகர்" என்றறியவுமாம், அறியாதொழியவுமாம், சத்ருக்கள்கிட்டினால் முடியக்கடவதான வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே முடிந்தாளித்தனை. [பேர்ந்து] - அதுக்குமேலேயென்னுதல்; [ஓர்சாடிற - பேர்ந்தென்று] - அவன்தன்னோடேயாதல். அஸுராவேசத்தாலே உயிர்பெற்று ஊருகிற சகடம் துகளாம்படிபேர்ந்து. [செய்யபாதம்] - சிவந்ததிருவடிகள். என்னுடைய ஜீவாத்தைக்கொண்டுகிடீர் விரோதியைப் போக்கிற்று. [ஒன்றால்] - கருவிச்செய்கையன்றிக்கே அநாதரமிருக்கிறபடி. சிறுமையிலுண்டான ஆண்பிள்ளைத்தனமும். ராமாவதாரத்தில் சிறுச்சேவகம், ஆயுதச்ரமம் பண்ணியும் விச்வாமித்ராதிகளோடே மந்த்ரச்ரவணம்பண்ணியுமிறே; அதிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கிறபடி. [நெய்யுண் இத்யாதி] - "நெய்யைக்களவுகண்டான்" என்னும்வார்த்தாப்ரஸ்தாவத்திலே, ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே தாயார் கையிலே கோலையெடுத்தாள். எதிரிகளஞ்சும்படி கோல்கொள்ளுமவன்கிடீர்! இவள்கையிற்கோலுக்கு அஞ்சுகிறான். சத்ருக்களை அஞ்சப்பண்ணும், ஆச்ரிதர்க்குத் தான் அஞ்சும். "தாயெடுத்த சிறுகோலுக்கு" என்னக்கடவதிறே. [நீ] - வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும் அழகையுடைய நீ, ஸர்வசக்தியான நீ யென்றுமாம். [உன்தாமரைக்கண்கள்] - உனக்குத்தகுதியான கண்கள். [நீர்மல்க] - கண்ணிற் பரப்படங்க நீரிலேநிறையும்படி. [பையவேநிலையும்] - அஞ்சி முகத்தைப் பாராநிற்கச்செய்தே, தெரியாதபடி பின்னே கால்வாங்கிநிற்குமென்னுதல்; பேகணித்து நின்றநிலையென்னுதல். [வந்தென்னெஞ்சையுருக்குங்களே] - "பூதகாலத்திற்செய்துபோனது" என்றிருக்கவொண்ணாதபடி புக்கவிடம்புக்கு என் னெஞ்சை நீராக்கா நின்றன.

௩௫.—மூன்றும்பாட்டு. உன் பாலசேஷ்டிதங்கள் என்னை நலியாநின்றதென்கிறூர்.

[பெய்யும்பூங்குழற் பேய்முலையுண்ட] ப்ரதிகூலருடைய ப்ராணனும் ஆச்ரிதஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யமுமே தாரகமாக வளர்ந்தானென்று - "வளர்ந்தவாறு" என்று சொன்னவிடத்தை விவரிக்கிறது இங்கு. பிள்ளையைத் திருமஞ்சனம்செய்து ஒப்பித்துக் கண்வளரப்பண்ணிக் கிடக்கின்றுள் யசோதைப்பிராட்டி. அவ்வளவிலே வந்துவிட்டினுள் பூதனை. பெய்யும்பூங்குழல் பிள்ளை என்று அங்கேசொல்லுதல்; அன்றிக்கே, பெய்யும் பூங்குழல் பேய்என்று பூதனையோடே கூட்டுதல். பிணக்கோலமாக ஒப்பித்துவந்தாள் காணும். "பிள்ளையனுங்கவொண்ணுது" என்று தாய்மார் எப்போதும் ஒப்பித்தபடியே இருப்பர்களாயிற்று, இவளும் அப்படியே வந்தாளாயிற்று; பெற்றதாய்போல்வந்த பேய்ச்சியிறே. வைத்தபூவையுடைய மயிர்முடியுடையபேய். [பேய்முலையுண்டபிள்ளைத்தேற்றமும்] ஐச்வரமான ஜ்ஞானமின்றிக்கே, "தாய்முலை" என்றும் "வேற்றுமுலை" என்றும் அறியும் தெளிவு; அத்யந்தசைசவத்திலும் பிள்ளைகள் முலைவாசியறிவர்களிறே. இவனும் "தாய்" என்றே நினைத்து உண்டானென்மர். [பிள்ளைத்தேற்றமும்] பால்யத்தில் தெளிவிருக்கிறபடி. அதாவது - யசோதைப்பிராட்டி முலைகொடுக்க ப்ரீதியினுலே பண்ணும் முக்தஜல்பிதங்களை இவள்பக்கலிலே பண்ணினுனாயிற்று. பாதகரென்று அறியவுமாம், அறியாதிருக்கவுமாம், சத்ருக்கள் கிட்டினுல் முடியக்கடவதான வஸ்துஸ்வபாவமிருக்கிறபடி. [பேர்ந்து] - அதுக்குமேலே. [ஓர்சாடிற] ப்ரதிகூலமென்று சங்கிக்கவுமொண்ணுதுகிடீர். பூதனையை, இன்னுளென்று ஆராய்கைக்காகிலும் விஷயமுண்டு, இது ரஹஸ்யமாகவைத்ததுகிடீர். யசோதையைக்கண்டவாறே "இவளார்" என்று ஆராய்ச்சிப்படுமிறே. [ஓர்சாடு] பாதகத்தில் கொடுமைக்கு இத்தோடொப்பதில்லைகிடீர். [இற] முறிய. "தளர்ந்தும் முறிந்தும்". [இத்யாதி செய்யபாதம்] சிவந்ததிருவடிகள். என்னுடைய ஜீவநத்தைக்கொண்டுகிடீர் விரோதியைப் போக்கிற்று. இவருக்கு ஜீவநம் அடியிலே கல்பித்திறேகிடப்பது. [ஒன்றால்] இன்ன திருவடியென்று நியதியில்லையிறே. கறுவிச்செய்திருனன்றே. [செய்தவின் சிறுச்சேவகமும்] நீ சேவகம் செய்யவடியிட்டபடியும். ராஜகுமாரனுய்ப்பிறந்து, பருவம்நிரம்பி, ஆயுதச்ரமம்பண்ணி, வஸிஷ்டாதிகளைப்பின் சென்று, விச்வாமித்ராதிகள் பக்கலிலே அஸ்த்ரலாபமுண்டாய், பின்பிறே தாடகாமாரீசஸுபாஹுக்களை நிரஸித்தது. அதெல்லாம் பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்னே, வாயாலும் காலாலுமாயிருக்கிறபடி இங்கு. வாயால் வலியார்க்குத் தாயாரும்வேண்டாவாயிற்றுகாணும். இவனைப்போலே கால்கடியாரில்லை. ஆகையிறே காலிலே கொடிகட்டிவைக்கிறது. *த்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ரலாஞ்சநம், த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணம்புஜத்வயம்* என்கிறபடியே, அப்போதும் அவுணனுள்ளத்தெண்மதியுங்கடந்து அண்டமீது போயிற்றதும் கடுகித்திருவடிகளிறே. [நெய்யுண் இத்யாதி] பருவம்நிரம்புவதற்கு முன்புதான் ப்ரதிகூலரை யஞ்சப்பண்ணுமாபோலேகாணும் பருவம் நிரம்பநிரம்ப அநுகூலர்க்குத் தான் அஞ்சும்படியும். [நெய்யுண் வார்த்தையுள்] நெய்யைக் குறியிட்டுக்கடக்கவைத்துப்போய் அநந்தரத்திலே வந்துபார்த்தாள், குறியழிந்துகிடக்கையாலே "நெய்களவுபோயிற்று" என்றுள். அவ்வளவிலே பையாக்க விழிக்கத்தொடங்கினுன். [அன்னைகோல்கொள்ள] "மாதாவிறேயெடுத்தாள்" என்னும் விபாகமறிகிறிலன். அவள்வார்த்தையிறே "உந்தமடிகள்முனிவர்" வாரீர் பிள்ளாய், உங்கள் தமப்பனுர் கேட்பராகில் உம்மைப்பொடிவர்; "உன்னை நான் என்கையிற்கோலால் நொந்திடமோதவுங்கில்லேன்" இதுதான் இருக்கிறபடி கண்டீரே; இத்தைக்கொண்டு இனி நீர் ஒன்றும் செய்யாதபடி பண்ணிக்கொள்ளலாமிறே வல்லார்க்கு, நான் அதுக்கு சக்தையாகிறிலேன். தாயெடுத்த சிறுகோலுக்குளைந்தோடியிறே, "அச்சமுறுத்துகிறபடியிது: பட்டாலும் நோவாது" என்றறிகிறிலன். தமப்பனுர் எடுத்தாராகிலும் சிறிது ஆறலாங்காணும், ஹிதகாமராகையாலே அது ப்ராப்தமிறே; உகப்பேபின்செல்லக்கடவ இவள் பொடிந்தால் பின்னைப் பொறுக்கப்போகாதிறே. இவள்தான் இப்படி செய்வானென்? என்னில்,—ஸ்நேஹமின்றிக்கே பொழிந்தால் இன்னுரென்றுண்டோ கல்லும் தடியும் கொள்ளுகைக்கு. [நீயுன் தாமரைக்கண்கள்நீர்மல்க] வெறும் [illegible]த்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படி யிருக்கிற நீ, அதுக்குமேலே கண்களும் கோட்புக்கால் [illegible]றுக்கப்போமோ. (கோட்புகுகையாவது -பாலகுதாதிகள் அபிநவமாக பலவத்துக்களாகை) [தாமரைக்கண்கள்] *ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம்* என்கிறபடியே உனக்குத்தகுதியான

கண். "தக்க தாமரைக்கண்" என்னக்கடவதிறே. [பையவே நிலையும்] "அடிக்க" என்று அவன் கோலையெடுத்தான். அவனைப்பார்த்து நின்று கண்ணநீரை விழவிடா நிற்பது உடம்பு வெளுப்பதாய்ப் பேகணித்து நின்ற நிலையும். அன்றிக்கே, அஞ்சி அவன்முகத்தைப் பார்த்து நிற்கச்செய்தே பின்பே கால்வாங்கக் கணிசித்துமாட்டாதொழிவது, ஊன்றநிற்க மாட்டாதொழிவதாய்த் தறையில் கால்பாவாதபடி பொய்க்க அடியிட்டுக்கொண்டு நின்ற நிலைகாணும். பைய - மெள்ள. [வந்து இத்யாதி] அச்செயல்கள் என்னை நலியா நின்றன. உனக்காகில் தப்பியாகிலும் போகலாம். அதுவுமொண்ணாதபடி புக்கவிடம்புக்கு வடிம்பிட்டு நலியாநின்றன. [பையவே நிலையும் வந்தென்னெஞ்சையுருக்கும்] என்னை ஓரடிபோகவொட்டாதே கால்கட்டா நின்றதென்கிறார் [நெஞ்சையுருக்கும்] இவர்நெஞ்சிலேவடிவிட்டபடி. [உருக்கும்] முதல் நெஞ்சை யுருக்க வடியிட்டது.

கள்ளவேடத்தைக்கொண்டுபோய்ப் புரம்புக்கவாறும்* கலந்தசுரரை
உள்ளம்பேதஞ்செய்திட்டு உயிருண்டவுபாயங்களும்*
வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னிடைவேறலாமைவிளங்கநின்றதும்*
உள்ளமுள்குடைந்து என்னுயிரையுருக்கியுண்ணுமே. (4)

ஒ.—நாலாம்பாட்டில், பௌத்தாவதாரவ்ருத்தாந்தம் மிகவும் என்னை நலியாநின்றது என்கிறார். [கள்ளவேடத்தை என்றுதொடங்கி] - கண்டாருடையநெஞ்சை அபஹரிக்கும்படியான அழகிய வேஷத்தைக்கொண்டு த்ரிபுரத்திலேபுக்கபடியும், அஸுரரோடே சேர்ந்து வைதிகச்ரத்தைகளைப்போக்கி அவர்களை ப்ராணஹாநிபண்ணின விரகுகளும், கங்கையினுடைய நீர்வெள்ளத்தை ஜடையிலேதரித்த ப்ரபாவத்தையுடைய ருத்ரனும் "விஷ்ணுராத்மா" இத்யாதிப்ரக்ரியையாலே த்வததீநன் என்னுமிடம் ப்ரஸித்தமாம்படி நின்றதுவும். [உள்ளம் என்று தொடங்கி] - அந்த:கரணத்தை உள்ளேபுக்குக் குடைந்து என் ஆத்மாவை நீராக்கிமுடியாநின்றன.

இ.—நாலாம்பாட்டில், பௌத்தாவதாரவ்ருத்தாந்தம் மிகவும் என்னைநலியா நின்றதென்கிறார். அநுகூலவிஷயத்திற்களவு சொல்லிற்று, இனி ப்ரதிகூலவிஷயத்தில் தன்னைக்களவுகண்டபடி சொல்லுகிறது. [கள்ளவேடத்தைக்கொண்டு] - "யதாஹி சோரஸ் ஸததாஹிபுத்த:" என்கிறபடியே க்ரித்ரிமவேஷத்தைக் கொண்டு, "வேதைச்சஸர்வைரஹமேவவேத்ய:" என்று வேதார்த்ததத்வஜ்ஞனானவன் வேதாப்ராமாணிகனதிகள்வேஷத்தைக்கொள்ளுகை. பாகத்தாலும் அழகியஸந்நிவேசத்தாலும், சென்றுபுக்கபோதே "ஆப்தன்" என்று விச்வஸிக்கும்படி புக்கபடியும், வைதஹிம்ஸையையும் ஸாமாந்யஹிம்ஸையோபாதியாக்கப் புகுகிறவனாகையாலே, பசும்புல்லுச்சாவ மிதியாதே கூசியடியிட்டுப்புக்கபடி. [கலந்து இத்யாதி] - அஸுரர்களோடே சேர்ந்து வைதிகச்ரத்தைம்போம்படி புத்திகளைபேதித்து, அவர்களை ப்ராணஹாநி பண்ணிப் பிணமாக்கி, "இன்னார்கொன்றார்" என்று விருதுபிடிக்கும்படி நின்றவிரகுகளும். கங்கையினுடைய நீர்வெள்ளத்தை ஜடையில்தரித்த ப்ரபாவத்தையுடைய ருத்ரனும், "விஷ்ணுராத்மா" என்கிறபடியே சரீரவத்பரதந்த்ரனென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமாம்படி நின்றதுவும். ருத்ரனையும் தன்னையும் ஸமமாகச் சொல்லலாம்படி த்ரிமூர்த்திமத்யஸ்த்திதியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். [உள்ளம் என்றுதொடங்கி] - ஜ்ஞாநப்ரஸரணத்வாரமானமநஸ்ஸிலே புகுந்து, "அச்சேத்யோZயம் அதாஹ்யோZயம்" என்கிற ஆத்மாவை நீராக்கி முடியாநின்றன.

ஈடு.—நாலாம்பாட்டு. பௌத்தாவதாரவ்ருத்தாந்தம் மிகவும் என்னை நலியாநின்றதென்கிறார். அநுகூலவிஷயத்தில் களவு சொல்லிற்று கீழ்ப்பாட்டில்; ப்ரதிகூல விஷயத்தில் களவு கண்டபடி சொல்லுகிறது இப்பாட்டில்.

[கள்ளவேடத்தைக்கொண்டு] *யதாஹி சோரஸ்ஸ ததாஹிபுத்த:* என்கிறபடியே, க்ருத்ரிம வேஷத்தைக்கொண்டு. *வேதைச்ச ஸர்வைரஹமேவவேத்ய:* என்று வேதார்த்ததத்வஜ்ஞனானவன் வேதாப்ராமாணிக வேஷத்தைக்கொண்டு. கண்டார் நெஞ்சுகளடங்கலும் அபஹ்ருதமாம்

படி கறுத்து செய்த்த வடிவும் வடிந்த காதும் இடுக்கின புஸ்தகமுமாய் நின்றவிலையைக்காணும் நினைக்கிறது. "இவன் சொன்னதுக்கு மேற்பட அர்த்தமில்லை" என்று, கேட்டார்நெஞ்சிலே தேறும்படியிறே வடிவையிட்டு மயக்கினபடி. [போய்] அதாவது "காலுக்குட்பட்ட க்ஷுத்ர பதார்த்தங்கள் நோவுபடுகிறது" என்னும் பயந்தோற்றப் பொய்க்க அடியிட்டுக்கொண்டு போனபடி. அவர்கள் தாங்கள் சாஸ்த்ர விரோதமானவற்றை ப்ரவர்த்தியா நிற்கச்செய்தேயும், முகப்பில் நின்று ஒன்றுபோலேயிருக்க, "பரஹிம்ஸை பண்ணலாகாது, நிஷித்தத்ரவ்யஸேவை பண்ணலாகாது, க்ருத்ரிமபாஷணம் பண்ணக்கடவதன்று, விஷயப்ராவண்யமாகாது" என்றாப்போலே, சில சொல்லுவர்களாயிற்று; அவையெல்லாம் தோற்றும்படிக்கிடாகப்போனபடி. பெருமாள், "வனத்துக்கெழுந்தருள" என்று புறப்பட, ஜாபாலிகள் மீண்டு புகுரும்படிக்கிடாகச் சிலவற்றைச்சொல்ல, பெருமாள் சிவிட்கென்று செவியைப் புதைத்து, "வாராய், என்முன்னே நின்று தர்மருசி குலையும்படிக்கிடாக நாஸ்திகவாதம் பண்ணுவதே, உன்னை வெறுக்கிறதென், உன்னைக்கொண்டு கார்யங்கொண்ட ஐயரையன்றோ வெறுப்பது" என்ன; "நாயன்தே! நீர் மீண்டெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் பண்ணியருளி ஸ்ரீ பரதாழ்வான் கண்ணிலே கண்ண நீரைமாற்றினவாறே, நான் நாஸ்திகனுகை தவிர்ந்து ஆஸ்திகனும்படிபாரீர்" என்ன;- அவ்வளவிலே இவனை *ஜாபாலிர்ப்ராஹ்மணோத்தம:* என்றார்களிறே. நாங்களுமெல்லாம் நூலிட்டிருக்கையாலே, ப்ராஹ்மணரென்று கொள்ளுமித்தனை; ப்ரஹ்மஸம்பந்தீ ப்ராஹ்மண: இறே, ப்ராஹ்மணனாகிறான் ப்ரஹ்மஸம்பந்தியானவனிறே: அதுள்ளது இவனுக்கேயிறே. இவ்வளவிலே லோகாயதமதத்தை உபந்யஸித்தானொருவனிறே. [புரம் புக்கவாறு] ஊரைக் கிட்டின பின்பு பண்ணின நியதிகளையெல்லாம் நினைக்கிறது. அதாவது - வைதஹிம்ஸையையும் ஸாமாந்ய ஹிம்ஸையோபாதி யாக்கப்புகுகிறவனுகையாலே, பசும்புல்லும் சாவமிதியாதே கூசி யடியிட்டுப்புக்கபடி. [கலந்து] இவர்களிலே யொருவனாய்ப் புக்குநின்று இவ்வர்த்தத்தை உபந்ய ஸித்தபடி. தன்வார்த்தையை விச்வஸிக்கைக்காக இவர்களோடே ஒரு நீராய்க்கலந்து பரிமாறின படி. [அசுரரையுள்ளம் பேதம்செய்திட்டு] ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளான இவர்களுக்கு அவைதிக மதத்தையுபந்யஸித்து வைதிகச்ரத்தையைப் போக்கினானாயிற்று. இவர்களுக்கு வைதிகச் ரத்தையுண்டோ? என்னில்,— *அக்நிஹோத்ராச்ச வேதாச்ச ராக்ஷஸாநாம் க்ருஹே க்ருஹே* இறே. எல்லார்க்கும் சிலவுண்டாகை தவிராதிறே. தர்மருசியுள்ளவையுண்டாகிலும் குலைந்துபோம்படி மதிபேதங்களைப் பண்ணினானாயிற்று. [உயிருண்டவுபாயங்களும்]- இவர்களுடைய உயிரைப் போக்கின உபாயங்களும். இவர்களுடைய வைதிகச்ரத்தையைப்போக்கி சவப்ராயராம்படி பண்ணி, ஒன்றுமொருபிக்ஷுகளுக்குங்கூட மேல்விழலாம்படி அவர்களையடியறுத்து "நான்செய் தேன்" என்று கவிபாடுவித்துக் கொள்ளலாம்படி பண்ணினபடி. "அவன் செய்தான்" என்று சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும் இச்செயலொன்றும் அவன்தலையில் அந்வயியாதபடி. சொன்ன படிபாரீர்! *விஷ்ணுராத்மா பகவதோ பவஸ்யாமிததேஜஸ:, தஸ்மாத்தநுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்சம் ஸ விஷேஹே மஹேச்வர:* என்கிறபடியேயிறே - சேதநனைக்கொண்டு கார்யங்கொண்டத்தோடு, அசேத நத்தைக் கொண்டு கார்யங்கொண்டத்தோடு வாசியில்லை. ருத்ரன் தன்னோடு அவன்கையில் வில்லோடு வாசியில்லை இவனுக்கு. காரணவஸ்த்தையில் சிதசித்துக்களைக் கொண்டு கார்யங் கொண்டவோபாதியாயிற்று. முன்பு அவன் தானேசெய்வானாகக்கொண் டெடுத்துப்பார்த் தானிறே; அது முடியாதொழிய, பின்புஇவன் உள்ளீடாய் நிற்கையிறே செய்து தலைக்கட்ட வல்லனாயிற்று. பண்டு ஒரு ராஜா, "ருத்ரதத்த்வமே பரதத்த்வம்" என்றெழுதி, "எழுத்திட்டுத் தாருங்கோள்" என்ன, அப்படி பலரும் எழுதி யெழுத்திடா நிற்கச்செய்தே; ஒருவர், "வாராய், நீ இவ்வோலைகெடாமே நோக்கி வைத்தாயிறே இவனுடைய பரத்வம் ஸாதிக்கலாவது: நீ நினைக்கிற தேவதைக்குண்டான உச்ச்ராயங்கள் 'ஸர்வேச்வரனாலே' என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லாநின்றன; ஆனபின்பு, இன்று நீ சொல்ல, நான் எழுத்திட்டுப்போகிறேன்; நாளை ஒரு விவக்ஷிதன்தோன்றி 'இவன் அஜ்ஞனாயிருந்தானீ!' என்னக்கேட்பதில், இன்று நீ நினைத்தத்தைச் செய்து கொள்ளமாட்டாயோ" என்றார். [உபாயங்களும்] - அப்போதிருந்து சிந்தித்தவற்றை யெல்லாம் நினைக்கிறது. [வெள்ளநீர் இத்யாதி] - இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி:- "ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே நின்றதொரு மூதல் களவு உண்டு, அத்தைச்சொல்லுகிறது" என்றாயிற்று. அதாவது - ருத்ரனையும் தன்னையும் ஸமமாகச்

சொல்லலாம்படி த்ரிமூர்த்தி மத்யஸ்த்திதியைச் சொல்லுகிறதென்று. இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, ''அழகிது, ஆகிலும் அத்தனை தூரம் தேடிப்போகவேணுமோ, இவன் தன் விஷயத்திலே மூன்பு பண்ணின உபகாரத்துக்கு ஓரளவுண்டோ, இதுதானேயமையாதோ'' என்று அருளிச்செய்தார். [வெள்ளநீர் இத்யாதி] - கங்காஜலத்தைத் தன் ஜடையில் ஏகதேசத்திலே தரித்த ப்ரபாவத்தையுடைய ருத்ரனும் உன் பக்கல் வேறல்லாதபடி தோற்ற நின்றமையும். அதாவது - சரீரபூதன் என்னுமிடம் தோற்றநின்றபடி. இங்ஙன் சொல்லுகிறதென், ஐக்யமாகக்கொண்டாலோ இத்தையென்னில்,—அங்ஙன் கொள்ளுமன்று *விஷ்ணுராத்மா* என்கிற ப்ரமாணத்துக்கு விஷயமின்றிக்கே யொழியுமே. ''நலந்திகழ் சடையான் முடிக்கொன்றை மலரும் நாரணன் பாதத்துழாயுங் கலந்திழிபுனலால் புகர்படுகங்கை'' அவனுடைய சேஷத்வத்துக்கும் இவனுடைய சேஷித்வத்துக்கும் ப்ரமாணம் ஒரு வெள்ளமென்கிறார் காணும். ருத்ரன் ஜடையில் கொன்றையும் ஸர்வேச்வரனடியில் திருத்துழாயும் கூடிவந்திழிகிறபடி. [உள்ளமுள் குடைந்து] - என் அந்தக்கரணத்தைப்புக்கு அவகாஹித்து, *அச்சேத்யோ஽யமதாஹ்யோ஽யம்* என்கிற ஆத்மாவைப்புக்கு அழித்து நோவுபடுத்தாநின்றது. ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமான மநஸ்ஸிலே புகுந்து ஆத்மாவை நீராக்கி மூடியாநின்றன.

உன்னவானவர்கோனுக்கு ஆயரொருப்படுத்தவடிசிலுண்டதும்*
வண்ணமால்வரையையெடுத்து மழைகாத்ததும்*
மண்ணைமுன்படைத்துண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்துமணந்தமாயங்கள்*
எண்ணுந்தோறுமென்னெஞ்சு எரிவாய்மெழுகொக்கும்நின்றே. (5)

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஆச்ரிதவிஷயமாகச்செய்த சேஷ்டிதங்களும் அநுஸந்திக்குந்தோறும் என்மநஸ்ஸு அறவழியாநின்றது என்கிறார். [ஒருப்படுத்த] - சமைத்த. [வண்ணமால்வரையையெடுத்து மழைகாத்ததும்] - இந்த்ரன் க்ருத்தனாய் வர்ஷிக்க நாநாவர்ணமான பெரியமலையை எடுத்து மழை அவர்கள்மேல்படாமே காத்ததும். [மண்ணை என்றுதொடங்கி] - ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுவதும்செய்து பூதேவிநாய்ச்சியான பிராட்டியோடு ஸம்ச்லேஷித்து இப்படி செய்தருளின ஆச்சர்யங்களை அநுஸந்திக்குந்தோறும் என்னுடைய மநஸ்ஸு நெருப்பிலேபுக்கமெழுகுபோலே ஒருகாலே முடியாதே நின்று உருகாநின்றது.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஆச்ரிதவிஷயமாகவும் ஸர்வவிஷயமாகவும் பண்ணின சேஷ்டிதங்களை யநுஸந்திக்குந்தோறும் என்மனஸ்ஸு அழியாநிற்குமென்கிறார். [உன்ன இத்யாதி] - ஸபரிகரனான இந்த்ரனுக்கு ருஜுக்களான கோபர் சமைத்தவடிசிலை, ''கோவர்த்தநோ஽ஸ்மி'' என்று அமுதுசெய்ததும். ''முன்னிருந்துமுற்றத்தான் துற்றியதெற்றெனவும்''. மஹிஷியைப் பிறர்க்குக்கொடுத்தாப்போலேயாயிற்று ஆச்ரிதஸ்பர்சமுள்ளத்ரவ்யத்துக்கு தேவதாந்தரஸ்பர்சம். இந்த்ரன் க்ருத்தனாய் வர்ஷித்தான்; அநுகூலனுக்கு காதாசித்கமாகவந்ததாகையாலே, ராவணாதிகளைப்போலே அழியச்செய்திலன். [வண்ணமால் வரை] - தாதுக்களாலே நாநாவர்ணமான பெரியமலை. இவர்தாம் அதிலே ஈடுபடுகிறார். ''பசித்ராஹத்தாலே வர்ஷித்தானாகில் தானேவிடுகிறான்'' என்று ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே மலையையெடுத்து, ரக்ஷ்யவர்க்கம் நோவுபடாமல் காத்ததுவும். [மண்ணை இத்யாதி] - ''வேண்டா'' என்றாலும் தேவதாந்தரஸ்பர்சம் தவிர அறியாதவர்கள்விஷயத்திற்செய்யுமவை சொல்லுகிறது. அர்த்தித்வாதிநிரபேக்ஷமாக ஜகத்தை ப்ரதமத்திலே ஸ்ருஷ்டித்து, ப்ரளயாபத்துவந்தவாறே எடுத்துத் திருவயிற்றிலேவைத்துநோக்கி, வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து, மஹாபலியபஹரிக்க எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு, பின்பு அவாந்தரப்ரளயங்கொண்ட பூமியை மஹாவராஹமாய் எடுத்து, அதெல்லாம் பூமிக்கு அபிமாநியான பிராட்டிக்காகையாலே அவள் விரும்பியணைக்க அவளோடுஸம்ச்லேஷித்து, இப்படிசெய்தருளின ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களை. [எண்ணுந்தோறும்] - எண்ணப்புகுவது, முடிய அநுஸந்திக்கமாட்டாதொழிவதான பரிவ்ருத்திதோறும். [என்னெஞ்சு] - நாட்டார் இதடங்க அநுஸந்தித்து உண்டுடுத்துத் திரிய, நினைத்தவாறே சிதிலமானநெஞ்சானது அக்நியையணைந்தமெழுகுபோலே நின்று உருகாநிற்கும். முடிவதும்செய்யாதே தரிப்பதும் செய்யாதே நிற்கை. எண்ணுகைக்கு அவஸரமில்லாமையாலே உருகைக்கும் அவஸரமில்லை.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு - ஆச்ரிதவிஷயமாகவும் ஸர்வவிஷயமாகவும் பண்ணின சேஷ்டிதங்களை யநுஸந்திக்குந்தோறும் என்மநஸ்ஸானது மிகவும் அழியாநின்றதென்கிறார்.

[உண்ண இத்யாதி] - வானவர்கோனுக்கு - உண்ண - ஆயரொருப்படுத்த வடிசிலுண்டதும். தான் பிறந்துவளருகிறவூரிலே சிலர் வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனுக்குச் சமைத்த அடிசிலை தான் புகுந்து புஜித்தவதுவும். "நாம் பிறந்துவளருகிறவூரிலே வேறேயும் ஓராச்ரயணீயவஸ்துவுண்டாகையாவதென்?" என்று பொறுமையாலே, "வாரீகோள், இந்த்ரனுஇருனொவன்? கண்டறியாதானொருவனோ நமக்கு உபகரிக்கப்புகுகிறான்? ஆனபின்பு, மேகங்களுர்வந்து பணியும் படிக்கீடாய், புல்லுந்தண்ணீருமுடைத்தாய், பசுக்களுக்கும் இடங்கொடுத்து நிற்கிற மலையன்றோ நமக்கெல்லாம்கடவது" என்று சொல்ல, இடையராகையாலே சொல்லிற்றைக்கேட்பார் சிலரே. இனி இவன்தானே சொன்னவை மறுக்கவொண்ணாதபடியாயிருக்குமே: "இம்மலையின் முன்னே யிடுங்கோள்" என்ன, அங்கே கொடுவந்து குவித்தார்கள்; அத்தைத்தான் புக்கிருந்தமுதுசெய்தான். தனக்கு அஸாதாரணராயிருப்பாருடைய த்ரவ்யத்தை வேறேசிலர்க்குக் கொடுக்கையாவது, மஹிஷீஸ்வேதத்தைப் பிறர்க்குக்கொடுத்தமாத்ரமிறே. அவன் தன்பரிகரத்தோடுங்கூட இதுகொண்டு த்ருப்தனாகவிருக்க, இத்தைத் தான்கைக்கொண்டானாயிற்று. அவன் க்ரோதத்தாலே வர்ஷிப்பிக்கத்தொடங்கினான். [வண்ணமால்வரை இத்யாதி] - அடைகொண்டு பாழ்போக்குவானொருவனன்றே. "ஸ்மமபிமதம்பெற்றோமாகில் என்செய்தால் நல்லது" என்று போகட்டுப்போகாதே, நாநாவானதாதுக்களையுடைத்தாய் ஒருவரால் கணிசிக்கவொண்ணாத பெரியமலையை, ஸுகுமாரமான கையைக்கொண்டு ஏழுநாள் ஒருபடியேதரித்து, ஒருபசுவின் மேலேயாதல் ஓரிடையன்மேலேயாதல் ஒருதுளிவிழாதபடி காத்ததும், அவனை நிரஸிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயும், "தேவப்ரக்ருதியான இவனை நலிகிறதென், பசிக்ரோதத்தாலே செய்தானாகில் தானே கையோய்ந்துவிடுகிறான், அவ்வளவும் நம் ரக்ஷ்யவர்க்கத்தை நாம் நோக்குவோம்" என்று ஆந்ருசம்ஸ்யம் கொண்டாடிவிட்டான். "நம்விபூதியை இவன் நோக்க வல்லன், இவன்கண்ணுடையன்" என்றிறே இவனைத்தான் இங்குத்தைக்கிட்டது. இப்படியிருக்கச்செய்தேயும் இவன் கன்னமிறைவர் செய்வதைச் செய்தான். [மண்ணை இத்யாதி] வேண்டாவென்றாலும் தேவதாந்தரபஜநம் தவிராதார் ஒருஎவன்றிக்கே இருக்கிற ஜகத்திலுள்ளார் விஷயத்திற்செய்யுமவற்றைச் சொல்லுகிறது. அர்த்தித்வாதிநிரபேக்ஷமாக இவற்றையுண்டாக்கி, ப்ரளயாபத்துக்கள்வர, இவை நோவுபடாதபடி வயிற்றிலேவைத்துநோக்கி "உள்ளேகிடந்து மறைந்துபோகவொண்ணாது" என்று பார்த்து வெளிநாடுகாணப் புறப்படவிட்டு; பின்பு மஹாபலிபோல்வார் அபஹரிக்க, எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொடுத்து, பின்பு அவாந்தரப்ரளயங்கொண்டபூமியை மஹாவராஹமாய் எடுத்துக்கொண்டேறி, இவையெல்லாம் பிராட்டிப்படுக்கைப் பற்றாகையாலே அவளுக்கு ப்ரியமாகச்செய்து, அவளோடே ஸம்ச்லேஷித்த ஆச்சர்யமான சேஷ்டிதங்களை. [மணந்த] ஸம்ச்லேஷித்த. [என்னுந்தோறும்] அவனுடைய ரக்ஷணத்திலும் பரப்புண்டாகாதே இவருடைய பாரிப்பு; எண்ணமாட்டார், எண்ணுதிருக்கமாட்டார். ரக்ஷணத்துக்கு அவன் சமைந்தாப்போலேகாணும் அழிகைக்கு இவர்சமைந்தபடி. [என்னெஞ்சு] இத்தையநுஸந்தித்தே நாட்டார் உண்டுடுத்துக் காலம் போக்காநின்றார்களிறே. [எரிவாய்மெழுகொக்கும்] அக்நிஸகாசத்தில் மெழுகுபோலே உருகாநின்றது. [நின்றே] அது ஒருகாலே யுருகுதல் கரிதல் செய்யுமிறே; இது உருகினபடியே இராநின்றது.

நின்றவாறுமிருந்தவாறும் கிடந்தவாறும்நினைப்பரியன*

ஒன்றலாவுருவாய் அருவாயநின்மாயங்கள்*

நின்றுநின்றுநினைகின்றேன் உன்னையெங்ஙனம்நினைகிற்பன்? *

ஒன்றுநன்குரையாய் உலகமுண்டவொண்சுடரே. [பாவியேற்கு (6)

ஒ.—ஆறும்பாட்டில், உன்னுடைய ஸகலசேஷ்டிதங்களும் காணப்பெறாத நான் அவற்றை நினைக்கவும் க்ஷமனாகிறிலேன், தரித்துநின்று அநுஸந்திக்கவல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார். [நின்றவாறு என்றுதொடங்கி] - ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களிலும் உகந்தருளின கோயில்களிலும் நின்றருளுகை தொடக்கமாக உண்டான சேஷ்டிதங்களையும் மற்றும், நினைப்பார்க்கு சைதில்யஹேது வாகையாலே நினைக்க அரியவாய் அநேகப்ரகாரமாய் எனக்குத் தோற்றுகிற உன்னுடைய ஆச்சர்ய மான சேஷ்டிதங்களையும். [நின்று என்று தொடங்கி] - வருந்தி உன்னை நினைக்கப்புகுவன் நினைக்க மாட்டுகிறிலேன். உன்னை நினைக்கும்படி நின்றுநின்று ஆராயாநின்றேன். உன்னை எங்ஙனே நினைப்பேன் என்றுமாம். [பாவியேற்கு என்றுதொடங்கி] - ப்ரளயார்ணவத்திலே இஜ்ஜகத்தையெல்லாம் திருவயிற்றிலேவைத்து பரிஹரித்தருளி ''இதுசெய்யப்பெற்றோம்'' என்னும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலனான நீ ஜகத்துக்குவந்த ஆபத்தை நீக்கினாப்போலே உன்னுடைய குணப்ரஸங்கத்திலே சிதிலனாகைக்கு ஈடான பாபத்தைப்பண்ணின என்னுடைய சைதில்யம்போய் நான் தரிப்பதொருநல்விரகு அருளிச்செய்யவேணும்.

இ.—ஆறும்பாட்டில், உன்னுடைய ஸகலசேஷ்டிதங்களையும் காணவாசைப்பட்டநான், அவற்றை நினைக்கவும் க்ஷமனாகிறிலேன்; ப்ரளயாபத்தில் ஜகத்தைரக்ஷித்தாப்போலே, அநுஸந்திக்கவல்லேனாம்படி பண்ணவேணுமென்கிறார். [நின்ற இத்யாதி]-''அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம்'', ''உடஜே ராமமாஸீநம்'', ''பாஹும் புஜகபோகாபம்'' என்று திருக்குரவையிலேநின்றும், பெண்களோடே கழகமிருந்தும், அவர்கள்மடியிலே சாய்ந்தும், அர்ச்சாவதாரத்திலும், ''நின்றதெந்தை யூரகத்து'' இத்யாதி. ''கிற்பது மோர்வெற்பகத்து'' நின்றுமிருந்துங்கிடந்தும் உண்டானசேஷ்டிதங்களையும், அவன்நிலையை அநுஸந்தித்த போது ''நிலையாரநின்றான்'' என்பர்கள்; இருப்பை அநுஸந்தித்தபோது ''பிரானிருந்தமைகாட்டினீர்'' என்பர்கள்; கிடையை அநுஸந்தித்தபோது ''கிடந்ததோர் கிடக்கை'' என்பர்கள். [நினைப்பரியன] - உபக்ரமத்திலே சைதில்யஹேதுவாகையாலே நினைக்க அரியனவாய். [ஒன்றலாவுருவாய்] - அநேகமான ப்ரகாரங்களாய். [அருவாயநின்மாயங்கள்] - எனக்குத்தோன்றுகிற, நின்மாயங்கள் - உன்னுடைய ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையும். [நின்றுநின்று இத்யாதி]-உபக்ரமத்திலே, சிதிலனும் வருந்திவருந்தி நினைக்கிற நான், உன்னை எங்ஙனே நினைத்துத்தலைக்கட்டும்படி; நினைக்கும்படியை நின்றுநின்று ஆராயாநின்றேன், உன்னை எங்ஙனம் நினைகிற்பனென்றுமாம். நினையாதிருக்கமாட்டார் விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே, நினைக்கமாட்டார் சைதில்யத்தாலே. [பாவியேற்கொன்றுநன்குரையாய்] - உன்குணப்ரஸங்கத்திலே சிதிலனாம்படி பாபத்தைப்பண்ணின எனக்கு, தரித்துநின்று அநுபவிக்கைக்கு ஒருநல்விரகுசொல்லாய். நினைக்கவும்வல்லதாய் அத்தாலே அபிமதங்களையும் பெறுகின்றதிறே நாடாக. [உலகமுண்டவொண் சுடரே] - அபேக்ஷயுமின்றிக்கே உபகாரஸ்ம்ருதியுமின்றிக்கே யிருக்கிற பூமியை ரக்ஷித்து, அது உன் பேறாக உகந்தவுகப்பாலே உஜ்ஜ்வலனானவனே.

ஈடு.—ஆறும்பாட்டு. உன் ஸகலசேஷ்டிதங்களையும் காண, ஆசைப்பட்ட நான் நினைக்கவும் க்ஷமனாகிறிலேன். ப்ரளயாபத்தில் ஜகத்தைரக்ஷித்தாப்போலே, அநுஸந்திக்க வல்லேனாம்படி பண்ணி என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்.

[நின்ற இத்யாதி] - இவர் இவ்விஷயத்திற்படுகிறபாடெல்லாம் நமக்கு இதர விஷயங்களிலே அநுபவமித்தனையிறே; இவ்விஷயத்திலின்றிக்கே யொழிகிறவித்தனை. வடக்குநின்றும் போரப்பாடவல்லராயிருப்பாரொருத்தர் பெருமாளைத்திருவடிதொழவேணுமென்று வர, ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர் தீர்த்தத்தினன்றிராத் திருமாலையைப்பாடிச் சமைந்து பெருமாளை மத்தகஜங்களையேத் துமாபோலேயேத்தி வசமாக்கிக்கனிசங்கொண்டு, ''நாயன்தே, தேவர் திருவடிகளுக்குப்போரநல்லானொருத்தன் எழுநூற்றுக்காதமாறுண்டு தேவரை திருவடி தொழவேணுமென்று வருகிறது; இவனை அழைத்துக்கொண்டு ஸம்பாவனைபண்ணியருள வேணும்'' என்ன, பெருமாளும் ''அப்படியேசெய்கிறோம்'' என்று திருவுள்ளமாய் அருளப்பாடிட்டு, திருப்புன்னைக்கீழ்நின்றும் அவரின்றவிடத்தளவும்செல்ல நாலுகோல் நிறைய திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளி, விண்ணப்பஞ்செய்வார்களையெல்லாம் அருளப்பாடிட்டு, ''வாரீகோள், இவன்வந்ததூரத்துக்கெல்லாம்போருமோ நாம் இவனுக்குச்செய்த தரம்''

என்று திருவுள்ளமானார். இப்படியேயிறே நம்பிமுறைகளும் திருவுள்ளத்திலேபட்டவை யெல்லாம் ஆறும்படிக்கிடாக முகந்தந்தருளவல்லபடியும். ஒருநாள் ஸ்ரீவைஷ்ணவவண்ணத் தான் திருப்பரிவட்டங்களை அழகிதாகவாட்டி எம்பெருமானார்க்குக் கொண்டு வந்து காட்ட, போர த்ருப்தராய் இவனையுங்கூடக் கொண்டு பெருமாள்படிபடுக்கு, "ஈவன்றோ! இவன் திருவரைக்கிடாம்படி இவற்றைத்தொட்டபடி பார்த்தருளவேணும்" என்றுகாட்ட, கண்டு போரவுகந்தருளி எம்பெருமானாரை அருளப்பாடிட்டு, "இவனுக்காக, கம்ஸனுடைய ஈரங் கொல்லி நம் திறத்திற்பண்ணின குற்றம் பொறுத்தோம்" என்று திருவுள்ளமானார். [நின்ற வாறும் இத்யாதி] லங்காத்வாரத்திலே கையும்வில்லுமாய் நின்றபடியாதல், வாலிவதம் பண்ணிக் கையும்வில்லுமாய் நின்றபடியாதல்; *அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம் ததர்ச தநுரூர்ஜ்ஜிதம் - ஸுபா* வாலிவதம்பண்ணிக் கையும்வில்லுமாய்கொண்டு வென்றிபுனைந்துநின்ற பெருமாளையும், அவரையிடுவித்துக் கொல்லுவித்த தம்பியாரையும், இருவரையும் அநுவர்த் தித்து முடிசூடவிருக்கிற மஹாராஜரையுங்கண்டவிவள் "நமக்கு சத்ருக்கள்" என்றிராதே, ஸுபஞ்ருதயையானுன் அவர்பக்கல் சாங்கத்தாலே. இனித்தான் தண்ணீர் குடிக்ககல்லின ஏரியிலே கல்லைக்கட்டிக்கொண்டு விழுந்துமுடிந்துபோவாரைப்போலே, ஆஸ்ரப்ரக்ருதியான வாறே முடிந்துபோனுன் வாலி; இவர்செய்தகுற்றமுண்டோ; என்றிருந்தாள். அவர் தம்முயிர் நிலையிலே கவிந்தாரைவிட்டுவைப்பரோ. [இருந்தவாறும்] - *உடஜோமமாஸீநம்* என்றிருந்த விருப்பும் [கிடந்தவாறும்] அஞ்சலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதி:ஶ்யே மஹோததேத்* என்றபடியே, கடற்கரையிலே கிடந்த கிடையும். *ப்ரதிசிச்யே* என்கிறதிறே, ஒருகடலோடே ஒருகடல் ஸ்பர்ஶித்துக்கிடந்தாப்போலேயிருக்கையாலே; "கருணையென்னுங்கடல் கருங்கடலை நோக்கிக் கிடந்ததே" என்றுனிறே. அதாகிறது விடக்கடவதாகத்தொடுத்த அம்பு முன்புவிடமாட்டாமை யில்லையிறே: அப்படிப்பட்ட அம்பிருக்க, தந்தோள்வலி கிடக்க, தரம்போராதார் முகங்காட்டாதேயிருக்கப் பொறுத்துக்கிடந்த கிடையைச்சொல்லுகிறது. நின்றுமிருந்தும் கிடந்தும் என்று திரளச்சொல்லவமையுமாயிருக்க நின்றவாறும் இருந்தவாறும் கிடந்தவாறு மென்கிறுரிறே - தனித்தனியே உளுக்கினபடி. அங்ஙனன்றிக்கே, கோவர்த்தநோத்தரணம் பண்ணி நின்றநிலையாதல், திருக்குரவைக்கு முற்சாமமாகப் பெண்களோடே கழகமிருந்த விருப்பாதல், ஒரொருத்தர் மடிகளிலே சாய்ந்தபடியாதல். நின்றுனுகில் "நிலையாரநின்றுன்" - என்பார்கள். "நின்றவன் இருத்தல்சாய்தல் செய்யிற் செய்வதென்?" என்று வயிறுபிடிக்க வேண்டும்படியிறே அதிருப்பது. இருந்தானுகில்; "பிரானிருந்தமைகாட்டினீர்" என்னும்படி யிருக்கும்; கிடந்தானுகில், "கிடந்ததோர்கிடக்கை" என்பர்கள். நிற்பதுமோர்வெற்பகத்திருப்பு "விண்கிடப்பதும் நற்பெருந்திரைக்கடலுள்" என்கிறபடியே, திருமலையிலே நின்றபடியும் பரம பதத்திலே இருந்தபடியும், திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினபடியுமாகவுமாம். [நிற்பது மிருப்பதுங்கிடப்பதுமென்னெஞ்சுளே] என்கிறபடியே இவர் திருவுள்ளத்திலே திகழுமணிக் குன்றமொன்றேயொத்து நின்றபடியும்; "செவ்வாய் முறுவலோடு எனதுள்ளத்திருந்த வவ்வா யன்றியானறியேன்" என்னும்படி இருந்தபடியும்; "நின்றுமிருந்துங்கிடந்தும்" என்கிறபடியே, தந்திருவுள்ளத்திலே நின்றபடியும், இருந்தபடியும், கிடந்தபடியு மென்னுதல் அன்றிக்கே திருவூரகத்திலே நின்றபடியும் திருப்பாடகத்திலே இருந்தபடியும். திருவெஃகாவிலே கிடந்த படியுமாதல். நின்றவாறுமிருந்தவாறுங்கிடந்தவாறும்" என்று ஆழ்வார் பாடாநிற்க, "இவையெல்லாம் தொட்டிலிலே" என்று அருளிச்செய்தார் எம்பெருமானார். தொட்டிற் பழுவைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கும்படியும் தரித்து நிற்கமாட்டாமை விழுந்திருக்கும்படியும், அதுதான் பொறுக்கமாட்டாமை சாய்ந்து கிடக்கும்படியுஞ் சொல்லுகிறது. அதவா, [நின்ற வாறுமிருந்தவாறும் கிடந்தவாறும்] - போரார்வேற்கண்டமடவாள் போந்தனையும் பொய் யுறங்கி, அவள்போனவாறே எழுந்திருந்துநின்றவாறும்; அடியோசைப்பட்டவாறே வந்திருந்த படியும், நீராடினவாறே முன்கிடந்ததானத்தேபோராதவன்போல் கிடந்தவாறுமென்றுமாம். [நினைப்பரியன] அது ஒருகால் செய்துபோகச் செய்தேயும் இவர்க்கு இன்றுங்கூட நினைக்கவும் அரிதாயிராநின்றது. "இமையோர் தமக்கும் - செவ்வேநெஞ்சால் நினைப்பரிதால் வெண்ணெ யூணென்னுமீனச்சொல்" என்றுரிறே முன்பே, [ஒன்றலாவுருவாய்] - இவர்தமக்கு ஒன்றே போருமாகாதேயுள்ளதனையும் நோவுபடுகைக்கு - ஒன்றல்லாத ப்ரகாரங்களையுடைய

யவாய். [அருவாய நின்மாயங்கள்] - கண்ணுக்கு அவிஷயமாயிருக்கிற உன்னுடைய ஆச்சரியமான சேஷ்டிதங்களை. [நின்று நின்று நினைகின்றேன்] - நினைத்துத் தலைக்கட்டமாட்டார், நினையாதிருக்கமாட்டார். வருந்தி உன்னை நினைக்கப்புகுவன், நினைக்க மாட்டுகிறிலேன். அன்றிக்கே, நினைக்கைதான் தேட்டமாய் "நினைக்கலாவதொரு வழியேதோ" என்று ஆராயாநின்றேன். [உன்னை யெங்ஙனம் நினைகிற்பன்] - ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வசக்தியுமான நீ, நான் உன்னை நினைக்கலாவதொரு வழியிட்டுத்தரவல்லையே. "தொண்டெல்லாம் நின்னடியே தொழுதுய்யுமா கண்டு" - சேஷவர்க்கமடங்கலும் ஐச்வர்யார்த்திகள், ஆத்மப்ராப்திகாமர், பகவத்ப்ராப்திகாமர் இவரடங்கலும் சென்றுகிட்டித் தந்தாம் ப்ரயோஜநங்களைப்பெற்று மீளுகிறபடியைக்கண்டு, "தான் கணபுரந்தொழப்போயினான்" - நமக்கும் கலந்து பரிமாறி மீளலாமென்று போனான்; "தான்" - விஷயத்தையே பார்க்குமித்தனையோ: தந்தாமையும் பார்க்க வேண்டாவோ. ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகப் போவார்க்கன்றோ அது கொண்டு மீளலாவது, தன்னையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றிப் போவார்க்கு மீளவிரகுண்டோ. இப்படியேயிறே பகவத்ப்ராவண்யமுடையார்படி. [பாவியேற்கு] - என்னையொழிந்தாரடங்கலும் நினைப்பாரும் அபிமதம்பெறுவாருமாய்க்கொண்டு செல்லுகிறது. *ஸ்ம்ருதோ யச்சதிசோபநம்* என்கிறபடியேயிறே நாட்டடங்கலும். [ஒன்று நன்குரையாய்] அர்ஜுநனுக்குச் சொன்னாப்போலே எனக்கும் ஒரு நல்வார்த்தை சொல்லவல்லையே. அவ்வளவாகாதே இவர் தம்மதும். இனி "ப்ராப்திக்கும் விரோதி போகைக்கும் கடவேன் நான்" என்றானிறே. அவ்வளவேயிறே வேண்டுவது, பின்பு வருமவை தன்னடையே வருமவையிறே. ஸ்வஸ்வரூபஸித்தியிறே ப்ராப்யம், ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யம் சொல்லவேண்டாவே, ப்ராப்தியளவுமிறே ப்ரமாணம் சொல்லுவது. அவ்வருகுள்ளது ப்ரமாணத்துக்கு விஷயமன்றே. அப்படியே "உனக்கும் நானே கடவேன்" என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லவல்லையே. [உலகமுண்ட வொண்சுடரே] - உண்டியுடல்காட்டுமே. நினைக்கை குற்றமாய் விட்டதோ? நினைவுங்கூடத்தேட்டமானால் நீயே செய்து தலைக்கட்ட வேண்டாவோ. இவை ஆபத்துங்கூடவறிவிக்கமாட்டாத ஸமயத்திலே நீயேயறிந்து வயிற்றிலே வைத்து நோக்கி, இவ்வுபகாரம் இவையறியாதொழிய, இது உன்பேறென்னுமிடம் வடிவில் புகரிலே தோற்றவிருப்பானொருவனல்லையோ. [உலகமுண்ட வொண்சுடரே] - "உன் பேறாக ரக்ஷித்தாய்" என்று மெய்யேயன்றோ சொல்லுகிறது.

ஒண்சுடரோடிருளுமாய்நின்றவாறும் உண்மையோடின்மையாய்
கண்கொளாவகை நீகரந்தென்னைச்செய்கின்றன* [வந்து *என்
எண்கொள்சிந்தையுள்நைகின்றேன் என்கரியமாணிக்கமே!* என்
திண்கொள்ளவொருநாள் அருளாயுன்திருவுருவே. [கண்கட்குத் (7)

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், கண்ணாலும் காணப்பெறுதே, ஆந்தராநுஸந்தானமேயாய் சிதிலனாய்ப்போகாதே கண்ணாலேகண்டு தரித்து அநுபவிக்கவல்லேனாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார். [ஒண்சுடர் என்றுதொடங்கி] - ஆச்ரிதர்க்கு மெய்யனாய்த்தோற்றியும் அநாச்ரிதர்க்குப் பொய்யனாய்க் கைவாராதேயிருக்கிறபடியையும் ஹ்ருதயத்திலே ஸந்நிஹிதனாய்வைத்தே என்கண்ணுக்குக் காணவொண்ணாதபடி மறைந்து என்னை நலிகிறநலிவுகளையும். [எண்கொள் என்றுதொடங்கி]-மநோரதிக்கிற மநோரதத்திலே சிதிலனாகாநின்றேன். உன்வடிவழகை எனக்கு புஜிக்கத்தந்தவனே! த்ருஷ்டமாகக் காணலாம்படி என்னுடைய கண்களுக்கு உன்னுடைய திருவுருவை ஒருநாள் அருளவேணும்.

இ——ஏழாம்பாட்டில், மாநஸாநுஸந்தாநமேயாய் சிதிலனாய்ப்போகாமே, கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கலாம்படி பண்ணவேணுமென்கிறார். [உண்மையோடின்மையாய்வந்து - ஒண்சுடரோடிருளுமாய்நின்றவாறும்] - எனக்கு உண்மையோடே ஒண்சுடராயிருக்கும் ஹார்த்தமாக, இன்மையோடே இருளாயிருக்கும் பாஹ்யாபேக்ஷையிலே. அன்றிக்கே, ஆச்ரிதர்க்கு உண்மையோடே ஒண்சுடரா

யிருக்கும், அநாச்ரிதர்க்கு இன்மையோடே இருளாயிருக்கும். [என்கண்கொளாவகை நீகரந்தென்னைச் செய்கின்றனை] - தன்திறத்திற்சொன்ன இரண்டையும் சொல்லுகிறது. என்கண்ணுக்கு அவிஷயமாய், மறக்கவொண்ணாதபடி நெஞ்சிலே விசதமாகநின்று என்னை நீசெய்கிறவற்றுக்கு அவதியில்லை. [என் கொள்சிந்தையுள் நைகின்றேன்] - நினைக்க மநோரதிக்கிறவளவிலே சிதிலனாகாநின்றேன். [என்கரிய மாணிக்கமே] - சைதில்யத்தைப்பார்த்து மீளவொண்ணாத வடிவழகு. அவ்வடிவை எனக்கு முற்றூட்டாக் கினவனே. [என்கண்கட்கு] - தமக்குமுன்னே "என்றுகொல் கண்கள்காண்பது" என்னும்படி விடாய்க் கும் கண்கள். [திண்கொள்ள] - த்ருடமாகக் காணலாம்படி. ஸ்வப்நதர்சநம்போலே மாநஸாநுபவமாத்ர மன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷமாம்படி [ஒருநாளருளாய்] - விடாயன், ஒருகால் நாக்கு நனைக்கவேணும் என்னுமாபோலே. [உன்திருவுருவே] - அப்ராப்தவிஷயத்தையோ நான்ஆசைப்படுகிறது. "பக்தாநாம்" என்கிறவடிவையன்றோ.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு, மாநஸாநுபவத்தாலேயாய் சிதிலனாய்ப்போகாதே, கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கவல்லேனாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

[உண்மையோ டின்மையாய் வந்து - ஒண்சுடரோடிருளுமாய் நின்றவாறும்] - எனக்கு உண்மையோடே ஒண்சுடராய்நிற்கும் ஹார்த்தமாக; இன்மையோடிருளாயிருக்கும் பாஹ்யா பேக்ஷயில். அன்றிக்கே, ஆச்ரிதர்க்குத் தன்படிகளிலொன்றும் குறையாதபடி காட்டிக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு இவ்வளவென்று பரிச்சேதிக்கலாம்படி ப்ரகாசித்து நின்றபடியும்; அநாச்ரிதர்க்குத் தன்படிகளிலொன்றும் தெரியாதபடி பண்ணி, அத்தாலே அவர்களுக்கு இல்லை என்னும்படி இருளப்பண்ணிக்கொடு நின்றபடியும். ஆச்ரிதர்க்கு ஒண்சுடரோடு உண்மையாய் நின்றும், அநாச்ரிதர்க்கு இருளோடு இன்மையாய் நின்றும். [வந்தென்கண்கொளாவகை நீ கரந்தென்னைச்செய்கின்றனை] - இவையெல்லாம்தவிர, என்பக்கல்பரிமாறுகிற வேறுபாடும். ஒண்சுடராதல் இருளாதல், இரண்டத்தொன்றாகப் பெற்றிலேன்; நடுவே நின்று க்லேசியா நின்றேன், முக்தர்க்குக்கூட்டல்லர், ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கூட்டல்லர், அந்தரப்பட்டு நிற்கிறாரிறே இவர்தாம். என் நெஞ்சிலே வந்து புகுந்து என் கண்ணுக்கு அவிஷயமாம்படி மறைய நின்று நீ என்னை நலிகிறவற்றையும், [கண்கொளாவகை] - கண் க்ரஹியாதபடி. [என்கொள்சிந்தையுள் நைகின்றேன்] - பெற்றவம்சங்கொண்டு கார்யங்கொள்ளமாட்டுகிறிலேன். கைப்புகுந்தது கொண்டு மேலுள்ளது பெற விரகு பார்க்கமாட்டுகிறிலேன். எண்ணப்புக்கு, மநோரதமாத் ரத்திலே சிதிலனாகா நின்றேன். [என்கரியமாணிக்கமே] - சக்ஷுர்விஷயமான பதார்த்தங் களைக்கொண்டு நான் காலம் போக்கமாட்டாமே, உன் வடிவின் சுவட்டை அறிவித்தாயே. [என் கரியமாணிக்கமே] - "இவ்வடிவைப் பிரிந்தார்க்கு ஜீவிக்கவுமாம்" என்று தோற்றியிருந்ததோ? [என் கண்கட்கு] - இவற்றின் விடாய் உனக்குத்தெரியுமிறே; நான் பெற்றேனென்றாலும் ஆறி யிராதவையன்றோ? வேறொன்றிட்டு மறைக்கலாமவையன்றே. [திண்கொள்ள] - மாநஸா நுபவத்தை ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாகப் பண்ணிலேயே என்று நீ சொல்லுமது எனக்குவார்த் தையன்றுகிடாய். [திண்கொள்ள] - ஸ்வப்நாநுபவம்போலே மாநஸாநுபவமாகவொண்ணாது ப்ரத்யக்ஷிக்கவேணும் த்ருடமாக. இங்ஙன் செய்யப்போமோ? என்னில், இவர்க்கு ஸதா தர்சநயோக்யனாகாநின்றாயே. [ஒருநாளருளாய்] - ஒருநாளமையுமென்கிறாரல்லர், விடாயின் பெருமை சொல்லுகிறார்; தாபார்த்தன் "ஒரு கால் நாக்குநனைக்கவமையும்" என்றாப்போலே; "இட்டினால் பின்னை விடும்படி சொல்லுகிறோம்" என்று. [உன் திருவுருவே] இதேதேனு முன்னதோ, நோக்கிக்கொண்டு கிடக்கைக்கு, *ததேரூபம் - பக்தாநாம்* அன்றோ?

திருவுருவுகிடந்தவாறும் கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேல்* திசைமுகன்
கருவுள்வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும்*
பொருவிலுன்றனிநாயகமவை கேட்குந்தோறுமென்னெஞ்சம் நின்று
அருவிசோருங்கண்ணீர் என்செய்கேனடியேனே. [நெக்கு* (8)

ஒ.—எட்டாம்பாட்டில், உன்குணசேஷ்டிதாதிகளைக் கேட்குந்தோறும் சிதிலனாகாநின்றேன், என்செய்கேனென்கிறார். [திரு என்றுதொடங்கி] - அழகிய உருவோடே ஏகார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளினபடியும் திருநாபிகமலத்திலே சதுர்முகனுகிற அதிஷ்டாநத்தினுள்ளே வீற்றிருந்து ஸ்ருஷ்டித்த செயல்களும். [பொருவில் என்றுதொடங்கி] - ஒப்பின்றிக்கே விஸஜாதீயமான உன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக் கேட்குந்தோறும் என்நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து நிற்பதும்செய்து கண்ணநீர் அருவி போலே சோராநின்றது.

இ.—எட்டாம்பாட்டில், உன்குணசேஷ்டிதாதிகளைக் கேட்குந்தோறும் சிதிலனாகாநின்றேன், என் செய்கேனென்கிறார். [திருவுருவுகிடந்தவாறும்] - அழகியவடிவோடே ஏகார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளினபடியும், “கிடந்ததோர்கிடக்கை” என்னுமித்தனைபோக்கிப் பாசுரமிட்டுப் பேசமுடியாது. அல்லாதார்க்கு உறங்கும்போதழகழிந்திருக்கும், “ஸுகஸுப்த: பரந்தப:” என்று கண்வளர்ந்தருளும் போதாயிற்று அழகுநிறைந்திருப்பது. [கொப்பூழித்யாதி] - திருநாபிகமலத்திலே சதுர்முகனுகிற அதிஷ்டானத்துக்குள்ளே. “ஸ்ருஷ்டிம் தத:கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய ப்ரஜாபதே” என்கிறபடியே சதுர்முகன்ஆஸனபத்மத்தோபாதியாயிருக்கை. [வீற்றிருந்து] - அவனுக்கந்தராத்மாவாய், ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தால்வந்த வேறுபாடு தோற்றவிருந்து. [படைத்திட்டகருமங்களும்] - ஸ்ருஷ்டித்த வ்யாபாரங்களும். ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டியடைய “அவனேசெய்கிறான்” என்னும்படி யிருந்தபடி. [பொருவிலித்யாதி] - உபமானமின்றிக்கே அத்விதீயமாய் ஐச்வர்யப்ரகாசகமான குணசேஷ்டிதங்கள் கேட்குந்தோறும். [என்நெஞ்சம்நின்றுநெக்கு] - திண்ணிதான என்னெஞ்சு மலைநெகிழ்ந்தாப்போலே நெகிழ்ந்து கண்ணநீரருவியாய் ப்ரவஹியாநின்றது. [என்செய்கேனடியேனே] - ப்ராப்தியையுணர்ந்தவாறே விட்டு தரிக்கப்போகிறதில்லை. பரதந்த்ரவஸ்துவாகையாலே பேற்றுக்கும் யத்நம்பண்ணப் போகிறதில்லை.

௯.—எட்டாம்பாட்டு. உன்குணசேஷ்டிதாதிகளைக் கேட்டகேட்டபோதுதோறும் சிதிலனாகாநின்றேன், என்செய்கேனென்கிறார்.

[திருவுருவு கிடந்தவாறும்] - காந்திமிக்கவடிவோடே ஏகார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளினபடியும். தர்சநீயமானவடிவோடே ஏகார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளினபடியும். [கொப்பூழ் இத்யாதி] - ஏகார்ணவத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய்க் கண்வளர்ந்தருளிப் பின்பு அக்காலம் வந்தவாறேயெழுந்திருந்து இவற்றையெல்லாமுண்டாக்கினான். ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டியளவும் செல்ல அவ்வருகுள்ளதெல்லாம் தானேயுண்டாக்கிப் பின்பு திருநாபியிலேயுண்டான தாமரைப்பூவில் ப்ரஹ்மாவினுடையவுத்பத்திக்குத் தானுதாரமாய், பின்பவன்தன்னைத் தனக்காதாரமாகக்கொண்டு இவ்வருகுண்டான கார்யவர்க்கங்களையுங்களுமுண்டாக்கினபடியும். [திசைமுகன் கருவுள் வீற்றிருந்து] - சதுர்முகனுகிற சரீரத்தையதிஷ்டித்துக்கொண்டு நின்று. *ஸ்ருஷ்டிம் தத:கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய* என்கிறபடியே, *ஏதௌ த்வௌ விபுத ச்ரேஷ்டௌ* “இன்னஆஸனத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு” என்றாப்போலே. [வீற்றிருந்து] - தன்னைச்வர்யத்தால் உள்ள மேன்மை தோன்றவிருந்தபடி. பொற்குப்பியில் மாணிக்கம் போலே. (அழகிய திருமேனியோடே கண்வளர்ந்தபடியும், அந்த வடிவில் கொப்பூழில் விளைந்த தாமரையின் மேலேயுண்டான சதுர்முகன்கருவுக்குள்ளே அந்தராத்மாவான வேறுபாடுதோன்றும்படி யிருந்து) [படைத்திட்ட கருமங்களும்] ஸ்ருஷ்டித்தவ்யாபாரங்களும், [பொருவில் இத்யாதி] ஒப்பின்றிக்கே அத்விதீயமாய் ஐச்வர்யப்ரகாசகமான உன் குண சேஷ்டிதங்கள் கேட்குந்தோறுமென்னெஞ்சானது மலை நெகிழ்ந்தாப்போலே நெகிழ்ந்து, கண்ண நீரருவியாய்ப்ரவஹியாநின்றது. [என்செய்கேனடியேனே] - பரதந்த்ரனான நான் கார்யம்செய்து கொள்ளப் பார்த்திருக்கிறேனோ ? வெறுமென்றாலே போதுபோக்கித் தரித்திருக்கவோ ? ஈனெத்தைச் செய்வேன் ?

அடியைமூன்றையிரந்தவாறும் அங்கேநின்றாழ்கடலும்மண்ணும்
முடிய * ஈரடியால் முடித்துக்கொண்டமுக்கியமும்* [விண்ணும்
நொடியுமாறவைகேட்குந்தோறும்என்னெஞ்சம்நின்றனக்கேகரைந்
கொடியவல்வினையேன் உன்னையென்றுகொல்கூடுவதே ? [துஉகும்* (9)

ஒ.—ஒன்பதாம் பாட்டில், த்ரைவிக்ரம வ்ருத்தாந்தாநுஸந்தாநத்தாலே மிகவும் சிதிலனாகா நின்றேன். நான் தரிப்புடையேனாய் உன்னை அநுபவிப்பது என்று என்கிறார். [அடியை என்று தொடங்கி] - மஹாபலியை மூன்றுஅடியை இரந்தபடியும், அந்நிலையிலேநின்றே இரண்டிடியாலே த்ரைலோக்யத்தை அகப்படுத்திக்கொண்டு நீ நினைத்ததை முடித்துக்கொண்ட வேண்டப்பாடும். [நொடியும் என்றுதொடங்கி] - அவற்றைச்சொல்லக் கேட்குந்தோறும் என்னுடைய அந்த:கரணம் உன்னுடைய ப்ரஸ்தாவமாத்ரத்திலே கரைந்து உகும். உன்னை அநுஸந்தித்தால் சிதிலனாகைக்கீடான மஹாபாபத்தைப்பண்ணின நான் உன்னை என்று தரித்து அநுபவிப்பது.

இ.—ஒன்பதாம்பாட்டில், த்ரைவிக்ரமவ்ருத்தாந்தாநுஸந்தானத்தாலே மிகவும்சிதிலனாகாநின்றேன், தரித்துன்னை யநுபவிப்பதென் றென்கிறார். [அடியையித்யாதி] - இந்த்ரனிழந்தது த்ரைலோக்யமிறே. "த்ரைலோக்யத்தையும்தா" என்றால் இசையான், 'அடி' என்றால், உதாரனாகையாலே யிசையக்கூடும். என்று அடியையிரந்தான். ஓரடிக்குச்சிறையிட்டுவைக்க 'நினைக்கிறனாகையாலே மூன்றையிரந்தான். [இரந்தவாறும்] - தன்னதை யவனதாக்கித் தானர்த்தியானபடியும். [அங்கே நின்று] - நீரேற்றவிடந் தன்னிலேநின்று. போய்ப்புகுரில், "அக்காலும்வடிவுமன்று" என்று வழக்குப் பேசுவர்களிறே. [ஆழ் கடலித்யாதி] - அபரிச்சேத்யமான கடல்களையும், பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணையான பூமியையும் ப்ரஹ்ம லோக பர்யந்தமான ஆகாசலோகங்களையும் இரண்டடியாலே முடியும்படியாகத் தலைக்கட்டிக்கொண்ட வேண்டப்பாடும். முக்கியம் - ப்ரதாநமானசெயல். ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களையும் திருவடிகளின்கீழே யகப்படுத்துகையால் வந்த ப்ராதாந்யக்தோற்றநின்றபடி. [நொடியுமித்யாதி] - அவைநொடியுமாறு கேட்குந்தோறும். நொடிதல் - சொல்லுதல். நான்சொல்லவேண்டா, குணகதநம்பண்ணுவார் பாசுரங் கேட்குந்தோறும். [என்னெஞ்சம் நின்றனக்கே கரைந்துகும்] - அவாப்தஸமஸ்தகாமனான நீ ஆச்ரிதார்த்தமாக அர்த்தியானநீர்மையை யநுஸந்தித்து, என்மனஸ்ஸு "இதென்னநீர்மை" என்று த்ரவித்து சிதிலமாகாநின்றது. [கொடியவல்வினையேன்] - ப்ராயச்சித்தஸாத்யமன்று, அநுபவவிநாச்யமன்று. சைதில்யஹேதுவான ப்ரேமத்தையிறே - பாபமென்கிறது. "யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ மஹாபயாத்விமோக்ஷமாப்நோதி" என்கிறதிறே யிவர்க்கு பயஸ்த்தாநமாயிற்று. உன்னை தரித்தனுபவிப்பதென்றோ ?

ஈடு.— ஒன்பதாம் பாட்டு. த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தை யநுஸந்தித்து அத்தாலே சிதிலனாகிற நானுன்னை தரித்து நின்றநுபவிப்பதென் றென்கிறார்.

[அடியை மூன்றையிரந்தவாறும்] - இவையபேக்ஷிக்கமாட்டாதவன்றும், இவற்றின் அர்த்திதைபண்ணுமனவேயோ. இவையுண்டானாலும் சிறியத்தைப்பெரியது கலியாதபடி நோக்குவான வனென்கிறது. [அடியை மூன்றையிரந்தவாறும்] - நேராய்ப்போகாமே மூன்றையிரந்தபடி. இரண்டடியிரந்தானாகில் அவனைச்சிறை செய்ய விரகில்லையே [அங்கே நின்று] - கடக்க நாலடிபோனானாகில் "க்ருத்ரிமம் பண்ணினான்" என்று அவனுக்கு வழக்குப்பேசலாமிறே. [ஆழ்கடலித்யாதி] - இவருடைய நெஞ்சைக் கரைக்கவடியிடுகிறபடி. பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளடங்கலு மிரண்டடியிலேயடங்கும்படிக்கிடாக அளந்து தலைக்கட்டிக்கொண்டபடியும். [முக்கியமும்] - முக்யமும் - வேண்டப்பாடும். அதாவது - ஆச்ரிதார்த்தமாகப்பண்ணின வஞ்சனையால் வந்தவேண்டப்பாடிருக்கிறபடி. அன்றியே, ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களும் தன்திருவடிகளின் கீழே யகப்படுகையாலே வந்தவேண்டப்பாடும். [நொடியுமாறித்யாதி] - நொடிதல் - சொல்லுதல். திருவுலகளந்தருளின வ்ருத்தாந்தத்தை வ்யாஸாதிகள் சொல்லாநிற்பர்கள். அவர்கள் சொல்லும் ப்ரகாரங்களைக் கேட்குந்தோறும் நான் சொல்லவேண்டா. [என்னெஞ்சம் நின்றனக்கே கரைந்துகும்] - மஹாபலியைப்போலே ஔதார்யம் கொண்டாடுகிறேனல்லேன். இந்த்ரனைப்போலே ராஜ்யமாளுகிறேனல்லேன். என்னுடைய மனஸ்ஸானது உன் பக்கலிலே சிதிலமாய் மங்காநின்றது. [கொடிய வல்வினையேன்] - *யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ மஹாபயாத் விமோக்ஷமாப்நோதி* என்கிறபடியே திருநாமஸங்கீர்த்தநம் மஹாபாதகங்களையும் போக்குமென்று சொல்லாநிற்க, அதுதானே சைதில்யஹேது வாம்படி மஹாபாபத்தைப் பண்ணினேன் - [உன்னையென்றுகொல் கூடுவதே] - உன்னை நான் தரித்தநுபவிப்பதென்றோ ? அநுபவிப்ப வந்துகிட்டுவதென்றோ ?

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறும் அமுதந்தேவருண்ண* அசுரரை
விடும்வண்ணங்களே செய்துபோனவித்தகமும்*
ஊடுபுக்கெனதாவியை யுருக்கியுண்டிடுகின்ற* நின்தன்னை
நாடும்வண்ணஞ்சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே ! (10)

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், உன்னுடைய ஸமுத்ரமதநவைசித்ர்யத்தை அநுஸந்தித்து சிதிலனாகாநின்றேன், தரித்து நின்று உன்னை அநுபவிக்கும்விரகு சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். [கூடிநீரை என்றுதொடங்கி] - அஸுரர்களோடே கூடிநின்று கடலைக் கடைந்தருளினபடியும், ப்பலரூபமான அம்ருதத்தைத் தேவர்கள்புஜிக்க அஸுரர்கள் அந்த அம்ருதத்தை விடும்படியாக அவர்கள் எதிரே ஒருஸ்த்ரீவேஷத்தைக்கொண்டு அவர்கள்தொடரப் போனவிஸ்மயமும், [ஊடுபுக்கு என்று மேலுக்கு] - உள்ளேபுக்கு என்ஆத்மாவை உருக்கிமுடிக்கிற உன்னை, திருவநந்தாழ்வான் உன்னோடு நித்யஸம்ச்லேஷம்பண்ணுமாப்போலே, பூர்ணமாக தரித்துநின்று அநுபவிக்கும் விரகு சொல்லாய்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், ஸமுத்ரமதநவைசித்ர்யத்தை யநுஸந்தித்து சிதிலனாகாநின்றேன், உன்னை தரித்து நின்றநுபவிக்கும் விரகுசொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்திருக்கிறார். [கூடி] - "ப்பலமொக்கக் கொள்ளக்கடவோம்" என்று அஸுரர்களோடேகூடி, தேவாஸுரர்களுக்கு விரோதமேபோக்கி ஸௌஹார்தமிலேயிறே. "ஸந்தாநமஸுரை:க்ருத்வா". [நீரைக்கடைந்தவாறும்] - க்ஷீராப்தியையிறேகடைந்தது. ப்பலவேளையிலே தேவர்களம்ருதத்தை புஜிக்க, அஸுரர்களம்ருதத்தைவிட்டுப் போம்படிசெய்து [போனவித்தகமும்] - ஒருஸ்த்ரீவேஷத்தைக்கொண்டு அவர்கள்தொடரப் போனவிஸ்மயனீயமானசெயலும். "அம்ருதத்தைநாய்க்கிடாய்" என்று பின்தொடரும்படியான வடிவையாயிற்றுக்கொண்டது. "மாயயா மோஹயித்வா தாந் விஷ்ணுஸ்ஸ்திரீரூபமாஸ்த்தித:". [ஊடுபுக்கு] - தோற்புரையேபோகாதே மர்மத்திலே புக்கு. "அச்சேத்யோऽயமதாஹ்யோऽயம்" என்கிற வாத்மவஸ்துவை. [உருக்கியுண்டிடுகின்ற] - த்ரவத்ரவ்யமாக்கி, முடித்துவிடாதே யொழிகிறவுன்னை. "புருஷோத்தம னிப்படிசெய்வதே!" என்கிற குணப்ரஸங்கத்திலே சிதிலனாகாநின்றேன், தரித்தனுபவிக்கும்படி ஒரு நல்விரகு சொல்லவேணும். [நச்சு நாகணையானே] - நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற திருவநந்தாழ்வானைப்போலே தரித்து நின்றநுபவிக்கும்படி பண்ணியருளவேணும்.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு, ஸமுத்ரமதநவைசித்ர்யத்தை யநுஸந்தித்து சிதிலனாகாநின்றேன், உன்னை தரித்து நின்றநுஸந்திக்கவல்லேனும்படி விரகு சொல்லவேணுமென்கிறார்.

[கூடிநீரைக்கடைந்தவாறும்] - "நாம் ஸமவிபாகம் பண்ணி புஜிக்கக்கடவோம்" என்று அஸுரர்களோடேகூடி ஸமுத்ரத்தைக்கடைந்தபடியும், கடைந்துபிடித்துக்காணும் இவருடைய ஆவியையுருக்கிற்று. [அமுதம் தேவருண்ண வித்யாதி] - ப்பலவேளையிலே வந்தவாறே ப்ரயோஜநரூபமான அம்ருதத்தை யநுகூலவர்க்கமான தேவஜாதியே புஜித்து, ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் "அம்ருதத்தை நாய்க்கிடு" என்று அத்தைவிட்டு அவர்கள் பின்தொடரும்படிக்கீடாக தர்சநீயமான ஸ்த்ரீவடிவைக்கொண்டுபோன விஸ்மயநீயமான செயலும். *மாயயா மோஹயித்வாதாந் விஷ்ணுஸ்த்ஸ்த்ரீரூபமாஸ்தித:* 'வானவரைப் பெண்ணுருவமுதூட்டும் பெருமானார். கடைந்தவாற்றாலும் வித்தகத்தாலும். [ஊடுபுக்கு] - தோற்புரையே போகாதே மர்மத்திலே புக்கு. [எனதாவியை] *அச்சேத்யோऽயமதாஹ்யோऽயம்* என்கிற ஆத்மவஸ்துவை. [உருக்கியுண்டிடுகின்ற நின்றன்னை] - த்ரவத்ரவ்யமாக்கி, முடித்துவிடாதேயொழிகிற உன்னை. "புருஷோத்தமனிப்படி செய்வதே" என்று இக்குணப்ரஸங்கத்திலே சிதிலனாகாநின்றேன், தரித்தநுபவிக்கும்படி நல்விரகு சொல்லவேணும். உம்மை தரிப்பிக்கப்போமோ நம்மாலென்ன; ஒருவன் பரமபோகியாய் நின்று தரித்து உன்னை யநுபவிக்கப்பண்ணிக்கொடுத்திலையோ; அப்படியே நானும் தரித்துன்னையநுபவிக்கும்படி பண்ணியருளவேணும்.

நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணே சரண்நமக்கென்று* நாடொறு
மேகசிந்தையனாய்க் குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்*
ஆகநூற்றவந்தாதி யாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்*
மாகவைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவர்வைகலுமே. (11)

ஒ.—நிகமத்தில், இப்பத்துங்கற்றார் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் எம்பெருமானை நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவர் என்கிறார். [நாகணை என்று தொடங்கி] சரணம்புக்காரை எம்பெருமான் உபேக்ஷிக்க நினைக்கிலும், உபேக்ஷிக்கவொட்டாதே விஷயீகரிக்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவனான திருவநந்தாழ்வான் மேலே கண்வளர்ந்தருளுவதும்செய்து. ஆச்ரிதவிஷயத்தில் உபகாரசீலனுமிருந்துள்ள எம்பெருமானுடைய திருவடிகளே நமக்கு சரணம் என்று. [நாடொறும் என்றுதொடங்கி] நாள்தோறும் இதொரு மநோரதமேவுடையரான ஆழ்வார் தாம் உளராகைக்காக பகவத்குணப்ரேரிதராய்க் கொண்டு சொன்ன ஆயிரம் திருவாய்மொழியிலும்.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்துங்கற்றார் பரமபதத்திலேபோய் நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். [நாகணை மிசை நம்பிரான்] - அனந்தசாயித்வம் ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்கு லக்ஷணமாகையாலே, ஸர்வாதிகனேசரண்யனென்கிறது. திருவனந்தாழ்வானுடைய புருஷகாரபாவம் சொல்லுகிறதென்றுமாம். படுக்கையைச்சொல்ல - படுக்கையையுடையானைச் சொல்லிற்றுமிறே. [நம்பிரான்] - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் உபகாரசீலனானவன். [சரணே சரண்நமக்கென்று] - நமக்குத்திருவடிகளே உபாயமென்று, அவதாரணத்தாலே உபாயாந்தரபேக்ஷயம் சொல்லுகிறது. ஸாம்ஸாரிகஸ்வபாவங்கள் மேலிட்டு விபரீதமேபலியாநின்றாலும், இதொழியவேறொன்றில் கால் தாழாதொழிகை - மஹாவிச்வாஸமாகிறது. [நாடொறும் இத்யாதி] - நாள்தோறுமிதுவே மனோரதமானவாழ்வார், பகவத்குணப்ரேரிதராய்த் தாமுளராகைக்காக வருளிச்செய்த ஆயிரத்துளிவையுமோர் பத்தும்வல்லார். [மாகம்] - பரமாகாசம் என்னக்கடவதிறே. [வைகலும் - மகிழ்வெய்துவர்] - குணங்களை நினைத்து சிதிலனாகிறவென்னைப்போலேயன்றியே, தரித்தங்கே நின்றுநித்யாநுபவம்பண்ணப்பெற்று, பரமபதத்திலே ஆநந்தநிர்ப்பரராகக்கடவர்கள்.

ஈடு.— நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றார் பரமபதத்திலே போய் நித்யாநுபவம் பண்ணப் பெறுவரென்கிறார்.

[நாகணையித்யாதி] - திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடைய ஸர்வேச்வரன்திருவடிகளே நமக்குபாயம் என்று. அனந்தசாயித்வம் — ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்கு லக்ஷணமாகையாலே, ஸர்வாதிகனே சரண்யனென்கிறது. (திருவநந்தாழ்வானுடைய புருஷகாரபாவம் சொல்லுகிறதென்றுமாம்.) இவனுடைய வுபாயபாவத்தில் புருஷகாரமாகவல்லார் அவன்பரிகரத்திலுள்ளாராகாதே. படுக்கை கிடப்பது அந்த:புரத்திலேயிறே. [நம்பிரான்] ஆச்ரிதவிஷயத்திலுபகார சீலனானவன். [சரணே சரண் - என்று] அவதாரணத்தாலே உபாயாந்தரபேக்ஷயஞ் சொல்லுகிறது. ஸாம்ஸாரிக ஸ்வபாவங்கள் மேலிட்டு விபரீதமேபலியாநின்றாலுமப்படி யடிக்கழிவு செய்வாரொருவரல்லரே யிவர். இதொழிய வேறொன்றில் கால்தாழாதொழிகை - மஹாவிச்வாஸமாகிறது. இத்தால் ஏகபதத்திலர்த்தம் சொல்லுகிறது. [நாடொறுமேக சிந்தையனாய்.] - புறம்புண்டான சிந்தனைபோய், இவ்விஷயத்திலே ஏகாகாரமான மனோரதமுடையராய், அர்த்தார்ஜ்ஜநம் பண்ணப் போவாரொருசிராயை விச்வஸித்து நாலாண்டு பதிற்றாண் டிழியாநின்றார்களிறே. பேற்றின் சீர்மையைப்பார்த்தால் அவ்வளவாகிலும் வேண்டாவோ இவ்விஷயத்தில். ஸம்ஸாரஸ்வபாவத்தால் வ்யஸநபரம்பரைகள் வந்தாலும் வ்யவஸாயங்குலையாமே போருமதிறே ஸ்வரூபமாவது. [குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்] அதுக்கெல்லாவற்றுக்குமடியான பிறப்பிருக்கிறபடி, [ஆக நூற்றவந்தாதி] - தாமுளராகைக்காகச் சொன்னவந்தாதி ஆயிரத்திலு மிப்பத்தை அப்யஸிக்கவல்லார். [மாகமித்யாதி] - மஹாகாசமென்று பேரையுடைய ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே. [வைகலும் - மகிழ்வெய்துவர்] - காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவர். அநுஸந்தானத்துக்கு விச்சேதம் வாராதபடி பண்ணியருளவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்படியான ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு, பகவதநுபவத்துக்கு விச்சேதமொருநாளுமில்லாத பரமபதத்திலே புக்கநுபவிக்கப்பெறுவர். மாவென்று - மஹத்தை, கம் என்று ஆகாசம்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

கையாருஞ்சக்கரத்தோன் காதலின்றிக்கேயிருக்க*
பொய்யாகப்பேசும் புறனுரைக்கு—* மெய்யான
பேற்றையுபகரித்த பேரருளின் தன்மைதனை*
போற்றினனே மாறன்பொலிந்து. 41

** பொலிகபொலிகவென்று பூமகள்கோன்தொண்டர்*
மலிவுதனைக்கண்டுகந்து வாழ்த்தி*—உலகில்
திருந்தாதார் தம்மைத் திருத்தியமாறன்சொல்*
மருந்தாகப் போகுமனமாசு. 42

மாசறுசோதிக் கண்ணன்வந்துகலவாமையால்*
ஆசைமிகுந்துபழிக்கஞ்சாமல்—ஏசறவே*
மண்ணில்மடலூர மாறனொருப்பட்டான்*
உண்ணடுங்கத் தான்பிறந்தவூர். 43

ஊரநினைந்தமடல் ஊரவுமொண்ணாதபடி*
கூரிருள்சேர்கங்குலுடன் கூடிநின்று*—பேராமல்
தீதுசெய்ய மாறன்திருவுள்ளத்துச்சென்றதுயர்*
ஓதுவதிங் கெங்ஙனேயோ. 44

எங்ஙனேநீர்முனிவது என்னையினிநம்பியழகு*
இங்ஙனேதோன்றுகின்றதென்முன்னே*—அங்ஙன்
உருவெளிப்பாடா உரைத்ததமிழ்மாறன்*
கருதுமவர்க் கின்பக்கடல். 45

கடல்ஞாலத்தீசனை முன்காணாமல்நொந்தே*
உடனவனுகரிக்கலுற்று*—திடமாக
வாய்ந்தவனாய்த்தான்பேசும் மாறனுரையதனை*
ஆய்ந்துரைப்பா ராட்செயநோற்றார். 46

நோற்றநோன்பாதியிலேன் உன்றனைவிட்டாற்றகில்லேன்*
பேற்றுக்குபாயமுன்றன்பேரருளே—சாற்றுகின்றேன்*
இங்கென்னிலையென்னும் எழில்மாறன்சொல்வல்லார்*
அங்கமரர்க்காராவமுது. 47

** ஆராவமுதாழ்வார் ஆதரித்தபேறுதனை*
தாராமையாலே தளர்ந்துமிக*—தீராத
ஆசையுடன் ஆற்றாமைபேசியலமந்தான்*
மாசறுசீர் மாறனெம்மான். 48

மாநலத்தால்மாறன் திருவல்லவாழ்புகப்போய்*
தானிளைத்துவீழ்ந் தவ்வூர்தன்னருகில்*—மேல்நலங்கித்
துன்பமுற்றுச்சொன்ன சொலவுகற்பார் தங்களுக்கு*
பின்பிறக்கவேண்டா பிற. 49

பிறந்துலகங்காத்தளிக்கும் பேரருட்கண்ணன்*உன்
சிறந்தகுணத்தா லுருகுஞ்சீலத்—திறந்தவிர்ந்து*
சேர்ந்தனுபவிக்குமிலை செய்யென்றதீர்மாறன்*
வாய்ந்தபதத்தே மனமேவைகு. 50

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்